

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

FRAGMENTA
HISTORICORUM GRÆCORUM.

FRAGMENTA HISTORICORUM GRÆCORUM

HECATÆI
CHARONIS
XANTHI
HELLANICI
PHERECYDIS
ACUSILAI

ANTIOCHI
PHILISTI
TIMÆI
EPHORI
THEOPOMPI
PHYLARCHI

CLITODEMI
PHANODEMI
ANDROTIONIS
DEMONIS
PHILOCHORI
ISTRI

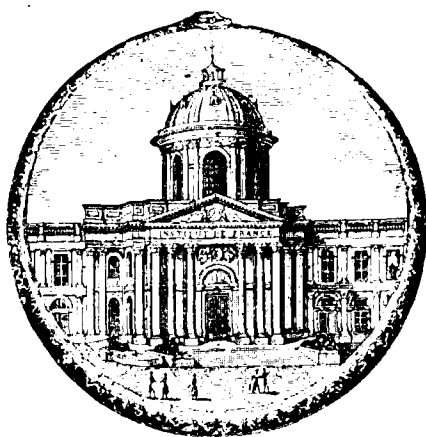
APOLLODORI BIBLIOTHECA

CUM FRAGMENTIS.

AUXERUNT, NOTIS ET PROLEGOMENIS ILLUSTRARUNT,
INDICE PLENISSIMO INSTRUXERUNT

CAR. ET THEOD. MÜLLERI.

ACCEDUNT MARMORA PARIUM ET ROSETTANUM,
HOC CUM **LETRONNII**, ILLUD CUM **C. MÜLLERI** COMMENTARIIS.

PARISIIS,

EDITORE AMBRÓSIO FIRMIN DIDOT,
INSTITUTI FRACIÆ TYPOGRAPHO.

M DCCC LIII.

392482-C.L

PRÆFATIO.

Sortis nescio qua iniquitate accidit, ut, si exceperis quæ Herodotus, Thucydides, Xenophon commentariis suis tradiderunt, uberior antiquioris Græcorum historiæ expositio omnis fere nobis haurienda sit ex serioris demum ætatis scriptoribus. Qui quoniam ex aliorum libris sua hauserunt tantum non omnia, auctoritas eorum in plerisque pendet ex diligentia, quam ad fontes conquirendos attulerunt, et ex eorum quos duces sequerentur delectu. Jam vero quamvis diligentia plurimorum animique sincera voluntas laudandæ sint, atque nefas habeam temerarie velle insolenterque meritis eorum detrahere; fatendum tamen est ipsius ætatis horum scriptorum indolem, cujus vim subterfugere non poterant, tantum abesse, ut altiores verioresque de arte scribendæ historiæ notiones iis suggesserit, ut in pernicio사 sæpenumero eos abduxerit consilia. Quod quia in auctorum, quibus suam illi fidem adjungerent, delectum et usum magnam vim exercere debuit, mox intellexerunt viri docti non posse nos in Diodori et Plutarchi, ut hos nominem, auctoritate acquiescere, neque quidquam magis faciendum esse existimarunt, quam fontium illorum accuratam habere notitiam, fragmenta eorum colligere, inter se contendere, accuratissime examinare. Itaque novum quoddam studiorum genus emersit, quod etsi multis impeditum difficultatibus tædique plenum, tamen tanto ardentius nostri ævi

homines eruditi amplexi sunt, quanto maiorem ex eo in penitionem historiæ cognitionem redundare viderunt utilitatem. Quo denique successu in his elaboraverint, quantam doctrinæ eruditionisque copiam, quantum ingenii acumen et sagacitatem adhibuerint, non est profecto, cur hic memoremus. Alio nos convertamus. Etenim postquam viri docti disiecta membra nobiliorum scriptorum collegerant, et, quum vitam iis restituere non possent, umbram certe uniuscujusque ac imaginem quandam delineaverant, *Firminus Didot*, quæ est ejus viri celeberrimi eximia in his rebus prudentia, nihil jam antiquius habendum esse censuit, quam omnes illas fragmentorum collectiones in unum corpus unius voluminis spatio circumscriptum congerere et ex ordine disponere. Quod institutum tum aliis se nominibus commendare vidit, tum propterea historiæ studiosis gratissimum fore, quod multorum scriptorum testimonia hac ratione sub unum oculorum conspectum venire interque se comparari possent, atque ipsius artis historicæ apud Græcos viva quasi præberetur imago, ita ut a nativa logographorum simplicitate ascenderes ad historiam omnibus dictionis luminibus collustratam, deinde ab rhetorica hac et pragmatica Ephori et Theopompi rerum expositione paullatim descenderes ad jejuniorem illum Atticarum rerum scriptorum sermonem doctamque qua excellunt perscrutationem monumentorum.

Jam quum fragmenta ordinandi, recognoscendi, vertendi negotium *Firminus Didot* mihi demandaverit, meum est dicere, quomodo in eo sim versatus.

Auctores, quorum reliquiæ hoc volumine cômprehenduntur, hi sunt : Hecataeus, Charon, Xanthus, Hellanicus, Pherecydes, Acusilaus. His, qui primam collectionis partem efficiunt, tanquam supplementum subjunximus Bibliothecam Apollodori. Reliquorum hujus auctoris operum fragmenta a consilio nostro aliena quidem fuerunt, sed ne imperfectam rem reliquisse videremur, ea in calce libri apponenda curavimus. Logographos excipiunt scriptores rerum Sicularum, Antiochus, Philistus, Timæus. Deinde sequuntur Ephorus et Theopompus et Phylarchus. Agmen denique claudunt Atthidum auctores : Clitodemus, Phanodemus, Androtio, Demo, Philochorus, Ister. Eorum quos postreimo loco nominavi, necnon Phylarchi fragmenta quum quominus ipse retractarem temporum angustiis excluderer, frater meus Theodorus disponendi ea et recognoscendi negotium benigne voluit in se recipere.

Ordine auctorum ita constituto, singulorum fragmenta, quibus nova non pauca a nobis addita sunt, ubique ita ordinare studuimus, ut, quantum ejus fieri poterat, integri operis dispositio adumbraretur; quod quum primarium fragmentorum editoris officium sit, ac revera plerique magnam huic rei operam navaverint, a nonnullis tamen ea aut plane neglecta est, aut minus feliciter iis successit. Ut deinde contextus verborum ad veram uniuscujusque auctoris scripturam quam proxime accederet, consulimus et optimas veterum scriptorum editiones, et, ubi licuit, libros manuscriptos. Quæ denique a viris doctis aliud agentibus oblata occasione in nostris fragmentis emendata innotuerunt, diligenter enotavimus. Qua ex parte si nonnulla, vel etiam multa, nos fugerunt, id lector benevolus non tam negligentiae nostræ imputaverit quam penuriæ suppellectilis literariæ.

Uberior annotatio omnem lectionis varietatem enumerans atque verba et res usquequaque illustrans ab editionis hujus consilio prorsus abhorret. Nam præterquam quod cavendum erat, ne moles libri in immensum accresceret, quæ ad verborum intelligentiam a lectoribus, quibus græcus sermo minus est familiaris, desiderari possint, versio suppeditat latina, quam propterea sæpenumero liberiolem dedimus, non tam id agentes ut verbum redderemus verbo, quam ut sententiam auctoris aperiremus. Itaque nonnisi ubi majoribus difficultatibus res impediuntur, notæ, eæque quam brevissimæ, subjiciendæ erant. Id quod fecimus modo nostris verbis, modo apposis cum nominis signo priorum interpretum animadversionibus. Quam rationem in solis Hecatæi fragmentis reliquimus, ubi quæ in notis leguntur omnia sunt Clausenii. Quare non erat cur auctoris nomen adpingeremus. De iis enim fragmentis, quæ Clausenius Porphyrii testimonio fisis vel conjecturis et speciosis argumentationibus Hecatæo suo vindicavit, quum a viri docti judicio nobis recedendum esset, neque vero tribus verbis res profligari posset, editoris argumenta ipsissimis ejus verbis adscripsimus nostram sententiam separatim exposituri.

In paucis illis Charonis et Xanthi reliquiis plerumque secuti sumus Creuzerum. In Hellanico, Pherecyde, Acusilao, relicto quem Sturzius adoptavit ordine, novam dare fragminum dispositionem tentavimus. Qua in re, quod ad Pherecydem, non minimum adjuti sumus dissertatione Augusti Matthiæ *Analectis Literariis* Friderici Augusti Wolfi (tom. I, § II, p. 321-331) inserta atque ex parte a

Sturzio in præfatione ad alteram Pherecydis editionem repetita.

Ad constituendum textum Apollodori primi adhibuimus codicem Parisinum 2722, qui formæ quadratæ, seculique, ut videtur, decimi quarti, præter carmina nonnulla Theocriti atque epigrammata nullius pretii, Apollodori continet fragmentum quindecim foliorum, quæ vero temporum injuria multis locis mutilata, quorumque ordo susque deque perturbatus est. Ad priscam normam revocata ita se excipiunt :

Prima folia duo integri codicis perierunt.

Cod. fol. 3 et 4 : I, 2, 7. — I, 6, 3, 11. (Ζεὺς δὲ γαμεῖ — ἔβαλλεν ὄρη.)

Exciderunt duo folia.

Cod. fol. 5 et 6 : I, 9, 1, 2. — I, 9, 17, 2. (πέμπων δ' Ἀθῆμας — συνευνάζεται.)

Excidit unum folium.

Cod. fol. 7 et 8 : I, 9, 23, 7. — II, 1, 5, 10. (κατέζευξεν — Ἰπαισιτίνης.)

Excidit unum folium.

Cod. fol. 10 et 14 : II, 4, 2, 6. — II, 5, 1, 7. (εἶπεν πέδιλα — Ἴφιτον κτείνας.)

Excidit unum folium.

Cod. fol. 9 et 11 : II, 5, 8, 1. — II, 6, 3, 3. (τοῦ Θρακὸς — τοὺς παριόντας.)

Excidit unum folium.

Cod. fol. 1 : II, 7, 6, 7. — II, 8, 2, 9. (Ἡρακλῆα ἔχειν — Ἀριστόδημος.)

Exciderunt quattuor folia.

Cod. fol. 2 : III, 6, 5, 1. — III, 7, 6, 1. (Τυζέα — τὴν Ἀλκμαίωνα.)

Excidit unum folium.

Cod. fol. 15, 13, 12 : III, 10, 2, 3. — III, 14, 4, 2. (τὰς μὲν λοιπὰς — Ἀλφειβοῖας λέγει.) Reliqua interciderunt.

Memoratur quidem hic liber ab Heynio (Præfat. ad Apollod., p. XLIX), qui autem lectionis varietatem ex eo non habuit. Verum quamvis sit inter eos, qui hucusque collati sunt, optimæ sane notæ, in majoribus tamen corruptelis, lacunis et interpolationibus in reliquorum depravationem conspirat. Quod hæc attinet, omnis salutis spes posita est in codicibus Italicis, si quidem verum est quod Hermannus (Præfat. ad Hymn. Hom., p. XLV) accepit : « Apollodori libros in iis ita scriptos inveniri, ut si cum editionibus isti codices comparentur, scriptorem hunc vix sui similem habituri simus. » Ceterum multa fragmentum nostrum continet, quibus loci librariorum mendis inquinati purgari possint, aliaque, quibus confirmentur virorum doctorum emendationes. Sed ut ipse lector judicet, potiolem lectionis varietatem, omissis levioribus, apponamus :

LIBER I.

(actiones asterisco signalas in textum recepimus.)

EDITIO HEYNIANA.	CODEX PARIS. 2722.
3, 8, 1. λέγουσι καὶ Ἑραΐ- σου	*λέγουσιν Ἑραΐστου
4, 1, 1. πρώτον	*πρότερον
4, 3, 4. Ποσειδῶνι	*Ποσειδῶν
5, 1, 4. ἐβρεφεν αὐτὸν ἀθάνατον ἐπετίρησε Μ. αὐτήν	*ἐτρεφεν *αὐτὸ ἀθάνατον *ἐπετίρησεν ἡ Μ. αὐτήν
5, 2, 1. Μετανεΐρας υἱὸν Ὀκεανοῦ	Πραξιθέας *Ὀκεανοῦ
5, 3, 1. συμβεησόμενον Heyn. conj.	*συμβεησόμενον
6, 2, 4. Νίσυρον	νήσουρον
6, 2, 5. Μοῖραι μαχομένους Heyn.	Μοῖραι et sic cod.
6, 3, 4. ἐξημεῖοντο	ἐξημέωντο (quod reci- piendum)
6, 3, 7. κατέπησεν Καυσίου	κατέπησεν Καυκασίου
6, 3, 8. παρελόμενος, τὰ δὲ τῶν χειρῶν etc.	περιελόμενος, ἐκόμισεν αὐ- τὸν εἰς τὴν Σικελίαν, τὰ δὲ τῶν χειρῶν καὶ πο- δῶν διέτεμε νεῦρα, ἀρά- μενος δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ παρελθὼν etc.
9, 1, 6. ὦν Αἰήτης	sic cod.
9, 2, 2. μήρους	μοίρας
9, 11, 1. τὴν αὐτοῦ ἀδελφιδῆν	absunt.
9, 12, 1. τὰς Ἰρίκλου	*τὰς Φυλάκου
9, 12, 2. κατὰ τὸ κρυφαῖον	sic cod.
9, 12, 6. ἐπὶ τῶν ἀγρῶν	*ἐπὶ τῶν αἰδοίων
9, 12, 7. ἔων	sic cod.
9, 16, 4. προσέταττον ἂν φέ- ρειν	προσέταττον ἀναφέρειν
9, 16, 8. δὲ ἐκυβέρνα τὴν ναῦν	τὴν ναῦν δὲ ἐκυβέρνα
9, 16, 9. Ἰριτος Ναυδόλου	sic cod.
9, 17, 1. ἀναχθέντες ἀνδρῶν τότε	ἀνευχθέντες sic cod.
9, 23, 3. μέλλοντα τοὺς ταύ- ρους	sic cod.
9, 24, 4. τοῖς Ἀργοναύταις μηνίσας δὲ Ζεὺς Ἀφυρτίδας	*τοῖς δὲ Ἀργοναύταις *μηνίσας Ζεὺς Συρτίδας
9, 24, 5. Αἰγῶν	Λιδῶν
9, 25, 2. Πέτραι Πλαγκταῖ Θέτις	πέτραι κυάνεαι πλαγκταῖ abest a cod.
9, 25, 4. Κερκυραῖος Ἰλλυρίδα	Κερκυραῖος ἀλμυρίδα
9, 26, 2. ἐπὶ τὰς Μελαντίους δεῖρας κατίστραψεν	ἐπὶ τὰς Μενοντίου δεῖρας κατίστραψεν
9, 27, 2. Πρόμαχον	πρὸς πόλεμον προμαχον
9, 28, 3. μαμαγευμένον	sic cod.

LIBER II.

1, 1, 1. λέγομεν τὸ Ἰνάχου ἐκ τῆς Λαοδίκης	λέγομεν τὸ Ἰνάχιον ἐκ Τηλοδίκης
1, 2, 1. Ἰασον	Ἰκασσον
1, 2, 2. ἐκ Ἰάσου	*Ἐκβάσου
1, 2, 3. Ἀραδιάν	sic cod.
1, 2, 5. ὅπ	sic cod.

EDITIO HEYNIANA.

CODEX PARIS. 2722.

1, 3, 1. Ἴασος ἀγνοήματα	sic cod. abest.
1, 3, 3. Ἀρέστορος λέγει υἱόν	*Ἀρέστορος λέγει
1, 3, 8. Συρίαν	*τὴν Συρίαν
1, 4, 5. κατώκισεν Μελαμπόδων ἀπ' αὐτοῦ	sic cod. sic cod. abest.
1, 4, 7. στασιασάντων δὲ αὐ- τῶν πεντηκόντορον	*στασιασάντων δὲ αὐτῶν περί τῆς ἀρχῆς deest.
1, 4, 8. Λινδίας Ἀθηνᾶς ἀγαλ- μα Γελάνωρ	Λινδίας ἀγαλμα Ἀθηνᾶς (Ἀθηνᾶς ejiciendum) sic cod.
1, 5, 2. ἐξέϊλε Γοργοπόρην	*ἐξέϊλον Γοργοπόρην
1, 5, 4. Λυγκεύς δὲ καὶ	*Λυγκεύς δὲ
1, 5, 5. οἱ δὲ ἐπτά ἐξ Αἰθιοπίδος	οἱ ἐπτά Αἰθιοπίδος
1, 5, 6. Καλιάνδης Νύμφης	καλιάνδης καὶ νηίδος νύμ- φης
1, 5, 7. οἱ δὲ ἐκ Γοργόνων	οἱ δὲ Ἰοργόνων
1, 5, 8. Μετάλκης	*Μενάλκης
4, 2, 6. ἦν φασὶν εἶναι πῆραν	ἦν φασὶν τινες καὶ κῆρην
4, 4, 9. λέγεται δὲ καὶ	*λέγεται δὲ
4, 5, 1. Πέρσης	sic cod.
4, 5, 3. πάλιν ἐξ Ἀλκαίου καὶ Ἰππονόμης	*Ἐκ μὲν οὖν Ἀλκαίου καὶ Ἀστυδαμείας τῆς Πέλο- πος, ὡς δὲ ἐνίοι λέγουσι, Λαονόμης τῆς Γουνέως, ὡς δὲ ἄλλοι πάλιν, Ἰπ- πονόμης.
4, 5, 6. θυγάτηρ Κομαιθῶ καὶ ἄρβενες	absunt a cod.
4, 5, 7. Στρατοβάτην	abest a cod.
4, 5, 7. Χειρόμαχον	*Χειρόμαχον
4, 6, 1. Ἠλεκτρώονος δὲ βασι- νῆς Μετὰ Ταρίων τῷ μητροπάτορι	sic cod. *μετὰ Ταφίου *τοῦ μητροπάτορος
4, 6, 5. Μίδεαν	Μιδεῖαν
4, 6, 7. στρατεύειν	*στρατεύει
4, 9, 1. ἐδιδάχθη μὲν	*ἐδιδάχθη δὲ
4, 9, 2. καὶ οὕτως ἀπελύθη	sic cod.
4, 9, 3. φοβερός	*φανερὸς
4, 9, 4. ὅτι παῖς Διὸς ἦν	*ὅτι Διὸς παῖς ἦν
4, 10, 1. Ἀρναῖου	Ἀρνέου
4, 10, 2. δορὰν	δορὶ
4, 11, 1. οἱ Θηβαῖοι	*Θηβαῖοι
4, 11, 2. ἡμίμνης	sic cod.
4, 11, 4. ἀποταμῶν τοὺς κήρυκας εἰς Θή- βας	ἀποτεμῶν εἰς Θήβας τοὺς κήρυκας
4, 11, 8. Ὀκαλεία	Ὀκαλείας
5, 1, 2. εἰς Κλεωνᾶς ᾗλθε Μόλορχον ἱερεῖον	*Ἦλθεν εἰς Κλεωνᾶς Μόλορχον sic cod.
5, 1, 4. ἀπωδοκόμεσεν	τῷ τέως ἦν ἀνπωδοκόμεσεν
5, 9, 3. ἦν κατώκουν (καὶ) Χρύσης	*καὶ κατώκουν (1) *Χρύσης

(1) Καὶ quod codd. præbent, in textum reponendum. Vitium, quo totus locus turbatur, latet, nisi fallor, in κατώκουν. Equidem scripserim ἀπώθουν, i. e. προσίσχιν ἐκώλουν. Jam non est cur in sequentibus lacunam statuamus, uero ulla egent verba mutatione.

EDITIO HEYNIANA.		CODEX PARIS. 2722.		EDITIO HEYNIANA.		CODEX PARIS. 2722.	
	ἀπὸ πάντων τῶν ἐν νηϊ δύο		*ἀπὸ πάντων δὲ δύο τῶν ἐν νηϊ		κατηκόντισεν		κατηκόντισεν ἀπὸ τῆς Βοιωτίας
5, 9, 6.	Μύρδονα	Μυράονα		7, 7, 13.	τὴν Ἰόλην ἐκέλευσεν		*Ἰόλην
5, 9, 7.	ἀρπαζουσιν	*ἀρπαζουσιν		7, 8, 1.	Εὐμήδης		*Εὐμήδης
	καὶ δώσιν τὸν ζω- στήρα ὑπισχνου- μένης	non desunt in nostro cod.		7, 8, 2.	*Επιλαῖδος		*Επιλαῖδος
	ἐκ δόλου		sic cod.	7, 8, 4.	*Ὀλυμπος· Νίκης		Κλύτοππος
	ἐπ' ἡϊόνας		*ἐπὶ τῆς ἡϊόνας		*Εἰλῶς		*Ὀλυμπούσης·
5, 9, 12.	ὁ Ζεὺς		*Ζεὺς		*Ἀντιώπης		*Εἰλῶς
5, 9, 13.	Αἰνίας	Αἰνείας		7, 8, 5.	Ἀρχεδικος		*Ἀντιώπης
5, 10, 1.	ἐτάγη	*ἐπετάγη		7, 8, 6.	*Ἠσυχίης		Ἀρχοδικου
5, 10, 4.	δρων	*δρων			Εὐρύσσης		*Ἠσυχίης
5, 10, 7.	Μενοίτιος	*Μενοίτιος		7, 8, 9.	Δητίων		Εὐρύσσης
	καὶ τοξευθεῖς	*τοξευθεῖς		8, 2, 2.	ἐπ' ἐναιαυτοῦ ἧλλον		deest.
5, 10, 9.	Λιγύν	Λιθύν			ἐναιαυτοῦ		ἐναιαυτοῦ
5, 10, 11.	ἀπαιτεῖ καὶ	absunt.		8, 2, 4.	κατὰ τὴν τοῦ		ἀνεωόρησαν
5, 10, 12.	τάς Θράκης ἤγεν	*τάς τῆς Θράκης ἤγεν		8, 2, 7.	στενυγράν τὴν ἔχοντι		sic cod.
5, 11, 1.	ἐνὶ μνηϊ	ἐν μ.					στενύστραν τὸν τὴν (2)
	*Ἀρέθουσα	*Ἐρέθουσα					*ἔχοντα
5, 11, 3.	σπεύσων	*σπεύων					
5, 11, 6.	ἰσχυρότατον συνεῆ	*ἰσχυρότερον συνεῖαινε					
5, 11, 8.	παύσεσθαι	*παύσασθαι					
5, 11, 10.	*Ἀσίαν	*Ἀσίαν					
	*Ῥοδίων	*Ἀινδίων					
5, 11, 12.	Καυκάσου	Καυκάσιον					
5, 12, 2.	εἰς Ἐλευσίνα θετός	πρὸς Ἐλευσίνα θεσιος					
5, 12, 3.	κατῆι	ἀπῆι					
5, 12, 4.	κενὸν	sic cod.					
5, 12, 7.	Μενοίτιος	*Μενοίτιος					
	Κευθωνύμου	σκυθωνήμου.					
5, 12, 9.	ῶτον	ῶτον					
6, 1, 2.	τοξικῇ	τοξικὴν					
7, 7, 2.	ἤκεν	ἤλεν					
7, 7, 3.	μετὰ τῶν ἄλλων	*μετὰ καὶ ἄλλων					
7, 7, 4.	*Ἰωνον	*Ἰωνον					
7, 7, 5.	*Ὀρμένιον	*Ὀρμένιον					
7, 7, 6.	οὐκ εἶα	*μεθ' ὅπλων οὐκ εἶα					
7, 7, 7.	συνήβροισεν	*συνήβροισεν					
7, 7, 10.	(Λίχαν)	τὸν Κήυκα					
7, 7, 11.	τοῖν ποδοῖν	*τῶν ποδῶν					

LIBER III.

6, 5, 2.	ἀπιόντα	sic cod.
6, 6, 1.	*Ὀρχαίδας	*Ὀρχηΐδας
6, 6, 2.	ἰσους ἰσοις	sic cod.
6, 7, 1.	Χαρικλέους	Χαρικλέους
7, 1, 1.	αὐτὴν τῷ τάφῳ ζῶσαν ἐκρύφατο	*αὐτοῦ (nisi potius αὐτῶ- scripturæ compen- dium obscurius) τῷ τάφῳ ζῶσα ἐκρύφη.
10, 3, 8.	τῷ Ἐλάτου υἱῷ	*τοῦ Κλεινέως ἀδελφῷ
10, 7, 1.	ἐκ Διὸς	Διὸς
10, 7, 4.	εἰς Ἀθήνας	*εἰς Ἀφίθνας (quod vero a secunda manu in Ἀθήνας mutatum est.)
12, 3, 9.	*Ἄτης	*αὐτῆς
12, 6, 8.	Κυχρέως	sic cod.
13, 5, 1.	Θέμινος	sic cod.
13, 5, 4.	κατέχειν	καὶ κατασχῆν.

(2) C. O. Müller. Dor. I, p. 57, trimetros, quos facile agnoscere licet, hunc in modum restaurari vult:

γενεὰς γὰρ, οὐ γὰρ καρπὸν ἐξεῖπον τρίτον
καὶ τὴν στενυγράν αὐ τὸν εὐρυγαστέρα
— ἔχοντα κατὰ τὸν Ἰσθμὸν δεξιάν.

Præterea Galei, Heynii, Sommeri editiones qua par est diligentia consulimus. Conjecturas perraro codicum lectioni substituere conati sumus, satis habentes eas uncinis () inclusas in locis aperte corruptis interposuisse. Similiter quæ ex margine vel aliunde in ordinem verborum irrepsisse videntur, uncis quadratis [] distincta sunt. In fragmentis reliquorum operum Apollodori, quam Heynius liberius in his versatus adorationem dedit debuimus relinquere. Chronica ad temporum ordinem, Navium Catalogum ad librorum seriem et carmen Homericum revocavimus. Nonnulla addita sunt nova, plura plenius exhibita.

Antiochi fragmenta, quæ Goellerus nonnisi indicaverat, primum hic ex auctoribus exscripta leguntur. In Philisto Goelleriana reliquiarum dispositio

conservata est; id quod fieri non potuit in Timæo, cujus fragmenta, ex Vaticanis Polybii excerptis magnopere aucta, ita ordinandi periculum fecimus, ut quæ fuerit totius operis æconomia intelligatur. In Ephoro et Theopompo ordinem a primis eorum editoribus datum non mutavimus, de quibus aliter statuendum nobis videbatur suo loco in notis monentes. Uti Ephorus locupletatus est fragmentis, quæ Marcius in Addendis (v. Seebodii *Miscell. crit.*, vol. II, part. IV, p. 754) publici juris fecit, sic ad Theopompea quoque plura nova accesserunt a Wicherio, quæ est viri docti humanitas, Firmino Didot per literas communicata. Phylarchus quum eodem fere tempore et Luchitium et Brücknerum editores nactus esset, quæ uterque in hoc auctore seorsim præstitit in unum conjunximus. Quod ad Atthidum scriptores, tum in ceteris plura aliter ac fecerunt Lenzius et Siebelis disposita sunt, tum præcipue in Philochori fragmentis, quæ, præeunte Bœckhio (in *Annal. Univers. Berolin.* 1832), ad integri operis constitutionem studuimus distribuere.

Hæc sunt quæ de ratione, quam in fragmentorum tractatione secuti sumus, in universum monenda habemus. De singulis accuratius egimus in commentatione quæ de vitis et scriptis auctorum nostrorum præfationi huic est subjuncta.

Historicorum reliquiis in calce voluminis adjunximus Chronicon Parium et Inscriptionem græcam lapidis illius, qui ex Rosetta urbe Ægyptia in Britanniam est translatus. Quæ monumenta quum inter cetera sui generis facile principia sint, magnumque in historiæ cognitionem adjumentum afferant; rem neque inutilem neque injucundam Firminus Didot suscepisse sibi visus est, si ea denuo typis excusa una cum historicorum fragmentis in publicum edenda curaret. In adornatione et explicatione Chronici Parii in plerisque ducem secuti sumus Bœckhium, Marmoris interpretem longe doctissimum. Inscriptionem vero Rosettanam LETRONNIUS, vir Clarissimus, tum in sermonem vernaculum vertit, tum commentario exquisitæ doctrinæ divitiis pleno ita illustravit, ut plurima, quæ in hoc decreto sacerdotum spissa hucusque caligine obducta latuerant, clara jam luce circumfusa exsplendescant.

Parisiis, mense Februario, MDCCCXLI.

CAROLUS MUELLER.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

BIBAION A.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

(1) Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντός ἐδυνάστευσε κόσμου· γῆμας δὲ Γῆν, ἐτέκνωσε πρώτους τοὺς Ἑκατόγχειρας προσαγορευθέντας, Βριάρεων, Γύην, Κόττον, οἱ μεγέλει τε ἀνυπέρβλητοι καὶ δυνάμει καθειστήκεσαν, χεῖρας μὲν ἀνὰ ἑκατὸν, κεφαλὰς δὲ ἀνὰ πεντήκοντα ἔχοντες. (2) Μετὰ τούτους δὲ αὐτῷ τεκνοὶ Ἦ Κύκλωπας, Ἀργήν, Στερόπην, Βρόντην, ὧν ἕκαστος εἶχεν ἓνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου. Ἀλλὰ τούτους μὲν Οὐρανὸς δῆσας, εἰς Τάρταρον ἔρριψε· τόπος δὲ οὗτος ἐρεβώδης ἐστὶν ἐν Ἄδου, τοσοῦτον ἀπὸ γῆς ἔχον διάστημα, ὅσον ἀπ' οὐρανοῦ γῆ.

(3) Τεκνοὶ δὲ αὖθις ἐκ Ἰῆς παῖδας μὲν τοὺς Τιτᾶνας προσαγορευθέντας, Ὠκεανόν, Κοῖον, Ὑπερίωνα, Κρίον, Ἰαπετόν, καὶ νεώτατον ἀπάντων Κρόνον· θυγατέρας δὲ τὰς κληθείσας Τιτανίδας, Τηθύν, Ῥέαν, Θέμιν, Μνημοσύνην, Φοῖβην, Διώνην, Θείαν.

(4) Ἀγανακτοῦσα δὲ Ἦ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν εἰς Τάρταρον βυβνθέντων παιδῶν, πείθει τοὺς Τιτᾶνας ἐπιθέσθαι τῷ πατρὶ, καὶ δίδωσιν ἀδαμαντίνην ἄρπην Κρόνῳ. Οἱ δὲ, Ὠκεανοῦ χωρὶς, ἐπιτίθενται· καὶ Κρόνος ἀποτέμνων τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς εἰς τὴν θάλασσαν ἀφίρσιν. Ἐκ δὲ τῶν σταλαγμῶν τοῦ ρέοντος αἵματος Ἑρινύες ἐγένοντο, Ἀλκίτῳ, Τισιφόνῃ, Μέγαϊρα. Τῆς δὲ Ἀρχῆς ἐκβαλόντες, τοὺς τε κατατάρταρωθέντας ἀνήγαγον ἀδελφούς, καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνῳ παρέδωκαν.

(5) Ὁ δὲ τούτους μὲν Ταρτάρῳ πάλιν δῆσας καθεῖρξε. Τὴν δὲ ἀδελφὴν Ῥέαν γῆμας, ἐπειδὴ Ἦ τε καὶ Οὐρανὸς ἐθεσπιώρουν αὐτῷ, λέγοντες, ὑπὸ παιδὸς ἰδίου τὴν ἀρχὴν ἀφαιρεθήσεσθαι, κατέπινε τὰ γεννώμενα, καὶ πρώτην μὲν γεννηθεῖσαν Ἑστίαν κατέπιεν· εἴτα Δῆμητραν καὶ Ἥραν· μεθ' ἧς Ἠλούτωνα καὶ Ποσειδῶνα. (6) Ὁργισθεῖσα δὲ ἐπὶ τούτοις Ῥέα, παραγίνεται μὲν εἰς Κρήτην, ὀπνίκα τὸν Δία ἐγκυμονοῦσα ἐτύγγανε· γεννᾷ δὲ ἐν ἀντρῷ τῆς Δίκτης Δία, καὶ τοῦτον μὲν δίδωσι τρέφεσθαι Κούρησί τε καὶ ταῖς Μελισσέωσι παισὶ Νύμφαις, Ἀδραστεῖα τε καὶ Ἰδῇ. (7) Αὖτις μὲν οὖν τὸν παῖδα ἔτρεφον τῇ τῆς Ἀμαλθείας γαλακτὶ· οἱ δὲ Κούρητες ἐνοπλοὶ ἐν τῷ ἀντρῷ τῇ βρέτρῳ φυλάσσοντες, τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουον, ἵνα μὴ τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκούσῃ. Ῥέα δὲ λίθον σπαργανώσασα δέδωκε Κρόνῳ καταπιεῖν, ὥς τὸν γεγεννημένον παῖδα.

APOLLODORI

ATHENIENSIS

BIBLIOTHECÆ

LIBER PRIMUS.

CAPUT I.

(1) Caelus primus universo imperavit mundo, ductaque uxore Tellure primos procreavit Centimanos quos vocant, Briareum, Gyen, Cottum, qui centum quisque manibus et capitibus quinquaginta instructi corporis magnitudine roboreque erant insuperabiles. (2) Post hos vero peperit ei Tellus Cyclopes, Argen, Steropen, Bronten, quorum singuli unum oculum in media fronte habebant. Sed hos (*Centimanos et Cyclopes*) Caelus victos deiecit in Tartarum, tenebrosam apud inferos locum, qui tantum a terra distat, quantum a caelo abest terra.

(3) Deinde ex eadem conjuge filios suscepit Titanes quos appellant, Oceanum, Cœum, Hyperionem, Crium, Iapetum, Saturnum, omnium natu minimum; filias vero quas Titanides nominant, Tethyn, Rheam, Themim, Mnemosynen, Phœben, Dionen, Thiam.

(4) Mox vero Terra, indigne ferens filiorum in Tartarum dejectorum interitum, Titanas, ut patrem aggredirentur, inducit, atque Saturno adamantinam falcem suggerit. Hi igitur, præter unum Oceanum, patrem aggrediuntur, et Saturnus præsecta ejus genitalia in mare projecit; verum ex guttis sanguinis profluentis enatæ sunt Furæ, Alecto, Tisiphone, Megæra. Itaque Cœlo ex regno depulso, fratres in Tartarum detrusos revocarunt et imperium tradiderunt Saturno.

(5) At hic Titanas fratres compeditos iterum demisit in Tartarum. Deinde, postquam Rheam sororem matrimonio sibi junxerat, quum Cœlus ac Terra ei vaticinarentur, fore ut ab suo ipsius filio regno deturbaretur, singulos, ut quisque in lucem prodibat, devorabat. Et primam quidem Vestam, tum Cererem et Junonem, post has Plutonem et Neptunum deglutivit. (6) Quamobrem irata conjux Rhea, quo tempore Jovem in utero ferebat, in Cretam proficiscitur, ubi in antro Dictæo illum parit, et Curetibus Melisseique filiabus, Adrastæ ac Idæ nymphis, alendum tradit. (7) Hæ vero Amalthææ lacte puerum nutriebant; ac Curetes, armati in antro infantem custodientes, hastilibus scuta quatiebant, ne vagientis pueri vocem Saturnus audiret. Sed Rhea involutum fasciis lapidem pro nato filio Saturno devorandum dedit.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β.

(1) Ἐπειδὴ δὲ Ζεὺς ἐγενήθη τέλειος, λαμβάνει Μῆτιν, τὴν Ὀκεανοῦ, συνεργόν· ἣ δίδωσι Κρόνῳ καταπιεῖν φάρμακον, ὅφ' οὐ ἐκείνος ἀναγκασθεῖς, πρῶτον μὲν ἐξεμεῖ τὸν λίθον, ἔπειτα τοὺς παῖδας, οὓς κατέπιε· μεθ' ὧν Ζεὺς τὸν πρὸς Κρόνον καὶ Τιτάνας ἐξένεγκε πόλεμον. ² Μαχομένοι δὲ αὐτῶν ἐνιαυτοὺς δέκα, ἣ ἱτῇ τῷ Διὶ ἔχρησε τὴν νίκην, τοὺς καταταρταρωθέντας ἂν ἔχῃ συμμάχους· ὁ δὲ, τὴν φρουροῦσαν αὐτῶν τὰ δεσμὰ Κάμπην ἀποκτείνας, ἔλυσε. ³ Καὶ Κύκλωπες τότε Διὶ μὲν διδῶσι βροντὴν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνὸν, Πλούτωνι δὲ κυνέην, Ποσειδῶνι δὲ τρίαιναν. ⁴ Οἱ δὲ τούτοις ὀπλισθέντες κρατοῦσι Τιτάνων, καὶ καθεῖρξαντες αὐτοὺς ἐν τῷ Ταρτάρῳ, τοὺς Ἐκατόγχιρας καθίστασαν φύλακας· αὐτοὶ δὲ διακλιθεῖν περὶ τῆς ἀρχῆς, καὶ λαγνάνει Ζεὺς μὲν τὴν ἐν οὐρανῷ δυναστείαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν θαλάσσῃ, Πλούτων δὲ τὴν ἐν ᾄδῃ.

(2) Ἐγένοντο δὲ Τιτάνων ἐκγονοὶ Ὀκεανοῦ μὲν καὶ Τηθύος [τρισχιδίας] Ὀκεανίδες, Ἀσία, Στύξ, Ἥλεκτρα, Δωρίς, Εὐρυνόμη, [Ἀμφιτρίτη] Μῆτις· Κοίου δὲ καὶ Φοιβῆς Ἀστερία καὶ Λητώ· Ὑπερίονος δὲ καὶ Θείας Ἥως, Ἥλιος, Σελήνη· Κρίου δὲ καὶ Εὐρύβιας τῆς Πόντου Ἀστραῖος, Πάλλας, Ἡέρσης.

(3) Ἰαπετοῦ δὲ καὶ Ἀσίας τῆς Ὀκεανοῦ Ἄτλας, ὃς ἔχει τοῖς ὤμοις τὸν οὐρανόν, καὶ Προμηθεὺς, καὶ Ἐπιμηθεὺς, καὶ Μεινοίτιος, ὃν κεραυνώσας ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ Ζεὺς καταταρτάρωσεν. (4) Ἐγένετο δὲ καὶ Κρόνου καὶ Φιλύρας Χείρων διφυῆς Κένταυρος· Ἡοῦς δὲ καὶ Ἀστραίου Ἄνεμοι καὶ Ἀστρα· Πέρσου δὲ καὶ Ἀστερίας Ἐκάτη· Πάλλαντος δὲ καὶ Στυγὸς τῆς Ὀκεανοῦ Νίκη, Κράτος, Ζήλος, Βία. (5) Τὸ δὲ τῆς Στυγὸς ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐν Ἄδου ῥέον Ζεὺς ἐποίησεν ὄρεον, ταύτην αὐτῇ τιμῇ διδούς, ἀνθ' ὧν αὐτῷ κατὰ Τιτάνων μετὰ τῶν παίδων συνεμάχησε.

(6) Πόντου δὲ καὶ Γῆς Φόρκος, Θαύμας, Νηρεὺς, Εὐρυβία, Κητώ. Θαύμαντος μὲν οὖν καὶ Ἥλεκτρας τῆς Ὀκεανοῦ Ἴρις καὶ Ἀρπυιαί, Ἀελλῶ, Ὀκυπέτη· Φόρκου δὲ καὶ Κητοῦς Φορκίδες (καὶ) Γοργόνες, περὶ ὧν ἐροῦμεν, ὅταν τὰ κατὰ Περσέα λέγωμεν. (7) Νηρέως δὲ καὶ Δωρίδος τῆς Ὀκεανοῦ Νηρηίδες, ὧν τὰ ὀνόματα· Κυμοθόη, Σπεῖω, Γλαυκοθόη, Ναυσιθόη, Ἀλίη, Ἐρατώ, Σαώ, Ἀμφιτρίτη, Εὐνίκη, Θέτις, Εὐλιμένη, Ἀγαυή, Εὐδώρη, Δωτώ, Φέρουσα, Γαλάτεια, Ἀκταίη, Ποντομέδουσα, Ἰπποθόη, Λυσιάνασσα, Κυμώ, Πιόνη (Ἡϊόνη?), Ἀλιμήδη, Πληξαύρη, Εὐχράτη. Πρωτῷ, Καλυφῷ, Πανόπῃ, Κραντῷ, Νεόμηρις, Ἰππονόῃ, Δηϊάνειρα, Πολυνόῃ, Αὐτονόῃ, Μελίτῃ, Διώνῃ, Νησαίῃ, Δηρῷ, Εὐαγόρῃ, Ψαμάθῃ, Εὐμόλπῃ, Ἰόνῃ, Δυναμένη, Κητῷ, Λιμνώρει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

(1) Ζεὺς δὲ γαμεῖ μὲν Ἥραν, καὶ τεκνοῖ Ἥβην,

CAPUT II.

(1) Ubi Jupiter ad virilem aetatem pervenerat, Metin Oceani filiam consilii sociam sumit et adjutricem; quæ Saturno pharmacum bibendum dat, ejus ille vi coactus primum lapidem istum, deinde quos antea filios devorarat, evomit. Ab his adjutus Jupiter adversus Saturnum et Titanas bellum gessit. ² Verum decimo post hujus inter eos belli anno, Terra victoriam Jovi, si in Tartarum dejectos sibi in societatem adscisceret, vaticinata est. Tum is, Campe custode interfecta, e vinculis eos liberavit; ³ atque Cyclopes Jovem tonitru et fulgetra et fulmine, Plutone galea, Neptunum tridente donarunt. ⁴ His illi telis armati Titanes subigunt et Tartaro inclusos Centimanis custodiendos tradidere. Quo facto, ipsi mundi imperium sorte inter se partiuuntur: ac Jovi quidem cæli, Neptuno maris, Plutoni autem inferorum regnum obtingit.

(2) Titanum progenies erat hæc: Oceani ex Tethye Oceanidum [tria millia], Asia, Styx, Electra, Doris, Eurynome, [Amphitrite,] Metis; Cœi ex Phœbe Asteria et Latona; Hyperionis ex Thia Aurora, Sol, Luna; Crii ex Eurybia, Ponti filia, Astræus, Pallas, Perses. (3) Iapeti ex Asia, Oceani filia, sunt Atlas, qui cælum humeris sustinet, Prometheus, Epimetheus, Menætius, quem in Titanomachia fulminatum Jupiter in Tartarum detrusit.

(4) Saturni ex Philyra est Chiron geminus Centaurus; Auroræ et Astræi sunt Venti et Astra; Persæ et Asteriæ Hecate; Pallantis et Stygis, Oceani filiæ, Nice, Cratos, Zeus, Bia. (5) Stygis vero aquam, de scopulo per inferorum loca fluentem, Jupiter jurisjurandi religione decoravit, quod ipsi contra Titanas una cum filiis opem tulisset.

(6) Ponti ex Terra filii sunt: Phorcus, Thaumās, Nereus, Eurybia, Ceto; Thaumantis ex Electra, Oceani filia, Iris, Harpyiæ, Aello et Ocypete; Phorci ex Ceto Phorcides et Gorgones, de quibus dicendum erit, ubi de Persei rebus agemus. (7) Nerei ex Doride, Oceani filia, sunt Nereides, quarum nomina: Cymothoe, Spio, Glaucothoe (nisi potius: Glauconome), Nausithoe, Halia, Erato, Sao, Amphitrite, Eunice, Thetis, Eulimene, Agave, Eudora, Doto, Pherusa, Galatea, Actæa, Pontomedusa, Hippothoe, Lygiasassa, Cymo, Eione, Halimede, Plexaure, Eucrate, Proto, Calypso, Panope, Cranto, Neomeris (Nemertes?), Hipponoe, Deianira (Janira?), Polynoe, Autonoe, Melite, Dione, Nesæa, Dero, Evagore, Psamathe, Eumolpe, Ione, Dynamene, Ceto, Limnoreia.

CAPUT III.

(1) Jupiter uxorem ducit Junonem, ex eaque procrea-

Είλειθιαν, Ἄρην. ² Μίγνυται δὲ πολλαῖς θνηταῖς τε καὶ ἀθανάτοις γυναῖξιν· ἐκ μὲν οὖν Θέμιδος τῆς Οὐρανοῦ γεννᾷ θυγατέρας, Ὀρας, Εἰρήνην, Εὐνομίαν, Δίκην· Μοίρας, Κλωθὴν, Λάχεσιν, Ἄτροπον· ³ ἐκ Διώνης δὲ Ἀφροδίτην· ⁴ ἐξ Εὐρυνόμης δὲ τῆς Ὠκεανοῦ Χάριτας, Ἀγλαίην, Εὐφροσύνην, Θάλειαν· ἐκ δὲ Στυγὸς Περσεφόνην· ⁵ ἐκ δὲ Μνημοσύνης Μούσας, πρώτῃν μὲν Καλλιόπην, εἵττα Κλειώ, Μελπομένην, Εὐτέρπην, Ἐρατώ, Τερψιχόρην, Οὐρανίαν, Θάλειαν, Πολυμνίαν.

(2) Καλλιόπης μὲν οὖν καὶ Οἰάγρου, κατ' ἐπίκλησιν δὲ Ἀπόλλωνος, Λίνος, δὴ Πρακλῆς ἀπέκτεινε· καὶ Ὀρφεὺς δ' ἀσκήσας κιθαρωδίαν, ὃς ᾄδων ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα. ² Ἀποθανούσης δὲ Εὐρυδίκης, τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, διχθεΐσας ὑπὸ φρεως, κατήλθεν εἰς Ἅδου, θέλων ἀγαγεῖν αὐτήν, καὶ Πλούτωνα ἐπεισεν ἀναπέμψαι. Ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιήσειν, ἂν μὴ πορευόμενος Ὀρφεὺς ἐπιστραφῇ, πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ παραγενέσθαι· ὃ δὲ, ἀπιστῶν, ἐπιστραφεὶς ἐθεάσατο τὴν γυναῖκα· ἥ δὲ πάλιν ὑπέστρεφεν. ³ Εὐρὺς δὲ Ὀρφεὺς καὶ τὰ Διονύσου μυστήρια. Καὶ τέθραπται περὶ τὴν Πιερίαν, διασπασθεὶς ὑπὸ τῶν Μαινάδων.

(3) Κλειώ δὲ Πιέρου τοῦ Μάγνητος ἡράσθη, κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης· ὠνεῖδισε γὰρ αὐτῇ τὸν τοῦ Ἀδωνιδος ἔρωτα· συνελθούσα δὲ ἐγέννησεν ἐξ αὐτοῦ παῖδα Ὑάκινθον· οὗ Θάμυρις, ὁ Φιλάμμωνος καὶ Ἀργιόπης Νύμφης, ἔσχεν ἔρωτα, πρῶτος ἀρξάμενος ἐρᾶν ἄρρέωνιν. ² Ἄλλ' Ὑάκινθον μὲν ὕστερον Ἀπόλλων ἐρώμενον ὄντα δίσκῳ βαλὼν ἄκων ἀπέκτεινε. ³ Θάμυρις δὲ καλλιῶ διενεγκὼν καὶ κιθαρωδίᾳ, περὶ μουσικῆς ἤρισε Μούσαις, συνθέμενος, ἂν μὲν κρείττων εὐρεῖθ, πλησιάζειν πόσαις· ἐὰν δὲ ἡττηθῇ, στερεθῇσθαι οὗ ἂν ἐκείναι θέλωσι. Καθυπέρτεραι δὲ αἱ Μούσαι γενόμεναι, καὶ τῶν ὁμμάτων αὐτῶν καὶ τῆς κιθαρωδίας ἐστέρησαν. (4) Εὐτέρπης δὲ καὶ ποταμοῦ Στρυμόνος Πῆσος, δὴ ἐν Τροίᾳ Διομήδης ἀπέκτεινε· ὡς δὲ ἑμεῖς λέγουσιν, ὅτι Καλλιόπης ὑπῆρχεν. Θαλείας δὲ καὶ Ἀπόλλωνος ἐγένοντο Κορύβαντες· Μελπομένης δὲ καὶ Ἀχελώου, Σειρῆνες, περὶ ὧν ἐν τοῖς περὶ Ὀδυσσεὺς ἐροῦμεν.

(5) Ἥρα δὲ χωρὶς εὐνῆς ἐγέννησεν Ἥφαιστον. Ὡς δὲ Ὅμηρος λέγει, καὶ τοῦτον ἐκ Διὸς ἐγέννησε. Ρίπτει δὲ αὐτὸν ἐξ οὐρανοῦ Ζεὺς, Ἥρα δὲ θεῖσιν βοηθοῦντα ταύτην γὰρ ἐξεκρέμασε Ζεὺς ἐξ Ὀλύμπου, χειμῶνα ἐπιπέμψασαν Ἥρακλει, ὅτε Τροίαν ἔλων ἔπλει. Πέσσοντα δὲ Ἥφαιστον ἐν Ἀθήνῃ, καὶ περρωθέντα τὰς βράσεις, διέσωσε Θέτις.

(6) Μίγνυται δὲ Ζεὺς Μήτηρι, μεταβάλλουσῃ εἰς πολλὰς ἰδέας, ὑπὲρ τοῦ μὴ συνελθεῖν, καὶ αὐτὴν γενομένην ἐγκυον καταπίνει φθάσας· ἐπειπερ ἔλεγε γενήσκειν παῖδα, μετὰ τὴν μέλλουσαν ἐξ αὐτῆς γενέσθαι κόρην, ὃς οὐρανοῦ δυνάστης γενήσεται· τοῦτο φοβηθεὶς, κατέπιεν αὐτήν. Ὡς δὲ ὁ τῆς γενέσεως ἐνέστη χρόνος, πλῆξαντος αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν πελέκει

vit Heben, Ilithyiam, Martem. ² Idem cum aliis multis tum mortalibus tum immortalibus feminis concumbit. Ex Thenuide igitur, Caeli filia, Horas gignit, Irenen, Eudoniam, Dicen; Parcas, Clotho, Lachesin, Atropum: ³ ex Dione Venerem: ⁴ ex Eurynome, Oceani filia, Gratiar, Aglaiam, Euphrosynen, Thalam: e Styge Proserpinam: ⁵ e Mnemosyne Musas, et primam quidem Calliopem, deinde Clio, Melpomenen, Euterpen, Erato, Terpsichoren, Uraniam, Thalam, Polymniam.

(2) Atqui Calliopes et Cæagri est Linus ab Hercule ille interfectus, quem vulgo Apollinis filium nominant, et Orpheus, qui artem citharadicam exercens cantu suo lapides arboresque movebat. ² Hic post Eurydicen conjugem serpentis morsu e medio sublatam, ad inferos revocaturus ipsam descendit; ab eoque persuasus Pluto reducendæ uxoris potestatem fecit ea lege, ut in reditu Orpheus antea nunquam respiceret, quam domum suam pervenisset. Ille autem dicto non audiens, conversus uxorem insequentem spectavit; quæ tum ad inferos remeavit. ³ Idem invenit Dionysi mysteria et sepultus est in Pieria a Manadibus discerptus. (3) Clio Pierum, Magnetis filium, Veneris ira, quod ei Adonidis amorem exprobrasset, depervit, ab eoque compressa filium peperit Hyacinthum. Hujus amore Thamyris, Philammonis et Argiopes nymphæ filius, exarsit primus usus venere mascula. ⁴ Sed postea Hyacinthum amasium disco percussum Apollo invitus occidit. ⁵ Thamyris vero tum forma corporis præstans tum fidibus clarus in musicæ certamen Musas provocavit, si victor decesserit, omnium pactus concubitus; sin minus, se eo, quo vellent, privari. Musæ itaque, quum superiores evasisent, oculorum luce et arte citharædica eum privarunt. (4) Euterpes ac Strymonis fluvii filius Rhesus, quem in bello Trojano Diomedes interfecit; ut vero nonnulli dicunt, natus est e Calliope. Thaliæ et Apollinis erant Corybantes; Melpomenes et Acheloi Sirenes, de quibus, ubi de Ulysse agetur, dicemus.

(5) Juno citra cujusquam concubitum peperit Vulcanum. Sed Homeri testimonio hunc quoque Jove natum esse confirmatur; quem Jupiter Junoni in vincula conjectæ opem ferentem de celo præcipitem dedit. Hanc enim, quod Herculi a Troja capta redeunti tempestatem inmisisset, ex Olympo suspenderat. Vulcanum vero in Lemnum insulam delapsam, eoque casu pedibus claudum, servavit Thetis.

(6) Concumbit Jupiter etiam cum Metide varias alternante formas, quo illius vitaret amplexus. Quæ quum gravida post natam ex se puellam filium se parituram prædiceret, qui cæli dominatione potiturus esset, Jupiter metu adductus statim ante primum puellæ partum cum ipso fortè eam devoravit. Ubi vero pariendi tempus adve-

Προμηθέως, ἢ, καθάπερ ἄλλοι λέγουσιν, Ἡφαίστου, ἐκ κορυφῆς [ἐπὶ ποταμοῦ Τρίτωνος] Ἀθηνᾶ σὺν ὅπλοις ἀνέθορε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

(1) Τῶν δὲ Κοίους θυγατέρων Ἀστερία μὲν, δημιουργοῖσα ὄρτυγι, ἑαυτὴν εἰς θάλασσαν ἔβριψε· φεύγουσα πῇ πρὸς Δία συνουσίαν. Καὶ πόλις ἀπ' ἐκείνης Ἀστερία πρῶτον κληθεῖσα, ὕστερον δὲ Δῆλος. Ἐπὶ δὲ συνελθοῦσα Διὶ, κατὰ τὴν γῆν ἄπασαν ὑφ' Ἡρας ἡλαύνετο· μέχρις, εἰς Δῆλον ἐλθοῦσα, γεννᾷ πρώτην Ἀρτεμιν· ὑφ' ἧς μαιωθείσα, ὕστερον Ἀπόλλωνα ἐγέννησεν.

Ἡ Ἀρτεμις μὲν οὖν τὰ περὶ θήραν ἀσκήσασα, παρθένος ἔμεινεν· Ἀπόλλων δὲ τὴν μαντικὴν μαθὼν παρὰ τοῦ Πανὸς τοῦ Διὸς καὶ Θύμβρεως, ἦκεν εἰς Δελφοῦς, χρησμοδούσης τότε Θέμιδος· ὥς δὲ ὁ φρουρῶν τὸ μαντεῖον Πύθων ὄφρις ἐκόλυεν αὐτὸν παρελθεῖν ἐπὶ τὸ χάσμα, τοῦτον ἀνελών, τὸ μαντεῖον παραλαμβάνει. Ἐκτείνει δὲ μετ' οὐ πολὺ καὶ Τίτυον, ὃς ἦν Διὸς υἱὸς καὶ τῆς Ὀρχομενοῦ θυγατρὸς Ἑλάρης, ἣν Ζεὺς, ἐπειδὴ συνῆλθε, δέσας Ἡραν, ὑπὸ γῆν ἔκρυψε, καὶ τὸν κυοφορηθέντα παῖδα Τίτυον ὑπερμεγέθη εἰς φῶς ἀνήγαγεν. Ὁὗτος ἐρχόμενος εἰς Πύθω, Ἀθῶν θεωρήσας, πόθω κατασχέεις ἐπισπᾶται. Ἡ δὲ τοὺς παῖδας ἐπικαλεῖται καὶ κατατοξέουσιν αὐτόν. Κολάζεται δὲ καὶ μετὰ θάνατον· γῦπες γὰρ αὐτοῦ τὴν καρδίαν ἐν Ἄδου ἐσθίουσιν.

(2) Ἀπέκτεινε δὲ Ἀπόλλων καὶ τὸν Ὀλύμπου παῖδα Μαρσύαν. Οὗτος γὰρ εὐρὼν αὐλοῦς, οὗς ἔβριψεν Ἀθηνᾶ διὰ τὸ τὴν ὄψιν αὐτῆς ποιεῖν ἄμορφον, ἦλθεν εἰς ἔριν περὶ μουσικῆς Ἀπόλλωνι. Ὁ συνθεμένων δὲ αὐτῶν, ἵνα ὁ νικήσας, ὁ βούλεται, διαβῇ τὸν ἡττημένον, τῆς κρίσεως γενομένης, τὴν κιθάραν στρέψας ἡγωνίζετο ὁ Ἀπόλλων, καὶ ταῦτο ποιεῖν ἐκέλευσε τὸν Μαρσύαν· τοῦ δὲ ἀδυνατοῦντος, εὐρεθεὶς κρίσεως ὁ Ἀπόλλων, κρεμάσας τὸν Μαρσύαν ἐκ τινος ὑπερτεροῦς πίτυος, ἐκταμών τὸ δέρμα, οὕτω διέφθειρεν.

(3) Ὠρίωνα δὲ Ἀρτεμις ἀπέκτεινεν ἐν Ἀήλῳ. Τοῦτον γηγενῆ λέγουσιν ὑπερμεγέθη τὸ σῶμα· Φερεκύδης δὲ αὐτὸν Ποσειδῶνος καὶ Εὐρύαλης λέγει. Ἐδωρήσατο δὲ αὐτῷ Ποσειδῶν διαβαίνειν τὴν θάλασσαν. Ὁὗτος μὲν ἔγρημε Σίδην, ἣν ἔβριψεν εἰς Ἄδου περὶ μορφῆς ἐρίσασαν Ἡρα. Ἀὐτὸς δὲ ἐλθὼν εἰς Χίον, Μερόπην τὴν Οἰνοπίωνος ἐμνηστεύσατο· μεθύσας δὲ Οἰνοπίων αὐτόν, κοιμώμενον ἐτύφλωσε, καὶ παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς ἔβριψεν. Ὁ δὲ ἐπὶ τὸ γαλκεῖον ἐλθὼν, καὶ ἀρπάσας παῖδα ἓνα, ἐπὶ τῶν ὤμων ἐπιθέμενος, ἐκέλευσε ποδηγεῖν πρὸς τὰς ἀνατολάς. Ἐκεῖ δὲ παραγενόμενος, ἀνέβλεψεν, ἐκκαεὶς ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνος, καὶ διὰ ταχέων ἐπὶ τὸν Οἰνοπίωνα ἔσπευδεν. Ἀλλὰ τῷ μὲν

nit, Prometheus, sive, ut alii tradunt, Vulcanus caput ejus securi percussit, deque illius vertice [ad Tritonem fluvium] armata Pallas exsilivit.

CAPUT IV.

(1) Ex Cœi filiiabus Asteria in coturnicem mutata, quo Jovis complexum fugeret, se ipsam in mare dejecit. Atque insula, primum ab illa Asteriæ nomen accepit, postea appellata est Delus. Latona vero a Jove compressa per universum orbem terrarum a Junone acta est, donec Delum pervenit, ubi primum peperit Dianam, qua obstertrice adjuta deinceps edidit Apollinem.

Et Diana quidem, venationis studio delectata, virgo permansit; Apollo autem vaticinandi artem a Pane, Jovis et Thymbridis filio, edoctus, Delphos, quo tempore Themis illic oracula dabat, sese contulit. At quum oraculi custos Pytho serpens ab hiatus aditu eum prohiberet, hoc e medio sublato oraculi locum occupavit. Neque longo post tempore Tityum quoque interfecit, Jovis natum ex Elara, Orchomeni filia, quam Jupiter, postquam cum ea concubuerat, Junonis metu sub terram occuluit, et quem utero gestaverat inusitata magnitudinis filium Tityum in lucem produxit. Hic Pythonem contendens, Latonam conspicatus ejusque desiderio detentus veste prehensæ vim inferre paravit. Verum hæc filios auxilio advocat, qui Tityum sagittis conficiunt. Sed etiam mortuus cruciatur; vultures enim apud inferos cor ejus depascunt.

(2) Apollo etiam Marsyan Olympi filium occidit. Hic enim, quum tibias invenisset, quas Minerva, quod informem vultum efficerent, abjecerat, Apollinem ad certamen musicum provocavit. Convenit autem inter eos, ut victor arbitratu suo devictum afficeret. Inito igitur certamine, inversa cithara certavit Apollo, idemque ut Marsyas faceret jussit; quod quum ille non posset, Apollo, præstantior inventus, Marsyæ ex alta pinu suspenso pellem detraxit, ideoque eum necavit.

(3) Verum Diana in Delo interfecit Orionem, quem terra natum corporis magnitudine excelluisse narrant. Pherecydes eum Neptuni dicit ex Euryale. Huic a Neptuno datum erat, ut per mare posset incedere. Uxorem habuit Siden, quam Juno secum de forma certare ausam in Orcum detruxit. Postea Chium profectus Orion Meropen (Enopionis filiam in connubium postulavit. Enopion vero per ebrietatem somno gravatum excacavit et ad litus projecit. At Orion Lemnum veniens in officinam Vulcani, ex ea raptum puerum (Cedalionem) humeris suis imposuit, qui auum versus ortum iter regeret. Quo quum venisset, solis radiis sanatus pristinam oculorum lucem recuperavit, et deinde confestim adversus Enopionem contendit. Huic autem Neptunus (Chii?) subterraneum

Ποσειδῶν Ἰφαιστότευκτον ὑπὸ γῆν κατεσκεύασεν οἶκον. (4) Ὀρίωνος δὲ Ἥως ἐρασθεῖσα, ἤρπασε, καὶ ἐκόμισεν εἰς Δῆλον· ἐποίει γὰρ αὐτὴν Ἀφροδίτῃ συν-εχῶς ἐρᾶν, ὅτι Ἀρεῖ συνευνασθή. (5) Ὁ δὲ Ὀρίων, ὥς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, ἀνῆρέθη, διασκεύειν Ἀρτεμιν προκαλούμενος· ὡς δὲ τινες, βιαζόμενος Ἰωπιν, μίαν τῶν ἐξ Ὑπερβορέων παραγενομένων παρθένων, ὑπ' Ἀρτέμιδος ἐτοξεύθη.

(6) Ποσειδῶν δὲ Ἀμφιτρίτην τὴν Ὠκεανοῦ γαμεῖ· καὶ αὐτῇ γίνεται Τρίτων καὶ Ῥόδη, ἣν Ὁλιος ἔγημε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε.

(1) Πλούτων δὲ Περσεφόνης ἐρασθεὶς, Διὸς συνεργούοντος, ἤρπασεν αὐτὴν κρύφα, Δήμητρα δὲ μετὰ λαμπάδων νυκτὸς τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν ζητοῦσα περιήρει· μαθοῦσα δὲ παρ' Ἑρμιονέων, ὅτι Πλούτων αὐτὴν ἤρπασεν, ὀργιζομένη θεοῖς ἀπέλιπεν οὐρανόν. ² Εἰκασθεῖσα δὲ γυναίκι, ἤκεν εἰς Ἐλευσίνα, καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τὴν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγέλαστον ἐκάθισε πέτραν παρὰ τὸ Καλλίχορον φρέαρ καλούμενον. ³ Ἐπειτα πρὸς Κελεὸν ἐλθοῦσα τὸν βασιλεύοντα τότε Ἐλευσίνων, ἔδον οὐσῶν γυναικῶν, καὶ λεγουσῶν τούτων παρ' αὐτὰς καθέζεσθαι, γραῖά τις, Ἰάμβη, σκώψασα, τὴν θεὸν ἐποίησε μειδιάσαι. Διὰ τοῦτο ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις τὰς γυναῖκας σκώπτειν λέγουσιν.

⁴ Ὦντος δὲ τῇ τοῦ Κελεοῦ γυναικὶ Μετανείρα παιδίου, τοῦτο ἔτρεφεν ἡ Δήμητρα παραλαβοῦσα· βουλομένη δὲ αὐτὸ ἀθάνατον ποιῆσαι, τὰς νύκτας εἰς πῦρ κατετίθει τὸ βρέφος, καὶ περιήρει τὰς θνητὰς σάρκας αὐτοῦ, καθ' ἡμέραν δὲ παραδοξῶς αὐξανομένου τοῦ Δημοφώντος, τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ παιδί, ἐπετήρησε Μετανείρα, τί πράσσει ἡ θεά. Καὶ καταλαβοῦσα εἰς πῦρ ἐγκεχυμένον, ἀνεβόησε· διόπερ τὸ μὲν βρέφος ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀνῆλθῃ, ἡ θεὰ δὲ αὐτὴν ἐξέφυγε. (2) Τριπτολέμῳ δὲ, τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν Μετανείρας παιδῶν, δίφρον κατασκευάσασα πτηνῶν δρακόντων, καὶ πυρὸν ἔδωκεν, ὃ τὴν ὅλην οἰκουμένην δι' οὐρανοῦ αἰρούμενος κατέσπειρε· Πανύσις δὲ Τριπτολέμῳ Ἐλευσίνος λέγει· φησὶ γὰρ, Δήμητραν πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν. Φερεκύδης δὲ φησιν αὐτὸν Ὠκεανοῦ καὶ Ἰῆς.

(3) Διὸς δὲ Πλούτωνι τὴν Κόρην ἀναπέμψαι κελεύσαντος, ὁ Πλούτων, ἵνα μὴ πολλὸν χρόνον παρὰ τῇ μητρὶ καταμείνῃ, ῥοιᾶς ἔδωκεν αὐτῇ φαγεῖν κοκκον. Ἦ δὲ, οὐ προειδομένη τὸ συμβησόμενον, κατηνάλωσεν αὐτόν. Καταμαρτυρήσαντος δὲ αὐτῆς Ἀσκαλάφου, τοῦ Ἀχέροντος καὶ Ἰοργύρχου, τούτῳ μὲν Δήμητρα ἐν Ἄδου βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν· Περσεφόνῃ δὲ καθ' ἕκαστον ἑνιαυτὸν, τὸ μὲν τρίτον, μετὰ Πλούτωνος ἡναγχάσθῃ μένειν, τὸ δὲ λοιπὸν, παρὰ τοῖς θεοῖς. Περὶ μὲν οὖν Δήμητρος ταῦτα λέγεται.

Vulcani artificio extruxerant domicilium. (4) *Aurora* vero *Orionis* amore capta rapuit eum et in *Delum* insulam transtulit. Nam *Venus* perpetuo illam, quippe quæ cum *Marte* amores exercuisset, ardore cruciabat. (5) Verum interfectus est *Orion*, ut nonnulli narrant, quia *Dianam* ad disci certamen provocaverat; secundum alios autem, quod *Opi*, uni e virginibus, quæ ab *Hyperboreis* venerant, vim inferre voluit, a *Diana* sagittis confixus est.

(6) *Neptunus* in matrimonium duxit *Amphitriten*, *Oceani* filiam, ex eaque ei nati sunt *Triton* et *Rhode*, quæ *Soli* nupsit.

CAPUT V.

(1) *Pluto* *Proserpinæ* amore inflammatus eam *Jovis* auxilio furtim rapuit. At *Ceres* accensis facibus noctu diuque universum terrarum orbem vestigando lustravit. Quum vero ex *Hermionensibus* audisset *Plutonium* eam rapuisse, diis irata cælum reliquit, mortalique assimilata mulieri *Eleusinem* venit, ac primo quidem in lapide, qui a deæ mærore Ἀγέλαστος nominatus est, ad *Callichorum* puteum consedit. ² Deinde ad *Celeum* *Eleusini*orum tum temporis regem profecta est, ubi quum a mulieribus, quæ erant in ejus domo, ut assideret rogaretur, anus quædam, cui *Iambe* nomen, jocos et dicteria jaciendo deam exhilaravit. Quo factum esse dicunt, ut in *Thesmophoriis* mulieres dicteria jactitare soleant.

⁴ *Celeo* ex *Metanira* conjuge parvulus adhuc filius erat: hunc assumptum *Ceres* nutrebat, et, quum immortalem reddere vellet, noctu in igne deposuit infantem, atque quidquid in illius corpore mortale inerat, ademit. Itaque quum in dies puer, cui *Demophonti* nomen, præter quam fieri solet cresceret, mater quidnam dea faceret observavit. Quæ quum igne coopertum deprehendisset filiolum et clamorem ederet, puer igne consumtus est, seque ipsa dea dedit agnoscendam. (2) *Triptolemo* vero, *Metaniræ* natum maximo, currum alatis junctum draconibus comparavit, atque triticum dedit, quo per aerem vectus universum terrarum orbem obserreret. At *Panyasis* *Triptolemum* *Eleusinis* filium dicit; ad eum enim *Cerem* venisse refert; *Pherecydes* autem ipsum *Oceano* et *Terra* natum esse ait.

(3) *Jove* *Plutoni* ut *Proserpinam* remitteret imperante, hic, ne apud matrem diu remaneret, *Punici* mali granum dedit ei comedendum. Quod illa, quæ inde eventura essent haud prævidens, consumsit. *Ascalapho* autem, *Acherontis* et *Gorgyræ* filio, *Ceres*, quod contra eam testimonium dixerat, in *Orco* grave superimposuit saxum. Verum *Proserpina* tertiam singulorum annorum partem cum *Plutone*, reliquam apud superos ut degeret coacta est. *Pæc* illæ que sunt, quæ de *Cerere* traduntur.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

(1) Ἰῆ δὲ περὶ Τιτάνων ἀγανακτοῦσα, γεννᾷ Γίγαντας ἐξ Οὐρανοῦ, μεγέθει μὲν σωματίων ἀνυπερβλήτους, δυνάμει δὲ ἀκαταγωνίστους, ² οἱ φοβεροὶ μὲν ταῖς ὄψεσι κατεφάνοντο, καθεμίνοι βαθεῖαν κόμην ἐκ κεφαλῆς καὶ γενείων· εἶχον δὲ τὰς βάσεις φολίδας δρακόντων. ³ Ἐγένοντο δὲ, ὡς μὲν τινες λέγουσιν, ἐν Φλέγραις· ὡς δὲ ἄλλοι, ἐν Παλλήνῃ. Ἡκόντιζον δὲ εἰς οὐρανὸν πέτρας καὶ δρυς ἡμέμενας. ⁴ Διέφερε δὲ πάντων Πορφυρίων τε καὶ Ἀλκυονέας, δς δὴ καὶ ἀθάνατος ἦν, ἐν ἧπερ ἐγεννήθη γῇ μαχόμενος. Οὗτος δὲ καὶ τὰς Ἥλεις βόας ἐξ Ἐρυθρίας ἤλασε. ⁵ Τοῖς δὲ θεοῖς λόγιον ἦν, ὑπὸ θεῶν μὲν μηδένα τῶν Γιγάντων ἀπολέσθαι δύνασθαι, συμμαχοῦντος δὲ θνητοῦ τινος, τελευτήσιν. ⁶ Λισσομένη δὲ Ἰῆ τοῦτο, ἐξίηται φάρμακον, ἵνα μὴ ὑπὸ θνητοῦ δυνηθῶσιν ἀπολέσθαι. Ζεὺς δὲ ἀπειπὼν φαίνειν· Ἡοὶ τε καὶ Σελήνῃ καὶ Ἥλιῳ, τὸ μὲν φάρμακον αὐτὸς ἔταμε φθάσας, Ἡρακλέα δὲ σύμμαχον δι' Ἀθηνᾶς ἐπεκαλέσατο. ⁷ Κάκεινος πρῶτον μὲν ἐτόξευσεν Ἀλκυονέα· αὐτὸς δὲ ἐπὶ τῆς γῆς μάλλον ἀνεθάρπτετο· Ἀθηνᾶς δὲ ὑποθεμένης, ἔξω τῆς Παλλήνης εἵλκυσε αὐτὸν, κάκεινος μὲν οὕτως ἐτελεύτα.

(2) Πορφυρίων δὲ Ἡρακλεῖ κατὰ μάχην ἐφώρμησε καὶ Ἡρα. Ζεὺς δὲ αὐτῷ πόθον Ἡρας ἐνέβαλεν, ἥτις καὶ, καταβρῆγγνόντος αὐτοῦ τοὺς πέπλους, καὶ βιάζεσθαι θέλοντος, βοηθοὺς ἐπεκαλεῖτο· καὶ, Διὸς κεραυνώσαντος αὐτὸν, Ἡρακλῆς τοξεύσας ἀπέκτεινε. ² Τῶν δὲ λοιπῶν Ἀπόλλων μὲν Ἐριάλτου τὸν ἀριστερόν ἐτόξευσεν ὀφθαλμὸν, Ἡρακλῆς δὲ τὸν δεξιόν· Εὐρυτον δὲ θυρσὶ Διόνυσος ἐκτείνει· Κλυτίον δὲ, φανί, Ἐκάτη, μάλλον δὲ Ἡφαιστος βαλὼν μύδροις. ³ Ἀθηνᾶ δὲ Ἐγχελάδῳ φεύγοντι Σικελίαν ἐπέβριψε τὴν νῆσον· Πάλλαντος δὲ τὴν δορὰν ἐκτεμοῦσα, ταύτη κατὰ τὴν μάχην τὸ ἴδιον ἐπέσχεπε σῶμα. ⁴ Πολυβότης δὲ διὰ τῆς θαλάσσης διωχθεὶς ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος, ἦκεν εἰς Κῶν· Ποσειδῶν δὲ τῆς νήσου μέρος ἀπορρήξας ἐπέβριψεν αὐτῷ, τὸ λεγόμενον Νίσυρον. ⁵ Ἐρμῆς δὲ τὴν Ἀἶδος κυνέην ἔχων κατὰ τὴν μάχην Ἰππόλυτον ἀπέκτεινεν· Ἀρτεμις δὲ Γρατίωνα· Μοίραι δὲ Ἄγριον καὶ Θόωνα χαλκίοις ροπάλοις μαχομένους. Τοὺς δὲ ἄλλους κεραυνοῖς Ζεὺς βαλὼν διέθθειρε. Πάντας δὲ Ἡρακλῆς ἀπολλυμένους ἐτόξευσεν.

(3) Ὡς δὲ ἐκράτησαν οἱ θεοὶ τῶν Γιγάντων, Ἰῆ, μάλλον χολωθείσα, μίγνυται Ταρτάρῳ, καὶ γεννᾷ Τυφῶνα ἐν Κιλικίᾳ μεμιγμένην ἔχοντα φύσιν ἀνδρὸς καὶ θηρίου. ² Οὗτος μὲν καὶ μεγέθει καὶ δυνάμει πάντων διήνεγκεν, ὅσους ἐγέννησε Ἰῆ. Ἦν δὲ αὐτῷ τὰ μὲν ἄγρι μῆρῶν ἄπλετον μέγεθος ἀνδρόμορφον, ὥστε ὑπερέχειν μὲν πάντων τῶν ὄρῶν· ³ ἡ δὲ κεφαλὴ πολυάκεις τῶν ἀστρῶν ἔφαυε· χεῖρας δὲ εἶχε, τὴν μὲν ἐπὶ τὴν ἐσπέραν ἐκτεινομένην, τὴν δὲ ἐπὶ τὰς ἀνατολάς· ἐκ τούτων δὲ ἐξεῖχον ἑκατὸν κεφαλὰι δρακόντων. ⁴ Τὰ δὲ ἀπὸ μῆρῶν, σπείρας εἶχεν ὑπερμεγέθεις ἐγι-

CAPUT VI.

(1) Terra, ob Titanum infortunium diis irata, e Caelo procreavit Gigantes corporis viriumque magnitudine præcellentes, ² qui terribili plane vultu, promissa casarie, proluxa e mento barba, pro pedibus habebant squamas serpentum. ³ Habitabant, ut nonnulli dicunt, in Phlegraeis campis, secundum alios in Pallene. In cælum saxa atque accensas arbores jaculabantur. ⁴ Quorum omnium facile principes erant Porphyriion et Halcyoneus, qui dum in terra, quæ ipsum ediderat, dimicabat, erat immortalis. Idem etiam Solis boves ex Erythea abegit. ⁵ Diis autem datum erat oraculum, fore ut neminem Gigantum interficere possent, nisi mortalem quendam virum in belli societatem arcesserent; tum vero illos interituros esse. ⁶ Quod quum Terra cognovisset, quæsivit herbam, ut ne a mortali quidem manu possent interfici. Verum Jupiter Auroræ, Lunæ, Soli, ne lucem ferentes prodirent imperavit, atque ipse herbam, antequam Terra reperisset, rescavit, Minervæque consilio ad pugnae societatem arcessivit Herculem, ⁷ qui primum Halcyoneum sagitta confossum interemit; hic autem super terram prostratus vires refovit, donec Hercules, submonente Minerva, ex Pallene eum abstraheret. Tum demum ille vitam finivit.

(2) Porphyriion autem quum in Herculem atque Junonem pugnans impetum faceret, Jupiter Junonis ei desiderium iniecit, quæ, ubi peplum ille discinderet ac vim ei vellet inferre, advocat auxilium. Tum ab Jove fulminatum Hercules sagittis interfecit. ³ Ex reliquis Apollo lævum Ephialtæ oculum, dextrum Hercules sagittis effoderunt. Eurymum vero thyrsu Dionysus occidit. Clytium ab Hecate, potius vero a Vulcano candentis ferri globos jaculante interfectum esse dicunt. ⁵ Encelado fugienti Siciliam insulam iniecit Minerva, quæ eadem pelle Pallanti detracta in pugna suum sibi corpus contegebat. ⁴ Verum Polybotes, quem per mare Neptunus persequabatur, in Con insulam pervenit, ubi deus revulsum ab ea promontorium, quod Nisyrum appellant, in eum coniecit. ⁶ Mercurius Orci galea tectus in pugna interfecit Hippolytum, Grattonem (?) Diana, Parcæ Agrium et Thoonem clavis æneis pugnantes. Reliquos Jupiter fulmine prostravit, quos deinde omnes Hercules moribundos sagittis confixit.

(3) Sed post debellatos a superis Gigantes Terra multo magis indignata cum Tartaro concumbit, ex quo in Ciliicia parit Typhonem, ² qui ferinam humanæ mixtam habebat naturam, atque corporis vastitate roboreque quos Terra ediderat omnes antecellebat. Etenim crurum tenuis humana erat immensæ magnitudinis forma, ut quovis monte esset altior; ³ caput vero sæpenumero astra pertingeret: manuum denique altera ad occidentem usque, altera ad orientem pertinebat; [ex his centum prominebant capita draconum]. ⁴ Sed inde a cruribus ingentes habebat spiras viperarum, quarum volumina ad ipsum usque

δυνῶν, ὧν ὅλκοι πρὸς αὐτὴν ἐκτεινόμενοι κορυφῇ συριγμὸν πολλὸν ἐξέσαν. Πᾶν δὲ αὐτοῦ τὸ σῶμα κατεπτερώτο· αὐχμηραὶ δὲ ἐκ κεφαλῆς καὶ γενείων τρίγες ἐξηνεύοντο· πῦρ δὲ ἐδέρκετο τοῖς ὀμμασι. ⁵ Τοιοῦτος ὢν ὁ Τυφὼν καὶ τηλικούτος, ἡμμένας βάλλων πέτρας ἐπ' αὐτὸν τὸν οὐρανὸν, μετὰ συριγμῶν ὁμοῦ καὶ βοῆς ἐφέρετο· πολλὰ δὲ ἐκ τοῦ στόματος πυρὸς ἐξέβρασε ζάλη. ⁶ Θεοὶ δὲ ὡς εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανὸν δρμύμενον, εἰς Αἴγυπτον φυγάδες ἐφέροντο, καὶ διωκόμενοι τὰς ιδέας μετέβαλον εἰς ζῆα. ⁷ Ζεὺς δὲ πόρρω μὲν ὄντα Τυφῶνα ἔβαλλε κεραυνοῖς, πλησίον δὲ γεγόμενον ἀδαμαντίνῃ κατέπηρσεν ἄρπη καὶ φεύγοντα ἄγχι τοῦ Κασίου ὄρους συνεδίωξε· τοῦτο δὲ ὑπέρκειται Συρίας. Κεῖθι δὲ αὐτὸν κατατετρωμένον ἰδὼν, εἰς χειρὰς συνέβαλε. ⁸ Τυφὼν δὲ ταῖς στείραις περιπλεχθεὶς, κατέσχευεν αὐτὸν, καὶ τὴν ἄρπην περιελάμβανεν, τὰ τε τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν διέτεμε νεῦρα. Ἀράμενος δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων, διεκόμενεν αὐτὸν διὰ τῆς θαλάσσης εἰς Κιλικίαν· καὶ παρελθὼν εἰς τὸ Κωρύκιον ἄντρον κατέθετο· ⁹ ὁμοίως δὲ καὶ τὰ νεῦρα κρύψας ἄρκτου δορᾷ κεῖθι ἀπέθετο, καὶ κατέστησε Δελφύνην δράκαιναν· ἡμίθρη δὲ ἦν αὕτη ἡ κόρη. ¹⁰ Ἐρμῆς δὲ καὶ Αἰγίπαν ἐκκλέψαντες τὰ νεῦρα, ἤρμωσαν τῷ Διὶ λαθόντες. Ζεὺς δὲ τὴν ἰδίαν ἀνακομισάμενος ἰσχὺν, ἐξαίφνης ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ πτηνῶν ὀχούμενος ἵππων ἄρματι, βάλλων κεραυνοῖς, ἐπ' ὄρος ἐδίωξε Τυφῶνα, τὸ λεγόμενον Νύσαν· ὅπου Μοῖραι αὐτὸν διωγθέντα ἠπάτησαν. Πεισθεὶς γάρ, ὅτι ῥωσθήσεται μᾶλλον, ἐγεύσατο τῶν ἐφημέρων καρπῶν. ¹¹ Διόπερ ἐπιδιωκόμενος αὐτοῖς, ἤκεν εἰς Θράκην, καὶ μαχόμενος περὶ τὸν Αἴμον, ὅλα ἔβαλεν ὄρη. Τούτων δὲ ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ πάλιν ὠθουμένων, πολλὰ ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐξέκλυσεν αἷμα· καὶ φασὶν ἐκ τούτου τὸ ὄρος κληθῆναι Αἴμον. ¹² Φεύγειν δὲ δρμηθέντος αὐτοῦ διὰ τῆς Σικελικῆς θαλάσσης, Ζεὺς ἐπέβριψεν Αἴτην ὄρος ἐν Σικελίᾳ· τοῦτο δὲ ὑπερμέγεθός ἐστιν. Ἐξ οὗ μέχρι δεῦρο φασὶν ἀπὸ τῶν βληθέντων κεραυνῶν γίνεσθαι πυρὸς ἀναφυσήματα. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων μέχρι τοῦ δεῦρο ἡμῖν λελέχθω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ.

(1) Προμηθεὺς δὲ ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους πλάσας, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ, λάθρα Διὸς, ἐν νάρθηκι κρύψας. ² Ὡς δὲ ᾔσθετο Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ, τῷ Κανκῶσῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλῶσαι· τοῦτο δὲ Σχυθικὸν ὄρος ἐστίν. ³ Ἐν δὲ τούτῳ προσηλωθεὶς Προμηθεὺς πολλῶν ἐτῶν ἀριθμὸν ἐδέδετο· καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν αἰτὸς ἐφιπτάμενος, αὐτοῦ τοὺς λοβοὺς ἐνέμετο τῶν ἡπάτων αὐξανομένων διὰ νυκτός. ⁴ Καὶ Προμηθεὺς μὲν πυρὸς κλαπέντος δίκην ἔτινε ταύτην, μέχρις Ἡρακλῆς αὐτὸν ὑστερον ἔλυσεν, ὡς ἐν τοῖς καθ' Ἡρακλέα δηλώσομεν.

(2) Προμηθεὺς δὲ παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος

verticem extenta, magna dabant sibila. (*Hic ponenda videntur ea quæ paullo ante uncinis inclusimus.*) Totum ejus corpus alii (vel) pennis erat obductum. Hispida caesaries mentique barba venti flatu agitabantur. Ignis emicabat oculis. ⁵ Talis tantusque Typhon ardentibus ipsum caelum montibus petens cum sibilo simul atque clamore ferebatur. Magna ex ore ignis procella deferrebat. ⁶ Hunc ubi dii in caelum prospexere irrumpentem, fuga salutem quaerentes in Aegyptum properare coeperunt, ibique, ut persequentem fallerent, in varias animantium formas sese quisque transmutarunt. ⁷ Jupiter autem procul a se Typhonem conspicatus fulmine percussit; ubi vero cominus fuit, adamantina illum falce deterruit, ac fugientem ad Casium usque extremæ Syriæ montem persecutus est; ibique, quum saucium eum cognovisset, manus conseruit. ⁸ At Typhon spirarum volumine circumplexus Jovem detinuit, eique harpe, quam manibus ejus extorserat, pedum manuumque tendines dissecuit, impositumque humeris per mare transportavit in Ciliciam; quo quum pervenisset, intra Corycium antrum Jovem, ⁹ necnon tendines in ursi pelle occultatos deposuit; custodem vero collocavit Delphynen, draconem, puellam semiferam. ¹⁰ Sed Mercurius et Aegipan nervos suffurati clanculum Jovi aptaverunt. Jupiter itaque receptis pristinis viribus, curru, cui alatos equos junxerat, e caelo repente descendens Typhonem ad Nysam usque montem fulminibus impetendo persecutus est, ubi a Jove exagitatum Parcae deceperunt. Nam poma illa quæ unius diei sunt, gustavit, quum inde se valentior fore persuasus esset. ¹¹ Dein quum Jovem rursus insequentem videret, in Thraciam contendit, pugnaque ad Hæmum commissa, totos montes jaculatus est. Quibus contra ipsum fulminum vi rejectis, multum in hoc monte sanguinis exundavit, a quo Hæmi nomen montem accepisse dicunt. ¹² Fugienti deinceps per Siculum mare Jupiter Aetnam, maximum Siciliæ montem, superinjecit, ex quo in hanc usque tempestatem ob frequentem fulminum jactum ignium fieri spiramenta ferunt. De his autem hæc hactenus a nobis dicta sunt.

CAPUT VII.

(1) Prometheus formatus ex aqua et terra hominibus clam Jove ignem in ferula furatus dedit. ² Quod ubi sensit Jupiter, Vulcano imperavit ut ad Caucasum montem corpus ejus affigeret. Is vero mons est Scythiæ, in quo Prometheus clavis confixus multorum annorum numerum religatus permansit. Aquila autem quotidie devolans hepatis fibras per noctem succrescentes depascebatur. ³ Hanc igitur Prometheus ob ignis furtum poenam dedit, donec Hercules eum vinculis liberavit, quemadmodum in rebus ab Hercule gestis demonstrabimus.

(2) Promethei filius erat Deucalion. Hic imperio tenens

βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Φθίαν τόπων, γαμεῖ Πύρραν τὴν Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας, ἣν ἐπλάσαν θεοὶ πρώτην γυναῖκα. ² Ἐπεὶ δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ χαλκοῦν γένος ἠθέλησεν, ὑποδεμένου Προμηθέως, Δευκαλίων τεκτῆνάμενος λάρνακα, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθήμενος, εἰς ταύτην μετὰ Πύρρας εἰσέβη. ³ Ζεὺς δὲ πολὺν ὑετὸν ἀπ' οὐρανοῦ χέας, τὰ πλείστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν, ὥστε διασφαρῆναι πάντας ἀνθρώπους, ὀλίγων χωρὶς, οἱ συνέφυγον εἰς τὰ πηλοῖον ὑψηλὰ ὄρη. ⁴ Τότε δὲ καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη διέστη, καὶ τὰ ἐκτὸς Ἰσθμοῦ καὶ Πελοποννήσου συνεχύθη πάντα. ⁵ Δευκαλίων δὲ, ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἐφ' ἡμέρας ἐννέα καὶ νύκτας ἴσας, τῷ Παρνασσῷ προσίσχει, χάκει τῶν ὄμβρων παύσαν λαβόντων, ἐκδᾶς θυεῖ Διὶ Φυζίῳ. ⁶ Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν, ἐπέτρεψεν αἰτεῖσθαι ὅ τι βούλεται· ὁ δὲ αἰτεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. Καὶ, Διὸς εἰπόντος, ὑπὲρ κεφαλῆς αἵρων ἔβαλλε τοὺς λίθους· καὶ, οὓς μὲν ἔβαλλε Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο, οὓς δὲ Πύρρα, γυναῖκες. Ὅθεν καὶ λαοὶ μεταφορικῶς ὠνομάσθησαν ἀπὸ τοῦ λίθου, ὁ λίθος.

⁷ Γίνονται δὲ ἐκ Πύρρας Δευκαλίωνος παῖδες· Ἕλληνας μὲν πρῶτος, ὃν ἐκ Διὸς [ἐνιοῖ] γεγενῆσθαι λέγουσι. [δεύτερος δὲ] Ἀμφικτύων, ὁ μετὰ Κρανᾶν βασιλεύσας τῆς Ἀττικῆς. Θυγάτηρ δὲ Πρωτογένεια, ἐξ ἧς καὶ Διὸς, Ἀθήλιος. (3) Ἕλληνας δὲ καὶ Νύμφης Ὀρηίδος, Δῶρος, Ξοῦθος, Αἰόλος. Αὐτὸς μὲν οὖν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ καλουμένου Γραικοῦ προσηγόρευσε Ἕλληνας· τοῖς δὲ παισὶν ἐμέρισε τὴν χώραν. ² καὶ Ξοῦθος μὲν λαβὼν τὴν Πελοπόννησον, ἐκ Κρεούσης τῆς Ἐρεχθέως Ἀχαιὸν ἐγέννησε καὶ Ἴωνα, ἀπ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες καλοῦνται. ³ Δῶρος δὲ τὴν πέραν χώραν Πελοποννήσου λαβὼν, τοὺς κατοίκους ἀπ' αὐτοῦ Δωριεῖς ἐκάλεσεν. ⁴ Αἰόλος δὲ βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων, τοὺς ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς προσηγόρευσε· καὶ γῆμας Ἐναρέτην τὴν Δηϊμάχου, παιδὸς μὲν ἐγέννησεν ἐπτὰ, Κρηθέα, Σίσυφον, Ἀθάμαντα, Σαλμωνέα, Δηϊόνα, Μάγνητα, Περιήρην· θυγατέρας δὲ πέντε, Κανάκην, Ἀλκυόνην, Πεισιδίκην, Καλύκην, Περιμήδην.

⁵ Περιμήδης μὲν οὖν καὶ Ἀχελώου, Ἴπποδάμης καὶ Ὀρέστης· Πεισιδίκης δὲ καὶ Μυρμιδόνος, Ἀντίφορος καὶ Ἀκτωρ.

(4) Ἀλκυόνην δὲ Κῆρυξ ἔγγημεν Ἐωσφόρου παῖς· οὗτοι δὲ δι' ὑπερηφάνειαν ἀπώλοντο. Ὁ μὲν γὰρ τὴν γυναῖκα ἔλεγεν Ἥραν, ἥ δὲ τὸν ἄνδρα Δία. Ζεὺς δὲ αὐτοὺς ἀπωρνήσας, καὶ τὴν μὲν Ἀλκυόνα ἐποίησε, τὸν δὲ κήρυκα.

² Κανάκη δὲ ἐγέννησεν ἐκ Ποσειδῶνος Ὀπλέα καὶ Ἠρήα, καὶ Ἐπωπεία, καὶ Ἀλωέα, καὶ Τρίοπα. ³ Ἀλωεύς μὲν οὖν ἔγγημεν Ἰφιμέδειαν τὴν Τρίοπος, ἥτις Ποσειδῶνος ἡρώσθη, καὶ συνεχῶς φοιτῶσα ἐπὶ

ea loca, quæ circa Phthiam sunt, uxorem duxit Pyrrham, Epimethei et Pandoræ filiam, quam primam dii finxerunt mulierem. ² Quum vero prolem æneam tollendam Jupiter censeret, Promethei consilio Deucalion arcam fabricavit, in eamque, impositis rebus ad vitam necessariis, cum Pyrrha ingressus est. ³ Mox Jupiter large effusus de cælo imbris maximam Græciæ partem cooperuit, ita ut omnes homines, paucis exceptis, qui in altissimos circum montes confugerant, interirent. ⁴ Tum etiam Thessaliæ montes diremit, et quæ sunt extra Isthmum et Peloponnesum loca undarum vi omnia contexta fuerunt. ⁵ Deucalion novem dies totidemque noctes aquarum eluvie in navigio suo circumlatus Parnassum demum appellit, ibique, quum imbres desiissent, egressus Jovi Phyxio (*qui fugientibus opem ferre consuevit*) sacris operatur. ⁶ Jupiter interea demisso ad Deucalionem Mercurio, permisit ei ut quodcunque vellet expeteret. Deucalion igitur humani generis reparationem deposcit. Deinde Jovis monitu sumitos de terra lapides trans caput jactavit; atque ii quidem, quos misit Deucalion, virorum faciem traxerunt; quos vero Pyrrha jecit, in feminas abiit. Hinc itaque λαοὶ (i. e. *populi*) translatione quadam dicti sunt, quasi lapidei; λίθας enim lapidem significat.

⁷ Filiorum qui ex Pyrrha Deucalioni sunt, primus est Hellen, quem a Jove ortum esse nonnulli tradunt; alter Amphictyon, qui post Cranaum Atticæ imperavit. Filia vero Protophonia, cujus ex Jove filius Aethlius. (3) Ex Hellene autem et Orseide nympha Dorus, Xuthus, Æolus. Is quidem qui antea Græci vocabantur, de se nominavit Hellenes, atque terram inter filios partitus est. ² Xuthus adeptus Peloponnesum, ex Creusa, Erechthei filia, Achæum genuit et Ionem, a quibus Achivi et Iones nuncupantur. ³ Dorus terram extra Peloponnesum nactus, incolas suo de nomine Dorienses appellavit. ⁴ Æolus Thessaliæ imperans, populis Æolensibus nomen imposuit, et ducta Enarete, Deimachi filia, septem ex ea filios procreavit, Cretheum, Sisiphum, Athamantem, Salmoneum, Deionem, Magne-tem, Perierem; filias vero quinque, Canacem, Alcyonem, Pisidicen, Calycem, Perimeden.

Ex Perimede et Acheloo nati sunt Hippodamas et Orestes; ex Pisidice et Myrmidone Antiphus et Actor.

(4) Halcyonem Ceyx, Luciferi filius, in matrimonium duxit. Hi ob superbiam perierunt. Ille enim conjugem Junonem, hæc vero virum suum Jovem appellavit. Utrumque Jupiter in aves, illam in halcyonem, hunc in mergum mutavit.

⁵ Canace et Neptunus genuerunt Opleum, Nereum, Eopeum, Aloeum, Triopem. ² Aloeus uxorem duxit Iphimedi-
am, Triopis filiam, quæ Neptuni amore capta, continenter ad mare meabat, et haustos manibus fluctus sinu

τὴν θάλασσαν, γερσὶν ἀρουμένη τὰ κύματα τοῖς κολποῖς ἐνεργεῖ. ⁴ Συνελθὼν δὲ αὐτῇ Ποσειδῶν, δύο ἐγέννησε παῖδας, Ὀτὸν καὶ Ἐφιάλτην, τοὺς Ἀλωείδας λεγομένους. ⁵ Οὗτοι κατ' ἐνιαυτὸν ἤσανον πλάτος μὲν πηχυαῖον, μῆκος δὲ ὀργυαῖον· ἐννέα δὲ ἔτων γενόμενοι, καὶ τὸ μὲν πλάτος πηχῶν ἔχοντες ἐννέα, τὸ δὲ μέγεθος ὀργυαῖον ἐννέα, πρὸς θεὸν μάχεσθαι διανοοῦντο, καὶ τὴν μὲν Ὀσσαν ἐπὶ τὸν Ὀλυμπον εἴβαν, ἐπὶ δὲ τὴν Ὀσσαν θέντες τὸ Πήλιον, διὰ τῶν ὀρῶν τούτων ἠπειλοῦν εἰς οὐρανὸν ἀναβῆσεσθαι· καὶ τὴν μὲν θάλασσαν, γώσαντες τοῖς ὄρεσι, ποιήσιν ἐλεγον ἠπειρον, τὴν δὲ γῆν, θάλασσαν. ⁶ Ἐμῶντο δὲ, Ἐφιάλτης μὲν Ἦραν, Ὀτὸς δὲ Ἀρτεμιν. Ἐδῆσαν δὲ καὶ Ἄρην. Τοῦτον μὲν οὖν Ἑρμῆς ἐξέκλεψεν. Ἀνείλε δὲ τοὺς Ἀλωείδας ἐν Ναξῷ Ἀρτεμίδι ἀπάτης· ἀλλὰ ἔλασσε γὰρ τὴν ἰδέαν εἰς ἔλαφον, διὰ μέσου αὐτῶν ἐπὶ ᾗ ὄντι οἱ δὲ βουλόμενοι εὐστοχῆσαι τὸ θηρίον, ἐφ' ἑαυτοὺς ἤκοντισαν.

(5) Καλύχης δὲ καὶ Αἰθλίου παῖς Ἐνδυμίων γίνεται, ὅστις, ἐκ Θεσσαλίας Αἰολίας ἀγαγὼν, Ἥλιν ἔκτισε. Λέγουσι δὲ αὐτὸν τινες ἐκ Διὸς γενέσθαι. Τούτου κάλλει διενεγκόντος ἡράσθη Σελήνη. Ζεὺς δὲ αὐτῇ δίδωσι δ βούλεται ἐλέσθαι· ὁ δὲ αἰρεῖται κοιμᾶσθαι διὰ παντὸς ἀθάνατος καὶ ἀγήρωος μένων.

(6) Ἐνδυμίωνος δὲ καὶ [Σηΐδος Νύμφης ἧ] Νηΐδος, ἧ, ὥς τινες, Ἰφιανάσσης, Αἰτωλός· δὲ ἀποκτείνας Ἄπιν τὸν Φορωνέως, καὶ φυγὼν εἰς τὴν Κουρήτιδα χώραν, κτείνας τοὺς ὑποδεξαμένους Φθίᾳ καὶ Ἀπολλωνος υἱοὺς, Δῶρον καὶ Λαοδόκον καὶ Πολυποίτην, ὑφ' ἑαυτοῦ τὴν χώραν Αἰτωλίαν ἐκάλεσεν.

(7) Αἰτωλοῦ δὲ καὶ Προνόης τῆς Φόρβου Πλευρῶν καὶ Καλυδῶν ἐγένοντο, ἃφ' ὧν αἱ ἐν Αἰτωλίᾳ πόλεις ὠνομάσθησαν. Πλευρῶν μὲν οὖν γήμας Ξανθίππην τὴν Δώρου, παῖδα ἐγέννησεν Ἀγήνορα· θυγατέρα δὲ, Στερόπην καὶ Στρατονίκην καὶ Λαοφρόντην. ² Καλυδῶνος δὲ καὶ Αἰολίας τῆς Ἀμυθάνος, Ἐπικάστη καὶ Πρωτογένεια· ἐξ ἧς καὶ Ἄρεος, Ὀξύλος. ³ Ἀγήνωρ δὲ ὁ Πλευρῶνος γήμας Ἐπικάστην τὴν Καλυδῶνος, ἐγέννησε Πορθάονα καὶ Δημονίχην· ἧς καὶ Ἄρεος, Εὐήνος, Μῶλος, Πύλος, Θέστιος.

(8) Εὐήνος μὲν οὖν ἐγέννησε Μάρπησσαν, ἣν, Ἀπολλωνος μνηστευομένου, Ἰδὰς ὁ Ἀφάρειος ἤρπασε, λαθὼν παρὰ Ποσειδῶνος ἄρμα ὑπόπτερον· διώκων δὲ Εὐήνος ἐφ' ἄρματος, ἐπὶ τὸν Λυκόρμαν ἦλθε ποταμὸν, καταλαβεῖν δὲ οὐ δυνάμενος, τοὺς μὲν ἵππους ἀπέσφαξεν, ἑαυτὸν δὲ εἰς τὸν ποταμὸν ἔβαλε. Καὶ καλεῖται Εὐήνος ὁ ποταμὸς παρ' ἐκείνου. (9) Ἰδὰς δὲ εἰς Μεσσήνην παραγίνεται, καὶ αὐτῇ ὁ Ἀπολλων περικυλῶν ἀφαιρεῖται τὴν κόρην· μαχόμενον δὲ αὐτῶν περὶ τῶν τῆς παιδὸς γάμων, Ζεὺς διαλύσας ἐπέτρεψεν αὐτῇ τῇ περὶ τὴν ἐλπίδα, ὅποτερῃ βουλέται συνοικεῖν· ἧ δὲ, δέισασα ὡς ἂν μὴ γηρώσαν αὐτὴν Ἀπολλων καταλίπη, τὸν Ἰδαν εἴλετο ἄνδρα.

(10) Θεστήν δὲ ἐξ Εὐρύθεμιδος τῆς Κλεοβοίας ἐγένετο.

ferebat. ⁴ A Neptuno compressa geminos peperit, Otum et Ephialten, quos Aloidas appellant. ⁵ Hi quotannis latitudine cubitum, longitudine vero ulnam crescebant: qui, ubi novum explevere annum, latitudinem cubitum novem, et ulnarum totidem magnitudinem adepti, Jovi bellum inferendi ceperunt consilium. Itaque Olympo Ossam imposuerunt, Pelioque Ossæ imposito, per hos montes cælum consensuros se minitabantur; ac congestis montibus de mari continentem, contra de terra mare se reddituros dictitabant. ⁶ Quin etiam Ephialtes Junonem, Otus autem Dianam sibi conjuges deposcebant. Martem insuper in vincula coniecere, quem tamen Mercurius furto eripuit. Diana autem in Naxo Aloidas per dolum peremit; nam in cervam mutata per medios exsilivit; tum hi in-feram collimaturi, alter alterum telis coniectis occiderunt.

(5) Calyces et Aethlii filius est Endymio, qui eductis Æolensibus e Thessalia in Elidem transmigravit. Sunt etiam qui eum Jove natum esse memorent. Hunc ob eximiam corporis pulchritudinem Luna deperivit; idem, data ab Jove quæcunque vellet deligendi potestate, cum somno perpetuo immortalem sibi juventutem concedi postulavit.

(6) Endymionis e Neide, vel, ut nonnulli dicunt, ex Iphianassa filius est Ætolus; qui, quum peremisset Apin, Phoronei filium, atque in Curetidem terram aufugisset, occisis Philhiæ et Apollinis filiis, Doro et Laodoco ac Polypœte, qui hospitio eum exceperant, suo de nomine terram Ætoliam appellavit.

(7) Ex Ætolo et Pronoe, Phorbi filia, Pleuron et Calydon nati sunt, a quibus, quæ sunt illis cognomines in Ætolia urbes, nomen acceperunt. Pleuron, ducta uxore Xanthippe Dori, filium Agenorem procreavit, et filias Steropen, Stratonicen, Laophonten. ² Calydon ex Æolia, Amythæonis filia, Epicasten suscepit et Protoegeniam; ex qua et Marte nascitur Oxylus. ³ Agenor, Pleuronis filius, Epicasten, Calydone natam, conjugem duxit, de qua Portheonem genuit et Demonicen; quæ ex Marte peperit Evenum, Molum, Pylum, Thestium.

8. Evenus genuit Marpessam, quam quum Apollo sibi collocari in matrimonium quæriraret, Idas, Apharei filius, accepto a Neptuno curru pennato, rapuit; illum vero e curru persecutus Evenus ad Lycormam fluvium pervenit, ubi, quum illum assequi non posset, equos jugulavit, seque ipsum deinceps præcipitem dedit in fluvium, qui ab eo Eveni nomen accepit.

(9) At Idæ Messenen prolificiscenti obviam factus Apollo virginem auferre voluit. Qui quum inter se de puellæ matrimonio concertarent, Jupiter litem dirimens virgini, utri collocari vellet, optionem dedit. Hac verita, ne se in senectute Apollo desereret, Idam sibi virum esse maluit.

(10) Thestius ex Eurythemide Cleobææ gnata filias sus-

νοντο θυγατέρες μὲν, Ἀλθαία, Ἀθήα, Ὑπερμνήστρα· ἄρρενες δὲ, Ἴφικλος, Εὐύππος, Πλήξιππος, Εὐρύπυλος.

² Πορθάωνος δὲ καὶ Εὐρύτης Ἴπποδάμαντος ἐγένοντο παῖδες, Οἰνέως, Ἄγριος, Ἀλκάθοος, Μέλαιος, Λευκοπέυς· θυγάτηρ δὲ Στερόπη, ἐξ ἧς καὶ Ἀχελώου Σειρήνας γενέσθαι λέγουσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η.

(1) Οἰνέως δὲ, βασιλεύων Καλυδῶνος, παρὰ Διονύσου φυτὸν ἀμπέλου πρῶτος ἔλαβε. Γῆμας δὲ Ἀλθαίαν τὴν Θεστίου, γεννᾷ Τοξέα, ὃν αὐτὸς ἐκτείνειν ὑπερπηδήσαντα τὴν ἀφρον, καὶ παρὰ τοῦτον, Θυρέα καὶ Κλύμενον, καὶ θυγατέρα Γόργην, ἣν Ἀνδραίμων ἐγήμε, καὶ Δηϊάνειραν, ἣν Ἀλθαίαν λέγουσιν ἐκ Διονύσου γεννῆσαι. Αὐτὴ δὲ ἡνιόχει, καὶ τὰ κατὰ πόλεμον ἥσκει. Καὶ περὶ τῶν γάμων αὐτῆς Ἰρακλῆς πρὸς Ἀχελῶον ἐπάλαμψε. (2) Ἐγέννησε δὲ Ἀλθαία παῖδα ἐξ Οἰνέως Μελέαγρον, ὃν ἐξ Ἄρεος γεγενῆσθαι φασί. Τοῦτου δὲ ὄντος ἡμερῶν ἑπτὰ, παραγενομένης τὰς Μοῖρας φασὶν εἰπεῖν· Τότε τελευτήσει Μελέαγρος, ὅταν ὃ καίόμενος ἐπὶ τῆς ἐσχάρας δαλὸς κατακαῇ. Τοῦτο ἀκούσασα, τὸν δαλὸν ἀνείλετο Ἀλθαία, καὶ κατέθετο εἰς λάρνακα.

² Μελέαγρος δὲ, ἀνὴρ ἄτρωτος καὶ γενναῖος γεγόμενος, τόνδε τὸν τρόπον ἐτελεύτησεν. Ἐτησίῳ καρπῶν ἐν τῇ χώρᾳ γενομένων τὰς ἀπαρχὰς Οἰνέως θεοῖς πᾶσι θύων, μόνῃς Ἀρτέμιδος ἐξελάθετο. Μηνίσασα δὲ ἡ θεὸς, κάπρον ἐφῆκεν ἐξοχὸν μεγέθει τε καὶ βίῳ, ὃς τὴν τε γῆν ἄσπορον εἶται, καὶ τὰ βοσκήματα καὶ τοὺς ἐντυγχανόντας διέζθειρεν. ³ Ἐπὶ τοῦτον τὸν κάπρον τοὺς ἀρίστους ἐκ τῆς Ἑλλάδος πάντας συνεκάλεσε, καὶ τῷ κτείναντι τὸν θῆραν τὴν δόραν δώσειν ἀριστεῖον ἐπηγγέλτατο. ⁴ Οἱ δὲ συνελθόντες ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θήραν ἦσαν οἷδε· Μελέαγρος Οἰνέως, Δρύας Ἄρεος, ἐκ Καλυδῶνος οὗτοι· Ἰδὰς καὶ Λυγκεὺς Ἀφარέως ἐκ Μεσσηνίας· Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης Διὸς καὶ Λήδας, ἐκ Λακεδαιμόνος· Θησεὺς Αἰγέως ἐξ Ἀθηνῶν· Ἀδμητος Φέρητος ἐκ Φερῶν· Κηφεὺς καὶ Ἀγκαῖος Λυκούργου ἐξ Ἀρκαδίας· Ἰάσων Αἰσῶνος ἐξ Ἰωλκοῦ· Ἴφικλῆς Ἀμφιτρυῶνος ἐκ Θηβῶν· Πειρίθοος Ἰξίονος ἐκ Λαρίσσης· Πηλεὺς Αἰακοῦ ἐκ Φθίας· Τελαμὼν Αἰακοῦ ἐκ Σαλαμῖνος· Εὐρυτίων Ἀκτορος ἐκ Φθίας· Ἀταλάντη Σχοινέως ἐξ Ἀρκαδίας· Ἀμφίaraus Οἰκλέους ἐξ Ἀργούς. Μετὰ τούτων καὶ οἱ Θεστίου παῖδες. ⁵ Συνελθόντας δὲ αὐτοὺς Οἰνέως ἐπὶ ἑννέα ἡμέρας ἐξέτισε· τῇ δεκάτῃ δὲ, Κηφέως καὶ Ἀγκαίου καὶ τινων ἄλλων ἀπαξιούντων μετὰ γυναῖκος ἐπὶ τὴν θήραν ἐξίναί, Μελέαγρος ἔχων γυναῖκα Κλεοπάτραν τὴν Ἰδὰ καὶ Μαρπήσσης θυγατέρα, βουλόμενος δὲ καὶ ἐξ Ἀταλάντης τέκνον ποιήσασθαι, συνηνάγκασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν θήραν μετὰ ταύτης βξίναί. ⁶ Περιστάντων δὲ αὐτῶν τὸν κάπρον, Ἰγλεὺς μὲν καὶ Ἀγκαῖος ὑπὸ τοῦ θηρὸς διεφθάρησαν,

cepit Althæam, Ledam, Hypermnestram; filios autem Iphiclum, Evippum, Plexippum, Eurypylum.

² Porthæonis et Eurytæ ex Hippodamante natæ filii erant Ceneus, Agrius, Alcatheus, Melas, Leucopæus; filia Sterope, ex qua et Acheloo Sirenas ortas esse dicunt.

CAPUT VIII.

(1) Sed Ceneus Calydone imperans vitis plantam a Dionyso primus accepit; ac ducta uxore Althæa, Thestii filia, Toxeum gignit, quem ipse, quod fossam transilierit, interfecit: post hunc, Thyreum et Clymenum, et filiam Gorgen, quæ nupsit Andramoni, ac Deianiram, quæ Althæam ex Dionyso peperisse dicitur. Hæc autem aurigandi perita erat atque res bellicas exercebat: deque matrimonio ejus Hercules cum Acheloo dimicavit. (2) Sed Althæa ex Ceneo peperit Meleagrum, quem Marte satum quidam fuisse tradunt. Ad hunc septem dies natum venisse Parcas ac dixisse aiunt: « Tum Meleager diem obibit supremam, quum stipes in foco accensus perustus fuerit. » Quod ubi mater audivit, stipitem ex igne sublatum in arcam seposuit.

² Meleager vero, quum vir esset natura invulnerabilis ac fortis, hunc in modum occubuit. Quum annuæ in agro fruges rediissent, earum primitias Ceneus diis omnibus, una tantum Diana per oblivionem prætermissa, consecravit. Quocirca irata dea aprum misit et magnitudine et robore insignem, qui terram coli et in ea sata fieri impedit, pecoraque et obvium quemque necavit. ³ In hunc itaque aprum valentissimum quemque Græcorum evocavit, eique qui feram occidisset, ejus pellem facinoris præmium se daturum pollicitus est. ⁴ Qui autem ad apri venationem convenere, fuerunt hi: Meleager Cenei, Dryas Martis, uterque Calydonius; Idas et Lynceus, Apharei filii, Messenii; Castor et Pollux, Jovis ex Leda filii, Lacedæmonii; Theseus Ægei, Atheniensis; Admetus Pheretis, Pheræus; Cephæus et Ancæus Lycurgi ex Arcadia; Iason Æsonis ab Iolco; Iphicles Amphitryonis, Thebanus; Pirithous Ixionis, Larissæus; Peleus Æaci, Phthius; Telamon Æaci, Salaminii; Eurytion Actoris, Phthius; Atalanta Schæneï, ex Arcadia; Amphiarus Oiclis, Argivus; præter hos denique Thestii filii. ⁵ Quos, ubi convenerant, Ceneus novem dies hospitio excepit; decimo autem, quum Cephæus et Ancæus aliique nonnulli cum femina venatum ire recusarent, Meleager, quamvis uxorem Cleopatram haberet Idæ et Marpessæ filiam, tamen ex Atalanta quoque filium procreare desiderans, illos ut cum ipsa simul in venationem exirent compulit. ⁶ Deinde vero quum venatores illi aprum circumstitissent, Hyleus atque Ancæus a bellua

Εὐρυτίωνα δὲ Πηλεὺς ἄκων κατηρόντισε. Τὸν δὲ ἀπρον πρώτη μὲν Ἀταλάντῃ εἰς τὰ νῦτα ἐτόξευσε, δεύτερος δὲ Ἀμφιάραος εἰς τὸν ὀφθαλμόν· Μελέαγρος δὲ αὐτὸν εἰς τὸν κενεῶνα πλῆγας ἀπέκτεινε, καὶ λαβὼν τὸ δέρας ἔδωκεν Ἀταλάντῃ. ⁷ Οἱ δὲ Θεστίου παῖδες ἀδοξοῦντες, εἰ παρόντων ἀνδρῶν γυνὴ τὰ ἀριστεία λήφεται, τὸ δέρας αὐτῇ ἀφείλοντο, κατὰ γένος αὐτοῖς προσήκειν λέγοντες, εἰ Μελέαγρος λαμβάνειν μὴ προαιροῖτο. (3) Ὅργισθεὶς δὲ Μελέαγρος, τοὺς μὲν Θεστίου παῖδας ἀπέκτεινε, τὸ δὲ δέρας ἔδωκε τῇ Ἀταλάντῃ. Ἀλθαία δὲ λυπηθεῖσα ἐπὶ τῇ τῶν ἀδελφῶν ἀπωλείᾳ τὸν δαλὸν ἤψε· καὶ ὁ Μελέαγρος ἐξαίφνης ἀπέθανεν.

² Οἱ δὲ φασὶν οὐχ οὕτω Μελέαγρον τελευτῆσαι· ἀμφισβητοῦντων δὲ τοῦ θηρός φασὶ τῶν Θεστίου παίδων, ὡς Ἰφίκλου πρώτου βαλόντος, Κούρησι καὶ Καλυδωνίοις πόλεμον ἐνστήναι. ³ Ἐξελθόντος δὲ Μελεάγρου, καὶ τινος τῶν Θεστίου παίδων φονεύσαντος, Ἀλθαίαν ἀράσασθαι κατ' αὐτοῦ· τὸν δὲ ὀργιζόμενον οἶκοι μένειν. ⁴ Ἦδη δὲ τῶν πολεμίων τοῖς τείχεσι προσπελάζοντων, καὶ τῶν πολιτῶν αἰσιούντων μεθ' ἱκετηρίας, βοηθεῖν, μολὶς πεισθέντα ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἐξελθεῖν, καὶ τοὺς λοιποὺς κτείναντα τῶν Θεστίου παίδων, ἀποθάνειν μυχόμενον. ⁵ Μετὰ δὲ τὸν Μελεάγρου θάνατον Ἀλθαία καὶ Κλεοπάτρα ἑαυτὰς ἀνήρτησαν· αἱ δὲ ὀρηγοῦσαι τὸν νεκρὸν γυναῖκες ἀπωρνεύθησαν.

(4) Ἀλθαίας δὲ ἀποθανούσης, ἔγγιμεν Οἰνέως Περίβοιαν τὴν Ἰππονόου. Ταύτῃ δὲ ὁ μὲν γράψας τὴν Θηβαίδα, πολεμικήσας Ὀλένου, λέγει λαβεῖν Οἰνέα γέρας. Ἡσιόδος δὲ ἐξ Ὀλένου τῆς Ἀχαιάς, ἐφθαρμένην ὑπὸ Ἰπποστράτου τοῦ Ἀμαρυγκέως, Ἰππόνου τὸν πατέρα πέμψαι πρὸς Οἰνέα πόρρω τῆς Ἑλλάδος [όντα] ἐντειλάμενον ἀποστεῖλαι (ἀποκτείνει conj. Faber). (5) Εἰσὶ δὲ τινες οἱ λέγοντες, Ἰππόνου, ἐπιγόνου τὴν ἰδίαν θυγατέρα ἐφθαρμένην ὑπὸ Οἰνέως, ἔγκυον αὐτὴν πρὸς τοῦτον ἀποπέμψαι. ² Ἐγεννήθη δὲ ἐκ ταύτης Οἰνεὶ Τυδεύς. Πείσανδρος δὲ αὐτὸν ἐκ Γόργης γενέσθαι λέγει· τῆς γὰρ θυγατρὸς Οἰνέα κατὰ τὴν βούλησιν Διὸς ἐρασθῆναι.

³ Τυδεὺς δὲ ἀνὴρ γενόμενος γενναῖος, ἐφυγαδεύθη, κτείνας, ὡς μὲν τινες λέγουσιν, ἀδελφὸν Οἰνέως Ἀλκάθοον· ὡς δὲ ὁ τὴν Ἀλκμαιωνίδα γεγραφώς, τοὺς Μέλανος παῖδας ἐπιβουλεύοντας Οἰνεῖ, Φηνέα, Εὐρύαλον, Ὑπέρλαον, Ἀντιόχην, Εὐμήδην, Στέρνοπα, Ξάνθιππον, Σθένελον· ὡς δὲ Φερεκύδης φησὶν, Ὀλενίαν ἀδελφὸν ἰδίον. ⁴ Ἀγρίου δὲ δίκας ἐπάγοντος αὐτῷ, φυγὼν εἰς Ἄργος, ἦκε πρὸς Ἀδραστὸν, καὶ τὴν τούτου γήμας θυγατέρα Δηϊπύλην, ἐγέννησε Διομήδην.

Τυδεὺς μὲν οὖν ἐπὶ Θήβας μετὰ Ἀδράστου στρατευσάμενος, ὑπὸ Μελανίππου τραυεῖς ἀπέθανεν. (6) Οἱ δὲ Ἀγρίου παῖδες Θερσίτης, Ὀγχηστός, Πρόθοος, Κελεύτωρ, Λυκοπέυς, Μελάνιππος, ἀφελόμενοι τὴν

necati sunt, et Peleus Eurytionem nolens jaculo confodit. Aprum vero prima Atalanta in tergo sagitta percussit; post illam Amphiarus oculum ferit, deinde Meleager transosso latere belluam interfecit; sed pellem, quam accepit, muneri dedit Atalantæ. ⁷ Verum Thestii filii indignum putantes, viris presentibus feminae virtutis præmia concedi, pellem ei eripiunt, quam, si Meleager recusaret, sibi jure cognationis obvenire affirmabant. ⁽³⁾ Quapropter iratus Meleager Thestii filios occidit, ac pellem Atalantæ restituit. Sed Althæa mœrore confecta de fratrum cæde, stipitem rursus accendit; quo facto Meleager extemplo occidit.

* Sunt autem qui Meleagrum non ita vitam finisse dicant: sed quum Thestii filii de fera contenderent, quod primus omnium Iphicles aprum sauciaasset, Curetibus et Calydoniis bellum conflatum esse; ³ in quo quum Meleager (ex Calydone urbe a Curetibus obsessa) egressus e Thestii filiis nonnullos occidisset, Althæam matrem filio mortem esse imprecata; hunc vero indignatum tenuisse se domi. ⁴ Dehinc hostibus ad moenia proxime accedentibus, et civibus ipsum suppliciter, ut patrie laboranti opem ferret, orantibus, agre ab uxore persuasum tandem domo exiisse memorant, atque postquam reliquos Thestii filios interfecisset, ipsum in pugna occisum esse. ⁵ Verum post Meleagri interitum Althæa et Cleopatra sese suspende-runt, et quæ mortuum deploravere mulieres in aves sunt commutatae.

(4) Althæa defuncta, Ceneus uxorem duxit Peribœam, Hipponoi filiam; quam quidem is, qui Thebaidem conscripsit, Ceneum post expugnatam Olenum (Ætoliae urbem) in præmium accepisse narrat. Sed Pisiodus ait ex Oleno, Achaiae oppido, violatam ab Hippostrato, Amaryncei filio, Hipponoum patrem misisse ad Ceneum, eique ut eam a Græcia longe abduceret, præcepisse. (5) Sunt quoque qui referant, Hipponoum, quum filiam suam ab Ceneo vitiatam cognovisset, gravidam ipsam ad hunc ablegasse. ² Natus vero ex illa Ceneo Tydeus. Pisander autem eum ex Gorge ortum dicit; nam filiae amore Ceneum ex Jovis voluntate captum fuisse.

³ Tydeus vero, quum jam vir fortissimus evasisset, interfecto, ut quidam dicunt, Cenei fratre Alcathoo, in exilium profectus est; sed secundum Alcmaeonidis auctorem, quia Melanis liberos interfecerat Ceneo insidiantes, Phe-neum, Euryalum, Hyperlaum, Antiochen, Eumedem, Ster-nopem, Xanthippum, Sthenelum; ut vero Pherecydes ait, Oleniam, suum fratrem. ⁴ Agrio autem propter eandem factam eum persequente, Argos fugiens venit ad Adrastum, ductaque ejus filia Deipylo in matrimonium, procreavit Diomedem.

Tydeus itaque adversus Thebas cum Adrasto in bellum profectus, a Melanippo vulneratus occubuit. (6) Sed Agrii filii, Thersites, Onchestus, Prothous, Celeutor, Lycopeus, Melanippus, occupatum Cenei regnum patri attri-

Οἰνέως βασιλείαν, τῷ πατρὶ ἔδωκαν· καὶ προσέτι ζῶντα τὸν Οἰνέα καθεῖρξαντες ἤκκισοντο.² Ὑστερον δὲ Διομήδης ἐξ Ἀργους παραγενομένου μετ' ἄλλου κρύφα, τοὺς μὲν Ἀγρίου παῖδας, χωρὶς Ὀγρηστοῦ καὶ Θερσίτου, πάντας ἀπέκτεινεν· οὗτοι γὰρ φθάσαντες εἰς Πελοπόννησον ἔφυγον. Τὴν δὲ βασιλείαν, ἐπειδὴ γηραιὸς ἦν ὁ Οἰνέας, Ἀνδραίμονι τῷ τὴν θυγατέρα τοῦ Οἰνέως γήμαντι δέδωκε· τὸν δὲ Οἰνέα εἰς Πελοπόννησον ἤγεν.³ Ὅς δὲ διαφυγόντες Ἀγρίου παῖδες, ἐνεδρεύσαντες περὶ τὴν Τηλέφου ἐστίαν τῆς Ἀρχαδίας, τὸν πρεσβύτερον ἀπέκτειναν. Διομήδης δὲ τὸν νεκρὸν εἰς Ἄργος κομίσας ἔθαψεν, ἐνθα νῦν πόλις ἀπ' ἐκείνου Οἰνὴ καλεῖται, καὶ γήμας Αἰγιαλείαν τὴν Ἀδράστου, ὡς δὲ ἔνιοι φασί, τὴν Αἰγιαλέως, ἐπὶ τε Θήβας καὶ Τροίαν ἐστράτευσεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ.

(1) Τῶν δὲ Αἰόλου παίδων Ἀθάμας, δυναστεύων Βοιωτίας, ἐκ Νεφέλης τεκνοῖ μὲν παῖδα Φρίξον, θυγατέρα δὲ Ἑλλην. Αὐθις δὲ Ἰνὼ γαμεῖ, ἐξ ἧς αὐτῇ Λέαρχος καὶ Μελικέρτης ἐγένοντο.² Ἐπιβουλεύουσα δὲ Ἰνὼ τοῖς Νεφέλης τέκνοις, ἔπεισε τὰς γυναῖκας τὸν πυρὸν φύγειν. Λαμβάνουσαι δὲ, κρύφα τῶν ἀνδρῶν τοῦτο ἔπρασσον. Γῆ δὲ πεφρυγμένους πυροῦς δεχομένην, καρποὺς ἐτησίους οὐκ ἀνεδίδου.³ Διὸ πέμπων ὁ Ἀθάμας εἰς Δελφούς, ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας. Ἰνὼ δὲ τοὺς πεμφθέντας ἀνέπεισε λέγειν, ὡς εἴη κερρησμένοι, παύσασθαι τὴν ἀκαρπίαν, ἂν σφαγῇ Διὶ ὁ Φρίξος.⁴ Τοῦτο ἀκούσας Ἀθάμας, συναναγκαζόμενος ὑπὸ τῶν τὴν γῆν κατοικούντων, τῷ βωμῷ παρέστησε Φρίξον. Νεφέλη δὲ μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτὸν ἀνῆρπασε, καὶ παρὰ Ἴρμου λαβοῦσα χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκεν, ἐφ' οὗ φερόμενοι δι' οὐρανοῦ, τὴν μεταξὺ γῆν ὑπερέβησαν καὶ θάλασσαν.⁵ Ὡς δὲ ἐγένοντο κατὰ τὴν μεταξὺ κειμένην θάλασσαν Σιγείου καὶ Χερβρόνησου ὠλισθεν εἰς τὸν βυθὸν ἡ Ἑλλή· κακεῖ θανούσης αὐτῆς, ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήσποντος ἐκλήθη τὸ πέλαγος.

⁶ Φρίξος δὲ ἦλθεν εἰς Κολχους, ὧν Αἰήτης ἐβασίλευε παῖς Ἥλιου καὶ Περσηίδος, ἀδελφὸς δὲ Κίρκης καὶ Πασιφάης, ἣν Μίνως ἔγγαμεν· οὗτος αὐτὸν ὑποδέχεται, καὶ μίαν τῶν θυγατέρων Χαλκιοπὴν δίδωσιν· ὁ δὲ τὸν χρυσόμαλλον κριὸν Διὶ θύει Φυζίῳ, τὸ δὲ τούτου δέρας Αἰήτῃ δίδωσιν. Ἐκεῖνος δὲ αὐτὸ περὶ δρῶν ἐν Ἄρεος ὄλσει καθήλωσεν.⁷ Ἐγένοντο δὲ ἐκ Χαλκιοπῆς τῆς Αἰήτου τέσσαρες Φρίξῳ παῖδες, Ἄργος, Μέλας, Φρόντις, Κυτίσωρος.

(2) Ἀθάμας δὲ ὕστερον, διὰ μῆτιν Ἥρας, καὶ τῶν ἐξ Ἰνῆς ἑσπερίθῃ παίδων· αὐτὸς μὲν γὰρ μανεῖς ἐτόξευσε Λέαρχον· Ἰνὼ δὲ Μελικέρτην μεθ' ἐαυτῆς εἰς πέλαγος ἐβρίμην.² Ἐκπεσὼν δὲ τῆς Βοιωτίας, ἐπυνθάνετο τοῦ θεοῦ, ποῦ κατοικήσει· χρησθέντος δὲ αὐτῇ,

buerunt; quin etiam viventem adhuc Ceneum in vincula coniectum contumelia affliciebant.² Deinde vero Diomedes Argis cum Alcmaone clanculum reversus, Agrii filios, præter Onchestum et Thersiten, qui fuga in Peloponnesum se subluxerant, omnes interfecit. Atque regnum, quia Ceneus senio jam confectus esset, Andraemoni, qui Cenei filiam duxerat uxorem, concessit, ipsum vero Ceneum in Peloponnesum abduxit.³ Sed qui periculum evaserant Agrii filii structis ad Telephi aram in Arcadia insidiis senem occiderunt. Diomedes vero mortuum Argos translatus, ubi nunc ab illo Ceneo urbs appellatur, sepelivit, et ducta uxore Egialea, Adraستي, vel, ut aliis placet, Egialei filia, contra Thebas atque Trojam in bellum profectus est.

CAPUT IX.

(1) Inter Æoli filios Athamas, Orchomeni in Boeotia rex, ex Nephelē filium genuit Phrixum, filiam vero Hellen. Deinde uxorem superinduxit Ino, ex qua Learchum et Melicerten sustulit.² Sed insidians e Nephelē natis Ino mulieribus persuasit, ut triticum (quod darent in sementem) torrerent. Hæ, accepta ab illa semente, clam viris imperata faciunt. Terra autem, quod fruges tostas accepisset, annonam non dedit.³ Quare Athamas Delphos misit, qui de avertenda agrorum sterilitate sciscitarentur oraculum. Ino vero missos induxit, ut responsum dicerent cessuram esse sterilitatem, si Jovi mactaretur Phrixus.⁴ Quo audito Athamas, ab agrorum colonis coactus, ad aram Phrixum constituit. Sed Nephelē ipsum cum filia eripuit, iisque arietem dedit, quem aureo vellere præditum a Mercurio acceperat. Quo per aerem velentes, terram mareque interjectum superarunt.⁵ Quum vero super mare versarentur, quod inter Sigeum et Chersonesum est interjectum, Helle in profundum delapsa periit; unde fretum illud Hellespontii nomen accepit.

⁶ Phrixus autem venit ad Colchos, quibus Æetes imperavit Solis filius et Perseidis, frater Circes et Pasiphaes, quam Minos habebat uxorem. Æetes itaque Phrixum hospitio excepit, eique Chalciopen, unam ex filiabus, in matrimonium dedit. Hic vero Jovi Phyxio velleris anrei arietem sacrificavit, ejusque pellem dono dedit Æetæ, qui ad quercum in Martis luco eam clavis affixit.⁷ Ex Chalciopē, Æetæ filia, quattuor erant Phrixo filii, Argus, Melas, Phrontis, Cytisorus.

(2) Postea Athamas Junonis ira etiam quos ex Inone habebat filios privatus est. Ipse enim furore percitus Learchum sagitta interemit, Ino autem Melicertam secum ipsa in mare dejecit.² Deinde e Boeotia pulsus deum rogavit, ubinam gentium habitaturus esset. Respondit oraculum,

κατοικεῖν ἐν ὧπερ ἂν τόποι ὑπὸ ζῴων ἀγρίων ξενισθῇ, πολλὴν χώραν διελθὼν, ἐνέτυχε λύκοις προβάτων μοίρας νεμομένοις· οἱ δὲ θεωρήσαντες αὐτὸν, ἃ διηροῦντο ἀπολιπόντες, ἔφυγον.³ Ἀθάμας δὲ κτίσας τὴν χώραν, Ἀθαμαντίαν ἀφ' ἐαυτοῦ προσηγόρευσε, καὶ γήμας Θεμιστῶ τὴν Ὑψέως, ἐγέννησε Λεύκωνα, Ἐρυθρον, Σχοινέα, Πύθων.

(3) Σίσυφος δὲ Αἰόλου κτίσας Ἐφύραν τὴν νῦν λεγομένην Κόρινθον, γαμει Μερόπην τὴν Ἀτλαντος. Ἐξ αὐτῶν παῖς γίνεται Ἰλαῦκος, ὃ παῖς Βελλεροφόντης ἐξ Εὐρυμέδης ἐγεννήθη· ὃς ἔκτεινε τὴν πυρίπνου Χίμαιραν.² Κολάζεται δὲ Σίσυφος ἐν Ἄδου, πέτρον ταῖς χερσὶ καὶ τῇ κεφαλῇ κυλίων, καὶ τοῦτον ὑπερβάλλειν θέλων· οὗτος δὲ ὠθούμενος ὑπ' αὐτοῦ, ὥσειται πάλιν εἰς τοῦτίσω. Τίней δὲ ταύτην τὴν δίκην διὰ τὴν Ἀσωπῶ θυγατέρα Ἀγριναν· ἀρπάζαντα γὰρ αὐτὴν κρύφα Δία Ἀσωπῶ μὴ γῆσαι ζητοῦντι λέγεται.

(4) Δηϊὼν δὲ βασιλεύων τῆς Φωκίδος, Διομήδην τὴν Εὐόθου γαμει, καὶ αὐτῷ γίνεται θυγάτηρ μὲν Ἀστερόπεια· παῖδες δὲ Αἰνέτος, Ἄκτωρ, Φύλακος, Κέφαλος, ὃς γαμει Πρόκριν τὴν Ἐρεχθίδος· αὐτὸς δὲ ἡ Πῶς αὐτὸν ἀρπάζει ἐραστειῶσα.

(5) Περιήρης δὲ Μεσσήνην κατασχών, Γοργόφονην τὴν Περσέως ἐγημεν, ἐξ ἧς Ἀφαρεύς αὐτῷ καὶ Λεύκιππος καὶ Τυνδάρεως, ἔτι τε Ἰκάριος παῖδες ἐγένοντο. Πολλοὶ δὲ τὸν Περιήρην λέγουσιν οὐκ Αἰόλου παῖδα, ἀλλὰ Κυνόρτα τοῦ Ἀμύκλα· διόπερ τὰ περὶ τῶν Περιήρου ἐκγόνων ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ γένει δηλώσωμεν.

(6) Μάγνης δὲ Αἰόλου γαμει Νυμφην Νηΐδα, καὶ γίνονται αὐτῷ παῖδες Πολυδέκτης καὶ Δίκτης. Οὗτοι Σέριφον ὥκισαν.

(7) Σαλμωνεύς δὲ τὸ μὲν πρῶτον περὶ Θεσσαλίαν κατοικεῖν παρὰ γενόμενος δὲ αὖθις εἰς Ἥλιν, ἐκεῖ πόλιν ἔκτισεν. Ὑβριστὴς δὲ ὢν, καὶ τῷ Διὶ ἐξισοῦσθαι θέλων, διὰ τὴν ἀσέβειαν ἐκολάσθη· ἔλεγε γὰρ ἐαυτὸν εἶναι Δία, καὶ τὰς ἐκείνου ἀρελούμενας θυσίας, ἐαυτῷ προσέτασσε θύειν καὶ βύρσας μὲν ἐξηραμμένας ἐξ ἄρματος μετὰ λεβήτων χαλκῶν σύρων, ἔλεγε βροντᾶν βάλλων δὲ εἰς οὐρανὸν αἰθόμενας λαμπάδας, ἔλεγεν ἀστράπτειν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κεραυνώσας, τὴν κτισθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ πόλιν καὶ τοὺς οἰκητορὰς ἤρπαισε πάντας.

(8) Τυρὼ δὲ ἡ Σαλμωνείως θυγάτηρ καὶ Ἀλκιδίκης, παρὰ Κρηθεὶ τῷ Σαλμωνέως ἀδελφῷ τρεπομένη, ἔρωτα ἴσγει Ἐνιπέως τὸν ποταμοῦ· καὶ συνεχῶς ἐπὶ τὰ τοῦτου βεῖθρα φοιτῶσα, τοῦτοις ἀπωδύρετο. Ποσειδῶν δὲ εἰκάσθεις Ἐνιπέϊ, συγκατεκλίθη αὐτῇ· ἡ δὲ γεννήσασα κρύφα διδύμους παῖδας ἐκτίθησιν.² Ἐκκειμένων δὲ τῶν βρεφῶν, παριόντων ἵπποφορῶν, ἵππος μία προσάψαμένη τῇ γῇ τὴν θάτερον τῶν βρεφῶν, πέλιν τι τοῦ προσώπου μέρος ἐποίησεν. Ὁ δὲ ἵπποφορὸς ἀμφοτέρους τοὺς παῖδας ἀνελόμενος ἔθρεψε, καὶ τὸν μὲν πελωθέντα Ἡελίαν ἐκάλεσε, τὸν δὲ ἕτερον

εὖ ἐν loco sedem constituendam esse, ubi ab agrestibus animalibus hospitio exciperetur. Qui quum multum terrarum peragrasset, obuius factus est lupis, qui ovium partes devorabant; sed ubi illum conspexerant, quæ dispartiebantur rictis, in fugam sese dederunt. ³Athamas vero ibi sedes sibi sumsit, et terram a se nominavit Athamantiam. Deinde Themisto, Hypsei filiam, duxit uxorem, ex eaque genuit Leutonem, Erythrum, Schæneum, Ploum.

(3) Sisyphus, Æoli filius, condita Ephra, cui nunc Corintho est nomen, Meropen, Atlantis filiam, sibi uxorem conjungit. Ex his natus est Glaucus, qui ex Eurymede suscepit Bellerophontem, a quo ignivoma Chimæra interfecta est. ² Punitur vero Sisyphus apud inferos manibus capiteque sursum volvens saxum, quod, ubi montis verticem jam superaturum est, deintegro repulsum ad ima devolvitur. Hoc ei supplicium inflictum est propter Ægionam, Asopi filiam, in matrimonium sumit, ipsum vero rapit Aurora amore ejus inflammata.

(4) Deion, Phocidis (*Phthiotidis*?) rex, Diomedem Xuthi filiam ducit uxorem, quæ filiam ei parit Asteropeam, ἑλίος Ἄnetum, Actorem, Phylacum, Cephalum, qui Procrin, Erechthei filiam, in matrimonium sumit, ipsum vero rapit Aurora amore ejus inflammata.

(5) Perieres Messenen obtinens uxorem duxit Gorgophonem, Persei filiam, ex qua Aphareus, Leucippus, Tyndareus, præter hos Icarius filii nati sunt. Multi vero Perierem asserunt non Æolo ortum, sed Cynorta Amyclæ filio. Quare quæ de Perieris progenie traduntur, ubi ad Atlantis genus perventum erit, exponemus.

(6) Magnes, Æoli filius, uxorem ducit Naidem nympham, eique filii nati sunt Polydectes ac Dictys; qui in Seriphum insulam coloniam deduxerunt.

(7) Salmoneus primo quidem in Thessalia habitabat, post vero in Elidem profectus urbem ibi condidit. Qui quum insolenter sese gereret, seque Jovi adæquare vellet, suæ ipsius impietatis pœnas luit. Etenim se Jovem esse prædicabat, et quæ illi dedicari solebant, ea sibi sacra offerri jubebat. Atque coria indurata cum lebetibus æneis ex curru suspensa per humum verrens tonitrui se concitare, et ardentes faces in cælum jaculans fulgurare se dictitabat. Sed Jupiter ipsum fulmine occidit, urbemque ab eo conditam, extinctis civibus omnibus, solo exaquavit.

(8) Tyro, Salmonei ex Alcicide filia, quum apud Cretheum, Salmonei fratrem, aleretur, Enipei fluvii amore accensa est, et ad fluctus ejus semper accedens lamentabatur. Verum Neptunus assumpta Enipei forma cum ea concubuit. Hac autem geminos clanculum peperit eosque exposuit. ² Pueris expositis et equariis pastoribus prætercunctibus, equarum una quum infanti alterum ungula teligisset, faciei partem lividam reddidit. Tum equarius infantes ambos suscepit alendos, et cui livida erat facies, Peliam (quasi *Livium* dixeris), alterum Neleum appella-

Νηλέα. ³ Τελευθώντες δὲ ἀνεγνώρισαν τὴν μητέρα, καὶ τὴν μητρὶν ἀπέκτειναν Σιδερώ· κακουμένην γὰρ γνόντες ὑπ' αὐτῆς τὴν μητέρα, ὥρμησαν ἐπ' αὐτὴν· ἡ δὲ φθάσασα, εἰς τὸ τῆς Ἥρας τέμενος κατέφυγε. Πελλίας δὲ ἐπ' αὐτῶν τῶν βωμῶν αὐτὴν κατέσφαξε· καὶ καθόλου διετέλει τὴν Ἥραν ἀτιμάζων.

(9) Ἐστασίασαν δὲ ὕστερον πρὸς ἀλλήλους. Καὶ Νηλεὺς μὲν ἐκπεσὼν, ἤκεν εἰς Μεσσήνην, καὶ Πύλον κτίζει· καὶ γαμεῖ Χλωρίδα τὴν Ἀμφίονος, ἐξ ἧς αὐτῇ γίνεται θυγάτηρ μὲν Πηρώ· ἄρρενες δὲ Ταῦρος καὶ Ἀστέριος, Πυλάων, Δημάχος, Εὐρύβιος, Ἐπίδαος, Ῥάδιος, Εὐρυμένης, Εὐαγόρας, Ἀλάστωρ, Νέστωρ, Περικλύμενος. ² Ὁ δὲ Ποσειδῶν δίδουσι μεταβάλλειν τὰς μορφάς. Καὶ μαχόμενος, ὅτε Ἑρακλῆς ἐξεπύρρει Πύλον, γινόμενος ὅτε μὲν λέων, ὅτε δὲ ὄφις, ὅτε δὲ μέλισσα, ὑπ' Ἑρακλέους μετὰ τῶν ἄλλων Νηλέως παῖδων ἀπέθανεν. ³ Ἐσώθη δὲ Νέστωρ μόνος, ἐπειδὴ παρὰ Γερηνίους ἐτρέφετο· ὃς γήμας Ἀναξιβίαν τὴν Κρατιεύς, θυγατέρας μὲν Πεισιδίκην καὶ Πολυκάστην ἐγέννησε· παῖδας δὲ, Περσέα, Στρατίον, Ἀρhton, Ἐγέφωνα, Πεισιστρατον, Ἀντιλοχον, Θρασυμήδην.

(10) Πελλίας δὲ περὶ Θεσσαλίαν κατώκει, καὶ γήμας Ἀναξιβίαν τὴν Βιάντος, ὡς δὲ ἔνιοι λέγουσι, Φιλομάχην τὴν Ἀμφίονος, ἐγέννησε παῖδα μὲν Ἀκαστον, θυγατέρας δὲ Πεισιδίκην, Πελοπίαν, Ἱπποθῆν, Ἀλκυστιν.

(11) Κρηθεὺς δὲ κτίσας Ἰωλκὼν, γαμεῖ Τυρῶ τὴν Σαλμωνεύς, [τὴν αὐτοῦ ἀδελφιδὴν,] ἐξ ἧς αὐτῇ γίνονται παῖδες, Αἴσων, Ἀμυθῶν, Φέρης.

² Ἀμυθῶν μὲν οὖν οἰκῶν Πύλον, Εἰδομένην γαμεῖ τὴν Φέρητος, καὶ γίνονται παῖδες αὐτῷ Βίας καὶ Μελάμπους. ³ Ὃς ἐπὶ τῶν χωρίων διατελὼν, οὐσης πρὸ τῆς οἰκῆσεως αὐτοῦ δρυὸς, ἐν ἧ φωλεῶς ὄφειον ὑπῆρχεν, ἀποκτείναντων τὸν θεραπόντων τοὺς ὄφεις, τὰ μὲν ἐρπετὰ, ζύλα συμφορήσας, ἔκαυσε, τοὺς δὲ τῶν ὄφειον νεοσσούς ἐθρεψεν. Οἱ δὲ γενόμενοι τέλειοι, περιστάντες αὐτῷ κοιμωμένῳ τῶν ὤμων ἐξ ἑκατέρου, τὰς ἀκοὰς ταῖς γλώσσαις ἐξεκαθάριον. Ὁ δὲ ἀναστὰς, καὶ γενόμενος περιδεὴς, τῶν ὑπερπετομένων ὀρνέων τὰς φωνὰς συνίει· καὶ παρ' ἐκείνων μανθάνων, προύλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. Προσελάθε δὲ καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ἱερῶν μαντικὴν. Περὶ δὲ τὸν Ἀλφειὸν συντυχὼν Ἀπόλλωνι, τὸ λοιπὸν ἄριστος ἦν μάντις.

(12) Βίας δὲ ὁ Ἀμυθῶνος ἐμνηστεύετο Πηρῶ τὴν Νηλέως· ὁ δὲ πολλῶν αὐτῇ μνηστευομένων τὴν θυγατέρα, δούσκειν ἔφη τῇ τὰς Φυλάκου βόας κομίσαντι αὐτῇ. Αἴται δὲ ἦσαν ἐν Φυλάκῃ, καὶ κύων ἐρύλασεν αὐτάς, ὧν οὔτε ἄνθρωπος, οὔτε θηρίον πέλας ἐλθεῖν ἠδύνατο. ² Ταύτας ἀδυνατῶν Βίας τὰς βόας κλέψαι, παρεκάλει τὸν ἀδελφὸν συλλαβεσθαι. Μελάμπους δὲ ὑπέσχετο, καὶ προέειπεν, ὅτι φωραθήσεται κλέπτων, καὶ δευθεὶς ἐνιαυτὸν, οὕτω τὰς βόας λήψεται. ³ Μετὰ δὲ τὴν ὑπόσχεσιν εἰς Φυλάκην ἀπῆει· καὶ καθάπερ προείπε, φωραθεὶς ἐπὶ τῇ κλοπῇ, δεσμοῖς ἐν οἰκῇματι

vit. ³ Qui quum ad virilem aetatem pervenissent, agnita matre, Sidero ejus novercam occidere. Cognoverant enim matrem ab ea male habitam esse. Sed ubi impetum in eam fecerunt, cito in Junonis templum confugit, ubi Pelias ad ipsam aram eam jugulavit, nulla Junonis deae ratione habita, quam etiam postea semper negligebat. (9) Deinde vero fratres inter se discederunt. Et Neleus quidem Iolco expulsus in Messeniam commigravit, ubi, Pylo urbe condita, Chloridem, Amphionis filiam, sibi copulavit, ex eaque filiam genuit Pero, filios vero Taurum, Asterium, Pylaonem, Deimachum, Eurybium, Epidaum, Rhadium, Eurymenem, Evagoram, Alastorem, Nestorem, Periclymenum, ³ cui Neptunus in varias sese formas transmutandi potestatem fecit. Itaque in pugna, quo tempore Pylum urbem Hercules diruit, modo in leonem, modo in serpentem, modo in apem conversus ab Hercule una cum ceteris Nelei filiiis occisus est. ³ Solus autem Nestor, quippe qui apud Gerenios educaretur, servatus est incolumis. Is, ducta uxore Anaxibia, Cratiei (*Atrei*?) filia, filias procreavit Pisidicen et Polycasten, filios vero Perseum, Stratum, Aetum, Echephronem, Pisistratum, Antiochum, Thrasymeden.

(10) Pelias vero Thessaliam incolebat, qui ducta Bianthis filia Anaxibia, sive, ut quidam volunt, Philomache ex Amphione orta, filium genuit Acastum, filias Pisidicen, Pelopeam, Hippothoen, Alcestin.

(11) Cretheus, condita Iolco, Tyronem, Salmonei fratris filiam cepit uxorem, ex qua nascuntur ei filii Aeson, Amythaon, Phereus.

² Ex his Amythaon, Pylum incolens, Idomenen Pheretis filiam sibi conjugio jungit, ex eaque liberi oriuntur Bias et Melampus; ³ qui quum ruri ageret atque ante ipsius domum quercus esset, in eaque serpentum latebra, ipsos quidem serpentes a ministris occisis congestis lignis cremavit, at serpentium pullos educavit. Qui quum ad justum corporis modum succrevissent, ipsum dormientem circumstantes ex utroque humero illius aures linguis extergebant. Tandem e somno excitatus et serpentibus conspectis perterrefactus, supernovolantium avium voces intelligebat, et quae ab his futura edocebatur, mortalibus praedicebat. Cum auguriis extispicii quoque scientiam divinitus accepit; atque Apollini prope Alpheum obviam factus, omnino vaticinandi peritissimus evasit.

(12) Bias vero, Amythaonis filius, Peronem, Nelei filiam, uxorem postulavit. Hic autem, permultis filiam suam expetentibus, eam nulli, nisi qui Phylaci ad se boves abegisset, se traditurum dicitabat. Boves illae Phylacae a cane custodiebantur, ad quem neque mortalium quisquam, neque ferarum ulla prope accedere audebat. ² Itaque Bias, quum non posset eas clam abducere, Melampodis fratris opem imploravit; quam ille se praestitutam pollicitus est. Ac praedixit, se in furto deprehensum postquam per annum in vinculis detentus esset, tunc demum boves habiturum. ³ Itaque ut promissum faceret, Phylacam versus contendit, atque, ut praedixerat, deprehensus in furto et

ἐφυλάττετο. ⁴ Λειπομένου δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ βραχέος χρόνου, τῶν κατὰ τὸ κρυφαῖον τῆς στέγης σκολήκων ἀκούει, τοῦ μὲν ἐρωτῶντος, πόσον ἥδη μέρος τοῦ δοκοῦ διαβέβρωται, τῶν δὲ ἀποκριναμένων, λοιπὸν ἐλάχιστον εἶναι. Καὶ ταχέως ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰς ἕτερον οἶκημα μεταγαγεῖν· γενομένου δὲ τούτου, μετ' οὐ πολὺ συνέπεσε τὸ οἶκημα. ⁵ Θαυμάσας δὲ Φύλακος, καὶ μαθὼν, ὅτι ἐστὶ μάντις ἄριστος, λύσας παρεκάλεσεν εἰπεῖν, ὅπως αὐτοῦ τῷ παιδὶ Ἰφίκλῳ παῖδες γίνονται; Ὁ δὲ ὑπέσχετο ἐφ' ὃ τὰς βόας λήψεται. Καὶ καταθύσας ταύρους δύο, καὶ μελίσας, τοὺς οἰωνοὺς προσεκαλέσατο. ⁶ παραγενομένου δὲ αἰγυπιοῦ, πρὶὰ τούτου μανθάνει δὴ, ὅτι Φύλακος ποτὲ χριοὺς τέμνων ἐπὶ τῶν αἰδίων, παρὰ τῇ Ἰφίκλῳ τὴν μάχαιραν ἡμαχμένην ἐτι κατέβητο· δέισαντος δὲ τοῦ παιδὸς καὶ φυγόντος, αὐθὺς κατὰ τῆς ἱερᾶς ὁρυδὸς αὐτὴν ἐπῆξε, καὶ ταύτην ἀμφιτροχῶσας ἐκάλυψεν ὁ φλοιός. ⁷ Ἐλεγεν οὖν, εὐρεθείσης τῆς μαχαίρας, εἰ ξύων τὸν ἰὸν ἐπὶ ἡμέρας δέκα Ἰφίκλῳ ὅθ' πιεῖν, παῖδα γεννήσειν. Ταῦτα μαθὼν παρ' αἰγυπιοῦ Μελάμπους, τὴν μὲν μάχαιραν εὔρε· τῇ δὲ Ἰφίκλῳ τὸν ἰὸν ζύσας ἐπὶ ἡμέρας δέκα δέδωκε πιεῖν, καὶ παῖς αὐτῷ Ποδάρκης ἐγένετο. ⁸ Τὰς δὲ βόας εἰς Πύλον ἤλασε, καὶ τῷ ἀδελφῷ τὴν Νηλέως θυγατέρα λαθὼν ἔδωκε. Καὶ μέχρι μὲν τινος ἐν Μησσηνῇ κατοίκει· ὥς δὲ τὰς ἐν Ἀργεὶ γυναῖκας ἐξέμνηε Διόνυσος, ἐπὶ μέρει τῆς βασιλείας ἱσάμενος αὐτάς, ἐκεῖ μετὰ Βιάντος κατοίχησε.

(13) Βιάντος δὲ καὶ Πηροῦς Ταλαός, οὗ καὶ Λυσίμαχος τῆς Ἀθάντος τοῦ Μελάμποδος, Ἀδραστος, Παρθενόπαιος, Πρώναξ, Μηκιστεύς, Ἀριστόμαχος, Ἐριφύλη, ἦν Ἀμφιάραος γαμεῖ.

² Παρθενόπαιος δὲ Πρόμαχος ἐγένετο, ὃς μετὰ τῶν Ἐπιγόνων ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύθη. Μηκιστεύς δὲ Εὐρύαλος, ὃς ἦκεν εἰς Τροίαν. Πρώνακτος δὲ ἐγένετο Λυκοῦργος. Ἀδραστού δὲ καὶ Ἀμφιδέας τῆς Πρώνακτος, θυγατέρες μὲν Ἀργεῖα, Δηϊπύλη, Αἰγιάλεια, παῖδες δὲ Αἰγιάλεις, Κυάνιππος.

(14) Φέρης δὲ ὁ Κρηθίως, Φεράς ἐν Θεσσαλίᾳ κτίσας, ἐγέννησεν Ἀδμήτῳ καὶ Λυκοῦργον. Λυκοῦργος μὲν οὖν περὶ Νεμεάν κατοίχησε, γῆμας δὲ Εὐρυδικήν, ὥς δὲ ἐνιοὶ φασίν, Ἀμφιδέαν, ἐγέννησεν Ὀφελτήν κληθέντα Ἀργέμορον. (15) Ἀδμήτου δὲ βασιλεύοντος τῶν Φερῶν, ἐθήτευσεν Ἀπόλλων αὐτῷ μνηστευομένῳ τὴν Πελοῖ θυγατέρα Ἀλχηστίν. Ἐκείνῳ δὲ ὥσκειν ἐπαγγελιασμένῳ Πελοῖ τὴν θυγατέρα τῷ καταζεύξαντι ἄρμα λεόντων καὶ κάπρων, Ἀπόλλων Ζεύξας ἔδωκεν. Ὁ δὲ κομίσας πρὸς Πελοῖαν, Ἀλχηστίν λαμβάνει. Ὅσῳ δὲ ἐν τοῖς γάμοις, ἐξελάθετο Ἀρτέμιδι ὕσαι· διὰ τοῦτο, τὸν θάλαμον ἀνοίξας, εὔρε δρακόντων σπείρχμα πεπληρωμένον. ² Ἀπόλλων δὲ εἰπὼν ἐξιλῆσθαι τὴν θεόν, ἠτήσατο παρὰ Μοιρῶν, ἵνα, ὅταν Ἀδμήτος μέλλῃ τελευτᾶν, ἀπολυθῇ τοῦ θανάτου, ἂν ἐκουσίως τις ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν εἴληται, πατὴρ ἢ μήτηρ ἢ

in vincula coniectus in domo quadam custodiebatur.

⁴ Quum vero paullulum ab anni spatio abesset, teredines audire in abdita parte tecti trabem corroderes, quarum uni quantum e trabe derosum esset, percontanti ceterae minimum jam superesse responderunt. Tum Melampus statim in alium carcerem se traduci jussit; quo vixdum facto, domicilium illud corrui. ⁵ Id admiratus Phylacus, ubi vatem illum optimum esse animadvertit, solum vinculis ostendere rogavit, quomodo Iphiclus filius prolem haberet. Ille, si boves reciperet, se vaticinaturum pollicetur. Deinde nactis duobus tauris, eorumque visceribus particulatim concisis, aves augurali arte advocavit. ⁶ Ad quem quum vultur advolasset, ex eo cognovit, Phylacum olim arietes exsecantem cultrum cruentum adhuc juxta Iphiclum posuisse; deinde vero, quum puer metu percussus in fugam sese conjecisset, quercui Jovi sacrae impigisse, ubi cortice esset obductus. ⁷ Invento igitur cultro, si abrasam, inquit, ferri rubiginem per denos dies Iphiclo in vino potandam dederit, filium de se prolem esse geniturum. Quibus ex vulture cognitis, Melampus cultrum reperit, et abrasam ex illo rubiginem denos per dies bibendam dedit Iphiclo, qui jam Podarcem filium procreavit. ⁸ At Melampus boves Pyllum perduxit, fratrique Peronem, Nelei filiam, consecutus in conjugium collocavit, et Messenae aliquandiu mansit. Postea vero quam Bacchus Argivis mulieribus furorem injecit, pactus regni partem, eas vesania liberavit atque cum Biante fratre Argos commigravit.

(13) Biantis et Perus filius fuit Talaeus, cujus ex Lysimache, Abantis, Melampi, Adrastus, Parthenopaeus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, Eriphyle, quae nupsit Amphiarao.

² Parthenopaeus filium habebat Promachum, qui cum Epigonis contra Thebas in bellum profectus est. Mecisteus genuit Euryalum, qui adversus Trojam navigavit. Ex Pronacte natus est Lycurgus. Adrastus ex Amphithea, Pronactis filia, filias Argiam, Deipylen, Aegialeam, filios autem Aegialeum et Cyanippum suscepit.

(14) Pheres, Crethei filius, qui Pheras in Thessalia condidit, Admetum genuit et Lycurgum. Hic circa Nemeam habitavit et ex Eurydice, vel ut alii narrant, ex Amphithea uxore filium procreavit Ophelten, cognomento Archemorum. (15) Admeto Pheris regnanti Apollo mercede conductus servivit, quo tempore ille Alcestin, Peliae filiam, uxorem deposcebat. Pelia vero ei se filiam daturum esse praedicante qui leones et apros curru iungeret, fecit hoc Apollo, atque ille, curru ad regem producto, Alcestin in matrimonium accepit. Sed in nuptiarum sacris Dianae sacrificare oblitus, quum thalamum aperiret, plenum reperit conspiratis serpentibus. ² Apollo vero postquam ut numinis iram placaret eum admonuerat, a Parcis poposcit, ut, ubi Admetus in humanis esse desiturus esset, mortis periculum evaderet, si quis pro eo sive pater, sive mater, sive uxor mortem ultro subierit. Postea, ubi illi

γυνή. Ὡς δὲ ἦλθεν ἡ τοῦ θνήσκειν ἡμέρα, μήτε τοῦ πατρὸς μήτε τῆς μητρὸς ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν θελόντων, Ἀλκίησις ὑπεραπέθανε. Καὶ αὐτὴν πάλιν ἀνέπεμψεν ἡ Κόρη· ὥς δὲ ἐνιοὶ λέγουσιν, Ἡρακλῆς μαχρῶς αἰσάμενος ἤδη.

(16) Αἰσωνος δὲ τοῦ Κρηθέως καὶ Πολυμήδους τῆς Αὐτολύκου, Ἰάσων. Οὗτος ὤκει ἐν Ἰωλκῷ, τῆς δὲ Ἰωλκοῦ Πελίας ἐβασίλευσε μετὰ Κρηθέα. ² Ὁ χρωμένω περὶ τῆς βασιλείας ἐθέσπισεν ὁ θεὸς, τὸν μονοσάνδαλον φυλάττειν. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἡγήσεται τὸν χρησμὸν, αὐθις δὲ ὕστερον αὐτὸν ἐγνῶ. Τελῶν γὰρ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυσίαν, ἄλλους τε πολλοὺς ἐπιτάττει, καὶ τὸν Ἰάσωνα μετεπέμψατο. ³ Ὁ δὲ πόθῳ γεωργίας ἐν τοῖς χωρίοις διατελῶν, ἐσπευσεν ἐπὶ τὴν θυσίαν. Διαβαίνων δὲ ποταμὸν Ἀναυρον, ἐξῆλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἕτερον ἀπολέσας ἐν τῷ βρείθρῳ πέδιλον. ⁴ Θεασάμενος δὲ Πελίας αὐτὸν, καὶ τὸν χρησμὸν συμβαλὼν, ἡρώτα προσελθὼν, τί ἂν ἐποίησεν ἐξουσίαν ἔχων, εἰ λόγιον ἦν αὐτῷ, πρὸς τινος φρονεῖν σέσθαι τῶν πολιτῶν. Ὁ δὲ, εἴτε ἐπελθὼν ἄλλως, εἴτε διὰ μῆνιν Ἴφρας, ἢ ἔλθοι κακὸν Μήδεια Πελία (τὴν γὰρ Ἴφραν οὐκ ἐτίμα), τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ἔφη, προσέταπτον ἂν φέρειν αὐτῷ. ⁵ Τοῦτο Πελίας ἀκούσας, εὐθὺς ἐπὶ τὸ δέρας ἔλθειν ἐκέλευσεν αὐτόν. Τοῦτο ἐν Κόλχοις ἦν ἐν Ἄρεος ἀλσὶ κρεμάμενον ἐκ ὀρυθῶ, ἐφρουρεῖτο δὲ ὑπὸ δράκοντος αἰπνῶν.

⁶ Ἐπὶ τοῦτο πεμπόμενος Ἰάσων, Ἄργον παρεκάλεσε τὸν Φρίξου· κακείνους Ἀθηναῖς ὑποθεμένης πεντηκόντορον ναῦν κατεσκευάσατε τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος Ἀργῷ· κατὰ δὲ τὴν πρῶραν ἐνῆρμωσεν Ἀθηναῖα φωνῆεν φηγοῦ τῆς Δωιδωνίδος ξύλον. ⁷ Ὡς δὲ ἡ ναὺς κατεσκευάσθη, [καὶ] χρωμένῳ ὁ θεὸς αὐτῷ πλεῖν ἐπέτρεψε συναθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος. ⁸ Οἱ δὲ συναθροισθέντες εἰσὶν οἷοι· Τίφυς Ἀγνίου, δὲ ἐκυβέρνα τὴν ναῦν, Ὀρφεὺς Οἰάγρου, Ζήτης καὶ Κάλαις Βορέου, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης Διὸς, Τελαμών καὶ Πηλεὺς Αἰακοῦ, Ἡρακλῆς Διὸς, Θησεὺς Αἰγέως, Ἰδας καὶ Λυγκεὺς Ἀφαρῶως, Ἀμφιάραος Οἰκλέους, Καίνεὺς Κορώνου, Παλαίμων Ἠφαίστου ἢ Αἰτωλοῦ, Κηφεὺς Ἀλεοῦ, Λαέρτης Ἀρκείσιου, Αὐτολύκος Ἑρμοῦ, Ἀταλάντη Σχοινέως, Μενότιος Ἀκτορος, Ἀκτωρ Ἰππασίου, Ἀδμητὸς Φέρητος, Ἀκαστος Πελίου, Εὐρύτος Ἑρμοῦ, Μελέαγρος Οἰνέως, Ἀγκαῖος Λυκούργου, Εὐφημος Ποσειδῶνος, Ποίας Θαυμάκου, Βούτης Τελέοντος, Φάνος καὶ Στάφυλος Διονύσου, Ἐργίνος Ποσειδῶνος, Περικλύμενος Νηλέως, Αὐγέας Ἥλιου, Ἴφικλος Θεστίου, Ἄργος Φρίξου, Εὐρύαλος Μηκιστίως, Πηνελόως Ἰπτάλμου, Λήϊτος Ἀλέκτορος, Ἴφιτος Ναυβόλου, Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος Ἄρεος, Ἀστέριος Κομήτου, Πολύφημος Ἐλάτου.

(17) Οὗτοι ναυαρχοῦντες Ἰάσωνος ἀναχθέντες προσιγρῶσι Λήμνῳ. Ἐτυχε δὲ ἡ Λήμνος ἀνδρῶν τότε οὕσα ἔρημος, βασιλευμένη δὲ ὑπὸ Ὑψιπύλης τῆς

moriendi dies advenerat, et neque pater neque mater pro filio mori vellent, Alcestis pro eo mortem perpessa est, quam deinde Proserpina, vel, ut quibusdam placet, Hercules, commissa cum Plutone pugna, ad superas auras reduxit.

(16) Iason autem Æsone, Crethei filio, et Polymede, Autolyce filia, natus Iolcum habitabat, ubi post Cretheum regnum tenebat Pelias. *Cui de regni fortuna sciscitanti respondit Apollo, ipsi ab eo, qui alterum pedem calceatum haberet, cavendum esse. Primum quidem responsum non intellexit, postea vero sensum ejus percepit. Nam quum in littore Neptuno sacra faceret, cum alios multos tum etiam Iasonem invitavit. * Is, quod rei rusticæ desiderio tenebatur, ruri agens, ad sacra properavit; sed Anaurum fluvium trajiciens amisso altero in anne calceo, uno tantum pede calceatus egressus est. * Quod ubi Pelias vidit, oraculum animo reputans, propius eum accedit rogatque: quidnam, si haberet potestatem, facturum esset, si ex oraculo prædictum foret, a civium aliquo mortem sibi illatum iri. Hic autem, sive quod hoc forte in mentem veniret, sive Junonis ira suggerente, ut Medeam in Pelei, qui deam negligebat, perniciem adduceret, « Vellus aureum ut ille afferret imperarem, » respondit. * Quo audito Pelias ipsum ad vellus repetendum statim proficisci jussit. Hoc vero Colchis erat in Martis luco e quercu suspensum, ubi draco insomnis id custodiebat.

* Ad hoc igitur reportandum Iason Argum arcessivit, filium Phrixi. Is Minervæ consilio quinquaginta remorum navem, a fabri nomine Argo appellatam, construxit; ad cujus proram vocale Minerva e fago Dodonæa lignum accommodavit. * Nave itaque confecta, Iasoni oraculum sciscitanti deus vela facere permisit, quum totius Græciæ optimos quosque congregasset; * quorum collectorum nomina hæc sunt: Tiphys, Hagnia filius, cui navis gubernaculum delegatum fuit, Orpheus Œagri, Zetes et Calais Boreæ, Castor et Pollux Jovis, Telamon et Peleus Æaci, Hercules Jovis, Theseus Ægei, Idas et Lynceus Apharei, Amphiarus Oiclis, Caneus Coroni, Palaemon Vulcani vel Ætoli, Cephæus Alcæ, Laertes Arcisii, Autolyceus Mercurii, Atalanta Schærnei, Menotius Actoris, Actor Hippasi, Admetus Pheretis, Acastus Peliae, Furius Mercurii, Meleager Œneï, Ancæus Lycurgi, Euphemus Neptuni, Pæas Thaumaci, Butes Teleontis, Phanus et Staphylus Dionysi, Erginus Neptuni, Periclymenus Nelei, Augeas Solis, Iphiclus Thestii, Argus Phrixi, Euryalus Mecistei, Peneleus Hippalmi, Leitus Alectoris, Iphitus Nauboli, Ascalaphus et Ialmenus Martis, Asterius Cometæ, Polyphemus Elati.

(17) Hi igitur navarcho Iasone evecti appellant Lemnum. Quæ insula tum viris orbata, Hypsipyles, Thoantis filia, imperio regebatur. Causa rei fuit hæc: Lemni mu-

Θάνατος δι' αἰτίαν τήνδε·² αἱ Λήμνιαι τὴν Ἀρροδίτην οὐκ ἐτίμων· ἡ δὲ αὐταῖς ἐμβάλλει δυσοσίαν, καὶ διὰ τοῦτο οἱ γήμαντες αὐτάς, ἐκ τῆς πλησίον Θράκης λαβόντες αἰχμαλωτίδας, συνευνάζοντο αὐταῖς. Ἀτιμαζόμεναι δὲ αἱ Λήμνιαι τοὺς τε πατέρας καὶ τοὺς ἀνδρας φονεύουσι· μόνη δὲ ἔσωσεν Ὑψιπύλη τὸν ἑαυτῆς πατέρα κρύψασα Θόαντα. Προσσχόντες οὖν τότε γυναικοκρατούμενη τῇ Λήμνῳ, μίσχονται ταῖς γυναῖξιν· Ὑψιπύλη δὲ Ἰάσονι συνευνάζεται, καὶ γεννᾷ παῖδας, Εὐνήον καὶ Νεβροφόνον.

(18) Ἀπὸ Λήμνου δὲ προσίσχουσι Δολίοισι, ὧν ἔβασίλευε Κύζικος. Οὗτος αὐτοὺς ὑπεδέξατο φιλοφρόνως. Νυκτὸς ἀναρθνέτες ἐντεῦθεν, καὶ περὶ πεσόντες ἀντιποταίς, ἀγνοοῦντες πάλιν τοῖς Δολίοις προσίσχουσιν. Οἱ δὲ νομίζοντες Πελασγικὸν εἶναι στρατὸν (ἐτυχον γὰρ ὑπὸ Πελασγῶν συνεχῶς πολεμούμενοι), μάχην τῆς νυκτὸς συνάπτουσιν ἀγνοοῦντες πρὸς ἀγνοοῦντας.² Κτείναντες δὲ πολλοὺς οἱ Ἀργοναῦται, μεθ' ὧν καὶ Κύζικον, μεθ' ἡμέραν, ὡς ἔγνωσαν, ἀποδυρόμενοι τὰς τε κόμας ἐκείραντο, καὶ τὸν Κύζικον πολυτελῶς ἔθαψαν. Καὶ μετὰ τὴν ταφὴν πλεύσαντες, Μυσίᾳ προσίσχουσιν.

(19) Ἐταῦθα Ἡρακλῆα καὶ Πολύφημον κατέλιπον.² Ὑλας γάρ, ὁ Θειοδάμαντος παῖς, Ἡρακλέους δὲ ἐρώμενος, ἀποσταλὲς ὑδρεύσασθαι, διὰ κάλλος ὑπὸ Νυμφῶν ἡρπάγη.³ Πολύφημος δὲ ἀκούσας αὐτοῦ βοήσαντος, σπασάμενος τὸ ξίφος, ἐδίωξεν, ὑπὸ ληστῶν ἄγεσθαι νομίζων, καὶ πολλοὶ συντυγχόντι Ἡρακλεῖ.⁴ Ζητούντων δὲ ἀμφοτέρων τὸν Ὑλαν, ἡ ναὺς ἀνέχθη. Καὶ Πολύφημος μὲν ἐν Μυσίᾳ κτίσας πόλιν, Κίου ἐβασίλευσεν, Ἡρακλῆς δὲ ὑπέστρεψεν εἰς Ἄργος.⁵ Ἡρόδωρος δὲ αὐτὸν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν φησι πλεῦσαι τότε, ἀλλὰ παρ' Ὀμφάλῃ δουλεύειν.⁶ Φερεκύδης δὲ αὐτὸν ἐν Ἀφέταις τῆς Θεσσαλίας ἀπολειφθῆναι λέγει, τῆς Ἀργοῦς φθεγξαμένης, μὴ δύνασθαι φέρειν τὸ τοῦτου βάρος.⁷ Δημάρατος δὲ αὐτὸν εἰς Κόλχους πεπλευκότα παρέδωκε. Διονύσιος μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ ἡγεμόνα φησὶ τῶν Ἀργοναυτῶν γενέσθαι.

(20) Ἀπὸ δὲ Μυσίας ἀπῆλθον εἰς τὴν Βεβρύκων γῆν, ἧς ἐβασίλευσεν Ἄμυκος Ποσειδῶνος παῖς καὶ Βιθυνίδος. Γενναῖος δὲ ὢν οὗτος, τοὺς προσσχόντας ξένους ἡνάγκαζε πυκτεύειν, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἀνῆρει. Παρὰ γενόμενος οὖν καὶ τότε ἐπὶ τὴν Ἀργὴν, τὸν ἀριστον αὐτῶν εἰς πυγμὴν προὔκαλετο.² Πολυδεύκης δὲ ὑποσχόμενος πυκτεύσειν πρὸς αὐτὸν, πλήζας κατὰ τὸν αὐχένα ἀπέκτεινε. Τῶν δὲ Βεβρύκων ὀρηκσάντων πρὸς αὐτὸν, ἀρπάσαντες οἱ ἀριστεῖς τὰ ὄπλα, πολλοὺς φεύγοντας φονεύουσιν αὐτῶν.

(21) Ἐντεῦθεν ἀναρθνέτες, καταντῶσιν εἰς τὴν Θράκην Σαλμυδῆσόν. Ἐνθα ὤκει Φινεύς μάντις, τῆς ὕφεις πετρωμένος.² Τοῦτον οἱ μὲν τὸν Ἀγῆνορος εἶναι λέγουσιν, οἱ δὲ Ποσειδῶνος υἱόν. Καὶ πετρωθῆναι φασὶν αὐτὸν, οἱ μὲν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προὔλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα, οἱ δὲ, ὑπὸ Βορέου καὶ τῶν

lieres Venerem non honorabant. Haec autem graveolentiam illis injectit; quare viri cum captivis, quas e Thracia Lemno proxima abduxerant, mulieribus concumbebant. Tum Lemniae, quod a conjugibus spernerentur, et patres et maritos jugularunt; una tamen omnium Hypsipyle Thioantem patrem absconditum servavit. Jam vero Argonautae in Lemnum, quae tum a mulieribus tenebatur, appulsi cum illis rem habuerunt. Ac Hypsipyle ab Iasone compressa Euneum peperit et Nebrophonum.

(18) A Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyzicus imperabat, pervenerunt. Hic eos benignissime excepit. Nocte illinc avecti, reflantium ventorum impetu, nescii rursus ad Doliones appulerunt. Hi vero Pelasgorum hostium copias adesse putantes (continenter enim cum his bellum gerebant), pugnam per noctem conserunt ignari adversus ignaros.³ Casis itaque Dolionum permultis inter eosque etiam Cyzico rege, Argonautae ubi per diem rem cognoverunt, multis cum lacrimis ac detonso capillo Cyzicum magnifice sepeliverunt. Quo facto in naves ascenderunt, deveneruntque in Mysiam.

(19) Hic Herculem et Polyphemum reliquerunt.² Nam Hylas, Thiodamantis filius et Herculis amasius, aequatum missus, ob formae praestantiam a Nymphis raptus est.³ Quem quum clamantem audisset Polyphemus, nudato ense persecutus est, a latronibus eum abduci putans, atque rem Herculi obviam facto indicavit.⁴ Interea vero dum Hylan uterque perquirunt, navis in altum ducta fuit. Et Polyphemus quidem, condita in Mysia urbe Cio, regni sedem illic collocavit: verum Hercules Argos remeavit.⁵ Hunc Herodorus omnino non cum Argonautis navigasse, sed apud Omphalen servitutem serviisse affirmat.⁶ Pherecydes autem illum in Aphetis, Thessaliae urbe, relictum esse refert, propterea quod Argo hujus herois pondus se perferre non posse dicebat.⁷ Verum Demaratus eum in Colchos usque navigasse tradidit. Quid? Dionysius (*Scytobrachion*) ipsum etiam ducem Argonautarum fuisse dicit.

(20) Inde a Mysia venerunt in Bebrycum terram, ubi Amycus, Neptuni ex Bithynide nympa filius, regnabat. Is, quum fortitudine polleret, qui in regnum suum venirent, secum cestibus contendere cogebat, atque ita interficiebat. Igitur tum quoque ad Argo navem veniens praestantissimum ad pugilatus certamen provocavit.² Verum Pollux cum eo se pugnaturum esse pollicitus percussa ejus cervice hominem interfecit. Deinde, quum Bebryces in Pollucem impetum facerent, viri fortissimi sum. tis armis plerosque eorum in fugam actos obruncarunt.

(21) Inde avecti veniunt Salmydessum quae Thraciae urbs est, ubi habitabat Phineus vates oculorum luce orbatus.² Hunc alii Agenoris filium ferunt, alii Neptuni; cumque excaecatum fuisse produnt alii a diis, quod futura mortalibus praediceret, alii a Borea et Argonautis, quod a noverca indu-

Ἀργοναυτῶν, ὅτι, πεισθεὶς μητρὸς, τοὺς ἰδίους ἐτύ-
φλωσε παῖδας. Τινὲς δὲ ὑπὸ Ποσειδῶνος, ὅτι τοῖς
Φριξίου παῖσι τὸν ἐκ Κόλχων εἰς τὴν Ἑλλάδα πλοῦν
ἐμήνυσεν.³ Ἐπειμὲν δὲ αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπυίας οἱ θεοί.
Πτερωταὶ δὲ ἦσαν αὗται, καὶ, ἐπειδὴν τῷ Φινεῖ πα-
ρετίθετο τράπεζα, ἐξ οὐρανοῦ καθιπτάμεναι, τὰ μὲν
πλείονα ἀνέριπαζον, ὀλίγα δὲ ὅσα ὁμίης ἀνάπλεα κα-
τέλειπον, ὥστε μὴ δύνασθαι προσενέγκασθαι.⁴ Βουλο-
μένοις δὲ τοῖς Ἀργοναύταις τὰ περὶ τοῦ πλοῦ μαθεῖν,
ὑποθήσασθαι τὸν πλοῦν ἔφη, τῶν Ἀρπυιῶν αὐτὸν ἐάν
ἀπαλλάξουσιν. Οἱ δὲ παρέθεσαν αὐτῷ τράπεζαν ἐδε-
σμάτων, Ἀρπυιαι δὲ ἐξαίφνης σὺν βοῇ καταπτᾶσαι
τὴν τροφὴν ἤρπαζον.⁵ Θεασάμενοι δὲ οἱ Βορέου παῖδες,
Ζήτης καὶ Κάλαις, ὄντες πτερωτοί, σπασάμενοι τὰ
ξίφη, δι' αἴρος ἐδίωκον.⁶ Ἦν δὲ ταῖς Ἀρπυιάς γρεῶν
τεθνάναι ὑπὸ τῶν Βορέου παίδων· τοῖς δὲ Βορέου
παῖσι, τότε τελευτήσιν, ὅτε ἂν διώκοντες μὴ κατα-
λάβωσι.⁷ Διωκομένων δὲ τῶν Ἀρπυιῶν, ἡ μὲν κατὰ
Πελοπόννησον εἰς τὸν Τίγρην ποταμὸν ἐμπίπτει, ὃς
νῦν ἀπ' ἐκείνης Ἀρπυς καλεῖται. Ταύτην δὲ οἱ μὲν
Νικοθόην, οἱ δὲ Ἀελλόπουν καλοῦσιν. Ἡ δὲ ἑτέρα,
καλουμένη Ὠκυπέτη, ὡς δὲ ἔνιοι, Ὠκυθόη, Ἡσιόδος
δὲ λέγει αὐτὴν Ὠκυπόδην, αὕτη κατὰ τὴν Προποντίδα
φεύγουσα, μέχρις Ἐχινάδων ἦλθε νήσων, αἱ νῦν ἀπ'
ἐκείνης Στροφάδες καλοῦνται· ἐστράφη γάρ, ὡς ἦλθεν
ἐπὶ ταύτας, καὶ γενομένη κατὰ τὴν ἡῖονα ὑπὸ καμά-
του πίπτει σὺν τῷ διώκοντι.⁸ Ἀπολλώνιος δὲ ἐν τοῖς
Ἀργοναύταις ἕως Στροφάδων νήσων φησὶν αὐτὰς διω-
χθῆναι, καὶ μετ' ἐν παθεῖν, δούσας ὄρκον, τὸν Φινέα
μηκέτι ἀδικῆσαι.

(22) Ἀπαλλαγείς δὲ τῶν Ἀρπυιῶν Φινεύς, ἐμήνυσε
τὸν πλοῦν τοῖς Ἀργοναύταις, καὶ περὶ τῶν Συμπλη-
γάδων ὑπέθετο πετρῶν τῶν κατὰ θάλασσαν.² Ἦσαν δὲ
ὑπερμεγέθεις αὗται· συγκρουόμεναι δὲ ἀλλήλαις ὑπὸ
τῆς τῶν πνευμάτων βίας, τὸν διὰ θαλάσσης πόρον
ἀπέκλειον. Ἐφέρετο δὲ πολλὴ μὲν ὑπ' αὐτῶν ὀμίχλη,
πολύς δὲ πάταγος· ἦν δὲ ἀδύνατον καὶ τοῖς πετεινοῖς
δι' αὐτῶν εἰσελθεῖν.³ Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφείναι πελειάδα
εἰς τῶν πετρῶν, καὶ ταύτην ἐάν μὲν ἴδωσι σωθεῖσαν,
διαπλεῖν καταφρονούντας· ἐάν δὲ ἀπολομένην, μὴ
πλεῖν βιάζεσθαι.⁴ Ταῦτα ἀνέγοντο ἀκούσαντες, καὶ,
ὡς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀφίξιν ἐκ τῆς πρῶρας
πελειάδα· τῆς δὲ ἱπταμένης, τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἢ
σύμπτωσις τῶν πετρῶν ἀπεθέρισεν.⁵ Ἀναχωρούσας οὖν
ἐπιτηρήσαντες τὰς πέτρας, μετ' εἰρεσίας ἐντόνου,
συλλαβομένης Ἡρας, διήλθον, τὰ ἄκρα τῶν ἀφλάστων
τῆς νηὸς περικοπίσας. Αἱ μὲν οὖν Συμπληγάδες ἔκτο-
τε ἔστησαν· γρεῶν γάρ ἦν αὐταῖς, νηὸς περαιωθεί-
σης, στήναι παντελεῶς.

(23) Οἱ δὲ Ἀργοναῦται πρὸς Μαρνανδυνὸς παρεγέ-
νοντο· καὶ κεῖ φιλοφρόνως ὁ βασιλεὺς ὑπεδέξατο Λύ-
κος. Ἐνθα ὀνήσκει μὲν Ἰδμόν ὁ μάντις, πληζάντος
αὐτὸν κάπρου· θνήσκει δὲ καὶ Τίφυς, καὶ τὴν ναῦν
Ἀγκάιος ὑπισχνεῖται κυβερνᾶν.

ctus filios suos oculorum luce privasset. Nec desunt qui a
Neptuno id factum dicant, propterea quod Phrixii filiis a
Colchis in Graciam navigationem indicasset. * Ad hæc ei
Harpyias dii miserunt, quæ alis instructæ, ubi mensa Phi-
neæ apponebatur, a cælo devolitantes majorem ferculorum
partem abripiebant, et pauca illa quæ relinquebant, tam
gravi inficiebant odore, ut comedere ea non posset. *Argo-
nautis igitur quæ ad navigationem suam spectarent di-
scendi cupidis dixit hæc se præmoniturum, si ab Harpyiis
se liberarent. Tum hi Phineo mensam apposuerunt et
cibos; quo facto repente Harpyiæ cum clangore devolan-
tes esculenta diripiunt. *Id ubi viderunt Boreæ filii, Zetes
et Calais, alati, nudatis ensibus illas per aerem persequun-
tur. *Erat vero fatum Harpyiis a Boreæ filiiis perire, quibus
ipsis moriendum erat si quas insectarentur non cape-
rent. *Quum itaque illæ agerentur, altera (in Pelopon-
neso?) in Tigren fluvium decidit, qui nunc ab ea nomina-
tur Harpys. Hanc alii Nicthoen, alii Aellopum dicunt.
Altera, Ocypete, vel, ut nonnulli volunt, Ocylthoe, vel se-
cundum Hesiodum Ocypode, per Propontidem fugiens ad
Echinadas (*Plotas*?) insulas usque pervasit, quæ nunc
ab illa Strophades appellantur. Nam quum ad eas perve-
nisset, convertit se (quæ est *στροφή*) et volatu defessa
simul cum persequente in litus se demisit. *Verum Apol-
lonius in Argonauticis (2, 284) usque ad Strophades insulas
fugisse Harpyias refert, neque tamen mali quidquam pas-
sas, quod jurejurando nihil postea injuriarum se Phineo
illaturas promisissent.

(22) Liberatus igitur Harpyiis Phineus Argonautis navi-
gationem explanavit, et de Symplegadum discrimine
eos admonuit. * Hæ ingentes erant in mari petreæ, quæ
ventorum impetu inter se collidentes maris transitum in-
tercludebant. Multa ab iis nebula magnusque edebatur
strepitus; ac ne avibus quidem per eas transvolare licebat.
* Igitur præcepit Argonautis per medias petras mittere co-
lumbam, quam si incolumem pervolassee vidissent, eas
trajicere ne dubitarent; si vero interiisset illa, jussit ne
transire conarentur. * His acceptis, soluta nave discedunt,
et ubi proxime ad scopulos venerant, de prora columbam
dimittunt, cui in trajectu summam caudam concursus pe-
trarum abstersit. * Observato igitur scopulorum recessu,
accerrima remigantium contentione, Junone opitulante,
extrema modo puppis parte mutilata, trajecere. Ab
eo inde tempore Symplegades steterunt: in fati enim
erat eas, si navis trajecerit, omnino stare immobiles.

(23) Deinde Argonautæ ad Mariandynos pervene-
runt, ubi Lycus rex benigne eos excepit. Hic Idmon va-
tes ab apro percussus decessit. Moritur etiam Tiphys,
cujus loco Auceus navem se gubernaturum pollicetur.

² Παραπλεύσαντες δὲ Θερμώδοντα καὶ Καύκασον, ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν ἦλθον. Οὗτος τῆς Κολχικῆς ἐστὶ γῆς. ³ Καθορμισθείσης δὲ τῆς νῆος, ἦκε καὶ πρὸς Αἰήτην Ἴάσων, καὶ τὰ ἐπιταγένητα ὑπὸ Πελίου λέγων, παρεκάλει δοῦναι τὸ δέρμα αὐτῶ, ⁴ ὃ δώσειν ὑπέσχετο, ἐὰν τοὺς χαλκόποδας ταύρους μόνος καταζεύξῃ. Ἦσαν δὲ ἄγριοι παρ' αὐτῶ οὔτοι ταῦροι δύο, μεγέθει διαφέροντες, δῶρον Ἡφαίστου, οἳ χαλκοῦς μὲν εἶχον πόδας, πῦρ δὲ ἐκ στομάτων ἐφύσων. ⁵ Τούτους αὐτῶ ζεύξαντι ἐπετάσσετο σπείρειν δράκοντος ὀδόντας· εἶγε γὰρ λαβὼν παρ' Ἀθηναῖς τοὺς ἡμίσεις, ὧν Κάδμος ἐσπείρειν ἐν Θήβαις. ⁶ Ἀπορούντος δὲ τοῦ Ἰάσονος, πῶς ἂν δύναιτο τοὺς ταύρους καταζεύξαι, Μῆδεια αὐτοῦ ἔρωτα ἴσχει. Ἦν δὲ αὕτη θυγάτηρ Αἰήτου καὶ Ἰδυίας τῆς Ὠκεανοῦ, φαρμακίς. ⁷ Δεδοικυῖα δὲ, μὴ πρὸς τῶν ταύρων διαφθορῇ, κρύφα τοῦ πατρὸς συνεργήσκειν αὐτῶ πρὸς τὴν καταζεύξιν τῶν ταύρων ἐπηγάτο, καὶ τὸ δέρμα ἐγγυρεῖν, ἐὰν ὁμώσῃ αὐτὴν ἔξιν γυναῖκα, καὶ εἰς Ἑλλάδα σύμπλουν ἀγάγῃται. ⁸ Οὐρόσαντος δὲ Ἰάσονος, φάρμακον δίδωσιν, ὃ καταζευγνύει μέλλοντα τοὺς ταύρους ἐκέλευσε χρίσθαι τὴν τε ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ καὶ τὸ σῶμα· τούτῳ γὰρ χρισθέντα, ἔφη πρὸς μίαν ἡμέραν μῆτε ἂν ὑπὸ πυρὸς ἀδικηθῇσθαι, μῆτε ὑπὸ σιδήρου. ⁹ Ἐδῆλωσε δὲ αὐτῶ, σπειρομένων τῶν ὀδόντων, ἐκ γῆς ἄνδρας μέλλειν ἀναδύεσθαι ἐπ' αὐτὸν καθωπλισμένους, οὓς, ἔλεγεν, ἐπειδὴν ἀθρόους θεάσσηται, βάλλῃ εἰς μέσον λίθους ἀποθῇ· ὅταν δὲ ὑπὲρ τούτου μάγωνται πρὸς ἀλλήλους, τότε κτείνειν αὐτούς. ¹⁰ Ἰάσων δὲ τοῦτο ἀκούσας, καὶ χρισάμενος τῷ φαρμάκῳ, παραγενόμενος εἰς τὸ τοῦ νεῷ ἄλσος, ἐμάστευε τοὺς ταύρους, καὶ σὺν πολλῷ πυρὶ δρμήσαντας αὐτοὺς κατέζευξε. ¹¹ Σπείροντος δὲ αὐτοῦ τοὺς ὀδόντας, ἀνέτελλον ἐκ τῆς γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι· ὃ δὲ, ὅπου πλείονας ἑώρα, βάλλων ἀφανεῖς λίθους, πρὸς αὐτοὺς μαχομένους πρὸς ἀλλήλους προσκύνων, ἀνῆρει. ¹² [Καί] καταχρυσωμένων τῶν ταύρων, οὐκ ἐδίδου τὸ δέρμα Αἰήτης· ἐβούλετο δὲ τὴν τε Ἀργὴν καταφλέξαι, καὶ κτείνειν τοὺς ἐμπλέοντας. ¹³ Φθάσασα δὲ Μῆδεια, τὸν Ἰάσωνα νυκτὸς ἐπὶ τὸ δέρμα ἤγαγε. Καὶ τὸν φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμίσασα τοῖς φαρμάκοις, μετὰ Ἰάσονος, ἔχουσα τὸ δέρμα, ἐπὶ τὴν Ἀργὴν παρεγένετο. Συνεῖπετο δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφός· Ἀβυρτος. Οἱ δὲ νυκτὸς μετὰ τούτων ἀνήχθησαν.

(24) Αἰήτης δὲ ἐπιγνοὺς τὰ τῇ Μῆδειᾳ τετολημμένα, ὥρμηκε τὴν ναὺν διώκειν. Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν πλησίον ὄντα Μῆδεια, τὸν ἀδελφὸν φονεῖν, καὶ μελίσασα κατὰ βυθὸν ῥίπτει. ² Συναθροίζων δὲ Αἰήτης τὰ τοῦ παιδὸς μέλη, τῆς διώξεως ὑστέρησε. Διόπερ ὑποστρέψας, καὶ τὰ σωθέντα τοῦ παιδὸς μέλη θάψας, τὸν τόπον προσηγόρευσε Τόμους. ³ Πολλοὺς δὲ τῶν Κόλχων ἐπὶ τὴν ζήτησιν τῆς Ἀργεῖς ἐξέπεμψεν, ἀπειλήσας, εἰ μὴ Μῆδειαν ἄρουν, αὐτοὺς πείσεσθαι τὰ ἐκείνης. Οἱ δὲ διασχεθέντες ἄλλος ἄλλαν ἄλλαν ζήτησιν ἐποιούντων.

⁴ Τοῖς δὲ Ἀργοναυταῖς τὸν Πριάνον ποταμὸν ᾗδον

¹ Tum Thermodontem et Caucasum praetervecti venerunt ad Phasin, qui fluvius est terrae Colchicae. ² Nave in portum delata, ad Aeten contendit Iason, et expositis quae sibi a Pelia imperata essent, poposcit ab eo vellus aureum; ³ quod se daturum Aetes pollicitus est, si solus sub jugum misisset tauros aripedes. Erant duo, quos a Vulcano acceperat feritate sua et corporis magnitudine insignes; areos pedes habebant atque flammam ore spirabant. ⁴ Hos postquam iugo junxisset, ut draconis dentes sereret imperavit. Aetes enim a Minerva acceperat dimidiam eorum, quorum alteram partem Thebis severat Cadmus. ⁵ Dum vero nescit Iason quam arte tauros subjugaret, Medea illius amore capitur. Haece erat Aetae filia ex Idyia Oceano genita, beneficiis et incantationibus insignis. ⁶ Quae veritate Iason a tauris perderetur, clam patre sociam ipsi se fore ad eos jungendos, atque vellus quoque aureum daturum esse promisit, si iurejurando polliceretur se uxorem ipsam ducturum et secum in Graeciam nave perveriturum esse. ⁷ Id postquam praestiturum se Iason juraverat, phar-macum dedit, quo, ubi tauros sub jugum mittere vellet, clypeum et hastam ac corpus inungere praecipit. Hoc enim delibutum per unum diem neque igne neque ferro laedi posse affirmavit. ⁸ Eadem praedixit Iasoni fore, ut e satis dentibus viri terra orirentur contra ipsum armati, quos simul ac frequentes videret, jussit ut eminus inter eos lapides conjiceret; deinde autem, quando ea de re pugnam inter se committerent, eos occideret. ⁹ Quibus auditis Iason pharmaco inunctus et templi lucum ingressus tauros quae-sivit, eosque, quamvis multas flammam vomentes in eum irruerent, misit subjugum. ¹⁰ Satis deinde dentibus armati e terra viri profluere. Iason ubi plures esse vidit, conjectis inter eos ex occulto lapidibus, pugnantes inter se adortus occidit. ¹¹ At licet tauros domuisset, Aetes vellus non dedit, sed Argo navem incendere et qui ea venerant voluit interficere. ¹² Quod quominus fieret impediens Medea Iasonem noctu duxit ad vellus, eoque, postquam draconem custodem veneno sopiverat, potita cum Iasone et Apsyrtio fratre ad Argo navem sese contulit. Argonautae vero cum hisce eadem nocte navem solverunt.

(24) Aetes, cognita Medae audacia, navem persequi properavit. Quem ubi Medea appropinquantem vidit, fratre jugulat ac membra ejus articulatim concisa jactat in profundum. ¹ Aetes membra filii colligens a persecutione detentus est. Quare reversus servatos pueri artus sepelivit, eumque locum nominavit Tomos. ² Multos deinde Colchorum ad Argo navem perquirendam emisit, iisque, nisi Medeam captivam reducerent, quod illa subitura fuisset supplicium minatus est. Hi igitur alius alio diffusi Argo navem quae-rebant.

⁴ At Argonautas Eridanum fluxum jam praeternavigan-

παραπλεύσει μνηίσας Ζεύς ὑπὲρ τοῦ φονευθέντος Ἀψύρτου χειμῶνα λάβρον ἐπιπέμψας ἐμβαλλεῖ πλά-
νῃν. Καὶ αὐτῶν τὰς Ἀψυρτίδας νήσους παραπλεόντων
ἡ ναὺς φθέγγεται, μὴ λήξειν τὴν ὁργὴν τοῦ Διὸς, ἐὰν
μὴ πορευθέντες εἰς τὴν Αὐσονίαν, τὸν Ἀψύρτου φόνον
καθαρθῶσιν ὑπὸ Κίρκης. ⁵ Οἱ δὲ παραπλεύσαντες τὰ
Λιγύων καὶ Κελτῶν ἔθνη, καὶ διὰ τοῦ Σαρδονίου πε-
λάγους κομισθέντες, παραμειψάμενοι Τυρρηνίαν,
ἦλθον εἰς Αἰαίαν. Ἐνθα Κίρκη ἰκέται γενομένοι κα-
θαίρονται.

(25) Παραπλεόντων δὲ Σειρῆνας αὐτῶν, Ὀρφεὺς
τὴν ἐναντίαν μοῦσαν μελωδῶν, τοὺς Ἀργοναύτας
κατέσχε. Μόνος δὲ Βούτης ἐξενήξατο πρὸς αὐ-
τάς, ὃν ἀρπάσασα Ἀφροδίτη ἐν Αἰλυθαίῳ κατώ-
κισε.

² Μετὰ δὲ τὰς Σειρῆνας τὴν ναῦν Χάρυβδις ἐξεδέ-
χετο, καὶ Σκύλλα, καὶ Πέτραι Πλαγκταί, ὑπὲρ ὧν
φλῶς πολλὴ καὶ καπνὸς ἀναφερόμενος ἐωρᾶτο. Ἀλλὰ
διὰ τούτων διεκόμισε τὴν ναῦν σὺν Νηρηίοι Θετίς πα-
ρακληθεῖσα ὑπὸ Ἑρας.

³ Παραμειψάμενοι δὲ Θρινακίαν νῆσον Ἥλιου βοῦς
ἔχουσιν, εἰς τὴν Φαίακων νῆσον Κέρκυραν ἔκον, ἥς
βασιλεὺς ἦν Ἀλκίνοος.

⁴ Τῶν δὲ Κόλγων τὴν ναῦν εὐρεῖν μὴ δυναμένους, οἱ
μὲν τοῖς Κεραυνίοις ὄρεσι παρώκησαν, οἱ δὲ εἰς τὴν
Ἰλλυρίδα κομισθέντες, ἔκτισαν Ἀψυρτίδας νήσους·
⁵ ἔνιοι δὲ, πρὸς Φαίακας ἐλθόντες, τὴν Ἀργὴν κατέλα-
βον, καὶ τὴν Μηδεῖαν ἀπήτουν παρὰ Ἀλκινόου. Ὁ δὲ
εἶπεν, εἰ μὲν ἤδη συνεληλυθεν Ἰάσωνι, (οὐ ?) δώσειν
αὐτὴν ἐκείνῳ· εἰ δὲ ἔτι παρθένος ἐστὶ, τῷ πατρὶ ἀν-
τιπέμψειν. Ἀρήτη δὲ ἡ Ἀλκινόου γυνὴ φθάσασα Μη-
δεῖαν Ἰάσωνι συνέψευσεν. (26) Ὅθεν οἱ μὲν Κόλγοι
μετὰ Φαίακων κατώκησαν, οἱ δὲ Ἀργοναῦται μετὰ
τῆς Μηδεῖας ἀνήχθησαν. Πλέοντες δὲ νυκτὸς σφοδρῶ
περιπίπτουσι χειμῶνι. ² Ἀπόλλων δὲ στάς ἐπὶ τὰς
Μελαντίους δεῖρας, τοξεύσας τῷ βέλει εἰς τὴν θάλασ-
σαν, κατήστραψεν. Οἱ δὲ πησίον ἐθεάσαντο νῆσον, τῷ
δὲ παρὰ προσδοκίαν ἀναφανῆναι, προσορμισθέντες,
Ἀνάστην ἐκάλεσαν. ³ Ἰδρυσάμενοι δὲ βωμὸν Ἀπολλο-
νος Αἰγλήτου, καὶ θυσιάσαντες ἐπ' εὐωχίαν ἐτράπη-
σαν. Δοθεῖσαι δὲ ὑπὸ Ἀρήτης Μηδεῖα δώδεκα θερά-
παιnai, τοὺς ἀριστέας ἐσκώπτουν μετὰ παιγνίας· ὅθεν
ἔτι καὶ νῦν τῇ θυσίᾳ σύνθηές ἐστι σκώπτειν ταῖς γυ-
ναίξιν.

⁴ Ἐντεῦθεν ἀναχθέντες κωλύονται Κρήτῃ προσίσχειν
ὑπὸ Τάλῳ. Τοῦτον οἱ μὲν τοῦ γαλχοῦ γένους εἶναι
λέγουσιν· οἱ δὲ, ὑπὸ Ἡφαίστου Μίνωϊ δοθῆναι. Ὅς
ἦν γαλχοῦς ἀνὴρ. Οἱ δὲ Τάυρον αὐτὸν λέγουσιν, εἶχε
δὲ φλέβα μίαν ἀπὸ αὐχένος κατατεινούσαν ἄχρι σφυ-
ρῶν· κατὰ δὲ τὸ δέρμα τῆς φλεβὸς ἦλος διήριστο
γαλχοῦς. ⁵ Οὗτος δὲ Τάλως τρίς ἐκάστης ἡμέρας τὴν
νῆσον πεπιτροχάζων ἐτήρει. Διὸ καὶ τότε τὴν Ἀργὴν
προσπλέουσιν θεωρῶν λίθος ἐβαλλεν. Ἐξαπατηθεὶς
δὲ ὑπὸ Μηδεῖας ἀπέθανεν, ὧς μὲν ἔνιοι λέγουσι, διὰ

tes Jupiter ob Apsyrti caedem iratus, ingenti missa tempe-
state in errorem confecit; quumque Apsyrtidas insulas
præternavigarent, Argo dixit: Jovis iram non desituram
esse, nisi in Ausoniam profectos Circe ab Apsyrti caede
expiaverit. * Igitur Ligurum Celtorumque gentes præter-
vecti et per Sardonium mare delati Tyrrheniam legentes
venerunt in Æeam, ubi a Circe supplices lustrantur.

(25) Qui quum Sirenas præternavigarent, obtudit ea-
rum vocem suo cantu Orpheus, continuítque heroes ne
propius accederent. Unus tantum Butes ad eas enavit,
quem tamen Venus ereptum, Lilybæum transtulit, ubi
habitaret.

* Post Sirenes navem Charybdís excepit et Scylla et Plan-
ctæ petrae, super quibus multus cum fumo ignis emissus
conspiciebatur. Sed per eas Thetis cum Nereidibus, Ju-
nonis monitu, incolumem navem traduxit.

* Prætervecti Thrinaciam insulam, quam tenent Solis
boves, ad Corcyram, Phæacum insulam, appellant, cujus
rex erat Alcinoos.

* Verum Colchi quum Argo navem nusquam invenirent,
horum alii ad Ceraunos montes consederunt, alii ad Il-
lyriae oram delati insulas incoluerunt Apsyrtidas; * non-
nulli ad Phæacas pervenientes, inventa tandem Argo,
Medeam ab Alcinoο repetierunt. Sed hic respondit, si Me-
dea jam congressa esset cum Iasone, se eam Æetæ non
traditurum; sin adhuc virgo foret, patri remissurum esse.
Verum enimvero Alcinoi conjux Arete Iasoni Medeam
jam copulaverat. (26) Quare Colchi apud Phæacas se-
des sibi constituerunt, Argonautæ vero cum Medea na-
vem duxerunt in altum. At noctu navigantes in vehemen-
tem incidunt tempestatem. * Apollo autem in jugis stans
Melantiis missa in mare sagitta fulguravit. Illi vero haud
procul conspexerunt insulam, quam appulsi, quum præter
opinionem apparuisset, nominarunt Anaphen; * et exstru-
cta ibi Apollini Ægletæ ara, post peracta sacrificia ad epu-
lationem sese converterunt. Duodecim autem quas Arete
Medeæ dono dederat ancillæ dicteris heroes cavillaban-
tur. Hinc etiam nunc in his sacrificiis cavillandi mos
mulieribus manet.

* Inde vecti in Cretam appellere prohibentur a Talo.
Hunc nonnulli ærei hominum generis fuisse dicunt, se-
cundum alios a Vulcano datus erat Minoi. (Vir erat
æneus.) Sunt denique qui Taurum eum appellent. Haba-
bat ille unam tantum venam a cervice ad talos descen-
dentem, cujus cuti clavus æreuserat impactus. * Hic igitur
Talus ter quotidie circum insulam currens eam tuebatur.
Quocirca et tum Argo appropinquantem conspiciens lapi-
dibus petivit. Sed deceptus a Medea occubuit, quæ
cum venediis, ut nonnulli dicunt, ad insaniam redegit;

φαρμάκων αὐτῷ μαρίαν Μηδείας ἐμβαλούσης· ὥς δὲ τινες, ὑποσχομένης ποιήσιν ἀθάνατον αὐτὸν, καὶ τὸν ἦλον ἐξελεύσης, ἐκρυέντος τοῦ παντὸς ἰχθύος, ἀποθανεῖν. Τινὲς δὲ, αὐτὸν τοῖς ἐντα ὑπὸ Ποίαντος εἰς τὸ σφυρὸν τελευτῆσαι λέγουσι.

⁶Μίαν δὲ ἐνταῦθα νύκτα μέιναντες, Αἰγίνη προσίσχουσιν ὑδρεύσασθαι θέλοντες, καὶ γίνεται περὶ τῆς ὑδρείας αὐτοῖς ἀμιλλα. Ἐκείθεν δὲ διὰ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πλεύσαντες, εἰς Ἴωλκὸν ἦλθον, τὸν πάντα πλοῦν ἐν τέσσαρσι μηνὶ τελειώσαντες.

(27) Πελλίης δὲ, ἀπογνοῦς τὴν ὑποστροφὴν τῶν Ἀργοναυτῶν, τὸν Αἴσονα κτείνειν ἤθελεν· ὃ δὲ αἰτησάμενος ἑαυτὸν ἀνελεῖν, θυσίαν ἐπιτελῶν ἀδελφῷ τοῦ ταύρου αἶμα σπασάμενος ἀπέθανεν. ²Ἡ δὲ Ἰάσονος μήτηρ, ἐπαρασαμένη Πελλίᾳ, νήπιον ἀπολιποῦσα παῖδα Πρόμαχον, ἑαυτὴν ἀνήρτησε· Πελλίης δὲ καὶ τὸν καταλειφθέντα παῖδα ἀπέκτεινε αὐτῆς. ³Ὁ δὲ Ἰάσων κατελθὼν, τὸ μὲν δέρος ἔδωκε· περὶ ὧν δὲ ἡδικοῦν μετελθεῖν ἐθέλων, καιρὸν ἐξεδέχετο. Καὶ τότε μὲν εἰς Ἴσθμὸν μετὰ τῶν ἀριστέρων πλεύσας, ἀνέθηκε τὴν ναῦν Ποσειδῶνι. ⁴Αὖθις δὲ Μηδείαν παρακαλεῖ ζητεῖν, ὅπως Πελλίης αὐτῷ δίκας ὑποσγῇ. Ἡ δὲ εἰς τὰ βασίλεια τοῦ Πελλίου παρελθοῦσα, πείθει τὰς θυγατέρας αὐτοῦ τὸν πατέρα κρεουργῆσαι καὶ καθεψῆσαι, διὰ φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγγελλομένη ποιήσιν νέον· καὶ, τοῦ πιστεῦσαι χάριν, κριὸν μελίσασα καὶ καθεψήσασα ἐποίησεν ἄρνα. Αἱ δὲ πιστεύσασαι τὸν πατέρα κρεουργοῦσι καὶ καθεψοῦσιν. (28) Ἀχαστος δὲ μετὰ τῶν τὴν Ἴωλκὸν οἰκούντων τὸν πατέρα θάπτει, τὸν δὲ Ἰάσονα μετὰ τῆς Μηδείας τῆς Ἴωλκοῦ ἐκβάλλει.

²Οἱ δὲ ἦχον εἰς Κόρινθον, καὶ δέκα μὲν ἔτη διετελουν εὐτύχουντες· αὖθις δὲ, τοῦ τῆς Κόρινθου βασιλέως Κρέοντος τὴν θυγατέρα Ἰλαύκην Ἰάσονι ἐγγυῶντος, παραπεμφάμενος Ἰάσων Μηδείαν, ἐγάμει. ³Ἡ δὲ, οὓς τε ὤμοσεν Ἰάσων θεοὺς ἐπικαλεσαμένη, καὶ τὴν Ἰάσονος ἀχαριστίαν μεμψαμένη πολλάκις, τῇ μὲν γαμουμένη πέπλον μεμαγευμένον φαρμάκῳ ἐπεμψεν, ὃν ἀμφισαμένη, μετὰ τοῦ βοηθοῦντος πατρὸς, πυρὶ λάθρῳ καταπλέγει, τοὺς τε παῖδας, οὓς εἶχεν ἐξ Ἰάσονος, Μέρμερον καὶ Φέρητα, ἀπέκτεινε, καὶ λαβοῦσα παρὰ Ἥλιου ἄρμα πτηνῶν δρακόντων, ἐπὶ τοῦτου φεύγουσα ἦλθεν εἰς Ἀθήνας. ⁴Λέγεται δὲ, ὅτι φεύγουσα τοὺς παῖδας νηπίους ἐτι ὄντας κατέλιπεν, ἰκέτας καθίσασα ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς Ἥρας τῆς Ἀχραιάς, Κόρινθοιο δὲ αὐτοὺς ἀναστήσαντες κατετραυμάτισαν.

⁵Μηδεία δὲ ἦκεν εἰς Ἀθήνας, καὶ καὶ γαμνηθεῖσα Αἰγεί, παῖδα γενῆ Μῆδον. Ἐπιδολεῖουσα δὲ ὕστερον Θησεῖ, φυγὰς [δὲ] Ἀθηναίων μετὰ τοῦ παιδὸς ἐκβάλλεται. Ἀλλὰ οὗτος μὲν πολλῶν κρατήσας βραβείων, τὴν ὕψ' ἑαυτὸν γῶραν ἄπασαν Μηδίαν ἐκάλεσε, καὶ στρατευόμενος ἐπὶ Ἰνδοὺς ἀπέθανε.

⁶Μηδεία δὲ εἰς Κόλχους ἦλθεν ἄγνωστος, καὶ καταλαβοῦσα Αἰήτην ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Περσσοῦ τῆς βασιλείας ἐπτερημένον, κτείνασα τοῦτον, τῷ πατρὶ τὴν βασιλείαν ἀποκατέστησεν.

secundum alios vero Medea se illum immortalem reddituram esse pollicita clavum ex humero extraxit, ideoque omni exhausto sanguine iste vitam finivit. Verum nonnulli eum a Pocante sagitta in calce vulneratum interiisse tradunt.

⁶Unam hic noctem morati aequatum appellant Aeginam, ubi de aquatione ipsos inter Argonautas erat certamen. Hinc inter Eubram et Locridem navigantes, toto itinere quattuor mensibus confecto, Iolcum pervenerunt.

(27) Verum Pelias, quod Argonautarum reditum desperabat, occidere voluit Aesonem; qui postquam ut sibi ipse mortem conscisceret Peliam rogaverat, immolati tauri sanguine hausto intrepide occubuit. ² At Iasonis mater, Peliam exsecrata, relicto Promacho tenerimae ætatis puero, vitam suspensio finivit. Deinde Pelias etiam relictum ab ea filium jugulavit. ³ Interea rediit Iason ac vellus aureum Peliae tradidit; ulciscendi autem quibus affectus erat injurias expectabat occasionem. Jam vero cum principibus in Isthmum profectus Argo navem Neptuno consecravit. ⁴ Atque Medeam monet, ut rationem ineat, qua Pelias injurarium pœnas luat. Tum illa Peliae regiam ingressa filiabus ejus persuadet, ut patrem in frusta concisum decoquant, se veneficiis juventutem ei restitutam esse pollicita. Idque ut facilius crederent, arietem dissectum elixatumque reddidit agnum. Illa itaque credula patrem membratim concisum elixant. (28) Acastus autem cum Iolci incolis patrem sepelivit, Iasonemque et Medeam Iolco ejecit.

² Hi commigrarunt Corinthum, ubi decem annos fortunatè transegerunt. Deinde vero Iason Glaucen, quam Creon, rex Corinthiorum, filiam ei desponderat, dimissa Medea, in matrimonium duxit. ³ Jam vero illa quos Iason deos jurasset obtestata ingratumque illius animum sarpe iterumque detestata, recens nuptæ peplum misit; quem veneno imbutum quum illa induit, una cum patre, auxilium ferente, flammiarum vi concremavit. Medea insuper quos ex Iasone filios habebat Mermerum ac Pheretum trucidavit, et curru alatis juncto draconibus, quem a Sole acceperat, profugit Athenas. ⁴ Dicunt vero fugientem filios, infantes adhuc, supplices ad Acrææ Junonis aram constitutos reliquisse, cosque a Corinthiis ab ara abductos multisque confectos vulneribus esse necatos.

⁵ Medea igitur venit Athenas, ubi Aëgeo nupta filium peperit Medum. Postea quum Thesæo struxisset insidias, in fugam acta Athenis ipsa cum filio ejicitur. Sed hic magnum apud barbaros imperium consecutus, subjectam sibi terram universam vocavit Mediam. Postremo contra Indos in bellum profectus occubuit.

⁶ Sed Medea nulli suorum agnita ad Colchos venit; ubi quum Aëten a Persa fratre regia dignitate spoliatus invenisset, hoc interfecto, patri regnum restituit.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

(1) Ἐπειδὴ δὲ τὸ τοῦ Δευκαλίωνος διεξελθούμενον γένος, ἐχομένως λέγωμεν τὸ Ἰνάχου.

² Ὡκεανοῦ καὶ Τηθύος γίνεται παῖς Ἰνάχος, ἀφ' οὗ ποταμὸς ἐν Ἀργεὶ Ἰνάχος καλεῖται. ³ Τοῦτου καὶ Με-
λίας τῆς Ὡκεανοῦ Φωρωνέως τε καὶ Αἰγιαλέως παῖδες ἐγένοντο. ⁴ Αἰγιαλέως μὲν οὖν, ἀπαιδὸς ἀποθανόντος, ἡ χώρα ἅπασα Αἰγιαλεία ἐκλήθη. ⁵ Φωρωνέως δὲ ἀπά-
σης τῆς ὑστερον Πελοποννήσου προσαγορευθείσης δυναστεύων, ἐκ Τηλοδόκῃς Νύμφης Ἄπιν καὶ Νιόβην ἐγέννησεν. ⁶ Ἄπιν μὲν οὖν εἰς τυραννίδα τὴν ἑαυτοῦ μεταστήσας δύναμιν, καὶ βίαιος ὢν τύραννος, ὀνομά-
σας ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν Πελοπόννησον Ἀπίαν, ὑπὸ Θελ-
ξίονος καὶ Τελγίνοιο ἐπιβουλεύεσθαι, ἅπας ἀπέθανε, καὶ νομισθεὶς θεὸς ἐκλήθη Σάραπις.

⁷ Νιόβης δὲ καὶ Διὸς, ἡ πρώτη γυναὶκὶ Ζεὺς ὀνητὴ ἐμίγη, παῖς Ἄργος ἐγένετο· ὥς δὲ Ἀκουσίλαος φησι, καὶ Πελασγὸς, ἀφ' οὗ κληθῆναι τοὺς τὴν Πελοπόννη-
σον οἰκούντας Πελασγούς. Ἡσιόδος δὲ τὸν Πελασγὸν αὐτόθρονον φησὶν εἶναι. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτου πάλιν ἐροῦμεν. (2) Ἄργος δὲ λαβὼν παρὰ Φωρωνέως τὴν βασιλείαν, ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν Πελοπόννησον ἐκάλεσεν Ἄργος. Καὶ γῆμας Εὐάδην τὴν Στρυμόνος καὶ Νεαίρας, ἐτέκνωσεν Ἐκβάσον, Πείραντα, Ἐπίδau-
ρον, Κρίασον, δὲ καὶ τὴν βασιλείαν παρέλαβεν.

² Ἐκβάσου δὲ Ἀγῆνωρ γίνεται. Τοῦτου δὲ Ἄργος δὲ Πανόπτης λεγόμενος. ³ Εἶγε δὲ οὗτος ὀφθαλμοὺς μὲν ἐν παντὶ τῷ σώματι· ὑπερβάλλων δὲ δύναμει, τὸν μὲν τὴν Ἀρχαδίαν λυμαίνόμενον ταῦρον ἀνελών, τὴν τοῦ-
του δορὰν ἡμφέαστο. ⁴ Σάτυρον δὲ, τοὺς Ἀρχάδας ἀδικούντας καὶ ἀφαιρούμενον τὰ βοσκήματα, ὑποστάς ἀπέκτεινε. ⁵ Λέγεται δὲ, ὅτι καὶ τὴν Ταρτάρου καὶ Γῆς Ἐχιδνὰν, ἣ τὸς παριόντας συνήρπαζεν, ἐπιτηρήσας κοιμωμένην ἀπέκτεινε. ⁶ Ἐξεδίχθησε δὲ καὶ τὸν Ἀπι-
δος φόνον τοὺς αἰτίους ἀποκτείνας.

(3) Ἄργου δὲ καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσωποῦ παῖς Ἰα-
σος· οὗ φασὶν ἰὼ γενέσθαι. Κάστωρ δὲ, ὁ συγγράψας τὰ χρονικά [ἄγνοήματα], καὶ πολλοὶ τῶν τραγικῶν, Ἰνάχου τὴν ἰὼν λέγουσιν. Ἡσιόδος δὲ καὶ Ἀκουσίλαος Πειρήνος αὐτὴν φασὶν εἶναι. ² Ταύτην ἱερωσύνην τῆς Ἥρας ἔχουσιν Ζεὺς ἐφθεῖρε. Φωραθεὶς δὲ ὑφ' Ἥρας, τῆς μὲν κόρης ἀψάμενος εἰς βοῦν μετεμόρφωσεν λευκὴν, αὐτὴν δὲ ἀπωμόσατο μὴ συνελθεῖν. Διὸ φησὶν Ἡσιό-
δος, οὐκ ἐπισπᾶσθαι τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ὄργην τοὺς γινόμενους ὄρκους ὑπὲρ ἔρωτος. ³ Ἥρα δὲ αἰτησαμένη παρὰ Διὸς τὴν βοῦν, φύλακα αὐτῆς κατέστησεν Ἄρ-
γον τὸν πανόπτην, ὃν Ἀσκληπιάδης μὲν Ἀρέστορος λέγει· Φερεκύδης δὲ, Ἰνάχου (Irg. videtur Φερεκύ-
δης μὲν Ἀρέστορος λέγει, Ἀσκληπιάδης δὲ Ἰνάχου). Κέρκυψ δὲ, Ἄργου καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσωποῦ θυγα-
τρός· Ἀκουσίλαος δὲ γηγενὴ αὐτὸν λέγει. ⁴ Οὗτος ἐκ

LIBER SECUNDUS.

CAPUT I.

(1) Postquam Deucalionis genus enarravimus, deinceps explicemus gentem Inachi.

² Oceani et Tethyis filius est Inachus, a quo in Argolide Inachus fluvius cognominatur. ³ Ex hoc et Melia Oceani Phoroneus et Ægialeus filii nati sunt. ⁴ Et ab Ægialeo qui-
dem, quum nulla prole relicta decessisset, regio cui præ-
fuerat universa dicta est Ægialea. ⁵ Phoroneus vero totius cui post Peloponneso nomen erat regionis imperio potitus, e
Telodice nympha Apin et Nioben suscepit. ⁶ Quorum Apis, regno in tyrannidem commutato, violenter et tyrannice
agens, Peloponneso suo de nomine Apia vocata, Thelxionis et Telchini insidiis appetitus sine liberis vitam finivit et relatus inter deos appellatus est Sarapis.

⁷ Jovis et Niobæ, quam primam Jupiter mortalem mu-
lierem amavit, filius est Argus; ut vero Acusilaus dicit, etiam Pelasgus, a quo Peloponnesum incolentes vocati essent Pelasgi. At Hesiodus Pelasgum indigenam fuisse re-
fert. Sed de hoc infra dicemus. (2) Argus itaque Phoroneo in regno succedens, dese Peloponnesum nominavit Argos; et ducta Evadne Strymonis et Neæræ filia, procreavit Echsum, Pirantem, Epidaurum, Criasum, qui postea re-
gnum suscepit.

² Echbas nascitur Agenor; ex hoc Argus quem Panopten dicunt. ³ Nam totum ejus corpus oculis erat consutum. Qui quum viribus præstaret, aprum Arcadiæ agros deva-
stantem interemit, ejusque pelle corpus sibi contextit. ⁴ Satyrum quoque, qui multis Arcades malis affliciebat atque pecora abigebat, pugna adortus interfecit. ⁵ Dicitur etiam Echidnam, Tartari ex Terra filiam, quæ viatores corripiebat, dormientem speculatus occidisse. ⁶ Idem Apidis cædem sublatis interfectorebus ultus est.

(3) Argo et Ismena Æsopi filia natus est Iasus, e quo Io ortam esse ferunt. Verum Castor, qui de erroribus circa temporum notationes librum conscripsit, et multi tragicorum Io Inachi filiam esse perhibent; at Hesiodus et Acusilaus eam Pirenis natam dicunt. ² Hanc Junonis sacerdotio fungentem Jupiter viliavit; sed a Junone depre-
hensus puellam manus attactu in bovem albam commu-
tavit, seque cum ea concubuisse abjuravit. Quare Hesiodus dicit amantum perjuriam non excitare iram deorum. ³ Juno autem bovem a Jove depoposcit, acceptamque custodiendam dedit Argo Panoptæ, quem Asclepiades Arestoris, Pherecydes Inachi (potius: Pherecydes Arestoris, Asclepiades Inachi), Cercops Argi ex Ismena Asopi filia natum dicunt. Acusilaus denique eum terra ortum ait. ⁴ Hic olivæ,

τῆς ἐλαίας ἐδέσμευεν αὐτὴν, ἥτις ἐν τῷ Μυκηναίων ὑπῆρχεν ἀλσει. Διὸς δὲ ἐπιτάξαντος Ἑρμῇ κλέψαι τὴν βοῦν, μνηύσαντος Ἱέρακος, ἐπειδὴ λαθεῖν οὐκ ἠδύνατο, λίθῳ βαλὼν ἀπέκτεινε τὸν Ἄργον, ὅθεν Ἀργεῖ-φόντης ἐκλήθη. ⁵ Ἦρα δὲ τῇ βοῇ οἶστρον ἐμβάλλει. Ἡ δὲ πρῶτον ἦκεν εἰς τὸν ἀπ' ἐκείνης Ἰόνιον κόλπον κληθέντα· ἔπειτα διὰ τῆς Ἰλλυρίδος πορευθεῖσα, καὶ τὸν Αἴμον ὑπερβαλοῦσα, διέβη τὸν τότε μὲν καλούμενον πόρον Θράκιον, νῦν δὲ ἀπ' ἐκείνης Βόσπορον. ⁶ Ἐπελθοῦσα δὲ εἰς Σκυθίαν καὶ τὴν Κιμμερίδα γῆν, πολλὴν χέρσον πλανηθεῖσα, καὶ πολλὴν διανηξαμένη θάλασσαν Εὐρώπης τε καὶ Ἀσίας, τελευταῖον ἦκεν εἰς Αἴγυπτον· ὅπου τὴν ἀρχαίαν μορφὴν ἀπολαβοῦσα, γενεὰ παρὰ τῷ Νεῖλῳ ποταμῷ Ἐπαφον παῖδα. ⁷ Τοῦτον δὲ Ἦρα δεῖται Κουρήτιων ἀφανῆ ποιῆσαι· οἱ δὲ ἠφάνισαν αὐτόν. Καὶ Ζεὺς μὲν αἰσθόμενος κτείνει Κούρητας· ἰὼ δὲ ἐπὶ ζήτησιν τοῦ παιδὸς ἐτράπετο. * Πλανωμένη δὲ κατὰ τὴν Συρίαν ἄπασαν (ἐκεῖ γὰρ ἐμψνύετο, ὡς τοῦ Βυθλίων βασιλέως γυνὴ ἐτιθῆναι τὸν υἱόν), καὶ τὸν Ἐπαφον εὐροῦσα, εἰς Αἴγυπτον ἐλθοῦσα, ἐγαμῆθη Τηλεγόῳ τῷ βασιλεύοντι τότε Αἰγυπτίων. Ἰδρύσατο δὲ ἀγαλμα Δήμητρος, ἣν ἐκάλεσαν Ἴσιν Αἰγύπτιοι, καὶ τὴν ἰὼ Ἴσιν ὁμοίως προσηγόρευσαν.

(4) Ἐπαφος δὲ βασιλεύων Αἰγυπτίων γαμεῖ Μέμφιν τὴν Νεῖλου θυγατέρα, καὶ ἀπὸ ταύτης κτείνει Μέμφιν πόλιν, καὶ τεκνοῖ θυγατέρα Λιβύην, ἀφ' ἧς ἡ χώρα Λιβύη ἐκλήθη.

² Λιβύης δὲ καὶ Ποσειδῶνος γίνονται παῖδες δίδυμοι, Ἀγχίνωρ καὶ Βῆλος. ³ Ἀγχίνωρ μὲν οὖν εἰς Φοινίκην ἀπαλλαγείς ἐβασίλευσε, κακεῖ [τῆς] μεγάλης ῥίζης ἐγένετο γενεάρχης· ὅθεν ὑπερθησόμεθα περὶ τούτου. ⁴ Βῆλος δὲ, ὑπομείνας ἐν Αἰγύπτῳ, βασιλεύει μὲν Αἰγύπτου· γαμεῖ δὲ Ἀγχινόῳ τὴν Νεῖλου θυγατέρα, καὶ αὐτῷ γίνονται παῖδες δίδυμοι, Αἰγυπτος καὶ Δαναός· ὡς δὲ φησιν Εὐριπίδης, καὶ Κηφεύς καὶ Φινεύς προσέτι.

⁵ Δαναὸν μὲν οὖν Βῆλος ἐν Λιβύῃ κατήκισεν, Αἰγυπτον δὲ ἐν Ἀραβίᾳ· ὅς καὶ καταστρεψάμενος τὴν Μελαμπόδων χώραν [ἀφ' ἑαυτοῦ] ὠνόμασεν Αἴγυπτον. ⁶ Γίνονται δὲ ἐκ πολλῶν γυναικῶν Αἰγύπτῳ μὲν παῖδες πεντήκοντα· θυγατέρες δὲ Δαναῷ πεντήκοντα. ⁷ Στασιασάντων δὲ αὐτῶν περὶ τῆς ἀρχῆς, ὕστερον Δαναὸς τοὺς Αἰγύπτου παῖδας δεδοικώς, ὑποθιμένης Ἀθηνᾶς αὐτῷ, ναῦν κατεσκεύασε [πρῶτος τὴν κληθεῖσαν ὡς ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ πεντηκόντορον], καὶ τὰς θυγατέρας ἐνθήμενος ἔφυγε.

⁸ Προσάγων δὲ Ῥόδῳ, τὸ τῆς Λινδίας Ἀθηνᾶς ἀγαλμα ἰδρύσατο. Ἐντεῦθεν δὲ ἦκεν εἰς Ἄργος, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῷ παραδίδωσι Γελάνωρ ὁ τότε βασιλεύων. [Αὐτὸς δὲ κρατήσας τῆς χώρας ἀφ' ἑαυτοῦ τοὺς ἐνοικοῦντας Δαναοὺς ὠνόμασεν.] ⁹ Ἀνύδρου δὲ τῆς χώρας ὑπαρχούσης, ἐπειδὴ καὶ τὰς πηγὰς ἐξήρανε Ποσειδῶν, μνηῖον Ἰνάχῳ, διότι τὴν χώραν Ἀθηνᾶς

quæ in Mycenarum erat luco, Ionem alligavit. Quum vero Jupiter Mercurio imperasset, ut bovem furtim abigeret, Mercurius autem propter Hieracis (accipitris) indicia hoc clam facere non posset, lapide percussus Argum necavit. Hinc itaque Argiphontes dictus est. * Verum Juno oestrum bovi immisit. Quo concitata Io primum venit ad appellatum ab illa sinum Ionium. Deinde per Illyriam progressa superato Hæmo, fretum trajecit, quod tunc appellabatur Thracium, nunc vero ab illa Bosporus dicitur. * Inde quum in Scythiam penetrasset et Cimmeriam, quonique per continentem multum deerrasset, multaue Europæ atque Asiæ maria transisset, postremo in Ægyptum venit, ubi pristina forma recepta ad Nilum fluvium filium peperit Epaphum. * Hunc Juno ut Curetes e conspectu auferrent rogavit. Illi igitur puerum occultarunt. Quod ubi Jupiter rescivit, Curetas interemit. Io interim ad filium investigandum se convertit. * Quæ quum Syriam universam pervagata esset (ibi enim a Bybliorum regis uxore filium nutrirī indicatum erat), Epapho invento, in Ægyptum remeavit atque Telegono nupsit, qui tunc temporis Ægyptiorum regnum administrabat. Consecravit vero signum Cereris, quam Isin vocarunt Ægyptii, qui Io quoque Isin cognominarunt.

(4) Epaphus autem Ægyptiis imperans Memphin Nili filiam duxit deque uxoris nomine conditam urbem Memphin nominavit; ex eaque filiam suscepit Libyam, quæ Libyæ terræ nomen dedit.

* Ex Libya et Neptuno gemini nati sunt Agenor et Belus. * Agenor in Phœniciam profectus ibi regni sedem constituit, ac magnæ sobolis auctor exstitit. Quare de eo in præsentia dicere supersedemus. * Belus in Ægypto manens regnum consequitur. Uxorem duxit Anchinoen Nili filiam, et nascuntur ei gemini Ægyptus et Danaus, sicut autem Euripides dicit, Cephæus præterea et Phineus.

* Danaum Belus in Libyam habitatum misit, Ægyptum in Arabiam, qui subjectam sibi Melampodium terram nominavit Ægyptum. * Nascuntur Ægypto ex pluribus conjugibus filii quinquaginta, totidemque Danao filiae. * Patres quum de regno inter se contenderent, postea Danaus Ægypti filios timens Minervæ consilio navem fabricavit, qua filiabus impositis aufugit.

* Rhodum appulsus Minervæ Lindiæ signum consecravit. Hinc venit Argos, ubi Gelanor, tum temporis rex, regnum ei tradidit. * Sed regione illa aquarum inopia laborante, ex quo scilicet Neptunus iratus Inacho, quod eam Minervæ terram esse testatus esset, fontes

ἐμαρτύρησεν εἶναι, τὰς θυγατέρας ὑδρευσομένας ἐπαμφε. ¹⁰ Μία δὲ αὐτῶν Ἀμυμώνη ζητοῦσα ὕδωρ πίπτει βέλος ἐπὶ Ἰαφρον, καὶ κοιμωμένου Σατύρου τυγχάνει· καὶ κείνος περιαναστὰς ἐπεθύμει συγγενέσθαι· Ποσειδῶνος δὲ ἐπιφανέντος, ὁ Σάτυρος μὲν ἔφυγεν, Ἀμυμώνη δὲ τούτῳ συνευνάζεται, καὶ αὐτῇ Ποσειδῶν τὰς ἐν Λέρνῃ πηγὰς ἐμήνυσεν.

(5) Οἱ δὲ Αἰγύπτου παῖδες ἐλλόντες εἰς Ἄργος, τῆς τε ἔλθρας παύσασθαι παρεκάλουν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ γαμεῖν ἤξιουν. Δαναὸς δὲ, ἅμα μὲν ἀπιστῶν αὐτῶν τοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἅμα δὲ καὶ μνησικακῶν περὶ φυγῆς, ὁμολόγει τοὺς γάμους, καὶ διεκλήρου τὰς κόρας. ² Ὑπερμνήστραν μὲν οὖν τὴν πρεσβυτέραν ἐξεῖλον Λυγκεῖ, καὶ Γοργοφόνῃ Πρωτεί· οὗτοι γὰρ ἐκ βασιλίδος γυναικὸς Ἀργυφίδος ἐγγεγόνεισαν Αἰγύπτῳ. ³ Τῶν δὲ λοιπῶν ἑλχον Βούσιρις μὲν καὶ Ἐγκέλαδος καὶ Λύκος καὶ Δαΐφρων τὰς Δαναῶν γεννηθείσας ἐξ Εὐρώπης Αὐτομάτην, Ἀμυμώνην, Ἀγαυὴν, Σχαιήν· αὗται δὲ ἐκ βασιλίδος ἐγένοντο Δαναῶν· ⁴ ἐκ δὲ Ἐλεφαντίδος, Γοργοφόνῃ καὶ Ὑπερμνήστρᾳ. [Λυγκεὺς δὲ Καλύκην ἔλαχεν.] Ἴστρος δὲ Ἰπποδάμειαν, Χαλκιδῶν Ροδίαν, Ἀγένην Κλεοπάτραν, Χαίτος Ἀστερίαν, Διοκοροστὴς Ἰπποδάμειαν, Ἀλκίς Γλαυκὴν, Ἀλκμήνωρ Ἰππομέδουσαν, Ἰππόθοος Γόργην, Εὐχένην Ἰφιμέδουσαν, Ἰππόλυτος Ρόδην. Οὗτοι μὲν οἱ δέκα ἐξ Ἀραβίας γυναικὸς, αἱ δὲ παρθέναι ἐξ Ἀμαδρυάδων νυμφῶν, αἱ μὲν Ἀτλαντεῖας, αἱ δὲ ἐκ Φοιβῆς. ⁵ Ἀγαπτολεμος δὲ ἔλαχε Πειρήνην, Κερκέστης δὲ Δωρίον, Εὐρυδάμας Φάρτην, Αἴγιος Μνήστραν, Ἀργίος Εὐύππην, Ἀρχέλαος Ἀνεξιβίην, Μέναχος Νηλώ. Οἱ δὲ ἑπτὰ ἐκ Φοινίσσης γυναικὸς, αἱ δὲ παρθέναι ἐξ Αἰθιοπίδος. ⁶ Ἀκληρωτί δὲ ἔλαχον δι' ὁμωνυμίαν τὰς Μέμφιδος οἱ ἐκ Τυρίας, Κλειτὸς Κλειτὴν, Σθένελος Σθενέλην, Χρυσίππος Χρυσίππην. ⁷ Οἱ δὲ ἐκ Καλιάνης [καὶ Ντίδος Νύμφης] παῖδες δώδεκα ἐκληρώσαντο περὶ τῶν ἐκ Πολυζοῦς Ντίδος· ἦσαν δὲ οἱ μὲν παῖδες, Εὐρύλοχος, Φάντης, Περισθένης, Ἔρμος, Δρύας, Ποταμών, Κισσεύς, Λίξος, Ἰμβρος, Βρόμιος, Πολύκτωρ, Χθόνιος· αἱ δὲ κόραι Νύμφης Αὐτονόη, Θεανὸ, Ἡλέκτρα, Κλεοπάτρα, Εὐρυδίκη, Γλαυκίππη, Ἀνθήλεια, Κλεοδώρη, Εὐύππη, Εὐρωτὼ, Στύγη καὶ Βρύχη. ⁸ Οἱ δὲ ἐκ Γοργόνων Αἰγύπτῳ γενόμενοι ἐκληρώσαντο περὶ τῶν ἐκ Πιερείας, καὶ λαγχάνει Περίφας μὲν Ἀκταίην, Οἰνεὺς Ποδάρκην, Αἰγυπτος Διωξίππην, Μενάκχης δὲ Ἀδύτην, Λάμπρος Ὀκυπέτην, Πυλάργην Ἰδμῶν. ⁹ Ὀκτῶ (οὗτοι;) δὲ εἰσι νεώτατοι· Ἰδας Ἰπποδίκην, Δαΐφρων Ἀδιάντην· αὗται δὲ ἐκ μητρὸς ἐγένοντο Ἐρσης· Πανδίων Καλλιδικὴν, Ἀρβήλος Οἰμήν, Ὑπέρβιος Κελαιὸν, Ἰπποκοροστὴς Ὑπερίπτην. Οὗτοι ἐξ Ἡφαιστίνης· αἱ δὲ ἐκ Κρινοῦς. ¹⁰ Ὡς δὲ ἐκληρώσαντο τοὺς γάμους, ἐστίαςας ἐγγειρίδια διαδίδωσι ταῖς θυγατράσιν. Αἱ δὲ κοιμωμένους τοὺς νυμφίους ἀπέκτειναν πλὴν Ὑπερμνήστρας. Αὕτη δὲ Λυγκέα διέσωσε, παρθένῳ αὐτὴν φυλάττουσα. Διὸ καθεύρεας αὐτὴν Δα-

exsiccaverat, filias suas aquatum misit. ¹⁰ Harum una Amymone aquam quaerens telum in cervum jactit, ac forte Satyrum dormientem ferit. Qua re expergefactus ille puellae incundae capitur desiderio. At superveniente Neptuno, Satyrus fugit, Amymone autem cum Neptuno concubuit, qui Lernæos ei fontes indicavit.

(5) Egypti filii Argos profecti, ut simultatem componerent hortati sunt atque ut Danaï filiae in matrimonium sibi darentur sollicitarunt. * Danaus quamvis diffidens eorum pollicitationibus, tum etiam exilii injuriam havi oblitus, nuptias pactus est et sorte puellas distribuit. Verum Hypermnestram natu maximam sorte exemptam Lynceo et Gorgophonen Proteo selegerunt: hi enim e regina conjuge Argyphia nati erant Aegypto. * Ex reliquis Busiris, Enceladus, Lycus, Daiphron sortiti sunt Automaten, Amymonen, Agaven, Scæam, quas ex Europa regina Danaus susceperat. * Ex Elephantide ortæ fuerunt Gorgophone et Hypermnestra. [Lynceus Calycen nactus est,] Ister Hippodamiam (?), Chalcodon Rhodiam, Agenor Cleopatram, Chaetus Asteriam, Diocorystes Hippodamiam, Alcis Glaucen, Alcmenor Hippomedusam, Hippothous Gorgen, Euchenor Iphimedesam, Hippolytus Rhoden; hi decem ex Arabia uxore geniti sunt, sed puellæ ex Hamadryadibus nymphis, aliæ ex Atlantea, aliæ e Phœbe. * Agaptolemus sortitus est Pirenen, Cercestes Dorium, Eurydamas Pharten, Aegius Mnestram, Argius Evippen, Archelaus Anaxibiam, Menachus Nelo. Hi septem e Phœnissa conjuge, puellæ vero ex Aethiopide. * Tyria nati sine sorte duxerunt Memphidis filias propter similitudinem nominum, Clitus Cliten, Sthenelus Sthenelen, Chrysippus Chrysippen. * Qui ex Caliane filii duodecim orti erant, Polyxus Naidis nymphæ filias sorte acceperunt. Illorum nomina sunt: Eurylochus, Phantes, Peristhenes, Hermus, Dryas, Potamon, Cisseus, Lixus, Imbrus, Bromius, Polycletor, Chthonius. Ex nymphæ natæ: Autonoe, Theano, Electra, Cleopatra, Eurydice, Glaucippe, Anthelia, Cleodora, Evippe, Euroto, Stygne, Bryce. * Qui vero ex Gorgonibus Aegypto nati erant, duxerunt e Pieria susceptas, et Periphanti quidem obtigit Actæa, Ceneo Podarce, Aegypto Dioxippe, Menalcæ Adyte, Lampo Ocypete, Pylarge Idmoni. * Hi autem sunt novissimi: Idas sortitus Hippodicen, Daiphron Adianten (hæ ex Herse matre natæ), Pandion Callidicen, Arbelus Cemen, Hyperbius Celano, Hippocorystes Hyperipten. Hi ex Hephæstine, puellæ ex Crinone. ¹⁰ Itaque quum suas quisque nuptias sortitus esset, in convivio nuptiali pugiones Danaus filiabus distribuit, quibus illæ sponso somno oppressos interfecerunt una excepta Hypermnestra. Hæc enim Lynceum, quod virginitate sua abstinisset, incolumem servavit. Quam ob rem eam Danaus

ναὸς ἐφρούρει. ¹¹ Αἱ δὲ ἄλλαι τῶν Δαναοῦ θυγατέρων τὰς μὲν κεφαλὰς τῶν νυμφίων ἐν τῇ Λέρνῃ κατώρυξαν, τὰ δὲ σώματα πρὸ τῆς πόλεως ἐκθήδυσαν. Καὶ αὐτὰς ἐκάθησαν Ἀθηνᾶ τε καὶ Ἑρμῆς Διὸς κελεύσαντος. ¹² Δαναὸς δὲ ὕπερτον Ὑπερμνήστραν Λυγκεῖ συνῴκησε· τὰς λοιπὰς θυγατέρας εἰς γυμνικὸν ἀγῶνα τοῖς νικῶσιν ἔδωκεν.

¹³ Ἀμυμώνη δὲ ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησε Ναύπλιον. Οὗτος μακρόβιος γενόμενος, πλέων τὴν θάλασσαν, τοῖς ἐμπίπτουσιν ἐπὶ θανάτῳ ἐδυσφόρει (ἐπυρσοφόρει?). Συνέβη οὖν καὶ αὐτὸν τελευτῆσαι ἐκείνῳ τῷ θανάτῳ, ὥστε ἄλλων τελευτησάντων ἐδυσφόρει*. ¹⁴ Πρὶν δὲ τελευτῆσαι, ἐγχεμεν, ὥς μὲν οἱ τραγικοὶ λέγουσι, Κλυμένην τὴν Κατρείως· ὥς δὲ τοὺς Νόστους γράφας, Φιλύραν· ὥς δὲ Κέρκωψ, Ἡσιόνην· καὶ ἐγέννησε Παλαμήδην, Οἶακα, Ναυσιμέδοντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

(1) Λυγκεὺς δὲ, μετὰ Δαναὸν Ἀργούς δυναστεύων, ἐξ Ὑπερμνήστρας τεκνοῖ παῖδα Ἀθαντα. Τούτου δὲ καὶ Ὠκαλείας τῆς Μαντινέως δίδυμοι παῖδες ἐγένοντο Ἀκρίσιος καὶ Προῖτος.

² Οὗτοι καὶ κατὰ γαστρός μὲν ἔτι ὄντες ἐστασίαζον πρὸς ἀλλήλους. Ὡς δὲ ἀνετράφησαν, περὶ τῆς βασιλείας ἐπολέμουν, καὶ πολεμούντες εὗρον ἀσπίδας πρῶτοι. Καὶ κρατήσας Ἀκρίσιος Προῖτον Ἀργούς ἐξελαύνει. ³ Ὁ δὲ ἦκεν εἰς Λυκίαν πρὸς Ἰοβάτην· ὥς δὲ τινες φασί, πρὸς Ἀμφιάνακτα· καὶ γαμεί τὴν τούτου θυγατέρα, ὥς μὲν Ὀμηρος, Ἀντεϊαν, ὥς δὲ οἱ τραγικοὶ, Σθενέβοϊαν. Κατάγει δὲ αὐτὸν ὁ κηδεστὴς μετὰ στρατοῦ Λυκίων, καὶ καταλαμβάνει Τίρυνθα, ταύτην αὐτῷ Κυκλωπῶν τειχισάντων. ⁴ Μερισάμενοι δὲ τὴν Ἀργεῖαν ἅπασαν κατώκουν. Καὶ Ἀκρίσιος μὲν Ἀργούς βασιλεύει, Προῖτος δὲ Τίρυνθος. (2) Καὶ γίνεται Ἀκρίσιῳ μὲν ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Λακεδαιμόνου Δανάη· Προῖτῳ δὲ ἐκ Σθενέβοϊας Λυσίππη καὶ Ἰφινόη καὶ Ἰφιάνασσα. ² Αὗται δὲ, ὥς ἐτελειώθησαν, ἐμάνησαν· ὥς μὲν Ἡσιόδος φησιν, ὅτι τὰς Διονύσου τελετὰς οὐ κατεδέγοντο· ὥς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, διότι τὸ τῆς Ἑρας ξόανον ἐξητελίσαν. ³ Γενόμεναι δὲ ἐμμανεῖς, ἐπλανῶντο τὴν Ἀργεῖαν ἅπασαν. Αὐτὴς δὲ τὴν Ἀρκადίαν καὶ τὴν Πελοπόννησον διελθοῦσαι μετὰ ἀκοσμίας ἀπάσης, διὰ τῆς ἐρημίας ἐτρόχζον.

⁴ Μελάμπους δὲ ὁ Ἀμυθῶνος καὶ Εἰδομένης τῆς Ἀθαντος, μάντις ὢν, καὶ τὴν διὰ φαρμάκων καὶ καθαρμῶν θεραπείαν πρῶτος εὗρηκώς, ὑπισχνεῖται Θεραπεύσειν τὰς παρθένους, εἰ λάβωσι τὸ τρίτον μέρος τῆς δυναστείας. ⁵ Οὐκ ἐπιτρέποντος δὲ Προῖτου θεραπεύειν ἐπὶ μισθοῖς τηλικούτοις, ἔτι μᾶλλον ἐμαίνοντο αἱ παρθέναι, καὶ προσέτι μετὰ τούτων αἱ λοιπαὶ γυναῖκες. Καὶ γὰρ αὗται τὰς οἰκίας ἀπολιποῦσαι, τοὺς ἰδίους ἀπώλλυνον παῖδας, καὶ εἰς τὴν ἐρημίαν ἐφοιτῶν. ⁶ Προβαίνουσας δὲ ἐπιπλείστον τῆς συμφορᾶς,

inclusam jubet custodiri. ¹¹ Reliquae Danai filiae capita sponsoꝝ ad Lernam defoderunt, corpora vero ante urbem sepeliverunt, ipsasque Jovis jussu expiarunt Minerva et Mercurius. ¹² Post Danaus Hypermnestram Lynceο elocavit, ceteras in gymnicum certamen productas dedit victoribus.

¹³ Amymone ex Neptuno peperit Nauplium. Hic senex longævus, mare navigans eorum sortem qui in fluctibus perierunt moleste ferebat (vel ex Kuhnii conjectura: quoscunque in mari deprehenderat, ostensa face, naufragos perire fecit). Accidit autem ut ipse eodem mortis genere (quo alios obivisse dolebat) occumberet. ¹⁴ Verum antequam e vita decederet, Tragicorum testimonio Clymenen, Catrei; ut vero is dicit qui Reditus conscripsit, Philyram; secundum Cercopem denique Hesionen uxorem duxit; atque filios procreavit Palamedem, Cæcem, Nausimedontem.

CAPUT II.

(1) Lynceus, qui post Danaum Argis dominabatur, ex Hypermnestra filium gignit Abantem: hujus et Ocalea Mantinei filiae gemini fuerunt Acrisius ac Proetus.

* Hi jam in utero inter se dissidere cœperunt; adulti autem de regno certabant, in quo bello primi clypeos Argolicos invenerunt. Acrisius victor Proetum Argis exegit, qui ad Iobatem in Lyciam venit, vel, ut alii, ad Amphianactem, cujus filiam duxit, Homero auctore, Anteam, ut vero Tragici, Sthenebœam. Hunc socer cum Lyciorum copiis reduxit ac Tiryntem occupavit, quam Cyclopes ei muris cinxerunt. Deinde omnem Argivam terram inter se dividerunt, atque Acrisius Argis imperavit et Proetus Tirynthe. (2) Acrisius ex Eurydice Lacedæmonis filia Danaen gignit; Proetus vero ex Sthenebœa Lysippen, Iphinoen et Iphianassam; quæ, ubi ad adultam ætatem pervenerant, in insaniam inciderunt, quod, ut Hesiodus ait, Dionysi mysteria non receperant; ut autem Acusilaus, quod ligneum Junonis simulacrum contemserant. Sic itaque furore percitæ per omnem Argivorum terram decerrabant. Inde Arcadium (et Peloponnesum) pervagantes sine ullo decore per deserta discurrebant.

* Melampus autem Amythaone et Idomene Abantis filia natus, qui vates erat atque potionibus et lustrationibus medendi rationem primus invenerat, se virginibus sanitatem restitutum pollicetur, si tertiam regni partem acciperet. Proetus quum tanti pretii medicinam recusaret, virgines vehementius insanuerunt, immo et reliquæ præterea mulieres. Nam relictis sedibus liberos suos trucidabant atque in deserta se recipiebant. Qua calamitate in dies crescente, postulatam mercedem Proetus

τοὺς αἰτηθέντας μισθοὺς ὁ Προῖτος ἐδίδου. Ὁ δὲ ὑπέσχετο θεραπεύσειν, ὅταν ἕτερον τοσοῦτον τῆς γῆς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ λάβῃ Βίας. Προῖτος δὲ εὐλαβηθεὶς, μὴ, βραδυνούσης τῆς θεραπείας, αἰτηθεῖν καὶ πλείον, θεραπεύειν συνεχώρησεν ἐπὶ τούτοις. ⁷ Μελάμπους δὲ παραλαβὼν τοὺς δυνατωτάτους τῶν νεανιῶν, μετ' ἀλαλαγμοῦ καὶ τινος ἐνθέου χορείας ἐκ τῶν ὄρων αὐτὰς ἐς Σικυῶνα συνεδίωξε. ⁸ Κατὰ δὲ τὸν διωγμὸν ἡ πρεσβυτάτη τῶν θυγατέρων Ἰφινόη μετήλλαξεν ταῖς δὲ λοιπαῖς τυχούσαις καθαριῶν σωφρονῆσαι συνέβη, καὶ ταύτας μὲν ἐξέδοτο Προῖτος Μελάμποδι καὶ Βιάντι, παῖδα δὲ ὑσπερον ἐγέννησε Μεγαπένθυον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

(1) Βελλεροφόντης δὲ ὁ Γλαύκου τοῦ Σισύφου, κτείναντας ἀκουσίως ἀδελφὸν Δηλιάδην, ὥς δὲ τινες φασὶ, Πειρήνα, ἄλλοι δὲ, Ἀλκιμένην, πρὸς Προῖτον ἐλθὼν καθάιρεται. ² Καὶ αὐτὸς Σθενέβοι ἐρωτᾷ Ἰσχει, καὶ προσπέμπει λόγους περὶ συνουσίας. Τοῦ δὲ ἀπαρνουμένου, λέγει πρὸς Προῖτον, ὅτι Βελλεροφόντης αὐτῇ περὶ φθορᾶς προσέπεμψατο λόγους. ³ Προῖτος δὲ πιστεύσας, ἔδωκεν ἐπιστολὰς αὐτῷ πρὸν Ἰοβάτην κομίσαι, ἐν αἷς ἐνεγέγραπτο, Βελλεροφόντην ἀποκτείνει. ⁴ Ἰοβάτης δὲ ἐπιγνούς ἐπέταξεν αὐτῷ Χίμαιραν κτείνειν, νομίζων αὐτὸν ὑπὸ τοῦ θηρίου διαφθαρήσεσθαι. Ἦν γὰρ οὐ μόνον ἐνὶ, ἀλλὰ πολλοὶς οὐκ εὐάλκων. ⁵ Εἶχε δὲ προτομήν μὲν λέοντος, οὐρὰν δὲ δράκοντος, τρίτην δὲ κεφαλὴν μέσσην αἰγὸς, δι' ἧς πῦρ ἀνίει. Καὶ τὴν χώραν διέφθειρε, καὶ τὰ βοσκήματα ἐλυμαίνετο· μία γὰρ φύσις τριῶν θηρίων εἶχε δύναμιν. ⁶ Λέγεται δὲ καὶ τὴν Χίμαιραν ταύτην τραφῆναι μὲν ὑπὸ Ἀμισωδάρου, καθάπερ εἴρηκε καὶ Ὀμηρος, γεννηθῆναι δὲ ἐκ Τυφῶνος καὶ Ἑχιδνῆς, καθὼς Ἡσίοδος ἱστορεῖ. (2) Ἀναβιάσας οὖν ἑαυτὸν ὁ Βελλεροφόντης ἐπὶ τὸν Πήγασον, ὃν εἶχεν ἵππον ἐκ Μεδούσης πτηνὸν γεγεννημένον καὶ Ποσειδῶνος, ἀρθείς εἰς ὕψος, ἀπὸ τούτου κατετόξευσε τὴν Χίμαιραν. ³ Μετὰ δὲ τὸν ἀγῶνα τοῦτον, ἐπέταξεν αὐτῷ Σολύμοις μαχέσασθαι. Ὡς δὲ ἐτελεύτησε καὶ τοῦτον, Ἀμαζόνισιν ἐπέταξεν ἀγωνίζεσθαι αὐτόν. Ὡς δὲ καὶ ταύτας ἀπέκτεινε, τοὺς νεότητι Λυκίων διαφέρειν δοκοῦντας ἐπιλέξας, ἐπέταξεν ἀποκτείνειν λογήσαντας. ³ Ὡς δὲ καὶ τούτους ἀπέκτεινε πάντας, θαυμάσας τὴν δύναμιν αὐτοῦ ὁ Ἰοβάτης, τά τε γράμματα ἔδειξε, καὶ παρ' αὐτῷ μένειν ἡξίωσε, δούς τὴν θυγατέρα Φιλονόην, καὶ θνήσκων τὴν βασιλείαν κατέλιπεν αὐτῷ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

(1) Ἀκρίσιω δὲ περὶ παίδων γενέσεως ἀρρένων χρηστηριαζομένῳ ὁ θεὸς ἔφη, γενέσθαι παῖδα ἐκ τῆς θυγατρὸς, ὃς αὐτὸν ἀποκτείνῃ. Δείσας οὖν Ἀκρίσιος τοῦτο, ὑπὸ γῆν θάλαμον κατασκευάσας γάλκων, τὴν Δανάην ἐφρούρει. ² Ταύτην μὲν, ὥς ἐνίοι λέγουσιν,

FRAGMENTA HISTORICORUM.

concessit. Tum ille eas se curaturum promisit, si regni tantundem fratri suo Bianti daretur. Prætus veritus ne, si filiarum curatio longius protraheretur, plura etiam peteret, ut ea conditione curarentur, consensit. ⁷ Itaque Melampus adhibitis validissimis adolescentibus cum vociferatione et divina quadam chorea e montanis virgines Sicyonem usque persecutus est; ⁸ quo in cursu Iphinoe natu maxima vitam cum morte commutavit; reliquæ lustrationibus sanæ menti redditæ sunt. Harum alteram Melampodi, Bianti alteram Prætus in matrimonium collocavit, ac postea filium genuit Megapenthem.

CAPUT III.

(1) Bellerophon, Glaucæ Sisyphi filio natus, quum per imprudentiam Deliadem fratrem, vel, ut quidam ferunt, Pirenem vel, ut alii volunt, Alcimenem peremisset, ad Prætum confugit, ab eoque expiatur. ² Ejus Sthenebora amore capta literas ad eum misit de concubitu. Illo vero recusante, Præto dixit Bellerophontem de stupro ad se verba misisse. ³ Prætus rei fidem habens dedit ei ad Iobaten epistolas, quibus Bellerophontem jussit interfici. ⁴ Iobates lectis literis, ut Chimæram occideret imperavit, a fera illum perituro esse arbitratus, quandoquidem ea non unius, sed ne multorum quidem viribus facile domari poterat. ⁵ Anteriorem enim partem habebat leonis, caudam draconis, in media denique parte tertium caput eminebat capræ ignivomens. Atque regionem vastabat pecoraque disperdebat: una enim trium belluarum viribus erat instructa. ⁶ Dicunt etiam hanc Chimæram ab Amisodaro, ut Homerus quoque ait, enutritam fuisse, natam vero Typhone et Echidna, quemadmodum Hesiodus narrat. (2) Consenso igitur Pegaso, quem Medusa ac Neptuno satum et aligerum equum habebat Bellerophon, sublatus in altum, ex eo Chimæram sagittis confecit. ³ Post hoc certamen jussit eum Iobates contra Solymos pugnare. Ubi et hoc feliciter peregerat, misit eum ad debellandas Amazonas. Ubi etiam has interfecerat, collectis qui robore inter Lycios excellere videbantur juvenibus imperavit ut ex insidiis eum interimerent. ³ Ubi vero etiam hos ad unum omnes Bellerophon occiderat, admiratus juvenis præstantiam Iobates literas ostendit et data Philonoe filia ut secum maneret rogavit, ac moriens regnum ei reliquit.

CAPUT IV.

(1) Acrisio de prole mascula oraculum sciscitanti deus respondit, puerum ex filia oriturum, qui ipsum interfecurus esset. Quod Acrisius pertimescens, æneo sub terra cubiculo constructo, inclusam Danaen custodiri jubet. ³ Hanc, ut nonnulli tradunt, vitiavit Prætus; unde

ἐφθαιρε· Πρώτος· ὅθεν αὐτοῖς καὶ ἡ στάσις ἐκινήθη· ὡς δὲ ἔνιοι φασι, Ζεὺς μεταμορφωθείς εἰς χρυσὸν καὶ διὰ τῆς ὁροφῆς εἰς τοὺς Δανάης εἰσρεύει κόλπους, συν-
 ῥχθεν. ³ Αἰσθόμενος δὲ Ἀκρίσιος ὕστερον ἐξ αὐτῆς γεγεννημένον Περσέα, μὴ πιστεύσας ὑπὸ Διὸς ἐφθάρ-
 θαι, τὴν θυγατέρα μετὰ τοῦ παιδὸς εἰς λάρνακα βα-
 λὼν, ἐρύβην εἰς θάλασσαν. Προσενεχθείσης δὲ τῆς λάρνακος Σερίφῳ, Δίctυς ἄρας ἀνέτρεψε τοῦτον.

(2) Βασιλεύων δὲ τῆς Σερίφου Πολυδέκτης, ἀδελφὸς Δίctυος, Δανάης ἐρασθείς, καὶ ἡνδρωμένου Περσέως, μὴ δυνάμενος αὐτῇ συνελθεῖν, συνεχάλει τοὺς φίλους, μεθ' ὧν καὶ Περσέα, λέγων, ἔρανον συνάγειν ἐπὶ τοὺς Ἱπποδάμειας τῆς Οἰνομάρου γάμους. ² Τοῦ δὲ Περσέως εἰπόντος, καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τῆς Γοργόνος οὐκ ἀντε-
 ρεῖν, παρὰ μὲν τῶν λοιπῶν ᾗτησεν ἵππους, παρὰ δὲ τοῦ Περσέως οὐ λαβὼν τοὺς ἵππους, ἐπέταξε τῆς Γορ-
 γόνος κομίζεσθαι τὴν κεφαλὴν. ³ Οὐ δὲ, Ἐρμού καὶ Ἀθη-
 νᾶς προκαθηγουμένων, ἐπὶ τὰς Φόρκου γίνεται θυγα-
 τέρως Ἐνὼ, Περφρῶδὸ καὶ Δεινῶ. ⁴ ἦσαν δὲ αὗται Κητοῦς τε καὶ Φόρκου, Γοργόνων ἀδελφαί, γράϊαι ἐκ γενετῆς. ⁵ Ἐνα τε ὀφθαλμὸν αἱ τρεῖς καὶ ἓνα ὀδόντα εἶχον, καὶ αὗτα παρὰ μέρος ἡμεῖον ἀλλήλαις. ⁶ Ὡν κυριεύσας ὁ Περσεύς, ὡς ἀπήτουν, ἔφη δώσειν, ἂν ὑψηλῶσιν τὴν ὁδὸν τὴν ἐπὶ τὰς Νύμφας φέρουσαν. ⁷ Αὗται δὲ αἱ Νύμφαι πτηνὰ εἶχον πέδιλα, καὶ τὴν χίβισιν, ἣν φασιν εἶναι πύραν. [Πίνδαρος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι ἐπὶ τοῦ Περσέως·

Πᾶν δὲ μετάρρουν εἶχε χάρα δαιμόνιο πέλωρου
 Γοργῶς, ἀμφὶ δὲ μιν χίβισις θέε.

Εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κεῖσθαι ἔχει ἐσθῆτα καὶ τὴν τρο-
 φήν]. Εἶχον δὲ καὶ τὴν κυνῆν. ⁷ Ὑψηλῶσιν δὲ τῶν Φορκίδων, ἀποδούς τὸν τε ὀδόντα καὶ τὸν ὀφθαλ-
 μὸν αὐταῖς, καὶ παραγενόμενος πρὸς τὰς Νύμφας, καὶ τυγῶν ὧν ἐσπούδαζε, τὴν μὲν χίβισιν περιεβάλετο, τὰ δὲ πέδιλα τοῖς σφυροῖς προσήρμοσε, τὴν δὲ κυνῆν τῇ κεφαλῇ ἐπέθετο. Ταύτην ἔχων, αὐτὸς μὲν οὐς ἤθελεν ἐθέλεον, ὑπὸ ἄλλων δὲ οὐχ ἑωράτο. ⁸ Λαβὼν δὲ καὶ παρὰ Ἐρμού ἀδαμαντίνην ἄρπην, πετόμενος εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἦκε καὶ κατέλαβε τὰς Γοργόνας κοιμωμέ-
 νας. ⁹ Ἦσαν δὲ αὗται Σθενῶ, Εὐρυάλη, Μέδουσα. Μόνη δὲ ἦν θνητὴ Μέδουσα· διὰ τοῦτο ἐπὶ τὴν ταύτης κεφα-
 λὴν Περσεύς ἐπέμυθε. ¹⁰ Εἶχον δὲ αἱ Γοργόνες κεφαλὰς μὲν περιεσπειραμένας φολίσιν δρακόντιν, ὀδόντας δὲ μεγάλους ὡς τυφῶν, καὶ γείρας χαλκᾶς, καὶ πτέρυγας χρυσᾶς, δι' ὧν ἐπέτοντο· τοὺς δὲ ἰδόντας λίθους ἐποίουν. ¹¹ Ἐπιστὰς οὖν αὐταῖς ὁ Περσεύς κοιμωμένας, κατευ-
 θυνούσας τὴν γείρα Ἀθηνᾶς, ἀπεστραμμένος καὶ βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλκῆν, δι' ἧς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργόνος ἐθέλεον, ἐκαρπύμηνεν αὐτήν. ¹² Ἀποτιμθείσης δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς Γοργόνος ἐξέθορε Πήγασος, πτηνὸς ἵππος, καὶ Χρυσάωρ ὁ Γερουνοῦ πατήρ· τούτους δὲ ἐγέννησεν ἐκ Ποσειδῶνος. (3) Ὁ μὲν οὖν Περσεύς ἐνθήμενος εἰς τὴν χίβισιν τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης, ὁπίσω πάλιν ἐρύρει· αἱ δὲ Γοργόνες ἐκ τῆς κοίτης

inter eos orta contentio est. Secundum alios, Jupiter in aureum imbrem conversus et per impluvium in Danaes sinum delapsus cum ea concubuit. ³ Sed postea ubi Perseum ex filia natum sensit Acrisius, non credens a Jove eam compressam esse, una cum filio in arca conclusam in mare dejecit. Arca in Seriphum delata, Dictys sublatum puerum educavit.

(2) Verum Polydectes rex Seriphi, frater Dictyis, Danaes amore captus, quum ea propter Perseum jamjam adultum potiri non posset, amicos convocavit cum iisque etiam Perseum, munera se coacturum dicens, quibus Hippodamiae, Ctenomai filiae, nuptias sibi compararet. ² Dictitante autem Perseo se ne Gorgonis quidem caput recusaturum esse, a ceteris quidem equos postulavit; quos vero Perseus equos attulit haud accepit, sed Gorgonis caput ut afferret mandavit. ³ Perseus igitur Mercurio ac Minerva ducibus Phorci filias adiit, Enyo, Pephredo, Dino. ⁴ Hae Ceto et Phoreo natae Gorgonum sorores erant, vetulae inde a natalibus, uno tres oculo et uno dente praeclatae, quibus per vices inter se utebantur. ⁵ Illis politus Perseus, reposcentibus se redditurum dixit, si quae ad Nymphas duceret viam monstrarent. ⁶ Erant autem Nymphis illis alata talaria et cibisis, quam peram esse dicunt. [Pindarus et Hesiodus in Scuto ita de Perseo:

Totum tergum occupavit caput horrendi monstri
 Gorgonis, circumdedit vero eum cibisis.

Sic dicta cibisis, quod ibi condantur indumentum et ci-
 bus.] Praeterea Orci galeam habebant. ⁷ Restitutis itaque Phorcidibus dente et oculo quod viam monstrassent, ad Nymphas pervenit, a quibus quae cupiebat adeptus cibisin humeris circumjecit, ac pedibus talaria accommodavit, galeam denique capiti imposuit. Qua tectus quoscumque vellet, aliis ipse non visus, videbat. ⁸ Deinde quum a Mercurio etiam adamantinam harpen accepisset, ad Oceanum devolvit, ubi Gorgones dormientes deprehendit. ⁹ Erant vero haec: Stheno, Euryale, Medusa. Sola earum Medusa mortalis erat. Ad hujus itaque caput reportandum fuit emissus. ¹⁰ Habebant vero Gorgones capita squamosorum angulum spiris circumdata, magnos dentes sicut apro-
 rum, ad haec manus aereas et alas aureas, quibus volabant. Quoscumque autem ad se respicientes in saxa commutabant. ¹¹ Has igitur Perseus dormientes adortus, dum ejus manus Minerva dirigeret, aversus oculisque in aereum clypeum defixis, in quo Gorgonis imaginem conspiciebat, Medusae caput amputavit. ¹² Quo resecto, Pegasus alatus ex Gorgone prosilivit et Chrysaor pater Geryonis; hos e Neptuno procreavit. (3) Igitur Perseus, reposito in peram capite Medusae, recessit. At Gorgones e somno

ἀναστᾶσαι τὸν Περσεύαν ἐδίωκον, καὶ συνιδεῖν αὐτὸν οὐκ εἰδύναντο διὰ τὴν κυνῆν· ἀπεκρύπτετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς.

² Παραγενόμενος δὲ εἰς Αἰθιοπίαν, ἧς ἐβασίλευε Κηφέας, εὔρε τὴν τούτου θυγατέρα Ἀνδρομέδαν παρακειμένην βορᾷ θαλασσίου κήτει. ³ Κασσιόπεια γὰρ ἡ Κηφέως θυγὴ Νηρηίδειν ἤρισε περὶ κάλλους, καὶ πασῶν εἶναι κρείστων ᾠύχησεν. Ὅθεν αἱ Νηρηίδες ἐμήνισαν, καὶ Ποσειδῶν, αὐταῖς συνοργισθεὶς, πλημύραν τε ἐπὶ τὴν γούραν ἔπειψε καὶ κῆτος. ⁴ Ἀμμωνος δὲ γρήσαντος τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορᾶς, ἐν ἡ Κασσιόπειας θυγάτηρ Ἀνδρομέδα προτεβῆ τῷ κήτει βορᾷ, τοῦτο ἀναγκασθεὶς ὁ Κηφῆς ὑπὸ τῶν Αἰθιοπῶν ἐπράξε, καὶ προσέδωκε τὴν θυγατέρα πέτρα. ⁵ Ταύτην θεασάμενος ὁ Περσεύς, καὶ ἐρασθεὶς, ἀναιρήσειν ὑπέσχετο Κηφεὶ τὸ κῆτος, εἰ μέλλει σωθεῖσιν αὐτὴν αὐτῷ δώσειν γυναῖκα. Ἐπὶ τούτοις γενομένων ὅρκων, ὑποστὰς τὸ κῆτος ἔκτεινε, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν ἔλυσεν. ⁶ Ἐπιβουλεύοντος δὲ αὐτῷ Φινέως, ὃς ἦν ἀδελφὸς τοῦ Κηφέως, ἐγγυώμενος πρῶτος τὴν Ἀνδρομέδαν, μαθὼν τὴν ἐπιβουλὴν, τὴν Γοργόνα δείξας, μετὰ τῶν συνεπιβουλεύοντων αὐτὸν ἐλίθωσε παραχρῆμα.

⁷ Παραγενόμενος δὲ εἰς Σέριφον, καὶ καταλαβὼν προσπεφυγίαν τοῖς βομοῖς μετὰ τοῦ Δίκτυος τὴν μητέρα διὰ τὴν Πολυδέκτου βίαν, εἰσελθὼν εἰς τὸν βασιλεῖα, συγκαλέσαντος τοῦ Πολυδέκτου τοὺς φίλους, ἀπεστραμμένος τὴν κεφαλὴν Γοργόνος εἰδείξε· τῶν δὲ ἰδόντων, ὅποιον ἕκαστος ἔτυχε σχῆμα ἔχων, ἀπελιθώθη. ⁸ Καταστῆσας δὲ τῆς Σερίφου Δίκτυν βασιλεῖα, ἀπέδωκε τῇ μὲν πέδιλα καὶ τὴν χίβισιν καὶ τὴν κυνῆν Ἑρμῇ· τὴν δὲ κεφαλὴν τῆς Γοργόνος Ἀθηνᾷ. Ἑρμῆς μὲν οὖν τὰ προσηρμένα πάλιν ἀπέδωκε ταῖς Νύμφαις· Ἀθηνᾷ δὲ ἐν μέσῃ τῇ ἀσπίδι τῆς Γοργόνος τὴν κεφαλὴν ἀνέθηκε. ⁹ Λέγεται δὲ ὑπ' ἐνίων, ὅτι δι' Ἀθηνᾶς ἡ Μέδουσα ἑκατομῆθη. Φασὶ δὲ, ὅτι καὶ περὶ κάλλους ἠθέλησεν ἡ Γοργὼ αὐτῇ συγκριθῆναι.

(4) Περσεύς δὲ μετὰ Δανάης καὶ Ἀνδρομέδας ἔσπευδεν εἰς Ἄργος, ἵνα Ἀχρίσιον θεάσεται. Ὁ δὲ δεδοικὼς τὸν χρησμὸν, ἀπολιπὼν Ἄργος, εἰς τὴν Πελασγίῳτιν ἐχώρησε γῆν. ² Τευταμίου δὲ τοῦ Λαρισσαίων βασιλέως ἐπὶ κατοικομένην τῷ πατρὶ διατιθέντος γυμνικὸν ἀγῶνα, παρεγένετο καὶ ὁ Περσεύς, ἀγωνίσασθαι θέλων· ἀγωνιζόμενος δὲ πένταθλον, τὸν δίσκον ἐπὶ τὸν Ἀχρίσιου πόδα βαλὼν, παραχρῆμα ἀπέκτεινεν αὐτόν. ³ Αἰσθόμενος δὲ τὸν χρησμὸν τετελεσμένον, τὸν μὲν Ἀχρίσιον ἔξω τῆς πόλεως ἔβαψεν· αἰσχυρόμενος δὲ εἰς Ἄργος ἐπανελθεῖν ἐπὶ τὸν κληρὸν τοῦ δι' αὐτοῦ τετελεωτηκότος, παραγενόμενος εἰς Τίρυνθα, πρὸς τὸν Προίτου παῖδα Μεγαπένθην ἡλάξατο, τούτῳ τε τὸ Ἄργος ἐνεχείρισε. ⁴ Καὶ Μεγαπένθης μὲν ἐβασίλευσεν Ἀργείων, Περσεύς δὲ Τίρυνθος, προστειγίσας Μίδειαν καὶ Μυκήνας. (5) Ἐγένοντο δὲ ἐξ Ἀνδρομέδας παῖδες αὐτῷ, πρὶν μὲν ἔλθειν εἰς τὴν Ἑλλάδα, Πέρσης, ὃν παρὰ Κηφεῖ

excitatae Perseum insectatae sunt, sed videre ob Orce galeam non potuerunt; ea enim abscondebatur.

² Qui quum in Æthiopiā pervenisset, Cephei regis filiam Andromedam invenit in litore expositam, ut a ceto marino devoraretur. ³ Nam Cassiopea Cephei conjux de pulchritudine cum Nereidibus contenderat, se omnium formosissimam esse jactitans. Quamobrem succensuere Nereides, atque Neptunus una cum illis iratus, aquarum proluviem terræ immisit et cetum. ⁴ Verum Ammonis oraculo calamitatis deliberationem prædicente, si Cassiopeæ filia Andromeda ceto devoranda objiceretur, Cepheus ab Æthiopibus coactus scopulo filiam alligavit. ⁵ Quam conspicatus Perseus et illius amore captus, Cepheo se cetum interemturum pollicetur, si filiam periculo ereptam sibi in matrimonium daturus sit. Pactis itaque jurejurando confirmatis, Perseus monstrum aggressus occidit atque Andromedam solvit. ⁶ Deinde Phineum, Cephei fratrem, insidias sibi parantem, quod desponsa ante ipsi Andromeda esset, re cognita Perseus, cum conjuratis omnibus, Medusæ capite ostentato, in saxa repente convertit.

⁷ Itaque Perseus reversus in Seriphum matremque ad aras cum Dictye ob Polydectis violentiam confugisse deprehendens, regiam ingressus est, ubi Polydecti, quum amicos convocasset, averso ore Gorgonis caput ostendit. Id quotquot adspexerunt, quo erat quisque statu, in saxa commutati sunt. ⁸ Tum Dictye Seriphi rege constituto, talaria et peram et galeam dedit Mercurio, verum Medusæ caput Minervæ. Et Mercurius quidem quas diximus res reddidit Nymphis, Minerva autem in medio clypeo Gorgonis caput apposuit. ⁹ Narratur etiam a nonnullis ab Minerva Medusæ caput præcisum fuisse, quoniam de pulchritudine Gorgo cum ipsa voluisset contendere.

(4) Deinde Perseus cum Danae et Andromeda properavit Argos, ut Acrisium visceret. Is oraculi metu, relicto Argo, in Pelasgiotidem terram commigraverat. ² Interea Teutamia, Larissæorum rege, patri vita functo gymnicum certamen edituro, etiam Perseus decertaturus advenit; verum in quinquertii certamine disco Acrisii pedem ferit eumque illico interfecit. ³ Perseus oraculum expletum animadvertens Acrisium extra urbem sepelivit; ipse vero, quod Argos ad ejus hereditatem adeundam, qui sua opera occubisset, reverti pueret, profectus Tirynthem ad Megapenthem Proeti filium, cum eo regnum commutavit eique Argos concessit. ⁴ Itaque Megapenthes Argivis imperavit, Tirynthi vero Perseus, qui Midcam et Mycenæ admunivit. (5) Huic ex Andromeda nati sunt filii, antequam in Græciam venisset, Perses, quem apud

κατέλιπεν· ἀπὸ τούτου δὲ τοὺς Περσῶν βασιλεῖας λέγεται γενέσθαι· ² ἐν Μυκήναις δὲ Ἀλκαῖος, καὶ Σθέ- νελος, καὶ Ἑλείος, Μήστωρ τε καὶ Ἥλεκτρώων, καὶ θυγάτηρ Γοργοφόνη, ἣν Περιήρης ἔγημεν.

³ Ἐκ μὲν οὖν Ἀλκαίου καὶ Ἀστυδαμείας τῆς Πέ- λοπος, ὡς δὲ ἐνιοὶ λέγουσι, Λαονόμης τῆς Γουνέως, ὡς δὲ ἄλλοι πάλιν Ἰππονόμης τῆς Μενουκίως Ἀμφι- τρώων ἐγένετο, καὶ θυγάτηρ Ἀναξώ.

⁴ Ἐκ δὲ Μήστωρος καὶ Λυσιδίκης τῆς Πέλοπος, Ἰπποθόη. Ταύτην ἀρπάσας Ποσειδῶν, καὶ κομίσας ἐπὶ τὰς Ἑχινάδας νήσους, μίγνυται, καὶ γεννᾷ Τά- φιον, ὃς ὤκισε Τάφρον, καὶ τοὺς λαοὺς Τηλεβόας ἐκά- λεσεν, ὅτι τηλοῦ τῆς πατρίδος ἔβη.

⁵ Ἐκ Ταφίου δὲ παῖς Πτερέλαος ἐγένετο. Τοῦτον ἀθάνατον ἐποίησε Ποσειδῶν, ἐν τῇ κεφαλῇ χρυσῇν ἐνθεῖς τρίχα. ⁶ Πτερελάφω δὲ ἐγένοντο [θυγάτηρ Κο- ρυθῶ, καὶ ἄρρενες] παῖδες, Χρόμιος, Τύραννος, Ἀν- τίοχος, Χερσιδάμας, Μήστωρ, Εὐήρης.

⁷ Ἥλεκτρώων δὲ, γήμας τὴν Ἀλκαίου θυγτέρα Ἀναξώ, ἐγέννησε θυγτέρα μὲν Ἀλκμήνην, παῖδας δὲ [Στρατοβάτην,] Γοργοφόνον, Φιλονόμον, Κελαι- νέα, Ἀμφίμαχον, Λυσινόμον, Χειρίμαχον, Ἀνάχτορα, Ἀργέλαον· μετὰ δὲ τούτους καὶ νόθον ἐκ Φρυγίας γυ- ναϊκὸς Μιδέας Λικύμνιον.

⁸ Σθενέλου δὲ καὶ Νικίππης τῆς Πέλοπος, Ἀλκινόη καὶ Μέδουσα, ὕστερον δὲ καὶ Εὐρυσθεὺς ἐγένετο, ὃς καὶ Μυκηνῶν ἐβασίλευσεν. ⁹ Ὅτε γὰρ Ἡρακλῆς ἔμελλε γενῆσθαι, Ζεὺς ἐν θεοῖς ἔφη, τὸν ἀπὸ Περσέως γεν- νηθῆσόμενον τότε βασιλεύειν Μυκηνῶν. Ἥρα δὲ διὰ τὸν ζῆλον Εἰλείθυιαν ἔπεισε, τὸν μὲν Ἀλκμήνης τό- χον ἐπισχεῖν, Εὐρυσθέα δὲ τὸν Σθενέλου παρεσκεύασε γεννηθῆναι ἑπταμηνιαῖον ὄντα.

(6) Ἥλεκτρώονος δὲ βασιλεύοντος Μυκηνῶν, μετὰ Ταφίου οἱ Πτερελάου παῖδες ἐλθόντες τὴν Μήστωρος ἀρχὴν τοῦ μητροπάτορος ἀπήτουν, καὶ, μὴ προσέ- χοντες Ἥλεκτρώονος ἀπήλαυνον τὰς βόας ἀμυνομένων δὲ τῶν Ἥλεκτρώονος παίδων, ἐκ προκλήσεως ἀλλή- λους ἀπέκτειναν. ² Ἐσώθη δὲ τῶν Ἥλεκτρώονος παι- δων Λικύμνιος ἔτι νέος ὑπάρχων· τῶν δὲ Πτερελάου, Εὐήρης, ὃς καὶ τὰς ναῦς ἐφύλασσε. Τῶν δὲ Ταφίων οἱ διαφυγόντες ἀπέπλευσαν τὰς ἐλαθείσας βόας ἐλόν- τες, καὶ παρέθεντο τῷ βασιλεῖ τῶν Ἡλείων Πολυ- ξένω. Ἀμφιτρώων δὲ παρὰ Πολυξένου λυτρωσάμενος αὐτὰς ἤγαγεν εἰς Μυκήνας· ὃ δὲ Ἥλεκτρώων τὸν τῶν παίδων θάνατον βουλόμενος ἐκδικῆσαι, παραδοὺς τὴν βασιλείαν Ἀμφιτρώωνι καὶ τὴν θυγτέρα Ἀλκμήνην, ἐξορκίσας, ἵνα μέχρι τῆς ἐπανόδου παρόντων αὐτὴν φυλάξῃ, στρατεύειν ἐπὶ Τηλεβόας διανοεῖτο. ⁴ Ἀπο- λαμβάνοντος δὲ αὐτοῦ τὰς βόας, μιᾶς ἐκθορούσης, Ἀμφιτρώων ἐπ' αὐτὴν ἀφῆκεν, ὃ μετὰ χειρὸς εἶχε, ῥόπαλον, τὸ δὲ ἀποκρουσθὲν ἀπὸ τῶν κεράτων εἰς τὴν Ἥλεκτρώονος κεφαλὴν ἐλθὼν ἀπέκτεινεν αὐτόν. ⁵ Ὅθεν λαθὼν ταύτην τὴν πρόφασιν Σθένελος, παντὸς Ἀρ- γοῦς ἐξέβαλεν Ἀμφιτρώωνα, καὶ τὴν ἀρχὴν τῶν Μυ-

Cepheum reliquit: ab hoc Persarum reges originem duxisse feruntur: ² Mycenis autem Alcæus, Sthenelus, Heleus, Mestor, Electryo, ac filia Gorgophone, quam Perieres uxorem duxit.

³ Ex Alcaeo et Astydamia Pelopis, vel, ut nonnulli, ex Laonome Gunei, vel ut alii, ex Hippouome Menæcei, Amphitryo natus est et filia Anaxo.

⁴ E Mestore et Lysidice, Pelopis, Hippothoe; quam rapuit Neptunus, et in Echinadas insulas translata compressit, ex eaque genuit Taphium, qui in Taphum colonos deduxit, eosque, quod procul a patria abivisset, Teleboas appellavit.

⁵ E Taphio filius natus est Pterelaus. Hunc Neptunus aureo crine illius capiti imposito fecit immortalem. ⁶ Pterelao, (filia Comarcho, et) filii fuerunt Chromius, Tyrannus, Antiochus, Chersidamas, Mestor, Everes.

⁷ Electryo ducta Anaxo Alcaei, filiam procreavit Alcmenen, filios vero (Stratobaten,) Gorgophonum, Philononum, Celæneum, Amphimachum, Lysinonum, Chirina- chum, Anaactorem, Archelaum; ac post hosce spurium ex Midea Phrygia muliere Licymnium.

⁸ Sthenelo et Nicippe, Pelopis, natæ sunt Alcinoe et Medusa, et postea Eurystheus, qui Mycenis imperavit.

⁹ Nam quo tempore Hercules pariendus erat, Jupiter inter deos dixit, qui e Persei prole jam oriturus esset, eum Mycenis regnaturum. Juno autem propter invidiam Ili- thyiæ persuasit, ut Alcmenæ partum coliberet, et hoc effecit, ut Eurystheus Stheneli filius septimo mense in lucem ederetur.

(6) Verum ad Electryonem, Mycenis imperantem, cum Taphio Pterelai filii venientes, Mestoris regnum, qui Taphio avus erat maternos, repetierunt, ac non obtemperante Electryone, boves ejus abegerunt. Quod quum impedire vellent Electryonis filii, ad certamen sese provocantes mutua cæde perierunt. ² Servatus tamen est ex Electryonis natis, qui puer adhuc erat Licymnius, ex Pterelai vero Everes, qui naves custodiebat. Tum qui de Taphiis evaserant, navibus profecti sunt, postquam abacta secum armenta apud Polyxenum Eliensium regem deposuerant. Sed Amphitryo redemptas a Polyxeno boves Mycenæ reduxit. ³ Interea autem Electryo filiorum cædem ulturus, regnum simul cum Alcmenæ filia Amphitryoni tradidit, jurejurando obstricto, ut ad reditum filiam virginem servaret, ipse contra Teleboas bellum molitus est. ⁴ Cui quum boves traderentur, earumque una e grege aufugeret, in eam Amphitryo quam manibus forte tenebat clavam conjecit, quæ vero de bovis cornibus repulsa et in Electryonis caput resiliens, eum vita privavit. ⁵ Sthenelus itaque hanc nactus occasionem e tota Argivorum terra Amphitryonem exegit, atque ipse Mycenarum et Tirynthis imperio potitus est. Mideam

κηνῶν καὶ τῆς Τίρυνθος αὐτὸς κατέσχε· τὴν δὲ Μίδεαν, μεταπεμφάμενος τοὺς Πέλοπος παῖδας Ἀτρεά καὶ Θυέστην, παρέθετο τούτοις.

⁶ Ἀμφιτρύων δὲ, σὺν Ἀλκμήνῃ καὶ Λικυμνίῳ παραγενόμενος ἐπὶ Θήβας, ὑπὸ Κρέοντος ἡγήσθη, καὶ δίδωσι τὴν ἀδελφὴν Περιμῆδην Ἰλικυμνίῳ. Λεγούσης δὲ Ἀλκμήνης, γαμηθῆσθαι τῷ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς ἐκδικήσαντι τὸν θάνατον, ὑποσχόμενος ἐπὶ Τηλεβόας στρατεύει Ἀμφιτρύων καὶ παρεκάλει συλλαβέσθαι Κρέοντα. ⁸ Ὁ δὲ ἔφη στρατεύσειν, ἐὰν πρότερον ἐκείνος τὴν Καδμείαν τῆς ἀλώπεκος ἀπαλλάξῃ. Ἐφθειρε γὰρ τὴν Καδμείαν ἀλώπηξ θηρίον. Ὑποστάντος δὲ, ὅμως εἰκαριμένον ἦν, αὐτὴν μηδέ τινα καταλαβεῖν. (7) Ἀδικομένης δὲ τῆς χώρας, ἓνα τῶν ἀστῶν παῖδα οἱ Θηβαῖοι κατὰ μῆνα προετίθεσαν αὐτῇ, πολλοὺς ἀρπαζούσῃ, τοῦτο εἰ μὴ γένοιτο. ² Ἀπαλλαγείς οὖν Ἀμφιτρύων εἰς Ἀθήνας πρὸς Κέφαλον τὸν Δηϊονέως, συνέπειθεν, ἐπὶ μέρει τῶν ἀπὸ Τηλεβοῶν λαφύρων, ἄγειν ἐπὶ τὴν θῆραν τὸν κύνα, ὃν Πρόκρις ἤγαγεν ἐκ Κρήτης παρὰ Μίνως λαβοῦσα· ἦν δὲ καὶ τούτῳ πεπωμένον, πᾶν, ὃ τι ἂν διώκῃ, λαμβάνειν. Διωκομένης οὖν ὑπὸ τοῦ κυνὸς τῆς ἀλώπεκος, Ζεὺς ἀμφοτέρους λίθους ἐποίησεν. ³ Ἀμφιτρύων δὲ ἔχων ἐκ μὲν Θορικῶ τῆς Ἀττικῆς Κέφαλον συμμαχούντα, ἐκ δὲ Φωκίων Πανοπέα, ἐκ δὲ Ἐλούς τῆς Ἀργείας Ἐλειον τὸν Περσέως, ἐν δὲ Θηβῶν Κρέοντα, τὰς τῶν Ταφίων νήσους ἐπόρθει. ⁴ Ἀγχι μὲν οὖν ἔξ Πτερέλαος, οὐκ ἐδύνατο τὴν Τάφον εἰλεῖν ὥς δὲ ἡ Πτερέλαος θυγάτηρ Κομαιθῶ, ἐρασθεῖσα Ἀμφιτρύωνος, τὴν χρυσὴν τρίχα τοῦ πατρὸς ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐξείλετο, Πτερέλαος τελευτήσαντος, ἐχειρῶσατο τὰς νήσους ἀπάσας. ⁵ Τὴν μὲν οὖν Κομαιθῶ κτείνας Ἀμφιτρύων, καὶ τὴν λείαν ἔχων, εἰς Θήβας ἔπειε, καὶ τὰς νήσους Ἐλείῳ καὶ Κεφάλῳ δίδωσι. Κάκεινοι πόλεις αὐτῶν ἐπωνύμους κτίσαντες κατώκησαν.

(8) Πρὸ τοῦ δὲ Ἀμφιτρύωνα παραγενέσθαι εἰς Θήβας, Ζεὺς διὰ νυκτὸς ἐλθὼν, καὶ τὴν μίαν τριπλασιάσας νύκτα, ὅμοιος Ἀμφιτρύωνι γενόμενος, Ἀλκμήνῃ συνευνάσθη, καὶ τὰ γενόμενα παρὰ Τηλεβοῶν διηγήσατο. ² Ἀμφιτρύων δὲ παραγενόμενος, ὥς οὐχ ἑώρα φιλοφρονουμένην πρὸς αὐτὸν τὴν γυναῖκα, ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν· εἰπούσης δὲ, ὅτι τῇ προτέρᾳ νυκτὶ παραγενόμενος αὐτῇ συγκεκοίμηται, μανθάνει παρὰ Τειρεσίου τὴν γενομένην τοῦ Διὸς συνουσίαν.

³ Ἀλκμήνῃ δὲ δύο ἐγέννησε παῖδας, Διὶ μὲν Ἡρακλέα, μίᾳ νυκτὶ πρεσβύτερον, Ἀμφιτρύωνι δὲ Ἰφικλέα. ⁴ Τοῦ δὲ παιδὸς ὄντος ὀκταμηνιαίου, δύο δράκοντας ὑπερμεγέθεις Ἡρὰ ἐπὶ τὴν εὐνὴν ἐπεμψε, διαφθαρεῖναι τὸ βρέφος θέλουσα. Ἐπιβοωμένης δὲ Ἀλκμήνης Ἀμφιτρύωνα, Ἡρακλῆς διαναστάς ἀγῶν ἐκατέραις ταῖς χερσὶν αὐτοὺς διέφθειρε. ⁵ Φερικύδης δὲ φησιν, Ἀμφιτρύωνα, βουλόμενον μαθεῖν, ὁπότερος ἦν τῶν παίδων ἐκείνου, τοὺς δράκοντας εἰς τὴν εὐνὴν ἐμβαλεῖν, καὶ τοῦ μὲν Ἰφικλέους φυγόντος, τοῦ δὲ

verò quos accessiverat, Pelopis filiis Atreo et Thyestæ tradidit.

⁶ Amphitryo cum Alcmena et Licymnio Thebas profectus a Creonte expiatus est, ac Perimedem sororem collocavit Licymnio. ⁷ Alcmena ei se nupturam professa, qui fratrum suorum interitum ulcisceretur, id pollicitus Amphitryo contra Teleboas expeditionem paravit, et Creontem ad belli societatem advocavit. ⁸ Qui socium se fore inquit, si prius ille Cadmeam a vulpe liberaverit. Nam Cadmeam devastabat fera vulpes, quam licet adortus esset aliquis, fato tamen cautum erat, ut a nullo unquam mortalium caperetur. (7) Dum regio infestabatur, unum ex urbanis puerum singulis mensibus vulpi proposuerunt, quæ, nisi hoc factum esset, pro uno plures raptura erat. ⁸ Igitur Amphitryo Athenas profectus Cephalo Deionei filio, Teleboicorum spoliis parte promissa, persuasit, ut in venationem adduceret canem, quem Procris a Minoe acceptum e Creta adduxerat. Huic enim fato concessum erat, ut quamcunque insectaretur feram caperet. Insequente itaque cane vulpem, Jupiter utrumque in lapides convertit. ³ Amphitryo autem e Thorico in Attica Cephalum belli socium habens, e Phocensibus Panopeum, ex Heli Argivorum urbe Heleum Persei, e Thebis Creonte, Taphiorum insulas vastabat. ⁴ Sed dum Pterelaus vivebat, Taphium capere non potuit. Quum autem Comætho Pterelai filia, Amphitryonis amore capta, aureum de patris capite capillum prosecuisset, Pterelai morte insecuta, omnes insulas in suam redegit potestatem. ⁵ Deinde interfecta Comætho, Amphitryo cum spoliis Thebas renavigavit, atque insulas Heleo et Cephalo tradidit, qui ibi conditas sibi cognomines urbes incoluerunt.

(8) Prius autem quam Amphitryo Thebas rediisset, Jupiter per noctem ad Alcmenam accessit, cum qua, trinotio facto et assumpta Amphitryonis forma, concubuit, quæque adversus Teleboas gesta essent omnia narravit. ² Amphitryo redux quum a conjuge se negligentius excipi videret, caussam rei quæsivit. Cui quum Alcmena responderet eum jam priori nocte affuisse et secum concubuisse, a Tiresia Jovis cum uxore concubitus rescivit.

³ Alcmena duos peperit filios, Jovi quidem Herculem una nocte majorem, Amphitryoni autem Iphiclem. ⁴ Hercule octo menses nato, duos dracones inusitatae magnitudinis Juno infantem perditura in lectum ejus immisit. Alcmena Amphitryonis opem implorante, Hercules in pedes erectus utraque manu constrictos suffocavit. ⁵ Ceterum Pherecydes ait Amphitryonem, quum scire vellet uter puerorum ipsius esset filius, serpentes illos in cunas

Ἡρακλέους ὑποστάντος, μαθεῖν, ὥς Ἰφικλῆς ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

(9) Ἐδιδάχθη δὲ Ἡρακλῆς ἀριματηλατεῖν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρυῶνος, παλαίειν δὲ ὑπὸ Αὐτολύκου, τοξεύειν δὲ ὑπὸ Εὐρύτου, ὀπλομαχεῖν δὲ ὑπὸ Καστορος, κιθαριῶδεν δὲ ὑπὸ Αἰνίου. ² Οὗτος δὲ ἦν ἀδελφὸς Ὀρφέως, ἀφικόμενος δὲ εἰς Θήβας, καὶ Θηβαίους γενόμενος, ὑπὸ Ἡρακλέους τῇ κιθάρᾳ πληγείς ἀπέθνηεν. Ἐπιπλήξαντα γὰρ αὐτὸν ὀργισθεὶς ἀπέκτεινε. Δίχην δὲ ἐπαγόντων τινῶν αὐτῷ φόβου, παρὰ νύκτωρ νόμιν Ῥαδάμανθους λέγοντος, ὃς ἂν ἀμύνεται τὸν χειρῶν ἀδίκων ἄρξαντα, ἀθῶον εἶναι· καὶ οὕτως ἀπελύθη. ³ Δείσας δὲ Ἀμφιτρυῶν, μὴ πάλιν τι ποιήσει τοιοῦτον, ἔπειψεν αὐτὸν εἰς τὰ βουφόρβια, χάκει τρεφόμενος μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ πάντων διήνεγκεν. ⁴ Ἦν δὲ καὶ θεωρηθεὶς φανερός ὅτι Διὸς παῖς ἦν. Τετραπηνυαῖον μὲν γὰρ εἶχε τὸ σῶμα, πυρὺς δὲ ἐξ ὀμμάτων ἐλαμπεν αἰγλήν· οὐκ ἦστόχει δὲ οὔτε τοξεύων, οὔτε ἀκοντίζων.

⁵ Ἐν δὲ τοῖς βουκολίοις ὑπάρχων ὀκτωκαιδεκαέτης, τὸν Κιθαριῶνιον ἀνείλε λέοντα. Οὗτος ὀρμώμενος ἐκ τοῦ Κιθαριῶνος τὰς Ἀμφιτρυῶνος ἐφθειρε βόας καὶ τὰς Θεστίου. Βασιλεὺς δὲ ἦν οὗτος Θεστίων. (10) Πρὸς δὲν ἀρίκετο Ἡρακλῆς, ἐλεῖν βουλούμενος τὸν λέοντα. Ὁ δὲ αὐτὸν ἐξένισε πεντήκοντα ἡμέρας, καὶ ἐπὶ τὴν θήραν ἐξίστοντι νυκτὸς ἐκάστης μίαν συνεύαζε θυγατέρα. Πεντήκοντα δὲ αὐτῷ ἦσαν ἐκ Μεγαμῆδης γεγεννημέναι τῆς Ἀρναίου. Ἐσπούδαζε γὰρ πάσας ἐξ Ἡρακλέους τεκνοποιήσασθαι. ² Ἡρακλῆς δὲ, μίαν νομίζων εἶναι τὴν αἰὲ συνεύαζομένην, συνῆλθε πάσαις. Καὶ χειρωσάμενος τὸν λέοντα, τὴν μὲν δορὰν ἡμιέσατο, τῇ χάσματι δὲ ἐρχήσατο κόρυδι.

(11) Ἀνακλῆπτοντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τῆς θήρας συνήντησαν κήρυκες παρὰ Ἐργίνου πεμψθέντες, ἵνα παρὰ Θηβαίων τὸν δασμὸν λάβωσιν. ² Ἐτέλουν δὲ Θηβαῖοι τὸν δασμὸν Ἐργίνῳ δι' αἰτίαν τήνδε· Κλύμενον τὸν Μινυῶν βασιλέα λίθῳ βάλων Μενεικίως ἡνίοχος, ὄνομα Περιήρης, ἐν Ὀγγηστῷ Ποσειδῶνος τεμένει, τιτρώσκει· ὃ δὲ κοιμισθεὶς εἰς Ὀρχομενὸν ἡμιθῆς, ἐπισκῆπτει τελευταῖον Ἐργίνῳ τῷ παιδί ἐκδικῆσαι τὸν θάνατον αὐτοῦ. ³ Στρατευσάμενος δὲ Ἐργίνος ἐπὶ Θήβας, κτεῖνας οὐκ ὀλίγους, ἐσπέισατο μεθ' ὅρκων, ὑπὸς πέμπωσιν αὐτῷ Θηβαῖοι δασμὸν, ἐπὶ εἰκοσιν ἔτη, κατὰ ἔτος ἐκάτὸν βόας. ⁴ Ἐπὶ τοῦτον τὸν δασμὸν τοὺς κήρυκας εἰς Θήβας ἀπὸντας, συντυχόν, Ἡρακλῆς ἐλωλῆσατο· ἀποταμών γὰρ αὐτῶν τὰ ὄτα καὶ τὰς ῥίνας, καὶ διὰ σχοινίων τὰς χεῖρας δῆσας ἐκ τῶν τραχήλων, ἔφη τοῦτον Ἐργίνῳ καὶ Μινυαῖς δασμὸν κομίζειν. Ἐφ' οἷς ἀγανακτῶν ἐστράτευσεν ἐπὶ Θήβας. ⁵ Ἡρακλῆς δὲ, λαβὼν ὅπλα παρ' Ἀθηναῖς καὶ πολεμαρχῶν, Ἐργίνον μὲν ἔκτεινε, τοὺς δὲ Μινυὰς ἐτρέφατο, καὶ τὸν δασμὸν διπλοῦν ἡνάγκασε Θηβαίοις φέρειν. Συνέβη δὲ κατὰ τὴν μάχην Ἀμφιτρυῶνα γενναίως μαχόμενον τελευτῆσαι. ⁶ Λαμβάνει δὲ Ἡρακλῆς παρὰ Κρέοντος ἀριστεῖον τὴν πρεσβυ-

injecisse, atque Iphicle fugiente, Hercule vero eos sustinente, Iphiclem ex se genitum cognovisse.

(9) Hercules currus regere doctus est ab Amphitryone, luctari ab Autolyco, sagittari ab Euryto, armis dimicare a Castore, citharam pulsare a Lino; ² qui Orphei frater, quum Thebas venisset et in Thebanorum civium numerum esset receptus, ab Hercule cithara percussus periit. Nam quoniam ab eo castigatus esset, Hercules eum ira abreptus interfecit. Quem quum quidam cecidis reum agerent, legem recitavit Rhadamanthi, qui eum, qui injustis manibus injuriam inferre conantem repulerit, insontem esse dixit. Atque ita absolutus est. ³ Veritus autem Amphitryo ne quid iterum ejusmodi faceret, misit eum ad armenta. Hic educatus corporis magnitudine roboreque omnes antecellebat, ⁴ et ipso adspectu apparuit Jovis eum filium esse. Nam quattuor cubitum erat altitudine, igneumque ex oculis splendorem effundebat, nec a scopo aberrabat, sive sagittas sive jacula mitteret.

⁵ Inter armenta annum agens decimum octavum, leonem Citharoneum interfecit, qui e Citharone irruens Amphitryonis boves dilacerabat et Thestii. Hic rex erat Thespensium; (10) ad quem leonis occidendi causa sese contulit Hercules. Ille eum per quinquaginta dies hospitio excepit, atque venatum eunti singulis noctibus unam e filiabus comprimendam supposuit. Habebat vero quinquaginta e Megamede, Arnæi filia, susceptas. Quas omnes ex Hercule nepotes sibi parere cupiebat. ² Hercules cum una eademque semper se concumbere ratus, congressus est cum omnibus. Interfecto demum leone, pellem ejus sibi induit, rictum galeæ loco habuit.

(11) Redeunti a venatione obviam facti sunt legati ab Ergino missi, qui tributum a Thebanis exigere. ² Solvebant enim Thebani Ergino tributum hanc ob causam: Clymenum, Minyarum regem, lapidis ictu Menœcei auriga, Perieres nomine, in Onchestio Neptuni luco vulneraverat. Qui semianimis Orchomenum delatus, ubi moriturus erat, Ergino filio mortis suæ ultionem mandavit. ³ Erginus igitur cum exercitu contra Thebas profectus, non paucis occisis, pacem jurejurando stabilitam Thebanis dedit ea lege, ut ad viginti annos centum boves quotannis tributū nomine mitterent. ⁴ Ad hoc tributum repetendum legatos Thebas pergentes Hercules, obviam factus, ignominia affect: desectis enim auribus et naribus, manibusque ad collum funiculis religatis, hoc eos jussit Ergino et Minyis ferre tributum. Quare indignatus Erginus Thebis bellum intulit. ⁵ At Hercules, acceptis a Minerva armis, bello prefectus Erginum interfecit, ac Minyas in fugam vertit, eosque coegit, ut duplex tributum Thebanis penderent. Quo prælio Amphitryo strenue pugnans vitam finivit. ⁶ Hercules vero a Creonte fortitudinis præmium accepit Megaram, filiam natu maximam;

τάτην θυγατέρα Μέγαραν· ἐξ ἧς αὐτῶ παῖδες ἐγένοντο τρεῖς, Θηρίμαχος, Κρεοντιάδης, Δηϊκόων. 7 Τὴν δὲ νεωτέραν θυγατέρα Κρέων Ἰφίκλου δίδωσιν, ἥδη παιδα Ἰόλαον ἔχοντι ἐξ Αὐτομεδούσης τῆς Ἀλκάθου. 8 Ἐγγυς δὲ καὶ Ἀλκμήνην μετὰ τὸν Ἀμφιτρώωνος θάνατον Διὸς παῖς Ῥαδάμανθυς, κατῴκει δὲ ἐν Ὀκαλείᾳ τῆς Βοιωτίας πεφευγώς.

9 Προμαθὼν δὲ παρ' Εὐρύτου τὴν τοξικὴν Ἡρακλῆς, ἔλαβε παρὰ Ἑρμοῦ μὲν ξίφος, παρ' Ἀπόλλωνος δὲ τόξα, παρὰ Ἡφαίστου θώρακα χρυσοῦν, παρὰ δὲ Ἀθηνᾶς πέπλον· ῥόπαλον μὲν γάρ αὐτὸς ἔτεμεν ἐκ Νεμεᾶς.

(12) Μετὰ δὲ τὴν πρὸς Μινύας αὐτῶ μάχην συνέβη κατὰ ζῆλον Ἥρας μανῆναι, καὶ τοὺς τε ἰδίους παῖδας, οὓς ἐκ Μεγάρας εἶχεν, εἰς πῦρ ἐμβάλεῖν, καὶ τῶν Ἰφίκλου δύο· διὸ καταδικάσας ἑαυτοῦ φυγὴν, καθαίρεται μὲν ὑπὸ Θεστίου· 2 παραγενόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς, πυθάνεται τοῦ θεοῦ, ποῦ κατοικήσει. Ἡ δὲ Πυθία τότε πρῶτον Ἡρακλέα αὐτὸν προσηγόρευσε· τὸ δὲ πρῶτον Ἀλκείδης προσηγόρευετο. Κατοικεῖν δὲ αὐτὸν εἶπεν ἐν Τίρυνθι, Εὐρύσθει λατρεύοντα ἔτη δώδεκα, καὶ τοὺς ἐπιτασσομένους ἄλλους δώδεκα ἐπιτελεῖν, καὶ οὕτως, ἔφη, τὸν ἄλλων συντελεσθέντων, ἀθάνατον αὐτὸν ἔσεσθαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

(1) Τοῦτο ἀκούσας ὁ Ἡρακλῆς, εἰς Τίρυνθα ᾗλθε, καὶ τὸ προσταττόμενον ὑπὸ Εὐρύσθους ἐτέλει. Πρῶτον μὲν οὖν ἐπέταξεν αὐτῷ, τοῦ Νεμέου λέοντος τὴν δορὰν κομίζειν. Τοῦτο δὲ ζῶων ἦν ἄτρωτον, ἐκ Τυφῶνος γεγεννημένον. 2 Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὸν λέοντα, ἦλθεν εἰς Κλεωνᾶς, καὶ ξενίζεται παρὰ ἀνδρὶ χερνύτῃ Μολόρχῳ· καὶ θύειν ἱερεῖον θέλοντι εἰς ἡμέραν ἔφη τηρεῖν τριακοστὴν, ἡλ, ἂν μὲν ἀπὸ τῆς θήρας σῶος ἐπανάβη, Διὶ Σωτῆρι θύειν, ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, τότε ὡς ἥρωι ἐναγίζειν. 3 Εἰς δὲ τὴν Νεμέαν ἀφικόμενος, καὶ τὸν λέοντα μαστεύσας ἐτόξευσε πρῶτον· ὡς δὲ ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα, ἀνατεινόμενος τὸ ῥόπαλον εἰώκε. 4 Συμφυγόντος δὲ εἰς ἀμφίστομον στήλαιον αὐτοῦ, τὴν ἐτέραν ἀπικλοδομήσεν εἰσοδόν, διὰ δὲ τῆς ἐτέρας ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ, καὶ περιθεὶς τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ, κατέσχευεν ἄγχων, ἕως ἐπνίξε· καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐκόμειζεν εἰς Μυκήνας. 5 Καταλαβὼν δὲ τὸν Μολόρχον ἐν τῇ τελευταίᾳ τῶν ἡμερῶν ὡς νεκρῷ μέλλοντα τὸ ἱερεῖον ἐναγίζειν, Σωτῆρι θύσας Διὶ, ᾗγεν εἰς Μυκήνας τὸν λέοντα. 6 Εὐρύσθους δὲ, καταλαβὼν αὐτοῦ τὴν ἀνδρίαν, ἀπείπατο λοιπὸν αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν εἰσιέναι, δεικνύνειν δὲ πρὸ τῶν πυλῶν ἐκέλευε τοὺς ἄλλους. 7 Φασὶ δὲ, ὅτι δείσας καὶ πῖθον αὐτῷ χαλκοῦν εἰσχυρῶσαι ὑπὸ γῆς κατεσκεύασε, καὶ πέμπων κήρυκα Κοπρέα, Πέλοπος τοῦ Ἡλείου, ἐπέταττε τοὺς ἄλλους. Οὗτος δὲ Ἰφίτον κτείνας, φυγὼν εἰς Μυκήνας, καὶ τυχὼν παρ' Εὐρύσθους καθαρσίων, ἐκεῖ κατῴκει.

ex qua filii ei nati sunt tres, Therimachus, Creontiades, Deicoon. 7 Junio rem filiam Creon dedit Iphiclo, qui jam Iolaum filium ex Automedusa, Alcatlii, susceperat.

8 Alcmenam vero post Amphitryonis mortem duxit Jovis filius Rhadamanthus, qui in exilium actus Ocaleæ in Boetia sedem sibi sumserat.

9 Hercules sagittandi artem ab Euryto edoctus, a Mercurio ense accepit, ab Apolline arcum, a Vulcano thoracem aureum, ab Athlena pepulum. Nam clavam ipse sibi in Nemeæ silva exciderat.

(12) Post pugnam contra Minyas accidit ei, ut Junonis ira in furorem incideret, et suos ipse filios ex Megara procreatos una cum duobus Iphicli filijs in ignem conjiceret. Qua de causa quum se ipse exilio multasset, lustratur a Thestio. 2 Deinde Delphos profectus deum sciscitat, ubinam sibi habitandum esset. Tum primo eum Pythia Herculem appellavit; antea enim Alcides nominabatur. Jussit vero eum Tiryntem habitatum abire, ibique Eurystheo per duodecim annos servire et impositos duodecim labores pericere; atque sic demum, dixit, post peractos labores eum immortalem fore.

CAPUT V.

(1) Quo audito Hercules Tiryntem profectus, quidquid ab Eurystheo jubebatur peregit. Primum itaque illum Nemei leonis pellem afferre jussit. Id vero animal Typhone genitum invulnerabile erat. 2 Hercules contedens in leonem Cleonas venit, ubi Molorchus, vir qui manibus suis victum sibi quærebat, ipsum hospitio excepit. Cui hostiam mactare volenti, ad diem trigesimum eam servare dixit; et, si a venatione incolumis revertetur, Jovi Servatori eam sacrificaret, si vero occubisset, sibi tamquam heroi inferias ageret. 3 Ubi in Nemeam pervenit, investigatum leonem primo sagittis impelivit. Deinde ubi nullis eum posse vulneribus occidi cognovit, protenta clava feram persequeretur; 4 quæ quum in speluncam ancipitem confugisset, ejus alterum ostium obstruxit, ac per alterum leonem aggressus circumjecta collo manu eo usque tenuit constrictum, donec eum suffocaret. Tum humeris impositum asportans contendit Mycenæ. 5 Ubi vero extrema sui reditus die Molorchum ut mortuo sibi inferias acturum deprehendit, ipse Jovi Servatori sacra fecit, et deinde leonem tulit Mycenæ. 6 Eurystheus autem, cognita ejus fortitudine, vetuit eum postea urbem ingredi, sed ante portas jussit res a se gestas ostendere. 7 Dicitur etiam metu percussus dolium sibi æneum, quo se absconderet, sub terra construxisse, atque per Copreum præconem, Pelopis Eliensis filium, labores ei imperasse. Hic post interfectum Iphitum Mycenæ exulaverat, ibique ab Eurystheo lustratus habitabat.

(2) Δεύτερον δὲ ἄβλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν ὑδραν κτείνειν· αὕτη δὲ ἐν τῷ τῆς Λέρνης ἐλεῖ ἐκτραφείσα, ἐξέβαινε εἰς τὸ πεδίον, καὶ τὰ τε βοσκήματα καὶ τὴν χώραν διέφθειρεν. ² Ἐλγε δὲ ἡ ὕδρα ὑπερμέγεθες σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ἐννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θνητάς, τὴν δὲ μέσσην ἀθάνατον. ³ Ἐπιβὰς οὖν ἄρματος, ἡνιοχῶντος Ἰολάου, παρεγένετο εἰς τὴν Λέρνην. Καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἔστησε, τὴν δὲ ὕδραν εὐρὼν ἐν τινὶ λόφῳ παρὰ τὰς πηγὰς τῆς Ἀμυμώνης, ὅπου ὁ Φωλεὸς αὐτῆς ὑπῆρχε, βαλὼν βέλεσι πεπυρωμένοις ἡνίκα-σεν ἐξελεῖν. ⁴ Ἐκβαίνουσιν δὲ αὐτὴν κρατήσας κατεῖχεν. Ἡ δὲ θατέρω τῶν ποδῶν ἠνείχετο περιπλακείσα. Τῷ βοσάλῳ δὲ τὰς κεφαλὰς κόπτων, οὐδὲν ἀνύειν ἐδύνατο· μιᾶς γὰρ κοπτομένης κεφαλῆς, δύο ἀνεψύοντο. ⁵ Ἐπεσθῆναι δὲ χαρκίνος τῇ ὕδρα ὑπερμέγεθους, δάκνων τὸν πόδα. Διὸ τοῦτον ἀποκτείνας ἐπεκαλέσατο καὶ αὐτὸς βοήθον τὸν Ἰόλαον, ὅς, μέρος τι καταπρήσας τῆς ἐγγύς ὕλης, τοῖς δαλοῖς ἐπικαίῳν τὰς ἀνατολάς τῶν (ἀναψυόμενων) κεφαλῶν, ἐκώλυεν ἀνίεναι. ⁶ Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον τῶν ἀναψυόμενων κεφαλῶν περιγενόμενος, τὴν ἀθάνατον ἀποκόψας κατέρυξε, καὶ βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν, παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν φέρουσαν διὰ Λέρνης εἰς Ἐλεῦσιντα· τὸ δὲ σῶμα τῆς ὕδρας ἀνασχίσας, τῇ χολῇ τοὺς οἰστούς ἐβαψεν. ⁷ Εὐρυσθεὺς δὲ ἔφη, μὴ δεῖν καταριθμῆσαι ἐν τοῖς δώδεκα τὸν ἄβλον· οὐ γὰρ μόνος, ἀλλὰ καὶ μετὰ Ἰολάου, τῆς ὕδρας περιεγένετο.

(3) Τρίτον ἄβλον ἐπέταξεν αὐτῷ, τὴν Κερυνίτιν ἑλαφον εἰς Μυκήνας ἔμπνουν ἐνεγκεῖν. Ἦν δὲ ἡ ἑλαφος ἐν Οἰνῇ γρυσόκερος, Ἀρτέμιδος ἑρά· διὸ καὶ βουλό-μενος αὐτὴν Ἡρακλῆς μήτε ἀνελεῖν μήτε τρῶσαι, συν-εδίωξεν ὅλον ἐνιαυτόν. ² Ἐπεὶ δὲ κάμνον τὸ θηρίον τῇ διώξει συνέφυγεν εἰς ὄρος τὸ λεγόμενον Ἀρτεμισιον, καθεῖθεν ἐπὶ ποταμῷ Λάδωνι, καὶ τοῦτον διαβαίνειν μέλλουσιν τοξέυσας συνέλαβε, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων διὰ τῆς Ἀρχαδίας ἠπείγετο. ³ Μετὰ Ἀπόλλωνος δὲ Ἀρτεμις συντυγνύσα ἀφῆρετο, καὶ τὸ ἱερὸν ζῷον αὐτῆς κτείναντα κατεμήμετο. Ὁ δὲ, ὑποτιμησάμε-νος τὴν ἀνάγκην, καὶ τὸν αἴτιον εἰπόν Εὐρυσθέα γε-γονέναι, πράχνας τὴν ὀργὴν τῆς θεοῦ, τὸ θηρίον ἐκό-μισεν ἔμπνουν εἰς Μυκήνας.

(4) Τέταρτον ἄβλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον ζῶντα κομίζειν. Τοῦτο δὲ τὸ θηρίον ἡρδίζει τὴν Ψωφίδα, ὀρμώμενον ἐξ ὄρους, ὃ καλοῦσιν Ἐρύ-μανθιν. ² Διερχόμενος οὖν Φολοῦν ἐπιξενούται Κεν-ταύρῳ Φώλῳ, Σίληνός τε καὶ Νύμφης Μελίας παιδί-οῦτος Ἡρακλῆι μὲν ὅπτα παρεῖχε τὰ χρέα, αὐτὸς δὲ ὤμοις ἐρχότο. ³ αἰτουντος δὲ οἶνον Ἡρακλέους, ἔφη δεδωκέναι τὸν κοινὸν τῶν Κενταύρων ἀνοῖξαι πίθον· θαρβεῖν δὲ παρακλευσάμενος Ἡρακλῆς, αὐτὸν ἥνοιξε, ⁴ καὶ μετ' οὐ πολὺ διὰ τῆς ὁσμῆς αἰσθόμενοι παρῆσαν οἱ Κένταυροι πέτραις ὀπλισμένοι καὶ ἐλάταις ἐπὶ τὸ τοῦ Φόλου σπήλαιον. Τοὺς μὲν οὖν πρῶτους τολ-μήσαντας εἰσω παρελθεῖν Ἄγχιον καὶ Ἄγριον Ἡρα-

(2) Secundum Herculi laborem hydram Lernæam occi- dendam imperavit. Hæc in Lernæ palude enutrita, inde in campos exibat, et pecora et agros perdebat. ² Corpus habebat miræ magnitudinis, novem capitibus munitum, quorum octo mortalia, medium vero immortale. ³ Her- cules igitur curru vectus, aurigante Iolao, venit ad Ler- nam. Sistit ibi equos, atque hydram nactus in monte quodam ad fontem Amymones, ubi ejus latebræ erant, ignitis sagittis missis eam e specu exegit. ⁴ Egressam de- inde corripuit et detinuit. Ea vero alteri pedum circum- plicata hærebat. Nec clava capita percutiens quidquam perficere potuit: nam uno contuso, duo subnascebantur. ⁵ Præterea cancer vasti corporis mordendo Herculis pedem hydræ opitulabatur. Quocirca, interfecto cancro, ipso quoque auxilio advocavit Iolaum; qui quum partem proximæ silvæ accendisset, torribus radices capitum exurendo, quominus alia suborirentur prohibuit. ⁶ Hunc in modum renascentibus capitibus superatis, immortale illud decussum defodit, et magni ponderis superimpo- suit lapidem ad viam, quæ per Lernam ducit Eleutem. Dissecto autem hydræ corpore, bile ejus sagittas tinxit. ⁷ At Eurystheus hunc laborem duodecim illis adnumeran- dum esse negavit, quod Hercules non solus, sed Iolai opera usus hydram superasset.

(3) Tertium laborem imposuit hunc, ut cervam Cery- nitin Mycenæ vivam afferret. Erat hæc cerva ad Cenoen auratis cornibus insignis et consecrata Dianæ. Qua de causa quum Hercules eam nec interficere nec vulnerare vellet, per totum annum insecutus est. ² Ubi vero fera persecutione fatigata in Artemisium quem dicunt mon- tem confugit, inde vero ad Ladonem fluvium, hunc transgressuram sagitta vulnerans cepit, eaque humeris imposita, per Arcadiam tetendit. ³ Sed cum Apolline Diana obviam facta cervam voluit eripere, eumque quod sacrum sibi animal interfecturus fuisset, objurgavit. Is vero ne- cessitatem facinori prætendens, reique auctorem Eury- stheum esse dicens, placata deæ ira, feram vivam adhuc tulit Mycenæ.

(4) Quartum laborem imperavit hunc, ut aprum Ery- manthium vivum apportaret. Hæc fera ab Erymanthio monte prorumpens Psophidem devastabat. ² Hercules igitur per Pholoen iter faciens a Pholo Centauro, Sileni et Meliæ nymphæ filio, hospitio excipitur. Is hospiti tostas carnes apposuit, ipse crudis vesci maluit. ³ Poscenti vero vinum Herculi vereri se dixit commune Centaurorum dolium aperire. Sed Hercules eum bono animo esse jubens dolium aperuit. ⁴ Nec multo post Centauri, quum vini odore de hac re certiores facti essent, saxis armati et abietibus ad Pholi antrum adcurrere. E quibus An- chium et Agrium, qui primi antrum ingredi ausi erant,

κλῆς ἐτρέφαιτο βαλὼν δαλοῖς· τοὺς δὲ λοιποὺς ἐτόξευσε διώκων ἄχρι τῆς Μαλέας. ⁵ Ἐκείθεν δὲ πρὸς Χείρωνα συνέφυγον, ὃς, ἐξελαθεὶς ὑπὸ Λαπιθῶν ὄρους Πηλίου, παρὰ Μαλέαν κατοικήσας. Τούτῳ περιπεπωκότας τοὺς Κενταύρους τοξεύων ἦσι βέλος, τὸ δὲ ἐνεχθὲν Ἐλάτου διὰ τοῦ βραχίονος, τῷ γόνати Χείρωνος ἐμπήγνυται. ⁶ Ἀνιαθεὶς δὲ Ἡρακλῆς, προσδραμὼν τό τε βέλος ἐξεῖλκυσε, καὶ, δόντος Χείρωνος, φάρμακον ἐπέθηκεν. Ἀνιάτον δὲ ἔχων τὸ ἔλκος εἰς τὸ σπῆλαιον ἀπαλλάσσεται· κάκει τελευτῆσαι βουλόμενος καὶ μὴ δυνάμενος, ἐπειπερ ἀθάνατος ἦν, ἀντιδόντος δὲ Διὶ Προμηθέως τὸν ἀντ' αὐτοῦ τενητίζομενον ἀθάνατον, οὕτως ἀπέθανε. ⁷ Οἱ λοιποὶ δὲ τῶν Κενταύρων φύγουσιν ἄλλος ἄλλαχθι. Καί τινες μὲν παρεγένοντο εἰς ὄρος Μαλέαν, Εὐρυτίων δὲ εἰς Φολόην (Ὡλενον?), Νέστος δὲ ἐπὶ ποταμὸν Εὐήνον, τοὺς δὲ λοιποὺς ὑποδεξάμενος Ποσειδῶν εἰς Ἑλευσίνα (Λευκωσίαν?) ὄρει κατεκάλυψε. ⁸ Ἐπανελθὼν δὲ εἰς Φολόην Ἡρακλῆς, καὶ Φόλον τελευτῶντα θεασάμενος (leg. ἐθεάσατο) μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν· ἐλκύσας γὰρ ἐκ νεκροῦ τὸ βέλος, ἐθαύμαζεν, εἰ τοὺς τηλικούτους τὸ μικρὸν διέφθειρε· τὸ δὲ τῆς χειρὸς ὀλισθῆσαν ἦλθεν ἐπὶ τὸν πόδα, καὶ παραχρῆμα ἀπέκτεινε αὐτόν. ⁹ Θάψας δὲ Φόλον Ἡρακλῆς, ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θήραν παραγίνεται, καὶ, διώξας αὐτὸν ἐκ τινος λόγμης μετὰ κραυγῆς εἰς χιόνα πολλήν, παραιμένον ἐμβροχίσας ἐκόμισεν εἰς Μυκῆνας.

(5) Πέμπτον μὲν ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον, τῶν Αὐγέου βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μόνον ἐκφορῆσαι τὴν ὄνθον. Ἦν δὲ Αὐγέας βασιλεὺς Ἡλίδος, ὡς μὲν τινες εἰπον, παῖς Ἡλίου, ὡς δὲ τινες, Ποσειδῶνος, ὡς δὲ ἔτιοι, Φορβαντος· πολλὰς δὲ εἶχε βοσκημάτων ποίμνας. ² Τούτῳ προσελθὼν Ἡρακλῆς, οὐ δηλώσας τὴν Εὐρυσθέως ἐπιταγήν, ἔφασκε μιᾷ ἡμέρᾳ τὴν ὄνθον ἐκφορῆσαι, εἰ δώσει τὴν δεκάτην αὐτῷ τῶν βοσκημάτων. ³ Αὐγέας δὲ ἀπιστῶν ὑπισπνέεται. Μαρτυρούμενος δὲ Ἡρακλῆς τὸν Αὐγέου παῖδα Φυλέα, τῆς τε αὐλῆς τὸ θεμέλιον διεῖλε, καὶ τὸν Ἀλφειὸν ποταμὸν καὶ τὸν Πηνειὸν σύνεγγυς ῥέοντας παροχετεύσας ἐπήγαγεν, ἔχρουν δι' ἄλλης ἐξόδου ποιήσας. ⁴ Μαθὼν δὲ Αὐγέας, ὅτι κατ' ἐπιταγὴν Εὐρυσθέως τοῦτο ἐπτετέλεσται, τὸν μισθὸν οὐκ ἀπεδίδου, προσέτι δὲ ἡρνεῖτο καὶ μισθὸν ὑποσχέσθαι δώσειν, καὶ κρίνεσθαι περὶ τούτου ἔτοιμος ἔλεγεν εἶναι. ⁵ Καθεζομένων δὲ τῶν δικαστῶν, κληθεὶς ὁ Φυλέας ὑπὸ Ἡρακλέους τοῦ πατρὸς κατεμαρτύρησεν, εἰπὼν, ὕμολογῆσαι μισθὸν δώσειν αὐτῷ. Ὀργισθεὶς δὲ Αὐγέας, πρὶν τὴν ψῆφον ἐνεχθῆναι, τὸν τε Φυλέα καὶ τὸν Ἡρακλέα βαδίζειν ἐξ Ἡλίδος ἐκέλευσε. ⁶ Φυλέας μὲν οὖν εἰς Δουλίχιον ἦλθε, κάκει κατῴκει· Ἡρακλῆς δὲ εἰς Ὡλενον πρὸς Δεξαμένον ἦκε, [κάκει κατῴκει,] καὶ κατέλαβε τῶν μελλόντων δι' ἀνάγκην μνηστεύειν Εὐρυτίωνι Κενταύρῳ Μνησιμάχῃ τὴν θυγατέρα· ὅφ' οὗ παρακληθεὶς βοηθεῖν ἔλθοντα ἐπὶ τὴν νύμφην Εὐρυτίωνα

Hercules torribus petens in fugam vertit; reliquos sagittis persecutus est usque ad Maleam. ⁵ Inde ad Chironem confugerunt, qui a Lapithis Pelio monte expulsus ad Maleam consederat. Hercules circumfusus ei Centauros sagittans telum emisit, quod delatum per Elati brachium in Chironis genu infixum est. ⁶ Tum cruciatus Hercules accurrit, atque telum extraxit, datumque a Chirone remedium vulneri imposuit. Ille vero insanabili vulnere sauciatus in cavernam se recepit, ibique quum vita excedere vellet, nec tamen per immortalitatem posset, Prometheus Jovi eum dedit, qui immortalis pro ipso mori vellet, et sic demum ille vitam finivit. ⁷ Reliqua Centaurorum multitudo alii alio diffugerunt. Et nonnulli quidem in Maleam (Homolen?) montem sese receperunt, Eurytion vero Pholoen (Olenum?), Nessus ad Evenum fluvium; ceteros Neptunus excipiens ad Eleusin (in Leucosia, una ex Sirenarum insulis?) injecto monte occuluit. ⁸ Regressus Pholoen Hercules inter alios multos etiam Pholum morientem conspexit. Etenim telum ex mortuo aliquo extractum contemplatus, miratus est quomodo tantos viros tantula sagitta potuisset occidere; haec autem e manu elapsa in ipsius pedem decidit et illico eum interfecit. ⁹ Postquam igitur Pholum sepeliverat, Hercules ad aprī venationem contendit, quem e fruteto multo cum clamore in altam nivem egit, atque sic defessum illaqueans per tulit Mycenae.

(5) Quintum laborem imperavit, ut Augæ pecorum simum uno die solus exportaret. Augæ rex erat Elidis, Helii filius, vel, ut nonnulli dicunt, Neptuni, secundum alios, Phorbantis; ac multos habebat greges pecorum. ² Ad hunc veniens Hercules, nulla de Eurysthei mandato mentione facta, uno die se simum omnem exportaturum pollicitus est, si decimam pecorum ipsi donaret. ³ Augæ rem fieri posse non credens, se illi postulata concessurum promittit. Antestatus vero Hercules Phyleum Augæ filium, aulæ murum diremit, et Alpheum et Peneum, in vicinia præterfluentes amnes, per canalem derivatos immisit et per alium alveum ut defluerent effecit. ⁴ Sed Augæ ubi hoc ex Eurysthei imperio confectum esse accepit, non modo pactam mercedem solvere nolebat, sed etiam quidquam se promississe negabat, eaque de re iudicium se subitum esse ultro dictitabat. ⁵ Considentibus igitur iudicibus, Phyleus ab Hercule citatus in patrem testimonium dixit, eum mercedem Herculi pollicitum esse confirmans. Proinde Augæ ira inflammatus, antequam iudicium suffragiis sententia ferretur, Phyleum et Herculem Elide excedere iussit. ⁶ Phyleus igitur Dulichium commigravit ibique consedit. Hercules autem Olenum ad Dexamenum abiit, (et ibidem habitavit). Hunc necessitate compulsus ut Eurytioni Centauro Mnesimachen filiam in matrimonium daret deprehendit; a quo ut sibi opem ferret exoratus Hercules Eurytionem, qui ad sponsam ducendam venerat, intere-

ἀπέχτεινεν. ⁷ Εὐρυσθεὺς δὲ οὐδὲ τοῦτον ἐν τοῖς δώδεκα προσεδέξατο ἄθλον, λέγων, ἐπὶ μισθῷ πεπραχέναι.

(6) Ἐκτον ἐπέταξεν ἄθλον αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας ἐκδιώξαι. ¹ Ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ πόλει τῆς Ἀρκαδίας Στυμφαλὶς λεγόμενη λίμνη, πολλῇ συνηρέφης ὕλη. Εἰς ταύτην ὄρνεις συνέφυγον ἅπλετοι, τὴν ἀπὸ τῶν λύκων ἀρπαγὴν δεδοικυῖαι. ² Ἀμυχανοῦντος οὖν Ἡρακλέους, πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκβάλῃ, χάλκεα κρόταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηναῖα παρὰ Ἡραίου λαβοῦσα. ³ Ταῦτα κρούων ἐπὶ τινος ὄρους τῇ λίμνῃ παρακειμένου τὰς ὄρνιθας ἐφόβει· αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι, μετὰ δέους ἀνίπταντο, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

(7) Ἑβδομον ἐπέταξεν ἄθλον τὸν Κρήτα ἀγαγεῖν ταῦρον. Τοῦτον Ἀκουσίλαος μὲν εἰναί φησι τὸν διαπορθεύσαντα Εὐρώπῃ Διί. ² Τινὲς δὲ τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἀναδοθέντα ἐκ θαλάσσης, ὅτε καταθύσειν Ποσειδῶνι Μίνως εἶπε τὸ φανέν ἐκ τῆς θαλάσσης. Καί φασι, θεασάμενον αὐτὸν τοῦ ταύρου τὸ κάλλος, τοῦτον μὲν εἰς τὰ βουκόλια ἀποπέμψαι, θῦσαι δὲ ἄλλον Ποσειδῶνι· ἐφ' οἷς ὀργισθέντα τὸν θεὸν ἀγριῶσαι τὸν ταῦρον. ³ Ἐπὶ τοῦτον παραγενόμενος εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς, ἐπειδὴ λαβεῖν ἤξiou, Μίνως εἶπεν αὐτῷ, λαμβάνειν διαγωνισαμένον. Καὶ λαθὼν πρὸς Εὐρυσθεῖα διακομίσας ἔδειξε, καὶ τὸ λοιπὸν εἶσεν ἄνετον· ⁴ ὃ δὲ πλανηθεὶς Σπάρτην τε καὶ Ἀρκαδίαν ἄπασαν, καὶ διαβάς τὸν Ἰσθμὸν εἰς Μαραθῶνα τῆς Ἀττικῆς ἀφικόμενος, τοὺς ἐγγυρίους διελυμάνετο.

(8) Ὀγδοὸν ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διομήδους τοῦ Θρακῆς ἵππους εἰς Μυκῆνας κομίσαι. ¹ Ἦν δὲ οὗτος Ἄρεος καὶ Κυρήνης, βασιλεὺς Βιστόνων ἔθνους Θρακίου καὶ μαχιμωτάτου· εἶχε δὲ ἀνθρωποφάγους ἵππους. ² Πλεῦσας οὖν μετὰ τῶν ἐκουσίως συνεπομένων, βασιτάμενος τοὺς ἐπὶ ταῖς φάτναις τῶν ἵππων ὑπάρχοντας, ἤγαγεν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. ³ Τῶν δὲ Βιστόνων σὺν ὅπλοις ἐπιβοθούντων, τὰς μὲν ἵππους παρέδωκεν Ἀθόρῳ φυλάσσειν· οὗτος δὲ ἦν Ἐρμού παῖς, Λοκρὸς ἐξ Ὀπούντος, Ἡρακλέους ἐρώμενος, ὃν αἱ ἵπποι διέφθειραν ἐπισπασάμεναι. ⁴ Πρὸς δὲ τοὺς Βίστονας διαγωνισάμενος, καὶ Διομήδην ἀποκτείνας, τοὺς λοιποὺς ἠνάγκαζε φεύγειν, καὶ κτίσας πόλιν Ἀθόρῳ παρὰ τὸν τάφον τοῦ διαφθαρέντος Ἀθόρου, τὰς ἵππους κομίσας Εὐρυσθεῖ ἔδωκε· μεθέντος δὲ αὐτὰς Εὐρυσθεὺς, εἰς τὸ λεγόμενον ὄρος Ὀλυμπον ἐλθεῖναι πρὸς τῶν θηρίων ἀπώλοντο.

(9) Ἐννατον ἄθλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε, ζωστήρα κομίσαι τὸν Ἴππολύτης. Αὕτη δὲ ἔδωκεν Ἀμυζόνων, αἱ κατῴκουν περὶ τὸν Θερμῶδοντα ποταμὸν, ἔθνους μέγα τὰ κατὰ πόλεμον· ἤσκουν γὰρ ἀνδρίαν. Καὶ εἰ ποτε μισθίσαι γεννήσειαν, τὰ θῆλα ἐτρέφον, καὶ τοὺς μὲν δεξιούς μαστοὺς ἐξέθλιβον, ἵνα μὴ κωλύωνται ἀκοντίζειν, τοὺς δὲ ἀριστεροὺς εἶων, ἵνα τρέφοιεν. ² Εἶχε δὲ Ἴππολύτη τὸν Ἄρεος ζωστήρα,

mit. ⁷ Sed Eurystheus neque hunc inter duodecim admisit laborem, quippe quem mercede fecisset.

(6) Sextum ei laborem imperavit, ut Stympthalidas aves fugaret. Erat in Stymphalo Arcadiae urbe Stymphalis palus multis opaca arboribus. Huc innumera avium multitudo, pertimescentes ne lupi praedam sibi raperent, fuga se receperant. ² Ambigenti itaque Herculi quam ratione aves e silva dispelleret, Minerva aenea crepitacula dedit a Vulcano ipsi donata. ³ Hac ille pulsans in monte quodam paludi adjacente pavore aves perculit; quae sonitum istum laud sustinentes praeter metu evolarunt, atque hunc in modum Hercules sagittis eas transfixit.

(7) Septimum laborem imposuit, ut taurum Cretensem adduceret. Hunc Acusilaus eundem esse refert, qui Europam Jovi transfretaverit. ² Contra alii dicunt eum a Neptuno e mari emissum, quo tempore Minos id se Neptuno immolaturum dixit, quod e mari apparuerit. Atque aiunt admiratum ipsum tauri speciem ad armenta eum dimississe, ejusque loco alium Neptuno sacrificasse. Quam ob rem iratum numen taurum efferasse. ³ Contra hunc igitur Hercules in Cretam profectus, quum peteret ut capere liceret taurum, Minos permisit ipsi ut caperet eum, si perdomaret. Quem ubi subegerat, ad Eurystheum perlatum ostendit, post autem liberum dimisit. ⁴ Tum ille Spartam peragravit et Arcadium universam, ac trajecto Isthmo, ad Marathonem venit, ubi regionem illam incolentibus magna intulit detrimenta.

(8) Octavum laborem ei imperavit, ut Diomedis Thracis equas Mycenae adduceret. Is, Martis e Cyrene filius, rex erat Bistonum, Thraciae gentis bellicosissima. Idem equas habebat humanis vescentes carnibus. ² Hercules igitur nave profectus cum volonum manu, vi superatis qui equarum praeseptibus praecerant, ipsas ad mare abegit. ³ Bistonibus vero cum armis ad opem ferendam accurrentibus, equas Abdero tradidit custodiendas. Hic Mercurii filius erat, Locrus ex Opunte, Herculis amasius, qui ab equabus discerptus periit. ⁴ Interea Hercules manum cum Bistonibus conseruit, et interfecto Diomede reliquos fuga salutem quarere coegit. Deinde Abdero urbe ad Abderi perempti sepulcrum condita, abactas equas Eurystheo tradidit. A quo dimissae in Olympo monte a feris dilaniatae sunt.

(9) Nonum laborem Herculi imperavit ut Hippolytae balteum afferret. Hac erat Amazonum regina, quae ad Thermodontem fluvium habitabant, gens bello gerendo praestantissima; nam bellicae strenuitati operam navabant. Ac si quando ex virorum concubitu peperissent, feminas tantum partus educabant. Eadem dexteris mammas elidebant, ne jaculis mittendis impedimento forent, laevas autem, quibus infantes alerent, servabant intactas. ² Hippolyte vero Martis balteum habebat, insigne principatus.

σύμβολον τοῦ πρωτεύειν ἀπασῶν. Ἐπὶ τοῦτον τὸν ζωστῆρα Ἡρακλῆς ἐπέπετο, λαβεῖν αὐτὸν ἐπιθυμούσης τῆς Εὐρυσθέως θυγατρὸς Ἀδμήτης.

³ Παραλαβὼν οὖν ἐβελοντάς συμμάχους, ἐν μιᾷ νητὶ ἔπλει, καὶ προσίσγει νήσω Πάρῳ, ἣν κατέχουν οἱ Μίνωος υἱοὶ Εὐρυμέδων, Χρύσης, Νηραλίων, Φιλόλαος. Ἀπὸ πάντων * δὲ δύο τῶν ἐν νητὶ συνέβη τελευτῆσαι ὑπὸ τῶν Μίνωος υἱῶν. ⁴ Ὑπὲρ δὲ ἀγανακτῶν Ἡρακλῆς, τοὺτους μὲν παραχρῆμα ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ λοιποὺς κατακλείσας ἐπολιόρκει, ἕως ἐπιπρεσβευσάμενοι παρεκάλουν ἀντὶ τῶν ἀναιρεθέντων δύο λαβεῖν, οὓς ἂν αὐτὸς θελήσειεν. ⁵ Ὁ δὲ λῦσας τὴν πολιορκίαν, καὶ τοὺς Ἀνδρόγῳ τοῦ Μίνωος υἱοῦς ἀνελόμενος Ἀγκαῖον καὶ Σθένελον, ἔχεν εἰς Μυσίαν πρὸς Λύκον τὸν Δασκύλου, ⁶ καὶ ξενισθεὶς ὑπὸ *** (suppl. videtur ὑπ' αὐτοῦ, τούτου τε καὶ) τοῦ Βεβρύκων βασιλέως συμβαλόντων, βοηθῶν Λύκῳ πολλοὺς ἀπέκτεινε, μεθ' ὧν καὶ τὸν βασιλέα Μυγδόνα ἀδελφὸν Ἀμύκου. Καὶ τὴν Βεβρύκων πόλιν ἀποτεμέμενος γῆν ἔδωκε Λύκῳ. Ὁ δὲ πᾶσαν ἐκείνην ἐκάλεσεν Ἡράκλειαν.

⁷ Καταπλεύσας δὲ εἰς τὴν ἐν Θεμισκύρᾳ λιμένα, παρὰγενομένης ὡς αὐτὸν Ἱππολύτης, καὶ, τίνας ἔχοι χάριν, πυθομένης, καὶ δούσῃ τὸν ζωστῆρα ὑπισχυομένης, Ἡρα μιᾷ τῶν Ἀμαζόνων εἰκασθεῖσα τὸ πλῆθος ἐπεφοίτα, λέγουσα· Τὴν βασιλῖδα ἀφαρπάξουσιν οἱ προσελθόντες ξένοι. Αἱ δὲ μεθ' ὀπλῶν ἐπὶ τὴν ναῦν κατέβησαν οὖν ἵπποις. ⁸ Ὡς δὲ εἶδεν αὐτὰς καθωπλισμένους Ἡρακλῆς, νομίσας ἐκ δόλου τοῦτο γενέσθαι, τὴν μὲν Ἱππολύτην κτείνας, τὸν ζωστῆρα ἀφαιρείται· πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς ἀγωνισάμενος ἀποπλεῖ, καὶ προσίσγει Τροίαν.

⁹ Συνεβέβηκε δὲ τότε κατὰ μῆνιν Ἀπόλλωνος καὶ Ποσειδῶνος ἀτυχεῖν τὴν πόλιν. Ἀπόλλων γὰρ καὶ Ποσειδῶν, τὴν Λαομέδοντος ὕβριν πεῖρασάι θελοντές, εἰκασθέντες ἀνθρώποις, ὑπέσχοντο ἐπὶ μισθῷ τειχεῖν τὸ Πέργαμον. Τοῖς δὲ τειγίσασιν τὸν μισθὸν οὐκ ἀπέδιδον. ¹⁰ Διὰ τοῦτο Ἀπόλλων μὲν λοιμὸν ἐπέμψε, Ποσειδῶν δὲ κῆτος ἀναφερόμενον ὑπὸ πλημμυρίδος, ὃ τοὺς ἐν τῷ πεδίῳ συνήρπαζεν ἀνθρώπους. ¹¹ Χρησμοῖν δὲ λεγόντων, ἀπαλλαγὴν εἶσεσθαι τῶν συμφορῶν, ἐὰν προβῇ Λαομέδων Ἡσιόνην τὴν θυγατέρα αὐτοῦ βορὰν κήτει, ὃ δὲ προὔθηκε ταῖς πλησίον τῆς θαλάσσης πέτραις προσαρτήσας. ¹² Ταύτην ἰδὼν ἀκχειμένην Ἡρακλῆς, ὑπέσχετο σώσειν αὐτήν, εἰ τὰς ἵππους παρὰ Λαομέδοντος λήψεται, ἃς Ζεὺς ποινὴν τῆς Γανυμήδους ἀρπαγῆς ἔδωκε. Δώσειν δὲ Λαομέδοντος εἰπόντος, κτείνας τὸ κῆτος Ἡσιόνην ἔσωσε. Μὴ βουλομένου δὲ τὸν μισθὸν ἀποδοῦναι, πολέμῳ σῃν Τροίαν ἀπειλήσας ἀνήχθη, καὶ προσίσγει Αἴνῳ.

¹³ Ἐνθα ξενίζεται ὑπὸ Πόλυτος. Ἀποπλέων δὲ, ἐπὶ τῆς ἡϊόνος τῆς Αἰνίας Σαρπηδόνα, Ποσειδῶνος μὲν υἱόν, ἀδελφὸν δὲ Πόλυτος, ὕβριστὴν ὄντα, τοξεύσας ἀπέκτεινε. Καὶ παραγενόμενος εἰς Θάσον, καὶ χειρωσάμενος τοὺς ἐνοικοῦντας Θρᾶκας, ἔδωκε τοῖς Ἀνδρό-

Ad hunc igitur balteum apportandum Hercules emissus est, quum Admeta Eurysthei filia eum concupisceret.

³ Assumtis itaque sociis voluntariis, una nave avectus appellit Parum insulam, quam Minois filii incolebant Eurymedon, Chryses, Nephalion, Philolaus. Eorum vero qui in nave erant, accidit ut duo a Minois filiis interficerentur. ⁴ De quorum corde indignatus Hercules hos quidem statim occidit, ac reliquos intra oppidum inclusos obsidione premebat, donec per legatos ab Hercule precibus peterent, ut pro duobus necatis alios duos, quos ipse vellet, sibi sumeret. ⁵ Tum ille, soluta obsidione, postquam Androgei, Minois, filios elegerat Ancaem et Silenelum, in Mysiam venit ad Lycum Dascyli natum, a quo hospitio exceptus, quum ille ac Bebrycum rex pugna confligerent, Lyco auxiliatus multos occidit, inter eosque etiam Mygdonem regem, fratrem Amyci, atque magnam terræ partem Bebrycum civitati ademtam dedit Lyco. Hic totam illam regionem appellavit Heracleam.

⁷ Inde Hercules Themiscyræ portum ingressus est. Ad quem quum veniret Hippolyte, et adventus causam percontata balteum se daturam esse polliceretur, Juno, Amazonum uni assimilata, multitudinem adiens nuntiavit reginam rapi ab advenis. Tum illa, armis sumtis, ad navem equis vectæ decurrunt. ⁸ Hercules ut armatas conspexit, rem dolo geri ratus, necata Hippolyte balteum aufert, et reliquis pugna devictis, nave avectus appellit Trojam.

⁹ Accidit vero ut tum temporis per Apollinis et Neptuni iram civitas calamitate premeretur. Apollo enim et Neptunus, ut Laomedontis perfidiam experirentur, mortalibus assimilati, pacta mercede Pergamum se muro cincturos esse polliciti erant. Sed muro exstructo mercedem non solvit. ¹⁰ Propterea Apollo pestem immisit, Neptunus exastuante mari in terram belluam ejecit, quæ mortales in campis corripiebat. ¹¹ Vaticinantibus oraculis malorum finem fore, si Laomedon Hesioneu filiam ceto devorandam exposuerit, proximis mari saxis alligatam proposuit. ¹² Hanc ita expositam ut vidit Hercules, se servaturum eam promisit, si equas a Laomedonte acciperet, quas Jupiter rapti Ganymedis pretium dederat. Quod quum Laomedon polliceretur, Hercules cetum interemit et Hesionen liberavit. Illo vero mercedem recusante bellum Trojæ minatus abiit et deinde appulit Ænum.

¹³ Ibi a Poltye hospitio excipitur. Ubi autem nave profecturus erat, in litore Æniensi Sarpedonem Neptuni filium, fratrem Poltyis, propter insolentiam sagitta confixum occidit. Inde quum ad Thasum venisset, subactis Thracibus, insulam Androgei filiis habitandam concessit

γεω παῖσι κατοικεῖν.¹⁴ Ἐκ Θάσου δὲ ὁρμηθεὶς ἐπὶ Τορώνην, Πολύγονον καὶ Τηλέγονον, τοὺς Πρωτέως τοῦ Ποσειδῶνος υἱούς, παλαίειν προκαλουμένους, κατὰ τὴν πάλιν ἀπέκτεινε.¹⁵ Κομίρας δὲ τὸν ζωστῆρα εἰς Μυκήνας, ἔδωκεν Εὐρυσθεῖ.

(10) Δέκατον δὲ ἐπετάγη, ἄλλον, τὰς Γηρυόνης βόας ἐξ Ἐρυθρίας κομίζειν. Ἐρυθρία δὲ ἦν Ὀκεανοῦ πλησίον κειμένη νῆσος, ἣ νῦν Γάδαιρα καλεῖται.² Ταύτην κατέχει Γηρυόνης, Χρυσάορος καὶ Καλλιρρόης τῆς Ὀκεανοῦ, τριῶν ἔχων ἀνδρῶν συμφυεὶς σῶμα, συνηγμένον εἰς ἓν κατὰ τὴν γαστέρα, ἐσχισμένον τε εἰς τρεῖς ἀπὸ λαγόνων τε καὶ μηρῶν.³ Εἶχε δὲ φοινικᾶς βόας, ὃν ἦν βουκόλος Εὐρυτίων· φύλαξ δὲ Ὀρθρος ὁ κύων δικέφαλος ἐξ Ἐχίδνης καὶ Τυφῶνος γεγεννημένος.

⁴ Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὰς Γηρυόνης βόας, διὰ τῆς Εὐρώπης, ἄγρια πολλὰ παρελθὼν (παρελὼν?), Λιβύην ἐπέβαινε· καὶ παρελθὼν Ταρτηρόν, ἔσκησε σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῶν ὀρέων Εὐρώπης καὶ Λιβύης ἀντιστοιχούσας δύο στήλας.⁵ Θερμαινόμενος δὲ ὑπὸ Ἡλίου κατὰ τὴν πορείαν, τὸ τόξον ἐπὶ τὸν θεὸν ἐνέτεινε. Ὁ δὲ τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ θαυμάσας, χρύσειον ἔδωκε δέπας, ἐν ᾧ τὸν Ὀκεανὸν διεπέρασε. Καὶ παραγενόμενος εἰς Ἐρυθρίαν, ἐν ὄρει Ἀβαντὶ αὐλίζεται.⁶ Αἰσθόμενος δὲ ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ὄρμα· ὁ δὲ καὶ τοῦτον τῷ ῥοπάλῳ παῖει, καὶ τὸν βουκόλον Εὐρυτίωνα τῷ κυνὶ βοηθοῦντα ἀπέκτεινε.⁷ Μενoitης δὲ ἔκει τὰς Ἄδου βόας βόσκων, Γηρυόνη τὸ γεγονός ἀπήγγειλεν. Ὁ δὲ καταλαβὼν Ἡρακλῆα παρὰ ποταμὸν Ἀνθεμῶντα, τὰς βόας ἀπάγοντα, συστησάμενος μάχην τοξευθεὶς, ἀπέθανεν.⁸ Ἡρακλῆς δὲ ἐνθέμενος τὰς βόας εἰς τὸ δέπας, καὶ διαπλεύσας εἰς Ταρτηρόν, Ἡλίῳ πάλιν ἀπέδωκε τὸ δέπας.

⁹ Διελθὼν δὲ Ἀβδηρίαν εἰς Λιγύην ἦλθεν, ἐν ᾗ τὰς βόας ἀφηροῦντο Ἀλεβίων τε καὶ Δέρκυνος οἱ Ποσειδῶνος υἱοί, οὓς κτείνας διὰ Τυρρηνίας ἔχει.¹⁰ Ἀπὸ Τηρύγιου δὲ εἰς ἀπορρήγνυσι ταῦρος, καὶ ταχέως εἰς τὴν θάλασσαν ἐμπεσὼν, καὶ διανηξάμενος εἰς Σικελίαν, καὶ τὴν πλησίον χώραν διελθὼν, τὴν ἀπ' ἐκείνου κληθεῖσαν Ἰταλίαν (Τυρρῆνοί γάρ Ἰταλὸν τὸν ταῦρον ἐκάλεσαν), ἦλθεν εἰς πεδίον Ἐρυκος, ὃς ἐβασίλευεν Ἐλύμων.¹¹ Ἐρυξ δὲ ἦν Ποσειδῶνος παῖς, ὃς τὸν ταῦρον ταῖς ἰδίαις συγκατέμιζεν ἀγέλαις. Παραθέμενος οὖν τὰς βόας Ἡρακλῆς Ἠφαίστῳ, ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ζήτησιν ἠπειγότο· εὐρών δὲ ἐν ταῖς τοῦ Ἐρυκος ἀγέλαις, ἀπαιτεῖ, καὶ λέγοντος, οὐ δώσειν, εἰ μὴ παλαίσας αὐτοῦ περιγένηται, τρίς περιγενόμενος κατὰ τὴν πάλιν, ἀπέκτεινε, καὶ τὸν ταῦρον λαβὼν, μετὰ τῶν ἄλλων ἐπὶ τὸν Ἰόνιον ἤλαυνε πόντον.

¹² Ὡς δὲ ἦλθεν ἐπὶ τοὺς μυχοὺς τοῦ πόντου, ταῖς βουσίην οἰστρον ἐνέβαλεν ἡ Ἥρα, καὶ σχίζονται κατὰ τὰς τῆς Θράκης ὑπερείας· ὁ δὲ διώσας, τὰς μὲν συλλαβῶν ἐπὶ τὸν Ἐλλήσποντον ἤγεν· αἱ δὲ ἀπολειφθεῖσαι τὸ λοιπὸν ἦσαν ἔγριαι.¹³ Μόλις δὲ τῶν βοῶν συνελ-

¹⁴ E Thaso Toronen profectus Polygonum et Telegonum Proteo Neptuni filio ortos, qui ad luctandum eum provocaverant, in luctae certamine interfecit. ¹⁵ Apportatum vero Mycenae balteum tradidit Eurystheo.

(10) Decimus ei labor impositus est hic, ut Geryonis boves ex Erythia abigeret. Erythia insula erat prope ad Oceanum sita, quæ nunc Gadiræ vocatur. ² Hanc habitabat Geryon, Chrysaoris ex Callirhoe Oceani filla, trium virorum conflato præditus corpore, quod in ventris regione unum erat et conjunctum, sed inde ab ilibus femoribusque tripliciter divisum. ³ Habebat ille boves puniceas, quarum bubulcus Eurytion, custos vero Orthrus canis biceps Echidna et Typhone natus.

⁴ Igitor ad Geryonis boves contendens per Europæ (Cretæ?), ubi multas feras occidit, in Libyam venit. Inde Tartessum profectus itineris sui monumenta in Europæ et Libyæ montibus posuit duas oppositas sibi columnas. ⁵ Ubi in itinere Solis radiis urebatur, arcum in deum contendit. Hic ejus audaciam miratus aureum dedit poculum, in quo Oceanum trajecit. Postquam in Erythiam venerat, in Abante monte pernoctavit. ⁶ Id sentiens canis in eum irruit. Ille vero et hunc clava percussit, et Eurytionem bubulcum cani opem ferentem necavit. ⁷ Menestes autem, qui ibi Plutonis boves pascebat, rem Geryoni nuntiavit. Hic Herculem ad Anthemuntem fluvium boves abigentem deprehendens, commissa pugna, sagitta perfossus periiit. ⁸ Hercules vero cum armentis poculo impositis trajecit Tartessum et Soli poculum reddidit.

⁹ Transgressus inde Abderiam in Liguriam venit, ubi boves ei eripere voluerunt Alebion et Dercynus, Neptuni filii; quibus peremtis, iter fecit per Tyrrenianam. ¹⁰ A Rhegio autem taurus unus agmen deserit, et percursa regione finitima, quæ ab illo Italia nominata est (Tyrreni enim italum dicebant taurum), repente in mare desiluit, et in Siciliam natando trajiciens venit in campum Erycis, qui rex erat Elymorum. ¹¹ Eryx, Neptuni filius, hunc taurum suis armentis aggregavit. Commendatis itaque bobus Vulcano, Hercules taurum quæsiturus processit; quem quum invenisset inter Erycis armenta, ab eo poposcit. Illum autem, qui taurum se reddiditum negabat nisi ipsum luctando superaverit, ter lucta postratum interfecit, et recuperatum taurum cum reliquis ad Ionium mare perduxit.

¹² Ut vero ad intima sinus Adriatici pervenerat, bobus æstrum Juno immisit, quæ ideo disperguntur in montana Thraciæ. Eas Hercules insecutus partem ad Hellespontum captam abduxit: quæ relicte sunt postea evaserunt agrestes. ¹³ Sed vix tandem bobus collectis, Strymonem accu-

θουσῶν, Στρυμόνα μεμψάμενος τὸν ποταμὸν, πάλαι τὸ βεῖθρον πλωτὸν ὄν, ἐμπλήσας πέτραις, ἀπλωτὸν ἐποίησε, καὶ τὰς βόας Εὐρυσθεὶ κομίσας δέδωκε. Ὁ δὲ αὐτὰς κατέθυσεν Ἥρα.

(11) Τελεσθέντων δὲ τῶν ἄλλων ἐνὶ μῆνι καὶ ἔτεσιν ὀκτὼ, μὴ προσδεξάμενος Εὐρυσθεὺς τὸν τε τῶν τοῦ Αὐγίου βοσκημάτων, καὶ τὸν τῆς ὕδρας, ἐνδέκατον ἐπέταξεν ἄθλον παρ' Ἑσπερίδων χρύσεια μῆλα κομίζειν.

Ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντος ἐν Ὑπερβορέοις· ἃ Διὶ γήμαντι Ἥρα ἐδώρησато. Ἐφύλασσε δὲ αὐτὰ δράκων ἀθάνατος, Τυφῶνος καὶ Ἐχιδνῆς, κεφαλὰς ἔχων ἑκατὸν· ἐχρῆτο δὲ φωναῖς παντοίαις καὶ ποικίλαις. Μετὰ τούτου δὲ Ἑσπερίδες ἐφύλαττον, Αἴγλη, Ἐρύθεια, Ἑστία, Ἐρέθουσα.

Ἐπορεύμενος οὖν ἐπὶ ποταμὸν Ἐχέδωρον ἦκε. Κύκνος δὲ, Ἄρεος καὶ Πυρήνης, εἰς μονομαχίαν αὐτὸν προύκαλεῖτο. Ἄρεος δὲ τούτου ἐκδικουντος, καὶ συνιστάντος μονομαχίαν, βληθεὶς κεραυνὸς μέσος ἀμφοτέρων διαλύει τὴν μάχην. Ἐκείνῳ δὲ δι' Ἰλλυρίων, καὶ σπεύδων ἐπὶ ποταμὸν Ἡριδανόν, ἦκε πρὸς Νύμφας Διὸς καὶ Θέμιδος. Ἄφται μνηύουσιν αὐτῷ Νηρέα. Συλλαβὼν δὲ αὐτὸν κοιμώμενον καὶ παντοίας ἐναλλάσσοντα μορφάς, ἔδωκε· καὶ οὐκ ἔβουλε, πρὶν ἢ μαθεῖν παρ' αὐτοῦ, ποῦ τυγχάνουσιν τὰ μῆλα, καὶ αἱ Ἑσπερίδες. Μαθὼν δὲ, Λιβύην διεξῆκε. Ἐκείνη ἐβόσκει παῖς Ποσειδῶνος Ἀνταῖος, ὃς τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαίειν ἀνῆρει. Τούτῳ δὲ παλαίειν ἀναγκαζόμενος Ἡρακλῆς, ἀράμενος ἄμμασι μετέωρον κλίσας ἀπέκτεινε. Ψαύοντα γὰρ γῆς, ἰσχυρότερον συνέβαινε γίνεσθαι. Διὸ καὶ Γῆς τινὲς ἔφασαν τοῦτον εἶναι παῖδα.

Ἐπὶ Λιβύην δὲ Αἴγυπτον διεξῆκε. Ταύτης ἐβασίλευε Βούσιρις Ποσειδῶνος παῖς καὶ Λυσιανάσσης τῆς Ἐπάφου. Οὗτος τοὺς ξένους ἔθυσεν ἐπὶ βωμῷ Διὸς, κατὰ τι λόγιον. Ἐννέα γὰρ ἔτη ἀφορία τὴν Αἴγυπτον κατέλαβε. Φράσιος δὲ ἐλθὼν ἐκ Κύπρου, μάντις τὴν ἐπιστήμην, ἔφη τὴν ἀφορίαν παύσασθαι, ἐὰν ξένον ἄνδρα τῷ Διὶ σφάξωσι κατ' ἔνος. Βούσιρις δὲ ἐκείνον πρῶτον σφάξας τὸν μάντιν, τοὺς κατιόντας ξένους ἔσφαξε. Συλληφθεὶς οὖν καὶ Ἡρακλῆς, τοῖς βωμοῖς προσεφέρετο, τὰ δὲ δεσμὰ διαβρῆξας, τὸν τε Βούσirin καὶ τὸν ἐκείνου παῖδα Ἀμφιδάμαντα ἀπέκτεινε, [καὶ τὸν κήρυκα Χάλδην].

Διεξὼν δὲ Ἀσίαν, Θερμυδραῖς, Λινδίων λιμένι, προσίσχεται. Καὶ βοηλάτου τινὸς λύσας τὸν ἕτερον τῶν ταύρων ἀπὸ τῆς ἀμάξης, εὖωχετό θύσας. Ὁ δὲ βοηλάτης βοηθεῖν ἑαυτῷ μὴ δυνάμενος, στάς ἐπὶ τινος δρους κατηρᾶτο. Διὸ καὶ νῦν, ἐπειδὴν θύουσιν Ἡρακλεῖ, μετὰ καταρῶν τοῦτο πράττουσι.

Ἦκων δὲ Ἀραβίαν, Ἡμαθίωνα κτείνει παῖδα Τιθωνοῦ. Καὶ διὰ τῆς Λιβύης πορεύεται· ἐπὶ τὴν ἕξω θάλασσαν, καταπλεῖ· οὗ τὸ δέπας καταλαμβάνει. Καὶ παραιωθείς ἐπὶ τὴν ἡπειρον τὴν ἀντικρὺ, κατετόξευ-

sans, navigabile ante flumen, alveo lapidibus oppleto, innavigabile fecit: ac traductas boves Eurystheo tradidit, qui sacrificavit eas Junoni.

(11) Peractis his laboribus unius mensis et octo annorum spatio, Eurystheus neque illum armentorum Augæ, neque illum hydræ admittens, undecimum laborem imposuit, ut ab Hesperidibus aurea mala apportaret.

Hæc vero non, ut quorundam est sententia, in Libya erant, sed apud Atlantem in terra Hyperboreorum; quæ Jovi in nuptiis suis Juno donaverat. Custodiebat ea draco immortalis, Typhonis et Echidnæ natus, centiceps, qui variis et multigenis vocibus utebatur. Una cum hoc custodiebant Hesperides, Ægle, Erythia, Hestia (Hesperia?) Erethusa.

Profectus igitur Hercules ad Echedorum fluvium venit, ubi Cycnus Martis e Pirene filius ad singulare certamen eum provocavit. Hunc dum Mars tuetur et singulare certamen adjuvat, fulmen medium inter utrumque a cælo demissum pugnam dirimit. Iter deinde per Illyriam faciens ac properans ad Eridanum fluvium, venit ad Nymphas Jove natus et Themide. Hæc indicant ei Nereum. Quem dormientem comprehendit et quamvis omnigenas formas alternantem devinxit, nec prius dimisit quam didicisset ab eo ubinam mala essent et Hesperides. Quod edoctus percurrit Libyam. Hujus rex erat Neptuni filius Antæus, qui advenas luctari secum coactos interimebat. Cum eo igitur luctari jussus Hercules in altum sublato loris nodosis ossa confregit, atque ita necavit. Nam ubi terram contigit, robustior semper surrexit. Quare sunt qui eum Terræ filium dicant.

Post Libyam Ægyptum peragravit. Hujus rex erat Busiris, Neptuni filius ex Lysianassa Epaphi. Is ex oraculo quodam advenas in Jovis ara immolabat. Etenim novem per annos Ægyptus agrorum sterilitate laboraverat. Tum Phrasius vates e Cypro adveniens agrorum sterilitatem desitutam esse pronuntiavit, si virum hospitem quotannis Jovi mactaverint. Busiris itaque vatem illum primum immolavit et advenas deinceps jugulare solebat. Comprehensus igitur etiam Hercules ad aras trahebatur. At diruptis vinculis et Busirin et ejus filium Amphidamantem necavit (et Chalben præconem).

Itinere per Asiam facto, in Thermydras Lindiorum portum appulit, ac bubulci cujuspian alterum taurum de plastro solutum et mactatum comedit. Tum bubulcus quum defendere se non posset, in monte quodam consistens cœpit exsecrari. Quocirca etiamnum, ubi Herculi sacra faciunt, cum execrationibus id peragunt.

Hinc profectus in Arabiam Emathionem occidit filium Tithoni. Et per Libyam pergens ad mare exterius, ubi a Sole scyphum accepit, navigationem fecit. Transvectus in continentem ex adverso sitam, in Caucasio monte acqui-

σεν ἐπὶ τοῦ Καυκάσου τὸν ἐσθίοντα τὸ τοῦ Προμηθέως ἥπαρ αἰετόν, ὅντα Ἐγίδῳ καὶ Τυφῶνι· καὶ τὸν Προμηθέα διέλυσε, δεσμὸν ἐλόμενον τὸν τῆς ἑλίας, καὶ παρέσχε τῷ Διὶ Χείρωνα θνήσκειν ἀθάνατον ἀντ' αὐτοῦ ὕελοντα.

¹³ Ὡς δὲ ἦκεν εἰς Ὑπερβορέους πρὸς Ἀτλαντα, εἰπόντος Προμηθέως τῷ Ἡρακλεῖ, αὐτὸν ἐπὶ τὰ μῆλα μὴ πορεύεσθαι, διαδεξάμενον δὲ Ἀτλάντος τὸν πόλον, ἀποστέλλειν ἐκείνον, πεισθεὶς [δὲ] διεδέξατο. ¹⁴ Ἀτλας δὲ, δρεψάμενος παρ' Ἑσπερίδων τρία μῆλα, ἔχε πρὸς Ἡρακλέα. Καὶ μὴ βουλόμενος τὸν πόλον ἔχειν, καὶ σπεῖραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὕειν ποιήσασθαι. (Lacuna suppleri potest ex Sch. Ap. Rh. 2, 396. Τὰ μὲν μῆλα αὐτὸς φησὶν ἀποίσειν Εὐρύσθει, τὸν δὲ οὐρανὸν ἐκέλευσεν ἐκείνον ἔχειν ἀντ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἡρακλῆς ὑποσχόμενος δόλῳ ἀντεπέθηκεν αὐτὸν τῷ Ἀτλαντι, κατὰ τὴν τοῦ Προμηθέως υποθήκην· κελεύει γάρ, ὥσπερ ἐκείνος ὕβητο, τὸν Ἀτλαντα δέξασθαι τὸν οὐρανόν, ἕως οὗ σπεῖραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ποιήσεται.) ¹⁵ Τοῦτο ἀκούσας Ἀτλας, ἐπὶ γῆς καταβείβη τὰ μῆλα, τὸν πόλον διεδέξατο. Καὶ οὕτως ἀνελόμενος αὐτὰ, Ἡρακλῆς ἀπηλλάττετο. ¹⁶ Ἐνιοὶ δὲ φασιν, οὐ παρὰ Ἀτλάντος αὐτὰ λαβεῖν, ἀλλὰ αὐτὸν δρέψασθαι τὰ μῆλα, κτείναντα τὸν φρουροῦντα ὄφιν. ¹⁷ Κομίσας δὲ τὰ μῆλα Εὐρύσθει ἔδωκεν· ὁ δὲ λαβὼν, Ἡρακλεῖ ἔδωκεν. Παρ' οὗ λαβοῦσα Ἀθηνᾶ, πάλιν αὐτὰ ἀπεκόμενεν· ὅσων γὰρ οὐκ ἦν αὐτὰ τεύχεα ποιοῦ.

(12) Δωδέκατον αὖλον ἐπετάγη, Κέρβερον ἐξ Ἄδου κομίζειν. Ἔχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλὰς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ νώτου παντοίων εἶχεν ὄφειον κεφαλὰς. ² Μέλων οὖν ἐπὶ τοῦτον ἀπέναι, ἦλθε πρὸς Εὐμόλπον εἰς Ἐλευσίνα, βουλόμενος μνησθῆναι. Ἦν δὲ οὐκ ἐξὸν ἔνοιος τότε μνεῖσθαι. Ἐπειδὴ περ ὁ θεὸς Πυλίου παῖς γενόμενος ἐμνεῖτο, ἢ μὴ δυνάμενος δὲ ἰδεῖν τὰ μυστήρια, ἐπέειπε οὐκ ἔν ἡγνισμένος τὸν Κενταύρων φόνον, ἄγνισθεις ὑπὸ Εὐμόλπου τότε ἐμνήθη. Καὶ παραγενόμενος ἐπὶ Ταΐναρον τῆς Λακωνικῆς, εὖ τῆς Ἄδου καταβάσεως τὸ στόμιόν ἐστι, διὰ τούτου κατῆι.

⁴ Ὅπηνίκα δὲ εἶδον αὐτὸν αἱ ψυχαί, χωρὶς Μελεάγρου καὶ Μεδούσης τῆς Γοργόνης ἔφυγον. Ἐπὶ δὲ τὴν Γοργόνα τὸ ξίφος, ὡς ζῶσαν, ἔλκει, καὶ παρὰ Ἑρμοῦ κτανύανει, ὅτι κενὸν εἶδωλόν ἐστι. ⁵ Πλησίον δὲ τῶν Ἄδου πυλῶν γενόμενος, Θησέα εὗρε, καὶ Πειρίθουν τὸν Περσεφόνης μνηστευόμενον γάμον, καὶ διὰ τοῦτο δεινέτα. Θεασάμενοι δὲ Ἡρακλέα, τὰς χεῖρας ὤρεγον, ὡς ἀναστήσειν διὰ τῆς ἐκείνου βίας. ⁶ Ὁ δὲ Θησέα μὲν, λαβόμενος τῆς χειρὸς, ἤγειρε· Πειρίθουν δὲ ἀναστήσαι βουλόμενος, τῆς γῆς κινουμένης, ἀφῆκεν. Ἀπεκύλισε δὲ καὶ τὸν Ἀσκαλάρου πέτρον. ⁷ Βουλόμενος δὲ αἶμα ταῖς ψυχαῖς παρσχέσθαι, μίαν τῶν Ἄδου βοῶν ἀπέσφαξεν. Ὁ δὲ νέμων αὐτὰς Μενότιος ὁ Κεθυονύμου προκαλεσάμενος εἰς πάλιν Ἡρακλέα,

lam Typhonis et Echidnae natam Promethei jecur depascentem sagittis confixit; atque solvit Prometheus, qui vinculi loco coronam olivæ sumpsit et Jovi Chironem præbuit, qui immortalis pro illo mori volebat.

¹³ Ubi vero in Hyperboreorum terram ad Atlantem pervenit Hercules, monente Prometheo, ne ipse ad mala proficisceretur, sed Atlantis polum in suos humeros suscipiens illum pro se mitteret, persuasus polum pro Atlante suscepit. ¹⁴ Atlas, decerptis in Hesperidum hortis tribus malis, redit ad Herculem. Quum vero cælum recipere nollet, (se ipsum ait poma Eurystheo apportaturum esse, atque Herculem pro se jussit sustinere cælum. Quod se facturum Hercules pollicitus dolo quodam a Prometheo suggesto cælum in Atlantem reposuit. Jussit enim ex Promethei consilio Atlantem cælum in se recipere, dum ipse culcitam capiti imposuisset). ¹⁵ Quod ubi audivit Atlas, depositis humi pomis, cælum recepit; atque ita poma Hercules sustulit et discessit. ¹⁶ Nonnulli vero dicunt non ab Atlante eum hæc poma accepisse, sed ipsum, cæso dracone custode, ea decerpisse. ¹⁷ Quæ deportata tradidit Eurystheo. Hic accepta donavit Herculi, ab Hercule Minerva accepit eaque reportavit; nefas enim erat ea aliquo transponi.

(12) Duodecimus labor ei impositus est, ut Cerberum ex orco abduceret. Is tria canum capita, caudam draconis, in dorso vero omnigenorum capita habebat serpentum. ² Ad hunc igitur descensus Eleusinem venit ad Eumolpum, ut ab eo Cereris sacris initiaretur. At vero externis ad ea sacra tunc admitti non licebat. Itaque adoptivus Pylii filius factus initia consecuturus erat, sed quum mysteria non posset spectare, propterea quod a Centaurorum cæde nondum lustratus erat, ab Eumolpo expiatus, tum demum initiatus est. Deinde profectus ad Tænarum Lacedæmoniae promontorium, ubi ad inferos descensus ostium patet, per hunc in Orcum penetravit.

⁴ Quem ubi conspexerunt umbræ, præter Meleagrum et Medusam Gorgonem omnes diffugere. In Gorgonem gladium ut in vivam stringit, sed a Mercurio discit vanum esse spectrum. ⁵ Mox ubi ad Orci portas esset, Theseum repperit et Pirithoum Proserpinæ nuptias ambientem et propterea vinctum. Qui Herculem conspicati manus porrigebant, ut illius viribus surrecturi. ⁶ Ille vero Theseum quidem manu prehensum excitavit; Pirithoum autem erecturus, quum terra moveretur, dimisit. Revolvit etiam Ascalaphi saxum. ⁷ Atque sanguinem animis præbiturus unam ex Plutonis bobus mactavit. Sed qui eas pascebat Menætes Ceuthonymi filius, quum ad luctam Herculem pro-

ληφθεὶς μέσον, καὶ τὰς πλευρὰς κατεάζας, ὑπὸ Περσεφόνης παρητήθη.

⁸ Αἰτοῦντος δὲ αὐτοῦ Πλούτωνα τὸν Κέρβερον, ἐπέταξεν ὁ Πλούτων ἄγειν χωρὶς ὧν εἶχεν ὀπλων κρατοῦντα. Ὁ δὲ, εὐρών αὐτὸν ἐπὶ ταῖς πύλαις τοῦ Ἀχέροντος, τῷ τε θώρακι συμπεφραγμένος, καὶ τῇ λεοντῇ συσχεπασθεὶς, καὶ περιβαλὼν τῇ κεφαλῇ τὰς χεῖρας, οὐκ ἄνῃκε, καίπερ δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν δράκοντος· κρατῶν δὲ ἐκ τοῦ τραχήλου, καὶ ἄγχων, τὸ θηρίον ἐπέειπε. ⁹ Συλλαβὼν οὖν αὐτὸν, ἔχε διὰ Τροίηνος ποιησάμενος τὴν ἀνάβασιν. Ἀσκάλαφον μὲν οὖν Δημήτηρ ἐποίησεν ὦτον. Ἡρακλῆς δὲ Εὐρυσθεὶ δειξας τὸν Κέρβερον πάλιν ἐκόμισεν εἰς Ἄδου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Μετὰ δὲ τοὺς ἄλλους Ἡρακλῆς ἀφικόμενος εἰς Θήβας Μέγαραν μὲν ἔδωκεν Ἰολαῷ· αὐτὸς δὲ γῆμαι θελῶν, ἐπυθάνετο Εὐρυτον Οἰχαλίας δυνάστην ἄλλον προτιθέμεναι τὸν Ἰόλης τῆς θυγατρὸς γάμον τῷ νικῆσαντι τοξικῇ αὐτὸν τε καὶ τοὺς παῖδας αὐτῷ ὑπάρχοντας. ² Ἀφικόμενος οὖν εἰς Οἰχαλίαν, καὶ τῇ τοξικῇ κρείττων αὐτῶν γινόμενος, οὐκ ἔφυγε τοῦ γάμου, Ἰφίτου μὲν τοῦ πρεσβυτέρου τῶν παίδων λέγοντος δίδόναι τῷ Ἡρακλεῖ τὴν Ἰόλην, Εὐρύτου δὲ καὶ τῶν λοιπῶν ἀπαγορευόντων καὶ δεδοικέναι λεγόντων, μὴ τεκνοποιησάμενος τὰ γενησόμενα πάλιν ἀποκτείνῃ.

(2) Μετ' οὐ πολὺ δὲ κλαπεισὼν ἐξ Εὐβοίας ὑπὸ Αὐτολύκου βοῶν, Εὐρύτος μὲν ἐνόμιζεν ὑπ' Ἡρακλέους γεγενῆσθαι τοῦτο. Ἰφίτος δὲ ἀπιστῶν ἀφικνεῖται πρὸς Ἡρακλέα, καὶ συντυχὼν ἔκοντι ἐκ Φερῶν αὐτῷ, σεσωκότι τὴν ἀποθανούσαν Ἀλκυστιν Ἀδμήτῳ, παρακαλεῖ συζητῆσαι τὰς βόας. ² Ἡρακλῆς δὲ ὑπισχνεῖται καὶ ξενίζει μὲν αὐτόν· μανεῖς δὲ αὐδὺς ἀπὸ τῶν Τυρινθίων ἐβρύψεν αὐτὸν τειγῶν. ³ Καθαρθῆναι δὲ θέλων τὸν φόνον, ἀφικνεῖται πρὸς Νηλέα. Πυλίων ἦν οὗτος δυνάστης. ⁴ Ἀποσαμένου δὲ Νηλέως αὐτὸν διὰ τὴν πρὸς Εὐρύτον φιλίαν, εἰς Ἀμύκλας παραγενόμενος, ὑπὸ Δηϊφόβου τοῦ Ἰππολύτου καθαίρεται. ⁵ Κατασχεθεὶς δὲ δεινῇ νόσῳ διὰ τὸν Ἰφίτου φόνον, εἰς Δελφοὺς παραγενόμενος, ἀπαλλαγὴν ἐπυθάνετο τῆς νόσου. ⁶ Μὴ χρησμοδούσης δὲ αὐτῷ τῆς Πυθίας, τὸν τε ναὸν συλᾶν ἤθελε, καὶ τὸν τρίποδα βαστάσας, κατασκευάζει μαντεῖον ἴδιον. ⁷ Μαχόμενος δὲ αὐτῷ Ἀπόλλωνος, ὁ Ζεὺς ἔησι μέσον αὐτῶν κεραυνόν. Καὶ τοῦτον διαλυθέντων τὸν τρόπον, λαμβάνει χρησμὸν Ἡρακλῆς, ὃς ἔλεγεν ἀπαλλαγὴν αὐτῷ τῆς νόσου ἐσεσθαι πραθέντι καὶ τρία ἔτη λατρεύσαντι, καὶ δόντι ποιήν τῳ φόνου τὴν τιμὴν Εὐρύτου.

(3) Τοῦ δὲ χρησμοῦ δοθέντος, Ἐρμῆς Ἡρακλέα πειράσκει· καὶ αὐτὸν ὠνεῖται Ὀμφάλῃ Ἰαρδάνου, βασιλεύουσα Λυδῶν, ἣ τὴν ἡγεμονίαν τελευτῶν ὁ γῆρας Τμώλος κατέλιπε. Τὴν μὲν οὖν τιμὴν κομισθεῖσαν Εὐρύτος οὐ προσεδέξατο. ² Ἡρακλῆς δὲ Ὀμφάλῃ δουλεύων, τοὺς μὲν παρὰ τὴν Ἐφεσον Κέρκυρας συλ-

vocasset, medius ab eo prehensus, perfractis costis, Proserpinæ deprecatione a morte servatus est.

⁸ Quum autem Cerberum a Plutone deposceret, permisit ei Pluto ut abduceret eum, si armis quæ haberet non usus domaret. Hercules igitur deprehendens illum ante Acherontis portas, thorace munitus et leonis pelle contectus, circumjectis illius capiti manibus, haud remisit, quamvis draconis, qui in cauda erat, morsibus impeteretur: sed collum constringens et praefocans belluam parere coegit. ⁹ Captum itaque Cerberum abduxit per Troezenem regressus. (Ascalaphum Ceres in bubonem mutavit.) Hercules Eurystheo monstratum Cerberum ad inferos reduxit.

CAPUT VI.

(1) Peractis his laboribus, Hercules Thebas reversus Megaram elocavit Iolao, ipse vero uxorem ducturus, Eurytum Œchaliæ imperantem certaminis præmium Iolæ filiae nuptias proposuisse audivit ei, qui sagittandi peritia ipsum et filios suos vicerit. ² Igitur profectus Œchaliam, quum sagittandi arte præstantior illis exstisset, nuptias non consecutus est. Iphitus quidem filiorum maximus Iolen Herculi concedendam esse censebat, at Eurytus et ceteri filii recusabant, timendum esse dicentes, ne si liberos ex ea susciperet, hos quoque necaret.

(2) Non multo post hokus ex Eubœa ab Autolyco furto abactis, Eurytus id ab Hercule factum esse putavit. Quod tamen non credens Iphitus ad Herculem contendit, eique obviam factus Pheris redeunti, ubi Alcestin jam mortuam Admeto reddiderat, ut secum boves investigaret, invitavit. ³ Hercules id pollicetur atque hospitio eum excipit, sed denuo furore percitus de Tyynthiorum mœnibus deiecit. ⁴ A qua cæde expiari cupiens venit ad Neleum. Is rex erat Pyliorum. ⁵ Repudiatus autem ab eo propter suam cum Euryto amicitiam, Amyclas profectus a Deiphobo, Hippolyti filio, lustratus est. ⁶ Verum gravi propter Iphiti eadem morbo correptus Delphos adiit, ac de morbi medela sciscitatus est. ⁷ Cui quum Pythia nihil responderet, templum spoliare molitus est, et ablato tripode, proprium sibi oraculum instituere voluit. ⁸ Quapropter quum Apollo cum eo pugnaret, Jupiter medium inter hos fulmen demisit; ac hunc in modum pugna eorum dirempta, Hercules accepit oraculum, quod morbi finem fore dixit, si venditus triennium servitutem servisset et pretium cædis poenam solvisset Euryto.

(3) Quo oraculo dato, Mercurius Herculem vendit, eumque mercatur Omphalæ Iardani filia, regina Lydorum, cui Tmolus conjux moriens regnum reliquerat. Sed Eurytus allatum sibi pretium non admisit. ² Interim Hercules Omphalæ serviens captos qui prope Ephesum erant Cercopes

λαβὼν ἔδωκε. ³ Συλέα δὲ ἐν Αὐλίδι τοὺς παριόντας ξένους σκάπτειν ἀναγκάζοντα, σὺν ταῖς ῥίζαις τὰς ἀμπέλους σκάψας, μετὰ τῆς θυγατρὸς Ξενοδόχης ἀπέκτεινε. ⁴ Καὶ προσσχὼν νήσῳ Δολίχῃ, τὸ Ἰκάρου σῶμα ἰδὼν τοῖς αἰγιαλοῖς προσφερόμενον, ἔθαψε, καὶ τὴν νῆσον ἀντὶ Δολίχης Ἰκαρίαν ἐκάλεσεν. Ἀντὶ τούτου Δαίδαλος ἐν Πίσῃ εἰκόνα παραπλησίαν κατεσκεύασεν Ἡρακλεῖ· ἦν νυκτὸς ἀγνοήσας Ἡρακλῆς, λίθῳ βάλων, ὡς ἐμπνουν ἐπληξε. ⁵ Καθ' ὃν δὲ χρόνον ἐλάτρευε παρ' Ὀμφάλῃ, λέγεται τὸν ἐπὶ Κόλχους πλοῦν γενέσθαι, καὶ τὴν τοῦ Καλυδωνίου κάπρου θήραν, καὶ Θησέα παραγενόμενον, ἐκ Τροίζηνος (εἰς) τὸν Ἴσθμὸν καθῆραι.

(4) Μετὰ δὲ τὴν λατρείαν ἀπαλλαγείς τῆς νόσου ἐπὶ Ἴλιον ἔπει, πενηκοντόροις ὀκτωκαίδεκα, συναθροίσας στρατὸν ἀνδρῶν ἀρίστων ἐκουσίως θελόντων στρατεύεσθαι. Καταπλεύσας δὲ εἰς Ἴλιον, τὴν μὲν τῶν νεῶν φυλακὴν Οἰκλεί κατέλιπε· αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν ἄλλων ἀριστῶν ὄρμα ἐπὶ τὴν πόλιν. ² Παραγενόμενος δὲ ἐπὶ τὰς ναῦς σὺν τῷ πληθεὶ Λαομέδων, Οἰκλέα μὲν ἀπέκτεινε μαχόμενον· ἀπελαθεὶς δὲ, ὑπὸ τῶν μετὰ Ἡρακλέους ἐπολιορκεῖτο. ³ Τῆς δὲ πολιορκίας ἐνεστώσης, ῥήξας τὸ τείχος, Τελαμῶν πρῶτος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ μετὰ τούτου Ἡρακλῆς. Ὡς δὲ ἐθεάσατο Τελαμῶνα πρῶτον εἰσεληλυθότα, σπασάμενος τὸ ξίφος, ἐπ' αὐτὸν ῥῆι, μηδένα θέλων ἑαυτοῦ κρείττονα νομίζεσθαι. ⁴ Συνιδὼν τοῦτο Τελαμῶν, πλησίον λίθους κειμένους συνήθροψε. Τοῦ δὲ ἐρομένου, τί πράττοι, βωμὸν εἶπεν Ἡρακλέους κατασκευάζειν Καλλίνικου. ⁵ Ὁ δὲ, ἐπαινέσας, ὡς εἶλε τὴν πόλιν, κατατοξεύσας Λαομέδοντα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, χωρὶς Ποδάρκου, Τελαμῶνι ἀρίστειον Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα δίδωσι. ⁶ Καὶ ταύτῃ συγχωρεῖ τῶν αἰχμαλώτων, ὃν ᾔθελεν ἄγεσθαι. Τῆς δὲ αἰρουμένης τὸν ἀδελφὸν Ποδάρκην, ἔφη δεῖν πρῶτον αὐτὸν δούλον γενέσθαι, καὶ τότε, τί ποτε δοῦσαν ἀντ' αὐτοῦ, λαβεῖν αὐτόν. Ἡ δὲ, πιπρασκομένου, τὴν καλύπτραν ἀφελομένη τῆς κεφαλῆς ἀντέδωκεν· ὅθεν Ποδάρκης Πρίαμος ἐκλήθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

(1) Πλέοντας δὲ ἀπὸ Τροίας Ἡρακλέους, Ἡρακαλεπούς ἐπέμψε χειμῶνας· ἐφ' οἷς ἀγανακτήσας Ζεὺς, ἐκρέμασεν αὐτὴν ἐξ Ὀλύμπου. Προσέπει δὲ Ἡρακλῆς τῇ Κῷ· καὶ νομίσαντες αὐτὸν οἱ Κῳοὶ ληστρικὸν ἄγειν στόλον, βάλλοντες λίθοις προσπλεῖν ἐκώλυον. ² Ὁ δὲ βιασάμενος, τὴν νύκτα (νῆσον ?) εἶλε, καὶ τὸν βασιλέα Εὐρύπυλον, Ἀστυπαλαίης παῖδα καὶ Ποσειδῶνος, ἐκτείνει. Ἐτρώθῃ δὲ κατὰ τὴν μάχην Ἡρακλῆς ὑπὸ Χαλκώδοντος, καὶ, Διὸς ἐξαρπάσαντος αὐτόν, οὐδὲν ἔπαθε.

³ Πορθήσας δὲ Κῷ, ἔχε δι' Ἀθηνᾶς εἰς Φλέγραν, καὶ μετὰ θεῶν κατεπολέμησε Γίγαντας.

devinxit; Syleum * vero, qui in Aulide (Lydia ?) peregrinos praetereuntes terram fodere cogebat, defossis cum radice vitibus, una cum Xenodice filia interfecit. *Idem ad Dolichen insulam delatus, ac videns Icarī corpus in litore ejectum, sepulturae dedit, ab eoque Dolichen insulam mutato nomine Icariam vocavit. Cujus beneficii caussa Daedalus Pisae similem Herculi confecit imaginem, quam noctu ignorans Hercules, vivam esse opinatus, lapide percussit. *Quo tempore apud Omphalen serviebat, fuisse dicunt in Colchos navigationem et venationem apri Calydonii, ac Theseum Troezen profectum Isthmum purgasse latronibus.

(4) Post servitutem morbo liberatus cum duodeviginti navibus quinquaginta remis instructis, collecto fortissimorum virorum voluntarie cum eo in bellum proficiscentium exercitu, navigavit contra Ilium. Ibi quum appulisset, navium custodiam reliquit Oidī, ipse vero cum ceteris principibus contendit ad urbem. *Laomedon interea, facto cum multitudine in classem impetu, Oiclem quidem pugnantem interfecit, sed repulsus, ab Herculis sociis intra urbem coepit obsideri. *Quumque obsidio urgeretur, Telamon, dirupta muri parte, primus urbem ingressus est, et post eum Hercules. Qui ubi Telamonem primum intrasse vidit, stricto eum gladio aggreditur, neminem volens se haberi fortiozem. *Id quum Telamon animadvertisset, adjacentes prope lapides collegit, atque Herculi quidnam faceret interroganti aram se respondit Herculi exstruere Callinico. *Tum is Telamoni collaudato, postquam urbem ceperat Laomedontemque cum filiis ejus praeter Podarcen sagittis interfecerat, Hesionen, Laomedontis filiam, virtutis praemium dedit, *et huic quem vellet captivorum abducendum concessit. Quae quum sibi Podarcen fratrem delegisset, Hercules illum prius in servitutem redigendum ait, atque sic eum, dato quodcumque vellet redemptionis pretio, se recepturam esse. Illa igitur pro vendito fratre demptum e capite flammeum dedit. Hic Podarces Priamus est vocatus.

CAPUT VII.

(1) Herculi a Troja classem reducenti Juno vehementem immisit tempestatem. Quam ob rem Jupiter indignatus eam ex Olympo suspendit. Hercules interea navigavit ad Con. Coi piraticam eum classem agere existimantes, jactis lapidibus appellere prohibebant. *Is autem vi adhibita noctu insulam cepit, regemque Eurypylum Astypalaeae, et Neptuni filium, interemit. Sed et Hercules in pugna a Chalcodonte vulneratus est, at a Jove ereptus mali nihil pertulit.

*Co devastata, a Minerva advocatus venit Phlegram, ubi cum diis Gigantes debellavit.

(2) Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἐπ' Αὐγέαν ἐστρατεύετο, συναθροίσας Ἀρκαδικὸν στρατὸν, καὶ παραλαβὼν ἐθελοντάς τῶν [ἀσπῶν] ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀρίστους. ² Αὐγέας δὲ τὸν ἀπ' Ἡρακλέους πόλεμον ἀκούων, κατέστησεν Ἡλείων στρατηγὸς Εὐρύτου καὶ Κτεάτου συμφύεις, οἱ δυνάμει τοὺς τότε ἀνθρώπους ὑπερέβαλλον. Παιῖδες δὲ ἦσαν Μολιόνης καὶ Ἄκτορος, ἐλέγοντο δὲ Ποσειδῶνος. Ἄκτωρ δὲ ἀδελφὸς ἦν Αὐγέου. ³ Συνέβη δὲ Ἡρακλεῖ, κατὰ τὴν στρατείαν νοσήσαι. Διὰ τοῦτο καὶ σπονδὰς πρὸς τοὺς Μολιονίδας ἐποιήσατο. Οἱ δὲ, ὕστερον ἐπιγινόντες αὐτὸν νοσοῦντα, ἐπιτίθενται τῷ στρατεύματι, καὶ κτείνουσι πολλούς. ⁴ Τότε μὲν οὖν ἀνεχώρησεν Ἡρακλῆς· αὐτὸς δὲ, τῆς τρίτης Ἰσθμιάδος τελομένης, Ἡλείων τοὺς Μολιονίδας πεμφάντων συνθύτας, ἐν Κλεωναῖς ἐνεδρεύσας, τούτους Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε, καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ τὴν Ἥλιν εἶλε τὴν πόλιν. ⁵ Καὶ κτείνας μετὰ τῶν παιδῶν Αὐγέαν, κατήγαγε Φυλέα, καὶ τούτῳ τὴν βασιλείαν ἔδωκεν. ⁶ Ἔθηκε δὲ καὶ τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα· Πέλοπός τε βωμὸν ἰδρύσατο, καὶ θεῶν δώδεκα βωμοὺς ἐξῆς (ἐξ;) ἐδείματο.

(3) Μετὰ δὲ τὴν Ἥλιδος ἄλωσιν, ἐστράτευσεν ἐπὶ Πύλον, καὶ τὴν πόλιν ἑλὼν, Περικλύμενον κτείνει τὸν ἀλκιμώτατον τῶν Νηλέως παιδῶν, δὲ μεταβάλλων τὰς μορφὰς ἐμάχετο. Τὸν δὲ Νηλέα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, χωρὶς Νέστορος, ἀπέκτεινε. Οὗτος δὲ νέος ὢν παρὰ Γερηνίους ἐτρέφετο. Κατὰ δὲ τὴν μάχην καὶ Ἄδην ἔτρωσε Πυλίοις βοηθοῦντα.

² Ἐλὼν δὲ τὴν Πύλον, ἐστράτευεν ἐπὶ Λακεδαιμόνα, μετελθεὶν τοὺς Ἱπποκόωντος παῖδας θέλων. Ὁργίζετο μὲν γὰρ αὐτοῖς, καὶ διότι Νηλεῖ συνεμάχησαν, μᾶλλον δὲ ὠργίσθη, ὅτι τὸν Λακωνίου παῖδα ἀπέκτειναν. ³ Θεωμένου γὰρ αὐτοῦ τὰ Ἱπποκόωντος βασιλεία, ἐκδραμῶν κύων τῶν Μολοττιῶν ἐπ' αὐτὸν ἐζέρετο· ὃ δὲ, βαλὼν λίθον, ἐπέτυχε τοῦ κυνός. Ἐκτροχάσαντες δὲ οἱ Ἱπποκωντίδαι, καὶ τύπτοντες αὐτὸν τοῖς σκυτάλοις, ἀπέκτειναν. Τὸν δὲ τούτου θάνατον ἐκδικῶν, στρατείαν ἐπὶ Λακεδαιμονίαν συνήθροιζε. ⁴ Καὶ παραγενόμενος εἰς Ἀρκαδίαν, ἡξίου καὶ Κηφεία μετὰ τῶν παιδῶν, ὧν εἶχεν, εἴκοσι, συμμαχεῖν. Δεδωὶς δὲ Κηφεὺς, μὴ, καταλιπόντος αὐτοῦ Τέγεαν, Ἀργεῖοι ἐπιστρατεύσονται, τὴν στρατείαν ἡρνεῖτο. Ἡρακλῆς δὲ παρ' Ἀθηνᾶς λαβὼν ἐν ὑδρίᾳ χαλκῇ βόστρυχον Γοργόνης, Στερόπῃ (Ἀερόπῃ;) τῇ Κηφείως θυγατρὶ δίδωσιν, εἰπὼν, ἐὰν ἐπὶ στρατὸς, τρίς ἀνασχούσης ἐκ τῶν τειχῶν τὸν βόστρυχον καὶ μὴ προϊδούσης, τροπὴν τῶν πολεμίων ἔσεσθαι. ⁵ Τούτου γενομένου, Κηφεὺς μετὰ τῶν παιδῶν ἐστράτευε. Καὶ κατὰ τὴν μάχην αὐτὸς τε καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ τελευτῶσι· καὶ πρὸς τούτοις Ἱφικλος ὁ τοῦ Ἡρακλέους ἀδελφός. Ἡρακλῆς δὲ κτείνας τὸν Ἱπποκόωντα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, χιρυσάμενος τὴν πόλιν, Τυνδάρεω καταγαγὼν, τὴν βασιλείαν παρέδωκε τούτῳ.

(4) Παρῶν δὲ Τέγεαν Ἡρακλῆς, τὴν Αὐγῇν Ἀλεοῦ

FRAGMENTA HISTORICORUM.

(2) Nec multo post, collecto Arcadum exercitu et assumptis ex (urbibus) Græciæ volonibus fortissimis, contra Augeam suscepit expeditionem. ² Augeas ab Hercule bellum sibi parari audiens Eleorum duces constituit Eurytum et Cleatum, qui in unum corpus concreti viribus omnes tunc temporis mortales superabant. Filii erant Moliones et Actoris, licet Neptuni esse dicerentur. Actor frater erat Augeæ. ³ Accidit autem ut inter expeditionem Hercules in morbum incideret. Quam ob causam cum Molionidis inducias fecit. Hi vero quum postea Herculem morbo laborare rescivissent, ejus copias insidiis aggrediuntur et multos trucidant. ⁴ Tunc igitur Hercules recessit; postea vero, ubi tertium ab eo tempore ludi Isthmici celebrabantur, missos ab Eleis ad sacra facienda Molionidas ad Cleonæ ex insidiis interemit et ductis contra Elin copias urbem cepit; occisoque cum filiis Augeæ reduxit Phyleum, eique regnum tradidit. ⁵ Præterea etiam ludos Olympicos instituit, ac Pelopis aram consecravit, nec non aras duodecim deorum ex ordine dedicavit.

(3) Post Elidem captam adversus Pylum profectus est, atque urbe potitus Periclymenum interfecit, Nelei filiorum fortissimum, qui inter pugnandum in varias formas se transmutabat. Neleum quoque ceterosque ejus filios, excepto Nestore, necavit. Hic enim puer adhuc apud Gere-nios educabatur. In eadem pugna etiam Plutonium Pylis opitulante vulneravit.

² Expugnata Pylo, profectus est contra Lacedæmonem, Hippocoontis filios puniturus; quibus, quod Neleo suppetias tulissent, magis autem, quod Licymnii filium occidissent, succensebat. ³ Hoc enim Hippocoontis regiam contemplante, Molossici generis canis in eum erupit: puer lapide canem feriit. Tum Hippocoontidæ accurrentes fustibus eum necarunt. Hujus igitur necem ulturus exercitum in Lacedæmonem comparavit: ⁴ atque in Arcadiam progressus Cepheum quoque cum viginti quos habebat filiis belli socium esse voluit. At Cepheus, veritus ne relictam a se Tegeam Argivi bello invaderent, expeditionem detrectabat. Tum Hercules acceptum a Minerva in urna ænea Gorgonis cinnnum Steropæ (Aeropæ?) Cephei filiæ dedit, verbis addens: si exercitu aggrediente ter de muris cinnnum averso vultu ostentaret, hostes in fugam se conversuros esse. ⁵ Quo facto Cepheus cum filiis expeditionem secutus est. Atque in pugna et ipse et filii occubuerunt, præterea etiam Iphiclus frater Herculis. Hic autem, cæso Hippocoonte et ejus filiis, urbe potitus Tyndareum reduxit eique regnum tradidit.

(4) Per Tegeam iter faciens Hercules Augem Alei filiam

θυγατέρα οὖσαν ἀγνωσὺν ἐφθειρεν. Ἦ δὲ, τεκοῦσα κρύφα τὸ βρέφος, κατέθετο ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς. Λοιπὸν δὲ τῆς χώρας φθειρομένης, Ἀλεὺς εἰσελθὼν κατέρευνήσας εἰς τὸ τέμενος, τὰς τῆς θυγατρὸς ὠδίννας εὔρε. Τὸ μὲν οὖν βρέφος εἰς τὸ Παρθένιον ὅρος ἐξέθετο. ²Καὶ τοῦτο μὲν κατὰ θεῶν τινα πρόνοιαν ἐσώθη. Θηλήν μὲν γὰρ ἀρτίτοκος ἔλαφος ὑπέσχεεν αὐτῷ· ποιμένες δὲ ἀνελόμενοι τὸ βρέφος, Ἰήλερον ἐκάλεσαν αὐτόν. ³Αὐγὴν δὲ ἔδωκε Ναυπλίῳ τῷ Ποσειδῶνος ὑπερόριον ἀπειπολήσσει. Ὁ δὲ Τεύθραντι τῷ Τευθρανίας ἔδωκεν αὐτὴν δυνάστη· κακείνος γυναῖκα ἐποίησάτο.

(5) Ἡρακλῆς δὲ πάραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα, τὴν Οἰνῶς θυγατέρα Δηϊάνειραν ἐμνηστεύσατο. Καὶ διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχελῶν, ἀπεικασθέντα ταύρῳ, περιέκλασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων. Καὶ τὴν μὲν Δηϊάνειραν γαμέϊ· τὸ δὲ κέρας Ἀχελῶος λαμβάνει, δοὺς ἀντὶ τοῦτο τὸ τῆς Ἀμαλθειας. ²Ἀμαλθεια δὲ ἦν Αἰμονίου θυγάτηρ, ἥ κέρας εἶχε ταύρου. Τοῦτο δὲ, ὡς Φερεκυδὴς λέγει, δύναμιν εἶχε τοιαύτην, ὥστε βρωτῶν ἢ ποτῶν, ὅπερ εὐξαίτο τις, παρέχειν ἄπονον.

(6) Στρατεύει δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Καλυδιῶν ἐπὶ Θεσπρωτοῦς. Καὶ πόλιν ἑλὼν Ἐφυραν, ἧς ἑβασίλευε Φύλλας, Ἀστυόχῃ τῇ τοῦτο θυγατρὶ συνελθὼν, πατὴρ Τληπολέμου γίνεται. ²Διατελὼν δὲ παρ' αὐτοῖς, πέμψας πρὸς Θέστιον, ἑπτὰ μὲν κατέχειν ἔλεγε παῖδας, τρεῖς δὲ εἰς Θήβας ἀποστέλλειν, τοὺς δὲ λοιποὺς τεσσαράκοντα πέμπειν εἰς Σαρδῶ τὴν νῆσον ἐπ' ἀποικίαν.

³Γενομένων δὲ τούτων, εὐωγούμενος παρὰ Οἰνεῖ, κοινῶν πληγὰς ἀπέχτεινεν Ἀρχιτέλους παῖδα Εὐνομον κατὰ χειρῶν διδόντα· συγγενὴς δὲ Οἰνῶς οὗτος. ⁴Ἄλλ' ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδὸς, ἀκουσίως γεγενημένου τοῦ συμβεβηκότος, συγγενωμένοι· Ἡρακλῆς δὲ, κατὰ τὸν νόμον, τὴν φυγὴν ὑπομένειν ἤθελε, καὶ διέγνω πρὸς Κήρυκα εἰς Τραχίνα ἀπιέναι. ⁵Ἄγων δὲ Δηϊάνειραν, ἐπὶ ποταμὸν Εὐνῆον ἦκεν, ἐν ᾧ καθεζόμενος Νέσσος ὁ Κένταυρος τοὺς παριόντας διεπόρθευε μισθοῦ, λέγων παρὰ θεῶν τὴν πορθεῖαν εἰληφέναι διὰ δικαιοσύνην. ⁶Αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη· Δηϊάνειραν δὲ, μισθὸν αἰτηθεὶς, ἐπέτρεψε Νέσσῳ διακομίζειν. Ὁ δὲ διαπορθευόμενος αὐτὴν ἐπεχειρεῖ βιάζεσθαι. Ἐκ δὲ ἀνακραγούσης αἰσθόμενος ὁ Ἡρακλῆς, ἐξελθὼντα Νέσσον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν. ⁷Ὁ δὲ μέλλων τελευτᾶν, προσκαλεσάμενος Δηϊάνειραν εἶπεν, εἰ θέλοι φίλτρον πρὸς Ἡρακλέα ἔχειν, τὸν τε γόνον, ὃν ἄφῃκε κατὰ τῆς γῆς, καὶ τὸ βύεν ἐκ τοῦ τραύματος τῆς ἀκίδος αἷμα, συμμιξάει. Ἦ δὲ ποιήσασα τοῦτο, ἐφύλαττε παρ' ἐαυτῇ.

(7) Διεξιὼν δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυόπων χώραν, ἀπορῶν τροφῆς, ἀπαντήσας Θειοδάμαντος βοηλατοῦντος, τὸν ἕτερον τῶν ταύρων λύσας, εὐωγῆσατο. ²Ὡς δὲ ἦκεν εἰς Τραχίνα πρὸς Κήρυκα, ὑποδελθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, Δρύοπας κατεπολέμησεν.

haud agnitam viliavit. Quae quem clam peperit puerum in Minervae sacrario deposuit. Peste autem per ea loca stragem edente, Aleus templum ingressus et singula rimatus filiae partum invenit. Infantem igitur in Parthenium montem jussit exponi. ²Sed divina quadam providentia servatus est. Nam cerva, quae nuperrime pepererat, illi ubera praebuit: pastores autem sublatum puerum Telephum vocarunt. ³Augen Aleus Nauplio, Neptuni filio, extra fines vendendam dedit. Hic Teuthranti, Teuthrae regi, eam tradidit, qui uxorem duxit.

(5) Hercules Calydonem profectus Deianiram Cenei filiam in matrimonium poposcit: ac luctatus de nuptiis ejus cum Acheloo in taurum transformato alterum ei cornu perfregit. Haec Deianiram duxit, cornu autem Acheloo restituit, qui hujus loco Amaltheae cornu dedit. ²Amalthea Haemonii filia erat tauri cornu praedita; quod, ut Pherecydes testatur, eam habebat virtutem, ut quidquid cibi vel potus quispiam expeteret, sine labore ullo suppeditaret.

(6) Deinde Hercules cum Calydoniis contra Thesprotos in bellum exit; et capta Ephyra urbe, cujus rex erat Phylas, cum Astyoche illius filia congressus, pater fit Tlepolemi. ²Dum vero apud Calydonios versabatur, ad Thestium misit, eumque jussit septem suorum filiorum retinere, tres ablegare Thebas, reliquos quadraginta colonos mittere in Sardiniam.

³Quibus factis, quum apud Ceneum in convivio esset, pugno percussus Eunomum, Architelis filium, aquam manibus infundentem occidit. Hic Ceneo propinquus erat. ⁴Sed pater pueri, quod id ab imprudente factum esset, veniam dedit. Hercules autem, ut lex jubebat, exilium sustinere voluit, atque Trachinem ad Ceycem sese conferre decrevit. ⁵Itaque cum Deianira ad Evenum fluvium pervenit, in cujus ripis considens Nessus Centaurus viatores mercede trajiciebat; quod nautum a diis sibi justitiae praemium concessum esse dicebat. ⁶Hercules igitur ipse quidem annem permeavit, Deianiram vero portorium pactus Nesso commisit transferendam. Hic autem in tractu vim ei afferre intendit. Quam clamantem audiens Hercules, egredientem Nessum in corde sagitta percussit. ⁷Is mortuus Deianirae advocatae, si philtum in Herculem vellet habere, jussit, ut quod ipse semen in terram effudisset cum sanguine ex sagittae vulnere defluente commisceret. Quod quum illa fecisset, penes se servavit.

(7) Hercules Dryopum terram peragrans et cibi inopia laborans, Thiodamante cum plastro duobus bobus juncto occurrente, alterum eorum solvit et deinde devoravit. ²Ut vero Trachinem venit ad Ceycem, hospitio ab eo exceptus Dryopas debellavit.

³ Αὖθις δὲ ἐκεῖθεν ὁρμηθεὶς, Αἰγυμῖω βασιλεῖ Δωριέων συνεμάχησε. Λαπιθαὶ γὰρ περὶ γῆς ὄρων ἐπολέμουν αὐτῷ, Κορώνου στρατηγούντος. Ὁ δὲ, πολιορκούμενος, ἐπεκαλέσατο τὸν Ἡρακλῆα βοηθὸν ἐπὶ μέρει τῆς γῆς. Βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρωνον μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν παρέδωκεν ἑλευθέραν αὐτῷ.

⁴ Ἀπέκτεινε δὲ καὶ Λαογόραν, μετὰ τῶν τέκνων, βασιλέα Δρυόπων, ἐν Ἀπόλλωνας τεμένει δαινύμενον, ὑβριστὴν ὄντα, καὶ Λαπιθῶν σύμμαχον. ⁵ Παριόντα δὲ Ἴωνον εἰς μονομαχίαν προεκάλεσατο αὐτὸν Κύκνος Ἄρεος καὶ Πελοπίας. Συστάς δὲ καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ⁶ Ὡς δὲ εἰς Ὀρμένιον ἦκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς μεθ' ὅπλων οὐκ εἶα διέρχασθαι. Κωλυόμενος δὲ παριέναι, καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν.

⁷ Ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχίνα, στρατείαν ἐπ' Οἰχαλίαν συνήθροισεν, Εὐρυτον τιμωρήσασθαι θέλων. Συμμάχούντων δὲ αὐτῷ Ἀρκάδιον καὶ Μηλιέων τῶν ἐκ Τραχίνος, καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημιδίων, κτείννας μετὰ τῶν παίδων Εὐρυτον, αἰρεῖ τὴν πόλιν. ⁸ Καὶ θάψας τῶν σὺν αὐτῷ στρατευσαμένων τοὺς ἀποθανόντας, Ἰππασόν τε τὸν Κήυκος, καὶ Ἀργεῖον καὶ Μέλανα τοὺς Λικυμνίου παῖδας, καὶ λαφυραγωγήσας τὴν πόλιν, ἦγεν Ἰόλην αἰγυμάλωτον. ⁹ Καὶ προσορμισθεὶς Κηναίῳ τῆς Εὐβοίας, ἐπ' ἀκρωτηρίῳ Διὸς Κηναίου βωμὸν ἰδρύσατο. ¹⁰ Μέλων δὲ ἱεουργεῖν, εἰς Τραχίνα (Λίχαν) τὸν κήρυκα ἐπέμψε, λαμπρὰν ἐσθῆτα οἰσόντα. Παρὰ δὲ τούτου τὰ περὶ τὴν Ἰόλην Δηϊάνειρα πυθομένη, καὶ δέισασα μὴ ἐκείνην μᾶλλον ἀγαπήσῃ, νομίσασα ταῖς ἀληθείαις φίλτρον εἶναι τὸ βυὲν αἷμα Νέσσου, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. Ἐνδὺς δὲ Ἡρακλῆς ἔθεν. ¹¹ Ὡς δὲ θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος ὁ τῆς ὕδρας ἵς τὸν χρωτὰ ἔσηπε, τὸν μὲν Λίχαν τοῖν ποδοῖν ἀράμενος, [ἀπὸ τῆς Βοιωτίας εἰς τὴν Εὐβοίαν θάλασσαν] κατηκόντισεν, τὸν δὲ χιτῶνα ἀπέσπασε προσπεφυκότα τῷ σώματι συναπασπύντο δὲ αἱ σάρκες αὐτῷ. ¹² Γοιαύτῃ δὲ συμφορᾷ κατασχεθεὶς, εἰς Τραχίνα ἐπὶ νεὸς κομίζεται. Δηϊάνειρα δὲ αἰσθομένη τὸ γεγονός, ἑαυτὴν ἀνήρτησεν. ¹³ Ἡρακλῆς δὲ ἐντειλάμενος Ἰλλῳ, ὃς ἐκ Δηϊανείρας ἦν αὐτῷ παῖς πρεσβύτερος, Ἰόλην ἀνδρωθέντα γῆμαι, παραγενόμενος εἰς Οἶτην ὄρος (ἔστι δὲ τοῦτο Τραχινίον), ἐκεῖ πυρὰν ποιήσας, ἐκέλευεν, ἐπιβάντος, ὑφάπτειν. ¹⁴ Μηδενὸς δὲ τοῦτο πράττειν ἐθέλοντος, Ποίας, παριὼν κατὰ ζήτησιν ποιμνίων, ὑφῆψε. Τούτῳ καὶ τὰ τόσσα ἐδωρήσατο Ἡρακλῆς. ¹⁵ Καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς, λέγεται νέφος ὑποστάν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι. Ἐκεῖθεν δὲ τυχὼν ἀθανασίας, καὶ διαλλαγῆς Ἡρᾷ, τὴν ἐκείνης θυγατέρα Ἥβην ἔγημεν, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες Ἀλεξιάρης καὶ Ἀνίχης ἐγένοντο.

(8) Ἦσαν δὲ παῖδες αὐτῷ, ἐκ μὲν τῶν Θεσπίου θυγατέρων, Πρόκριδος μὲν, Ἀντιλέων καὶ Ἱππεύς· ἡ πρεσβυτάτη γὰρ διδύμους ἐγέννησε. Πανόπης δὲ Θρεψίππας· Λύσης, Εὐμήδης· Κρέων· ² Ἐπιλάϊδος,

³ Hinc rursus profectus Ægimio Doriensium regi belli socius fuit. Lapithæ enim de terræ finibus cum eo belligerabant duce Corono. Ille vero obsidione pressus Herculem, promissa regni parte, auxilio advocavit. Opitulatus igitur Hercules Coronum cum aliis interemit, atque terram universam liberam Ægimio restituit.

⁴ Laogoram quoque, Dryopum regem, in Apollinis luco epulantem, ut virum insolentem et Lapitharum socium, cum filiis occidit. ⁵ Deinde per Itonum iter facientem in singulare certamen provocavit Cycnus, Martis filius et Pelopie. Congressus igitur hunc quoque interfecit. ⁶ Ut autem Ormenium venit, rex Amyntor cum armis eum transire vetuit. Quum ita a transitu prohiberetur, hunc quoque occidit.

⁷ Quum Trachinem venisset, ut in Eurytum animadverteret, contra Æchaliā collegit exercitum. Igitur accitis sociis Arcadibus et ex Trachine Meliensibus, nec non Locris Epicnemidiis, interfecto una cum filiis Euryto, urbem expugnavit. ⁸ Sepultis deinde commilitonibus, qui in pugna perierant, Hippaso Ceycis, et Argio et Melane Lycymnii filiis, ac direpta urbe, Iolen captivā abduxit, et in Cenæum Eubææ promontorium appulsus, Jovis Cenæarum consecravit. ⁹ Sacra vero paraturus Trachinem misit Licham præconem, qui splendidam sibi vestem afferret. A quo ubi quæ de Iole acciderant Deianira percepit, veritate illam magis amaret, effuso Nessi sanguine, quod verum esse philtrum arbitrabatur, tunicam perunxit. Qua indutus Hercules sacrificavit. ¹⁰ Sed quum tunica incaluisset, hydræ venenum cutem putrefecit. Tum Licham pedibus correptum (a Boetia in Euboicum mare) jaculatus est; tunicam vero, quæ corpori inhaerescerat, detrahens carnes simul avulsit. ¹¹ Tanta igitur calamitate Hercules laborans, nave vehitur Trachinem. Deianira, re comperta, suspensio vitam finivit. ¹² Hercules, postquam Hylo, ex Deianira filiorum natu maximo, commendaverat, ut, ubi ad virilem ætatem pervenisset, Iolen uxorem duceret, in Ætam Trachiniorum montem profectus, constructo ibi rogo, ubi conscendisset eum, ignem subijci jussit. ¹³ Quod quum facere nemo vellet, Pæras, qui amissas greges quarrens præteribat, ignem subiecit. Quem propterea Hercules arcu donavit. ¹⁴ Ardente autem pyra, nubes subiens cum tonitru eum in cælum sustulisse dicitur. Inde immortalitatem adeptus et reconciliatus cum Junone, Heben filiam ejus duxit, ex qua Alexiarem et Avicetum filios suscepit.

(8) Erant vero ei filii ex Thespii filiabus hi : e Procride Antileon et Hippeus; ea enim natu maxima geminos pepererat; ex Panope Threpsiippas, e Lyse Eumedes, ex Creon, e Epilaide Astyanax, e Certhe Iobes, ex Eurybia

Ἄστυναξ· Κέρβης δὲ, Ἰόβης· Εὐρυβίας, Πολύλαος· Πατροῦς, Ἀρχέμαχος· Μελίνης, Λαομέδων, Κλυτίπης, Εὐρύκαπτος· Εὐρύπυλος, Εὐδότης· Ἀγλαΐης, Ἀντιάδης· ὁ Ὀνήσιππος, Χρυσήϊδος· Ὁρείης, Λαομένης (Λαομένης?)· Τέλης, Λυσιδίχης· Ἐντεδίδης, Μενιππίδης· Ἀνθίπης, Ἰππόδρομος· Τελευταγόρας, Εὐρύχης· Πύλος (Πύλης?), Ἰππώτος (Ἰππότας?)· Ἐὐβοίας, Ὀλυμπος· Νίκης, Νικόδρομος· Ἀργέλης, Κλεόλαος· Ἐξόλης, Ἐρύθρας· Ξανθίδος, Ὀμόλιππος· Στρατονίκης, Ἀτρομος· Κελευστάνωρ, Ἰφίδος· Λαοθόης, Ἀντίδος· Ἀντίπης, Ἀλόπιος· Ἄστυβίης, Κλαυμήτιδος (Καλαμήτιδος?)· Φυλῆτιδος, Τίγασις· Αἰσχυρήϊδος, Λευκωνῆς· Ἀνθείας· Εὐρυπύλης, Ἀρχέδικος· Δυναστής, Ἐρατος (Ἐρατοῦς?)· Ἀσωπίδης, Μέντωρ· Ὡνῆς, Ἀμήστριος· Τιφύσης, Λυγκεύς· Ἀλοκράτης, Ὀλυμπούσης· Ἐλικωνίδος, Φαλίας· Ἡσυχείης, Οἰστρέβλης· Τερψικράτης, Εὐρύωψ· Ἐλευχίας, Βουλεύς· Ἀντίμαχος, Νικίπης· Πάτροκλος, Πυρίπης· Ἰφίππος, Πραξιθέας· Λυσίπτης, Ἐράσιππος· Λυκοῦργος· Λύκιος, Τοξικράτης· Βουκόλος, Μάρσης· Λεύκιππος, Εὐρυτέλης· Ἰπποκράτης, Ἰππόζυγος. Οὗτοι μὲν ἐκ τῶν Θεσπίου θυγατέρων. Ὁ ἕκ δὲ τῶν ἄλλων, Δηϊανείρας μὲν τῆς Οἰνέως, Ὑλλος, Κτήσιππος, Ἰλνὸς, Ὀνειτῆς. Ὁ ἕκ δὲ τῆς Κρέοντος, Θηριμαχός, Δηϊκόων, Κρεοντιάδης, Δῆϊων. Ὁ ἕκ δὲ τῆς Ὀμφάλης δὲ, Ἀγέλαος· ὅθεν καὶ τὸ Κροίσου γένος. ἡ Χαλκιδίπης τῆς Εὐρυπύλου, Θετταλός· Ἐπικάστης τῆς Αὐγέου, Θεσταλός· Παρθενόπης τῆς Στυμφαλίου, Εὐήρης· ἡ Αὐγῆς τῆς Ἀλεοῦ, Τήλεφος· Ἀστυόχης τῆς Φυλάντος, Τηλοπόλεμος· Ἀστυδαμείας τῆς Ἀμύντορος, Κτήσιππος· Αὐτονόης τῆς Πειρώως, Παλαίμων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

(1) Μεταστάντος δὲ Ἡρακλέους εἰς θεοῦς, οἱ παῖδες αὐτοῦ φυγόντες Εὐρυσθέα, πρὸς Κήρυκα παρεγένοντο. Ὡς δὲ, ἐκείνους ἐκδιδόναι λέγοντος Εὐρυσθέως, καὶ πόλεμον ἀπειλοῦντος, ἐδεδοίκεσαν, Τραχίνα καταλιπόντες, διὰ τῆς Ἑλλάδος ἔφυγον. Ὁ Διωκόμενοι δὲ, ἦγον εἰς Ἀθήνας, καὶ καθεσθέντες ἐπὶ τὸν Ἐλέου βωμόν, ἤζιουν βοηθεῖσθαι. Ὁ Ἀθηναῖοι δὲ οὐκ ἐκδιδόντες αὐτοὺς, πρὸς τὸν Εὐρυσθέα πόλεμον ὑπέστησαν. Καὶ τοὺς μὲν παῖδας αὐτοῦ Ἀλέξανδρον, Ἰφιμέδοντα, Εὐρύβιον, Μέντορα, Περιμήδην, ἀπέκτειναν· ὁ αὐτὸν δὲ Εὐρυσθέα φεύγοντα ἐφ' ἄρματος, καὶ πέτρας ἤδη παριππεύοντα Σκειρωνίδας, κτείνει διώξας Ὑλλος. Καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν ἀποτεμών, Ἀλκμήνῃ δίδωσιν· ἡ δὲ κεφαλὴν τοὺς θοβαλοὺς ἐξώρυξεν αὐτοῦ.

(2) Ἀπολομένου δὲ Εὐρυσθέως ἐπὶ Πελοπόννησον ἦλθον οἱ Ἡρακλίδαι, καὶ πάσας εἶλον τὰς πόλεις. Ὁ Ἐνιαυτοῦ δὲ αὐτοῖς ἐν τῇ καθύδῳ γενομένης φθορᾶς, πᾶσαν Πελοπόννησον κατέσχε. Καὶ ταύτην γενέσθαι γρηγορῶς διὰ τοὺς Ἡρακλίδας ἐδόχου· πρὸ γὰρ τοῦ

Polylaus, e Patro Archemachus, e Meline Laomedon. e Clytippe Eurycapys, Eurypylus ex Eubote, ex Aglaia Antiades, Onesippus e Chryseide, ex Orea Lanomenes (Laomenes?), Teles e Lysidice, ex Entedide Menippides, ex Anthippe Hippodromus, Teleutagoras ex Euryce, Pylus ex Hippote (ex Pyle Hippotas?), ex Eubora Olympus, e Nice Nicodromus, ex Argela Cleolaus, ex Exole Erythras, e Xanthide Homolippus, e Stratonicie Atromus, Celeustanor ex Iphide, Laothoes ex Antide, (ex Laothoe Antiphilus?) ex Antiope Alopis, Astybie e Calametide, e Phyleide Tigasis, ex Aeschreide Leucones, ex Anthea **, ex Eurypyle Archedicus, e Dynaste Eratus (Dynastes ex Erato?), ex Asopide Mentor, ex Eone Amestrius, e Tiphysse Lynceus, Halocrates ex Olympusa, ex Heliconide Phalias, ex Hesychia Oestrebles, e Terpsicrate Euryops, ex Eleuchea Buleus, Antimachus e Nicippe, Patroclus e Pyrippe, Nephus e Praxitheia, e Lysippe Erasippus, ex Lycurgus, Lycius ex Toxicrate, Bucolus e Marse, Leucippus ex Eurytele, ex Hippocrate Hippozygus. Hi sunt ex Thespiadibus orti; ex aliis vero sequentes: ex Deianira, Cenei filia, Hyllus, Ctesippus, Glenus, Onites. E Megara, Creontis filia, Therimachus, Deicoon, Creontiades, Deion. Ex Omphale Agelaus, unde etiam Cræsi genus; ex Chalcioppe, Eurypyli, Thessalus; ex Epicaste, Augæ, Thestalus; ex Parthenope, Stymphali, Everes; ex Auge, Alei, Telephus; ex Astyoche, Phylantis, Tlepolemus; ex Astydamia, Amyntoris, Ctesippus; ex Autonoe, Pirei, Palæmon.

CAPUT VIII.

(1) Relato inter deos Hercule, filii ejus Eurystheum fugientes ad Ceycem se receperunt. Eurystheo autem eos repetente ac bellum minitante, metuentes, relicta Trachine per Græciam fugerunt; et dum Eurystheus eos persequeretur, concesserunt Athenas, ubi considentes ad aram Misericordiæ opem implorabant. Athenienses vero non dederunt eos, sed adversus Eurystheum bellum sustinuerunt, atque filios ejus Alexandrum, Iphimedontem, Eurybium, Mentorem, Perimeden necarunt; ipsum denique Eurystheum in curru fugientem, quum jam petras Scironides præterveheretur, insecutus Hyllus interfecit, et recisum ejus caput Alcmenæ dedit, quæ illi radiis textorii oculos effudit.

(2) Itaque interfecto Eurystheo in Peloponnesum Heraclidæ rediere omnesque urbes expugnarunt. Quoniam autem intra annum quo redierant, universam Peloponnesum pestis invaserat, eamque accidisse oraculum dixerat, quod Heraclidæ prius, quam fas esset, redissent: relicta rursus

δρόντος αὐτοὺς κατελθεῖν. Ὅθεν ἀπολιπόντες Πελοπόννησον, ἀνεχώρησαν εἰς Μαραθῶνα, καὶ κατέκωον. ³ Τληπόλεμος οὖν, κτείνας οὐχ ἔκων Λικύμνιον (τῇ βακτηρίᾳ γὰρ αὐτοῦ θεραπεύοντα πλήσσαντος ὑπέδραμε), πρὶν ἐξελθεῖν αὐτὸν (αὐτοὺς;) ἐκ Πελοποννήσου· φεύγων οὖν μετ' οὐκ ὀλίγων, ἦκεν εἰς Ῥόδον, καὶ κατέκωκε.

⁴ Ὑλλος δὲ τὴν μὲν Ἰολὴν κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἐντολὴν ἔγημε· τὴν δὲ κάθοδον ἐζήτει τοῖς Ἡρακλείδαις κατεργάσασθαι. Διὸ παραγεγόμενος εἰς Δελφούς, ἐπυνθάνετο, πῶς ἂν κατέλθοιεν. Ὁ δὲ θεὸς ἔφησε, περιμένειν τὸν τρίτον καρπὸν κατέρχεσθαι. ⁵ Νομίσας δὲ Ὑλλος τρίτον καρπὸν λέγεσθαι τὴν τριετίαν, τοσοῦτον περιμένειν χρόνον σὺν τῷ στρατῷ καθεῖται ^{****} τοῦ Ἡρακλέους ἐπὶ Πελοπόννησον, Τισαμενοῦ τοῦ Ὁρέστου βασιλεύοντος Πελοποννήσιον. Καὶ γενομένης πάλιν μάχης, νικῶσι Πελοποννήσιοι, καὶ Ἀριστόμαχος θνήσκει.

⁶ Ἐπεὶ δὲ ἠνδρώθησαν οἱ [Κλεολάου] παῖδες, ἐχρῶντο περὶ καθόδου. Τοῦ θεοῦ δὲ εἰπόντος, ^δ τι καὶ τὸ πρότερον, Τήμενος ἡτιᾶτο λέγων, τούτῳ πεισθέντα αὐτοχῆσαι. ⁷ Ὁ δὲ θεὸς ἀνέειπε, τῶν αὐτοχρημάτων αὐτοὺς αἰτίους εἶναι· τοὺς γὰρ χρησμούς οὐ συμβάλλειν· λέγειν γὰρ οὐ γῆς, ἀλλὰ γενεᾶς καρπὸν τρίτον, καὶ στενογρᾶν τὴν εὐρυγαστέρα, δεξιὰν κατὰ τὸν τὸν Ἰσθμὸν ἔχοντα τὴν θάλασσαν. ⁸ Ταῦτα Τήμενος ἀκούσας, ἡτοίμαζε τὸν στρατὸν, καὶ νῆς ἐπήξατο τῆς Λοκρίδος ἐνθα νῦν ἀπ' ἐκείνου ὁ τόπος Ναύπακτος λέγεται. ⁹ Ἐκεῖ δὲ ὄντος τοῦ στρατεύματος, Ἀριστόδημος κεραυνωθείς ἀπέθανε, παῖδας καταλιπὼν ἐξ Ἀργείας τῆς Αὐτεσιώνος διδύμους, Εὐρυσθένη καὶ Προκλέα. (3) Συνέβη δὲ καὶ τὸν στρατὸν ἐν Ναυπάκτῳ συμφορὰ περιπεσεῖν. Ἐφάνη γὰρ αὐτοῖς μάντις χρησμούς λέγων καὶ ἐνθεάζων, ὅτι ἐνόμισαν μάγον εἶναι, ἐπὶ λύμῃ τοῦ στρατοῦ πρὸς Πελοποννησίων ἀπεσταλμένον. ² Τοῦτον βαλὼν ἀκοντίῳ Ἰππότης, ὁ Φύλαντος τοῦ Ἀντίοχου τοῦ Ἡρακλέους, τυχὼν ἀπέκτεινεν. Οὕτω δὲ γενομένου τούτου, τὸ μὲν ναυτικὸν, διαφθαρεῖσθαι τῶν νηῶν, ἀπώλετο· τὸ δὲ πεζὸν ἡτύχησε λιμῶ, καὶ διελύθη τὸ στρατεύμα. ³ Χρωμένον δὲ περὶ τῆς συμφορᾶς Τημένοιο, καὶ τοῦ θεοῦ διὰ τοῦ μάντεως γενέσθαι ταῦτα λέγοντος, καὶ κελεύοντος φυγαδεῦσαι δέκα ἔτη τὸν ἀνελόντα, καὶ χρήσασθαι ἡγεμόνι τῷ τριοφθαλμῷ, τὸν μὲν Ἰππότην ἐφυγάδευσαν, τὸν δὲ τριοφθαλμὸν ἐζήτησαν. ⁴ Καὶ περιτυγχάνουσιν Ὀξύλῳ τῷ Ἀνδραίμονος, ἐφ' ἵππου καθημένῳ μονοφθαλμῷ· τὸν γὰρ ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν ἐκκέκυτο τοῦ· ἐπὶ φόνῳ γὰρ οὗτος φυγὼν εἰς Ἥλιν, [καὶ] ἐκείθεν εἰς Αἰτωλίαν, ἐνταυτοῦ [δὲ] διελθόντος, ἐπανήρχετο. ⁵ Συμβαλόντες οὖν τὸν χρησμὸν, τοῦτον ἡγεμόνα ποιοῦνται. Καὶ συμβαλόντες τοῖς πολεμίοις, καὶ τῷ πεζῷ καὶ τῷ ναυτικῷ προτεροῦσι στρατῷ, καὶ Τισαμενὸν κτείνουσι τὸν Ὁρέστου. Θνήσκουσι δὲ συμμαχοῦντες αὐτοῖς οἱ Αἰγίμιου παῖδες, Πάμφυλος καὶ Δύμας.

Peloponneso, Marathonem recesserunt ibique habitarunt.

³ Ante vero quam ex Peloponneso recessissent, Tlepolemus Licymnium imprudens occidit. (Nam quum Tlepolemus servum baculo percutere vellet, Licymnius interveniens vulnus recepit.) Exulans igitur cum haud exigua manu Rhodum venit, ibique sedem sibi constituit.

⁴ Hyllus ex patris imperio Iolen duxit atque Heraclidarum reditum studebat efficere. Quare Delphos profectus sciscitatus est, quam ratione reverti possent. Cui deus respondit, si tertium fructum expectarent, redituros esse.

⁵ Hyllus tertium fructum triennium dici arbitratus, id temporis quum expectasset, cum exercitu rediit. ^{*} (Desunt *plura*.) ^{**} Herculis in Peloponnesum, regnante ibi Tisameno filio Orestis. Ac nova pugna commissa vincunt Peloponnesii et Aristomachus occumbit.

^{*} Ubi vero Aristomachi filii ad virilem aetatem pervenerant, de reditu oraculum consuluerunt. Deo idem quod antea respondente, Temenus exstulavit, huic se fidem habentes rem gessisse infelicitur. [†] Contra deus respondit ipsos calamitatum suarum auctores fuisse, quod oracula non recte intellexissent. Non enim terrae se, sed generationis tertium fructum indicare, et angustias latioris alvei mare significare, quod a dextra esset per Isthmum ingredienti Peloponnesum. [‡] Quae quum audiisset Temenus, exercitum paravit et naves compegit in Locridis loco, qui nunc ab hac re Naupactus vocatur. [§] Dum ibi exercitus esset, Aristodemus, relictis ex Argia Autesionis filia geminis, Eurysthene et Procle, fulmine ictus occubuit. (3) Accidit vero ut etiam exercitus, qui Naupacti erat, in magnam calamitatem incideret. Illis enim apparuit vates oracula fundens et numine plenus, quem magum esse putabant in exercitus perniciem a Peloponnesiis delegatum. [¶] Hunc Hippotes Phylantis, Antiochi, Herculis, jaculo percussus interfecit. Quo facto, classis disiectis navibus interit, ac pedestres copiae fame consumtae, totusque exercitus dissolutus est. ^{||} Temeno de calamitate oraculum sciscitante, deus propter vatis caedem hoc accidisse respondit, jussitque per decennium interfectorem exulare, ipsi autem trioculo duce uterentur. Quare Hippoten exilio multarunt; quærentes vero trioculum, obviam fiunt Oxylo, Andraemonis, equum insidenti unoculo, nam alter ei oculorum sagitta exeuusus erat. Is eadē patratae caussa in Elidem exulatum abierat, jam vero, anno circumacto, in Aetoliam revertebatur. ^{|||} Hunc igitur ab oraculo significari arbitantes exercitus ucem constituunt. Atque cum hostibus pugna congressi terra marique superiores discedunt, et Tisamenum Orestis filium interficiunt. Occumbunt autem ex sociis eorum Aegimii filii Pamphylus et Dymas.

(4) Ἐπειδὴ ἐκράτησαν Πελοποννήσου, τρεῖς ἰδρύσαντο βωμοὺς πατρῷου Διὸς, καὶ ἐπὶ τούτων ἔθυσαν, καὶ ἐκλήρουτο τὰς πόλεις. Πρώτῃ μὲν οὖν λῆξις, Ἄργος· δευτέρᾳ Λακεδαιμόνων, τρίτῃ δὲ Μεσσήνη. Κομισάντων δὲ ὑδρίαν ὑδατος, ἔδοξε ψῆφον βαλεῖν ἕκαστον. Ὡς Τήμενος οὖν καὶ οἱ Ἀριστοδήμου παῖδες, Προκλῆς καὶ Εὐρυσθένης, ἔβαλον λίθους· Κρεσφόντης δὲ, βουλόμενος Μεσσήνην λαχεῖν, γῆς ἐνέβαλε βῶλον. Ταύτης δὲ διαλυθείσης, ἔδει τοὺς δύο κλήρους ἀναφανῆναι. Ὡς Ἐλκυσθείσης δὲ πρώτης μὲν τῆς Τημένου, δευτέρας δὲ τῆς τῶν Ἀριστοδήμου παιδῶν, Μεσσήνην ἔλαβε Κρεσφόντης. (5) Ἐπὶ δὲ τοῖς βωμοῖς, οἷς ἔθυσαν, εὗρον σημεῖα κείμενα. οἱ μὲν λαχόντες Ἄργος, [ἐπὶ τὸν ἴδιον,] φρῦνον· οἱ δὲ Λακεδαιμόνα λαχόντες, δράκοντα· οἱ δὲ Μεσσήνην, ἀλώπεκα. Ὡς Περὶ δὲ τῶν σημείων ἔλεγον οἱ μάντιες, τοῖς μὲν τὸν φρῦνον καταλαβοῦσιν ἐπὶ τῆς πόλεως μένειν ἄμεινον· μὴ γὰρ ἔχειν ἄλλῃν πορευόμενον τὸ θηρίον· τοὺς δὲ δράκοντα καταλαβόντας, δεινοὺς ἐπιόντας ἔλεγον εἶσθαι τοὺς δὲ τὴν ἀλώπεκα, δολίους.

Ὡς Τήμενος μὲν οὖν, παραπεμπόμενος τοὺς παῖδας Ἀγέλαον καὶ Εὐρύπυλον καὶ Καλλίαν, τῇ θυγατρὶ προσανέειγεν Ὑρνηθοῖ, καὶ τῷ ταύτης ἀνδρὶ Δηϊφόντῃ. Ὡς ὅθεν οἱ παῖδες πείθουσι Τηϊάνας (τινάς vel Τιτανίους?) ἐπὶ μισθῷ τὸν πατέρα αὐτῶν φονεῦσαι. Γενομένου δὲ τοῦ φόνου, τὴν βασιλείαν δὲ στρατὸς ἔχειν ἐδικαίωσεν Ὑρνηθοῖ καὶ Δηϊφόντῃ. Ὡς Κρεσφόντης δὲ οὐ πολὺν Μεσσήνης βασιλεύσας χρόνον, μετὰ δύο παῖδων φονευθεὶς ἀπέθανε. Ὡς Πολυφόντης δὲ ἐβασίλευσεν, αὐτῶν τῶν Ἡρακλειδῶν ὑπάρχων· καὶ τὴν τοῦ φονευθέντος γυναικα ἄκουσαν Μερόπην ἔλαβεν. Ἀντιρῆθῃ δὲ καὶ οὗτος. Ὡς Τρίτον γὰρ ἔχουσα παῖδα Μερόπῃ καλούμενον Αἴπυτον, ἔδωκε τῷ ἑαυτῆς πατρὶ τρέφειν. Οὗτος ἀνδρωθεὶς καὶ χρύφα κατελθὼν, ἔκτεινε Πολυφόντην καὶ τὴν πατρίαν βασιλεῖαν ἀπέλαβεν.

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

(1) Ἐπεὶ δὲ τὸ Ἰνάχειον διερχόμενοι γένος, τοὺς ἀπὸ Βῆλου μέχρι τῶν Ἡρακλειδῶν δεδηλώκαμεν, ἐρομένως λέγομεν καὶ τὰ περὶ Ἀγήνορος. Ὡς γὰρ ἡμῖν λέλεκται, δύο Λιβύῃ ἐγέννησε παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, Βῆλον καὶ Ἀγήνορα. Ὡς Βῆλος μὲν οὖν βασιλεύων Αἰγυπτίων τοὺς προειρημένους ἐγέννησεν· Ἀγήνωρ δὲ [παρὰγενόμενος εἰς τὴν Εὐρώπην,] γαμῇ Τηλέφασσαν καὶ τεκνοῖ θυγατέρα μὲν Εὐρώπην, παῖδας δὲ Κάδμῳ καὶ Φοίνικα καὶ Κίλικα. Τινὲς δὲ Εὐρώπην οὐκ Ἀγήνωρος ἀλλὰ Φοίνικος λέγουσι. Ὡς Ταύτης Ζεὺς ἐρασθεὶς, [πίπτει διὰ τῆς θαλάσσης Ρόδου ἀποπνέων (βόδου vel χρόκου ἀποπνέων?)] ταῦρος, [δὲ] χειροθήτης γενόμενος, ἐπιβιβασθεῖσαν διὰ τῆς θαλάσσης ἐκράτισεν εἰς Κρήτην. Ὡς Ἡ δὲ, ἐκεῖ συνευαχθέντος αὐτῇ Διὸς, ἐγέννησε Μίνωα,

(4) Postquam itaque Peloponneso potiti erant, tres consecrarunt aras Jovi patrio, in iisque sacra fecerunt et urbes sortiti sunt. Prima igitur sors Argos, altera Lacedæmon, tertia Messene. Allata deinde urna aquæ plena, placuit ut in eam sortem quisque conjiceret. Tum Temenus et Aristodemi filii, Procles et Eurysthenes lapides, injecerunt, Cresphontes autem Messenen sortito habere volens, terræ glebam injecit. Qua dissoluta priores duas sortes ante prodire necesse erat. Itaque quum prima sors educeretur Temeni, secunda filiorum Aristodemi, Messenen obtinuit Cresphontes. (5) Porro in aris, in quibus sacrificaverant, hæc invenere signa: quibus Argos obtigerat, rubetam; quibus Lacedæmon, serpentem; quibus Messene, vulpem. De quibus signis vates dixerunt: qui rubetam nacti essent, eos consultius manere in urbe, istud enim animal in itinere nullas vires habere; qui vero serpentem reperissent, formidabiles fore, si aggrederentur; qui denique vulpem accepissent, astutos fore.

Temenus igitur posthabitis Agelao, Eurypylo et Callia filiis, omni studio ferebatur in Hyrneltho filiam inque hujus maritum Deiphontem. Quare filii viros quosdam ad patrem interimendum mercede inducunt. Commissa igitur corde, regnum exercitus adjudicavit Hyrneltho et Deiphontæ. Cresphontes autem non ita multo post susceptum Messenes imperium duobus cum filiis occisus est. Regno deinde potitus est Polyphontes, qui et ipse ex Heraclidis erat, atque interfecti regis uxorem Merope invitam sumsit in matrimonium. At hic quoque e medio sublatus est. Nam quum tertium Merope filium Æpytum nomine haberet, eum suo ipsius patri educandum tradiderat. Qui adulta ætate in patriam clam reversus Polyphontem pemit et paternum regnum recuperavit.

LIBER TERTIUS.

CAPUT I.

(1) Postquam Inachi genus exponentes Beli progeniem usque ad Heraclidas explicavimus, Agenoris quoque posteritatem deinceps enarremus. Libya enim, sicut antea diximus, duos Neptuno peperit filios, Belum et Agenorem. Et Belus quidem, rex Ægyptiorum, filios habuit de quibus in antecedentibus locuti sumus; Agenor autem (in Europam profectus) uxorem ducit Telephassam, ex qua filiam tollit Europam, filios vero Cadmum, Phœnicem, Cilicem. Sunt tamen qui Europam non Agenoris esse, sed Phœnicis filiam dicant. Hujus amore captus Jupiter in taurum commutatus (a Rhodo profectus per mare trajecit in Phœniciam, ubi in litore lumi procubuit (?).) Atque quum mitem se præberet, puellam in dorsum suscepit eamque per mare transtulit in Cretam. Hic illa cum Jove congressa Minoem peperit et Sarpedonem et Rhadamanthum.

Σαρπηδόνα, Ῥαδάμανθυν. Καθ' ὅμηρον δὲ Σαρπηδὼν ἐκ Διὸς καὶ Λαοδαμείας τῆς Βελλεροφόντου. Ἐφ' αὐτοῦ δὲ Εὐρώπης γενομένης, ὁ πατὴρ αὐτῆς Ἀγήνωρ ἐπὶ ζήτησιν ἐξέπεμψε τοὺς παῖδας, εἰπὼν μὴ πρότερον ἀναστρέφειν πρὶν ἂν ἐξεύρωσιν Εὐρώπην. Ὁ συνεξῆλθε δὲ ἐπὶ τὴν ζήτησιν αὐτῆς Τηλέφασσα ἡ μήτηρ, καὶ Θάσος ὁ Ποσειδῶνος· ὡς δὲ Φερεκύδης φησὶ, Κίλικος. Ὡς δὲ πᾶσαν ποιούμενοι ζήτησιν εὐρεῖν ἦσαν Εὐρώπην ἀδύνατοι, τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδὴν ἀπογνόντες, ἄλλος ἀλλαχοῦ κατοικήσαν, Φοινῖξ μὲν Φοινίκην, Κίλιξ δὲ, Φοινίκης πλησίον, καὶ πᾶσαν τὴν ὑφ' ἑαυτοῦ κειμένην γῶραν, ποταμῷ σύνεγγυς Πυράμῳ, Κίλικίαν ἐκάλεσε· Κάδμος δὲ καὶ Τηλέφασσα ἐν Θράκῃ κατοίκησαν. Ὁμοίως δὲ καὶ Θάσος ἐν Θράκῃ κτίσας πόλιν, Θάσον, κατοίκησεν.

(2) Εὐρώπην δὲ γήμας Ἀστερίων ὁ Κρητῶν δυνάστης, τοὺς ἐκ ταύτης παῖδας ἔτρεφεν. Ὁ δὲ, ὡς ἐτελειώθησαν, πρὸς ἀλλήλους ἐστασίασαν· ἴσχουσι γὰρ ἔρωτα παῖδος, ὃς ἐκαλεῖτο Μίλητος· Ἀπόλλωνος δὲ ἦν καὶ Ἀρείας τῆς Κλεόχου. Τοῦ δὲ παῖδος πρὸς Σαρπηδόνα μᾶλλον οἰκίους ἔχοντας, πολυμήσας Μίνως ἐπρωτέρησεν. Ὁ δὲ φεύγουσι, καὶ Μίλητος μὲν, Καρία προσχὼν, ἐκεῖ πόλιν ἀφ' ἑαυτοῦ ἔκτισε Μίλητον· Σαρπηδὼν δὲ, συμμαχήσας Κίλικι, πρὸς Λυκίους ἔχοντι πόλεμον, ἐπὶ μέρει τῆς χώρας, Λυκίας ἐβασίλευσε. Καὶ αὐτῷ δίδωσι Ζεὺς ἐπὶ τρεῖς γενεάς ζῆν. Ἐνιοὶ δὲ αὐτὸν ἐρασθῆναι λέγουσιν Ἀτυμνίου, τοῦ Διὸς καὶ Κασσιόπείας, καὶ διὰ τοῦτον στασιάσαι. Ῥαδάμανθος δὲ, τοῖς νησιώταις νομοθετῶν, αὐτὸς φυγὼν εἰς Βοιωτίαν, Ἀλκμήνῃ γαμεῖ. Καὶ μεταλλάξας, ἐν Ἄδου μετὰ Μίνως δικάζει. Μίνως δὲ, Κρήτην κατοικῶν, ἔγραψε νόμους. Καὶ γήμας Πασιφάνην τὴν Ἥλιου καὶ Περσηίδος, ὡς δὲ Ἀσκληπιάδης φησὶ, Κρήτην τὴν Ἀστερίου θυγατέρα, παῖδας μὲν ἐτέκνωσε, Κατρέα, Δευκαλίωνα, Γλαῦκον, Ἀνδρόγεον· θυγατέρας δὲ Ἀκάλλην, Ξενοδίκην, Ἀριάδνην, Φαίδραν. Ἐκ Παρείας δὲ Νύμφης Εὐρυμέδοντα, Νηφαλίωνα, Χρύσην, Φιλόλαον· ἐκ δὲ Δεξιθέας, Εὐξάντιον.

(3) Ἀστερίωνος δὲ ἀπαιδὸς ἀποθανόντος, Μίνως βασιλεύειν θέλων Κρήτης ἐκωλύετο. Φήσας δὲ παρὰ θεῶν τὴν βασιλείαν εἰληφέναι, χάριν τοῦ πιστευθῆναι, ἔρη, ὅτι ἂν εὐζήται, γενέσθαι. Καὶ Ποσειδῶνι θύων, ἠύδατο ταῦρον ἀναφανῆναι ἐκ τῶν βυθῶν, ὑποσχόμενος καταθύσειν τὸν φανέντα. Τοῦ δὲ Ποσειδῶνος ταῦρον ἀνέντος αὐτῷ διαπρεπῆ, τὴν βασιλείαν παρέλαβε. Τὸν δὲ ταῦρον εἰς τὰ βουκολία πέμψας, ἔθυσεν ἕτερον. Θαλασσοκρατήσας δὲ πρῶτος πασῶν τῶν νήσων σχεδὸν ὑπῆρξεν. (4) Ὅργισθεις δὲ αὐτῷ Ποσειδῶν, ὅτι μὴ κατέθυσεν τὸν ταῦρον, τοῦτον μὲν ἐξηγρίωσε, Πασιφάνην δὲ ἔλθειν εἰς ἐπιθυμίαν αὐτοῦ παρεσκεύασεν. Ἡ δὲ, ἐρασθεῖσα τοῦ ταύρου, συνεργὸν λαμβάνει Δαίδαλον, ὃς ἦν ἀρχιτέκτων, πεφευγὸς ἐξ Ἀθηνῶν ἐπὶ φόνῳ. Οὗτος ξυλὴν βουὴν ἐπὶ τρογῶν κατασκευάσας, καὶ ταύτην λαβὼν καὶ κοιλάνας ἔσωθεν, ἐκδεῖρας τε

At Homeri testimonio Sarpedon ex Jove et Laodamia Bellerophonis filia natus est. *Quum vero Europa nusquam appareret, Agenor pater ad eam quærendam misit filios, ne ante redirent jubens quam sororem invenissent. *Cum his simul ad filiam investigandam profecta est Telephassa mater et Thasus Neptuno natus vel, ut Pherecydes ait, Cilice. *Verum quum omnibus pervestigatis Europam nusquam possent reperire, desperato ad suos reditu, alius alio commigrarunt. Et Phoenix quidem nomen dedit Phœnicie, Cilix vero omnem quam Phœnicie finitimam ad Pyramum fluvium regionem subiecit, nominavit Ciliciam. Cadmus et Telephassa in Thracia consederunt. Item etiam Thasus ad Thraciam Thaso urbe condita sedem sibi constituit.

(2) Europam vero in matrimonium duxit rex Cretensium Asterion, ejusque ex Jove liberos educavit. *Qui quum ad virilem pervenissent ætatem, mutuam inter se discordiam exercuerunt. Deperibant enim puerum quendam Miletum, Apollini natum ex Aria Cleochi filia. Hic quum in Sarpedonis benevolentiam et amore magis inclinaret, conflato inter fratres bello, Minos superior discessit. *Illi in fugam sese converterunt, ac Miletus quidem in Cariam appulsus, ibi urbem condidit ab ipso Miletum nominatam. Verum Sarpedon Cilici adversus Lycios bellum gerenti, pacta mercedis loco regionis parte, opitulatus in Lycia regnum sibi comparavit. *Eidem Jupiter ad tres ætates vitam concessit. Sunt etiam qui illum Atymnii, Jovis ex Cassiopea filii, amore inflammatum et propter hunc inter fratres dissidium ortum esse tradant. *Rhodamanthus autem legibus insularis latis secundo fugiens in Boetiam sese contulit, ubi Alcmenam duxit uxorem. Demum vita defunctus cum Minos iudex sedet apud inferos.

*At Minos, in Creta habitans, Cretensibus leges tulit et ducta Pasiphae Solis ac Perseidis, sive, ut Asclepiades ait, Creta Asterii, filios genuit Catreum, Deucalionem, Glaucum, Androgeum; filias vero Acalen, Xenodicen, Ariadnen, Phædræ. Porro ex Paria nympha Eurymedontem, Nephalionem, Chrysen, Philolaum; ex Dexitheia denique Euxantium.

(3) Postquam Asterion nullis relictis liberis e vita decesserat, Minos quominus Cretæ regnum susceperet prohibebatur. Sed regnum a diis sibi destinatum esse professus, ut fidem rei faceret, pronuntiat eventurum esse quodcunque a diis expetiverit. *Instituto igitur sacro, ad Neptunum preces facit, ut taurum ex profundo emitteret, oblatumque immolaturum se pollicetur. A Neptuno itaque tauro eximia formæ emissio, regnum accepit. Sed bovem illum ad armenta deduci jubet, ejusque loco mactat alium. Idem primus maris imperio potitus omnibus fere insulis præfuit. (4) At iratus illi Neptunus, quod taurum illum non immolasset, huic furorem injectit et Pasiphaen ejus desiderio incendit. *Hæc igitur tauri amore capta adiutorem sibi Dædalum assumit architectum, qui cardis reus Athenis aufugerat. Is ligneam vaccam concavam intrinsecus construxit, eamque rotis impositam atque

βοῦν, τὴν δὸρὰν περιέβραψε, καὶ θεὸς ἐν ᾧ περ εἵριστο ὁ ταῦρος λειμῶνι βόσκεισθαι, τὴν Πασιφάην ἐνεβίβασεν. Ἐλθὼν δὲ ὁ ταῦρος, ὡς ἀληθινῇ βοῇ συνηλθεν. Ὡς δὲ Ἀστέριον ἐγέννησε τὸν κληθέντα Μινώταυρον. Οὗτος εἶχε ταύρου πρόσωπον, τὰ δὲ λοιπὰ ἀνδρός. Μίνως δὲ ἐν τῷ λαβυρίνθῳ κατὰ τινὰς χρησμούς κατακλείσας αὐτὸν ἐφύλαττεν. Ἦν δὲ ὁ λαβύρινθος ὃν Δαίδαλος κατεσκεύασεν, οἶκημα καμπαῖς πολυπλόκοις πλανῶν τὴν ἔξοδον. Ἐὰ μὲν οὖν περὶ Μινωταύρου καὶ Ἀνδρόγεω καὶ Φαίδρας καὶ Ἀριάδνης ἐν τοῖς περὶ Θησεῦς ὑστερον ἐροῦμεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

(1) Κατρέως δὲ τοῦ Μίνως Ἀερόπη καὶ Κλυμένη καὶ Ἀπημοσύνη, καὶ Ἀλθμηνῆς υἱὸς, γίνονται. Ὁ Χρωμένη δὲ Κατρεῖ περὶ καταστροφῆς τοῦ βίου, ὃ θεὸς ἔφη, ὑπὸ ἐνὸς τῶν παίδων τεθνήσκειν. Κατρέως μὲν οὖν ἀπεκρύβετο τοὺς χρησμούς, Ἀλθμηνῆς δὲ ἀκούσας, καὶ δέισας μὴ φονεὺς γένηται τοῦ πατρὸς, ἄρας ἐκ Κρήτης μετὰ τῆς ἀδελφῆς Ἀπημοσύνης, προσίσχει τινὶ τότῳ τῆς Ῥόδου, καὶ κατασχὼν Κρητηνίαν ὠνόμασεν. Ἀναβὰς δὲ ἐπὶ τὸ Ἀταβύριον καλούμενον ὄρος, ἐθεάσατο τὰς πέριξ νήσους. Κατιδὼν δὲ καὶ Κρήτην, καὶ τῶν πατρώων ὑπομνησθεὶς θεῶν, ἰδρύετο βωμὸν Ἀταβυρίου Διός. Μετ' οὐ πολὺ δὲ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ ἐγένετο. Ἐρμῆς γὰρ αὐτῆς ἐρασθεὶς, ὥς φεύγουσαν αὐτὴν καταλαβεῖν οὐκ ἠδύνατο (περιτὴν γὰρ αὐτοῦ τῷ τάχει τῶν ποδῶν) κατὰ τῆς δόου βύρας ὑπέστρωσε νεοδάρτας· ἐν ᾧ ὀλισθήσασα, [ἡνίκα ἀπὸ τῆς Κρήτης ἐπαυγίη,] φθιρέται, καὶ τῷ ἀδελφῷ μὴνύει τὸ γεγονός. Ὁ δὲ, σκῆψιν νομίσας εἶναι τὸν θεόν, λαξ ἐνθροῶν ἀπέκτεινεν. (2) Ἀερόπην δὲ καὶ Κλυμένην Κατρέως Ναυπλίῳ δίδωσιν εἰς ἀλλοδαπὰς ἡπείρους ἀπεμπολῆσαι. Τούτων Ἀερόπην μὲν ἔγχευε Πλεισθένης, καὶ παῖδας Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον ἔτεκε. Κλυμένην δὲ γαμῖε Ναυπλίος, καὶ τέκνων πατρὶ γίνεταί Οἶακος καὶ Παλαμήδους.

Κατρέως δὲ ὑστερον γῆρᾳ κατεχόμενος, ἐπόθει τὴν βασιλείαν Ἀλθμηνέει τῷ παιδί παραδοῦναι, καὶ διὰ τοῦτο ἦλθεν εἰς Ῥόδον. Ἀποβὰς δὲ τῆς νεῆς σὺν τοῖς ἥρωσι κατὰ τινὰ τῆς νήσου τόπον ἔρημον, ἡλαύνετο ὑπὸ τῶν βουκόλων, ληστὰς ἐμβεβληκέναι δοκούντων. Καὶ μὴ δυναμένον ἀκοῦσαι λέγοντος αὐτοῦ τὴν ἀλήθειαν διὰ τὴν κραυγὴν τῶν κυνῶν, ἀλλὰ βαλλόντων κάκεινον, παραγενόμενος Ἀλθμηνῆς, ἀκοντίσας ἀπέκτεινεν ἀγνοῶν Κατρέα. Μαθὼν δὲ ὑστερον τὸ γεγονός, εὐζάμενος, ὑπὸ χάσματος ἐκρύβη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Δευκαλιωνί δὲ ἐγένοντο Ἰδομενεὺς τε καὶ Κρήτη καὶ νόθος καὶ Μόλος.

Ἰδλαῦκος δὲ, ἐτι νήπιος ὑπάρχων, μυῖαν διώκων εἰς μέλιτος πίονα πεσὼν ἀπέθανεν. Ἀφανοῦς δὲ ὄντος αὐτοῦ, Μίνως πολλὴν ζήτησιν ποιησάμενος, περὶ τῆς

bovis pelle recens excoriatæ circumsutam, intromissa Pasiphae, in prato, ubi taurus depascere consueverat, locavit. Ad quam taurus accurrens, velut naturalem vaccam inivit. * Ac Pasiphae Asterium peperit cognomento Minotaurum, qui vultum habebat taurinum, cetera membra corporis humani. Hunc Minos oraculis quibusdam monitus in Labyrintho conclusum jussit custodiri. * Labyrinthus vero a Dædalo exstructum domicilium erat, quod ob multiplices viarum ambages exitum difficilem reddebat et incertum. * Sed quæ de Minotauro et Androgeo, deque Phædra et Ariadna narrantur, postea, ubi de Theseo agatur, explicabimus.

CAPUT II.

(1) Catreo Minois filio natae sunt filiae Aerope, Clymene, Apemosyne, filius Althemenes. * Sciscitanti de vitæ exitu Catreo deus respondit ab uno filiorum sibi moriendum esse. * Catreus igitur oraculum celabat; audivit tamen Althemenes, qui veritus ne foret patris intersector, relicta Creta cum Apemosyne sorore in Rhodi insulæ locum quendam appulit, eumque occupatum nominavit Creteniam. * Hic quum ab Atabyrio monte circumjacentes insulas spectaret, inter easque Cretam quoque conspiceret, patriorum deorum recordatus aram exstruxit Jovi Atabyrio. * Verum non multo post suam ipse sororem interemit. Nam Mercurius ejus amore correptus, quod fugientem assequi non poterat (quippe quæ illum pedum pernecitate superaret), recentibus tergoribus viam substravit, in quibus delapsa [quum e Creta redibat,] vitata est. Rem indicat fratri. Is vero dei nomen culpæ prætextum esse arbitratus calcibus impetitum occidit. (2) Aeropen et Clymenen Catreus tradidit Nauplio qui in longinquas terras abductas venderet. * Harum Aeropen uxorem duxit Plisthenes, ex eaque Agamemnonem et Menelaum procreavit. Clymenen in matrimonium sumisit Nauplius, cui filii nati sunt Oiax et Palamedes.

* Postea Catreus senio confectus Althemeni filio regnum tradere cupiebat, et propterea profectus est in Rhodum. * Jani vero ubi e nave cum heroibus in desertum quendam insulæ locum descenderat, a bubulcis, latrones ingruisse ratis, arcebatur. * Et quum quæ res esset dicentem propter canum latratum non possent audire, sed jactis lapidibus eum persequerentur, Althemenes superveniens contorto telo ignarus patrem interfecit. Qui ubi scelus patrum cognovit, deus precatus, terræ hiatu absconditus est.

CAPUT III.

(1) Deucalionis liberi erant Idomeneus et Crete et notus (Æthion²) et Molus.

* Glaucus, infans adhuc, muscam insequens in dolium melle plenum delapsus periit. Quo e conspectu sublato, Minos postquam multum eum quæsive-

εὐρήσεως ἐμαντεύετο. ³Κούρητες δὲ εἶπον αὐτῷ, τρι-
χρώματον ἐν ταῖς ἀγέλαις ἔχειν βούν, τὸν δὲ τὴν
ταύτης θέαν ἄριστα εἰκάσαι δυνθθέντα, καὶ ζῶντα τὸν
παῖδα ἀποδώσειν. ⁴ Συγκληθέντων δὲ τῶν μάντεων,
Πολύιδος, ὁ Κοιρανῶ, τὴν χροάν τῆς βοῆς εἰκασε βά-
του καρπῷ· καὶ, ζητεῖν τὸν παῖδα ἀναγκασθεὶς, διὰ
τίνος μαντείας ἀνέυρε. ⁵ Λέγοντος δὲ Μίνως, ὅτι δεῖ
καὶ ζῶντα ἀπολαθεῖν αὐτὸν, ἀπεκλείσθη σὺν τῷ νε-
κρῷ. Ἐν ἀμνηχανίᾳ δὲ πολλῇ τυγχάνων, εἶδε δρᾶ-
κοντα ἐπὶ τὸν νεκρὸν ἰόντα· τοῦτον βαλὼν λίθῳ
ἀπέκτεινε, δέσας μὴ ἂν αὐτὸς τελευτήσῃ, εἰ τούτῳ
συμπάθοι. ⁶ Ἐρχεται δὲ ἕτερος δράκων, καὶ θεασάμενος
νεκρὸν τὸν πρῶτον, ἀπεισιν, εἴτα ὑποστρέφει ποίαν
χομίζων, καὶ ταύτην ἐπιτίθισιν ἐπὶ πᾶν τὸ τοῦ ἐτέ-
ρου σώμα· ἐπιτεθείσης δὲ τῆς ποίας, ἀνέστη. ⁷ Θεασά-
μενος δὲ Πολύιδος καὶ θαυμάσας, τὴν αὐτὴν ποίαν
προσενεγκὼν τῷ τοῦ Γλαύκου σώματι, ἀνέστησεν.
(2) Ἀπολαθὼν δὲ Μίνως τὸν παῖδα, οὐδ' οὕτως εἰς
Ἄργος ἀπιέναι τὸν Πολύιδον εἶα, πρὶν ἢ τὴν μαντείαν
διδάξαι τὸν Γλαῦκον· ἀναγκασθεὶς δὲ ὁ Πολύιδος δι-
δάσκει. ² Καὶ ἐπεὶ δὴ ἀπέπλει, κελεύει τὸν Γλαῦκον
εἰς τὸ στομα ἐπιπτύσαι· καὶ τοῦτο ποιήσας Γλαῦκος
τὴν μαντείαν ἐπελάθετο. ³ Τὰ μὲν οὖν περὶ τῶν τῆς
Εὐρώπης ἀπογόνων μέχρι τοῦδε μοι λελέχθω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

(1) Κάδμος δὲ, ἀποθανοῦσαν θάψας Τηλέφασσαν,
ὅπῃ Θρακῶν ξενισθεὶς, ἦλθεν εἰς Δελφοὺς περὶ τῆς
Εὐρώπης πυνθανόμενος. Ὁ δὲ θεὸς εἶπε, περὶ μὲν
Εὐρώπης μὴ πολυπραγμανεῖν, χρῆσθαι δὲ καθοδηγῶ
βοῇ, καὶ πόλιν κτίζειν ἐνθα ἂν αὐτὴ πέσῃ καμουῖσα.
² Τοιοῦτον λαθὼν χρησμὸν, διὰ Φωκίῳ ἐπορεύετο.
Εἴτα βοὶ συντυχὼν ἐν ταῖς Πελάγοντος βουκολίαις,
ταύτῃ κατόπισθεν εἶπετο. Ἡ δὲ, διεξιούσα Βοιωτίαν,
ἐκλίθη, πόλις ἐνθα νῦν εἰσὶ Θῆβαι. ³ Βουλόμενος δὲ
Ἀθηνᾶ καταθῆσαι τὴν βοῦν, πέμπει τινὰ τῶν μεθ'
ἑαυτοῦ ληψόμενον ἀπὸ τῆς Ἀρείας κρήνης ὕδωρ·
φρουρῶν δὲ τὴν κρήνην δράκων, ὃν ἐξ Ἀρεος εἶπον
τινὲς γεγενῆσθαι, τοὺς πλείονας τῶν πεμφθέντων διέ-
φθειρεν. ⁴ Ἀγανακτήσας δὲ Κάδμος, κτείνει τὸν δρᾶ-
κοντα· καὶ, τῆς Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης, τοὺς ὀδόντας
αὐτοῦ σπεῖρει· τούτων δὲ σπαρέντων, ἀνέτειλαν ἐκ
γῆς ἄνδρες ἑνοπλοὶ, οὓς ἐκάλεσαν Σπαρτούς. ⁵ Οὗτοι δὲ
ἀπέκτειναν ἀλλήλους, οἱ μὲν, εἰς ἔριν ἀκούσιον
ἐλθόντες, οἱ δὲ, ἀλλήλους ἀγνοοῦντες. ⁶ Φερεκύδης δὲ
φησιν, ὅτι Κάδμος, ἰδὼν ἐκ γῆς ἀναφυομένους ἄνδρας
ἐνόπλους, ἐπ' αὐτοὺς ἔβαλε λίθους· οἱ δὲ, ὑπ' ἀλλή-
λων νομίζοντες βάλλεσθαι, εἰς μάχην κατέστησαν.
⁷ Περιεσώθησαν δὲ πέντε· Ἐχίων, Οὐδαῖος, Χθόνιος,
Ἵπερῆνωρ, Πέλωρ. (2) Κάδμος δὲ, ἀνθ' ὧν ἐκτείνειν,
αἰδίων ἐνιαυτὸν ἐθήτευσεν Ἀρεῖ· ἦν δὲ ὁ ἐνιαυτὸς
τούτε ὁκτῶ ἔτη.

² Μετὰ δὲ τὴν θητείαν Ἀθηνᾶ αὐτῷ βασιλείαν κα-

rat, de inveniendi ratione consuluit oraculum. ² Curetes
ei dixerunt tricolorem esse inter armenta ejus bovem; jam
qui conjectando assequi possit, cuinam rei bovis hujus
species optime queat comparari, eum quoque ad invenien-
dum puerum vitæque restituendum fore idoneum. ⁴ Con-
vocatis igitur vatibus, Polyidus, Cærani filius, bovem tri-
plices coloris cum moro rubi comparavit, et puerum vesti-
gare coactus, vaticinandi arte quadam adjutus eum reperit.
⁵ At Minos vivum sibi puerum reddendum esse dictitans
eum cum mortuo inclusit. Quum itaque in summa consilii
inopia versaretur, draconem vidit ad mortuum acceden-
tem. Hunc lapide percussus occidit, veritus, ne, si ei
parceret, ipse moreretur. ⁶ Deinde vero alter draco advenit,
ac priorem exstinctum conspicatus abit; mox herbam fe-
rens redit, eaque toti alterius corpori imposita, hunc in
vitam revocat. ⁷ Id quum Polyidus miratus vidisset, ean-
dem herbam Glauci corpori admovens mortuum suscita-
vit. (2) Sed Minos ne post recuperatum quidem filium
Argos redire Polyidum permisit nisi antea vaticinandi ar-
tem Glaucum docuerit. Polyidus coactus artem edocuit;
² et ubi nave in patriam profecturus erat, Glaucum jussit
in os sibi inspuere. Quo facto Glaucus vaticinandi artem
oblitus est. ³ Hactenus igitur de Europæ posteritate.

CAPUT IV.

(1). Cadmus a Thracibus hospitio exceptus, postquam
Telephassam vita defunctam sepeliverat, Delphos conten-
dit de Europa deum sciscitaturus. Jussit Apollo, ne de
Europa curiose quæreret, sed bove utens viæ duce urbem
conderet ubi illa defessa procubitura foret. ² Quo accepto
responso per Phocidem iter faciebat. Mox bovi inter Pela-
gontis armenta obviam factus, ponē eam sequebatur. Hæc
vero Bæotiam percurrens humi procubuit, ubi nunc ex-
stant Thebæ. ³ Deinde bovem illam Minervæ mactaturus e
suis quendam misit, qui ex Martis fonte lauriret aquam.
Sed draco fonti custos appositus, quem Marte satum non-
nulli perhibuere, ex aquaturis plerosque absumsit. ⁴ Quare
indignatus Cadmus draconem interemit, ac Minervæ con-
silio dentes ejus humo condidit. Quibus satis, armati e
terra viri exorti sunt, quos nominarunt Spartos. ⁵ Horum
alteri inviti rixam ineuntes, alteri ignari inter se congressi
mutua cæde occumbunt. ⁶ Verum Pherecydes dicit Ca-
dmum armatos viros e terra exorientes conspicientem la-
pidibus eos petivisse; sed hos, vicissim a se percuti existi-
mantes, inter se iniisse pugnam. ⁷ Superfuerunt autem
quinque, Echion, Udæus, Chthionius, Hyperenor, Pelor.
(2) Cadmus vero pro commissa cæde per annum ma-
gnum, quod tum octo annis constabat, Marti servivit.

² Post peractum servitii tempus Minerva regnum ei iu-

τεσκεύασε, Ζεὺς ἔδωκεν αὐτῇ γυναῖκα Ἀρμονίαν, Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεος θυγατέρα, καὶ πάντες θεοὶ, καταλιπόντες τὸν οὐρανὸν, ἐν τῇ Καδμείᾳ τὸν γάμον εὐωγούμενοι ἀνύμνησαν. ² Ἐδωκε δὲ αὐτῇ Κάδμος πέπλον, καὶ τὸν Ἡφαιστότευκτον ὄρμον, ὃν ὑπὸ Ἡφαιστου λέγουσι τινες δοῦναι Κάδμῳ, Φερεκύδης δὲ ὑπὸ Εὐρώπης· ὃν παρὰ Διὸς αὐτὴν λαβεῖν. ³ Γίνονται δὲ Κάδμῳ θυγατέρες μὲν Αὐτονόη, Ἰνώ, Σεμέλη, Ἀγαυή, παῖς δὲ Πολύδωρος. Ἰνώ μὲν οὖν Ἀθάμας ἐγγίμην· Αὐτονόην δὲ Ἀρισταῖος Ἀγαυήν, Ἐχίων.

(3) Σεμέλης δὲ Ζεὺς ἐρασθεὶς, Ἥρας κρύφα συνευνάζεται. Ἡ δὲ, ἐξαπατηθεῖσα ὑπὸ Ἥρας, κατανεύσαντος αὐτῇ Διὸς πᾶν τὸ αἰτηθὲν ποιήσειν, αἰτεῖται τοιοῦτον αὐτὸν εἶλθιν, οἷος ᾗλθε μνηστευόμενος Ἥραν. ² Ζεὺς δὲ, μὴ δυνάμενος ἀνανεῦσαι, παραγίνεται εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἄρματος, ἀστραπαῖς ὁμοῦ καὶ βρονταῖς, καὶ κεραυνὸν ἔσθην. ³ Σεμέλης δὲ διὰ τὸν φόβον ἐκλιπούσης, ἐξαμνηστὸν βρέφος ἐξαμβλωθὲν ἐκ τοῦ πυρὸς ἀρπάσας, ἐνέβραψε τῷ μηρῷ. ⁴ Ἀποθανούσης δὲ Σεμέλης, αἱ λοιπαὶ Κάδμου θυγατέρες διήνεγκαν λόγον, συνευνησθαι ὁμητῇ τινι Σεμέλῃ, καὶ καταβύσασθαι Διὸς, καὶ διὰ τοῦτο ἐκεραυνώθη. ⁵ Κατὰ δὲ τὸν χρόνον τὸν καθήκοντα, Διόνυσον γεννᾷ Ζεὺς λύσας τὰ βράμματα, καὶ δίδωσιν Ἑρμῇ. Ὁ δὲ κομίζει πρὸς Ἰνὼ καὶ Ἀθάμαντα, καὶ πείθει τρέφειν ὡς κόρην.

⁶ Ἀγανακτήσασα δὲ Ἥρα, μανίαν αὐτοῖς ἐνέβαλε. Καὶ Ἀθάμας μὲν, τὸν πρεσβύτερον παῖδα Λέαρχον ὡς ἑλαρον θηρεύσας ἀπέκτεινεν· Ἰνὼ δὲ, τὸν Μελικέρτην εἰς πεπυρωμένον λέδιχα βίψασα, εἴτα βαστάσασα, μετὰ νεκροῦ τοῦ παιδὸς ἤλατο κατὰ βυθῶν. ⁷ καὶ Λευκοθέα μὲν αὐτὴ καλεῖται, Παλαίμων δὲ ὁ παῖς, οὕτως ὀνομασθέντες ὑπὸ τῶν πλειόντων· τοῖς χειμαζομένοις γὰρ βοηθοῦσιν. ⁸ Ἐτέθη δὲ ἐπὶ Μελικέρτῃ ἀγὼν τῶν Ἰσθμίων, Σισύρου θέντος.

⁹ Διόνυσον δὲ Ζεὺς εἰς ἔριφον ἀλλάξας τὸν Ἥρας θυμὸν ἔκλεψε· καὶ λαβὼν αὐτὸν Ἑρμῆς πρὸς Νύμφας ἐκόμισεν ἐν Νύσῃ τῆς Ἀσίας κατοικοῦσας, ὅς ὕστερον Ζεὺς καταστερίσας ὠνόμασεν Ὑάδας.

(4) Αὐτονόης δὲ καὶ Ἀρισταίου παῖς Ἀκταίων ἐγένετο, ὃς τραφεὶς παρὰ Χείρωνι κυνηγὸς ἐδιδάχθη, καὶ ὕστερον κατεβρώθη ἐν τῷ Κιθαιρῶνι ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν. ² Καὶ τοῦτον ἐτελεύτησε τὸν τρόπον, ὡς μὲν οὖν Ἀκουσίλαος λέγει, μηνίσαντος τοῦ Διὸς, ὅτι ἐμνηστεύσατο Σεμέλῃ· ³ ὡς δὲ οἱ πλείονες, ὅτι τὴν Ἀρτεμιν λουμένην εἶδε· καὶ φασὶ τὴν θεὸν παραγρῆμα αὐτοῦ τὴν μορφήν εἰς ἑλαρον ἀλλάξαι, καὶ τοῖς ἐπομένοις αὐτῷ πεντήκοντα κυσὶν ἐμβλαεῖν λύσσαν, ὑφ' ἣν κατὰ ἄνοιαν ἐβρώθη. ⁴ Ἀπολομένου δὲ Ἀκταίου, οἱ κύνες ἐπιζήτούντες τὸν δεσπότην, κατορώνοντο, καὶ ζήτησιν ποιούμενοι, παρεγένοντο ἐπὶ τὸ τοῦ Χείρωνος ἄντρον· ὃς εἰδὼλον κατεσκεύασεν Ἀκταίου, ὃ καὶ τὴν λύπην αὐτῶν ἔπαυσε.

struxit. Jupiter Harmoniam, Veneris et Martis filiam, uxorem dedit, atque omnes dii, relicto cœlo, in Cadmea convivio excepti nuptias celebrarunt. ² Dedit ei Cadmus peplum et monile a Vulcano fabricatum, quod, ut nonnulli dicunt, ab ipso Vulcano acceperat, secundum Pherecydem vero ab Europa, cui Jupiter id donaverat. ³ Nascuntur Cadmo filiae Autonoe, Ino, Semele, Agave, filius vero Polydorus. Ino Athamanti nupsit, Autonoe Aristæo, Agave Echioni.

(3) Cum Semele Jupiter, ejus amore captus, clam Junone concumbit. Hæc autem ab Junone decepta, Jove quidquid deposceret sese facturum pollicente, ex eo petit, ut talis ad se accedat, qualis venerit Junonis nuptias ambiens. ² Quod quum Jupiter abnuere non posset, curru vectus tonans et fulminans ejus thalamum ingreditur. ³ Quare Semele metu extincta semestrem partum edidit, quem Jupiter e medio abreptum igne femori insuit. ⁴ Semele extincta, reliquæ Cadmi filiae sermonibus divulgant eam cum mortalium quodam concubuisse, et ab Jove se compressam mentitam, eamque ob rem fulminatam esse. ⁵ Congruo deinde tempore Jupiter, solutis filiis, Dionysum parit eumque tradit Mercurio. Hic ad Ino et Athamantem puerum defert, iisque suadet ut tamquam puellam educant.

⁶ Quod iniquo animo ferens Juno iis furorem injecit. Et Athamas quidem majorem natu filium Learchum, velut cervum venatus, interfecit; Ino vero Melicertem in lebetem fervente aqua plenum conjecit, atque deinde mortuum secum asportans prosiluit in profunda. ⁷ Et ipsa quidem Leucotheæ, puer vero Palæmonis a navigatoribus nomen acceperunt: nam tempestate vexatis opem ferunt. ⁸ In Melicertæ denique honorem Isthmia Sisypho auctore instituta sunt.

⁹ Dionysum vero in hædum transformatum Jupiter Junonis iræ subduxit, ac Mercurius transtulit eum ad Nymphas, quæ Nysam in Asia incolebant, quæque postea a Jove inter sidera collocatæ nominabantur Hyades.

(4) Autonoe et Aristæi filius fuit Actæon, qui a Chirone educatus et venationem edoctus postea a suis ipsius canibus in Cithærone devoratus est. ² Atque hunc in modum finivit, secundum Acusilaum, Jovis iræ, quod Semeles nuptias ambiisset; ³ secundum plerosque autem, quod Dianam se lavantem conspexisset; tum enim deam dicunt extemplo eum in cervum commutasse, atque quinquaginta qui eum sequebantur canibus rabiem injecisse, ab iisque ignaris dominum esse discerptum. ⁴ Postquam Actæon perierat, canes herum cum ululatu vestigantes ad Chironis antrum devenerunt, qui Actæonis simulacrum effinxit, quo canibus objecto effecit ut morerem deponerent.

Τὰ ὀνόματα τῶν Ἀκταίωνος κυνῶν. Ἐξ ὧν οὗτοι***

Δὴ νῦν καλὸν σῶμα περισταθόν, ἥτε θῆρες,
τοῦδε δάσαντο κύνας κρατεροί· πέλας Ἄρκυα πρώτη.

... μετὰ ταύτην, ἀλκιμα τέκνα,

Λυγκεὺς καὶ Βάνος πόδας ἀνετός, ἡδ' Ἀμάρυνθος.

Καὶ τοὺς ὀνομαστὶ διήνεγκεν, ὥς κατέλεξε.

[Καὶ τότε Ἀκταίων ἔθικεν Διὸς ἐννεσίησι.]

Πρῶτος γὰρ μέλαν αἷμα πῖον σφετέρῳ ἀνακτος

Σπάρτος τ' ὦν, Ἀργὸς τε, Βορῆς τ' αἰψήροκελευθος.

[Τοῦ δ' Ἀκταίωνος πρῶτοι φαγόν, αἷμα δ' ἔλαβαν.]

Τοὺς δὲ μέτ' ἄλλοι πάντες ἐπέσσυθεν ἐμμεκῶτες.

(Ἀργαλέων δδυνάει ἄκος ἐμμεναὶ ἀνδρώποισιν.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

(1) Διόνυσος δὲ εὐρέτης ἀμπέλου γενόμενος, Ἥρας
μανίαν αὐτῷ ἐμβαλούσης, περιπλανᾶται Αἴγυπτόν τε
καὶ Συρίαν. ²Καὶ τὸ μὲν πρῶτον Πρωτεύς αὐτὸν ὑπο-
δέχεται βασιλεὺς Αἰγυπτίων. ³Αὔριος δὲ εἰς Κύβελα
τῆς Φρυγίας ἀφικνεῖται· χάκει καθαρθεὶς ὑπὸ Ῥέας,
καὶ τὰς τελετὰς ἐκμαθὼν, καὶ λαβὼν παρ' ἐκείνης
τὴν στολὴν, ἐπὶ Ἰνδοῦς διὰ τῆς Θράκης ἡπείγετο.
⁴Λυκοῦργος δὲ, παῖς Δρύαντος, Ἡδωνῶν βασιλεύων,
οἱ Στρυμόνα ποταμὸν παροικοῦσι, πρῶτος ὑδρίσας
ἐξεβάλεν αὐτόν. ⁵Καὶ Διόνυσος μὲν εἰς θάλασσαν πρὸς
Θέτιν τὴν Νηρέως κατέφυγε· Βάχχαι δὲ ἐγένοντο
αἰχμάλωτοι καὶ τὸ συνεπόμενον Σατύρων πλῆθος
αὐτῷ. ⁶Αὔριος δὲ αἱ Βάχχαι ἐλύθησαν ἐξαιφνης· Λυ-
κοῦργον δὲ μανίαν ἐποίησε Διόνυσος. Ὁ δὲ, μεμηνώς,
Δρύαντα τὸν παῖδα, ἀμπέλου νομίζων κλῆμα κόπτειν,
πελέκει πλήξας, ἀπέκτεινε, καὶ ἀκρωτηριάσας αὐτόν,
ἐσωφρόνησε. ⁷Τῆς δὲ γῆς ἀκάρπου μενούσης, ἔχρησεν
ὁ θεὸς, καρποφορήσιν αὐτήν, ἂν θανατωθῇ Λυκοῦρ-
γος. Ἡδωνοὶ δὲ ἀκούσαντες, εἰς τὸ Παγγαῖον αὐτόν
ἀπαγαγόντες ὄρος, ἔδησαν, χάκει κατὰ Διονύσου βού-
λησιν ὑπὸ ἥπκων διαρθάρεις ἀπέθανε.

(2) Διελθὼν δὲ Θράκην, καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἄπασαν,
στῆλας ἐκεῖ στήσας, ἦκεν εἰς Θήβας· καὶ τὰς γυναῖκας
ἡνάρκασε καταλιπούσας τὰς οἰκίας βακχεύειν ἐν τῷ
Κιθαῖρῳνι. ²Πενθεὺς δὲ, γεννηθεὶς ἐξ Ἀγαυῆς Ἑλίου, ἰ-
ομένης, παρὰ Κρόνου εἰληφώς τὴν βασιλείαν, διεκώλυε ταῦτα
γίνεσθαι. Καὶ παραγενόμενος εἰς Κιθαῖρῳνα τῶν
Βακχῶν κατάσκοπος, ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀγαυῆς κατὰ
μανίαν ἐμελείσθη. Ἐνόμισε γὰρ αὐτὸν θηρίον εἶναι.
³Δεῖξας δὲ Θηβαίους ὅτι θεὸς ἔστιν, ἦκεν εἰς Ἀργος·
χάκει πάλιν οὐ τιμῶντων αὐτόν, ἐξέληνε τὰς γυναῖ-
κας. Αἱ δὲ, ἐν τοῖς ὄρεσι τοὺς ἐπιμαστιδίους ἔχουσαι
παιδας, τὰς σάρκας αὐτῶν ἐσίουντο. (3) Βουλόμενος
δὲ ἀπὸ τῆς Ἰκαρίας εἰς Νάξον διακομισθῆναι, Τυρρῶ-
νῶν ληστρικὴν ἐμισθώσατο τριήρη. Οἱ δὲ, αὐτὸν ἐνθά-
μενοι, Νάξον μὲν παρέπλεον, ἡπείγοντο δὲ εἰς Ἀσίαν
ἀπειμπολήσοντες. ²Ὁ δὲ τὸν μὲν ἰσθμὸν καὶ τὰς κώ-
πας ἐποίησεν ὄρεις, τὸ δὲ σκάφος ἐπλήσε κισσοῦ

Nomina canum Actæonis : ***

Jam pulcrum ejus corpus circumstantes in modum ferarum
dilacerarunt canes validi. Ac Arcya prima

... post hanc, fortis proles,

Lynceus et Banus pedibus celer, atque Amarynthus.

Et hos nominatim protulit in enumeratione :

[Ac tum Actæon occubuit Jovis numine.]

Primi enim nigrum sanguinem biberunt domini sui.

Spartus Argusque Boreusque celeriter viam conficiens.

[Hi primi ederunt membra Actæonis et sanguinem iam-

Post hos vero reliqui omnes prompte irruerunt. [berunt]

(Savorum dolorum remedium esse hominibus.)

CAPUT V.

(1) Bacchus, vitis inventor, furore a Junone injecto
percitus Ægyptum pererrat et Syriam. *Ac primum quidem
Proteus, rex Ægyptiorum, hospitio eum excepit. *Deinde
ad Cybelum Phrygiæ montem pervenit; ibique a Rhea
sanæ mentis restitutus et caeremonias edoctus, accepta ab
illa stola, ad Indos (?) per Thraciam contendit. *Lycurgus
vero Dryantis filius, rex Edonorum qui Strymonem flu-
vium accolunt, eum contumelia affectum eiecit. *Tum Bac-
chus in mare ad Thetidem Nerei filiam confugit; Bacchæ
autem et quæ eum comitabatur Satyrorum turba captivæ
in vincula conjectæ sunt. *Mox vero Bacchæ repente sunt
liberatæ; Lycurgo enim Bacchus furorem injectit. Tum ille
amentia præcepit Dryantem filium, vitis palmitem se ra-
tus amputare, securi percussu occidit; sed postquam
corporis extremitates ei præciderat, resipuit. *Deinde ubi
terra nullas suppeditabat fruges, deus vaticinatus est, tum
agros fertilitatem recuperaturos, quum Lycurgus morte
multatus fuerit. Quo accepto oraculo Edones illum in Pan-
gæum montem abductum in vincula conjecerunt, ibique
ex Bacchi voto equis dilaniatus occubuit.

(2) Bacchus vero post Thraciam (atque Indiam) univer-
sam peragratam, positus ibi stelis, venit Thebas, ubi mu-
lieres, relictis domibus, furore bacchico in Cithærone
discursitare coegit. *Pepheus autem, Agaves et Echionis
filius, qui Cadmo in regno successerat, hæc ab illis fieri vo-
luit prohibere; sed quum in Cithæronem Bacchas specu-
laturus sese contulisset, ab Agave matre, per furorem
eum feram esse arbitrata, membratim discerptus est.
*Deinde Bacchus, postquam se deum esse Thebanis demon-
straverat, profectus est Argos; ubi quum eodem modo
negligeretur, mulieribus injectis insaniam. Hæc itaque in
montibus lactentium, quos secum extulerant, filiorum
carnibus vescebantur. (3) Post quum ab Icaria in Naxum
transveli cuperet, prædatoriam Tyrrenorum triremem
mercede conduxit. Sed Tyrreni, deo in nave imposito,
Naxi litora præterlegunt atque vela faciunt in Asiam, ubi
deum vendituri erant. *Tum Bacchus malum remosque in
serpentes vertit atque navem hedera tibiarumque sonitu

καὶ βοῆς αὐλῶν· οἱ δὲ, ἐμμανεῖς γενόμενοι, κατὰ τῆς θαλάττης ἔρυσον καὶ ἐγένοντο δελφίνες. ³ Ὡς δὲ μαθόντες αὐτὸν θεὸν ἄνθρωποι ἐτιμῶν· ὃ δὲ ἀναγαγὼν ἔξ Ἀδου τὴν μητέρα, καὶ προσαγορεύσας Θυῶνην, μετ' αὐτῆς εἰς οὐρανὸν ἀνήλθεν.

(4) Ὁ δὲ Κάδμος μετὰ Ἀρμονίας Θήβας ἐκλιπὼν, πρὸς Ἐγγέλεας παραγίνεται. Τούτοις δὲ ὑπὸ Ἰλλυριῶν πολεμουμένοις ὁ θεὸς ἔχρησεν, Ἰλλυριῶν κρατῆσειν, ἐὰν ἡγεμόνα Κάδμον καὶ Ἀρμονίαν ἔχωσιν. Οἱ δὲ πεισθέντες ποιοῦνται κατὰ Ἰλλυριῶν ἡγεμόνας τούτους, καὶ κρατοῦσι. Καὶ βασιλεύει Κάδμος Ἰλλυριῶν, καὶ παῖς Ἰλλύριος αὐτῷ γίνεται. ² Αὖθις δὲ μετὰ Ἀρμονίας εἰς δράκοντα μεταβαλὼν, εἰς Ἡλύσιον πεδίων ὑπὸ Διὸς ἐξεπέμψθησαν.

(5) Πολύδωρος δὲ, Θηβῶν βασιλεὺς γενόμενος, Νυκτιίδα γαμεί, Νυκτέως τοῦ Χθονίου θυγατέρα, καὶ γεννᾷ Λαβδάκον. Οὗτος ἀπώλετο μετὰ Πενθέα, ἐκείνῳ φρονῶν παραπλήσια. ² Καταλιπόντος δὲ Λαβδάκου παῖδα ἐνιχυσιαιὸν Λαῖον, τὴν ἀρχὴν ἀφείλετο Λύκος, ἥος οὗτος ἦν παῖς, ἀδελφὸς ὢν Νυκτέως. ³ Ἀμφότεροι δὲ ἀπὸ Εὐβοίας φυγόντες, ἐπεὶ Φλεγύαν ἀπέκτειναν τὸν Ἄρεος καὶ Δωτιδὸς τῆς Βοιηίδος, Ὑρίαν κατῴκουν, καὶ διὰ τὴν πρὸς Πενθέα οἰκειότητα, ἐγεγόνεισαν πολῖται. ⁴ Αἰρεθείς οὖν Λύκος πολέμαρχος ὑπὸ Θηβαίων, ἐπετίθετο τῇ δυναστείᾳ, καὶ βασιλεύσας ἔτη εἴκοσι, φονεὺς ὑπὸ Ζήθου καὶ Ἀμφίονος θνήσκει δι' αἰτίαν τήνδε· ⁵ Ἀντιόπη θυγάτηρ ἦν Νυκτέως ταύτῃ Ζεὺς συνῆλθεν. Ἡ δὲ, ὡς ἔγκυος ἐγένετο, τοῦ πατρὸς ἀπειλούντος, εἰς Σικυῶνα ἀποδιόρσκει πρὸς Ἑπωπέα καὶ τούτῳ γαμεῖται. ⁶ Νυκτεὺς δὲ ἀθυμῆσας ἑαυτὸν φονεῖει, δούς ἐντολὴν Λύκῳ παρὰ Ἑπωπέως καὶ παρὰ Ἀντιόπης λαβεῖν δίκας. ⁷ Ὁ δὲ στρατευσάμενος Σικυῶνα χειροῦται· καὶ τὸν μὲν Ἑπωπέα κτείνει, τὴν δὲ Ἀντιόπην ἄγαγεν αἰχμάλωτον. ⁸ Ἡ δὲ ἀγομένη δύο γεννᾷ παῖδας ἐν Ἐλευθεραῖς τῆς Βοιωτίας, οὓς ἐκκειμένους εὐρὼν βουκόλος ἀνατρέφει, καὶ τὸν μὲν καλεῖ Ζήθον, τὸν δὲ Ἀμφίονα. Ζήθος μὲν οὖν ἐπεμελεῖτο βοσκορίων, Ἀμφίων δὲ κιθαρωδίαν ἥσκει, δόντος αὐτῷ λύραν Ἑρμοῦ. ⁹ Ἀντιόπην δὲ ἤκιζετο Λύκος καθεύδων, καὶ ἡ τούτου γυνὴ Δίρκη· λαθοῦσα δὲ ποτε, τῶν δεσμῶν αὐτομάτως λυθέντων, ἤκειν ἐπὶ τῶν παίδων ἑπαυλιν, δεχθῆναι πρὸς αὐτῶν θέλουσα. ¹⁰ Οἱ δὲ, ἀναγνωρισάμενοι τὴν μητέρα, τὸν μὲν Λύκον κτείνουσι, τὴν δὲ Δίρκην ὀψάντες ἐκ τὰς οὐρανῶν ῥίπτουσιν εἰς κρήνην τὴν ἀπ' ἐκείνης καλουμένην Δίρκην. ¹¹ Παραλαβόντες δὲ τὴν δυναστείαν, τὴν μὲν πόλιν ἐτείχισαν, ἐπακολουθησάντων τῇ Ἀμφίονος λύρᾳ τῶν λίθων· Λαῖον δὲ ἐξέβαλον. ¹² Ὁ δὲ, ἐν Πελοποννήσῳ διατελὼν, ἐπιζηνοῦται Πέλοπι, καὶ τούτου παῖδα Χρύσιππον, ἄρματοδραμεῖν διδάσκων, ἐρασθεὶς ἀναρπάζει.

(6) Γαμεί δὲ Ζήθος μὲν Θήβην, ἀφ' ἧς ἡ πόλις ἦν· Ἀμφίων δὲ Νιόβην τὴν Ταντάλου, ἥ γεννᾷ παῖδας μὲν ἑπτὰ, Σίπυλον, Μίνυτον, Ἴσμηνον, Δα-

replevit. Verum nautæ furore acti in mare præcípites desilierunt et in delphinos transmutati sunt. ³ Itaque quum divinitatem ejus cognovissent homines, divinis honoribus eum colebant. Hic deinde cum matre, quam ab inferis reduclam nominavit Thyonen, in cælum conscendit.

(4) Interea Cadmus cum Harmonia, relictis Thebis, venit ad Enchelenses. Quibus, quum ab Illyriis bello vexarentur, a deo responsum fuit se Illyriorum fore viatores, si duces haberent Cadmum et Harmoniam. Igitur oraculi fidem secuti eos adversus Illyrios duces eligunt et superiores proelio discedunt. Sic itaque Cadmus Illyriorum regnum adipiscitur, eique filius nascitur Illyrius. ² Postremo cum Harmonia in draconem mutatus, in Elysium campum a Jove abducti sunt.

(5) Polydorus Thebarum regno præfectus Nycteidem, Nyctei, Chthonii, filiam, uxorem ducit, ex eaque gignit Labdacum. Hic post Pentheum, quod eodem fere quo ille erat animo, perit. ² Quum vero Labdacus Laium anniculum filium reliquisset, per ejus puerilem ætatem regnum sibi arripuit Lycus, frater Nyctei. ³ Horum uterque propter eadem Phlegyæ, ex Marte et Dotide Boebeide nati, ab Eubœa exulatum abierunt Hyriam, deinde ob necessitudinem, quæ cum Pentheo iis intercessit, inter cives Thebanos sunt recepti. ⁴ Lycus igitur belli dux a Thebanis delectus summa rerum potitus est, et post regnum viginti annorum a Zetho et Amphione interemptus diem obiit supremum. Causa rei fuit hæc : ⁵ Nycteus filiam habebat Antiopam; cum hac Jupiter congressus est. Ubi vero gravis esset, patre pœnam minitante, Sicyonem fugit ad Epopeum eique nupsit. ⁶ Nycteus interim morore confectus, postquam Lycum in Epopeum et Antiopam animadvertere jusserat, sibi ipse mortem conscivit. ⁷ Lycus vero in bellum profectus Sicyonem cepit et Epopeum interemit et Antiopam captivam abduxit. ⁸ Hæc dum iter fecit in Eleutheris Bœotiæ urbe geminos peperit, quos expositos bubulcus invenit ac educavit, eorumque alterum nominavit Zethum, alterum Amphionem. Zethus rei pecuariae studio se dabat, Amphion a Mercurio lyra donatus citharædicam exercebat. ⁹ Antiopam vero inclusam Lycus et Dirce conjux contumeliose tractabant. Sed vinculis quondam ultro solutis, furtim ad filiorum domicilium, ut ab iis exciperetur, contendit. ¹⁰ Qui matre agnita Lycum occidunt, ac Dirce crinibus ad taurum religatam necant, atque mortuam in fontem, qui ab ea Dirce nominatus est, conjiciunt. ¹¹ Occupato deinde imperio urbem, subsecutis Amphionis lyram lapidibus, muro cinxerunt Laiumque fugarunt. ¹² Illic quum in Peloponneso versaretur a Pelope hospitio exceptus, filium ejus Chrysippum, quem curulis artis exercendæ rationem edocebat, amore incensus rapuit.

(6) Zethus uxorem ducit Theben, a qua Thebarum urbs cognominata est; Amphion vero Niobam Tantali, quæ septem ei parit filios : Sipylum, Minytum, Ismenam.

μασίχθονα, Ἀγήνορα, Φαίδιμον, Τάνταλον· θυγατέρας δὲ τὰς Ἰσας, Ἐθοδαίαν, ἥ, ὡς τινες, Νέαιραν, Κλεοδόξην, Ἀστυόχην, Φθίαν, Πελοπίαν, Ἀστυκράτειαν, Ὠκυγίαν. ² Ἡσιόδος δὲ δέκα μὲν υἱούς, δέκα δὲ θυγατέρας· Ἡρόδωρος δὲ δύο μὲν ἄρρενας, τρεῖς δὲ θηλείας· Ὅμηρος δὲ ἕξ μὲν υἱούς, ἕξ δὲ θυγατέρας φησὶ γενέσθαι. ³ Εὐτεκνος δὲ οὖσα Νιόβη, τῆς Ἀθητῶς εὐτεκνωτέρα εἶπεν ὑπάρχειν. Ἀητῶ δὲ ἀγανακτήσασα, τὴν τε Ἄρτεμιν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα κατ' αὐτῶν παρώξυνε. ⁴ Καὶ τὰς μὲν θηλείας ἐπὶ τῆς οἰκίας κατετόξουν· Ἄρτεμιν· τοὺς δὲ ἄρρενας κοινῇ πάντας ἐν Κιθαιρῶνι Ἀπολλῶνι κυνηγετοῦντας ἀπέκτεινε. ⁵ Ἐσώθη δὲ τῶν μὲν ἄρρένων Ἀμφίων· τῶν δὲ θηλειῶν Χλόρις ἢ πρεσβυτέρα, ἥ Νηλεὺς συνώκησε. Κατὰ δὲ Τελέσιλλαν ἐσώθησαν Ἀμύκλας καὶ Μελίβοια. Ἐτοξεύθη δὲ ὑπ' αὐτῶν καὶ Ζῆθος καὶ Ἀμφίων. ⁶ Αὐτὴ δὲ Νιόβη Θήβας ἀπολιπούσα πρὸς τὸν πατέρα Τάνταλον ἔκρινε εἰς Σίπυλον· καλεῖ Διὶ εὐξυμένην, τὴν μορφὴν εἰς λίθον μετέβαλε· καὶ χεῖται δάκρυα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν τοῦ λίθου.

(7) Μετὰ δὲ τὴν Ἀμφίωνος τελευτὴν Λαῖος τὴν βασιλείαν παρέλαβε· καὶ γήμας θυγατέρα Μενοικίως, ἣν ἔνιοι μὲν Ἰοκάστην, ἔνιοι δὲ Ἐπικάστην λέγουσι, ² χρῆσαντος τοῦ θεοῦ μὴ γεννᾶν, τὸν γεννηθέντα γὰρ πατροκτόνον ἔσεσθαι· ὁ δὲ οἰνωθεὶς συνηῆθε τῇ γυναίκῃ, καὶ τὸν γεννηθέν ἐκθεῖναι δίδωσι νομεῖ, περόναις διατρέχας τὰ σφυρά. ³ Ἄλλ' οὗτος μὲν ἐξέθηκεν εἰς Κιθαιρῶνα· Πολύβου δὲ βουκόλοι τοῦ Κορινθίων βασιλέως τὸ βρέφος εὐρόντες, πρὸς τὴν αὐτοῦ γυναῖκα Περιβοίαν ἤνεγκαν. Ἡ δὲ ἀνελοῦσα ὑποβάλλεται, καὶ θεραπεύσασα τὰ σφυρά, Οἰδίπουν καλεῖ, τοῦτο θεμένη τὸ ὄνομα διὰ τὸ τοὺς πόδας ἀνοιδῆσαι. ⁴ Τελειωθεὶς δὲ ὁ παῖς, καὶ διαφέρων τῶν ἡλίκων ἐν βῶμῃ, διὰ φθόνον ὠνεῖτο ὑπόδλητος. ⁵ Ὁ δὲ, πυνθανόμενος παρὰ τῆς Περιβοίας, μαθεῖν οὐκ ἐδύνατο· ἀφικόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς περὶ τῶν ἰδίων ἐπυνθάνετο γονέων. ⁶ Ὁ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῷ, εἰς τὴν πατρίδα μὴ πορεύεσθαι· τὸν μὲν γὰρ πατέρα φονεύσειν, τῇ δὲ μητρὶ μιγῆσθαι. Τοῦτο ἀκούσας, καὶ νομίζων ἕξ ὧν ἐλέγετο γεγενῆσθαι, Κόρινθον μὲν ἀπέλιπεν. ⁷ Ἐφ' ἄρματος δὲ διὰ τῆς Φωκίδος φερόμενος, συντυγχάνει κατὰ τινα στενὴν ὁδὸν ἐφ' ἄρματος ὀχυρομένῳ Λαίῳ καὶ Πολυφόντῃ· κηρυξ δὲ οὗτος ἦν Λαῖον· καὶ κελύσαντος ἐκχωρεῖν, καὶ δι' ἀπειθείαν καὶ ἀναβολὴν κτείναντος τῶν ἵππων τὸν ἕτερον, ἀγανακτήσας Οἰδίπους καὶ Πολυφόντην καὶ Λαῖον ἀπέκτεινε, καὶ παρεγένετο εἰς Θήβας.

(8) Λαῖον μὲν οὖν θάπτει βασιλεὺς Πλαταίων Δαμασίστρατος· τὴν δὲ βασιλείαν Κρέων ὁ Μενοικίως παραλαμβάνει.

² Τοῦτου δὲ βασιλεύοντος οὐ μικρὰ συμφορὰ κατέσχε Θήβας. Ἐπέμφε γὰρ Ἥρα Σφίγγα, ἥ μητρὸς μὲν Ἐχιδνῆς ἦν, πατρὸς δὲ Τυφῶνος· ³ εἶχε δὲ πρόσωπον μὲν γυναικὸς, στήθος δὲ καὶ βάσιν καὶ οὐρὰν

Damasichthonem, Agenorem, Phadimum, Tantalum, totidemque filias, Ethodaia sive, ut alii volunt, Nearam, Cleodoxam, Astyochem, Phthiam, Pelopiam, Astycrateam, Ogygiam. ² At Hesiodus decem filios totidemque filias, Herodorus vero duos mares et tres feminas, Homerus denique sex filios et sex item filias ei fuisse referunt. ³ Quare Niobe tot liberis aucta Latona se fecundiorē esse jactavit. Quod ægre ferens Latona Dianam et Apollinem in ipsos irritavit. ⁴ Atque feminas quidem domi sagittis interfecit Diana, mares vero ad unum omnes in Cithærone venantes Apollo occidit. ⁵ Servatus tamen est e filiis Amphion et e filiabus Chloris natu maxima, quam Neleus duxit uxorem. Verum Telesillæ testimonio Amyclas et Melibœa fuerunt superstites, contra Zethus et Amphion deorum sagittis transfixi perierunt. ⁶ Ipsa vero Niobe, Thebis relictis ad Tantalum patrem venit in Sipylum, ibique Jovem precata in saxum commutata est, atque lacrimæ noctu et interdiu de lapide defluunt.

(7) Post Amphionem vita defunctum Laius regnum suscepit. Hic, ducta Menœcei filia, quam nonnulli Iocastam, alii Epicastam nominant, ² oraculo monitus est, ne filios gigneret, quod qui nasceretur patricida futurus esset. Nihilominus autem per ebrietatem cum uxore concubuit, atque ex ea natum infantem, talis ejus fibula trajectis, pastori dedit exponendum. ³ At hic quidem puerum in Cithærone monte exposuit; Polybi vero Corinthiorum regis bubulci repertum infantem ad Peribœam illius uxorem tulerunt; quæ assumptum puerum velut proprium sibi supponit, eumque, curatis pedibus, propter eorum tumorem nominat Œdipum. ⁴ Adulto puero et robore æqualibus antecellente ob invidiam contumeliose supposititius appellabatur. ⁵ Qui quum ex Peribœa id quæreret, nec certius aliquid posset comperire, Delphos profectus de parentibus suis sciscitatus est. ⁶ Dixit ei deus, ne in patriam rediret, quippe qui patri eandem illaturus et rem habiturus esset cum matre. Quibus auditis, putans se ex iis qui dicebantur parentibus natum esse, Corinthum non est reversus. ⁷ Sed dum curru vehitur per Phocidem, obviam factus est Laio vehiculo eunti, et Polyphontæ illius præconi. Quo jubente ut de via cederet, atque, quum dicto non audiens cunctaretur, equorum jugalium alterum occidente, Œdipus iracundia percitus et Polyphontem et Laium interfecit, et deinde pervenit Thebas.

(8) Laium Plateensium rex Damasistratus sepeliendum curavit; regiam vero dignitatem Creon Menœcei filius suscepit.

¹ Hoc regnante non mediocri clades Thebas occupavit. Juno enim Sphingem misit, cujus mater erat Echidna, pater autem Typhon. ² Habebat illa faciem quidem mulieris, verum pectus et pedes caudamque leonis, alas deni-

λέοντος καὶ πτέρυγας ὄρνιθος. ⁴Μαθοῦσα δὲ αἰνίγμα παρὰ Μουσῶν, ἐπὶ τὸ Φίκειον ὄρος ἐκαθέζετο, καὶ τοῦτο προὔτεινε Θηβαίους. ⁵Ἦν δὲ τὸ αἰνίγμα· τί ἐστιν, ὃ μίαν ἔχον φωνήν, τετράπουν καὶ δίπουν καὶ τρίπουν γίνεταί; ⁶Χρησμοῦ δὲ Θηβαίους ὑπάρχοντος, τηλικαῦτα ἀπαλλαγῆσεσθαι τῆς Σφιγγός, ἥνικα ἂν τὸ αἰνίγμα λύσωσι, (καὶ) συνιόντες εἰς αὐτὸ πολλάκις, ἐζήτει (ἐζήτουν;) τί τὸ λεγόμενόν ἐστιν. ⁷Ἐπεὶ δὲ μὴ εὗρισκον, ἀρπάσασα ἓνα, κατεβίβρωσκε. ⁸Πολλῶν δὲ ἀπολλυμένων, καὶ τὸ τελευταῖον Αἴμονος τοῦ Κρέοντος, κηρύσσει Κρέων τῇ τὸ αἰνίγμα λύσονται καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν Λαΐου δώσειν γυναῖκα. ⁹Οἰδίπους δὲ ἀκούσας ἔλυσε, εἰπὼν τὸ αἰνίγμα τὸ ὑπὸ τῆς Σφιγγός λεγόμενον, ἄνθρωπον εἶναι· γεννᾶσθαι γὰρ τετράπουν βρέφος τοῖς τέτταρσιν ὀχοῦμενον κώλοις· τελειούμενον δὲ τὸν ἄνθρωπον δίπουν· γηρῶντα δὲ τρίτην προσλαμβάνειν βάσιν τὸ βῆκτρον. ¹⁰Ἡ μὲν οὖν Σφιγξ ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ἑαυτὴν ἔρριψεν· Οἰδίπους δὲ καὶ τὴν βασιλείαν παρέλαβε καὶ τὴν μητέρα ἔγημεν ἄγνοῦν· καὶ παιδὰς ἐτέκνωσεν ἐξ αὐτῆς Πολυνείκην καὶ Ἑτεοκλέα, θυγατέρας δὲ Ἰσμήνην καὶ Ἀντιγόνην. Εἰσὶ δὲ, οἱ γεννηθῆναι τὰ τέκνα φασὶν ἐξ Εὐρυγανείας τῆς Τεύθραντος.

(9) Φανέντων δὲ ὑστερον τῶν λανθανόντων, Ἰοκάστη μὲν ἐξ ἀγρόνης ἑαυτὴν ἀνήρτησεν· Οἰδίπους δὲ τὰς ὀφείας τυφλώσας ἐκ Θηβῶν ἤλαυνετο, ἄρας τοῖς παισὶ θέμενος, οἱ, τῆς πόλεως αὐτὸν ἐκβαλλόμενον θεωροῦντες, οὐκ ἐπήμυναν. ²Παραγενόμενος δὲ σὺν Ἀντιγόνῃ τῆς Ἀττικῆς εἰς Κολωνόν, ἐνθα τὸ τῶν Εὐμενίδων ἐστὶ τέμενος, καθίζει ἱκέτης, προσδεχθεὶς ὑπὸ Θεσέως· καὶ μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἀπέθανεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Ἑτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης περὶ τῆς βασιλείας συντιθενταὶ πρὸς ἀλλήλους, καὶ αὐτοῖς δοκεῖ τὸν ἕτερον παρ' ἐνιαυτὸν ἄρχειν. ²Τινὲς μὲν οὖν λέγουσι, πρῶτον ἄρξαντος Πολυνείκου, παραδοῦναι μετ' ἐνιαυτὸν τὴν βασιλείαν Ἑτεοκλεῖ· τινὲς δὲ, πρῶτον Ἑτεοκλέους ἄρξαντος, μὴ βούλεσθαι παραδοῦναι τὴν βασιλείαν. ³Φυγαδευθεὶς οὖν Πολυνείκης ἐκ Θηβῶν ἦκεν εἰς Ἀργος, τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἔχων. ⁴Ἐβασίλευε δὲ Ἀργεὺς Ἀδραστος ὁ Ταλαοῦ· καὶ τοῖς τούτου βασιλείοις νύκτωρ προσπελάζει, καὶ συνάπτει μάχην Τυδεῖ τῷ Οἰνέως φεύγοντι Καλυδῶνι. ⁵Γενομένης δὲ ἐξαίφνης βύθης, ἐπιφανεὶς Ἀδραστος διέλυσε αὐτούς· καὶ μάντεώς τινος ὑπομνησθεὶς λέγοντος αὐτῷ, κάπρη καὶ λέοντι συζευῆναι τὰς θυγατέρας, ἀμφοτέρους εἴλετο νυμφίους· εἶχον γὰρ ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ὃ μὲν κάπρου προτομήν, ὃ δὲ λέοντος. ⁶Γαμέϊ δὲ Δηϊπύλῃ μὲν Τυδεὺς, Ἀργεῖν δὲ Πολυνείκης· καὶ αὐτοὺς Ἀδραστος ἀμφοτέρους εἰς τὰς πατρίδας ὑπέσχετο κατὰζειν. ⁷Καὶ πρῶτον ἐπὶ Θήβας ἐσπευδε στρατεύεσθαι, καὶ τοὺς ἀριστέας συνήθροισεν.

(2) Ἀμφιάραος δὲ ὁ Οἰκλέους, μάντις ὢν, καὶ

quae avis. ⁴Quae quum a Musis aenigma didicisset, in Phicio monte consedit atque istud proponebat Thebanis. Fuit autem aenigma hocce : Quidnam esset illud quod unam vocem habens, quattuor et duobus et tribus pedibus incederet. ⁵Jam vero quum Thebanis oraculo renuntiatum esset, tunc se a Sphinge liberatum iri, quum aenigma solverint, subinde in montem illum convenientes querebant, quidnam dictum illud significaret. Quod quum non repirent, unum semper Sphinx abripuit abreptumque devoravit. ⁶Multis hunc in modum interfectis, inter cosque postremo Hemone, Creontis filio, Creon aenigma soluturo et regnum et Lai uxorem se traditurum praconis voce jubet enuntiare. ⁷Quod ubi ad Oedipi aures pervenerat, hominem significare ait; nasci enim quadrupedem infantem, qui quattuor ingrederetur membris, adultum vero esse bipedem, senescentem denique tertium pedem assumere baculum. ⁸Sphinx igitur (ex arce) se praecipitem dedit, Oedipus autem regnum accepit et matrem ignarus duxit uxorem; ex eaque filios genuit Polynicem et Eteoclem, filias Ismenen et Antigonen. Sunt tamen qui hosce liberos ex Eurygania Teuthrantis filia natos esse tradant.

(9) Postea vero ubi quae latuerant in lucem prodire, Iocasta suspensio se necavit, Oedipus autem, effossis sibi oculis, Thebis ejectus est, filios devovens, quod ex urbe expelli parentem spectantes eum ab injuria non defenderent. ²Profugit igitur cum Antigone in Colonom Atticae, ubi in Eumenidum luco supplex consedit, et a Theseo exceptus non ita multo post e vita migravit.

CAPUT VI.

(1) Eteocles vero et Polynices de regno gerendo inter se paciscuntur et placet iis, ut vicibus per annum regnum administrarent. ²Nonnulli igitur Polynicem primum regnasse dicunt, deinde post annum regnum tradidisse Eteocli. Alii Eteoclem primum regnantem non voluisse ajunt fratri regnum tradere. ³Polynices itaque Thebis fugatus, monile et peplum secum exportans venit Argos. ⁴Rex ibi erat Adrastus, Talai filius. Ad cujus regiam noctu accedens Polynices cum Tydeo, Oenei filio, qui tum Calydone Argos confugiebat, manum conserit. ⁵Orto vero subito clamore, supervenit Adrastus, eorumque pugnam diremit. Idem vatis recordatus ut apro et leoni filias in conjugium daret jubentis, ambos illis sponso designavit. Nam in clypeis alter apri, leonis alter effigiem gestabant. ⁶Deipylen itaque Tydeus, Argiam Polynices uxorem duxit; atque Adrastus utrumque in patriam suam se reducturum pollicitus est. ⁷Et primum quidem contra Thebas paravit expeditionem, ad quam praestantissimos viros convocavit.

(2) Amphiarus autem Oiclis filius vaticinandi peritis-

προσιδὺς, ὅτι δεῖ πάντας τοὺς στρατευσαμένους χω-
ρὶς Ἀδράστου τελευτῆσαι, αὐτὸς τε ὄκνει στρατεύε-
σθαι, καὶ τοὺς λοιποὺς ἀπέτρεπε. ²Πολυνείκης δὲ
ἀφικόμενος πρὸς Ἴφιν τὸν Ἀλέκτορος, ἡξίου μαθεῖν,
πῶς ἔν Ἀμφιάραος ἀναγκασθεὶ στρατεύεσθαι· ὃ δὲ
εἶπεν, εἰ λάβοι τὸν ὄρμον Ἐριφύλη. ³Ἀμφιάραος μὲν
οὖν ἀπέπειν Ἐριφύλην παρὰ Πολυνείκους ὥρα λαμ-
βάνειν· Πολυνείκης δὲ δοὺς αὐτῇ τὸν ὄρμον, ἡξίου
τὸν Ἀμφιάραον πείσαι στρατεύειν· ἦν γὰρ ἐπὶ ταύτης.
⁴Ἐνομένης γὰρ αὐτῆς * πρὸς Ἀδράστον, διαλυσάμενος
ὦμοσε, περὶ ὧν Ἀδράστος διαφέρηται, διακρίνειν
Ἐριφύλην συγχωρῆσαι. ⁵Ὅτε οὖν ἐπὶ Θήβας ἔδει
στρατεύειν, Ἀδράστου μὲν παρακαλοῦντος, Ἀμφια-
ράου δὲ ἀποτρέποντος, Ἐριφύλη τὸν ὄρμον λαβοῦσα,
ἔπεισε τὸν Ἀδράστον (ἄνδρα;) στρατεύειν. ⁶Ἀμφια-
ράος δὲ ἀνάγκην ἔχων στρατεύεσθαι, τοῖς παισὶν
ἐντολὰς ἔδωκε τελεωθεῖσι τήν τε μητέρα κτείνειν,
καὶ ἐπὶ Θήβας στρατεύειν.

(3) Ἀδράστος δὲ συναδροίσας, σὺν ἡγεμόσιν ἑπτὰ
πολεμῖν ἔσπευδε Θήβας. 2 Οἱ δὲ ἡγεμόνες ἦσαν οἵδε·
Ἀδράστος Ταλαῦ, Ἀμφιάραος Οἰκλέους, Καπανεύς
Ἴππονόου, Ἴππομέδων Ἀριστομάχου· οἱ δὲ λέγουσι,
Ταλαῦ. Οὗτοι μὲν ἐξ Ἄργους. ³Πολυνείκης Οἰδίπο-
δος ἐκ Θηβῶν· Τυδεὺς Οἰνέως, Αἰτωλός· Παρθεν-
παῖος Μειλάνωνος, Ἀρχάς. ⁴Τινὲς δὲ Τυδεά μὲν καὶ
Πολυνείκην οὐ καταριθμοῦσι· συγκαταλέγουσι δὲ τοῖς
ἑπτὰ Ἐτεόκλον Ἴφιον, καὶ Μηκιστέα.

(4) Παραγενόμενοι δὲ εἰς Νεμέαν, ἥς ἐβασίλευε
Λυκούργος, ἐζήτουν ὕδωρ. Καὶ αὐτοῖς ἡγήσατο τῆς
ἐπὶ κρίνην ὁδοῦ Ὑψιπύλη, ἥτις νήπιον παῖδα ὄντα
Ὀφέλτην [ἀπολιπούσα, ὃν] ἔτρεφεν, Εὐρυδίκης ὄντα
καὶ Λυκούργου. ²Αἰσθόμεναι γὰρ αἱ Ἀθήναιες ὕστερον
Θόαντα σεσωσμένον, ἐκείνους μὲν ἔκτειναν, τὴν δὲ
Ὑψιπύλην ἀπημπούλησαν· διὸ προθεῖσα ἐλάτρευε
παρὰ Λυκούργῳ. ³Δεικνυούσης δὲ τὴν κρίνην, ὃ παῖς
ἀπολειφθεὶς ὑπὸ δράκοντος διαφέρεται. ⁴Τὸν μὲν
οὖν δράκοντα ἐπιφανέντες οἱ μετὰ Ἀδράστου κτεί-
νουνσι, τὸν δὲ παῖδα θάπτουσιν· Ἀμφιάραος δὲ εἶπεν,
ἐκείνοις τὸ σημεῖον τὰ μέλλοντα προμαντεύεσθαι.
Τὸν δὲ παῖδα Ἀρχέμορον ἐκάλεσαν. ⁵Οἱ δὲ ἔθεσαν ἐπ'
αὐτῷ τὸν τῶν Νεμέων ἀγῶνα. Καὶ ἵππῳ μὲν ἐνίκη-
σεν Ἀδράστος· σταδίῳ δὲ Ἐτεόκλος· πυγμῇ Τυδεύς·
ἄρματι (ἄλματι;) καὶ δίσκῳ Ἀμφιάραος· ἀκοντίῳ
Λαόδοκος· πάλῃ Πολυνείκης· τόξῳ Παρθενοπαῖος.

(5) Ὡς δὲ ἦλθον εἰς τὸν Κιθαῖρῶνα, πέμπουσι Τυ-
δεά προερχόντα Ἐτεοκλεῖ, τὴν βασιλείαν παραχω-
ρεῖν Πολυνείκει, καθὰ συνέθεντο· μὴ προσέχοντος δὲ
Ἐτεοκλέους, διάπειραν τῶν Θηβαίων Τυδεὺς ποιού-
μενος, καὶ ἕνα προκαλούμενος, πάντων περιεγένετο·
²οἱ δὲ πεντήκοντα ἄνδρας ὅπλισαντες ἀπὸντα ἐνὶ δρεῦ-
σαν αὐτόν. Πάντας δὲ αὐτοὺς γωρὶς Μαίονος ἀπέ-
κτεινε· καέπειτα ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἦλθεν.

(6) Ἀργεῖοι δὲ καθοπλισθέντες προσήσαν τοῖς τέλ-
χεσι· καὶ, πυλῶν ἑπτὰ οὐσῶν, Ἀδράστος μὲν παρὰ

simus, quod omnes in eo bello præter unum Adrastum
perituros esse prævidebat, et ipse expeditionem detrecta-
bat et reliquos dehortabatur. ²Polynices vero ad Iphin
Alectoris filium contendit, ab eoque petiit, ut qua posset
ratione Amphiarum ad belli societatem cogere demon-
straret. Huic ille respondit, si torquem aureum Eriphyle ac-
ciperet. ³Amphiarus ergo, ne quid a Polynice muneris
caperet, Eriphylæ interdixit. Verum Polynices eam mo-
nili donatam rogavit, ut virum suum ad expeditionem
suscipiendam induceret. Erat enim hoc in ejus potestate
positum. ⁴Nam Amphiarus quæ fuit ei cum Adrasto dis-
sensionem componens, quiddam inter eos litis ac discor-
diæ foret, ad Eriphyles judicium se relaturum jurejurando
confirmaverat. ⁵Quo igitur tempore contra Thebas profici-
scendum erat, Adrasto exhortante, Amphiaro contra de-
trectante, Eriphyle monili corrupta maritum ad ineundam
expeditionem adduxit. ⁶Tum Amphiarus ad militiam co-
actus filiis dedit mandatum, ut adulti matrem occide-
rent atque contra Thebas in bellum proficiscerentur.

(3) Adrastus igitur, collecto exercitu, cum septem du-
cibus Thebas bello aggredi properavit. ²Duces vero fue-
runt: Adrastus Talai, Amphiarus Oiclis, Capaneus Hip-
ponoi, Hippomedon Aristomachi sive, ut aliis placet, Talai.
Hi Argivi fuerunt. ³Polynices Œdipodis, Thebanus; Ty-
deus Œnei, Ætolus; Parthenopæus Milanionis, Arcas.
⁴Sunt tamen qui Tydeum et Polynicem non connumerant,
sed inter septem illos recensent Eteoclem, Iphios filium,
et Mecisteum.

(4) Qui ubi ad Nemeam, cujus rex erat Lycurgus,
pervenerant, aquam quærentibus ad fontem viæ dux fuit
Hypsipyle, quæ nutriebat Ophelten infantem, Eurydices
filium et Lycurgi. ²Nam quum Lemniæ mulieres ab ea
Thoantem patrem servatum fuisse comperissent, illum
quidem necarunt, at Hypsipylen in servitutem vendide-
runt. Quocirca venundata apud Lycurgum serviebat. ³Ea
dum fontem monstrat, relictus puer a serpente occiditur.
⁴Serpentem igitur Adrastus cum sociis superveniens inter-
emit ac puerum sepelivit. Amphiarus vero dixit hoc sibi
prodigio quæ eventura essent prænuntiari. Quare pue-
rum vocarunt Archemorum, ²in ejusque honorem Nemeæ
certamen instituerunt, in quo Adrastus vicitequo, cursu
Eteoclus, pugilatu Tydeus, curru (saltu?) et disco Am-
phiarus, jaculo Laodocus, lucta Polynices, arcu Parthe-
nopæus.

(5) Deinde quum ad Cithæronem pervenire, Tydeum
legatum mittunt, qui Eteoclem juberet ex constituto re-
gnum cedere Polynici. Eteocle non obtemperante, Ty-
deus de Thebanis periculum factururus singulos ad certamen
provocavit, iisque omnibus superior discessit. ²Illi vero
quinquaginta viros armatos collocarunt, qui redeuntem
ex insidiis aggredierentur. Eos tamen omnes, uno excepto
Mæone, interfecit, atque deinde rediit ad exercitum.

(6) Jam vero Argivi sumtis armis, ad muros accesser-
unt, et quum septem essent portæ, Adrastus ad Homo-

τὰς Ὀμολοίδας πύλας ἔσται· Καπανεὺς δὲ παρὰ τὰς Ὠυγίας· Ἀμφιάραος δὲ παρὰ τὰς Προϊτίδας· Ἴππομέδων δὲ παρὰ τὰς Ὀλυνείδας (Νηίτας?)· Πολυνείκης δὲ παρὰ τὰς Ὑψίστας· Παρθενοπαῖος δὲ παρὰ τὰς Ἠλέκτρας· Τυδεὺς δὲ παρὰ τὰς Κρηνίδας. ²Καθόπλισε δὲ καὶ Ἑτεοκλῆς Θηβαίους, καὶ καταστήσας ἡγεμόνας ἴσους ἴσοις ἔταξε, καὶ, πῶς ἂν περιγένοιτο τῶν πολεμίων, ἐμαντεύετο.

(7) Ἦν δὲ παρὰ Θηβαίους μάντις Τειρεσίας Εὐήρους καὶ Χαρικλοῦς νύμφης, ἀπὸ γένους Οὐδαίου τοῦ Σπαρτοῦ, γενόμενος τυφλὸς τὰς δράσεις. ²Ὅθι περὶ τῆς πηρώσεως καὶ μαντικῆς λέγονται λόγοι διάφοροι. Ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ θεῶν φασὶ τυφλωθῆναι, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις, ἃ κρύπτειν ἤθελον, ἐμήνυε. ³Φερεκλῆς δὲ, ὑπὸ Ἀθηναῖς αὐτὸν τυφλωθῆναι. Οὗσαν γὰρ τὴν Χαρικλὴν προσφιλῆ τῇ Ἀθηνᾷ... γυμνὴν ἐπὶ πάντα ἰδεῖν· τὴν δὲ, ταῖς χερσὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καταλαβομένην, πηρὸν ποιῆσαι. ⁴Χαρικλοῦς δὲ δεομένης ἀποκαταστῆσαι πάλιν τὰς δράσεις, μὴ δυναμένην τοῦτο ποιῆσαι, τὰς ἀκοὰς διακαθάρσαςαν πᾶσαν ὀρνίθων φωνὴν ποιῆσαι συνιέναι, καὶ σχῆπτρον αὐτῷ δωρήσασθαι κυάνεον, ὃ φέρων ὁμοίως τοῖς βλέπουσιν ἐβάδιζεν. ⁵Ἡσιόδος δὲ φησιν, ὅτι θεασάμενος περὶ Κυλλήνην ὄφεις συνουσιάζοντας, καὶ τούτους τρώσας, ἐγένετο ἐξ ἀνδρὸς γυνή· πάλιν δὲ τοὺς αὐτοὺς ὄφεις παρατηρήσας συνουσιάζοντας, ἐγένετο ἀνήρ. ⁶Διόπερ Ἥρα καὶ Ζεὺς ἀμφισβητοῦντες, πότερον τὰς γυναῖκας ἢ τοὺς ἀνδρας ἤδεσθαι μᾶλλον ἐν ταῖς συνουσίαις συμβαίνει, τοῦτον ἀνέκρινον. Ὁ δὲ ἔφη, δεκαεννέα μοιρῶν περὶ τὰς συνουσίας οὐσῶν, τὰς μὲν ἐννέα ἀνδρας ἤδεσθαι, τὰς δὲ δέκα γυναῖκας. ⁷Ὅθεν Ἥρα μὲν αὐτὸν ἐτύφλωσε, Ζεὺς δὲ μαντικὴν αὐτῷ ἔδωκε. [Τὸ ὑπὸ Τειρεσίου λεχθὲν πρὸς Δία καὶ Ἥραν·

Οἷν μὲν μοῖρην δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνὴρ,
τὰς δὲ δέκα (ἐννέα δ'?) ἐμπιπλήσει γυνὴ τέρπουσα νόημα.]

Ἐγένετο δὲ καὶ πολυχρόνιος.

⁸Οὗτος οὖν Θηβαίους μαντευόμενος εἶπε νικήσειν, ἐὰν Μενοικεὺς ὁ Κρέοντος Ἄρει σφάγιον αὐτὸν ἐπιδιδῷ. Τοῦτο ἀκούσας Μενοικεὺς ὁ Κρέοντος, ἑαυτὸν πρὸ τῶν πυλῶν ἔσφαξε. ⁹Μάχης δὲ γενομένης, οἱ Καδμεῖοι μέγρι τῶν τειχῶν συνεδιώχθησαν. Καὶ Καπανεὺς ἀρπάσας κλίμακα, ἐπὶ τὰ τεῖχη δι' αὐτῆς ἀνῆει· καὶ Ζεὺς αὐτὸν κεραυνοῖ. (8) Τοῦτου δὲ γενομένου, τροπαιὸν (τροπὴ?) τῶν Ἀργείων γίνεται. Ὡς δὲ ἀπώλυντο πολλοί, δόξαν ἑκατέρους τοῖς στρατεύμασιν, Ἑτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης περὶ τῆς βασιλείας μονομαχοῦσι, καὶ κτείνουσιν ἀλλήλους. ²Καρτερῆς δὲ πάλιν γενομένης μάχης, οἱ Ἀστακοῦ παῖδες ἡρίστευσαν. Ἰσμαρος μὲν γὰρ Ἴππομέδοντα ἀπέκτεινε· Λεάδης δὲ Ἑτέοκλον· Ἀμφιδίκος δὲ Παρθενοπαῖον· ὥς δὲ Εὐριπίδης φησὶ, Παρθενοπαῖον ὁ Ποσειδῶνος παῖς Περικλύμενος ἀπέκτεινε. ³Μελανίππος δὲ ὁ λοιπὸς τῶν παίδων [εἰς τὴν γαστέρα] Τυδεά τιτρώσκει. Ἡμιονῆ-

loidem portam collocatus est, Capaneus ad Ogygiam, Amphiarus ad Prætidem, Hippomedon ad Neitam, Polynices ad Hypsistam, Parthenopæus ad Electridem, Tydeus ad Crenidem. ² Interea Eteocles quoque Thebanos armis instruxit, atque constitutis totidem ducibus, quomodo posset hostes superare, vaticinantium consilio conquiescit.

(7) Erat apud Thebanos Tiresias vates, Everis et Chariclus nymphae filius, ab Udæi Sparti genere oriundus, oculorum luce orbatus. ² Cujus de cecitate ac vaticinandi peritia variæ sunt historiæ. Namque alii eum deorum ira excæcatum esse dicunt, quia mortalibus quæ celare volebant, evulgasset. ³ Pherecydes autem a Minerva eum luminibus privatum narrat. Nam quum Chariclo Minervæ esset amica,.... illum nudam per omnia deam vidisse, hanc vero manibus attingentem illius oculos cæcum reddidisse. ⁴ At Chariclo Minervam orasse, ut filio suo oculos restitueret. Quod quum dea efficere non posset, expurgatis illius auribus, omnem avium vocem intelligendi tribuisse facultatem, eundemque cyaneo sceptro condonasse, quod gestans æque ac oculatus incederet. ⁵ Hesiodus vero dicit eum ad Cylinen montem serpentes coeuntes conspicatum, quod eos vulnerasset, e viro in mulierem mutatum esse; et quum rursus eosdem serpentes coeuntes observasset, in priorem viri formam rediisse. ⁶ Quocirca Juno ac Jupiter ambigentes mulieresne an viri majorem in coeundo voluptatem caperent, hunc sibi arbitrum delegerunt. Tum ille de novem ac decem quæ inter coeundum voluptatis partes caperentur, novem virum, ac mulierem decem partibus frui judicavit. ⁷ Quare illum Juno oculorum usu privavit, Jupiter autem pro luminibus ademptis vaticinandi scientiam concessit. [Responsum quod Tiresias dedit Jovi et Junoni :

Parte una e denis mas partibus oblectatur,
at mulier solidum coitus capit ipsa decuncem.]

Longævus quoque Tiresias fuit.

⁸ Hic igitur Thebanis victoriam vaticinatus est, si Menæceus Creontis filius sese Marti victimam devoveret. Quod ubi Menæceus audivit, se ipse ante portas mactavit. ⁹ Deinde vero pugna commissa, Cadmei ad muros usque repulsi sunt, et arreptis scalis Capaneus in muros jam ascendit, ubi Jupiter fulmine ictum interemit. (8) Quo facto Argivi in fugam se converterunt. Quum autem multi cecidissent, ex utriusque exercitus sententia de regno singulari certamine decernunt Eteocles et Polynices, ac mutua se cæde interficiunt. ² Nova deinde pugna magna cum acerbitate commissa, Astaci filii inter omnes virtute fuerunt conspicui. Ismarus enim Hippomedontem prostravit, Leades Eteoclem, Amphidicus Parthenopæum, quem tamen Euripides a Periclymeno Neptuni filio occisum fuisse narrat. ³ Melanippus qui restabat Astaci filius, Tydeum (in ventre) vulneravit. Qui

τος δὲ αὐτοῦ κειμένου, παρὰ Διὸς αἰτησαμένη Ἀθηνᾶ φάρμακον ἤνεγκε, δι' οὗ ποιεῖν ἐμελλεν ἀθάνατον αὐτόν. Ἄμφιαραος δὲ αἰσθόμενος τοῦτο, μισῶν Τυδεάδα, παρὰ τὴν ἐκείνου γνῶμην εἰς Θήβας ἐπέειπε τοὺς Ἀργείους στρατεύεσθαι, τὴν Μελανίππου κεφαλὴν ἀποτεμὼν ἔδωκεν αὐτῷ· (τιτρωσκόμος δὲ Τυδεὺς ἐκτείνειν αὐτόν.) Ὁ δὲ διελὼν, τὸν ἐγκέφαλον ἐξεβρόφησεν αὐτόν. Ὡς δὲ εἶδεν Ἀθηνᾶ, μυσχαλθεῖσα τὴν εὐεργεσίαν ἐπέσχε τε καὶ ἐφθόνησεν. Ἄμφιαράῳ δὲ φεύγοντι παρὰ ποταμὸν Ἰσμηνὸν, πρὶν ὑπὸ Περικλυμένου τὰ νῦτα τραῶη, Ζεὺς κεραυνὸν βαλὼν τὴν γῆν διώστησεν. Ὁ δὲ σὺν τῷ ἄρματι καὶ τῷ ἡνιόχῳ Βάτωνι, ὥς δὲ ἔνιοι, Ἐλαττωνῷ, ἐκρύβθη, καὶ Ζεὺς ἀθάνατον αὐτὸν ἐποίησεν. Ἄδραστος δὲ μόνον ἵππος διέσωσεν Ἀρίων. Τοῦτον ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησε Δημήτηρ εἰκασθεῖσα Ἐρινύϊ κατὰ τὴν συνουσίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

(1) Κρέων δὲ, τὴν Θηβαίων βασιλείαν παραλαβὼν, τοὺς τῶν Ἀργείων νεκροὺς ἐβρίψεν ἀτάφους, καὶ κηρύξας μηδένα θάπτειν, φύλακας κατέστησεν. Ἀντιγόνη δὲ, μίᾳ τῶν Οἰδίποδος θυγατέρων, κρύφα τὸ Πολυνείκου σῶμα κλέψασα ἔθαψε· καὶ φωραθεῖσα ὑπὸ Κρέοντος, αὐτοῦ τῷ τάφῳ ζῶσα ἐνεκρύβθη. Ἄδραστος δὲ εἰς Ἀθήνας ἀφικόμενος, ἐπὶ τὸν Ἐλέου βωμὸν κατέφυγε, καὶ ἱκετερίαν θείᾳ, ἥξιον θάπτειν τοὺς νεκρούς. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι μετὰ Θησέως στρατεύσαντες, αἰροῦσι Θήβας, καὶ τοὺς νεκροὺς τοῖς οἰκείοις διδόασιν θάψαι. Τῆς δὲ Καπανέως καιομένης πυρᾶς, Εὐάδων, ἡ Καπανέως μὲν γυνή, θυγάτηρ δὲ Ἴφιος, ἑαυτὴν βαλοῦσα συγκατεκαίετο.

(2) Μετὰ δὲ ἑπτὰ δέκα, οἱ τῶν ἀπολομένων παῖδες, κληθέντες Ἐπίγονοι, στρατεύειν ἐπὶ Θήβας προηροῦντο, τὸν τῶν πατέρων θάνατον τιμωρήσασθαι βουλόμενοι. Καὶ μαντευομένοι αὐτοὶς ὁ θεὸς ἐθέσπισε νίκην Ἀλκμαίωνος ἡγουμένου. Ὁ μὲν οὖν Ἀλκμαίων ἡγεῖσθαι τῆς στρατείας οὐ βουλόμενος, πρὶν εἰσασθαι τὴν μητέρα, δμῶς στρατεύεται. Λαβοῦσα γὰρ Ἐριφύλη παρὰ Θερσάνδρου τοῦ Πολυνείκου τὸν πέπλον, συνέπεισε καὶ τοὺς παῖδας στρατεύεσθαι. Οἱ δὲ ἡγεμόνα Ἀλκμαίωνα ἐλόμενοι, Θήβας ἐπολέμουν. Ἦσαν δὲ οἱ στρατεύομενοι οἵδε· Ἀλκμαίων καὶ Ἀμφίλοχος Ἀμφιαράου, Αἰγιαλεὺς Ἀδράστου· Διομήδης Τυδείας· Πρόμαχος Παρθενοπαίου· Σθέnelος Καπανέως Θέρσανδρος Πολυνείκου· Εὐρύαλος Μηκιστεύς. (3) Οὗτοι πρῶτον μὲν πορθοῦσι τὰς περὶ κώμας, ἔπειτα, τῶν Θηβαίων ἐπελθόντων Λαοδάμαντος τοῦ Ἐτεοκλέους ἡγουμένου, γενναίως μάχονται. Καὶ Λαοδάμας μὲν Αἰγιαλὸν κτείνει, Λαοδάμαντα δὲ Ἀλκμαίων. Καὶ μετὰ τὸν τοῦτου θάνατον, Θηβαῖοι συμφεύγουσιν εἰς τὰ τεῖχη. Τειρεσίῳ δὲ εἰπόντος αὐτοῖς πρὸς μὲν Ἀργείους κήρυκα περὶ διαλύσεως ἀποστέλλειν, αὐτοὺς δὲ φεύγειν, πρὸς μὲν τοὺς πολεμίους

quum semianimis jaceret, Minerva a Jove impetratum remedium attulit, quo illum immortalem redderet. Quod quum animadvertisset Amphiaras, Tydeum exosus, quoniam præter sententiam suam Argivos ad bellum Thebanum compulisset, desectum Melanippi caput ei tradidit. (Tydeus enim, quum jam vulneratus esset, Melanippum interfecerat.) Quo ille diviso cerebrum adeo exsorbuit. Id ubi Minerva animadvertit, beneficium ei invidens retractavit. Amphiarao vero ad Ismenum fluvium fugienti, priusquam in humeris a Periclymeno vulnus acciperet, demisso ab Jove fulmine, terra dehiscit, atque ille cum curru simul et Batone auriga, sive, ut quidam ferunt, Elattono, terræ hiatus absorptus est et a Jove immortalitate condonatus. Solus Adrastus Arione equo vectus in tutum evasit. Hunc equum Ceres in Erianyis formam versa ex Neptuni concubitu genuerat.

CAPUT VII.

(1) Creon, Thebanorum regnum adeptus, caesorum Argivorum corpora insepulta projecit, et edicto præcipiens ne quis ea sepelire curaret, custodes apposuit. Verum Antigona, una ex Œdipi filiabus, clam Polynicis corpus sublatum humavit. Sed a Creonte deprehensa, viva eodem, quo frater, sepulcro condita est. Adrastus autem Athenas profectus, ad Misericordiæ aram confugit, atque supplex cadaverum tumulandi potestatem precatur. Tum Athenenses, suscepta expeditione, Theseo duce Thebas capiunt, et mortuorum corpora suis sepelienda concedunt. Conflagrante vero Capanei rogo, Evadne illius conjux, Iphios filia, in eum se conjecit et una cum marito cremavit.

(2) Decimo anno post, occisorum filii, quos Epigonos vocant, patrum cædem ulturi contra Thebanos bellum decernunt. Quibus oraculum sciscitantibus deus victoriam vaticinatus est, si duce uterentur Alcmaeone. Sed Alcmaeon expeditionis præfecturam detrectabat, nisi antea de matre supplicium sumpsisset; nihilo secius tamen in bellum contendit. Nam quum Eriphyle a Thersandro Polynicis filio peplum accepisset, filios quoque ad arma capienda adduxit. Hi igitur, delecto Alcmaeone duce, Thebanis bellum intulerunt. Quorum nomina hæc sunt: Alcmaeon et Amphilocho, Amphiarai filii, Ægialeus Adrasti, Diomedes Tydei, Promachus Parthenopæi, Sthenelus Capanei, Thersander Polynicis, Euryalus Mecistei. (3) Hi primo quidem finitimos circa vicos depopulantur, deinde vero, Thebanis sub duce Laodamante, Eteoclis filio, ad prælium egressis, strenue pugnant. Laodamas Ægialeum interfecit, Laodamantem vero Alcmaeon; quo cæso, Thebani intra moenia fuga se recipiunt. Deinde vero monente eos Tiresia, ut ad Argivos de pace petenda mitterent præconem, ipsi autem fugam capessèrent, ad hostes præconem

κρήρυκα πέμπουσιν, αὐτοὶ δὲ, ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὰς ἀπίννας τέκνα καὶ γυναῖκας, ἐκ τῆς πόλεως ἔφευγον. Ἐνύκτωρ δὲ ἐπὶ τὴν λεγομένην Τυλφοῦσαν κρήνην παραγενομένων αὐτῶν, Τειρεσίας, ἀπὸ ταύτης πῶν, αὐτοῦ τὸν βίον κατέστρεψε. Θηβαῖοι δὲ ἐπὶ πολλὸν διελθόντες, πόλιν Ἑστιαίαν κτίσαντες κατοίκησαν. (4) Ἀργεῖοι δὲ ὕστερον τὸν ὄρασμὸν τῶν Θηβαίων μαθόντες, εἰσίσαιν εἰς τὴν πόλιν, καὶ συναθροίζουσι τὴν λείαν, καὶ καθαίρουσι τὰ τεύχη. Ἐν τῇ δὲ λείᾳ μέρος εἰς Δελφοὺς πέμπουσιν Ἀπολλωνί καὶ τὴν Τειρεσίῳ θυγατέρα Μαντώ. Ἡῶξαντο γὰρ αὐτῷ, Θήβας ἐλόντες τὸ κάλλιστον τῶν λαφύρων ἀναθήσειν.

(5) Μετὰ δὲ τὴν Θηβαίων ἄλωσιν αἰσθόμενος Ἀλκμαίων καὶ ἐπ' αὐτὸν ὄντα εἰληρυῖαν Ἐριφύλην τὴν μητέρα, μᾶλλον ἡγανάκτησε· καὶ, χρήσαντος Ἀπολλωνος αὐτῷ, τὴν μητέρα ἀπέκτεινεν. Ἐνίοι μὲν μᾶλλον λέγουσι σὺν Ἀμφιλόχῳ τῷ ἀδελφῷ κτείνειν τὴν Ἐριφύλην, ἐνίοι δὲ ὅτι μόνος. Ἀλκμαίωνα δὲ μετῴλην Ἐρινὸς τοῦ μητρικοῦ φόνου. Καὶ μεμνηνός, πρῶτον μὲν εἰς Ἀρκადίαν πρὸς Οἰκλέα παραγίνεται, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Ψωφίδα πρὸς Φηγέα. Καθαρθείς δὲ ὑπ' αὐτοῦ, Ἀρσινόην γαμῇ τὴν τοῦτου θυγατέρα· καὶ τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἔδωκε ταύτῃ. Ἐνομένης δὲ ὕστερον τῆς γῆς δι' αὐτὸν ἀφόρου, χρήσαντος αὐτῷ τοῦ θεοῦ πρὸς Ἀγελῶν ἀπείναι, καὶ παρ' ἐκείνων πόλιν διαλαχθάνειν, τὸ μὲν πρῶτον πρὸς Οἰνέα παραγίνεται εἰς Καλυδόνα καὶ ξενίζεται παρ' αὐτῷ. Ἐπειτα ἀρικόμενος εἰς Θεσπρωτοὺς, τῆς χώρας ἀπελαύνεται. Ἐλευταῖον δὲ ἐπὶ τὰς Ἀγελῶν πηγὰς παραγενομένος, καθαίρεται τε ὑπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν ἐκείνου θυγατέρα Καλλιρρόην λαμβάνει, καὶ ὃν Ἀγελῶος προσέχουσε τόπον κτίσας κατοίκησε.

Ἐν τῇ δὲ ὕστερον τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἐπιθυμούσης λαβεῖν, καὶ λεγούσης οὐ συνοικήσειν αὐτῷ, εἰ μὴ λάβοι ταῦτα· διὸ παραγενομένος εἰς Ψωφίδα Ἀλκμαίων, Φηγεῖ λέγει τεθεσπίσθαι τῆς μανίας ἀπαλλαγὴν ἑαυτοῦ, ὅταν τὸν ὄρμον εἰς Δελφοὺς κομίσας ἀναθῇ καὶ τὸν πέπλον. Ὁ δὲ, πιστεύσας, οἶδωσι. Μηνύσαντος δὲ θεράποντος, ὅτι Καλλιρρόη ταῦτα λαβὼν ἐκόμισεν, ἐνδρεύουσις ὑπὸ τῶν Φηγέως παίδων, ἐπιτάσσοντας τοῦ Φηγέως, ἀναίρεται. Ἀρσινόην δὲ μεμνημένην οἱ τοῦ Φηγέως παῖδες ἐμβιβάσαντες εἰς λάρνακα κομίζουσιν εἰς Τέγεαν, καὶ διδοῦσιν Ἀγαπήνορι, καταβυσσόμενοι τὸν Ἀλκμαίωνα αὐτῆς φόνον. (6) Καλλιρρόη δὲ τὴν Ἀλκμαίωνα ἀπώλειαν μαθοῦσα, πλησιάζοντας αὐτῇ τοῦ Διὸς, αἰτεῖται τοὺς γεγεννημένους παῖδας ἐξ Ἀλκμαίωνα αὐτῇ γενέσθαι τελείους, ἵνα τὸν τοῦ πατρὸς τίσωνται φόνον. Γενόμενοι δὲ ἐξείκοντες οἱ παῖδες τελείοι, ἐπὶ τὴν ἐκδικίαν τοῦ πατρὸς ἐξήσαν. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ καιρὸν οἱ τε Φηγέως παῖδες Πρόνοος καὶ Ἀγήνωρ, εἰς Δελφοὺς κομίζοντες ἀναθῆναι τὸν ὄρμον καὶ τὸν πέπλον, καταλύουσι πρὸς Ἀγαπήνορα, καὶ οἱ τοῦ Ἀλκμαίωνα παῖδες, Ἀμφότερος τε καὶ Ἀκαρνάν· καὶ

delegant atque mulieribus liberisque in vehicula impositis urbem relinquunt. *Qui ubi noctu ad Tilphussam fontem pervenerunt, Tiresias, quum ex eo aquam bibisset, vitam ibi finivit. Thebani vero diu multumque vagati Hestiam urbem condiderunt, in eaque consederunt. (4) Argivi interea, cognita Thebanorum fuga, ingrediuntur Thebas, praedam congerunt, muros solo exarquant. *Manubiarum partem Delphos ad Apollinem mittunt una cum Manto, filia Tiresiae. Voverant enim se, captis Thebis, spoliolum praestantissimum illi dono missuros.

(5) Post Thebarum excidium Alcmaeon, quod contra se quoque dona Eriphylen matrem cepisse resciverat, majori succensus est iracundia, et accepto ab Apolline responso, eam necavit. *Nonnulli dicunt eum una cum Amphilocho fratre, alii vero solum Eriphylen occidisse. *Sed Alcmaeon ob matris caedem a Furiis exagitatus et insaniens primum venit in Arcadiam ad Oiclem, illinc Psophidem ad Phegeum confugit. *A quo lustratus filiam ejus Arsinoen uxorem duxit, eique pro munere nuptiali monile dedit et peplum. *Postea vero ubi propter eum nullas terra fruges ederet, deus eum jussit oraculo ad Acheloum abire et in occupato juxta eum solo urbem condere. Primum igitur Calydonem proficiscitur ad Ceneum, qui hospitio eum excipit. Inde ad Thesprotos contendens ab eorum finibus repellitur. *Demum ad Acheloi fontes concessit, a quo lustratus Callirrhoen filiam cepit uxorem, atque in solo a fluvio aggesto urbem condidit, in qua sedem sibi constituit.

*Postea Callirrhoe monile et peplum desiderante ac nisi haec acciperet amplexus ei recusante, Psophidem profectus Alcmaeon Phegeo dixit, vaticinio fuisse renuntiatum, se furore tum liberatum iri, quum monile et peplum Delphos delata Apollini dedicaverit. *Quae fidens ille reddit. Verum famulo indicante eum ad Callirrhoen illa perferre, Phegei filiorum insidiis patris jussu circumventus interficitur. *Arsinoen autem caedem fratribus exprobrantem Phegei filii in arcam impositam Tegeam abducunt, atque Agapenori tradunt, ab ea Alcmaeonis caedem perpetrata esse ementiti. (6) Interea Callirrhoe, audito Alcmaeonis interitu, dum rem cum ea habebat Jupiter, ab eo efflagitat, ut quos ex Alcmaeone peperisset liberi repente adulta aetate essent, quo patris necem ulciscerentur. Qua re impetrata, filii ad patris ultionem exierunt. *Eodem vero tempore tum Phegei filii, Pronous et Agenor, ut monile ac peplum Apollini dedicarent Delphos proficiscentes, ad Agapenorem devertunt, tum Alcmaeonis filii, Amphoterus et Acarnan. *Hi itaque patris interfectores e medio tollunt,

ἀνελόντες τοὺς τοῦ πατρὸς φονέας, παραγενόμενοι τε εἰς Ψωφίδα καὶ παρελθόντες εἰς τὰ βασιλεῖα, τὸν τε Φηγά καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κτείνουσι. Διωθέντες δὲ ἄχρι Τεγέας, ἐπίδοθησάντων Τεγεατῶν καὶ τινῶν Ἀργείων, ἐσώθησαν, εἰς φυγὴν τῶν Ψωφιδίων τραπέντων. (7) Δηλώσαντες δὲ τῇ μητρὶ ταῦτα, τὸν τε ὄμιον καὶ τὸν πέπλον ἔλθοντες εἰς Δελφοὺς ἀνέθεντο κατὰ πρόσταξιν Ἀγελώου. Πορευθέντες δὲ εἰς τὴν Ἥπειρον, συναθροίζουσιν οἰκήτορας, καὶ κτίζουσιν Ἀκαρνανίαν.

²Εὐριπίδης δὲ φησιν, Ἀλκμαίωνα, κατὰ τὸν τῆς μανίας χρόνον, ἐκ Μαντοῦς Τειρεσίου παιδᾶς δύο γενῆσαι, Ἀμφιλοχὸν καὶ θυγατέρα Τισιφόνην· κομίσαντα δὲ εἰς Κόρινθον τὰ βρέφη δοῦναι τρέφειν Κωρινθίων βασιλεῖ Κρέοντι. ³Καὶ τὴν μὲν Τισιφόνην, διενεγκοῦσαν εὐμορφίαν, ὑπὸ τῆς Κρέοντος γυναῖκος ἀπεμποληθῆναι, δεδοικίας μὴ Κρέων αὐτὴν γαμήτην ποιήσεται· τὸν δὲ Ἀλκμαίωνα ἀγοράσαντα ταύτην ἔχειν, οὐκ εἰδότα τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα, θεράπαιναν· ⁴παραγενόμενον δὲ εἰς Κόρινθον ἐπὶ τὴν τῶν τέκνων ἀπαίτησιν, καὶ τὸν υἱὸν κομίσασθαι. Καὶ Ἀμφιλοχὸς, κατὰ χρησμούς Ἀπόλλωνος, Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος ὥκησεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

(1) Ἐπαναγόμενον δὲ νῦν πάλιν ἐπὶ τὸν Πελασγόν· δὴ Ἀκουσίλαος μὲν Διὸς λέγει καὶ Νιόβης, καθάπερ ὑπέθεμεν, Ἡσιόδος δὲ αὐτόχθονα. ²Τούτου καὶ τῆς Ὀκεανοῦ θυγατρὸς Μελιβοίας, ἥ, καθάπερ ἄλλοι λέγουσι, νύμφης Κυλλήνης, παῖς Λυκάων ἐγένετο· δὲ βασιλεύων Ἀρχαδῶν, ἐκ πολλῶν γυναικῶν πεντήκοντα παῖδας ἐγέννησε· ³Μαίναλον, Θεσπρωτὸν, Ἑλικά, Νύκτιμον, Πευκτίον, Καύκωνα, Μηχιστέα, Ὀπλέα, Μυκαρέα, Μάκεδον, Ὀρον, Πόλιχον, Ἀκόντην, Εὐαίωνα, Ἀγκύρα, Ἀρχεβάρην, Καρτέρωνα, Αἰγυῖωνα, Πάλλαντα, Εὐμόνα, Κάνθηον, Πρόθοον, Αἶνον, Κορέθοντα, [Μαίναλον,] Τηλεβόαν, Φύσιον, Φάσσον, Φθίον, Λύκιον, Ἀλίφθρον, Γενέτορα, Βουκολίωνα, Σωκλέα, Φινέα, Εὐμήτην, Ἀρπαλέα, Πορθέα, Πλάτωνα, Αἶμονα, Κύναιον, Λέοντα, Ἀρπάλυκον, Ἡραϊέα, Τιτάναν, Μαντίνου, Κλείτορα, Στύμφαλον, Ὀρχόμενον. ⁴Οὗτοι πάντας ἀνθρώπους ὑπερέβαλον ὑπερφανεῖα καὶ ἀσεβείᾳ. Ζεὺς δὲ αὐτῶν βουλόμενος τὴν ἀσέβειαν πειράσαι, εἰκασθεὶς ἀνδρὶ χερνήτῃ παραγίνεται. ⁵Οἱ δὲ αὐτὸν ἐπὶ ξενίᾳ καλῶσαντες, σφάζαντες ἓνα τῶν ἐπιχωρίων παῖδα, τοῖς ἱεροῖς τὰ τούτου σπλάγχνα συναμιζάντες, παρέθεσαν, συμβουλευσάντος τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ Μαίναλου. ⁶Ζεὺς δὲ τὴν μὲν τράπεζαν ἀνέτρεψεν, ἔνθα νῦν Τραπεζοῦς καλεῖται ὁ τόπος· Λυκάονα δὲ καὶ τούτου παῖδας ἐκεραύνωσε, χωρὶς τοῦ νεωπύτου Νυκτίμου· ἀνασχοῦσα γὰρ ἡ Γῆ τὰς χεῖρας, καὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ Διὸς ἐφαψμένην, τὴν ὀργὴν κατέπαυσε.

(2) Νυκτίμου δὲ τὴν βασιλείαν παραλαβόντος, ὁ

et deinde Psophidem profecti regiamque ingressi et Phlegum et uxorem ejus occidunt, Psophidiis autem fugientes usque ad Tegeam insequentibus, Tegeatum et Argivorum quorundam auxilio Psophidios fugarunt et ipsi incolumes evaserunt. (7) Qui ubi hæc matri exposuerant, monile et pepulum Delphos profecti ex Acheloi imperato Apollini consecrarunt. Progressi deinde in Epirum, collectis colonis, urbes condunt in Acarnania.

²Euripide auctore Alcmaeon, quo tempore insaniebat, ex Manto, Tiresiæ filia, duos liberos suscepit, Amphilochem filium filiamque Tisiphonen; quos Corinthum translatos Creonti Corinthiorum regi dedit educandos. ³Ac Tisiphone formæ pulcritudine excellens, a Creontis uxore, verita ne Creon eam in conjugium sumeret, vendita est in servitutum. Eam vero mercatus est Alcmaeon, ignarus suam se filiam habere ancillam. ⁴Deinde ad liberos repetendos Corinthum profectus filium quoque abduxit. Atque Amphilochem Apollinis oraculo monitus Argos Amphilochem habitatum concessit.

CAPUT VIII.

(1) Jam redeundum nobis est ad Pelasgum, quem Acislaus, ut antea monuimus, Jovis et Niobes filium dicit, Hesiodus vero indigenam. ²Hujus et Melibœæ, Oceani filiae sive, ut alii volunt, Cyllenes nymphæ, filius erat Lycaon, qui Arcadibus imperans e multis uxoribus quinquaginta liberos suscepit: ³Mænalum, Thesprotum, Helicem, Nyctimum, Peucetium, Cauconem, Mecisteum, Hoppleum, Macareum, Macednum, Horum, Polichum, Aconten, Evæmonem, Ancyorem, Archebaten, Carteronem, Ægæonem, Pallantem, Eumonem, Canethum, Prothoum, Linum, Corethontem, (Mænalum.) Teleboan, Physium, Phassum, Plithium, Lycium, Halipherum, Genetorem, Bucolonem, Socleum, Phineum, Eumeten, Harpaleum, Portheum, Platonem, Hæmonem, Cynæthum, Leontem, Harpalcum, Heræum, Titanan, Mantinonem, Clitorem, Stymphalum, Orchomenum. ⁴Hi superbia et impietate cunctis mortalibus antesteterunt. Quare Jupiter, ut horum impietatis periculum faceret, sumta hominis mercenarii forma, ad eos accedit. ⁵Tum hi invitantes eum hospitio, e contraneis puerum quendam jugulaverunt, cujus viscera cum victimarum carne commixta, Mænali fratris natu maximi suasu, in epulo ei apposuerunt. ⁶At Jupiter mensam evertit eo in loco, qui nunc Trapezus vocatur. Lycaonem vero et liberos ejus fulmine ictos interfecit præter Nyctimum natu minimum. Terra enim sublati in altum manibus et dextra Jovis comprehensa, illius iram compecscuit.

(2) Postquam Nyctimus regnum suscepit, Deucalionis

ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμὸς ἐγένετο. Τοῦτον ἔνιοί φασι διὰ τὴν τῶν Λυκάωνος παίδων δυσσέθειαν γεγενῆσθαι. ² Εὐμήλος δὲ καὶ τινες ἕτεροι λέγουσι Λυκάωνι καὶ θυγατέρα Καλλιστώ γενέσθαι. Ἡσίοδος μὲν γὰρ αὐτὴν μίαν εἶναι τῶν Νυμφῶν λέγει, Ἄσιος δὲ Νυκτέως, Φερεκύδης δὲ Κητέως. ³ Αὕτη σύνθηρος Ἀρτέμιδος οὖσα, τὴν αὐτὴν ἐκείνη στολὴν φοροῦσα, ὁμοσεν αὐτῇ μέναι παρθένον. ⁴ Ζεὺς δὲ, ἐρασθεὶς, ἀκούσῃ συνευνάσεται, εἰκασθεὶς, ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, Ἀρτέμιδι, ὡς δὲ ἔνιοι, Ἀπόλλωνι. ⁵ Βουλόμενος δὲ ἦραν λαθεῖν, εἰς ἄρκτον μετεμόρφωσεν αὐτήν. Ἥρα δὲ ἐπεισεν Ἀρτεμιν, ὡς ἄρκιον θηρίον κατατοξέυσαι. ⁶ Εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες, ὡς Ἀρτεμις αὐτὴν κατατοξέυσεν, ὅτι τὴν παρθενίαν οὐκ ἐφύλαξεν. ⁷ Ἀπολομένης δὲ Καλλιστοῦς Ζεὺς τὸ βρέφος ἄρπασας, ἐν Ἀρχαδίᾳ δίδωσιν ἀνατρέφειν Μαίᾳ, προσαγορεύσας Ἀρκάδα· τὴν δὲ Καλλιστὼν καταστερίσας ἐκάλεσεν Ἀρκτον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

(1) Ἀρκάδος δὲ καὶ Λεανείρας τῆς Ἀμύκλου, ἡ Μεγανείρας τῆς Κρόκωνος, ὡς δὲ Εὐμήλος λέγει, νύμφης Χρυσοπελείας, ἐγένοντο παῖδες Ἐλατος καὶ Ἀφείδας. ² Οὗτοι τὴν γῆν ἐμερίσαντο, τὸ δὲ πᾶν κράτος εἶχεν Ἐλατος· ὃς ἐκ Λαοδίκης τῆς Κινύρου Στύμφαλον καὶ Περέα τεκνοῖ, Ἀφείδας δὲ Ἄλεον καὶ Σθενέβοιαν, ἣν γαμεῖ Προῖτος.

³ Ἄλεος δὲ καὶ Νεαίρας τῆς Περέως, θυγάτηρ μὲν Αὐγῇ, υἱοὶ δὲ Κηφείδης καὶ Λυκούργος. ⁴ Αὐγὴ μὲν οὖν ὑπ' Ἡρακλέους φθαρεῖσα, κατέκρυψε τὸ βρέφος ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς, ἥς εἶχε τὴν ἱερωσύνην. Ἀκάρπου δὲ τῆς γῆς μενούσης, καὶ μηχανούτων τῶν χρησμῶν εἶναι τι ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς δυσσέθημα, φωραθείσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς, παρεδόθη Ναυπλίῳ ἐπὶ ὕαντῳ· παρ' οὗ Τεύθρας ὁ Μυσῶν δυνάστης παραλαβὼν αὐτὴν ἐφθειρε. ⁵ Τὸ δὲ βρέφος ἐκτεθὲν ἐν ὄρει Παρθενίῳ, θηλὴν ὑποσφύσης ἐλάφου, Τήλεφος ἐκλήθη. Καὶ τραφεὶς ὑπὸ τῶν Κορύβου βουκόλων, καὶ ζητήσας τοὺς γονέας, ἤκεν εἰς Δελφούς. ⁶ Καὶ μαθὼν παρὰ τοῦ θεοῦ, παραγενόμενος εἰς Μυσίαν, θετὸς παῖς Τεύθραντος γίνεται, καὶ τελευτῶντος αὐτοῦ διάδοχος τῆς δυναστείας γίνεται.

(2) Λυκούργου δὲ καὶ Κλεοφίλης, ἡ Εὐρυνόμης, Ἀγκαιὸς καὶ Ἐποχος καὶ Ἀμφιδάμας καὶ Ἰάσος. ² Ἀμφιδάμαντος δὲ Μειλανίων καὶ θυγάτηρ Ἀντιμάχῃ, ἣν Εὐρυσθεὺς ἔγημεν. Ἰάσου δὲ καὶ Κλυμένης τῆς Μινύου Ἀταλάντη ἐγένετο. Ταύτης ὁ πατήρ, ἀρβένων παίδων ἐπιθυμῶν, ἐξέθηκεν αὐτήν. ³ ἄρκτος δὲ φοιτῶσα πολλάκις θηλὴν ἐδίδου, μέχρις οὗ εὐρόντες κυνηγοὶ παρ' ἑαυτοῖς ἀνέτρεφον. Τελεῖα δὲ Ἀταλάντη γενομένη, παρθένον ἑαυτὴν ἐφύλαττε, καὶ θηρεύουσα ἐν ἐρημίᾳ καθωπλισμένη διετέλει. Βιάζεσθαι δὲ αὐτὴν ἐπιχειροῦντες Κένταυροι Ῥοῖκος καὶ Ὑλαῖος, κατατοξυνθέντες ὑπ' αὐτῆς ἀπέθανον. ⁴ Παρεγένετο δὲ μετὰ τῶν ἄλλων ἀριστείων καὶ ἐπὶ τὸν Καλυδώνιον κάπρον·

diluvium consecutum est. Quod nonnulli Lycaonis ob filiorum impietatem factum esse dicunt. ² Eumelus vero et alii quidam Lycaonem ajunt filiam quoque habuisse Callisto; quam quidem Hesiodus unam e Nymphis esse censet, Asius autem Nyctei, et Pherecydes Celei filiam. ³ Haec cum Diana venandi studio se oblectans, eademque qua dea veste induta, se virginitatem ei conservaturam esse juravit. ⁴ Verum hujus amore captus Jupiter, assumpta Dianæ, ut nonnulli ferunt, sive secundum quosdam Apollinis forma, invitam compressit. ⁵ Quod quum Junonem celare studeret, illam in ursam transmutavit. Sed Juno Dianæ persuasit, ut eam tamquam belluam feram sagittis confoderet. ⁶ Sunt etiam qui a Diana eam interfectam dicant propterea quod virginitatem non conservasset. ⁷ Quæ postquam periit, Jupiter abreptum infantem in Arcadia Maiæ dedit enutriendum eique Arcadi nomen imposuit; Callisto autem inter astra collocatam nominavit Ursam.

CAPUT IX.

(1) Ex Arcade et Leanira Amyclæ, aut Meganira Croconis filia, ut vero Eumelus ait, ex nymphea Chrysopelia, nati sunt Elatus et Aphidas. ² Hi terram partiti sunt, summum autem imperium fuit penes Elatum, qui ex Laodice Cinyræ filia Stymphalum gignit et Pereum; Aphidas vero Aleum et Sthenobœam, quam duxit Proetus.

³ Aleus ex Neæra, Perei, filiam procreavit Augem, filios Cepheum et Lycurgum. ⁴ Auge ab Hercule vitata partum occultavit in templo Minervæ, cujus habebat sacerdotium. Sed quum terra sterilitate continuo laboraret atque oculis indicaretur latere in Minervæ templo impium quoddam, deprehensa demum a patre puella ad necem tradita est Nauplio. Is dedit eam Teuthranti regi Mysorum, qui eam concubinato sibi junxit. ⁵ Infans vero in Parthenio monte expositus, quia cerva mammas ei præberet, nominatus est Telephus. Qui deinde a Corythii bubulcis enutritus, ut parentes suos quæreretur, venit Delphos; ⁶ atque accepto a deo responso, profectus est in Mysiam, ubi a Teuthrante adoptatus est, eique defuncto regni hæres successit.

(2) E Lycurgo et Cleophile sive Eurynome nati sunt Ancæus, Epochus, Amphidamas, Iasus. ² Ex Amphidamante Milanion et Antimache filia, quam duxit Eurystheus. Ex Iaso et Clymene; Minyæ filia, nata est Atalanta, quam pater masculæ prolis cupidus exposuit. ³ Verum ursæ frequenter ad eam accedens mammas præbebat, dum venatores inventam apud se educarent. Adulta deinde Atalanta virginem se servabat et armata in solitudine venari consueverat. Cui quum Rhæcus et Hylæus Centauri vim inferre vellent, ab ea sagittis confossi cecidere. ⁴ Eadem cum ceteris principibus apri Calydonii venationi interfuit,

καὶ ἐν τῷ ἐπὶ Πελοῖα τεθέντι ἄγωνι ἐπάλασσε Πηλεΐ, καὶ ἐνίκησεν. ⁵ Ἀνευροῦσα δὲ ὕστερον τοὺς γονέας, ὡς ὁ πατὴρ γαμεῖν αὐτὴν ἐπειθεν, ἀπιοῦσα εἰς σταδίαῖον τόπον, καὶ πῆξασα μέσον σκόλοπα τρίτηλυν, ἐνταῦθεν τῶν μνηστευομένων τοὺς δρόμους προεῖσα, ἐτρόχῳζε καθωπλισμένη· καὶ καταληφθέντι μὲν αὐτῇ θάνατος ὠφείλετο· μὴ καταληφθέντι δὲ γάμος. ⁶ Ἡδὲ δὲ πολλῶν ἀπολλυμένων, Μειλανίων αὐτῆς ἐρασθεὶς ἤκεν ἐπὶ τὸν δρόμον, χρύσεια μῆλα κομίζων παρ' Ἀφροδίτης, καὶ διωκόμενος ταῦτα ἐρρίπτειν. Ἡ δὲ, ἀναιρουμένη τὰ ριπτούμενα, τὸν δρόμον ἐνίκηθη. ⁷ Ἐγχευεν οὖν αὐτὴν Μειλανίων. Καὶ ποτε λέγεται μὴ θηρεύοντας αὐτοὺς εἰσελθεῖν εἰς τὸ τέμενος Διὸς, καὶ κεῖ συνουσιάζοντας, εἰς λείοντας ἀλλαγῆναι. ⁸ Ἡσίοδος δὲ καὶ τινες ἕτεροι τὴν Ἀταλάντην οὐκ Ἰάσου, ἀλλὰ Σχοινέως εἶπον· Εὐριπίδης δὲ Μαινάλου· καὶ τὸν γήμαντα αὐτὴν οὐ Μειλανίωνα, ἀλλὰ Ἰππομένειον. ⁹ Ἐγέννησε δὲ ἐκ Μειλανίωνος Ἀταλάντη, ἣ Ἄρεος, Παρθενοπαίου, ὃς ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύσατο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I.

(1) Ἀτλαντος δὲ καὶ τῆς Ὀκεανοῦ Πληϊόνης ἐγένοντο θυγατέρες ἑπτὰ ἐν Κυλλήνῃ τῆς Ἀρκαδίας, αἱ Πληϊάδες προσαγορευθεῖσαι, Ἀλκυόνῃ, Μερόπῃ, Κελαινοῖ, Ἠλέκτρᾳ, Στερόπῃ, Ταυγέτῃ, Μαίᾳ.

² Τούτων Στερόπῃ μὲν Οἰνόμαος ἐγγχευ· Σίσυφος Μερόπῃν. ³ Δυσὶ δὲ ἐμίχθη Ποσειδῶν· πρώτη μὲν Κελαινοῖ, ἐξ ἧς Λύκος ἐγένετο, ὃν Ποσειδῶν ἐν μακάρων ὤκισσε νήσοις. Δευτέρᾳ δὲ Ἀλκυονῇ· ἣ θυγατέρα μὲν ἐτέκνωσεν Αἰθουσαν, τὴν Ἀπόλλωνι· Ἐλευθῆρα τεκοῦσαν, καλλίστην, υἱοὺς δὲ Ὑρίεα καὶ Ὑπερήνορα. ⁴ Ὑρίεως μὲν οὖν καὶ Κλονίης νύμφης Νυκτεὺς καὶ Λύκος· Νυκτέως δὲ καὶ Πολυξοῦς, Ἀντιόπῃ· Ἀντιόπης δὲ καὶ Διὸς, Ζῆθος καὶ Ἀμφίων. Ταῖς δὲ λοιπαῖς Ἀτλαντίσι Ζεὺς συνουσιάζει.

(2) Μαία μὲν οὖν ἡ πρεσβυτάτῃ Διὶ συνελθοῦσα, ἐν ἀντρῷ τῆς Κυλλήνης Ἐρμῇν τίττει. ² Οὗτος ἐν στρωτοῖς ἐπὶ τοῦ λίχνου κείμενος, ἐκδὺς, εἰς Πιερίαν παραγίνεται, καὶ κλέπτει βόας ἃς ἐνεμεν Ἀπόλλων. ³ Ἴνα δὲ μὴ φωραθῇ ὑπὸ τῶν ἰγνῶν, ὑποδήματα τοῖς ποσὶ περιέθηκε, καὶ κομίσας εἰς Πύλον, τὰς μὲν λοιπὰς εἰς σπήλαιον ἀπέκρυψε, δύο δὲ καταθύσας, τὰς μὲν βύρσας πέτραις καθήλωσε, τῶν δὲ κρεῶν τὰ μὲν κατηνάλωσεν ἐψήσας, τὰ δὲ κατέκασσε. ⁴ Καὶ ταχέως εἰς Κυλλήνην ὤχετο. Καὶ εὕρισκει πρὸ τοῦ ἀντροῦ νεμομένην γελώνην. Ταύτην ἐκκαθάρας, εἰς τὸ κύτος χορδὰς ἐντείνας ἐξ ὧν ἔθυσσε βῶων, καὶ ἐργασάμενος λύραν εὔρε καὶ πλῆκτρον. ⁵ Ἀπόλλων δὲ τὰς βόας ζητῶν, εἰς Πύλον ἀφικνεῖται. Καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἀνέχρινεν· οἱ δὲ ἰδεῖν μὲν παῖδα ἐλαύνοντα ἐφασκον, οὐκ ἔχειν δὲ εἰπεῖν ποῖ ποτε ἡλάθσαν, διὰ τὸ μὴ εὐρεῖν ἱχνος δύνασθαι. ⁶ Μαθὼν δὲ ἐκ τῆς μαντικῆς τὸν κεκλοφῶτα, πρὸς Μαίαν εἰς Κυλλήνην παραγίνεται, καὶ τὸν Ἐρμῇν ἤτιετο. Ἡ δὲ ἐπέδειξεν αὐτὸν ἐν τοῖς σπαργάνοις.

atque ludis in Peliae honorem institutis, ubi cum Peleo luctata superior discessit. ⁵ Postea, inventis parentibus, a patre viro nubere iussa in locum stadii mensuram exaequantem descendit ac in ejus medio trium cubitum palum terrae impexit, indeque procorum cursu exire jubens, ipsa insecuta est armata. Et ei quidem quem inter termini fines consequeretur, carces; quem vero minus, ei conjugium debebatur. ⁶ Demum post multorum carces Milanion ejus amore inflammatus in certamen descendit. Is mala aurea, quae, Veneris donum, secum attulerat, quum Atalanta eum insequeretur, in terram projecit. Quibus illa colligendis occupata cursu devicta est. ⁷ Milanion igitur duxit eam uxorem. Sed fama est eos aliquando per venationis otium in Jovis sacrum penetrasse, ibique mutuo complexu coeuntes in leones fuisse transformatos. ⁸ Hesiodus autem et alii nonnulli Atalantam non Iasi fuisse, sed Schoenei filiam dicunt; Euripides denique ait eam e Maenalo ortam, nec Milanioni, sed Hippomeni nuptam. ⁹ E Milanione Atalanta sive ex Marte Parthenopaeum peperit, qui contra Thebas in bellum profectus est.

CAPUT X.

(1) Ex Atlante ac Pleione Oceani filia in Cyllene Arcadiae monte septem filiae natae sunt Pleiades cognominatae: Alcyone, Merope, Celæno, Electra, Sterope, Taygete, Maia.

² Harum Steropen CEnomaus, Meropen Sisyphus uxores duxerunt. ³ Cum duabus vero concubuit Neptunus, quarum altera, Celæno, Lycum peperit, quem Neptunus in Fortunatorum insulas habitatum misit; ex altera, Alcyone, filiam procreavit Aethusam formosissimam, Eleutheris ex Apolline matrem, filios vero Hyrieum et Hyperenorem. ⁴ Hyrici et Cloniae nymphæ fuerunt Nycteus et Lycus; Nyctei et Polyxus Antiopa; Antiopæ et Jovis Zethus et Amphion. Cum ceteris Atlantis filiabus Jupiter concumbit.

(2) Maia igitur, natu maxima, cum Jove congressa in antro Cyllenes parit Mercurium. ² Qui quum adhuc in cunarum stragulis jaceret, exsiliit et in Pieriam profectus quas Apollo boves pascebat furto abegit. ³ Ne vero deprehendi per vestigia posset, calces pedibus earum subligavit. Quas ubi Pylum duxerat, ceteras quidem intra speluncam abscondidit, duas vero mactavit earumque coria scopulis affixit, carnis autem alteram partem elixam comedit, alteram combussit. ⁴ Quo facto festinanter Cyllenen rediit. Et ante antrum repperit testudinem depascentem. Qua expurgata, super ejus testam mactatarum boum nervos tendit et artificio suo lyram invenit et plectrum. ⁵ Apollo vero boves quaerens Pylum venit et incolas interrogavit. Hi vidisse se puerum boves abigentem responderunt, nescire tamen quonam perductæ essent, quandoquidem earum vestigia non possent deprehendere. ⁶ Sed Apollo postquam vaticinandi arte furem cognoverat, Cyllenen ad Maiam profectus Mercurium furti accusavit. Verum Maia puerum ostendit involutum fasciis. ⁷ Tum Apollo eum

2 Ἀπόλλων δὲ αὐτὸν πρὸς Δία κομίσας, τὰς βόας ἀπῆτει. Διὸς δὲ κελεύοντος ἀποδοῦναι, ἤρνειτο. Μὴ πείθουν δὲ, ἄγει τὸν Ἀπόλλωνα εἰς Πύλον καὶ τὰς βόας ἀποδίδωσιν. Ἀκούσας δὲ τῆς λύρας δ' Ἀπόλλων αἰτήσας ταύτην ἔλαβεν, Ἑρμοῦ ἐκείνην δίδοντας. Ὁ δ' Ἀπόλλων ἀντιδίδωσι τὰς βόας. 4 Ἑρμῆς δὲ ταύτας νέμων, σύριγγα πάλιν πηζάμενος ἐσύριζεν. Ἀπόλλων δὲ καὶ ταύτην βουλόμενος λαβεῖν, τὴν χρυσῇν ῥάβδον ἐοίδου, ἣν ἐκέκτητο βουκολῶν. 9 Ὁ δὲ καὶ ταύτην λαβεῖν ἀντὶ τῆς σύριγγος ἤθελε, καὶ τὴν μαντικὴν ἐπελθεῖν· καὶ δοὺς διδάσκειται τὴν διὰ τῶν ψήφων μαντικὴν. 10 Ζεὺς δὲ αὐτὸν κήρυκα ἑαυτοῦ καὶ θεῶν ὑποχρονίων τίθησι.

(3) Ταυγέτη δὲ ἐκ Διὸς Λακεδαιμόνα· ἄφ' οὗ καὶ Λακεδαιμόνῃ ἡ γῆρα καλεῖται. 2 Λακεδαιμόνος δὲ καὶ Σπάρτης τῆς Εὐρώτα, ὃς ἦν ἀπὸ Ἀλεῖδος αὐτόχθονος καὶ νύμφης Νηίδος Κλεοχαρίδας, Ἀμύκλας καὶ Εὐρυδίδος, ἣν ἐγγίμην Ἀκρίσιος. 3 Ἀμύκλα δὲ καὶ Διομήδης τῆς Λαπίδου Κυνορτῆς καὶ Ὑάκινθος. Τοῦτον εἶναι Ἀπόλλωνος ἐρώμενον λέγουσιν· ὃν δίσκῳ βαλὼν, ἄκων ἀπέκτεινε. 4 Κυνορτοῦ δὲ Περιήρης, ὃς γαμει Γοργοφόνῃ τὴν Περσέως, καθάπερ Στρεσίχορος φησι, καὶ τίκεται Τυνδάρεων, Ἰκάριον, Ἀφαρέα, Λευκίππον. 5 Ἀφαρέως μὲν οὖν καὶ Ἀρήνης, τῆς Οἰβάλου, Λυγκεύς τε καὶ Ἰδας καὶ Πείσιος· κατὰ πολλοὺς δὲ Ἰδας ἐκ Ποσειδῶνος λέγεται. Λυγκεὺς δὲ ὀχυδερχία διήνεγκεν, ὃς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν θεωρεῖν. 6 Λευκίππου δὲ [καὶ Φιλοδίκης τῆς Ἰνάου], θυγατέρες ἐγένοντο Ἰάειρα καὶ Φοῖβη. Ταύτας ἀρπάσαντες, ἐγγίμην Διόσκουροι. Πρὸς δὲ ταύταις Ἀρσινόῃ ἐγέννησε. Ταύτη μίγνυται Ἀπόλλων· ἡ δὲ Ἀσκληπιὸν γεννᾷ. 7 Τινὲς δὲ Ἀσκληπιὸν οὐκ ἐξ Ἀρσινόης τῆς Λευκίππου λέγουσιν, ἀλλ' ἐκ Κορωνίδος τῆς Φλεγύου ἐν Θεσσαλίᾳ. Καί φασιν ἐρασθῆναι ταύτης Ἀπόλλωνα, καὶ εὐθὺς συνελθεῖν. 8 τὴν δὲ παρὰ τὴν τοῦ πατρὸς γνώμην ἐλομένην Ἰσχυὶ τῷ Κανέως ἀδελφῷ συνοικεῖν. 9 Ἀπόλλων δὲ τὸν μὲν ἀπαγγεῖλαντα χόρακα καταρᾶται, ὃν τέως λευκὸν ὄντα ἐποίησε μέλαν· αὐτὴν δὲ ἀπέκτεινε. 10 Καιομένης δὲ αὐτῆς ἀρπάσας τὸ βρέφος ἐκ τῆς πυρᾶς, πρὸς Χείρωνα τὸν Κένταυρον ἤνεγκε· παρ' ᾧ καὶ τὴν ἱατρικὴν καὶ τὴν κυνηγετικὴν τρεφόμενος ἐδιδάχθη. Καὶ γενόμενος χειρουργικὸς, καὶ τὴν τέλῃν ἀσκήσας ἐπὶ πολὺ, οὐ μόνον ἐκούλει τινὰς ἀποθνήσκειν, ἀλλ' ἀνῆγειρε καὶ τοὺς ἀποθνήσκοντας. 11 Παρὰ γὰρ Ἀθηνᾶς λαβὼν ἐκ τῶν φλεβῶν τῆς Γοργόνης βρῦν αἷμα, τῇ μὲν ἐκ τῶν ἀριστέρων βρῦντι, πρὸς ψυχρὰν ἀνθρώπων ἐχρήτο· τῇ δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν, πρὸς σπητρίαν. Καὶ διὰ τούτου τοὺς τελευτήκοντας ἀνῆγειρεν. 12 Εὐρὸν δὲ τινὰς λεγομένους ἀναστήναι ὑπ' αὐτοῦ Καπανέα καὶ Λυκοῦργον, ὡς [δὲ] Στρεσίχορος φησιν ἐν Ἐριφύλῃ· Ἰππολύτου, ὡς δ' ἃ Ναυπακτικὰ συγγραφέας λέγει Τυνδάρεων, ὡς φησι Πανύασις· Ὑμέναιον, ὡς οἱ Ὀρφεοὶ λέγουσι· Γλαύκον τὸν Μίνωος, ὡς Μελησαγόρας λέγει. (4) Ζεὺς δὲ φοβηθεὶς, μὴ λαβόντες ἄνθρωποι θεραπεύειν παρ' αὐτοῦ, βοηθῶσιν ἀλλήλοις, ἐκέρχου-

ad Jovem fert ac boves reposcit. Jubente Jove ut boves reddat, infitiat. Sed quum non persuaderet, Apollinem Pylum ducit et boves restituit. Apollo vero lyram audiens, petitam a Mercurio accepit pro eaque dedit ei boves. 2 Quas pascens Mercurius etiam fistulam compegit compactamque inflavit. Hanc quoque Apollo possidere desideraus auream virgam dedit, quam quum boves apud Admetum pascebat acceperat. 3 Ille autem et virgam habere pro fistula voluit et vaticinandi artem addiscere. Data igitur fistula, per calculos vaticinari docetur. 4 Atque Jupiter eum et sui ipsius et deorum inferorum præconem constituit.

(3) Taygele ex Jove peperit Lacedæmonem, a quo Lacedæmonia terra nominata est. 2 Lacedæmon et Sparta, Eurota, qui ipse filius erat Lelegis indigenæ et Cleochariae Naidos nymphæ, progenuerunt Amyclam et Eurydicen, quam uxorem duxit Acrisius. 3 Amyclæ et Diomedæ, Lapithæ, fuerunt Cynortes et Hyacinthus. Hunc Apollinis amasium fuisse dicunt, qui disco percussus invitus interfecit. 4 Cynortæ filius est Perieres, qui duxit Gorgophonen Persei filiam, ut Stesichorus dicit, ex eaque genuit Tyndareum, Icarium, Aphareum, Leucippum. 5 Porro Apharei et Arenes, Cebali filia, fuerunt Lynceus et Idas et Pissus. Multi tamen Idam Neptuni filium dicunt. Lynceus tanto oculorum acumine gaudebat, ut etiam quæ subter terram essent, videret. 6 Leucippus [ex Philodice, Inachii,] filias suscepit Hilairam et Phœben, quas raptas uxores duxerunt Dioscuri. Præter has Arsinoen genuit, quæ cum Apolline congressa peperit Æsculapium. 7 Nonnulli vero Æsculapium non ex Arsinoe, Leucippi filia, natum dicunt, sed ex Coronide, Phlegyæ, in Thessalia; atque hujus amore captum Apollinem ajunt statim cum ea concubuisse. 8 Hanc vero contra patris voluntatem sua sponte cum Ischye, Cænei fratre, concubuisse. 9 Apollo delatorem corvum execratur et qui hucusque albus fuerat in nigrum commutavit, ipsam vero Coronidem interfecit. 10 Quæ quum comburebatur, Apollo infantem rogo eripuit et ad Chironem centaurum tulit, a quo educatus artem medicam et venationem edoctus est. Itaque quum chirurgus exstittisset ac multum se in hac arte exercuisset, non solum impedivit quosdam quominus morerentur, sed etiam mortuos in vitam revocavit. 11 Nam quia a Minerva sanguinem e Gorgonis venis effluentem acceperat, qui ex lævis effluerat, in mortalium perniciem, qui autem e dextris, ad eorum salutem adhibebat. Atque hujus ope mortuos resuscitavit. 12 Eorum qui ab eo in vitam restituti esse dicuntur, invenit hosce: Capaneum et Lycorgum, ut Stesichorus ait in Eriphyle: Hippolytum, ut Naupacticorum auctor dicit; Tyndareum, ut ait Panyasis; Hymenæum, ut Orphici dicunt; Glaucum Minois filium, ut testatur Melesagoras. (4) Sed Jupiter veritus ne homines medendi artem edocti ab illo, sibi mutuam opem præstarent, fulmine eum interfecit.

ωσεν αὐτόν. ² Καὶ διὰ τοῦτο ὀργισθεὶς Ἀπόλλων, κτείνει Κύκλωπας, τοὺς τὸν κεραυνὸν Διὶ κατασκευάσαντας. ³ Ζεὺς δὲ ἐμέλλησε βίπτειν αὐτὸν εἰς Τάρταρον· δεηθείσης δὲ Ἀθητῶς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἐνιαυτὸν ἀνδρὶ θητεῦσαι. ⁴ Ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς Φεράς πρὸς Ἀδμητον τὸν Φέρητος, τούτῳ λατρεύων ἱποίμαινε, καὶ τὰς θηλείας βόας πάσας διδυματόκους ἱποίησεν.

⁵ Εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες Ἀφαρέα μὲν καὶ Λεύκιππον ἐκ Περιήρους γενέσθαι τοῦ Αἰόλου· Κυνόρτου δὲ Περιήρη· τοῦ δὲ, Οἰβάλου· Οἰβάλου δὲ καὶ Νηίδος νύμφης Βατείας, Τυνδάρεων, Ἰπποκόωντα, Ἰκαρίωνα.

(5) Ἰπποκόωντος μὲν οὖν ἐγένοντο παῖδες Δορυκλεὺς, Σκαῖος, Ἐναιαφόρος, Εὐτύχης, Βουκόλος, Λύκων, Γέβρος, Ἰππόθοος, Εὐρύτος, Ἰπποκορυστής, Ἀλκίνους, Ἀλκων. Τούτους Ἰπποκόων ἔγων παῖδας, Ἰκαρίωνα καὶ Τυνδάρεων ἐξέβαλε Λακεδαιμόνος. ² Οἱ δὲ φεύγουσι πρὸς Θεστίον, καὶ συμμαχοῦσιν αὐτῷ πρὸς τοὺς ὁμόρους πόλεμον ἔχοντι. Καὶ γαμει Τυνδάρεως Θεστίου θυγατέρα Λήδαν. ³ Αἰθῆς δὲ, ὅτε Ἡρακλῆς Ἰπποκόωντα καὶ τοὺς τούτου παῖδας ἀπέκτεινε, κατέρχεται καὶ παραλαμβάνει Τυνδάρεως τὴν βασιλείαν.

(6) Ἰκαρίου μὲν οὖν καὶ Περιβοίας νύμφης Νηίδος Θόας, Δαμάσιππος, Ἰμεύσιμος, Ἀλήτης, Περθίεως, καὶ θυγάτηρ Πηνελόπη, ἣν ἔγημεν Ὀδυσσεύς.

² Τυνδάρεω δὲ καὶ Λήδᾳ Τιμάνδρα, ἣν ἔχημος ἔγημε, καὶ Κλυταμνήστρα, ἣν ἔγημεν Ἀγαμέμνων· ἔτι τε Φιλονόη, ἣν Ἄρτεμις ἀθάνατον ἱποίησε.

(7) Διὸς δὲ Λήδᾳ συνελθόντος ὁμοιωθέντος κύκνῳ, καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα Τυνδάρεω, ἐκ Διὸς μὲν ἐγεννήθη Πολυδεύκης καὶ Ἑλένη, Τυνδάρεω δὲ Κάστωρ. ² Λέγουσι δὲ ἔνιοι Νεμέσεως Ἑλένην εἶναι καὶ Διὸς. Ταύτην γάρ, τὴν Διὸς φεύγουσαν συνουσίαν, εἰς χῆνα τὴν μορφὴν μεταβαλεῖν· ὁμοιωθέντα δὲ καὶ Δία κύκνῳ, συνελθεῖν. ³ τὴν δὲ ὦν ἐκ τῆς συνουσίας ἀποτεκεῖν. Τοῦτο δὲ ἐν τοῖς αἰσιν εὐρόντα τινὰ ποιμένα, Λήδᾳ κομίσαντα δοῦναι. Τὴν δὲ, καταθεμένην εἰς λάρνακα, φυλάσσειν, καὶ χρόνῳ καθήκοντι γεννηθεῖσαν Ἑλένην, ὡς ἐξ αὐτῆς θυγατέρα, τρέφειν.

⁴ Γενομένην δὲ αὐτὴν κάλλει διαπρεπῇ Θησεὺς ἀρπάσας εἰς Ἀφιδνας ἐκόμισε. Πολυδεύκης δὲ καὶ Κάστωρ εἰς Ἀφιδνας ἐπιστρατεύσαντες, ἐν Ἄδου Θησεῶς ὄντος, αἰροῦσι τὴν πόλιν, καὶ τὴν Ἑλένην λαμβάνουσι, καὶ τὴν Θησεῶς μητέρα Αἰθραν ἄγουσιν αἰχμάλωτον. (8) Παρεγένοντο δὲ εἰς Σπάρτην ἐπὶ τὸν Ἑλένης γάμον οἱ βασιλεύοντες Ἑλλάδος. Ἡσὼν δὲ οἱ μνηστευόμενοι οἶδα· Ὀδυσσεὺς Λαέρτου, Διομήδης Τυδείας, Ἀντίλοχος Νέστορος, Ἀγαπήνωρ Ἀγαίου, Σθένελος Καπανέως, Ἀμφίμαχος Κτεάτου, Θάλπιος Εὐρύτου, Μέγης Φυλέως, Ἀμφίλοχος Ἀμφιαράου, Μενεσθεὺς Πετῶ, Σχέδιος Ἐπιστρόφου, (leg. Σχέδιος καὶ Ἐπιστρόφος Ἰφίτου) Πολύδεξος Ἀγαθέωνος, Πηνέλεως Ληϊτοῦ (leg. Πηνέλεως Ἰππαλκίμου καὶ Ληϊτός Ἀλεκτρυόνος), Αἴας Οἰλέως, Ἀσκάλαφος καὶ

² Quare iratus Apollo occidit Cyclopes, fulmina Jovi fabricantes. ³ Jam vero Jupiter in Tartarum eum dejecturus erat, sed Latonæ precibus exoratus jussit eum per annum servire viro mortali. ⁴ Apollo igitur Pheras ad Admetum, Pheretis filium, sese contulit, apud quem servitutem serviens pascebat armenta, et boves feminas omnes gemelliparas fecit.

⁵ Sunt vero qui Aphareum et Leucippum ex Periere, Æoli filio, natos dicant, Cynortæ vero filium Perieren, et hujus Cēbalum, Cēbali autem et Bateæ Naidos nymphæ Tyndareum, Hippocoontem, Icarionem.

(5) Hippocoontis filii fuerunt Dorycleus, Scæus, Enaræphorus, Eutyches, Bucolus, Lycon, Tebrus, Hippothous, Eurytus, Hippocorystes, Alcinous, Alcon. His Hippocoön adjutus filiis Icarionem et Tyndareum Lacedæmone ejecit.

² Confugerunt illi ad Thestium, cui adversus finitimos bellum gerenti opitulati sunt. Ac Tyndareus Thestii filiam Ledam duxit uxorem. ³ Postea quum Hercules Hippocoontem ejusque filios interfecisset, in patriam redierunt, ubi Tyndareus regnum suscepit.

(6) Icario et Peribœa Naide nympha nati sunt Thoas, Damasippus, Imeusimus, Aletes, Perilaus et filia Penelope, quam duxit Ulysses.

² Tyndareo et Leda natæ sunt Timandra, quam Echmeus duxit, et Clytæmnestra, quam duxit Agamemnon, et præter has Philonoe, quam Diana immortalem reddidit.

(7) Jove vero sub cygni forma cum Leda congresso eademque nocte Tyndareo, ex Jove quidem nati sunt Pollux et Helena, ex Tyndareo autem Castor. ² Sed nonnulli dicunt Helenam Jovis esse ex Nemesi. Hanc enim, quo Jovis fugeret amplexus, in anserem sese transformasse, Jovem vero in cygnum commutatum cum ea coisse; sillam deinde ex hoc concubitu peperisse ovum, quod repertum in luco (*Rhamnusio*) pastor quidam tulisset ad Ledam. Eam in arca id repositum, servavisse, et suo deinceps tempore natam ex eo Helenam, perinde ac si sua fuisset filia, educasse.

⁴ Quæ quum formæ pulcritudine excelleret, Theseus raptam Aphidnas abduxit. Sed Castor et Pollux contra Aphidnas in bellum profecti, dum apud inferos Theseus versabatur, urbem capiunt, Helenam recuperant, Æthram Thesei matrem captivam abducunt. (8) Venerunt deinde Spartam, qui Helenæ nuptias peterent, Græciæ principes. Erant vero proci hi: Ulysses Laertæ, Diomedes Tydei, Antilochus Nestoris, Agapenor Ancæi, Sthenelus Capanei, Amphimachus Cteati, Thalpius Euryti, Meges Phylei, Amphilochus Amphiarai, Menestheus Petei, Schedius et Epistrophus Iphiti, Polyxenus Agasthenis, Peneleos Hippalcimi et Leitius Alectryonis, Ajax Oilei, Ascalaphus et Ialnenus

Ἰάλμενος Ἄρεος, Ἐλεφάνωρ Χαλκιδόντος, Εὐμήλος Ἀδμήτου, Πολυποίτης Πειρίθου, Λεοντεύς Κορώνου, Ποδαλείριος καὶ Μαχίων Ἀσκληπιοῦ, Φιλοκτήτης Ποίαντος, Εὐρύπυλος Εὐαίμονος, Πρωτεσίλαος Ἰφίχλου, Μενέλαος Ἀτρείως, Αἴας καὶ Τεύκρος Τελαμώνος, Πάτροκλος Μενoitίου. (9) Τούτων ὄρων τὸ πλεόνθος Τυνδάρεως, ἐδεδοίκει, μὴ, κριθέντος ἐνός, στασιάσωσιν οἱ λοιποί. ² Ὑποσχομένου δὲ τοῦ Ὀδυσσεύς, ἐὼν συλλαβήται πρὸς τὸν Πηνελόπης αὐτῷ γάμον, ὑποθήσασθαι τρόπον τινὰ, δι' οὗ μηδεμία γενήσεται στάσις· ὥς ὑπέσχετο αὐτῷ συλλήψεσθαι ὁ Τυνδάρεως, πάντας εἶπεν ἐξορκίσαι τοὺς μνηστῆρας βοηθήσειν, ἐὰν ὁ προκρίθῃς νυμφίος ὑπὸ ἄλλου τινὸς ἀδικῇται περὶ τὸν γάμον. ³ Ἀκούσας δὲ τοῦ Τυνδάρεως τοὺς μνηστῆρας ἐξορκίζει· καὶ Μενέλαον μὲν αὐτὸς αἰρεῖται νυμφίον, Ὀδυσσεὶ δὲ παρὰ Ἰκαρίου μνηστεύεται Πηνελόπην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

(1) Μενέλαος μὲν οὖν ἐξ Ἑλένης Ἑρμιόνην ἐγέννησε, καὶ κατὰ τινὰς Νικόστρατον· ἐκ δούλης Πιερίδος, γένος Αἰτωλίδος, ἣ, καθάπερ Ἀκουσίλαός φησι, Τηριδάης, Μεγαπένθη· ἐκ Κνωσσίας δὲ νύμφης, κατὰ Εὐμήλον, Ξενόδαμον.

(2) Τῶν δὲ ἐκ Ἀἰδῶς γενομένων παίδων, Κάστωρ μὲν ἦσκει τὰ κατὰ πόλεμον, Πολυδεύκης δὲ πυγμῇ· καὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν ἐκλήθησαν ἀμφότεροι Διόσκουροι. ² Βουλόμενοι δὲ γῆμαι τὰς Λευκίππου θυγατέρας, ἐκ Μεσσήνης ἀρπάσαντες, ἔγημαν. Καὶ γίνεται μὲν Πολυδεύκους καὶ Φοίβης Μνησιλείως· Κάστορος δὲ καὶ Ἰλαίρας Ἀνώγων. ³ Ἐλάσαντες δὲ ἐκ τῆς Ἀρκαδίας βοῶν λείαν μετὰ τῶν Ἀφάρειος παίδων Ἰδα καὶ Λυγκέως, ἐπιτρέπουσιν Ἰδᾶ διελεῖν· ὁ δὲ, τεμὼν βοῦν εἰς μέρη τέσσαρα, τοῦ πρώτου καταφαγόντος εἶπε τῆς λείας τὸ ἥμισυ ἔσσεσθαι, καὶ τοῦ δευτέρου τὸ λοιπόν. Καὶ φθάσας κατηγάλασε τὸ μέρος τὸ ἴδιον πρῶτον Ἰδας, καὶ τὸ τοῦ ἀδελφοῦ· καὶ μετ' ἐκείνου τὴν λείαν εἰς Μεσσήνην ἤλασε. ⁴ Στρατεύσαντες δὲ ἐπὶ Μεσσήνην οἱ Διόσκουροι, τὴν τε λείαν ἐκείνην καὶ πολλὴν ἄλλην συνελαύνουσι, καὶ τὸν Ἰδαν ὑπὸ δρυὶ ἐλόχων καὶ τὸν Λυγκέα. Λυγκεὺς δὲ ἰδὼν Κάστορα ἐμήνυσεν Ἰδᾶ· κίχκεινος αὐτὸν κτείνει. ⁵ Πολυδεύκης δὲ ἐδίωξεν αὐτούς, καὶ τὸν μὲν Λυγκέα κτείνει τὸ δόρυ προέμενος· τὸν δὲ Ἰδαν διώκων, βληθεὶς ὑπ' ἐκείνου πέτρα κατὰ τῆς κεφαλῆς, πίπτει σκοτωθεὶς. ⁶ Καὶ Ζεὺς Ἰδαν κεραυνῷ, Πολυδεύκην δὲ εἰς οὐρανὸν ἀνάγει. Μὴ δεχομένου δὲ Πολυδεύκους τὴν ἀθανασίαν, ὄντος νεκροῦ Κάστορος, Ζεὺς ἀμφοτέροις, παρ' ἡμέραν καὶ ἐν θεοῖς εἶναι καὶ ἐν θνητοῖς, ἔδωκε. ⁷ Μεταστάντων δὲ εἰς θεοὺς τῶν Διοσκούρων, Τυνδάρεως μεταπεμψάμενος Μενέλαον εἰς Σπάρτην, τούτῳ τὴν βασιλείαν παρέδωκεν.

Martis, Elephenor Chalcodontis, Eumelus Admeti, Polyætæ Pirihoi, Leonteus Coroni, Podalirius et Machaon Æsculapii, Philoctetes Pœantis, Eurypylus Evæmonis, Protesilaus Iphicli, Menelaus Atrei, Ajax et Teucer Telamonis, Patroclus Menœtii. (9) Horum. videns turbam Tyndareus verebatur, ne, si unum deligeret, reliqui seditionem excitarent. ² Verum Ulysses pollicitus est, si ad Penelopæ nuptias adipiscendas sibi adjumento foret, rationem se suppeditaturum, qua nulla esset inter procos oritura discordia; atque, quum adjuturum se Tyndareus promississet, universos procos dixit jurejurando obstringendos esse, ut delectum filię sponsum defensuri essent, si ab alio quodam propter nuptias injuria afficeretur. ³ Quo audito Tyndareus jurisjurandi religione procos obstrinxit, et Menelaum filię sponsum declaravit; Ulyssi vero ab Icario Penelopam in matrimonium poposcit.

CAPUT XI.

(1) Menelaus itaque ex Helene Hermionen genuit et, secundum quosdam, Nicostratum; ex Pieride serva ab Ætolia oriunda, sive, ut Acusilaus dicit, e Teridæ Megapenthem; ex Cnossia nympha, Eumelo auctore, Xenodamum.

(2) E Leda filiis Castor rem militarem, Pollux pugilatū exercebat, et propter fortitudinem suam ambo appellati sunt Dioscuri. ² Qui quum Leucippi filias in matrimonium sumere cuperent, e Messene raptas duxerunt; et Polluci ex Phæbe natus est Mnesileus, Castori ex Hilaira Anogon. ³ Quum vero boum prædam ex Arcadia una cum Ida et Lynceo abegissent, divisionem ejus Idæ permitunt. Tum ille, bove in quatuor partes conciso, qui primus partem suam devoraverit, ei, dixit, prædæ fore dimidium, secundo reliquum; quò vix dicto statim et suam ipsius et fratris partem absumsit, atque cum eo prædam Messenen abduxit. ⁴ Sed adversus Messenen profecti Dioscuri tum illam tum aliam multam prædam auferunt ac Idæ et Lynceo sub quercu insidiantur. Lynceus vero Castorem conspicatus indicavit Idæ, qui eum interfecit. ⁵ At Pollux hos insecutus Lynceum hastam jaculatus prostravit, sed dum Idam persequebatur, lapidis ictu ab eo in capite percussus est et vertigine correptus cecidit. ⁶ Tum Jupiter Idam fulmine necavit et Pollucem duxit in cælum. Quum vero Pollux, Castore mortuo, immortalitatem recusaret, Jupiter ambobus concessit alternis diebus inter deos versari et inter mortales. ⁷ Relatis igitur inter deos Dioscuris, Tyndareus arcessito Spartam Menelao regnum tradidit.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

(1) Ἡλέκτρας δὲ τῆς Ἀτλαντος καὶ Διὸς Ἰασιῶν καὶ Δάρδανος ἐγένοντο. ² Ἰασιῶν μὲν οὖν, ἐρασθεὶς Δῆμητρος, καὶ θέλων καταισχῦναι τὴν θεὸν, κεραυνούται. ³ Δάρδανος δὲ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀδελφοῦ λυπούμενος, Σαμοθράκην ἀπολιπὼν, εἰς τὴν ἀντίπερα ἤπειρον ἦλθε. ⁴ Ταύτης δὲ ἐβασίλευε Τεῦκρος ποταμοῦ Σκαμάνδρου καὶ Νύμφης Ἰδαίας, ἀφ' οὗ καὶ οἱ τὴν χώραν νεμόμενοι Τεῦκροι προσηγορεύοντο. ⁵ Ὑποδεχθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ λαβὼν μέρος τῆς γῆς καὶ τὴν ἐκείνου θυγατέρα Βάτειαν, Δάρδανον ἐκτίσε πόλιν, τελευτήσαντος δὲ Τευκρου, τὴν χώραν ἄπασαν Δαρδανίαν ἐκάλεσε. (2) Γενομένων δὲ αὐτῷ παίδων Ἰλου καὶ Ἐριχθονίου, Ἰλος μὲν οὖν ἅπαις ἀπέθανεν. Ἐριχθόνιος δὲ διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν, γῆμας Ἀστυόχην τὴν Σιμόεντος, τεκνοῖ Τρώα. ² Οὗτος παραλαβὼν τὴν βασιλείαν, τὴν μὲν χώραν ἀφ' ἐαυτοῦ Τροίαν ἐκάλεσε. Καὶ γῆμας Καλλιρρόην τὴν Σκαμάνδρου, γεννᾷ θυγατέρα μὲν Κλεοπάτραν, παῖδας δὲ Ἴλον καὶ Ἀσσάρακον καὶ Γανυμήδην. ³ Τοῦτον μὲν οὖν διὰ κάλλος ἀναρπάσας Ζεὺς δι' αἵτου, θεῶν οἰνοχόον ἐν οὐρανῷ κατέστησεν. ⁴ Ἀσσάρακου δὲ καὶ Ἱερομνήμης τῆς Σιμόεντος Κάπυς· τοῦ δὲ καὶ Θέμιδος τῆς Ἰλου Ἀγγίστης· ᾧ δι' ἐρωτικὴν ἐπιθυμίαν Ἀφροδίτῃ συνελθοῦσα, Αἰνείαν ἐγέννησε καὶ Λύρον, δὲ ἅπαις ἀπέθανε.

(3) Ἰλος δὲ εἰς Φρυγίαν ἀφικόμενος, καὶ καταλαβὼν ὑπὸ τοῦ βασιλέως αὐτόθι θετιμένον ἀγῶνα, νικᾷ πάλιν. ² καὶ λαβὼν ἄθλον πεντήκοντα κούρους καὶ κόρας τὰς Ἰσας, δόντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως κατὰ χρησμόν καὶ βοῦν ποικίλῃν, καὶ φράσαντος, ἐν ᾧ περ ἂν αὐτὴ κλιθῇ τόπῳ, πόλιν κτίζειν, εἶπετο τῇ βοί. ³ Ἡ δὲ ἀφικομένη ἐπὶ τὸν λεγόμενον τῆς Φρυγίας Ἀτης λόφον, κλίνεται· ἐνθα πόλιν κτίσας Ἰλος, ταύτην μὲν Ἴλιον ἐκάλεσε. ⁴ τῷ δὲ Διὶ σημειὼν εὐξάμενος αὐτῷ τι φανῆναι, μεθ' ἡμέραν τὸ διπιπτεὶς Παλλᾶδιον πρὸ τῆς σκηνῆς κείμενον ἐθεάσατο. ⁵ Ἦν δὲ τῷ μεγέθει τρίπτυχον, τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκός, καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ δόρυ διηρμένον ἔχον, τῇ δὲ ἐτέρᾳ ἡλακάτην καὶ ἄτρακτον.

⁶ Ἱστορία δὲ ἡ περὶ τοῦ Παλλαδίου τοιγδε φέρεται. Φασὶ γεννηθεῖσαν τὴν Ἀθηνᾶν παρὰ Τρίτωνι τρέφεσθαι, ὃ θυγάτηρ ἦν Παλλὰς. ⁷ ἀμφοτέρας δὲ, ἀσκούσας τὰ κατὰ πόλεμον, εἰς φιλονεικίαν ποτὲ προελθεῖν· μελλούσης δὲ πλήττειν τῆς Παλλᾶδος, τὸν Δία φοβηθέντα τὴν αἰγίδα προτείνειν. Τὴν δὲ εὐλαβηθεῖσαν ἀναβλέψαι, καὶ οὕτως ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς τρωθεῖσαν πσεῖν. ⁸ Ἀθηνᾶν δὲ, περιλυπὸν ἐπ' αὐτῇ γενομένην, ξόανον ἐκείνης ὁμοίον κατασκευάσασαν, [καί] περιθεῖναι τοῖς στέροισι ἦν ἔδεισεν αἰγίδα, καὶ τιμᾶν ἰδρυσάμενην παρὰ τῷ Διὶ. ⁹ Ὑστερον δὲ Ἡλέκτρας κατὰ τὴν φθορὰν τούτῳ προσφυγούσης, διαβρίψαι μετ' αὐτῆς καὶ τὸ Παλλᾶδιον εἰς τὴν Ἰλιάδα χώραν. ¹⁰ Ἴλον δὲ τούτου ναὸν κατασκευάσαντα τιμᾶν. Καὶ περὶ μὲν Παλλαδίου ταῦτα λέγεται.

CAPUT XII.

(1) Electra, Atlantis filia, ex Jove Iasionem et Dardanum peperit. * Quorum Iasion Cereris amore captus atque deam tentare volens fulmine ictus occubuit. * At Dardanus ob fratris necem mœrore confectus, Samothrace relicta, in continentem ex adverso sitam trajecit. * Hujus rex erat Teucer Scamandri fluvii et Idææ nymphæ filius, a quo etiam qui regionem illam incolebant Teucris nominabantur. * Hospitio a rege exceptus Dardanus, data terræ parte et Batea illius filia ducta, Dardanium urbem condidit et, defuncto Teucro, universam regionem Dardaniam nominavit. (2) Filios habuit Ilum et Erichthonium; quorum Ilus nullis susceptis liberis e vita decessit, Erichthonius autem in regno patris successor ex Astyoche Simoentis filia genuit Troem. * Hic post patrem regnavit et terram a se ipso Trojam nominavit; ac ducta Callirrhoe, Scamandri, filiam genuit Cleopatram, filios Ilum, Assaracum, Ganymeden. * Hunc ob corporis formam raptum per aquilam Jupiter deorum pincernam in cælo constituit. * Assaraci ex Hieromneme Simoentis filia fuit Capys; hujus ex Themide, Ili filia, Anchises, quocum Venus amore flagrans congressa Æneam peperit et Lyrum, qui diem obiit nullis relictis liberis.

(3) Ilus quum in Phrygiam venisset quo tempore Iudi ab hujus terræ rege instituebantur, vicit palæstra, * et præmii loco pueros quinquaginta totidemque filias accepit. Ad hæc ex oraculi sententia rex dedit bovem discolorum, jussitque ut ubi illa procubuerit urbem conderet. Ille igitur secutus est bovem; * quæ ubi in Phrygia ad Ates collem, quem vocant, pervenit, humo procubuit. Quo in loco Ilus urbem condidit, quam nominavit Ilium. * Atque Jovem precatus ut signum aliquod sibi ostenderet, postridie a cælo delapsum Palladium ante tentorium conspexit. * Id erat magnitudine trium cubitum, conjunctis pedibus, dextra elatam tenens hastam, sinistra eolum ac fusum.

* De Palladio narratio fertur hæc: Ajunt natam Minervam apud Tritonem educatam esse, cui filia erat Pallas. * Ambas autem rei bellicæ studiosas in contentionem aliquando devenisse. Ac quum Pallas jam in eo fuisset ut vulnus Minervæ infligeret, Jovem, filix timentem, ægidem objecisse, in quam dum Pallas mirabunda oculos convertisset, a Minerva vulneratam cecidisse. * Minervam vero mœrore confectam simulacrum ejus simile fecisse, et circumjecta ejus pectori quam Pallas timuerat ægide, juxta Jovem hanc imaginem honoris caussa collocasse. * Postea tamen quum Electra vitata ad illam confugisset, Minervam (Jovem?) cum ipsa etiam Palladium in terram Iliacam dejecisse. ¹⁰ Ilum vero simulacrum illud coluisse in templo ei exstructo repositum. Hæc sunt quæ narrantur de Palladio.

¹¹ Ἴλος δὲ γήμας Εὐρυδίκην τὴν Ἀδράστου, Λαομέδοντα ἐγέννησεν· δὲ γαμῆι Στρυμῶ τὴν Σκαμάνδρου· κατὰ δὲ τινάς, Πλακίαν τὴν Ἀτρείως, κατ' ἐνίους δὲ, Λευκίππου· καὶ τεκνοὶ παῖδας μὲν Τιθωνόν, Λάμπωνα, Κλύτιον, Ἰκετάονα, Ποδάρχην· θυγατέρας δὲ, Ἡσιόνην, καὶ Κίλλαν καὶ Ἀστυόχην· ἐκ δὲ νύμφης Καλύβης Βουκολίωνα.

(4) Τιθωνὸν μὲν οὖν Ἡὸς ἀρπάσασα δι' ἔρωτα, εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει· κάκει συνελθοῦσα γεννᾷ παῖδας Ἡμαθίωνα καὶ Μέμνονα.

(5) Μετὰ δὲ τὸ αἰρεθῆναι Ἴλιον ὑπὸ Ἡρακλέους, ὡς μικρὸν πρόσθεν ἡμῖν λέλεκται, ἐβασίλευσε Ποδάρχης ὁ κληθεὶς Πριάμος· ² καὶ γαμῆι πρώτην Ἀρίσβην τὴν Μέροπος· ἐξ ἧς αὐτῇ παῖς Αἰσακος γίνεται, δὲ ἔγγημεν Ἀστερόπην τὴν Κεβρήνος θυγατέρα, ἣν πενθὺν ἀποθανοῦσαν ἀπικρυνεῖ. ³ Πριάμος δὲ Ἀρίσβην ἐκδοὺς Ὑτράκω, δευτέρην ἔγγημεν Ἐκάβην τὴν Δύμαντος ἧ, ὡς τινὲς φασί, Κισσέως, ἧ, ὡς ἕτεροι λέγουσιν, Σαγγαρίου ποταμοῦ καὶ Μετώπης. ⁴ Γεννᾶται δὲ αὐτῇ πρῶτος μὲν Ἐκτωρ· δευτέρου δὲ γεννᾶσθαι μέλλοντος βρέφους, ἔδοξεν Ἐκάβῃ καθ' ὕπαρ δαλὸν τεκεῖν διάπυρον· τοῦτον δὲ πᾶσαν ἐπινέμεσθαι τὴν πόλιν καὶ καίειν. ⁵ Μαθὼν δὲ Πριάμος παρ' Ἐκάβης τὸν δνειρον, Αἰσακὸν τὸν υἱὸν μετεπέμψατο· ἦν γὰρ ὄνειροκρίτης παρὰ τοῦ μητροπάτορος Μέροπος διδασκόμενος. ⁶ Οὗτος εἰπὼν, τῆς πατρίδος γενέσθαι τὸν παῖδα ἀπώλειαν, ἐκθεῖναι τὸ βρέφος ἐκέλευσε. ⁷ Πριάμος δὲ, ὡς ἐγεννήθη τὸ βρέφος ἰδὼσιν ἐκθεῖναι οἰκῆτῃ κομίσονται εἰς Ἰδὴν. Ὁ δὲ οἰκῆτῃ Ἀγέλαος ὠνομάζετο· τὸ δὲ ἐκθεῖν ὑπὸ τούτου βρέφος πένθ' ἡμέρας ὑπὸ ἄρκτου ἐτράφη. ⁸ Ὁ δὲ σωζόμενον εὐρὼν, ἀναιρεῖται, καὶ κομίσας, ἐπὶ τῶν χωρίων ὡς ἴδιον παῖδα ἔτρεφεν, ὠνομάσας Πάριν. ⁹ Γενόμενος δὲ νεανίσκος, καὶ πολλῶν διαφέρων κάλλει τε καὶ ῥώμῃ, αὖθις Ἀλέξανδρος προσωνομάσθη, ληστὰς ἀμυνόμενος, καὶ τοῖς ποιμνίοις ἀλεξήσας, ὅπερ ἐστὶ βοηθήσας. Καὶ μετ' οὐ πολὺ τοὺς γονέας ἀνεῦρε.

¹⁰ Μετὰ τοῦτον ἐγέννησεν Ἐκάβη θυγατέρας μὲν Κρέουσαν, Λαοδίκην, Πολυξένην, Κασσάνδραν· ¹¹ ἥ συνελθεῖν βουλόμενος Ἀπόλλων, τὴν μαντικὴν ὑπέσχετο διδάξειν· Ἡ δὲ μαθοῦσα οὐ συνῆλθεν. Ὅθεν Ἀπόλλων ἀφείλετο τῆς μαντικῆς αὐτοῦ τὸ πείθειν. ¹² Αὖθις δὲ παῖδας ἐγέννησε Διήφοβον, Ἐλενον, Πάμωνα, Πολίτην, Ἀντιφον, Ἰππόνον, Πολύδωρον, Τρώϊλον. Τοῦτον ἐξ Ἀπόλλωνος λέγεται γεγεννηχέναι.

¹³ Ἐκ δὲ ἄλλων γυναικῶν Πριάμω παῖδες γίνονται Μελάνιππος, Γοργυθίων, Φιλαίμων, Ἰππόθοος, Γλαῦκος, Ἀγάθων, Χερσιδάμας, Εὐαγόρας, Ἰπποδάμας, Μήστωρ, Ἄτας, Δόρυκλος, Λυκάων, Δρύσφ, Βίας, Χρόμιος, Ἀστυνόος, Τελέστας, Εὐάνδρος, Κεβρίωνης, Μήλιος, Ἀρχέμαχος, Λαδοόκος, Ἐγέφρων, Ἰδομενεὺς, Ὑπερίων, Ἀσκάnios, Δημοκόων, Ἀρρήτος, Διήσιππος, Κλόνιος, Ἐχέμων, Ὑπερόχος,

¹¹ Ilus, ducta Eurydice Adraști filia, Laomedontem genuit; is uxorem cepit Strymo Scamandri, secundum alios vero Placiam Atrai (*Catrei*?) filiam, vel, ut nonnulli dicunt, Leucippi (*Leucippen*?) ; atque filios quidem procreavit Tithonum, Lamponem, Clytium, Hicetaonem, Podarce, filias autem Hesionen et Cillam et Astyoche, et ex Calybe nympha Bucolionem.

(4) Ex his Tithonum Aurora amore capta rapuit et in Aethiopiam transtulit, ubi cum eo congressa filios peperit Emathionem et Memnonem.

(5) Post Ilium ab Hercule expugnatum, ut paullo ante diximus, regnum tenuit Podarces, cognominatus Priamus. ¹ Hic primam duxit Arisben Meropis, ex qua filium suscepit Aesacum, qui uxorem cepit Asteropen, Cebrenis filiam; quam quum mortuam nimio luctu desleret, in avem commutatus est. ² Deinde Priamus, Arisbe Hyrtaco in matrimonium locata, secundam uxorem duxit Hecubam Dymantis, vel, ut nonnulli dicunt, Cissei, vel, ut alii volunt, Sangarii fluvii et Metopes filiam. ³ Nascitur ex ea primus Hector; quum vero secundum filium paritura esset Hecuba, visa sibi est in quiete facem parere ardentem, eamque universam depascere urbem et concremare. ⁴ Quod somnium quum ex Hecuba Priamus audisset, Aesacum filium arcessivit. Erat enim somniorum interpres, a Merope avo materno edoctus. ⁵ Hic filium dicens patriae fore exitium, infantem iussit exponi. ⁶ Priamus igitur natum puerum tradidit famulo, qui in Ida monte eum exponeret. Famulus ille Agelaus nominabatur. Infans vero ab eo expositus per quinque dies ab ura nutritus est. ⁷ Ille quum puerum sic servatum reperiret, eum sustulit et secum abductum in agris quasi suum filium educavit, atque Paridis nomen ei indidit. ⁸ Qui quum ad juvenilem aetatem pervenisset ac plurimos venustate roboreque antecelleret, Alexander cognominatus est, quod praedones repelleret et ovium greges defenderet. Neque multo post inventos parentes agnovit.

¹⁰ Post Paridem Hecuba filias peperit Creusam, Laodice, Polyxenam, Cassandram; ¹¹ quacum congregi cupiens Apollo vaticinandi artem se eam docturum esse pollicitus est. Quam vero postquam didicerat, Apollini non fecit sui copiam. Quapropter Apollo ut illius vaticinia non persuaderent effecit. ¹² Praeter hos Hecuba peperit Deiphobum, Helenum, Pammonem, Politen, Antiphum, Hipponum, Polydorum, Troilum, qui ex Apollinis concubitu natus esse dicitur.

¹³ Ex aliis autem feminis Priamo filii nascuntur Melanippus, Gorgythion, Philaemon, Hippothous, Glaucus, Agathon, Chersidamas, Evagoras, Hippodamas, Mestor, Atlas, Doryclus, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Astygonus, Telestas, Evander, Cebriones, Melius, Archemachus, Laodocus, Echephron, Idomeneus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Deioptes, Clonius, Echemon, Hyperochus,

Αἰγεωνεύς, Λυσίθοος, Πολυμέδων. Θυγατέρες δὲ Μήδουσα, Μηδেসικάστη, Λυσιμάχη, Ἀριστοδόμη.

(6) Ἐκτωρ μὲν οὖν Ἀνδρομάχην τὴν Ἡετίωνος γαμεῖ, Ἀλέξανδρος δὲ Οἰωνότῃν τὴν Κεβρήνος τοῦ ποταμοῦ θυγατέρα. ² Αὕτη παρὰ Ῥέας τὴν μαντικὴν μαθοῦσα, προὔλεγεν Ἀλεξάνδρῳ μὴ κλεῖν ἐπὶ Ἑλένῃ· μὴ πείθουσα δὲ εἶπεν, ἂν τρωθῇ, παραγενέσθαι πρὸς αὐτήν· μόνην γάρ θεραπεύσαι δύνασθαι. Τὸν δὲ Ἑλένην ἐκ Σπάρτης ἀρπάσαι. ³ Πολεμουμένης δὲ Τροίας, τοξευθέντα ὑπὸ Φιλοκτήτου τοῖσι Ἡρακλείοις, πρὸς Οἰωνότῃν ἐπανελθεῖν εἰς Ἴδην. Ἡ δὲ μνησικακοῦσα θεραπεύσαι οὐκ ἔφη. ⁴ Ἀλέξανδρος μὲν οὖν εἰς Τροίαν κομιζόμενος ἐτελεύτα· Οἰωνότῃ δὲ μετανοήσασα τὰ πρὸς θεραπείαν φάρμακα ἔφερε· καὶ καταλαβοῦσα αὐτὸν νεκρὸν ἑαυτὴν ἀνήρτησεν.

⁵ Ὁ δὲ Ἀσωπὸς ποταμὸς, Ὀκεανοῦ καὶ Τηθύος· ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, Πηροῦς καὶ Ποσειδῶνος· ὡς δὲ τινες, Διὸς καὶ Εὐρυνόμης. Οὗτος Μετώπῃν γημάμενος (Λάδωνος δὲ τοῦ ποταμοῦ θυγάτηρ αὕτη), δύο μὲν παῖδας ἐγέννησεν, Ἰσμηγὸν καὶ Πελαγοντα, εἰκοσι δὲ θυγατέρας· ⁶ ὧν μὲν μίαν Αἰγίναν ἤρπασε Ζεὺς. Ταύτην Ἀσωπὸς ζητῶν, ἤκεν εἰς Κόρινθον, καὶ μανθάνει παρὰ Σισύφου τὸν ἡρπακτὰ εἶναι Δία. Ζεὺς δὲ Ἀσωπὸν μὲν κεραυνώσας διώκοντα, πάλιν ἐπὶ τὰ οἰκεία ἀπέπειψε βεῖθρα. Διὰ τοῦτο μέγρι καὶ νῦν ἐκ τῶν τούτου βεῖθρων ἀνθρακες φέρονται.

⁷ Αἰγίναν δὲ εἰσκομίσας εἰς τὴν τότε Οἰωνότῃν λεγομένην νῆσον, νῦν δὲ Αἰγίναν ἀπ' ἐκεῖνης κληθεῖσαν, μίγνυται, καὶ τεκνοῖ παῖδα ἐξ αὐτῆς Αἰακόν. Τούτῳ Ζεὺς ὄντι μόνῳ ἐν τῇ νήσῳ τοὺς μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησε. ⁸ Γαμεῖ δὲ Αἰακὸς Ἐνδιότῃ τὴν Σχίρωνος, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο Πηλεὺς τε καὶ Τελαμών. Περεχύδης δὲ φησι Τελαμῶνα φίλον, οὐκ ἀδελφὸν Πηλέως εἶναι, ἀλλὰ Ἀκταῖον (Ἀκτορος;) παῖδα καὶ Γλαύκης τῆς Κυχρέως. ⁹ Μίγνυται δὲ αὖθις Αἰακὸς Ψαμάθῃ τῇ Νηρέως εἰς φύκην ἡλλαγμένη διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι συνελθεῖν, καὶ τεκνοῖ παῖδα Φωκόν.

¹⁰ Ἦν δὲ εὐσεβέστατος ἀπάντων Αἰακός. Διὸ καὶ, τὴν Ἑλλάδα κατεχούσης ἀγορίας διὰ Πέλοπα, ὅτι Στυμφάλῳ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀρκάδων πολεμῶν, τὴν Ἀρκαδίαν ἐλεῖν μὴ δυνάμενος, προσποιησάμενος φίλιαν, ἔκτεινεν αὐτὸν καὶ διέσπειρε μελείσας, χρησμοὶ θεῶν ἔλεγον, ἀπαλλαγῆσεσθαι τῶν ἐνεστώτων κακῶν τὴν Ἑλλάδα, ἂν Αἰακὸς ὑπὲρ αὐτῆς εὐχὰς ποιήσεται. ¹¹ Ποιησαμένου δὲ εὐχὰς Αἰακοῦ, τῆς ἀκαρπίας ἡ Ἑλλὰς ἀπαλλάττεται. Τιμᾶται δὲ καὶ παρὰ Πλούτωνι τελευτήσας Αἰακός, καὶ τὰς κλεῖς τοῦ Ἅδου φυλάττει.

¹² Διαφέροντος δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι Φωκοῦ, τοὺς ἀδελφούς Πηλέα καὶ Τελαμῶνα ἐπιβουλεύσαι· καὶ λαχὼν κλήρῳ Τελαμῶν συγγυμαζόμενον αὐτὸν, βαλὼν δίσχω κατὰ τῆς κεφαλῆς, κτείνει, καὶ κομίσας μετὰ Πηλέως κρύπτει κατὰ τινος ὕλης. Φωραθέντος δὲ τοῦ φόνου, φυγάδες ἀπὸ Αἰγίνης ὑπὸ Αἰακοῦ ἐλαύνονται.

Ægeoneus, Lysithous, Polymedon; filiae vero Medusa, Medesicaste, Lysimache, Aristodeme.

(6) Hector uxorem duxit Andromachen Eetionis, Alexander CEnonen Cebrenis fluvii Iliam. ² Hæc a Rhea vaticinandi artem edocta præmonuit Alexandrum, ne navigaret ad Helenam; sed quum non persuaderet, dixit eum si vulneratus fuerit ad se venturum esse, quoniam sola ei mederi posset. Paris autem e Sparta rapuit Helenam. ³ Verum Troja bello impelita, sagittis Herculeis a Philocteta sauciatus ad CEnonen venit in Idam. Tum illa injuriarum memor medelam recusavit. ⁴ Alexander itaque Trojam reversus vitam finivit. CEnone autem, mutata sententia, ad vulnus curandum medicinam attulit; at quum eum jam mortuum reperiret, suspendio se necavit.

⁵ Asopus fluvius filius erat Oceani ex Tethye, ut vero Acusilaus dicit, Perās et Neptuni, secundum alios nonnullos Jovis et Eurynomæ. Hic uxorem duxit Metopen Ladonis fluvii, ex qua duos filios suscepit Ismenum et Pelagontem, filias autem viginti; ⁶ quarum unam, Æginam rapuit Jupiter. Hanc Asopus quærens venit Corinthum, ubi a Sisyphe raptorem esse Jovem cognovit. Sed Jupiter Asopum persequentem jactis fulminibus ad fluentia sua remisit. Quam ob rem etiamnum fluctibus ejus carbonēs ferri solent.

⁷ Æginam vero in insulam translatam quæ tunc CEnone appellabatur, nunc ab illa Æginæ nomen habet, Jupiter comprimit et filium ex ea gignit Æacum; in cujus gratiam, quandoquidem solus ille in insula agebat, de formicis homines fecit. ⁸ Uxorem Æacus ducit Endeidem Sciironis filiam, ex qua duo ei nascuntur filii Peleus et Telamon. At Pherecydes Telamonem dicit amicū, non fratrem fuisse Pelei, sed Actæi (Actoris?) filium ex Glauce Cychrei. ⁹ Concumbit Æacus etiam cum Psamathe, Nerei filia, quæ in phucam, ut amplexus ejus fugeret, se commutaverat, ex eaque gignit Phocum.

¹⁰ Erat vero religiosissimus omnium Æacus. Quare quum Græcia frugum penuria premeretur propter Pelopem, quod Stymphalum Arcadum regem, quum Arcadiam subigere non posset, simulata amicitia necaverat et membra ejus consecra disperserat, deorum oracula nuntiarunt, fore ut Græcia a præsentibus malis liberaretur, si Æacus pro ea preces faceret. ¹¹ Quod ubi Æacus fecit, Græcia annonæ penuria liberata est. Etiam apud Plutonem post mortem in honore habetur, atque claves Orci servat.

¹² Excellenti autem in certaminibus Phoco Peleum et Telamonem fratres insidias struxisse ferunt. Ac ubi sorte evenit, ut cum eo Telamon in ludo decertaret, in capite disco percussus interfecit, et cum Peleo fratre in silvam quandam transportatum occultavit. Deinde vero corde detecta, ab Æaco in exilium acti ab Ægina aufugerunt.

(7) Καὶ Τελαμὼν μὲν εἰς Σαλαμίνα παραγίνεται πρὸς Κυρρέα τὸν Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμῖνος τῆς Ἀσωποῦ. Κτείνας δὲ ὄφιν οὗτος ἀδικοῦντα τὴν νῆσον, ἧς αὐτὸς ἔβασίλευε, καὶ τελευτῶν ἄπαις, τὴν βασιλείαν παραδίδωσι Τελαμῶνι. ²Ὁ δὲ γαμει Περύβοιαν τὴν Ἀλκάθου τοῦ Πέλοπος· καὶ ποιησάμενου εὐχὰς Ἑρακλέους, ἵνα αὐτῷ παῖς ἄρῃην γένηται, φανέντος δὲ μετὰ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ, τὸν γεννηθέντα ἐκάλεσεν Αἴαντα. ³Καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ Τροίαν σὺν Ἑρακλεῖ, λαμβάνει γέρας Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα, ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται Τεῦκρος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

(1) Πηλεὺς δὲ εἰς Φθίαν φυγὼν πρὸς Εὐρυτίωνα τὸν Ἀκτορος, ὑπ' αὐτοῦ καθαίρεται. Καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὴν θυγατέρα Ἀντιγόνην, καὶ τῆς χώρας τὴν τρίτην μοῖραν. ²Καὶ γίνεται θυγάτηρ αὐτῷ Πολυδώρα, ἣν ἔγχευε Βῶρος ὁ Περιήρους. (2) Ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὴν θήραν τοῦ Καλυδωνίου κάπρου μετ' Εὐρυτίωνος ἔλθων, προέμενος ἐπὶ τὸν σὺν ἀκόντιον, Εὐρυτίωνος τυγχάνει, καὶ κτείνειν τοῦτον ἄκων.

² Πάλιν μὲν οὖν ἐκ Φθίας φυγὼν εἰς Ἰωλκὸν, πρὸς Ἀκαστον ἀφικνεῖται, καὶ ὑπ' αὐτοῦ καθαίρεται. (3) Ἀγωνίζεται δὲ καὶ τὸν ἐπὶ Περίᾳ ἀγῶνα, πρὸς Ἀταλάντην διαπαλαίσας. ²Καὶ Ἀστυδάμεια, Ἀκάστου γυνή, Πηλέως ἐρασθεῖσα, περὶ συνουσίας προσέπεμψεν αὐτῷ λόγους. ³Μὴ δυναμένη δὲ πείσαι, πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ πέμψασα, ἔφη μέλλειν Πηλέα γαμεῖν Στερόπην τὴν Ἀκάστου θυγατέρα· καὶ τοῦτο ἐκείνη ἀκούσασα, ἀγρόνῃ ἀνάπτει. ⁴Πηλέως δὲ πρὸς Ἀκαστον καταψεύδεται, λέγουσα, ὑπ' αὐτοῦ περὶ συνουσίας πεπεισθῆναι. ⁵Ἀκάστος ἀκούσας, κτείνει μὲν ὃν ἐκάθηρεν οὐκ ἐβουλήθη, ἄγει δὲ αὐτὸν ἐπὶ θήραν εἰς τὸ Πήλιον. ⁶Ἐνθεν ἀμίλλης περὶ θήρας γενομένης, Πηλεὺς μὲν οὖν, ὢν ἑφειροῦτο θηρίων, τὰς γλώσσας τούτων ἐκτέμνων εἰς πῆραν ἐτίθει· οἱ δὲ μετὰ Ἀκάστου ταῦτα χειρούμενοι κατεγέλων ὥς μηδὲν τεθηρευκότος τοῦ Πηλέως. ⁷Ὁ δὲ τὰς γλώσσας παρασχόμενος, ὅσας εἶχεν, ἐκείνοις, τσαῦτα ἔφη τεθηρευκέναι. ⁸Ἀποκοιμηθέντος αὐτοῦ ἐν τῷ Πηλίῳ, ἀπολιπὼν Ἀκάστος, καὶ τὴν μάχαιραν ἐν τῇ τῶν βοῶν κόπρῳ κρύψας, ἐπανάγεται. Ὁ δὲ ἐξαναστὰς καὶ ζητῶν τὴν μάχαιραν, ὑπὸ τῶν Κενταύρων καταληφθεὶς ἔμελλεν ἀπολλυθῆναι· σώζεται δὲ ὑπὸ Χείρωνος. ⁹Οὗτος καὶ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ ἐκζητήσας δίδωσι.

(4) Γαμει δὲ ὁ Πηλεὺς Πολυδώραν τὴν Περιήρους (γαμει δὲ Πολυδώραν τὴν Πηλέως Βῶρος ὁ Περιήρους *Heynius*), ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται Μενέσθιος ἐπίκλην, ὁ Σπερχειοῦ τοῦ ποταμοῦ. (5) Αὐθις δὲ Πηλεὺς γαμει Θέτιν τὴν Νηρέως, περὶ ἧς τοῦ γάμου Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν ἤρισαν. Θέμιδος δὲ θεσπιωδούσης ἔσεσθαι τὸν ἐκ ταύτης γεννηθέντα κρείττονα τοῦ πατρὸς, ἀπέσχοντο. ²Ἐνιοὶ δὲ φασί, Διὸς δρῶντος ἐπὶ τὴν ταύτης

(7) Et Telamon quidem Salaminem venit ad Cyclorem Neptuno natum et Salamine Asopi. Is necato serpente, qui insulam devastabat, regiam dignitatem adeptus, quum nullis relictis liberis decessit, regnum tradidit Telamoni.

² Hic Peribocam Alcathi, Pelopis, duxit uxorem; et quum Hercules ut illi mascula proles enascetur a diis precibus deposceret, ac post preces repente aquila appareret, natum deinde puerum nominavit Ajacem. ³ Inde in bellum contra Trojam Herculem secutus, virtutis præmium accepit Hesionen Laomedontis filiam, ex qua ei natus est Teucrus.

CAPUT XIII.

(1) Peleus vero Phthiam fugiens ab Eurytione Actoris filio lustratur, ab eoque accipit Antigonam filiam et terræ partem tertiam. ² Nascitur ei filia Polydora, quam duxit Borus Perieris. (2) Inde ad venationem apri Calydonii cum Eurytione profectus, misso in aprum telo Eurytionem ferit et invitus eum interfecit.

² Iterum igitur a Phthia fugiens Iolcum ad Acastum venit, ab eoque expiatur. (3) Interfuit etiam Pelie ludis funebribus, cum Atalanta palæstrica pugna decertans. ² Atque Astydamia, Acasti conjux, Pelei amore capta ad eum literas de concubitu dedit. ³ Quum vero ei non posset persuadere, ad ejus uxorem misit qui Peleum dicerent Steropen, Acasti filiam, ducturum esse. Quo audito illa laqueo se suspendit; ⁴ Peleum autem apud Acastum mendaciter accusavit ad stuprum se dicens ab eo pellectam esse. ⁵ Quod ubi Acastus cognoverat, necare quidem quem ipse lustrasset noluit, sed eum venatum in Pelium montem abduxit. ⁶ Inde orto de venatione certamine, Peleus quas cepit ferarum linguas exsectas in peram reposuit. Atqui Acasti comites captis feris illis (quas Peleus abjecerat), Peleum velut nihil venatum derisere. ⁷ Is autem linguas exhibens, quotquot earum haberet, tot se feras venatum esse dixit. ⁸ Quem, quum in Pelio somno oppressus obdormivisset, Acastus reliquit et ense ejus in boum fimo abscondito abiit. Ille vero expergefactus, dum ensem quærebat, a Centauris comprehensus jam periturus erat, servatus tamen est a Chirone; ⁹ qui etiam ensem quasivit repertumque ei donavit.

(4) Ducit Peleus Polydoram Perieris (vel potius ex *Heynii* sententia : *Ducit Polydoram Pelei filiam Borus Perieris*), ex qua ei nascitur Menesthius nomine filius, revera Spercheo fluvio natus. (5) Alteram Peleus uxorem sumit Thetin Nerei, de cujus nuptiis Jupiter et Neptunus contenderant. At Themide vaticinante natum ex ea filium patre potentior fore, consilio abstiterant. ² Nonnulli vero ajunt, ad ejus amplexum prodeunti Jovi Prometheum

συνουσίαν, εἰρηκέναι Προμηθεά, τὸν ἐκ ταύτης αὐτῷ γεννηθέντα οὐρανοῦ δυναστεύσειν. ³Τινὲς δὲ λέγουσι, μὴ βουλευθῆναι Θέτιν Διὶ συνελθεῖν ὑπὸ Ἡρας τραπεΐσαν, Δία δὲ ὀργισθέντα, θνητῷ ἐθέλῃν αὐτὴν συνοικῆσαι. ⁴Χείρωνος μὲν οὖν ὑποθεμένου Πηλεΐ, συλλαβεῖν καὶ κατέχειν αὐτὴν μεταμορφουμένην, ἐπιτηρήσας συναρπάξει. Γινομένην δὲ ὅτε μὲν πῦρ, ὅτε δὲ ὕδωρ, ὅτε δὲ θηρίον, οὐ πρότερον ἀνῆκε πρὶν ἢ τὴν ἀρχαίαν μορφήν εἶδεν ἀπολαβοῦσαν. ⁵Γαμεῖ δὲ ἐν τῷ Πηλίῳ· κακεῖ θεοὶ τὸν γάμον εὐχολούμενοι καθύμνησαν. Καὶ δίδωσι Χείρων Πηλεὶ δόρυ μελίνιον, Ποσειδῶν δὲ, ἔπλους Βαλίον τε καὶ Ξάνθον· ἀθάνατοι δὲ ἦσαν οὗτοι.

(6) Ὡς δὲ ἐγέννησε Θέτις ἐκ Πηλέως βρέφος, ἀθάνατον θέλουσα ποιῆσαι τοῦτο, κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρυβοῦσα τῆς νυκτός, ἐφείρεν ὃ ἦν αὐτῷ θνητὸν πατρῶν· μεθ' ἡμέραν δὲ ἔχριεν ἀμβροσίᾳ. ² Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας, καὶ ἀσπαίροντα τὸν παῖδα ἰδὼν ἐπὶ τοῦ πυρός, ἐβόησε· καὶ Θέτις, κωλυθεῖσα τὴν προαίρεσιν τελειῶσαι, νήπιον τὸν παῖδα ἀπολιποῦσα, πρὸς Νηρηίδας ὤχετο. ³ Κομίζει δὲ τὸν παῖδα πρὸς Χείρωνα Πηλεὺς. Ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγχνοις λεόντων καὶ σὺν ἀγρίων καὶ ἄρκτων μυελοῖς, καὶ ὠνόμασεν Ἀχιλλέα (πρότερον μὲν ἦν ὄνομα αὐτῷ Λιγύρων), ὅτι τὰ χεῖλη μαστοῖς οὐ προσήνεγκε.

(7) Πηλεὺς δὲ μετὰ ταῦτα σὺν Ἰάσωνι καὶ Διοσκούροις ἐπόρθησεν Ἰωλκόν· καὶ Ἀστυδάμειαν τὴν Ἀκάστοι γυναῖκα φονεύει, καὶ διελὼν μελιδὼν, διήγαγε δὲ αὐτῆς τὸν στρατὸν εἰς τὴν πόλιν.

(8) Ὡς δὲ ἐγένετο ἐνναετής Ἀχιλλεύς, Κάλχαντος λέγοντος οὐ δύνασθαι χωρὶς αὐτοῦ Τροίαν αἰρεθῆναι, Θέτις προειδυῖα, ὅτι δεῖ στρατευόμενον αὐτὸν ἀπολέσθαι, κρύψασα ἐσθῆτι γυναικείᾳ, ὡς παρθένον παρέθετο. . . (εἰς Σκῦρον παρὰ Λυκομήδῃ supplement. Heyn.) ² Κακεῖ τρεφόμενος, τῇ Λυκομήδους θυγατρὶ Δηϊδάμειᾳ μίγνυται· καὶ γίνεται παῖς Πύρρος αὐτῷ ὁ κληθεὶς Νεοπτόλεμος αὖθις. ³ Ὀδυσσεὺς δὲ μηνυθέντα παρὰ Λυκομήδῃ ζητῶν Ἀχιλλέα, σάλπιγγι χρησάμενος, εὔρε. Καὶ τοῦτον τὸν τρόπον εἰς Τροίαν ἦλθε.

⁴ Συνείπετο δὲ αὐτῷ Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος. Οὗτος ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐτυφλώθη, καταψευσαμένης φθορὰν Φθίας τῆς τοῦ πατρὸς παλλακίδος. Πηλεὺς δὲ αὐτὸν πρὸς Χείρωνα κομίσας, ὑπ' ἐκείνου θεραπευθέντα τὰς ὀφθαλμοὺς, βασιλείᾳ κατέστησε Δολόπων.

⁵ Συνείπετο δὲ καὶ Πάτροκλος ὁ Μενoitίου καὶ Σθενέλης τῆς Ἀκάστοι, ἢ Περιπίδους τῆς Φέρητος, ἢ, καθάπερ φησὶ Φιλοκράτης, Πολυμήλης τῆς Πηλέως. ⁶ Οὗτος ἐν Ὀπουντί διανεχθεὶς ἐν παιδιᾷ περὶ ἀστραγάλων παίζων παῖδα Κλυσώνυμον τὸν Ἀμφιδάμαντος ἀπέκτεινε. Καὶ φυγὼν μετὰ τοῦ πατρὸς, παρὰ Πηλεΐ κατήκει καὶ Ἀχιλλεύς ἐρώμενος γίνεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

(1) Κέκροψ αὐτόχθων, συμφύετς ἔχων σῶμα ἀνδρὸς

dixisse ex ea sibi natum caelo dominaturum. ³ Sunt etiam qui narrent Thetidem, quippe quæ a Junone educata esset, Jovis concubitum evitasse; quare iratum Jovem impetrasse ut illa mortali nuberet. ⁴ Itaque quum Chiron consuleret Peleo, ut eam comprehenderet et in varias formas se commutantem detineret, hic speculatus illam corripuit. Quæ quum modo ignis, modo aqua, modo fera fieret, non prius eam remisit, quam pristinam formam resumens conspexisset. ⁵ Uxorem deinde eam duxit in Pelio, ubi dii convivio excepti nuptias celebrarunt. Ac Chiron Peleum donavit hasta fraxinea, Neptunus equis immortalibus Balio et Xantho.

(6) Postquam vero Thetis e Peleo infantem pepererat, immortalem reddere volens clam Peleo eum noctu in ignem immergebat, ut quidquid paternæ in eo mortalitatis esset deleteret, interdiu autem unguebat ambrosia. ² Sed Peleus speculatus et palpitantem puerum in igne conspicatus clamorem edidit; ac Thetis, quominus consilium exsequeretur prohibita, relicto infante, ad Nereidas se recepit. ³ Tum puerum Peleus ad Chironem tulit, qui leonum visceribus eum et aprorum ursorumque medullis enutrivit, atque nominavit Achillem (antea enim Ligyron appellabatur), quia labra mammis non admoverat.

(7) Post hæc Peleus cum Iasone et Dioscuris expugnavit Iolcum, et Astydiamiam Acasti uxorem interfecit, et membris ejus dissectis, per ea exercitum in urbem transduxit.

(8) Ubi nonum annum Achilles explevit, Calchante non posse sine illo Trojam capi vaticinante, Thetis prævidens eum in bellum profectum periturum esse, veste muliebri occultatum, quasi puellam, in Scyrum abduxit et Lycomedi custodiam ejus credidit. ² Ibi agens adolescentulus cum Lycomedis filia Deidamia concumbit, ex qua nascitur ei filius Pyrrhus, postea nominatus Neoptolemus. Verum ³ Ulysses Achillem, quem apud Lycomedem esse indicio alicujus compererat, quaerens tubæ ope invenit, atque hunc in modum Achilles contra Trojam profectus est.

⁴ Secutus est eum Phœnix Amyntoris. Hunc a Phthia patris pellice, ut de stupro interpellata, falso insimulatum pater excæcavit. Sed Peleus eum ad Chironem duxit, a quo curatum, oculorum luce recuperata, Dolopum regem constituit.

⁵ Simul cum hoc Achillem secutus est Patroclus Menetii filius ex Sthenela Acasti, vel Periapide Pheretis, vel, sicut Philocrates dicit, Polymele Pelei filia. ⁶ Is Opunte, orta in talorum ludo dissensione, Clysonymum Amphidamantis filium interfecit. Atque exulans cum patre apud Peleum commoratur et Achilles fit amicus.

CAPUT XIV.

(1) Cecrops indigena, humano simul et serpentino

καὶ δράκοντος, τῆς Ἀττικῆς ἐβασίλευσε πρῶτος, καὶ τὴν γῆν, πρότερον λεγομένην Ἀκτὴν, ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκροπίαν ὠνόμασεν. ² Ἐπὶ τούτου, φασίν, ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλεις καταλαβέσθαι, ἐν αἷς ἐμελλόν ἔχειν τιμὰς ἰδίας ἑκάστας. ³ Ἦκεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καὶ πληξάς τῇ τριαινῇ, κατὰ μέσσην τὴν ἀκρόπολιν ἀνέφηνε θάλασσαν, ἣν νῦν Ἐρεχθίδα καλοῦσι. ⁴ Μετὰ δὲ τούτων ἦκεν Ἀθηναῖα καὶ ποιησαμένη τῆς καταλήψεως Κέκροπα μάρτυρα, ἐφύτευσεν ἐλαίαν, ἣ νῦν ἐν τῷ Πανδросίῳ δείκνυται. ⁵ Γενομένης δὲ ἐριδος ἀμφοῖν περὶ τῆς γῶρας, Ἀθηναῖαν καὶ Ποσειδῶνα διαλύσας Ζεὺς, κριτὰς ἔδωκεν, οὐχ, ὡς εἰπὸν τινες, Κέκροπα καὶ Κρανῶν, οὐδὲ Ἐρεχθεά, θεοὺς δὲ τοὺς δώδεκα. ⁶ Καὶ τούτων δικαζόντων ἡ γῶρα τῆς Ἀθηναῖας ἐκρίθη, Κέκροπος μαρτυρήσαντος, ὅτι πρῶτον τὴν ἐλαίαν ἐφύτευσεν. Ἀθηναῖα μὲν οὖν ἀφ' ἑαυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθήνας. ⁷ Ποσειδῶν δὲ, θυμῷ ὀργισθεὶς, τὸ Θριάσιον πεδῖον ἐπέκλυσε καὶ τὴν Ἀττικὴν ὑφαλὸν ἐποίησε.

(2) Κέκροψ δὲ γήμας τὴν Ἀκταίου κόρην Ἀγραυλὸν, παῖδα μὲν ἔσχεν Ἐρυσίχθονα, δὲ ἄτεκνος μετήλλαξε θυγατέρας δὲ Ἀγραυλὸν, Ἐρσην, Πανδρόσον. ² Ἀγραύλου μὲν οὖν καὶ Ἀρεὸς Ἀλκίππη γίνεταί. Ταύτην βιαζόμενος Ἀλκίρρόθιος, ὁ Ποσειδῶνος καὶ νύμφης Εὐρύτης, ὑπὸ Ἀρεὸς φωραθεὶς κτείνεται. ³ Ποσειδῶν δὲ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κρίνεται, δικαζόντων τῶν δώδεκα θεῶν, Ἀρεὶ καὶ ἀπολύεται.

(3) Ἐρση δὲ καὶ Ἐρμού Κέφαλος, οὗ ἔρασθεισα Πῶς ἤρπασε καὶ μιγεῖσα ἐν Συρίᾳ παῖδα ἐγέννησε Τίθωνόν, ² οὗ παῖς ἐγένετο Φαέθων· τούτου δὲ Ἀστυνοὸς· τοῦ δὲ Σάνδακος· ³ δὲ ἐκ Συρίας ἐλθὼν εἰς Κιλικίαν, πόλιν ἔκτισε Κελένδεριν, καὶ γήμας Φαρνάκην τὴν Μεγασσάρου, Κινύραν τὸν Συρίων βασιλέα ἐγέννησε. ⁴ Κινύρας οὗτος ἐν Κύπρῳ, παραγενόμενος σὺν λαῷ, ἔκτισε Πάφον γήμας δὲ ἔχει Μεθάρμην, κόρην Πυγμαλίωνος Κυπρίων βασιλέως, Ὁξύπορον ἐγέννησε καὶ Ἀδωνιν· πρὸς δὲ τούτοις θυγατέρας Ὀρσεδίκην, Λαογόρην καὶ Βραισίαν. ⁵ Αὐταὶ δὲ διὰ μῆνιν Ἀφροδίτης ἀλλοτρίοις ἀνδράσι συνευαζόμεναι, τὸν βίον ἐν Αἰγύπτῳ μετήλλαξαν. (4) Ἀδωνὶς δὲ ἐτι παῖς ὢν, Ἀρτέμιδος ὁλόῳ πληγείς ἐν θήραις ὑπὸ σὺδος ἀπέθανεν. ² Ἡσιόδος δὲ αὐτὸν Φοίνικος καὶ Ἀλφεισιβοίας λέγει. Πανύσις δὲ φησὶ Θεϊάντος βασιλέως Ἀσσυρίων, δὲ ἔσχε θυγατέρα Σμύρναν. ³ Αὕτη κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης, οὐ γὰρ αὐτὴν ἐτίμα, ἴσχει τοῦ πατρὸς ἔρωτα· καὶ συνεργὸν λαβοῦσα τὴν τροφὸν, ἀγνοοῦντι τῷ πατρὶ νύκτας δώδεκα συνευιάσθη. ⁴ Ὁ δὲ ὡς ᾔθετο, σπασάμενος ξίφος, ἔδωκεν αὐτὴν· ἣ δὲ, περικαταλαμβανομένη, θεοῖς ἠῤῥατο ἀφανῆς γενέσθαι. Θεοὶ δὲ κατοικτεῖραντες αὐτὴν εἰς δένδρον μετήλλαξαν, ὁ καλοῦσι σμύρναν. ⁵ Δεκαμηνιαῖῳ δὲ ὕστερον χρόνῳ, τοῦ δένδρου βράχεντος, γεννηθῆναι τὸν λεγόμενον Ἀδωνιν· ὃν Ἀφροδίτη διὰ κάλλος ἐτι νήπιον, κρύφα θεῶν, εἰς λάρνακα κρύψασα, Περσεφόνῃ παρί-

corpore præditus, in Attica primus regnavit et terram, quæ prius Acte dicebatur, de se Cecropiam nominavit. ² Sub eo, ut dicunt, placuit diis urbes occupare, in quibus suos quisque honores haberet. ³ Primus igitur Neptunus in Atticam venit, ac tridente feriens terram in media arce aquam marinam prosilire fecit, quam nunc Erechtheidem vocant. ⁴ Post hunc venit Minerva, et Cecropem occupationis testem faciens oleam consevit, quæ nunc in Pandrosio monstratur. ⁵ Orta deinde inter illos de terra contentione, Minervam et Neptunum reconcilians Jupiter iudices dedit non, ut nonnulli dicunt, Cecropem et Cranaum, nec Erechtheum, sed duodecim deos. ⁶ Quorum sententia Minervæ terra adjudicata est, quandoquidem Cecrops ab illa primum oleam satam esse testimonio suo confirmavit. Minerva igitur de se ipsa urbem nominavit Athenas; ⁷ Neptunus vero, animo indignatus, Thriasium campum inundavit et totam Atticam aquarum proluvie obruit.

(2) Cecrops, ducta Actæi filia Agraulo, filium suscepit Erysichthonem, qui sine liberis e vita decessit, filias vero Agraulum, Hersen, Pandrosium. ² Ex Agraulo quidem et Marte nascitur Alcippe. Huic vim inferens Halirrhothius, Neptuni et Eurytæ nymphæ, a Marte deprehensus occiditur. ³ Quam ob rem Neptunus iratus Martem in Areopago cædis reum agit, sed is deorum, qui sederunt iudices, sententia absolvitur.

(3) Herse et Mercurio natus est Cephalus, quem Aurora amore inflammata rapuit, cum eoque congressa in Syria filium peperit Tithonum. ² Hujus fuit Phaethon, hujus Astynous, hujus Sandacus; ³ qui ex Syria in Ciliciam profectus urbem condidit Celenderin, et ducta Pharnace Megessari filia, Cinyram Syriorum regem procreavit. ⁴ Hic in Cyprum transvectus cum populo Paphum condidit, ductaque ibi uxore Metharme, Pygmalionis Cypriorum regis filia, Oxyporum genuit et Adonin, ac præter eos Orsedicen, Laogoren, Bræsiam filias. ⁵ Hæc vero ob Veneris iram cum alienigenis concumbentes viris, in Ægypto vitam cum morte commutarunt. (4) Adonis autem puer adhuc per Dianæ iram in venatione ab apro percussus interiit. ² Hesiodus eum Phœnicis et Alpheisibææ filium dicit, Panyasis autem Thiantis regis Assyriorum, qui filiam habebat Smyrnam. ³ Hæc per iram Veneris, quod eam nihili faciebat, patris amore capta est atque usa nutricis opera cum inscio patre noctes duodecim concubuit. ⁴ Is vero ubi rem sensit, stricto gladio filiam persecutus est; quæ quum jam comprehenderetur, deos rogavit, ut e conspectu auferretur. Diī igitur illam miseratī in arborem commutarunt, quam smyrnam (myrrham) vocant. ⁵ Ac decimo post mense ex rescissa arbore natum dicunt Adonin, quem Venus infantem propter pulchritudinem clam diis in arca occultatum apud Proserpinam deposuit. Illa vero ubi

στατο. Ἐκεῖνη δὲ, ὡς ἐθεάσατο, οὐκ ἀπεδίδου. ⁶ Κρίσεως δὲ ἐπὶ Διὸς γενομένης, εἰς μοῖρας διηρέθη ὁ ἱναιυτός· καὶ μίαν μὲν παρ' ἑαυτῷ μένειν τὸν Ἄδωνιν, μίαν δὲ παρὰ Περσεφόνῃ προσέταξε, τὴν δὲ ἑτέραν παρὰ Ἀφροδίτῃ. ⁷ Ὁ δὲ Ἄδωνις ταύτῃ προσέειπε καὶ τὴν ἰδίαν μοῖραν. Ὅστερον δὲ θηρεύων Ἄδωνις ὑπὸ σὺός πληγεῖς ἀπέθανε.

(5) Κέκροπος δὲ ἀποθανόντος, Κραναὸς αὐτόχθων ὦν, ἐφ' οὗ τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος λέγεται κατακλυσμὸν γενέσθαι. ² Οὗτος γήμας ἔκ Λακεδαιμόνος Πελοπείδαν τὴν Μήνυτος, ἐγέννησε Κραναήν, καὶ Κραναίχμην, καὶ Ἀθίδα· ἥς ἀποθανούσης ἔτι παρθένου, τὴν χώραν Κραναὸς Ἀθίδα προσήγορεύσε.

(6) Κραναὸν δὲ ἐκβαλὼν Ἀμφικτύων ἐβασίλευσε. Τοῦτον ἐνιοὶ μὲν Δευκαλίωνος, ἐνιοὶ δὲ αὐτόχθονα λέγουσι.

² Βασιλεύσαντα δὲ αὐτὸν ἔτη δώδεκα Ἐριχθόνιος ἐκβάλλει. Τοῦτον οἱ μὲν Ἥφαιστου καὶ τῆς Κραναοῦ θυγατρὸς Ἀθίδος εἶναι λέγουσιν· οἱ δὲ Ἥφαιστου καὶ Ἀθηνᾶς, οὕτως· ³ Ἀθηνᾶ παρεγένετο πρὸς Ἥφαιστον, βλάκα κατασκευάσαι θέλουσα· ὁ δὲ, ἐγκαταλειμμένος ὑπὸ Ἀφροδίτης, εἰς ἐπιθυμίαν ὤλισθε τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ διώκειν αὐτὴν ἤρξατο· ἡ δὲ ἔφυγεν. ⁴ Ὡς δὲ ἐγγὺς αὐτῆς ἐγένετο, πολλῇ ἀνάγκῃ, ἣν γὰρ χυλὸς, ἐπειρᾶτο συναλθεῖν. Ἡ δὲ, ὡς σῶφρων καὶ παρθένος οὔσα, οὐκ ἠνέσχετο. Ὁ δὲ ἀπεσπέρμηνεν εἰς τὸ σκέλος τῆς θεᾶς. ⁵ Ἐκεῖνη δὲ μυσχαθεῖσα, ἐρίῳ ἀπομάζασα τὸν γόνον εἰς γῆν ἐβρίψε. Φευγούσης δὲ αὐτῆς, καὶ τῆς γονῆς εἰς γῆν πεσούσης, Ἐριχθόνιος γίνεται. ⁶ Τοῦτον Ἀθηνᾶ κρύφα τῶν ἄλλων θεῶν ἔτρεφεν, ἀθάνατον θέλουσα ποιῆσαι· καὶ καταθεῖσα αὐτὸν εἰς κίστην, Πανδρόσῃ τῇ Κέκροπος παρακατέθετο, ἀπεικύψασα τὴν κίστην ἀνοίγειν. ⁷ Αἱ δὲ ἀδελφαὶ τῆς Πανδρόσου ἀνοίγουσιν ὑπὸ περιεργίας, καὶ θεῶνται τῷ βρέφει παρεσπειραμένον δράκοντα· ⁸ καὶ, ὡς μὲν ἐνιοὶ λέγουσιν, ὑπ' αὐτοῦ διεφθάρησαν τοῦ δράκοντος, ὡς δὲ ἐνιοὶ, δι' ὀργὴν Ἀθηνᾶς ἐμμανεῖς γινόμεναι, κατὰ τῆς ἀκροπόλεως αὐτὰς ἐβρίψαν. ⁹ Ἐν δὲ τῷ τεμένει τραφεῖς Ἐριχθόνιος ὑπ' αὐτῆς Ἀθηνᾶς, ἐκβαλὼν Ἀμφικτύονα, ἐβασίλευσεν Ἀθηνῶν καὶ τὸ ἐν ἀκροπόλει ἕσανον τῆς Ἀθηνᾶς ἰδρύσατο, καὶ τῶν Παναθηναίων τὴν ἑορτὴν συνεστήσατο. ¹⁰ Καὶ Πασιθέαν Νηίδα νύμφην ἔγημεν, ἐξ ἥς παῖς Πανδίων ἐγεννήθη.

(7) Ἐριχθονίῳ δὲ ἀποθανόντος καὶ ταφέντος ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς, Πανδίων ἐβασίλευσεν· ² ἐφ' οὗ Δημήτηρ καὶ Διόνυσος εἰς τὴν Ἀττικὴν ἦλθον. Ἀλλὰ ³ Δημήτρα μὲν Κελεὸς εἰς τὴν Ἐλευσίνα ὑπεδέξατο, Διόνυσον δὲ Ἰκάριος, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ κλῆμα ἀμπέλου. Καὶ τὰ περὶ τὴν οἰνοποιίαν μαθητῶν, καὶ τὰς τοῦ θεοῦ δωρήσασθαι θέλων χάριτας ἀνθρώποις, ἀφικνεῖται πρὸς τινὰς ποιμένας, οἱ γευσάμενοι τοῦ ποτοῦ, καὶ χωρὶς βότατος δι' ἡδονὴν ἀφειδῶς ἐλκύσαντες, πεφαρμάχθαι νομίζοντες, ἀπέκτειναν αὐτόν. Μεθ' ἧς ἑτέραν δὲ νοήσαντες, ἐθάψαν αὐτόν. ⁴ Ἡριγόνῃ

puerum conspexisset, reddere eum noluit. ⁶ Delato ad Iovem iudicio, annus in tres divisus est partes, atque iussit Jupiter, ut unam ubi ipse vellet Adonis degeret, alteram apud Proserpinam, tertiam denique apud Venerem. ⁷ Huic autem et suam ipsius partem Adonis attribuit. (Postea in venatione ab apro vulneratus occidit.)

(5) Cecrope mortuo, regnavit Cranaus indigena, sub quo Deucalionis diluvium fuisse dicitur. ² Hic ducta e Lacedaemone Peliade Menytis filia, procreavit Cranaen et Cranæchmen et Atthidem; quæ quum virgo adhuc diem obiisset, Cranaus ab ea terram Atticam nominavit.

(6) Cranao expulso regnavit Amphictyon, quem alii Deucalionis filium, alii indigenam fuisse dicunt.

² Hunc post regnum duodecim annorum eiecit Erichthonius, quem nonnulli Vulcano et Atthide Cranae filia natum dicunt, nonnulli autem Vulcano et Minerva, hunc in modum: ³ Minerva arma sibi fabricari volens Vulcanum adlerat. Hunc interim a Venere relictum Minervæ stuprandæ desiderium incessit et impetum in eam facere aggressus est. Illa vero fugit. ⁴ Vulcanus autem assecutus eam, quamquam multo cum labore (nam claudus erat), coitus facturus erat periculum. At Minerva, pudica et virgo, virum non admisit, qui itaque in semur deæ semen effudit. ⁵ Quod abominata illa semen lana detersum in terram abjecit et fuga se recepit. Ex demisso vero in humum semine nascitur Erichthonius. ⁶ Hunc Minerva immortalem reddere studens clam ceteris diis educavit, et in cista impositum Pandroso Cecropis filiæ custodiendum tradidit, ne cistam illa aperiret interdicens. ⁷ Sed Pandrosi sorores curiosæ cistam aperiant ac advolutum puero draconem conspiciunt, ⁸ a quo, secundum nonnullos, interemtae sunt; aliorum vero testimonio per iram Minervæ furore percitæ de arce se præcipites dederunt. ⁹ Erichthonius autem ab ipsa Minerva in templo educatus, pulso Amphictyone, Athenarum regno potitus est, et Minervæ simulacrum in arce consecravat, Panathænæorumque festum instituit. ¹⁰ Uxorem duxit Pasitheatem, ex qua Pandionem filium suscepit.

(7) Erichthonio vita defuncto et in sacrario Minervæ sepulto, successit Pandion; ² quo regnante Ceres et Bacchus in Atticam venere. Cererem Eleusine Celeus excepit, ³ Bacchum vero Icarus, qui ab eo vitis palmitem accepit et vini faciendi rationem edoctus est. Is igitur dei beneficia mortalibus impertiturus ad pastores se quosdam contulit, qui quum gustassent potum et nulla aqua temperatum animi caussa largius hausissent, malum sibi medicamentum datum esse arbitrati Icarium interfecerunt. Verum postmodum quum scelus perpetratum cognovissent, ipsum

δὲ τῇ θυγατρὶ, τὸν πατέρα μαστεύουσα, κύων συνή-
θης ὄνομα Μαίρα, ἣ τῷ Ἰκαρίῳ συνείπετο, τὸν νε-
κρὸν ἐμήνυσε· κακέινη κατοδυρομένη τὸν πατέρα,
ἐαυτὴν ἀνήρτησε.

(8) Πανδίων δὲ γήμας Ζευξίππην τῆς μητρὸς τὴν
ἀδελφὴν, θυγατέρας μὲν ἐτέκνωσε Πρόκνην καὶ Φι-
λομήλαν· παῖδας δὲ διδύμους Ἐρεχθέα καὶ Βούττην.
² Πολέμου δὲ ἐξαναστάτος πρὸς Λάδδακον περὶ γῆς
ἔρων, ἐπεκαλέσατο βοηθὸν ἐκ Θράκης Τηρέα τὸν
Ἄρεος. Καὶ τὸν πόλεμον σὺν αὐτῷ κατορθώσας, ἔδωκε
Τηρεῖ πρὸς γάμον τὴν ἐαυτοῦ θυγατέρα Πρόκνην. ³ Ὁ
δὲ, ἐκ ταύτης γεννήσας παῖδα Ἴτυν, καὶ Φιλομήλας
ἐρασθεὶς, ἔφθειρε καὶ ταύτην, εἰπὼν τεθνάναι Πρό-
κνην, κρύπτων ἐπὶ τῶν χωρίων. ⁴ Αὔριος δὲ γήμας Φι-
λομήλαν, συνηνάζετο, καὶ τὴν γλώσσαν ἐξέτεμεν
αὐτῆς. Ἡ δὲ ὑφίνασα ἐν πέπλῳ γράμματα [καί] διὰ
τούτων ἐμήνυσε Πρόκνη τὰς ἰδίας συμφοράς. ⁵ Ἡ δὲ,
ἀναζητήσασα τὴν ἀδελφὴν, κτείνει τὸν παῖδα Ἴτυν,
καὶ καθεψήσασα, Τηρεῖ δεῖπνον ἀγνοοῦντι προτίθει·
καὶ μετὰ τῆς ἀδελφῆς διὰ ταχέος ἔφυγε. ⁶ Τηρεὺς δὲ
αἰσθόμενος, ἀρπάσας πέλεκυν, ἔδωκεν. Αἱ δὲ ἐν Δαυ-
λίᾳ τῆς Φωκίδος γινόμεναι περικατάληπτοι θεοῖς
εὐχρονταί· ἀπορνεοῦνται. ⁷ Καὶ Πρόκνη μὲν γίνεται
ἀηδὼν, Φιλομήλα δὲ χελιδὼν. Ἀπορνεοῦται δὲ καὶ
Τηρεὺς, καὶ γίνεται ἔποςφ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

(1) Πανδίωνος δὲ ἀποθανόντος, οἱ παῖδες τὰ πα-
τρῶα ἐμερίσαντο. Καὶ τὴν βασιλείαν Ἐρεχθεὺς λαμ-
βάνει, τὴν δὲ ἱερωσύνην τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ποσει-
δῶνος τοῦ Ἐριχθονίου Βούτης. ² Γήμας δὲ Ἐρεχθεὺς
Πραξιθέαν τὴν Φρασίμου καὶ Διογενείας τῆς Κηφισοῦ,
ἔσχε παῖδας Κέκροπα, Πάνδωρον, Μητίονα· θυγατέ-
ρας δὲ, Πρόκριν, Κρέουσαν, Χθονίαν, Ὠρείθυιαν, ἣν
ἤρπασε Βορέας.

³ Χθονίαν μὲν οὖν ἔγχευ Βούτης, Κρέουσαν δὲ Ξοῦ-
θος, Πρόκριν δὲ Κέφαλος ὁ Δηϊόνος. ⁴ Ἡ δὲ, λαβοῦσα
χρυσοῦν στέφανον, Πτελέοντι συνευνάζεται· καὶ φω-
ραθεῖσα ὑπὸ Κεφάλου, πρὸς Μίνωα φεύγει. ⁵ Ὁ δὲ
αὐτῆς ἐρᾷ, καὶ πείθει συνελθεῖν. Εἰ δέ γε συνελθαι
γυνὴ Μίνωι, ἀδύνατον ἦν αὐτὴν σωθῆναι. Πασιγὰ
γὰρ, ἐπειδὴ πολλὰς Μίνως συνηνάζετο γυναῖξιν,
ἐφαρμάκευσεν αὐτὸν, καὶ, ὅποτε ἄλλη συνηνάζετο,
εἰς τὰ ἄρθρα ἐφίει θηρία, καὶ οὕτως ἀπώλλυντο.
⁶ Ἐχοντος οὖν αὐτοῦ κύνα ταχύν, ἀκόντιόν τε ἰθυό-
λον, ἐπὶ τούτοις Πρόκρις, δοῦσα τὴν Κιρκαίαν πιεῖν
ρίζαν, πρὸς τὸ μὴ δὲν βλάψαι, συνευνάζεται. ⁷ Δεῖσασα
δὲ αὐτὴ τὴν Μίνως γυναῖκα, ἤκεν εἰς Ἀθήνας· καὶ
διαλλαγείσα Κεφάλῳ, μετὰ τούτου παραγίνεται ἐπὶ
θήραν· ἣν γὰρ θηρευτική. ⁸ Διωκοῦσης γὰρ αὐτῆς ἐν
τῇ λόχῳ ἀγνοήσας Κέφαλος ἀκοντίζει, καὶ τυχὼν
ἀποκτείνει Πρόκριν. Καὶ χριθεὶς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ φυ-
γὴν αἰδίων καταδικάζεται.

sepeliverunt. ⁴ Erigonae autem filiae patrem quaerenti berilis
canis, cui Maera nomen erat, Icarium consecrari solita
corpus indicavit; illa vero patrem deflens suspensio se
necavit.

(8) Pandion ducta Zeuxippe matris sorore, filias pro-
creavit Procnem et Philomelam, filios vero geminos Ere-
chtheum et Buten. ² Deinde exorto contra Labdacum bello
de terrae sinibus, socium e Thracia arcessivit Tereum,
Martis filium. Cujus auxilio adjutus quum bellum feliciter
gessisset, Procnem filiam ei dedit in matrimonium. ³ Tereus
autem, suscepto ex illa Itye filio, Philomelae amore cor-
reptus cum hac quoque congressus est, Procnem, quam
in agris occultaverat, mortuam esse simulans. ⁴ Deinde
Philomelam uxorem ducens cum ea concumbebat atque
linguam ei excidit. Haec tamen per literas in peplo con-
textas suas Procnae miseria significavit. ⁵ Procne igitur,
quaesita sorore, Ityen puerum trucidatum elixatumque Te-
reo ignaro epulandum apposuit, ac deinde cum sorore
quam celerrime aufugit. ⁶ Tereus, re cognita, arrepta securi
insecutus est. Haec vero in Daulia Phocidis urbe quum
jam comprehenderentur, deos rogarunt, ut in aves muta-
rentur. ⁷ Et Procne quidem fit lusciniā, Philomela autem
hirundo. Tereus quoque in upupam avem transformatus
est.

CAPUT XV.

(1) Pandione defuncto filii patria bona inter se divide-
runt. Erechtheus regnum accepit, Butes vero sacerdotium
Minervae et Neptuni Erichthonii. ² Uxorem Erechtheus
duxit Praxithea Phrasimi et Diogenae Cephis, ex eaque
filios suscepit Cecropem, Pandorum, Metionem, filias
Procrin, Creusam, Chthoniam, Orithyiam, quam rapuit
Boreas.

³ Chthoniam uxorem duxit Butes, Creusam Xuthus,
Procrin Cephalus Deionis filius. ⁴ Haec, sumpta corona au-
rea, a Pteleonte comprimitur et a Cephalo deprehensa ad
Minoem confugit. ⁵ Qui amore captus ei persuadet ut cum
ipso concumberet. At si mulier cum Minoem concubuit, nullo
modo potuit servari. Nam Pasiphae, quod cum multis mu-
lieribus Minos rem habebat, eum veneficiis infecit, ita ut
quoties cum alia congregaretur, in illius artus viperæ im-
mitterentur, ideoque pellices perirent. ⁶ Quum vero Minos
canem perniciem haberet et jaculum a scopo nunquam
aberrans, ea conditione ut haec acciperet, Procris, data
ad bibendum Circae radice, ne quid sibi Minos noceret,
cum eo concubuit. ⁷ Deinde vero timens Minois uxorem
reverlatur Athenas, et Cephalo reconciliata cum eo ad ve-
nandum exit; nam venationis studio valde oblectabatur.
⁸ Sed feras quondam insequentem in virgultis ignarus Ce-
phalus jaculo petit, et confossam Procrin interficit. Quo-
circa Cephalus ab Areopagi iudicibus ad exilium sempit-
ernum condemnatur.

(2) Ὀρείθυιαν δὲ περῶσαν (παίζουσαν) ἐπὶ Ἰλισσοῦ ποταμοῦ ἀρπάσας Βορέας συνήλθεν. Ἡ δὲ γεννᾷ θυγατέρας μὲν Κλεοπάτραν καὶ Χιόνην· υἱοὺς δὲ Ζήτην καὶ Κάλαιν περρωτοὺς·² οἱ, πλέοντες σὺν Ἰάσωνι, καὶ τὰς Ἀρπυίας διώκοντες, ἀπέθανον· ὥς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, περὶ Τήνον ὑφ' Ἡρακλέους ἀπώλοντο. (3) Κλεοπάτραν δὲ ἔγημε Φινεύς. Ὁ γίνονται παῖδες ἐξ αὐτῆς Πλήξιππος καὶ Πανδίων.³ Ἐχων δὲ τοὺτους ἐκ Κλεοπάτρας παῖδας, Ἰδαίαν ἐγάμει τὴν Δαρδάνου. Κάκειν τῶν προγόνων πρὸς Φινέα φθορὰν καταφεύδεται⁴ καὶ πιστεύσας Φινεύς, ἀμφοτέρους τυφλοῖ. Παραπλέοντες δὲ οἱ Ἀργοναῦται σὺν Βορέᾳ κολάζονται αὐτόν.

(4) Χιὼν δὲ Ποσειδῶνι μίγνυται. Ἡ δὲ κρύφα τοῦ πατρὸς Εὐμόλπον τεκοῦσα, ἵνα μὴ γένηται καταφάνης, εἰς τὸν βυθὸν ῥίπτει τὸ παιδίον.⁵ Ποσειδῶν δὲ ἀνελόμενος, εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει, καὶ δίδωσι Βενθεσικύμῃ τρέφειν αὐτοῦ θυγατρὶ καὶ Ἀμφιτρίτῃ.⁶ Ὡς δὲ ἐτελειώθη ἔνδον ἐν Βενθεσικύμῃ, ὁ ἀνὴρ τὴν ἑτέραν αὐτῷ τῶν θυγατέρων δίδωσι.⁷ Ὁ δὲ καὶ τὴν ἀδελφὴν τῆς γαμηθείσης ἐπεχείρησε βιάζεσθαι· καὶ διὰ τοῦτο φυγαδευθεὶς, μετὰ Ἰσμάρου τοῦ παιδὸς πρὸς Τεγύριον ἦκε, Θρακῶν βασιλεῖα, δὲ αὐτοῦ τῷ παιδί τὴν θυγατέρα συνήκισεν.⁸ Ἐπιβουλεύων δὲ ὑστερον Τεγυρίῳ καταφάνης γίνεται, καὶ πρὸς Ἐλευσινίους φεύγει, καὶ φιλίαν ποιεῖται πρὸς αὐτούς.⁹ Αὐθὺς δὲ Ἰσμάρου τελευτήσαντος, μεταπειμφθεὶς ὑπὸ Τεγυρίου παραγίνεται, καὶ τὴν προτὴν μάχην διαλυσάμενος, τὴν βασιλείαν παρέλαβε.¹⁰ Καὶ πολέμου ἐνστάσαντος πρὸς Ἀθηναίους τοὺς Ἐλευσινίους, ἐπικληθεὶς ὑπὸ Ἐλευσινίων, μετὰ πολλῆς συνεμάχει Θρακῶν δυνάμεως.¹¹ Ἐρεχθεὶ δὲ ὑπὲρ Ἀθηναίων νίκης χρωμένῳ, ἔχρησεν ὁ θεὸς κατορθώσκειν τὸν πόλεμον, ἐάν τις τῶν θυγατέρων σφάξῃ.¹² Καὶ σφάζαντος αὐτοῦ τὴν νεωτάτην, καὶ αἱ λοιπαὶ ἑαυτὰς κατέσφαζαν· ἐπεποίητο γάρ, ὥς ἔφασάν τινες, συνωμοσίαν ἀλλήλαις συναπολέσθαι.¹³ Γενομένης δὲ μετὰ σφαγὴν τῆς μάχης, Ἐρεχθεὺς μὲν ἀνείλεν Εὐμόλπον.

(5) Ποσειδῶνος δὲ καὶ τὸν Ἐρεχθέα καὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καταλύσαντος, Κέκροψ ὁ πρεσβύτατος τῶν Ἐρεχθέως παίδων ἐβασίλευσεν.¹⁴ δὲ γήμας Μητιάδουσαν τὴν Εὐπαλάμου παῖδα, ἐτέκνωσε Πανδίωνα.

³ Οὗτος μετὰ Κέκροπα βασιλεύων, ὑπὸ τῶν Μητιόνος υἱῶν κατὰ στάσιν ἐξεβλήθη. Καὶ παραγενόμενος εἰς Μέγαρον πρὸς Πύλαν, τὴν ἑκείνου θυγατέρα Πελίαν γαμεί.⁴ Αὐθὺς καὶ τῆς πόλεως βασιλεὺς ἐπ' αὐτοῦ καθίσταται. Κτείνας γὰρ Πύλας τὸν τοῦ πατρὸς ἀδελφὸν Βιάντα, τὴν βασιλείαν δίδωσι Πανδίωνι, αὐτὸς δὲ εἰς Πελοπόννησον σὺν λαῷ παραγενόμενος, κτίζει πόλιν Πύλον.

⁵ Πανδίωνι δὲ ἐν Μεγάροις ὄντι παῖδες ἐγένοντο Αἰγεὺς, Πάλλας, Νίσος, Λύκος. Ἐνιοὶ δὲ Αἰγέα Σκυρίου εἶναι λέγουσιν, ἐποβληθῆναι δὲ ὑπὸ Πανδίωνος.

(6) Μετὰ δὲ τὴν Πανδίωνος τελευτὴν οἱ παῖδες αὐτοῦ

(2) Orithyiam vero Iisum fluvium transeuntem Boreas rapuit et cum ea concubuit. Quæ peperit ei filias Cleopatram et Chionem, filios Zeten et Calain aligeros. * Hi cum Iasone navigantes, dum Harpyias persequabantur, periere ; ut autem Acusilaus dicit, ad Tenum ab Hercule interfecti sunt. (3) Cleopatram uxorem duxit Phineus , qui ex ea filios suscepit Plexippum et Pandionem. * Natis his ex Cleopatra filiis, Idæam duxit Dardani filiam. Ea privignos se in stuprum illicere voluisse apud patrem falso insimulat. * Quod credens Phineus utrumque excæcat. Sed Argonautæ cum Boreæ filiis illuc impulsus in eum animadvertunt.

(4) Chione a Neptuno compressa quum clam patre Eumolpum peperisset, ne detegeretur, infantem in mare abiecit. * Neptunus vero sublatum puerum in Æthiopiam transtulit et alendum tradidit Benthescymæ, filiæ ipsius et Amphitritæ. * Qui ubi apud Benthescymen adoleverat, ejus maritus ipsi alteram e filiabus in matrimonium dedit. * Hic etiam sorori uxoris vim inferre aggressus est. Quapropter exilio multatus cum Ismaro filio ad Tegyrrium Thraciæ regem confugit, qui filiam suam illius filio conjugavit. * Postea autem Tegyrrio insidias struxisse detectus ad Eleusiniis fugit eorumque amicitiam sibi conciliavit. * Deinde, Ismaro defuncto, a Tegyrrio revocatus in Thraciam rediit et , soluta inter eos discordia, in regno ei successit. * Ac conflato inter Athenienses et Eleusiniis bello, adscitus ab Eleusiniis magno cum exercitu Thracum venit auxilio. * Verum Erechtheo de Atheniensium victoria sciscitanti deus respondit, felici successu bellum gesturum, si filiarum unam mactaverit. * Itaque quum natu minimam immolasset, etiam reliquæ sese jugularunt : conjuraverant enim, sicut nonnulli memoriæ prodiderunt, ut omnes una peritura essent. ¹⁰ Commissa vero post immolationem pugna, Erechtheus Eumolpum interemit.

(5) Sed postquam Neptuni ira et ipse Erechtheus et domus ejus interierant, Cecrops Erechthei filiorum natu maximus in regno successit, * qui ducta Metiadusa Eupalamo nata procreavit Pandionem.

* Hic post Cecropem regnans a Metionis filiis per seditionem expulsus est. Confugit Megara ad Pylam, cujus filiam Peliam duxit uxorem, * atque deinde ipsius urbis rex constitutus est. Pylas enim quum Biantem patrum occidisset, Pandioni regnum tradidit, ipse vero , traducto in Peloponnesum populo, Pylum urbem condidit.

* Pandioni Megaris regnanti filii nati sunt Ægeus, Pallas, Nisus, Lycus. Nonnulli autem Ægeum Scyrii filium esso dicunt, quem Pandion sibi supposuerit. (6) Post mortem Pandionis filii ejus contra Athenas cum exercitu profecti

στρατεύσαντες ἐπ' Ἀθήνας, ἐξέβαλον τοὺς Μητιονί-
δας, καὶ τὴν ἀρχὴν τετραρχῇ διείλον· εἶγε δὲ τὸ πᾶν
κράτος Αἰγεύς. ²Γαμεῖ δὲ πρότερον μὲν Μῆταν τὴν
Ὀπλήτος· δευτέρᾳ δὲ Χαλκιοπὴν τὴν Ῥηζήνορος.
³Ὡς δὲ οὐκ ἐγένετο παῖς αὐτῇ, δεδοικώς τοὺς ἀδελ-
φούς, εἰς Πυθίαν ἦλθε, καὶ περὶ παίδων γονῆς ἐμαν-
τεύετο. ⁴Ὁ δὲ θεὸς ἔρρησεν αὐτῇ·

Ἀσχοῦ τὸν προὔχοντα πόδα, μέγα φέρτατε λαῶν,
μὴ λύσης, πρὶν ἐς ἄκρον Ἀθηναίων ἀφίκηται.

(7) Ἀπορῶν δὲ τὸν χρησμὸν, ἀνῆει πάλιν εἰς Ἀθήνας.
Καὶ Τροίξῃνα διδοῦσιν, ἐπιζενούται Πιθθεῖ τῷ Πέλο-
πος· ²ὅς τὸν χρησμὸν συνείς, μεθύσας αὐτὸν τῇ θυγατρὶ
συγκατέκλινεν Αἴθρα. Τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ Ποσει-
δῶν ἐπλησίασεν αὐτῇ. ³Αἰγεὺς δὲ ἐντεταλόμενος Αἴθρα,
ἐν ἀβρῆνα γεννήσῃ, τρέφειν καὶ, τίνος ἔσται, μὴ λέ-
γειν, ἀπέλιπε δὲ ὑπὸ τινι πέτρᾳ μάχαιραν καὶ πέδιλα,
εἰπὼν, ὅταν ὁ παῖς δύνῃται τὴν πέτραν ἀποκυλίσας
ἀνελέσθαι ταῦτα, τότε μετ' αὐτῶν αὐτὸν ἀπο-
πέμπειν.

⁴Αὐτὸς δὲ ἦκεν εἰς Ἀθήνας, καὶ τὸν τῶν Παναθη-
ναίων ἀγῶνα ἐπετελεῖ, ἐν ᾧ δὲ Μίνως παῖς Ἀνδρό-
γεως ἐνίκησε πάντας. ⁵Τούτου Αἰγεὺς ἐπὶ Μαραθῶ-
νιον ἐπέμψε ταῦρον, ὃν οὐ διεφθάρη. ⁶Ἐνιοὶ δὲ αὐτὸν
λέγουσι πορευόμενον εἰς Θήβας ἐπὶ τὸν Λαίου ἀγῶνα
πρὸς τῶν ἀγωνιστῶν ἐνεδρευθέντα διὰ φόβον ἀπο-
λέσθαι.

⁷Μίνως δὲ, ἐπελθόντος αὐτοῦ θανάτου, θύων ἐν
Πάρῳ ταῖς Χάρισι, τὸν μὲν στέφανον ἀπὸ τῆς κεφα-
λῆς ἔρριψε, καὶ τὸν αὐλὸν κατέσχε, καὶ τὴν θυσίαν
οὐδὲν ἤττον ἐπετελεσεν. Ὅθεν ἔτι καὶ δεῦρο χωρὶς
αὐλῶν καὶ στεφάνων ἐν Πάρῳ θύουσι ταῖς Χάρισι.
(8) Μετ' οὐ πολὺ δὲ, θαλασσοκρατῶν ἐπολέμησε
στόλῳ τὰς Ἀθήνας, καὶ Μέγαρα εἶλε, Νίσου βασι-
λεύοντος τοῦ Πανδίωνος, καὶ Μεγαρέα τὸν Ἰππομέ-
νους ἐξ Ὀγχηστοῦ Νίσῳ βοηθὸν ἐλθόντα ἀπέκτεινεν.
²Ἀπέθανε δὲ καὶ Νίσος διὰ θυγατρὸς προδοσίαν. Ἐχόντι
γὰρ αὐτῷ πορφυρέαν ἐν μέσῃ τῇ κεφαλῇ τρίχα, ταύ-
της ἀφαιρεθείσης τελευτᾷ. Ἦ δὲ θυγάτηρ αὐτοῦ
Σκύλλα, ἐρασθεῖσα Μίνωι, ἐξεῖλε τὴν τρίχα. ³Μίνως
δὲ Μεγάρων κρατίσας, καὶ τὴν κόρην τῆς πρύμνης
τῶν ποδῶν ἐκδήσας, ὑποδρύχιον ἐποίησε.

⁴Χρονιζομένου δὲ τοῦ πολέμου, μὴ δυνάμενος ἐλεῖν
Ἀθήνας, εὐχεται Διὶ, παρ' Ἀθηναίων λαβεῖν δίκας.
⁵Γενομένου δὲ τῇ πόλει λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ, τὸ μὲν
πρῶτον, κατὰ λόγιον Ἀθηναῖοι παλαιὸν τὰς Ὑακί-
νου κόρας, Ἀνθηίδα, Αἰγληίδα, [Ἡνθηίδα,] Λυταίαν,
Ὀρθαίαν, ἐπὶ τὸν Γεραίστου τοῦ Κύκλωπος τάφον
κατέστραξαν. ⁶Τούτων δὲ ὁ πατὴρ Ὑακινθος ἐλθὼν ἐκ
Λακεδαιμόνιος Ἀθήνας κατήκει. Ὡς δὲ οὐδὲν ὄφελος
ἦν τούτο, ἐρχοῖντο περὶ ἀπαλλαγῆς. Ὁ δὲ θεὸς ἀνεί-
πεν αὐτοῖς, Μίνωϊ διδοῖναι δίκας ἅς ἂν αὐτοὺς αἰρείται.
⁷Πέμπαντες οὖν πρὸς Μίνωα, ἐπέτρεπον αἰτεῖν δίκας.
⁸Μίνως δὲ ἐκέλευσεν αὐτοῖς κούρους ἑπτὰ καὶ κόρας τὰς
ἰσας χωρὶς ὕπλων πέμπειν τῷ Μινωταύρῳ βοράν.

Metionidas eiecerunt et regnum in quattuor distribuerunt
partes; summum vero imperium erat penes Aegaeum. ²Hic
primam uxorem duxit Metam Hopletis filiam, secundam
Chalciopen Rhexenor. ³Quum autem nulla ei proles esset,
fratrum metu Pythiam adiit, deque filiorum progenie re-
sponsum dari sibi postulavit. ⁴Cui deus ita vaticinatus est:
Macte tua virtute, pedem qui prominet utri
ne prius exsolvas quam scandas Palladis arcem.

(7) Ambigens ille quid sibi vellet oraculum, rediit Athe-
nas, ac per Trozenem iter faciens a Pittheo Pelopis filio
hospitio exceptus est. ²Qui quoniam oraculum intellexerat,
Aegaeo inebriato Aethram filiam comprimendam submisit.
Cum hac vero eadem nocte Neptunus quoque congressus
est. ³Sed Aegaeus, postquam Aethrae mandaverat, ut si mas-
culum pareret, eum educaret, neque cujusnam ille filius
esset indicaret, ensem et calceos sub saxo abditos reliquit,
verbis addens, ut, ubi puer subvoluto saxo haec tollere
posset, ipsum cum hisce ad se rebus mitteret.

⁴Ipse interim venit Athenas et Panathenaeorum certamen
instituit, in quo Minois filius Androgeus omnes devicit.

⁵Hunc Aegaeus contra Marathonium taurum misit, a quo
interemptus est. ⁶Nonnulli autem dicunt eum Thebas ad
Laii certamen proficiscentem a certatoribus insidiatis oh
invidiam esse necatum.

⁷Verum Minos, quum ei afferretur nuntius de filii
morte, in Paro Gratiis sacra faciens coronam e capite ab-
jecit et tibiaram cantum cohibuit, sacrificium nihilo ta-
men secius absolvit. Hinc etiam nunc sine tibiis et coronis
in Paro insula Gratiis sacra faciunt. (8) Sed non multo
post, quum maris imperium teneret, comparata classe
Athenas oppugnavit, et Megara cepit, Niso Pandionis filio
regnante, et Megareum Hippomenis, qui ex Onchesto Niso
opitulationem venerat, interfecit. ²Occubuit et Nisus per filiae
proditionem. Habebat enim in capitis vertice crinem pur-
pureum, quo adempto ipsi moriendum erat. Hunc ei cri-
nem filia ejus Scylla Minois amore capta eripuit. ³Minos
vero Megaris potius virginem pedibus ad navis puppem
relictam submersit.

⁴Deinde protracta obsidione, quum Athenas capere non
posset, vota fecit Jovi, ut ipse de Atheniensibus injuriæ
pœnas sumeret. ⁵Fame itaque et peste in urbe subortis,
primum quidem ex veteri oraculo Athenienses Hyacinthi
filias, Antheidem, Aegleidem, Lytaem, Orthacem ad Ge-
raestii Cyclopis tumulum jugularunt. ⁶Harum enim pater
Hyacinthus Lacedaemone Athenas commigraverat. Quod
quum nulla esset utilitate, oraculum de malorum delibe-
ratione consulentibus deus edixit, ut Minoi quas ipse
vellet darent pœnas. ⁷Igitur Athenienses, missis ad Minoem
legatis, pœnas exigendi dederunt potestatem. ⁸Imperavit
Minos ut septem pueros totidemque puellas sine armis
mitterent Minotauro devorandos.

⁹ Ἦν δὲ οὗτος ἐν Λαβυρίνθῳ καθειργμένος, ἐν ᾧ τὸν εἰσελθόντα ἀδύνατον ἦν ἐξιέναι· πολυπλόκοις γὰρ καμπαῖς τὴν ἀγνοουμένην ἔξοδον ἀπέχλειε. ¹⁰ Κατεσκευάθει δὲ αὐτὸν Δαίδαλος, ὁ Εὐπαλάμου παῖς τοῦ Μητίονος καὶ Ἀλκίππης. Οὗτος ἦν ἀρχιτέκτων ἀριστος, καὶ πρῶτος ἀγαλμάτων εὐρετής. (9) Οὗτος ἐξ Ἀθηναίων ἔφυγεν, ἀπὸ τῆς ἀχροπόλεως βαλὼν τὸν τῆς ἀδελφῆς Πέρδικος υἱὸν Τάλῳ, μαθητὴν ὄντα, δείσας μὴ διὰ τὴν εὐφυΐαν αὐτὸν υπερβάλῃ· σιαγόνα γὰρ δρεμὸς εὐρών, ξύλον λεπτὸν ἔπρισε. ² Φωραθέντος δὲ τοῦ νεκροῦ, χριθεὶς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, καταδικασθεὶς πρὸς Μίνωα ἔφυγε. Κάκει, Πασιφάης ἐρασθείσης τοῦ Ποσειδῶνος ταύρου συνήργησε τεχνισάμενος ξυλίνην βούν. ³ καὶ τὸν Λαβύρινθον κατεσκεύασεν, εἰς ὃν κατὰ ἔτος Ἀθηναῖοι κούρους ἑπτὰ καὶ κόρας τὰς ἰσας, τῷ Μινωταύρῳ βορὰν, ἔπεμπον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

(1) Θησεὺς δὲ, γεννηθεὶς ἐξ Αἰθρας Αἰγεί παῖς, ὡς ἐγενήθη τέλειος, ἀπωσάμενος τὴν πέτραν, τὰ πέδιλα καὶ τὴν μάχαιραν ἀναιρεῖται· καὶ πεζὸς ἡπείγετο εἰς τὰς Ἀθήνας. ² Φρουρουμένης δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν κακούργων τῆς ὁδοῦ, ἡμέρωσε. ³ Πρῶτον μὲν οὖν Περιφίτην τὸν Ἡραίου καὶ Ἀντικλείας, ὃς ἀπὸ τῆς κορύνης, ἣν ἐφόρει, Κορυνήτης ἀπεκαλεῖτο, ἔκτεινεν ἐν Ἐπιδαύρῳ. Πόδας δὲ ἀσθενεῖς ἔχων οὗτος· ἐφόρει κορύνην σιδηρᾶν, δι' ἧς τοὺς παριόντας ἔκτεινε. Ταύτην ἀφελόμενος Θησεὺς ἐφόρει.

(2) Δεύτερον δὲ κτείνει Σίνιν τὸν Πολυπήμονος καὶ Συλέας τῆς Κορίνθου. ² Οὗτος Πιτυοκάμπτης ἐπεκαλεῖτο. Οἰκῶν γὰρ τὸν Κορινθίων ἰσθμὸν, ἠνάγκαζε τοὺς παριόντας πίτυς κάμπτοντας (κάμπτων αὐτάς?) ἀνέχεσθαι. ³ οἱ δὲ διὰ τὴν ἀσθένειαν οὐκ ἠδύναντο [κάμπτειν], καὶ ὑπὸ τῶν δένδρων ἀναβρίπτουμενοι πανωλέθρως ἀπώλλυντο. ⁴ Τούτῳ τῷ τρόπῳ Θησεὺς Σίνιν ἀπέκτεινε.

ΑΕΠΙΕΙ ΠΟΛΛΑ.

⁹ Is inclusus erat in Labyrinthum, unde ingressus quispam nullo modo poterat exire; multiplices enim viarum ambages ab incognito exitu excludebant. ¹⁰ Edificaverat eum Daedalus, Eupalami ex Metione nati et Alcippes filius, architectus praestantissimus idemque primus statuarum inventor. (9) Hic Athenis profugerat, quia ex arce deiecerat Perdices sororis filium Talam, discipulum suum, veritus ne ab eo ingenii sollertia superaretur. Is enim serpentis malum nactus, eo tenue lignum secuit. ² Deinde uti puerum ab eo necatum esse compertum fuit, reus in Areopago peractus ad Minoem confugit. Atque hic, Pasiphae Neptuni tauri amore inflammata, bovem ligneam affabre compexit, ³ et Labyrinthum exstruxit, ad quem quotannis Athenienses septem pueros totidemque puellas Minotauro vorandos mittebant.

CAPUT XVI.

(1) Theseus, ex Aethra Aegeo natus, ubi adoleverat, summoto saxo calceos et ense aufert et pedestri itinere contendens Athenas, ² obsessam a viris maleficis viam pacavit. ³ Et primum quidem Peripheten, Vulcani ex Anticlea filium, qui quod clavam gestabat Coryneta (*Claviger*) dicebatur, ad Epidaurum occidit. Quum enim pedibus imbecillis esset, ferrea clava utebatur, qua praetereuntes interficiebat. Hanc illi ereptam postea Theseus ferebat.

(2) Alterum occidit Sinin, Polypemonis et Syleae, Corinthi filiae. ² Hic Pityocampites cognominatus est. Nam in Corinthiorum isthmo agens praetereuntes cogebat, ut quas ipse pinus inflexerat, inflexas tenerent. ³ Quod quum virium imbecillitate facere non possent, arborum impetu in altum abrepti miserrime peribant. ⁴ Eundem in modum et ipsum Sinin interfecit Theseus.

DESUNT MULTA.

FRAGMENTA BIBLIOTHECÆ.

Quum Photii testimonio compertum habemus Apollodorum in Bibliotheca usque ad Ulyssis errores narrationem produxisse, quæ sequuntur fragmenta ex extrema hujus operis parte videntur repetita.

1.

Schol. ad Lycophr. 440 : Καὶ οὕτω μὲν οἱ πολλοὶ φασίν, ὅτι μετὰ Μόψον ἀπῆλθεν εἰς Κιλικίαν Ἀμφίλοχος. Ἄλλοι δὲ φασίν, ὡς καὶ Ἀπολλόδωρος, ὅτι Ἀμφίλοχος ὁ Ἀλκμαίωνος ὕστερον στρατεύσας εἰς Τροίαν, μετὰ χειμῶνα ἀπεβρίβη πρὸς Μόψον, καὶ ὑπὲρ τῆς βασιλείας μονομαχοῦντες ἀλλήλους ἀπέκτειναν.

2.

Ibidem 902 : Καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων Γουνέα, Πρόθοον καὶ Εὐρύπυλον εἰς Λιβύην φησὶν ἀπελθεῖν. Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ οἱ λοιποὶ οὕτω φασί. Γουνεὺς εἰς Λιβύην, λιπὼν τὰς ἑαυτοῦ ναῦς, ἐπὶ Κίνυφα ποταμὸν

ἔλθων, κατοικεῖ, — Μάγνητες δὲ καὶ Πρόθοος ἐν Εὐβοίᾳ περὶ τὸν Καφηρέα σὺν πολλοῖς ἑτέροις διασθείρονται. Νεοπτολεμος δὲ μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας πεζῇ εἰς Μολοσσούς ἀπῆλθε μετὰ Ἑλένου, καθ' ὁδοῦ θάψας τὸν Φοίνικα. Τοῦ δὲ Προθόου περὶ τὸν Καφηρέα ναυαγῆσαντος, οἱ σὺν αὐτῷ Μάγνητες εἰς Κρήτην ῥιπέντες ὤκησαν.

3.

Ibidem 921 : Ὁ Ναύαιθος ποταμός ἐστιν Ἰταλίας. Ἐκλήθη δὲ οὕτω, κατὰ μὲν Ἀπολλόδωρον καὶ λοιποὺς, ὅτι μετὰ τὴν Ἰλίου ἄλωσιν αἱ Λαομέδοντος θυγατέρες, Πριάμου δὲ ἀδελφαί, Αἰθύλλα, Ἀστυόχη, Μηδεστιάστη, μετὰ τῶν λοιπῶν αἰγυμάλωτων ἐκείσε γεγонуῖαι τῆς Ἰταλίας, εὐλαβούμεναι τὴν Ἑλλάδος δουλείαν, τὰ σκάφη ἐνέπρησαν· ὅθεν ὁ ποταμὸς Ναύαιθος ἐκλήθη, καὶ αἱ γυναῖκες Ναυπρήστιδες. Οἱ δὲ σὺν αὐταῖς Ἕλληνες, ἀπολέσαντες τὰ σκάφη, ἐκεῖ κατώκησαν. Conf. Schol. ad v. 1075.

1.

Amphilochus Alcmaeonis filius postea in bellum profectus contra Trojam tempestate delatus est ad Mopsam. Qui quum de regno singulari certamine contenderent, se ipsi mutuo interemerunt.

2.

Guneus in Libya relinquens naves suas venit ad Cinyphum fluvium ibique habitavit. Magnetes autem et Prothoos ad Eubæam prope Caphareum cum multis aliis perire. Sed Neoptolemus post septem dies pedibus ad

Molossos venit cum Heleno, postquam Phœnicem in itinere sepeliverat. Magnetes denique, qui fuerant cum Prothoo ad Caphareum naufrago, in Cretam delati hic considerunt.

3.

Post Trojam captam Laomedontis filiae, Priami sorores, Aethylla, Astyoche, Medesicaste, verentes apud Græcos servitutem, ubi cum reliquis captivis huc Italiæ pervernerant, navigia concremarunt; unde fluvius Nauæthus dictus est, et mulieres Nauprestides. Græci vero qui cum iis erant, deperditis navigiis, ibidem habitavere.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

APOLLODORI FRAGMENTA.

ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ.

Photius Cod. CLXI: Sopatri Ἐκλογαὶ διάφοροι ἐν βιβλίοις δυοκαίδεκα. ... Συνεῖλεται δὲ αὐτῷ τὸ βιβλίον ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων ἱστοριῶν καὶ γραμμάτων. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον περὶ τῶν παρ' Ἑλλήσι μυθολογουμένων θεῶν διαλαμβάνει· ὁ συνεῖλεται ἐκ τῶν Ἀπολλοδώρου περὶ θεῶν γ' λόγου. Ἀθηναῖος δὲ ὁ Ἀπολλόδωρος, καὶ γραμματικὸς τὴν τέχνην. Οὐκ ἐκ τοῦ τρίτου δὲ μόνον ἡ διαλογὴ αὐτῷ πεποιήται, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐκ δ' καὶ ε' καὶ θ', τοῦ τε α' πάλιν (fort. ια') καὶ ιβ' καὶ ιε' τε καὶ ις' καὶ μέχρι τοῦ κδ'. Ἐν ᾗ συλλογῇ τὰ τε μυθικῶς περὶ θεῶν διαπεπλάσμενα, καὶ εἴ τι καθ' ἱστορίαν εἴρηται, περιεῖληφε, περὶ τε τῶν παρ' αὐτοῖς ἡρώων καὶ Διοσκούρων καὶ περὶ τῶν ἐν Ἄδου καὶ ὅσα παραπλήσια.

LIBER I.

1.

Stephan. Byz.: Δωδώνη... Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν α' περὶ Θεῶν τὸν Δωδωναῖον οὕτως ἐτυμολογεῖ· «Καθάπερ οἱ τὸν Δία Δωδωναῖον μὲν καλοῦντες, ὅτι δίδωσιν ἡμῖν τα ἀγαθὰ, Πελασγικὸν δὲ, ὅτι τῆς γῆς πέλας ἐστίν.»

Idem: Βωδώνη, πόλις Περγαίτικη, ὡς Ἀπολλό-

δωρος. Quod ad hunc locum referendum videtur propter ea, quæ de Jove Dodonæo habet Stephanus. Dicit enim: Ἄλλοι δὲ γράφουσι Βωδωναιεῖ· πόλιν γὰρ εἶναι Βωδώνην, ὅπου τιμᾶται.

LIBER II.

2.

Stobæus Eclog. phys. tom. I, p. 520 ed. Heeren.: Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ Θεῶν Πυθαγορεῖαν εἶναι τὴν περὶ τούτων, τὸν αὐτὸν εἶναι Φωσφόρον καὶ Ἑσπερον, δόξαν.

3.

Erotian. Lex. Hippocrat.: Χάριτες· αἱ Χαραὶ· ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἑλεγείᾳ. Μέννηται καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ περὶ Θεῶν, φησὶ δὲ αὐτὰς κληθῆναι ἀπὸ μὲν τῆς χαρᾶς Χάριτες. Καὶ γὰρ πολλάκις οἱ ποιηταὶ τὴν χάριν χαρὰν καλοῦσιν.

LIBER III.

4.

Schol. Apollon. Rh. I, 1124: Quercus foliis coronati sacra faciunt Matri Deum. Ἡ γὰρ ὄρυς ἱερὰ τῆς Πέρας, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ περὶ Θεῶν.

DE DIIS.

Sopatri Eclogæ variæ doctrinæ libris duodecim. Collegit autem hoc opus e multis et diversis historicis atque scriptoribus. Primus itaque liber de Græcorum fabulosis diis agit. Electa hæc ex Apollodori libro tertio de Diis, qui patria Atheniensis grammaticam docuit. Nec vero e tertio duntaxat libro hæc selegit: sed et e quarto, quinto, ac nono, itemque e primo (undecimo?), duodecimo, decimoquinto et decimo sexto usque ad quartum et vicesimum. Quibus collectaneis, quæ de diis fabulose ficta sunt, quæque historice narrantur, complectitur, deque heroibus, ac Dioscuris, nec non de iis, qui apud inferos degunt, et quæ horum sunt similia.

LIBER I.

1.

Apollodorus libro primo de Diis, sic Jovis Dodonæi etymologiam exhibet: «Quemadmodum Jovem Dodonæum quidam sic vocant a δίδωμι (do), quia dat nobis

omnia bona: Pelasgicum autem a πέλας et γῆ, quia terræ vicinus est.»

Bodone, urbs Perrhæbica, teste Apollodoro.

LIBER II.

2.

Apollodorus altero de Diis libro Pythagoram ait prius opinatum, eundem esse Luciferum et Hesperum.

3.

Charites, i. e. Gratiae, ut Sophocles quoque in Elegia. Meminit et Apollodorus in secundo De Diis, appellarique inquit ipsas Χάριτας, a voce χαρά, quæ significat gratia. Poetæ enim sæpe τὴν χάριν dicunt χαρὰν.

LIBER III.

4.

Quercus sacra est Matri Deorum, ut Apollodorus dicit de Diis libro tertio.

LIBER VI.

5.

Harpocraton v. Ἀπομομπάς : Ἀπομομπαῖοί τινες ἐκαλοῦντο θεοί, περὶ ὧν Ἀπολλόδωρος ἐν ἑκτῷ περὶ Θεῶν διελεχται.

LIBER IX.

6.

Steph. Byz. : Ἀρειος πάγος· ἀκρωτηριον Ἀθήνησιν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ Θεῶν ἐνάτῳ, ἐν ᾧ τὰς φονικὰς κρίσεις ἐδίκαζον διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ σιδήρου γιγνομένας μαιφονίας.

LIBER XIV.

7.

Macrobian. Sat. I, 17, p. 297 : *Apollodorus in libro quartodecimo περὶ Θεῶν, ἰκτὶν solem scribit ita appellari Apollinem ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν κόσμον ἴεσθαι καὶ ἰέναι (f. ἰέναι), quod sol per orbem impetu fertur.*

Ad eundem librum sine dubio respexit auctor libelli de Allegoriis Homericis 7 : postquam dixerat Apollinem nihil a sole differre, sed idem numen duobus nominibus ornari, idque tum ex μυστικοῖς λόγοις constare tum a vulgari dicto, Ἥλιος Ἀπόλλων, ὃ δὲ γε Ἀπόλλων ἥλιος, pergit : Ἡκρίβωται δ' ἡ περὶ τούτων ἀπόδειξις καὶ Ἀπολλοδώρῳ, περὶ πᾶσαν ἱστορίαν ἀνδρὶ δεινῷ. Διὰ τοῦτ' ἔγωγε τὴν ἐπιπλέον ἐξεργάσιν καὶ ἀκαίρου λόγου περιττὸν ὑπερβήσομαι μήχος.

LIBER XVI.

8.

Steph. Byz. v. Ἀρκάς : Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ

Θεῶν ἐκκαίδεκάτῳ βιβλίῳ περὶ Δήμητρος φησιν, ὅτι Ἀρκάδια τῇ Δήμητρι μέλλοντες θύειν ἄνθρωποι** ταύτην γὰρ τὴν θυσίαν συνεστήσαντο μετὰ τὸν πρῶτον σπόρον, ὅτι αὐτῆς ἐκ τῆς γῆς ἔμολεν ὁ καρπὸς εἰς τροφὴν καὶ σπόρον, καὶ οὕτω τὰ Ἀρκάδια τιμῆς χάριν. Locus mutilus ; Heynius suspicatur ἐκ τῆς γῆς ταύτης, i. e. ex Arcadia. « Traduxere scilicet Arcades Cereris fabulam ad se. »

LIBER XVII.

9.

Schol. Sophocli. OEd. Col. 502 : Καὶ Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῇ περὶ Θεῶν ἐπτακαίδεκάτῃ περὶ τοῦ τῶν Ἡσυχιδῶν γένους καὶ τῆς ἱερείας φησί.

LIBER XX.

10.

Porphyrus apud Stobæum Ecl. phys. I, 52, tom. I, p. 1004 ed. Heeren. : Τοῦ δὲ Ἀπολλοδώρου ἐν τῷ εἰκοστῷ περὶ τῶν Θεῶν συγγράμματι, ὃ ἐστὶ περὶ τοῦ Ἄδου, τάδε περὶ τῆς Στυγὸς λεγόμενα εὐρομεν· « ἀρχτέον γὰρ ἀπὸ τούτων, τῆς τε τῶν ὀνομάτων παρεμφάσεως οὐ καταφρονητέον. Ἐκ γὰρ τοιούτων ὀρμώμενοι πιθανῶς καὶ τοὺς ἐν Ἄδου νομιζομένους ποταμοὺς κατωνομάχασιν· Ἀχέρωντα μὲν διὰ τὰ ἄχρη, ὡς καὶ Μελανιπιδῆς ἐν Περσεφόνῃ.

Καλεῖται δ' ἐν κόλποισι
Γαῖας ἄχρα προχέων Ἀχέρων.

*Ετι καὶ Λικύμνιος φησι·

Μυρίασι παγαῖς
δακρύων Ἀχέρων ἄχρων τε βρύει.

Καὶ πάλιν·

Ἀχέρων ἄχρα βροτοῖσι πορθημέυει.

LIBER VI.

5.

Dii quidam Averrunci vocabantur, de quibus Apollodorus in libro sexto de Diis commentatus est.

LIBER IX.

6.

Areopagus, collis in urbe Athenarum, teste Apollodoro libro nono de Diis, ubi sententiam capitis de homicidiis ferro perpetratis pronuntiabant.

LIBER XIV.

7.

Scripsit etiam Apollodorus demonstrationem harum rerum accuratissime, vir in quovis studiorum genere gravissimus ; quocirca ego prolixius hic immorari ac in tempestivus esse supersedeo.

LIBER XVI.

8.

Apollodorus libro decimo sexto in Deorum Originibus prohibet de Cerere : Homines Cereri Arcadia sacrificaturos... nam post primam frumenti sationem sacrificium

illud decrevisse, quia ex hac terra fructus et ad alimentum et ad sationem prodiiisset : inde hæc festa honoris gratia Arcadia dici.

LIBER XVII.

9.

Apollodorus libro de Diis decimo septimo de Hesychidarum familia et sacerdotio loquitur.

LIBER XX.

10.

In vicesimo Apollodori de Diis volumine, quod de Inferis inscribitur, hæc de Styge reperi : « ... ab his enim incipiendum est, nec nominum contemnenda explicatio ; siquidem hac ratione fluvios quoque Inferorum nuncuparunt, Acherontem quidem a doloribus (ἄχρην) quem admodum ait in Proserpina Melanippides :

Terræ in gremio tristia fundens
lamenta Acheron.

Ac similiter ait Licymnius :

Fontes mille
fert lacrimarum, mille dolores Acheron.

Et iterum :

Acheron luctifer mortalibus.

Ἀγέρων δὲ καὶ Ἀγερούσια λίμνη ταυτὸν, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Πολυξένη τὴν τοῦ Ἀχιλλέως ψυχὴν εἰσάγει λέγουσαν·

Ἀκτὰς ἀπαιώνιας τε καὶ μελαμβαθεῖς
λιποῦσα λίμνης ἤλθον ἠχούσης γούνας
Ἀχέροντος ὑπεπλήγας ἄρσενας χοάς·

ἀκτὰς τῶν νεκρῶν λέγων παιῶνα οὐκ ἐχούσας, ἄρσενας δὲ χοὰς τὰς οὐδὲν ἐκτρεφούσας· θήλεα μὲν γὰρ τὰ καρποφόρα, ἄρσενα δὲ τὰ ἀγόνα λέγονται, [διὰ] τὸ μὲν τὸ σπέρμα παρέχειν μόνον, τὴν δὲ καὶ ἐκτρέφειν. Ὄθεν καὶ θῆλυς ἐέρση, ἢ πολύγονος καὶ τροφίμη. Διαπεραιοῦσθαι δὲ ὑπὸ τῶν ἀπογινόμενων τὸν Ἀχέροντὰ φασιν εἰκότως· ὁ γὰρ μετελπλαγίως πάντα τὰ τοῦ ζῆν ἄλῃ σχεδὸν ὑπερῆρε, καὶ ἔστιν ἐν ἀπονίᾳ καὶ ἀλυπία πάσῃ. Γοργύραν δὲ τοῦ Ἀχέροντος γυναῖκα προσανέπλεσαν, ἀπὸ τοῦ γοργὰ φαίνεσθαι τοῖς πολλοῖς τὰ ἐν Ἄδου· καθὼ δὲ καὶ αὐτοῦ τούτου τιθήνην ὁ Σώφρων Μορμουλῆαν ὀνόμασε. »

Ταῦτα δὲ εἰπὼν περὶ τοῦ Ἀχέροντος Ἀπολλόδορος ἐπάγει περὶ τῆς Στυγὸς αὐταῖς λέξεσι τάδε· « Στύγα δὲ δεινὴν τινα καὶ φοβεράν ὑποστησάμενοι δαίμονα, θεῶν ὄρκον, ἐν Ἄδου τε ταύτην κατὰκτισαν, καὶ τῆς προσηγορίας ταύτης ἤξισαν ἀπὸ τοῦ στυγνάζειν τοῖς πένθεσι, καὶ στύγεσθαι τὰ ἐν Ἄδου. Ὅρκον δὲ τῶν θεῶν, δι' ἐναντιότητά· ἢ μὲν γὰρ τῶν ὄντων τε καὶ ζώντων φαρτικὴν ἔχει δύναμιν, ὅσον ἐφ' ἑαυτῇ· οἱ δὲ τῇ τε προαιρέσει καὶ τῷ τρόπῳ διεστήκασι. »

Τοσαῦτα περὶ τῆς Στυγὸς εἰπὼν, ἐπάγει· « Κωκυτὸν δὲ ποταμὸν ἀνέπλεσαν ἀπὸ τοῦ κωκύειν· ὅς ἐστι Στυγὸς καὶ στυγνάσεως ἀπορρώξ. Τοιούτου δὲ ἐστὶ γένους καὶ ὁ Πυριφλεγέθων· εἶρηται γὰρ ἀπὸ τοῦ

πυρὶ φλέγεσθαι τοὺς τελευτῶντας, ὡς Ὅμηρος φησιν (Od. A, 218)·

Οὐ γὰρ ἐτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἴνες ἔχουσιν·
ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰδομένοιο
δαμνῶ, ἐπεὶ κε πρῶτα λίπη λεύκ' ὀστέα θυμῶς·
ψυχὴ δ', ἥν' ὀνειρος, ἀποπταμένη πεπότηται.

Ὑποτίθεται γὰρ τὰς ψυχὰς τοῖς εἰδώλοις τοῖς ἐν τοῖς κατόπτοις φαινομένοις ὁμοίας, καὶ τοῖς διὰ τῶν ὑδάτων συνισταμένοις, ἃ καθάπαξ ἡμῖν ἐξείκασται καὶ τὰς κινήσεις μιμεῖται, στερεμνωδῇ δ' ὑπόστασιν οὐδεμίαν ἔχει εἰς ἀντίληψιν καὶ ἀφῆν, ὅθεν αὐτὰς βροτῶν εἰδῶλα καμόντων λέγει. »

Οἱ πλείους δὲ ὕδωρ ἱστόρησαν τὴν Στυγα ἐπίγειον, φύσιν ἔχον ἀμύνεσθαι τοὺς κατ' αὐτοῦ ψευδοῦς ὁμοῖαι τολμήσαντας. Διζβόητον μὲν τοίνυν Στυγὸς ὕδωρ κατὰ Ἀρκαδίαν οἱ ἱστορικοὶ ἀναγεγράφασιν, ὧν ἔστι καὶ Ἡρόδοτος (VI, 74), ὃς ἐν τῇ ἑκτῇ τὰ κατὰ Κλειμένην ἀφηγούμενος, γράζει ταῦτα· Ἐντεῦθεν δὲ ἀφικόμενος εἰς τὴν Ἀρκαδίαν, νεώτερα ἐπῆρσε πράγματα, συνιστὰς τοὺς Ἀρκαδας ἐπὶ τῇ Σπάρτῃ· ἄλλους τε ὄρκους προσάγων σφί, καὶ δὴ καὶ ἐς Νῶνακριν πόλιν πρόθυμος ἦν τῶν Ἀρκαδῶν τοῦ προεστῆτος ἀγινέων, ἐξορκῶν τὸ Στυγὸς ὕδωρ. Καλλιμάχος δ' ἐν τῷ περὶ Νυμφῶν συγγράμματι καὶ τὸ ἰδίωμα τοῦ ὕδατος ἀφηγεῖται, λέγων οὕτω· Στύξ ἐν Νῶνακρι χρήνη τῆς Ἀρκαδίας, ἥς ὕδωρ ἐστὶ τὸ διαχύπτων πάντα τὰ ἀγγεῖα, πλὴν τῶν κερατίνων.

Postrema inde a verbis οἱ πλείους δὲ ὕδωρ fortasse non sunt Apollodori, sed Porphyrii. Nam novum hic incipit ἀποσπασμάτιον.

11.

Clemons Alex. Cohort. p. 12, l. 9 Pott., p. 4. Sylburg: Καὶ μοι δοκεῖ τὰ ὄργια καὶ τὰ μυστήρια

Acheron porro et Acherusia palus idem valent, quemadmodum Sophocles in Polyxena Achillis animam introducit loquentem :

Ripas nullo lato cantu resonantes atque nigras
relinqueas paludis sonantis gemitus,
Acherontis acuto strepitu ripas alluentis steriles undas.

In quibus mortuorum regiones praeane carentes dicit, masculas vero undas, quae nihil producant; quandoquidem frugifera feminea, sterilia vero mascula dicuntur, quod ille semen dumtaxat suppetit, haec etiam nutriet : unde etiam ros femineus a fecunditate dicitur. Nec immerito dicunt a mortuis Acherontem trajici, quoniam tales omnes vitae dolores excesserunt, omnique labore ac dolore carent. Gorgyram deinde Acherontis uxorem finxerunt, quod horrenda (γοργά) plerisque videntur quae ad Inferos pertinent : ut et ejus nutricein Sophron Mornolyceen vocavit. » Atque haec de Acheronte locutus Apollodorus, ista de Styge subiungit : « Stygem vero horrendam quandam fingentes deam, ac deorum iusjurandum, tum apud inferos eam collocarunt, tum, quod contristamur calamitatibus et invisi prae luctu sunt inferi, hoc eam nomine donarunt. Deorum vero iusjurandum per contrarium, quandoquidem ut haec vitae tollendae vim in se habet, ita illi voluntate ac moribus ab eo distant. » Quibus de Styge positis, haec subijcit : « Cocytum porro fluvium a

ploratu finxerunt, qui Stygis est rivus. Neque alius generis est Pyriphlegethon, ab urendis mortuis dictus, quemadmodum Homerus ait :

Nam nec adhuc carnem, nec habent ossa arida nervi,
illa sed ardentis victrix violenta flammæ
edomat, ut primum spirantem vita reliquit,
ast anima, ut fumus, supera in connexa volavit.

Ponit enim animas imaginibus speculorum vel aquarum similes, quae ut plane nos exprimunt ac motus imitantur, ita solidam naturam ad contactum non habent : quae de causa illas *vita simulacra carentum* nominat. »

Plerique sane aquam terrenam Stygem tradiderunt, quae per ipsam pejerantes punire posset : verumtamen praecipuam Stygem in Arcadia posuerunt historici, in his Herodotus, qui libro sexto de Cleomene agens haec scribit : Hinc in Arcadiam delatus, novis rebus studebat, Arcadibus contra Lacedaemonios concitatis, quum alia ab iis exegit iuramenta, quodvis adhibens iusjurandum, tum Nonacrin Arcadum principes deductos iurejurando per Stygiam aquam alstringere voluit. Callimachus quoque libro de Nymphis (*de fontibus* ?) aquae proprietatem his verbis refert : Styx Arcadiae fluvius est ad Nonacrin, omnia vasa, praeter cornea, pertundens.

11.

Mihi quidem videtur horum vocabulorum, *Orgia* et

δεῖν ἐτυμολογεῖν, τὰ μὲν ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς Διὸς τῆς πρὸς Δία γεγενημένης, τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ συμβεβη-
κότος περὶ τὸν Διόνυσον· εἰ δὲ καὶ ἀπὸ Μουσῶντος τι-
νός Ἀττικῶ, ὃν ἐν κυνηγίῳ διαφθαρῆναι Ἀπολλόδωρος
λέγει, οὐ φθόνος ὑμῶν δεδοξασθαι τὰ μυστήρια ἐπι-
τυμῶν τιμῇ.

Eadem ap. Euseb. Præp. evang II, 3, nisi
quod pro Μουσῶντος habet Μουσῶντος. « Videtur
ita tradidisse Apollodorus mysteria principio in
honorem Myuntis defuncti instituta fuisse. »

12.

Athenagoras in Deprecat. c. 25 : Καὶ ὅτι μὲν
ἄνθρωποι (οἱ θεοί), δηλοῦσι μὲν καὶ Αἰγυπτίων οἱ
λογιώτατοι, οἱ θεοὺς λέγοντες αἰθέρα, γῆν, ἥλιον, σε-
λήνην, τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους θνητοὺς νομίζουσι καὶ
ιερά τοὺς τάφους αὐτῶν. Δηλοῖ δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος
ἐν τῷ περὶ Θεῶν.

13.

Clemens Al. Cohort. adv. Gent. p. 25 (p. 8) :
Πολλὰ χάραθ' ἡ Κῆρες σχοίεν, οἱ καταθύουσιν αὐτῷ
(Marti) τοὺς κύνας. Σχῦθαι δὲ τοὺς ὄνους ἱερεύοντες
μὴ παύεσθαι, ὡς Ἀπολλόδωρος φησὶ καὶ Καλλι-
μαχος.

Arnob. Adv. Gent. IV, p. 180 ed. Paris. : *Quis
ei (Marti) canes ab Caribus, quis ab Scythis asi-
nos immolari (prodidit)? non principaliter cum
ceteris Apollodorus?*

14.

Zenobius Cent. V, 22 : Μῆλον Ἡρακλῆς. Ἀπολ-
λόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν, ὅτι θύεται Ἀθήνησιν
Ἡρακλεῖ ἀλεξικᾶκ' ἰδιόζουσα τις θυσία. Τοῦ γὰρ
βοὸς ποτὲ ἐκφυγόντος, ὃν ἔμελλον Ἡρακλεῖ προσά-
ξει, μῆλον λαβόντας καὶ κλάδους ὑποθέντας, τέσσα-
ρας μὲν ἀντὶ σκελῶν, δύο δὲ ἀντὶ κεράτων, σχημα-
τίσαι τὸν βοῦν, καὶ οὕτω τὴν θυσίαν ποιήσασθαι.

mysteria, etymologiam exponendam esse. Atque illa qui-
dem ἀπὸ τῆς ὀργῆς, hoc est, ab ira, Cereris in Jovem ;
hæc autem ἀπὸ τοῦ μύσους, hoc est, ab execratione et
abominatione, quæ accidit circa Dionysum, dici viden-
tur ; quodsi a Myunte quodam Attico, quem dicit Apol-
lodorus interiisse in venatione, derivatis, non invideto,
vestra mysteria decorari honore funebri.

12.

Deos fuisse homines declarant tum Ægyptiorum doctis-
simi, qui deos dicentes ætherem, terram, solem, lunam,
ceteros habent homines mortales atque sacra eorum se-
pulcra, tum Apollodorus in libro de Diis.

13.

Multis augeantur bonis Ceres, qui canes ei (Marti)
sacrificant. Scythæ autem non cessant mactare asinos, ut
dicit Apollodorus, et Callimachus.

14.

Malum Hercules] Apollodorus libro de Diis, Athenis
sacrificatum ait Herculi Averrunco singulari sacrificio.
Fugiente enim bove, quem ipsi immolandum destina-
vissent, pomo accepto ramos apposuisse, quattuor pro
cruribus, duos vero pro cornibus, ut bovis speciem præ-
eret, itaque sacrificium peractum esse.

Cf. Suidas v. Μῆλειος Ἡρακλῆς, et Pollux I,
30, 31.

15.

Athenæus VII, p. 306, A : Ὁ κίθαρος (piscis) ...
ὅτι δὲ διὰ τὸ ὄνομα ἱερὸς εἶναι νενόμισται τοῦ Ἀπόλ-
λωνος, εἶρηκεν Ἀπολλόδωρος.

16.

Athenæus VII, p. 325, B : Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν
τοῖς περὶ Θεῶν τῇ ἑκᾷ φησὶ θύεσθαι τρίγλην διὰ
τὴν τοῦ ὀνόματος οἰκειότητα· τρίμορφος γὰρ ἡ θεός.

17.

Athenæus XIII, p. 571, C : De illis hetæris, ait,
verba feci, quæ solæ præ ceteris mulieribus ab
amicitia nomen invenerunt, ἀπὸ τῆς παρ' Ἀθηναίοις
καλουμένης ἐταίρας τῆς Ἀφροδίτης. Περὶ ἧς φησιν ὁ
Ἀθηναῖος Ἀπολλόδωρος οὕτως· « Ἐταίραν δὲ τὴν
Ἀφροδίτην τὴν τοὺς ἐταίρους καὶ τὰς ἐταίρας συνά-
γουσαν· τοῦτο δ' ἐστὶ φίλας. »

Cf. Hesych. in Ἐταίρας ἱερόν.

18.

Harpocration : Πάνδημος Ἀφροδίτη. Ἀπολλό-
δωρος ἐν τῷ περὶ Θεῶν, πάνδημον φησὶν Ἀθήνησι κλη-
θῆναι τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγοράν,
διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον συνάγεσθαι τὸ πα-
λαιὸν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ἃς ἐκάλουν ἀγοράς.

Exscripsit partim Suidas.

19.

Schol. Apollonii III, 541 : Ἀπολλόδωρος φησὶν
ἐν τῷ περὶ Θεῶν, ὅτι ἡ περισσότερὰ ἱερὰ Ἀφροδίτης.
Διὸ καὶ λάγνον [διὰ τὸ λάγνον voluit Heyn.], παρὰ
γὰρ τὸ περισσῶς ἐρᾶν λέγεται.

Postrema cod. Paris. exhibet ita : Διὸ καὶ
λάγνη. Καὶ τὸ ὄνομα δηλοῖ· παρὰ γὰρ etc.

15.

Esse autem hunc piscem (*citharum*), propter nomen
suum, sacrum habitum Apollini, scripsit Apollodorus.

16.

Apollodorus in libro de Diis, Hecataë ait nullum (τρί-
γλην) sacrificari, ob nominis congruentiam : triformis
enim hæc dea est.

17.

Ab illa quæ apud Athenienses *Hetæra Venus* appel-
latur, de qua Apollodorus in libro de Diis ait : « *Hetæ-
ran*, Venerem, quæ sodales et *hetæras*, id est amicas,
conjungit.

18.

Venus πάνδημος (quasi *totius populi*). Ita Apollodorus
in opere de Diis ait appellatam Athenis esse eam quæ
dedicata erat in foro antiquo, quod ibi olim populus uni-
versus ad conciones, quas fora vocabant, conveniret.

19.

Apollodorus in libro de Diis columbam (περιστέραν)
sacram esse Veneri dicit. Quare esse libidinosam, sicut
jam nomen ostenderet. Nam παρὰ τὸ περισσῶς ἐρᾶν, i. e.
a nimia amandi cupidine, appellatam esse.

20.

Porphyr. De abstinence lib. II, § 55 : Καὶ Λακεδαιμονίους φησὶν ὁ Ἀπολλόδωρος τῷ Ἀρεῖ θύειν ἄνθρωπον.

Eadem Theodoretus et Cyrillus apud Meurs. Miscell. Lacon. II, 14.

21.

Schol. Aristoph. Ran. 330 : Μυρσίνῳ στεφάνῳ ἐστεφανοῦντο οἱ μεμνημένοι, οὐχ, ὥς τινες νομίζουσι, κισσίνῳ. Ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος καὶ τοὺς Θεσμοθέτας φησὶ διὰ τοῦτο μυρσίνῃ στέφεσθαι, ὅτι οἰκειῶς ἔχει πρὸς τὸ φωτὸν ἢ θεὸς, καὶ ὅτι τοῖς χθονίοις ἀφιέρωτο. « Turbatus est ordo sententiarum huius scholii : media sunt in finem rejicienda. » Heynius.

22.

Photius Lex. MS. : Καλλιγένειαν. Ἀπολλόδωρος μὲν τὴν γῆν· οἱ δὲ Διὸς καὶ Δήμητρος θυγατέρα· Ἀριστοφάνης (Thesm. 306) δὲ ὁ κομικὸς τροφόν.

V. Intpp. ad Hesych. in Καλλιγένειαν.

23.

Harpocration : Αὐτόχθονες. Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν κληθῆναι φησὶν αὐτοὺς αὐτόχθονας, ἐπεὶ τὴν γῆνα, τούτεστι τὴν γῆν ἀργὴν οὖσαν πρῶτοι εἰργάσαντο.

Eadem Suidas, non addita fontis notitia.

24.

Harpocration : Κύρβεις. Κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν ἔχειν ἐγγεγραμμένους τοὺς νόμους. Εἶναι δὲ αὐτοὺς λίθους ὀρθοὺς ἐστῶτας· οὓς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος ἀνατάσεως, διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι, κύρβεις ἐκάλουν. Ὡς περὶ καὶ κυρβασίαν τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τιθεμένην (τεθειμένην Phot. Lex., ubi eadem fere leguntur).

Idem : Ὁ κάτωθεν νόμος, ... ὅτι γὰρ βουστροφηθὼν ἦσαν οἱ ἄζονες καὶ οἱ κύρβεις γεγραμμένοι, δεδῶλκεν Εὐφορίων ἐν τῷ Ἀπολλοδώρῳ.

20.

Lacedæmonios Apollodorus dicit Marti sacrificare homines.

21.

Myrto, non vero hedera, ut nonnulli putant, coronati erant initiati. Apollodorus vero Thesmothetas quoque dicit myrto coronari, quia hæc planta peculiariter pertinet ad Cererem atque diis inferis consecrari solebat.

22.

Calligeniam Apollodorus dicit Tellurem, alii Jovis et Cereris filiam, Aristophanes comicus Cereris nutricem

23.

Apollodorus in libris de Diis Athenienses αὐτόχθονας vocatos esse scribit, quia τὴν γῆνα, id est terram, quæ inculta et iners jacebat, primi coluissent.

24.

Apollodorus in libris de Diis testatur κύρβεις habuisse leges incisas : esse autem ipsos lapides arrectarios : ita ut a stando στήλαι, quod vero in acumen desinerent, a verbo

25.

Schol. Aristoph. ad Nub. 447 : Ἀπολλόδωρος δὲ φησι πᾶσαν δημοσίαν γραφὴν καὶ νόμους κύρβιν καλεῖσθαι· ὅτι οἱ ἀρχαῖοι λίθους ἱστάντες, τὸ δόξαν ἀνέγραψαν οὓς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας ἐκάλουν, κύρβεις δὲ ἀπὸ τῆς εἰς ὕψος ἀνατάσεως· ὕστερον δὲ, τὰ ξύλα λελευκωμένα γράφοντες ὁμοίως ἐκάλεσαν. Κύρβιν οὖν ἡ περιέχουσα τὰς ἱερὰς γραφὰς στήλη.

Eadem iisdem fere verbis Schol. Apollon. IV, 280. Ceterum ex his non potest dijudicari utrum Atticæ illæ columnæ lapideæ fuerint an ligneæ. Posterius aliunde probare studet Preller. ad fragm. Euphor. p. 88 sq.

26.

Suidas : Κύρβεις. Τοὺς Κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐγγεγραμμένους ἔχειν τοὺς νόμους· εἶναι δὲ λίθους ὀρθοὺς ἐστῶτας, ὥς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας καλεῖσθαι, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος παρατάσεως, διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι, κύρβεις· ὥς περὶ καὶ κυρβασίαν τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τεθειμένην.

Idem mox : Κύρβεις οὖν παρὰ τὸ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος ἀνατεταμέναις. Ἡ ἀπὸ τῶν Κορυβάντων· ἐκείνων γὰρ εὐρημα φησὶ καὶ Ἀπολλόδωρος.

Eadem Schol. ad Arist. Aves 1354. Adde Photii Lexic. : Κύρβεις ... εἰρηται δὲ ἀπὸ τοῦ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος, ἢ κατεσκευῶσθαι, ὥς Ἀπολλόδωρος. Θεόφραστος δὲ ἀπὸ τῶν Κρητικῶν Κορυβάντων· τῶν γὰρ Κορυβαντικῶν ἱερῶν οἷον ἀντίγραφα αὐτοὺς εἶναι. Vid. Intpp. ad Hesych. in Κύρβιν, et Timæum Lexic. Plat. et Ruhnk. p. 170.

« Etymol. M. Apollodori etymologiam non memorat; Apollodoream rationem ut assequaris, tenendum, cum κορυφήν, κυρφήν, flexisse, habet κύρβιν factum sit; etiam κόρη, si vera habet Etymol. M. in κόρη, v. infra fragm. Etymologico-rum. Sed κατεσκευῶσθαι quid sit, et an Apollodori sit, dubito; videri potest ad antiquam vocem σκι-

κορυφῶν κύρβιν vocatæ essent, ut et κυρβασία nominatur tiara capiti imposita.

Αζονες et Cyrbes scriptos fuisse lineis in gyros revolutis, docuit Euphorion apud Apollodorum.

25.

Apollodorus dicit omnem actionem publicam atque leges appellari *cyrbes*, quod veteres decreta inscribebant lapidibus, quos erectos a statione vocabant στήλας, *cyrbes* vero, quod in altum surgebant. Verum postea ligna, albefacta, quibus ad hanc rem utebantur, similiter vocabant. *Cyrbis* igitur columna, quæ leges sacras continet.

26.

Apollodorus dicit in *cyrbibus* leges fuisse scriptas, easque fuisse lapideas, et erectas stetisse; ita ut a stando quidem appellarentur στήλαι, κύρβεις autem, quod surgentes in acumen desinerent, instar tiaræ capitis; quæ κυρβασία vocatur.

Κύρβεις dictæ sunt, quod fastigium earum in acumen desinebat; vel de Corybantibus, quorum inventum esse *cyrbes* Apollodorus quoque testatur.

ροῦσθαι, σκίρῶν, σκείρῶν, σκυρῶν, *durum, spectare*, ἢ κατεσκιρῶσθαι, *induruisse, rigere, stare, fuisse*. V. Hesych. in Σκείρωσασθαι et similibus, et Σκυρω-
ῶσι, λιθωθῶσι. In interpretatione Apollodorea tamen tantum τὸ κορυφῶσθαι memorant ceteri. » Heynius.

27.

Harpocration in Μείων καὶ Μειαγωγός: Ἀπολλό-
δωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν, Οἱ φράτορες, φησὶν, ἵνα μεί-
ζονας νέμωμαι μερίδας, ἐπεφώνουν ἐστῶτες (Heyn.
conj. περιεστῶτες), Ἰσάνειν δέ, μείον γάρ ἐστι. E-
adem Suidas et Phot. Lex., sed corrupte. Cf. Schol.
Aristoph. Ban. 810.

28.

Schol. Aristophan. Acharn. 925 (961): Χόες.
... ἐορτὴ τις παρ' Ἀθηναίους ἀγομένη Ἀνθεστηριῶνος
δωδεκάτῃ (al. ε'). Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος, Ἀνθεστήρια
καλεῖσθαι κοινῶς τὴν ὅλην ἐορτὴν Διονύσου ἀγομένην,
κατὰ μέρος δὲ Πιθιογίαν, Χόας, Χύτραν. Καὶ αὖθις.
Ὅτι Ὀρέστης μετὰ τὸν φόνον εἰς Ἀθήνας ἀφικόμενος
(ἣν δὲ ἐορτὴ Διονύσου Ἀθηναίων), ὡς μὴ γένοιτο σφίσι
ὁμόσπονδος ἀπεκτονῶς τὴν μητέρα, ἐμυχανίστατο
τοιοῦνδε τι Πανδίων· χοᾶ οἶνον τῶν δαιτυμόνων ἐκά-
στω παραστήσας, ἐξ αὐτοῦ πίνειν ἐκέλευσε μηδὲν
ὑπομιγνύντας ἀλλήλοις, ὡς μήτε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρα-
τήρος πίοι Ὀρέστης, μήτε ἐκείνους ἄρθοιτο καὶ αὐτὸν
πίνων μόνος· καὶ ἀπ' ἐκείνου Ἀθηναίους ἐορτὴ ἐνομί-
σθη οἱ Χόες. I. e. Πιθιογία... Χύτρα.

Eadem Suidas; Harpocration nonnisi priorem
partem habet.

29.

Jo. Lydus De mensibus a Schow. ed. p. 82, de
Dionysio: Φέρεται δὲ καὶ τις μῦθος περὶ αὐτοῦ (τοῦ
Διονύσου) ὡς εἶη γεγονώς ἐκ Διὸς καὶ Γῆς, τῆς δὲ Γῆς
Θεμέλης προσαγορευομένης διὰ τὸ εἰς αὐτὴν πάντα

καταθεμελιῶσθαι, ἣν κατὰ συναλλαγὴν ἐνὸς στοιχείου
τοῦ σ, Σεμέλην οἱ ποιητὰι προσηγορεύκασι.

30.

Schol. ad Odys. Ψ, 198: Ἑρμῖν ἀσκήσας):
Ἑρμῆς δὲ Διὸς καὶ Μαίας τῆς Ἀτλαντος, παῖς ἐτι ὢν,
ἐν ἀνθρώποις τέσσαρα μέγιστα εὔρετο· γράμματα,
καὶ μουσικὴν, καὶ παλαιστρὰν, καὶ γεωμετρίαν. Ὅθεν
καὶ τοὺς Ἑλληνας τετράγωνον αὐτὸν ἀσκήσαι, καὶ
οὕτως ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀναθεῖναι. Ἰὼ δὲ ὀνειροπο-
μὸν αὐτὸν εἶναι, καὶ τοὺς κοιμωμένους αὐτῷ εὐχέσθαι,
καὶ αὐτὸν ἀναμένειν, εἰλοντο ἐν τοῖς θαλάμοις ἔχειν
αὐτὸν φύλακα τοῦ ὕπνου, ἐπινοήσαι τε καὶ ἀσκήσαι
τοὺς τῶν κλινῶν πόδας εἰς τὴν τοῦ θεοῦ πρόσῳν,
ὅπως ἀλεξήτορας ἔχοντες ἰδέας [Barnes. em. ἰδίου:
Heyne mavult ἀλεξήτορας (sc. θεοῦ) ἰδέας. Neutrum
necessarium], τὰ μὲν δαίματα μὴ φοβοῖντο, προσδο-
κῆν δὲ πλείστην ἐπαφροδίσιαν διὰ τῶν ὀνειράτων.
Ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ τῷ Ἀθηναίῳ.

31.

Eustath. ad e. l. p. 1951, 16: Κυλλήνιος δὲ Ἑρ-
μῆς, μυθικῶς μὲν ἀπὸ Κυλλήνης, ἥτις ὄρος ἐστὶν
Ἀρκαδίας, σταδίων ἑννέα Ὀλυμπιακῶν, παρὰ πόδας
ὀγδοήκοντα, καθὰ φασὶν ἱστορεῖν Ἀπολλόδωρον, ὀνο-
μασθὲν ἀπὸ Κυλλήνης ἡρωίδος τινός· περιζέεται δὲ
διαφερόντως ἐν τοῖς περὶ τοῦτο τὸ ὄρος τιμᾶσθαι τὸν
Ἑρμῆν, κακείθεν σκεῖν τὸ λεγθὲν ἐπιθετον.

Exscripsit hæc Eustath. ex Steph. Byz. v.
Κυλλήνη, ὄρος Ἀρκαδίας, σταδίων ἑννέα παρὰ πό-
δας ὀγδοήκοντα, ἀπὸ Κυλλήνης Ναιδὸς νύμφης. Etiam
ea quæ sequuntur Heynius Apollodoro deberi
suspicitur: Ἐν τούτῳ δὲ φασὶ τῷ ὄρει τοὺς κοττύ-
ρους λευκοὺς γίνεσθαι, ἀλλοθὶ δὲ μηδ' αὖ, καὶ φωνὰς
ποικίλας προέσθαι· θηρεύεσθαι δὲ πρὸς τὴν σελήνην·
τῆς δὲ ἡμέρας εἰ τὴν ἐπιχειροίη, σφοδρὰ δυσθράτους

27.

Apollodorus in libris de Diis, « Curiales, inquit, ut ma-
jores haberent portiones, acclamabant adstantes: Appen-
dere oportet, nam justo minus est pondere. »

28.

Choes, festum quoddam apud Athenienses agi solitum
duodecimo die mensis Anthesterionis. Apollodorus au-
tem ait, Anthesteria generaliter vocari totum festum in
honorem Bacchi celebrari solitum; particulariter vero
distingui Pithægia, Choes, Chytia. Aliter: Quum
Orestes post cædem [matris] Athenas venisset, eo tem-
pore, quo festum Bacchi Lenæi celebrabatur; ne earun-
dem libationum particeps fieret qui matrem occidisset,
Pandion tale quid excogitavit. Singulis convivis congium
apposuit, et e suo quemque bibere jussit, non vero cum
aliis miscere; quo ne ex eodem cratere biberet Orestes,
ne ægre ferret, si ipse solus et separatim ab aliis bi-
beret. Ab illo igitur tempore Choes festum apud Athe-
nienses celebrari cæpit.

29.

Est etiam fabula, quæ Dionysum et Jove atque Terra
natum dicit, ex Terra inquam *Themele* cognominata,

FRAGMENTA HISTORICORUM.

quippe in qua omnia tamquam in θεμελίῳ, i. e. in funda-
mento suo, posita sint, quamque, una litera s commutata,
Semelen poetæ vocant.

30.

Mercurius, Jovi ex Maja Atlantis filia natus, puer ad-
huc quattuor res maximas invenit: literas, musicam,
palastram, geometriam. Quare etiam Græci signa ejus
quadrata fingunt, et sic ponunt in gymnasiis. Idem quia
est ὀνειροπομῶς, i. e. somnia immittit, dormituri eum
precantur, expectantque donec somnum injiciat; solent
eum in cubiculis habere somni custodem, atque lectorum
pedes student in dei formam elaborare, ut speciem ejus
habeant malorum propulsatricem, nec terribilia timeant,
sed quam maximas ex somniis capiant delicias.
Narratur res ab Apollodoro Atheniensi.

31.

Cyllenius Mercurius mythice dicitur a Cyllene, Arca-
diæ monte novem stadiorum Olympiacorum deficientibus
pedibus octoginta, ut narrare dicunt Apollodorum,
nomen habente a Cyllene heroina. Decantatur autem
præcipue in locis ad hunc silis montem honorari Mercu-
rium, indeque quod diximus illum nactum esse cog-
nomen.

εἶναι. Quæ eadem exscripsit Eustath. ad II. B, p. 300.

32.

Schol. Sophoclis Oed. Colon. 57: Τὴν Προμηθεύς] Περὶ τοῦ τὸν Προμηθέα περὶ τὴν Ἀκαδημίαν καὶ τὸν Κολωνὸν ἰδρῦσθαι, Ἀπολλόδορος γράφει οὕτω τῇ περὶ θεῶν? « Συντιμᾶται δὲ καὶ ἐν Ἀκαδημίᾳ τῇ Ἀθηνᾶ, καθάπερ ὁ Ἡραϊστος. Καὶ ἔστιν αὐτῷ παλαιὸν ἱδρυμα, καὶ ναὸς ἐν τῷ τεμένει τῆς θεοῦ. Δείκνυται δὲ καὶ βάσις ἀρχαία κατὰ τὴν εἰσόδον, ἐν ᾗ τοῦ τε Προμηθεὺς ἐστὶ τύπος καὶ τοῦ Ἡραίστου. Πιπτοῖται δὲ, ὡς καὶ Λυσимаχίδης φησὶν, ὁ μὲν Προμηθεὺς πρῶτος καὶ πρεσβύτερος, ἐν δεξιᾷ σκῆπτρον ἔχων, ὁ δὲ Ἡραϊστος, νέος καὶ δεύτερος· καὶ βοῶνός αὐμοῖν κοινός ἐστιν ἐν τῇ βάσει ἀποτετυπωμένος.

Excidit libri numerus et nomen operis. Ms:

γρ. οὕτω τῇ π. vacuo spatio relicto.

33.

Idem ibid. v. 58: Χαλκόπους ὁδός.] Ὡς οὕτω τινὸς καλούμενου τόπου ἐν τῷ ἱερῷ, χαλκόπους ὁδός. Φησὶ δὲ Ἀπολλόδορος δι' αὐτοῦ κατὰ θάσιν εἶναι εἰς Ἄδου. Καὶ Ἰστρος δὲ μνημονεύει τοῦ χαλκοῦ ὁδοῦ καὶ Ἀστυδάμας. Καὶ τις τῶν χρησιμοποιοῦν φησὶ « Βοιωτοὶ δ' ἱπποῖο (f. ἱππῶα, ut ἱππεὺς κολωνός ap. Schol. Sophocl. et ἱππότης v. 60. *Heynius*) ποτισταίχουσι Κολωνόν, Ἐνθα λίθος τρικάρηνος ἔχει καὶ χαλκεὸς οὐδός. » V. Müller. Eum. p. 171 not.

34.

Idem ibid. v. 705: Κύκλος λεύσσει νιν Μορίου Διός] Μόριον Δία εἶπε τὸν ἐπόπτην τῶν μορίων ἐλαίων. Καὶ ἔστιν ὁ λεγόμενος Μόριος Ζεὺς [περὶ Ἀκαδημίαν], ὡς φησιν Ἀπολλόδορος· « Περὶ Ἀκαδημίαν ἐστὶν ὁ, τοῦ Καταβάτου Διὸς βοῶνός, ὃν καὶ Μό-

ριον καλοῦσι, τῶν ἐκεῖ μορίων παρὰ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν ἰδρυμένων. »

« Forte hæc ad lib. XVII spectarunt. » *Heynius*.

35.

Schol. Apollonii I, 599: Ὀλυμποι δὲ εἰσιν ἑξ· Μακεδονίας, Θεσσαλίας, ἐν ᾗ καὶ Ὀλύμπιά φησιν Ἀπολλόδορος ἀγεσθαι, Μυσίας, Κιλικίας, Ἠλίδος, Ἀρχαδίας.

« Cf. Schol. Thucyd. I, 126. Et Demosth. II. παραπρεσβ. p. 401, 13, Olympia a Philippo, capta Olyntho, acta narrat. » *Heynius*. Dubitari potest utrum ex opere περὶ θεῶν hæc petita sint, an ex Chronicis aut Naviū Catalogo.

36.

Schol. Theocr. II, 36: Ἄ θεὸς ἐν τριόδοισι· τὸ χαλκίον ὡς τᾶρος ἄγει.] Τὸν γὰρ χαλκὸν ἐπεῖδον (ἐπῆδον, i. e. fecerunt accinere, ἐπῆχουν, ἐπέκρουον *Heyn.*; ἐπῆχον *Jacobs.*; ἤπειγον *Kiessling.*; ἐπαῖον *Coray.* ad *Plutarch.* tom. II, p. 468) ἐν ταῖς ἐλλείψεσι τῆς σελήνης καὶ ἐν τοῖς κατοιχομένοις, ἐπειδὴ ἐνομίζετο καθάρως εἶναι καὶ ἀπελαστικός τῶν μισημάτων. Διόπερ πρὸς πᾶσαν ἀρρώσιωσιν καὶ ἀποκάθαρσιν αὐτῷ ἐγγίνοντο· ὡς φησὶ καὶ Ἀπολλόδορος ἐν τῷ περὶ Θεῶν. Aliud Scholion: Τὸ ἄγει ἀντὶ τοῦ ψόφει, κρούει. Ἐπεὶ ὁ τοῦ χαλκοῦ ἦχος οἰκείος τοῖς κατοιχομένοις. Φησὶν Ἀπολλόδορος Ἀθήνησιν τὸν ἱεροφάντην τῆς Κόρης ἐπικαλουμένης ἐπικρούειν τὸ λεγόμενον ἡγεῖον. Καὶ παρὰ Λάκωσι, βασιλέως ἀποθανόντος, εἰώθασιν κρούειν λέβητα.

37.

Schol. Theocr. Id. X, 41: Λυτιέρσης... τοῦτον δὲ φησιν Ἀπολλόδορος ὡδὴν εἶναι θεριστῶν, λέγων οὕτω· « Καθάπερ ἐν μὲν ὀρνίθους Ἰάλεμος, ἐν δὲ ὕμνοις Ἰουλος, ἀφ' ὧν καὶ τὰς ὡδὰς αὐτὰς καλοῦσιν, οὕτω καὶ τῶν θεριστῶν ὡδὴ Λυτιέρσης. » Cf. *Athenæus* XIV,

32.

De Promethei juxta Academiam atque Colonom consecratione Apollodorus scribit ita: « Colitur ille in Academia una cum Minerva, sicut Vulcanus. Atque est ei vetus signum fanumque in sacrario deæ. Monstratur etiam basis antiqua in aditu, in qua Promethei signum et Vulcani. Primum vero et antiquius, ut Lysimachides quoque dicit, illud est Promethei dextra sceptrum tenentis, secundum vero ac recentius Vulcani. Et ara est utriusque communis in basi elicta.

33.

Limen æreum; sic appellatur locus quidam in sacrario. Dicit vero Apollodorus per id descensum esse ad inferos. Istrus quoque liminis ærei meminit et Astydarnas. Atque eorum unus qui oracula condunt, dicit: « Bæoti tendunt ad Colonom equestrem, ubi saxum triceps et limen æreum. »

34.

Morium Jovem dixit sacrarum olearum, quas morias vocant, inspectorem. Atque est hic Jupiter Morius ad Academiam, ut dicit Apollodorus: « Juxta Academiam ara est Jovis Catabatæ (i. e. qui per fulmina de celo

descendit), quem etiam Morium nominant ab oleis ad Minervæ templum consecratis. »

35.

Olympi numerantur sex: Macedonia, Thessalia, in quo etiam Olympia agi Apollodorus dicit, Mysia, Cilicia, Elidia, Arcadia.

36.

Æs pulsabant in lunæ defectu et ad mortuos, quum putaretur purum esse et liberans a contaminatione. Quare ad omnem expiationem et expurgationem eo utebantur, ut Apollodorus quoque in libro de Diis inscripto testatur.

Vox ἄγει in Theocrito posita est pro ψόφει, κρούει, i. e. pulsa. Etenim æris sonus peculiariter pertinet ad inferos. Apollodorus dicit Athenis sycophantam in Proserpina invocatione ἡγεῖον quod dicunt, i. e. vas æreum ita fabricatum, ut, quum tangitur, sonitum faciat, pulsare. Apud Lacedæmonios quoque, ubi rex vita decesserit, lebetem pulsare solent.

37.

Lytiæsen Apollodorus dicit cantilenam esse messorum, his utens verbis: « Ut in threnis Ialemus, in hymnis vero Iulus, a quibus etiam ipsas cantilenas ita nominant, sic etiam messorum cantilena Lytiæses »

p. 619, A. Photius in Lex.: Αιτυέρσαν, ὥδῃν τινα ἦν ἄδουσιν οἱ θερίζοντες, ὡς ἐπίσημόν τινα γεγονότα τῶν παλαιῶν τὸν Αἰτυέρσαν ἀνακαλούμενοι. Eichstadt. De dram. com.-satyr. p. 16 sqq.

38.

Hesych.: Ἀγρεύς Πᾶν παρὰ Ἀθηναίους, ὡς Ἀπολλόδωρος. Ex eodem Apollodoro fluxisse videntur quæ de flagellata Panis statua narrantur ap. Schol. Theocriti VII, 107.

39.

Suidas: Ἀμφιφῶντες, πλακῶντος εἶδος· οἵτινες ἐγίνοντο, ὅτε ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη πρῶτὶ ὑπὲρ γῆς φαίνονται. Ἡ δὲ ἐκὼμιζον αὐτὸν (sc. τὸν πλακῶντα), θαλάσσια ἡμμένα περιπηγνύντες ἐπ' αὐτῷ· ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος.

Cf. v. Ἀνάστατοι: ... ὀνομάζονται δὲ Ἀμφιφῶντες, ὡς μὲν τινες, ὅτι τότε γίνονται, ὅτε ἥλιός τε καὶ σελήνη πρῶτὶ ὑπὲρ γῆς φαίνονται· ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, ὅτι κομίζουσιν αὐτοὺς θαλάσσια ἡμμένα παραπηγνύντες ἐπ' αὐτῶν. Igitur postrema tantum Apollodori sunt. Cf. Pollux lib. VI, 75, Hesych. v. Ἀμφιφῶν, Casaubon. ad Athen. XIV, p. 645, A.

40.

Suidas: Ταυροπόλον· τὴν Ἀρτεμιν· ὅτι ὡς ταῦρος περιείσι πάντα, ὡς Ἀπολλόδωρος.

Eadem, sed non nominato Apollodoro, ap. Etym. M. v. Ταυροπόλον. Eadem habet Phot. in Lex., Apostol. XVIII, 23. Ex opere περὶ θεῶν hæc esse desumta apparet ex Schol. ad Aristoph. Lysistr. 447: Νῆ τὴν ταυροπόλον· οὕτω τὴν Ἀρτεμιν ἐκάλουν. Τὴν δὲ αἰτίαν Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ Θεῶν ἐκτίθεται. Ἔστι δὲ ὅτε καὶ τὴν Ἀθηναίαν οὕτω καλοῦσιν, ὡς Ξενομήδης ἱστορεῖ.

41.

Macrob. Sat. I, 8: *Cur autem Saturnus ipse in compedibus visatur, Verrius Flaccus eaussam se ignorare dicit. Verum mihi Apollodori lectio sic suggerit: « Saturnum Apollodorus alligari ait per annum laneo vinculo, et solvi ad diem sibi festum, id est mense hoc decembri, atque inde proverbium*

38.

Ἀγρεύς (i. e. *venationi præfectus*) Pan appellatur apud Athenienses, teste Apollodoro.

39.

Amphiphontes (quasi *Circumlucentes*), placentarum genus, quæ tunc parabantur, quum sol et luna mane supra terram apparerent. Vel sic appellatæ, quod eas circumferebant, saculis ardentibus circum eas undique fixis, ut Apollodorus docet.

40.

Ταυροπόλον Dianam dicunt, quod ceu taurus omnia circumeat et lustret; ut Apollodorus ait.

43.

Acroria (summa pars montis), cujus incolæ dicuntur Acroritiæ; istac vero appellatione apud Sicyonios Bacchus

ductum, deos laneos pedes habere. Significari vero decimo mense semen in utero animatum ad vitam grandescere: quod, donec erumpat in lucem, molibus naturæ vinculis detinetur. »

42.

Idem I, 20: *Æsculapium vero eundem esse atque Apollinem, non solum hinc probatur, quod ex illo natus creditur; sed quod ei et jus divinationis adjungitur. Nam Apollodorus in libris, quibus titulus est περὶ θεῶν, scribit quod Æsculapius divinationibus et auguriis præsit. Nec mirum, siquidem medicinæ atque divinationum consociatæ sunt discipline.*

Omnino plura in Macrobiani Saturnalium primo ex Apollodori opere isto hausta esse suspicari licet. Heynius.

43.

Steph. Byz.: Ἀκρώρεια, ἄκρον ὄρους, ἐν ᾧ οἱ οἰκοῦντες Ἀκρωρεῖται. Οὕτω δὲ παρὰ Σικυωνίοις ἐτιμᾶτο [ὁ Διόνυσος]. Ἐκαλεῖτο δὲ παρὰ μὲν Σικυωνίοις Ἀκρωρεῖτης, παρὰ δὲ Μεταποντινίοις Ἐρίφιος. Ἀπολλόδωρος φησιν.

44.

Idem: Ἰλισσός, ποταμός τῆς Ἀττικῆς, « ἐν ᾧ τιμῶνται αἱ Μοῦσαι Ἰλισσίδες », ὡς Ἀπολλόδωρος. Hoc, sicut quod antecedit fragmentum Heynius ad Periegesein Apollodori reulit.

XPONIKA

sive

XPONIKH ΣΥΝΤΑΞΙΣ.

De hoc libro Scymnus Chius v. 16 sqq. dicit hæc:

Ἔστι δ' ἃ γράφω τοιαῦτα. Τοῖς ἐν Περγάμῳ βασιεῦσιν, ὧν ἡ δόξα καὶ θετηχότων παρὰ πᾶσιν ἡμῖν ζῶσα διὰ παντός μένει, τῶν Ἀττικῶν τις γνησίων τε φιλόλογων, γεγονώς ἀκουστής Διογένης τοῦ Στωϊκοῦ, συνεσχολακῶς δὲ πολὺν Ἀριστάρχῳ χρόνον, συνέταξεν ἀπὸ τῆς Τρωϊκῆς ἁλώσεως χρονογραφίαν στοιχοῦσαν ἄχρι τοῦ νῦν βίου. Ἐτι δὲ τετταράκοντα πρὸς τοῖς χιλίοις

honorabatur: vocabatur autem apud Sicyonios Acrorita. apud Metapontinos Eriphius, ut Apollodorus perhibet.

44.

Ilissus, Atticæ fluvius, ad quem coluntur Musæ Ilissides, ut Apollodorus refert.

CHRONICA.

Quæ scribo sunt talia. Pergamenis regibus, quorum gloria etiam mortuorum apud omnes nos viva semper manet, Atticorum aliquis verorumque philologorum, qui fuerat auditor Diogenis Stoici, condiscipulus vero Aristarchi longo tempore, conscripsit a Trojano excidio chronographiam progredientem usque ad præsentem ætatem. Annos autem quadraginta supra mille definite expo-

ὀρισμένως ἐξέβητο, καταριθμούμενος
πολέων ἀλώσεις, ἐκτοπισμούς στρατοπέδων,
μεταναστάσεις ἐθνῶν, στρατείας βαρβάρων,
ἐφόδους, περιχώσεις τε ναυτικῶν στολῶν,
θέσεις ἀγώνων, συμμαχίας, σπονδάς, μάχας,
πράξεις βασιλέων, ἐπιφανῶν ἀνδρῶν βίους,
φυγὰς, στρατείας, καταλύσεις τυραννίδων
πάντων ἐπιτομὴν τῶν γούρνῃ εἰρημένων.

Μέτρω δὲ ταύτην ἐκτιθέμαι προεῖλετο
τῇ κωμικῇ δὲ, τῆς σαφηνείας χάριν
εὐμνημόνευτον ἐσομένην οὕτως ὁρῶν.

Deinde, nonnullis de ligatæ orationis utilitate
interjectis, pergīt v. 45.

Ἐκείνος οὖν κεφάλαια συναθροίσας χρόνων,
εἰς βασιλείας ἀπέθετο Φιλαδέλφου χάριν
ἃ καὶ διὰ πάσης γέγονε τῆς οἰκουμένης
ἀθανάτων ἀπονέμοντα δῖξαν Ἀττάλῳ
τῆς πραγματείας ἐπιγραφὴν εὐληφότε.

v. 31 φυγὰς, στρατείας, καταλ. τυρ. Heynius pro
στρατείας, quod ex antecedentibus repetitum
putat, requirit ἐπανόδους. Quod vero a textu
longius recedit. Si opus foret, mallet φυγὰς ἐξ πα-
τρίδος, vel φυγὰς τροπαίας, vel φυγὰς, τροπαία vel
tale quid.

LIBER I.

45.

Steph. Byz.: Δύμη, πόλις Ἀχαΐας ... Καὶ Δύμη
ἡ χώρα πάλαι ἐκαλεῖτο, ἡ δὲ πόλις Στρατός. Ὑστε-
ρον δὲ καὶ ἡ πόλις καὶ ἡ χώρα Δύμη ἐκλήθησαν. Λέ-
γεται καὶ πληθυντικῶς, ὡς Ἀπολλόδορος. «Τούτων
ἀπέχουσα σταδίους ρκ', ἐσχάτη κεῖται πρὸς δύσιν
Δῦμαι.» «Ὁ πολίτης Δυμαῖος... Ἀπολλόδορος ἡ δὲ τὰ
τούτου ἐπιτετιμώμενος. «Τὴν δὲ χώραν ἔχουσι Δυ-
μαῖοι.» ... Καὶ Ἀπολλόδορος ἐν Χρονικῶν α'. «Πόλε-
μος ἐνέστη τοῖς τε Δυμαῖοις.» Primum et secun-
dum Apollodori locum non ad Chronica refero,
sed ad librum περὶ γῆς, qui sub Apollodori no-

mit, enumerans urbium expugnationes, translationes ca-
strorum, migrationes gentium, expeditiones barbaro-
rum, incursus hostiles, traductionesque navalium clas-
sium, certaminum situs, societates armorum, fœdera,
pugnae, res gestae regum, illustrium virorum vitas; ex-
silia, expeditiones, eversiones tyrannidum, epitomen
omnium, quæ fuse dicta sunt: carmine vero hanc expo-
nere elegit, et conico quidem, perspicuitatis gratia, facile
hæsuram sic memoriæ videns.

Ille igitur capita colligens temporum, in regis Attali
Philadelphii gratiam exposuit: quæ etiam per totum ma-
narunt orbem terrarum, immortalem tributientia gloriæ
Attalo, operis inscriptionem nacto.

LIBER I.

45.

Dymus, urbs Achajæ... Antiquitus Dyme appellabatur
regio, urbs vero Stratus. Sed postea et urbs et regio no-
minatæ sunt Dyme. Dicunt etiam *Dymas* plurali nu-
mero, sicut Apollodorus: «Abest ab hisce centum viginti
stadia Dymæ urbs, quæ ultima occidentem versus sita
est» .. Apollodorus, vel qui ejus scripta in compendium

mine circumferebatur. Bellum illud Dymæorum
fuisse videtur contra Eleos. Ol. 28.

46.

Steph. Byz.: Ἀσσώριον, πόλις Σικελίας. Ταύτην
τρισυλλάβως Ἀσσωρὸν καλεῖ Ἀπολλόδορος ἐν πρώτῃ
Χρονικῶν. Vossianus: ἐν δ' χρονικῶν.

47.

Idem: Ἐλωρὸς, πόλις Σικελίας, ἀπὸ Ἐλώρου πο-
ταμοῦ τοῦ κατὰ Πάχυνον, ὃς λέγεται τιθασοῦς ἰχθύς
ἔχειν ἀπὸ χειρὸς ἐσθίουσας, ὡς Ἀπολλόδορος ἐν Χρο-
νικῶν πρώτῃ.

48.

Idem: Μουσῶς, πόλις Ἰωνίας, ὡς Φύλων καὶ
Ἀπολλόδορος ἐν α' Χρονικῶν.

49.

Idem: Χήσιον, Ἰωνίας πολίχνην, ὡς Ἀπολλόδο-
ρος ἐν Χρονικῶν πρώτῃ.

LIBER II.

50.

Idem: Μεναί, πόλις Σικελίας ἐγγὺς Παλίκων.
Ἀπολλόδορος ἐν β' Χρονικῶν.

Hæc deprompta sunt ex eo loco, ubi de Ducetio
egit, ut suspicor ex Diodor. XI, 88 (ol. 81, 4):
Μετὰ δὲ ταῦτα Δουκέτιος ὁ τῶν Σικελιωτῶν ἀρχηγού-
μενος, τὰς πόλεις ἀπάσας τὰς ὑμεθεῖνεις, πλὴν τῆς
Ἰθάκας, εἰς μίαν καὶ κοινὴν ἤγαγε συντέλειαν. Δρα-
στικὸς δὲ ὢν, νεωτέρων ὠρέγετο πραγμάτων, καὶ παρὰ
τοῦ κοινοῦ τῶν Σικελῶν ἀθροίσας δύναμιν ἀξιόλογον,
τὰς μὲν Μένας (sic scribo pro Νέας), ἥτις ἦν αὐτοῦ
πατρίς, μετώκισεν εἰς τὸ πεδῖον, καὶ πλησίον τοῦ τε-
μένους τῶν ὀνομαζομένων Παλίκων ἔκτισε πόλιν ἀξιό-
λογον, ἣν ἀπὸ τῶν προεπιρριζμένων θεῶν ὠνόμαζε Πα-
λίχην.

relegit: «Hanc regionem tenent Dymæi» ... Apollodorus
libro primo Chronicorum: «Bellum impendebat Dymæis.»

46.

Assorium, urbs Siciliæ, quam Apollodorus libro primo
Chronicorum tribus syllabis Assorum nominat.

47.

Helorus, urbs Siciliæ, ab Heloro fluvio, qui est ad Pa-
chynum, nomen habens. Is cicures dicitur habere pisces
e inanu edentes, auctore Apollodoro libro primo Chroni-
corum.

48.

Mys, urbs Ionizæ, uti Philo et Apollodorus libro primo
Chronicorum.

49.

Chesium, Ionizæ oppidulum, ut Apollodorus in Chroni-
corum primo.

LIBER II.

50.

Menæ, urbs Siciliæ, prope Palicos, de qua Apollodorus
libro secundo Chronicorum.

51.

Idem: Νόαι, ... πόλις Σικελίας. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ Χρονικῶν. V. Diodor. XI, 91 (ol. 82, 2), ubi pro Νόμας, quod nihili est, restituendum iusto Νόας.

52.

Idem: Παρπάρων, χωρίον ἐν Ἀσίᾳ Αἰολικόν, ἐνθα ἱστοροῦσι Θουκυδίδην ἀποθανεῖν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν δευτέρῳ.

53.

Idem: Ὑκκαρον, φρούριον Σικελίας, ὡς Φίλιστος Σικελικῶν πρώτῳ. Ἀπολλόδωρος δ' ἐν δευτέρῳ Χρονικῶν πόλιν λέγει αὐτὴν τὰ Ὑκκαρα.

54.

Idem: Φαβία, πόλις Κελτογαλατῶν, κτίσμα Φαβίου στρατηγοῦ Ῥωμαίων. Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ Χρονικῶν.

55.

Idem: Χαιρώνεια, ... τὸ κητικὸν Χαιρωνικὸς καὶ Χαιρωνική. Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν δευτέρῳ. «Κατὰ τὴν μάχην, ὡς φασι, τὴν Χαιρωνικὴν.»

LIBER III.

56.

Idem: Ἀμαξιτὸς, πολίχνιον τῆς Τρωάδος... Τὸ ἐθνικὸν Ἀμαξιτεὺς. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν Χρονικῶν τρίτῳ Ἀμαξιτινοὺς φησιν.

57.

Idem: Αἰγγος, φρούριον Κασσανδρέων. Ἀπολλό-

δωρος ἐν Χρονικῶν τρίτῳ, ὅς καὶ τὸ ἐθνικὸν Αἰγγαίος.

58.

Idem: Ἀθηαῖος, ἀγὼν Διονύσου ἐν ἀγροῖς ἀπὸ τῆς ληνοῦ. Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ Χρονικῶν.

Ex tertio libro nonnulla laudata v. infra c. Diogene Laert. IV, 23 et 28.

LIBER IV.

59.

Idem: Ἀερία, ἡ Αἴγυπτος... Ἔστι καὶ Κελτικὴ πόλις Ἀερία, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν τετάρτῳ. Codd. Salmas. ἐν χρονικῶν δευτέρῳ.

60.

Idem: Αἰδύσιοι, σύμμαχοι Ῥωμαίων πρὸς τῇ Κελτικῇ Γαλ. ἰα. Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν δ'.

61.

Idem: Ἀμῆστρατος, πόλις Σικελίας. Ἀπολλόδωρος τετάρτῳ Χρονικῶν.

62.

Idem: Ἀρόερνοι, ἔθνος μαχιμώτατον τῶν πρὸς τῇ Κελτικῇ Γαλατῶν. Ἀπολλόδωρος τετάρτῳ Χρονικῶν. «Κελτῶν Ἀρόερονους.»

63.

Idem: Δῶρος, πόλις Φοινίκης... Ἀπολλόδωρος δὲ Δῶρον καλεῖ ἐν Χρονικῶν δ'.

«Εἰς Δῶρον οὖσαν ἐπιθαλάττιον πόλιν.»

64.

Idem: Καινοὶ, ἔθνος Θράκιον. Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν τετάρτῳ.

51.

Noë... Sicilia oppidum, de quo Apollodorus libro secundo Chronicorum.

52.

Parparon, regio in Asia Æolica, ubi referunt Thucydem obiisse, ut Apollodorus Chronicorum libro secundo.

53.

Hyccaron, castellum Siciliae, ut Philistus Sicularum rerum primo. Apollodorus autem, in secundo Chronicorum, eam urbem vocat plurali numero Hyccara.

54.

Fabia, urbs Celtogalataram, opus Fabii Romanorum ducis. Apollodorus in secundo Chronicorum.

55.

Chæronea. ... Possessivum Chæronicus et Chæronica. Apollodorus in Chronicorum secundo: «In pugna, ut aiunt, Chæronica.»

LIBER III.

56.

Amaxitus, Troadis oppidulum... Gentile Amaxitensis. Apollodorus libro tertio Chronicorum incolas Amaxitenos nominat.

57.

Lingus, castellum Cassandreensium, de quo Apollodorus libro tertio Chronicorum, apud quem gentile, Lingæus.

58.

Lenæus, certamen in honorem Bacchi in agris, quod ἀπὸ τῆς ληνοῦ, a *torculari*, nomen invenit, teste Apollodoro libro tertio Chronicorum.

LIBER IV.

59.

Aeria, Ægyptus. Est etiam urbs Celtica, uti refert Apollodorus Chronicorum quarto (al. secundo).

60.

Ædusii, Romanorum socii juxta Celtogalatiam, uti Apollodorus in quarto Chronicorum testatur.

61.

Amestratus, Siciliae civitas, auctore Apollodoro libro quarto Chronicorum.

62.

Aroerni, gens bellicosissima Gallorum in Celtica. Apollodorus libro quarto Chronicorum: «Celtarum Aroernos.»

63.

Dorus, urbs Phœnicia... Apollodorus vero Dorum nominat libro quarto Chronicorum: «Ad Dorum urbem maritimam.»

64.

Cæni, populus Thraciae, de quo Apollodorus libro quarto Chronicorum.

65.

Steph. : Χαλκητόριον, πόλις Κρήτης. Ὁ πολίτης Χαλκητορεύς. Ἀπολλόδωρος τετάρτῳ Χρονικῶν.
« Μεθ' οὗ Χαρίδημος ἦν φυγὰς Χαλκητορεύς. »

66.

Sine libri nota idem : Πάρθος, πόλις Ἰλλυρικῆ.
Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς.

67.

Post hæc geographica reliqua Chronicorum fragmenta ex temporum populorumque ordine apponemus. Initium facimus a Chaldaicis.

Euseb. Armen. p. 9 ed. Ang. Mai. Mediolan. : De Chaldaica improbabili chronologia ex Alexandro Polyhistore : *Atque primo anno e Rubro mari emersisse ait (sc. Berosus) intra eosdem terminos Babyloniorum immanem quandam belluam, cui nomen Oanni, quod et Apollodorus in historia narrat, eamque toto quidem corpore piscem fuisse, verum sub capite piscis aliud caput appositum, et in cauda pedes ad instar hominis, et loquelam humanæ similem : ejusque imaginem ad hunc usque diem delineatam superesse. Hanc belluam, inquit, interdum cum hominibus versari solitam, nullumque cibum capere : docuisse homines literas et varia genera artium, descriptiones urbium, templorum structuræ, legum rationem, finium regundorum doctrinam : semina præterea et fructuum collectionem demonstravisse, atque omnia prorsus, quæ mundanæ societati conducunt hominibus tradidisse : ita ut ex eo tempore nemo præterea aliquid inveniret. Tum sub solis occasum eam belluam Oannem denovo mergi solitam mari, nocturne in immenso pelago collocari ; atque ita ancipitem quandam vitam degere.*

Syncelli Chronograph, p. 28, C (p. 51 Dindorf.) : Berosus dicit Ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ πολλὴ πλῆθος ἀνθρώπων γενέσθαι ἀλλοεθνῶν κατοικησάντων τὴν

Χαλδαίαν· ζῆν δὲ αὐτοὺς ἀτάκτως ὥσπερ τὰ θηρία. Ἐν δὲ τῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ φανῆναι ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης κατὰ τὸν ὁμοροῦντα τόπον τῇ Βαβυλωνίᾳ ζῶν ἄφρονον ὀνόματι Ὡάννην, καθὼς καὶ Ἀπολλόδωρος ἱστορήσῃ, τὸ μὲν θλον σῶμα ἔχον ἰχθύος, ὑπὸ δὲ τὴν κεφαλὴν παραπεφυκυῖαν ἄλλην κεφαλὴν ὑποκάτω τῆς τοῦ ἰχθύος κεφαλῆς, καὶ πόδας ὁμοίως ἀνθρώπου, παραπεφυκότας δὲ ἐκ τῆς οὐρᾶς τοῦ ἰχθύος. κ. τ. λ.

In sequentibus quoque Apollodorus aliquoties laudatur. Sic p. 34, D, p. 62 Dindorf. : Alexandri Anniani Panodorigue testimoniis de diluvio prolatis fidem non habendam esse, οὔτε ἄλλῃ τινὶ δαιμωνιώδει αὐτῶν ἱστορίᾳ. Σχεδὸν γὰρ ἀπὸ ταύτης τῆς συγγραφῆς καθάπερ ἐκ τινος πηγῆς βορβορώδους καὶ τῶν παραπλησίων αὐτῇ πᾶσα μυθώδης Ἑλληνικὴ καὶ Μανιχαϊκὴ κακοδοξία ἀνέβλυσε. Καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς δὲ αἰρέσεων οὐκ ὀλίγαι τὰς ἀρχὰς ἐκ τοιούτων ἀπατηλῶν ἐσχάσαι τὰς ἀφορμὰς. Οὐ γὰρ ἰν προτήχθμεν ἀσφαλείας ἕνεκα τῶν τὰ τοιαῦτα μυθάρια ὡς καίρια λογιζομένων τὰς προγραφείσας μαρτυρίας Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν προειρημένων δύο μοναζόντων Ἀννιανοῦ τε καὶ Πανοδύρου τῶν ὁμογρόνων ἐπὶ Θεοφίλου τοῦ εἰκοστοῦ δευτέρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἀκμασάντων καὶ πολλὰ χρήσιμα κεφάλαια ἱστορικὰ πεπονηκότων παραθέσθαι.

Εἰ καὶ ἐν τῷδε τῷ μέρει δοκοῦντες τι κατορθοῦν οὐδὲν τῇ ἀληθείᾳ κέρδος προσήγαγον, δεξάμενοι τὰς Ἀλεξάνδρου τοῦ προβήθέντος περὶ τῆς τῶν Χαλδαίων βασιλείων ὁΐας, ὅτι πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐν Βαβυλωνίᾳ ἐβασίλευσαν, καὶ τὸν τῶν ἐτῶν μυριαδισμὸν ἀλληγορησάντων, πρὸς τοῦτοις δὲ καὶ Ἀβυδηνῶν καὶ Ἀπολλοδώρου περὶ τῶν αὐτῶν, καὶ ἔτι Μανεῶν περὶ τῆς Αἰγυπτίων δυναστείας πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ παρόμοια μυθολογούντας, ὧν τὰς χρήσεις, Ἀβυδηνῶν λέγω καὶ Ἀπολλοδώρου καὶ Μανεῶν, προστεθῆναι ταύτης ἡγοῦμαι τῆς προθέσεως, ὥς ἂν καὶ ἐξ ἀλλήλων αὐτοῖς τὸ ἀσύμφωνον συναχθῇ καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ τὸ κα-

65.

Chalcetorium, urbs Cretæ. Civis, Chalctoreus. Apollodorus quarto Chronicorum : « Quicum Charidemus erat exul Chalctoreus. »

66.

Parthus, urbs Illyrica. Apollodorus in Chronicis.

67.

Babylone hominum alienigenarum Chaldaeam incolentium multitudinem immensam numerari, eosque brutorum more sine lege liberam vitam ducere. Primo anno e mari Rubro ad vicinam littus Babylonii contiguum, animans ratione destitutum emersisse, Oannem nomine, ut Apollodorus quoque retulit, toto corpore piscem, infra piscis caput aliud caput enatum gerere ; pedes humanos in ejus corpore cerni, at piscis caudæ annexos, etc.

Omnis ferme Gentilium Manicheorumque falsitas ex hujusmodi scriptura, velut ex aliquo fonte cornose, vel ex origine simili senturivit : nec paucæ hæreseon, quæ nostram fœdarunt fidem, in fallacibus ejusmodi scri-

pturis principia fundamentaque posuerunt. Quapropter animos eorum, qui fabellis hujusmodi tanquam veritati consonis fidem præbuerunt, ab errore vindicaturi atque in tuto posituri, supra scripta Alexandri, nec non Anniani Panodorigue, ejusdem ætatis monachorum, qui sub Theophilo, vigesimo secundo archiepiscopo Alexandria, florentes plures históricos tractatus a se elaboratos ediderunt, testimonia producere sumus compulsi. Prefati siquidem Alexandri de regibus ante diluvium Babylone regnantibus recepta sententia, probata quoque aliorum, qui annorum myriadas allegorice sumendas esse putant, ac demum admissis Abydeni et Apollodori de iisdem, adde et Manethonis de Dynastiis Aegyptiorum ante diluvium similia fabulantis auctoritatibus, magnæ licet sese putent historicæ rei utilitatis auctores exstistisse, nullum tamen inde veritatis emolumentum accessit. Quorum dicta, Abydeni, inquam, et Apollodori et Manethonis proferre operæ pretium duco, quo ipsorum inter se dissensus colligatur, malumque ruinæ sibi met sit causa, atque ita singulis quibusque post diluvium annis, quæ divisim et successive

κὼν ἀνατραπῇ, καὶ οὕτω τοῖς μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτεσι τὰ κατὰ μέρος ὅση δύναμις ἐπιστημῇνασθαι.

P. 36, D (p. 66 Dindorf.): Εὐσέβιος καὶ Ἰώσηπος καὶ ἄλλοι περὶ τῆς τῶν Χαλδαίων βασιλείας ἱστορικοὶ φαίνονται λέγοντες ὅτι πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐβασίλευον ἐπόμενοι Ἀλεξάνδρῳ τῷ Πολυίστορι καὶ Ἀβυθὼν καὶ Ἀπολλοδώρῳ, μηδεμίαν ἔχοντες ἀφορμὴν ἐκ τῶν θεῶν γραφῶν.

Deinde p. 38, A, (p. 69 Dindorf.) appositurum se dicit Abydeni et Apollodori necnon Manethonis pauca quædam capita, ad consutationis demonstrationem, ne quispiam eorum legendi studiosus circa plures libros distraheretur. Alato igitur Abydeni loco de regno Chaldaeorum, ad Apollodori narrationem se convertit hunc in modum:

Πρὸς τούτοις καὶ Ἀπολλοδώρος ὁμοίως τούτοις τεραπευόμενος οὕτω λέγει· Ταῦτα μὲν δὲ Βήρωστος ἱστορήσε, πρῶτον γενέσθαι βασιλέα Ἄλωρον ἐκ Βαβυλῶνος Χαλδαίων· βασιλεῦσαι δὲ σάρους δέκα, καὶ καθεστῆς Ἀλάπαρον καὶ Ἀμύλιωνα τὸν ἐκ Παντιβίβλων· εἴτα Ἀμμένωνα τὸν Χαλδαίων, ἐφ' οὗ φησι φανῆναι τὸν μυστῆρ Ὠάννην, τὸν Ἀννήδωτον, ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς· ὅπερ Ἀλέξανδρος προλαθὼν εἴρηκε φανῆναι τῇ πρώτῃ· ἔπειτα οὗτος δὲ μετὰ σάρους τεσσαράκοντα, ὃ δὲ Ἀβυθὼν τὸν δεύτερον Ἀννήδωτον μετὰ σάρους εἴκοσιν ἔξ· εἴτα Μεγαλάρων ἐκ Παντιβίβλων πόλεως, βασιλεῦσαι δ' αὐτὸν σάρους ὀκτωκαίδεκα· καὶ μετὰ τοῦτον Δάωνον ποιμένα ἐκ Παντιβίβλων βασιλεῦσαι σάρους δέκα. Κατὰ τοῦτον πάλιν φησι φανῆναι ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς Ἀννήδωτον τέταρτον τὴν αὐτὴν τοῖς ἄνω ἔχοντα διάθεσιν καὶ τὴν ἰχθύος πρὸς ἀνθρώπους μίξιν. Εἴτα ἄρξαι Εὐδωρπρον ἐκ Παντιβίβλων, καὶ βασιλεῦσαι σάρους ὀκτωκαίδεκα. Ἐπὶ τούτου φησὶν ἄλλον φανῆναι ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὁμοίον κατὰ τὴν ἰχθύος πρὸς ἀνθρώπων μίξιν, ὃ ὄνομα Ὠδάκων. Τούτους δὲ φησι πάντας τὰ ὑπὸ Ὠάννου κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα κατὰ μέρος ἐξηγήσασθαι. Περὶ τούτου Ἀβυθὼν οὐδὲν εἶπεν. Εἴτα ἄρξαι Ἀμμεψινὸν Χαλδαίων ἐκ Λαράγγων· βασιλεῦσαι δὲ αὐτὸν ὀγδοὺς σάρους δέκα. Εἴτα ἄρξαι

Ἰατάρτην Χαλδαίων ἐκ Λαράγγων, βασιλεῦσαι δὲ σάρους ἧ'. Ἰατάρτου δὲ τελευτήσαντος τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ξίσουθρον βασιλεῦσαι σάρους ὀκτωκαίδεκα. Ἐπὶ τούτου δὲ τὸν μέγαν κατακλυσμὸν φησι γεγενῆσθαι. Ὡς γίνεσθαι ὁμοῦ πάντας βασιλεῖς δέκα, σάρους δὲ ἑκατὸν εἴκοσι. Cf. Scaliger. Euseb. p. 5.

Euseb. Armen. p. 5: *Hæc quidem Berossus in libro primo narravit, secundo autem reges singillatim recensuit. Ut ipse inquit, Narbonassarum erat eo tempore rex. Et regum quidem nomina diligenter acervat; nullum tamen eorum opus peculiariter recitat, fortasse quia nil memorandum esse arbitrat. Ex eo igitur regum tantummodo seriem depromere licet. Hac vero ratione narrationem exorditur, ut Apollodorus ait: nempe primum extitisse regem Alorum, ex urbe Babylone Chaldaeorum: hunc saris decem regno potitum. Porro is sarum ex annis ter mille ac sexcentis conflavit. Addit etiam nescio quem nerum et sosum: nerum ait sexcentis annis constare, sosum annis sexaginta. Sic ille de veterum more annos supputat.*

His dictis pergit porro, regesque Assyriorum singillatim atque ex ordine enumerat; decem videlicet ab Aloro primo rege usque ad Xisuthrum, sub quo magnum illud primumque diluvium contigisse ait, quod Moses quoque commemorat. Jam summam temporum, quibus hi reges imperitaverunt, ait esse saros centum viginti, nempe quadraginta tres annorum myriades annosque bis mille. Tum et disertis verbis ita scribit: Defuncto, inquit, Aloro, regnavit ejus filius Alaparus saris tribus. Post Alaparam Almelon ex urbe Pantibiblis Chaldaeus saris tredecim. Almeloni successit Ammenon, item ex Pantibiblis Chaldaeus, saris duodecim. Hujus ætate bellua quedam, cui nomen Idotioni, e Rubro mari emersit, forma ex homine et pisce mixta. Hinc Amegalarus Pantibiblicus octodecim saris regnavit. Deinde pastor Davonus Pantibiblicus, qui et ipse saris decem regno potitus est. Hoc imperante, rursus e Rubro mari emergerunt eadem

contigerunt, quantum fert virtus et ingenium, adscribantur.

Eusebius et Josephus et alii Chaldaicarum rerum scriptores Alexandrum Polyhistorum, Abydenum et Apollodorum, nullo accepto divinis ex Scripturis, secuti, Chaldaeos ante diluvium antiquum exercuisse imperium visi sunt asserere.

Ad hæc prodigiosa narratione etiam Apollodorus ita refert: Berossus narrat regum Babylone natorum primum fuisse Alorum Chaldaeorum; saris vero decem regnasse, ac deinceps Alaparam et Amelonem ex Pantibiblis, tum Ammenonem Chaldaeorum, cujus tempestate exsecrandum Oannem, Annedotum, e mari Rubro prodiisse, quem Alexander præoccupato tempore anno primo, hic autem exactis quadraginta saris, Abydenus autem secundum Annedotum post saros viginti sex visum esse affirmant: tum Megalarum ex Pantibiblorum urbe saris octodecim

regnasse; Daonumque ex Pantibiblis pastorem saris decem in imperio successisse; ac ejus, inquit, tempore quartum Annedotum eadem prioribus forma, humane nimium mixta piscis specie, e mari Rubro prodiisse; deinde regnasse Euedorachum ex Pantibiblis saris octodecim. Sub hoc dicit alium e mari Rubro apparuisse prioribus similem, in quo piscis cum homine fuerit conjunctio, eique nomen fuisse Odaconi. Omnes istos cuncta summam ab Oanne dicta singillatim et per partes exposuisse asserit, de quo nihil penitus memorat Abydenus. Deinde regnasse Amempsinum Chaldaeorum e Laranchis saris decem; deinde regnasse Otiartem Chaldaeorum e Laranchis saris octo, eoque defuncto filium ejus Xisuthrum imperium tenuisse saris octodecim. Sub hoc dicit magnum illud diluvium fuisse. Adeo ut reges omnes numero decem computentur, sari vero centum et viginti.

hominis itemque piscis figura monstra quattuor. Postea regnavit Edoranchus Pantibiblicus saris octodecim. Eo tempore item apparuit aliud quiddam simile piscis et hominis, cui nomen Odaconi. Hos, inquit, omnes ea, quæ ab Oanne summatis dicta erant, accurate exposuisse. Exin imperavisse Amemphsinum e Lancharis Chaldæum saris octo. Defuncto denique Otiarte, filium ejus Xisuthrum rexisse imperium saris octodecim: sub eoque evenisse magnum diluvium.

Plura in his a verbis Syncelli diversa, quæ ipse lector animadvertet.

68.

Chron. Paschale, p. 29, A, tamquam ex Petri Clementinis laudat verba: Αὐτὸν Νίνον τὸν Νεβρώθ υἱ Ἀσσύριοι προσηγόρευσαν· «Οὗτος διδάσκει Ἀσσυρίους σέβειν τὸ πῦρ.» Versus iambicus prodit Apollodorum, monente Heynio.

69.

Ex Assyriorum regum catalogo: Schol. Aristoph. Aves 1021, de Sardanapalo: Ἀπολλόδορος δὲ ταῦτά φησιν ἐγγεγράφθαι ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ Ἀσσυρίοις γράμμασι· Σαρδανάπαλος, Ἀνακυνδάρζου παῖς, Ταρσὸν τε καὶ Ἀγγύλλον ἐδειμεν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. Ἔσθιε, πίνε, ὄγευσ· ὥς τάλλα οὐδενός ἐστιν ἄζια. «Iamborum vestigia vides. Qui primi ista tradiderant, erant Clitarchus et Aristobulus, Alexandri comites. Ex his adeo petiere idem Apollodorus noster, tum Strabo XIV, p. 988, C, D, ubi vide diversitatem in verbis, Athenæus XII, 7, Arrianus et alii.» Heynius. De temporibus regum Assyriacorum v. Syncell. Chron. p. 165, C sq., ubi Ctesiae Diodori et Cephalionis computationes exponuntur.

70.

Syncell., p. 91, C sqq. (p. 171, sqq. Dindorf.): Ἀπολλόδορος χρονικὸς ἀλλήν Αἰγυπτίων τῶν Θεβαίων

λεγομένων βασιλείαν ἀνεγράφατο βασιλέων λη', ἐτῶν αὐτος. Ἦτις ἤρξατο μὲν τῷ β7ῳ ἔτει τοῦ κόσμου, ἔληξε δὲ εἰς τὸ γμε (γ7ος m.) ἔτος τοῦ κόσμου, ὡν τὴν γνώσιν, φησίν, δ' Ἐρατοσθένης λαβὼν Αἰγυπτιακοῖς ὑπομνήμασι καὶ ὀνόμασι κατὰ πρόσταξιν βασιλικὴν τῇ Ἑλλάδι φωνῇ παρέφρασεν οὕτως·

Θεβαίων βασιλέων τῶν μετὰ ἀρχῇ (ρχδ' m.) ἔτη τῆς διασπορᾶς λη' βασιλείων.

Α' ἐβασίλευε Μήνης Θεινίτης (vulgo Θεβινίτης) Θεβαῖος, δ' ἐρμηνεύεται Αἰώνιος (sic Jablonskii apud Vignolium II, p. 736. Legebatur Διόνιος)· ἐβασίλευεν ἔτη ζβ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος β7ῳ.

Θεβαίων δεύτερος ἐβασίλευσεν Ἀθώθης υἱὸς Μήνεως ἔτη νβ'. Οὗτος ἐρμηνεύεται Ἑρμογένης. Ἔτος τοῦ κόσμου, β7εξβ'.

Θεβαίων Αἰγυπτίων τρίτος ἐβασίλευσεν Ἀθώθης ἐμώνυμος ἔτη λβ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχα'.

Θεβαίων ἐβασίλευσε δ' Διαβίτης υἱὸς Ἀθώθους ἔτη ιθ'· οὗτος ἐρμηνεύεται φιλέταιρος· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γγγ'.

Θεβαίων ἐβασίλευσε ε' Περμφῶς (Σεμφῶς Jablonsk.) υἱὸς Ἀθώθους, δ' ἐστὶ Ἰπρακλείδης, ἔτη ιη'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γοβ'.

Θεβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ς' Τοιγαράμαχος Μομχειρὶ Μεμφίτης ἔτη οθ'· οὗτος ἐρμηνεύεται τῆς ἀνδρός (Τισανδρός Scaliger. p. 18 proximo vocabulo omissa) περιστομελής· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γγ'.

Θεβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ζ' Στοῖχος υἱὸς αὐτοῦ, δ' ἐστὶν Ἀρης ἀναίσθητος, ἔτη ς'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γρεθ'.

Θεβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ὀγδοὺς Γοσορμίης, δ' ἐστὶν Ἐτσηπαντὸς, ἔτη λ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γροε'.

Θεβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν θ' Μάρης υἱὸς αὐτοῦ, δ' ἐστὶν Ἡλιόδωρος, ἔτη κς'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γσε'.

68 (2).

Ninum Assyrii appellant Nemrod. Hic Assyrios docuit colere ignem.

69.

Apollodorus hæc dicit Sardanapali sepulcro literis Assyriacis inscripta: Sardanapalus, Anacyndaraxe filius, Tarsum et Anchialum uno die ædificavit. Edæ, bibe, ama; nam reliqua in vita humana nullius sunt pretii.

70.

Apollodorus annalium scriptor Ægyptiorum, qui Thebanū dicuntur, aliud descripsit regnum, regnum videlicet 38, quorum imperium annis 1076 duraverit. Cæpit vero anno mundi 2900, desinitque 3945 (3976), quorum, inquit, notitiam quum ex Ægyptiacis commentariis per singula nomina collegisset Eratosthenes, cuncta Græcis literis regio jussu hoc pacto exposuit.

Thebæorum 38 regum post annum dispersionis 124 impærantium.

Primus regnavit Menes Thinites Thebanus, qui Æonius exponitur. Regnavit annis 62; anno mundi 2900.

Thebanorum secundus regnavit Atholies, filius Meneos, annis 59, anno mundi 2962. Hic exponitur Hermogenes. Thebæorum Ægyptiorum tertius rex Atholies ejusdem nominis, annis 32, anno mundi 3021.

Thebæorum rex 4 Diabies, filius Athotheos, qui exponitur Humanior, annis 19. Anno mundi 3053.

Thebæorum rex 5 Pemphos, filius Athotheos, qui dicitur Heraclides, annis 18. Anno mundi 3072.

Thebæorum Ægyptiorum rex 6 Targamachus Momchiri Memphites, qui exponitur vir membrīs redundans, annis 79. Anno mundi 3090.

Thebæorum Ægyptiorum rex 7 Starchus, filius ejus, qui Mars absque sensu dicitur, annis 6. Anno mundi 3169.

Thebæorum Ægyptiorum rex 8 Gosornies, qui dicitur Etesipantus, annis 30. Anno mundi 3175.

Thebæorum Ægyptiorum rex 9 Mares, filius ejus, qui dicitur Heliódorus, annis 26. Anno mundi 3203.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ι' ἐβασίλευσεν Ἀνωϋφίς, ὃ ἐστὶν ἐπίκομος (ἐπίκομος cod. Par. A., ἐπίκοινας Goar.), ἔτη κ', τοῦ δὲ κόσμου ᾗν ἔτος, γλα'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ια' ἐβασίλευσε Σίριος, ὃ ἐστὶν υἱὸς κόρης, ὡς δὲ ἕτεροι ἀθάσκαντος, ἔτη ιη' τοῦ δὲ κόσμου ᾗν ἔτος, γσνα'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιβ' ἐβασίλευσε Χνοῦθος Γνευρός, ὃ ἐστὶ Χρύσης Χρύσου υἱὸς, ἔτη κβ' τοῦ δὲ κόσμου ᾗν ἔτος, γσθ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιγ' ἐβασίλευσε Ῥαυῶσις, ὃ ἐστὶν Ἀρχικράτωρ, ἔτη ιγ' τοῦ δὲ κόσμου ᾗν ἔτος γσζα'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιδ' ἐβασίλευσε Βεύρης ἔτη ι' τοῦ δὲ κόσμου ᾗν ἔτος, γτδ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιε' ἐβασίλευσε Σαῶφις, κωμαστής, κατὰ δὲ ἐνίου χρηματιστής, ἔτη κθ' τοῦ δὲ κόσμου ᾗν ἔτος, γτιδ'.

Θηβαίων ις' ἐβασίλευσε Σαῶφις β' ἔτη κζ' τοῦ δὲ κόσμου ᾗν ἔτος, γτιμ'.

Θηβαίων ιζ' ἐβασίλευσε Μοσχερῆς Ἠλιόδοτος ἔτη λα' τοῦ δὲ κόσμου ᾗν ἔτος, γτο'.

Θηβαίων ιη' ἐβασίλευσε Μοσθῆς ἔτη λγ' τοῦ δὲ κόσμου ᾗν ἔτος, γυα'.

Θηβαίων ιθ' ἐβασίλευσε Παμμήης Ἀρχονδῆς ἔτη λε' τοῦ δὲ κόσμου ᾗν ἔτος, γλυδ'.

Θηβαίων κ' ἐβασίλευσε Ἀπάππους μέγιστος Οὔτος, ὡς φασί, παρὰ ὧραν μίαν ἐβασίλευσεν ἔτη ρ' τοῦ δὲ κόσμου ᾗν ἔτος, γφθδ'.

Θηβαίων κα' ἐβασίλευσεν Ἐγεσχοσοκάρης ἔτος α', τοῦ δὲ κόσμου ᾗν ἔτος, γφθ'.

Θηβαίων κβ' ἐβασίλευσε Νίτωκρης γυνὴ ἀντὶ τοῦ

ἀνδρός, ὃ ἐστὶν Ἀθηναῖα νικηφόρος, ἔτη ς' τοῦ δὲ κόσμου ᾗν ἔτος, γφο'.

Θηβαίων κγ' ἐβασίλευσε Μυρταῖος Ἀμμωνόδοτος ἔτη κθ'. Τοῦ δὲ κόσμου ᾗν ἔτος, γφζη'.

Θηβαίων κδ' ἐβασίλευσεν Οὔοσιμάρης κραταῖος, ὃ ἐστὶν ἥλιος ἔτη ιθ'. τοῦ δὲ κόσμου ᾗν ἔτος, γφζη'.

Θηβαίων κε' ἐβασίλευσε Θίνιλλος, ὃ ἐστὶν αὐξήσας τὸ πάτριον κράτος, ἔτη η' τοῦ δὲ κόσμου ᾗν ἔτος γχι'.

Θηβαίων κς' ἐβασίλευσε Σεμφρουκράτης, ὃ ἐστὶν Ἡρακλῆς Ἀρποκράτης, ἔτη ιη' τοῦ δὲ κόσμου ᾗν ἔτος γχιη'.

Θηβαίων κζ' ἐβασίλευσε Χουθῆρ Ταῦρος τύραννος ἔτη ζ' τοῦ δὲ κόσμου ᾗν ἔτος, γχλς'.

Θηβαίων κη' ἐβασίλευσε Μευρῆς Φιλοσκόρος ἔτη ιθ'. Τοῦ δὲ κόσμου ᾗν ἔτος, γχμγ'.

Θηβαίων κθ' ἐβασίλευσε Χωμαεφθὰ κόσμος Φιλήφαιστος ἔτη ια' τοῦ δὲ κόσμου ᾗν ἔτος, γχνέ'.

Θηβαίων λ' ἐβασίλευσε Σοικουνιόδοτος τύραννος ἔτη ξ' τοῦ δὲ κόσμου ᾗν ἔτος, γχξς'.

Θηβαίων λα' ἐβασίλευσε Πετσαυρῆς ἔτη ις'. Τοῦ δὲ κόσμου ᾗν ἔτος, γψζς'.

Θηβαίων λβ' ἐβασίλευσε Σταμμενέμης β' ἔτη κγ'. Τοῦ δὲ κόσμου ᾗν ἔτος, γψζη'.

* * * * *

Θηβαίων λδ' ἐβασίλευσε Σιστοσιχερμῆς Ἡρακλῆς κραταῖος ἔτη νε' τοῦ δὲ κόσμου ᾗν ἔτος, γψζα'.

Θηβαίων λε' ἐβασίλευσε Μάρις ἔτη μγ' τοῦ δὲ κόσμου ᾗν ἔτος, γωμς'.

Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφόας, ὃ καὶ Ἐρμῆς, υἱὸς Ἡφαίστου, ἔτη ε' τοῦ δὲ κόσμου ᾗν ἔτος, γωπθ'.

Thebaeorum Ægyptiorum rex 10 Anoyphis, qui filius communis (?) exponitur, annis 20. Anno mundi 3231.

Thebaeorum Ægyptiorum rex 11 Sirius, qui puellæ filius dicitur et secundum alios non fasciatus, annis 18. Anno mundi 3251.

Thebaeorum Ægyptiorum rex 12 Chnubus Gneurus, qui est Chryses Chrysi filius, annis 22. Anno mundi 3269.

Thebaeorum Ægyptiorum rex 13 Rauios, qui Princeps principum exponitur, annis 13. Anno mundi 3291.

Thebaeorum Ægyptiorum rex 14 Biyres, annis 10. Anno mundi 3304.

Thebaeorum Ægyptiorum rex 15 Saophis, commissator, secundum alios negotiator, annis 29. Anno mundi 3314.

Thebaeorum rex 16 Saophis secundus, annis 27. Anno mundi 3343.

Thebaeorum rex 17 Moscheres Heliidotus, annis 31. Anno mundi 3370.

Thebaeorum rex 18 Mosthes annis 33. Anno mundi 3401.

Thebaeorum rex 19 Pammes Archondes regnavit annis 35. Anno mundi 3434.

Thebaeorum rex 20 Appapus Maximus. Hic, ajunt, 100 annis una hora minus regnavit. Anno mundi 3469.

Thebaeorum rex 21 Echescosocaras per unum annum. Anno mundi 3569.

Thebaeorum rex 22 Nitocris femina pro viro. Hæc est Minerva victrix. Annis 6. Anno mundi 3570.

Thebaeorum rex 23 Myrtæus Ammonodotus annis 22. Anno mundi 3598.

Thebaeorum rex 24 Vosimares Robustus, qui dicitur Sol, annis 12. Anno mundi 3598.

Thebaeorum rex 25 Thinillus, i. e. augens patrium imperium, annis 8. Anno mundi 3610.

Thebanorum rex 26 Semphrocrates, i. e. Hercules Harpocrates, annis 18. Anno mundi 3618.

Thebaeorum rex 27 Cluter Taurus tyrannus, annis 7. Anno mundi 3636.

Thebaeorum rex 28 Meures Philoscornus, annis 12. Anno mundi 3643.

Thebaeorum rex 29 Chomaephtha, Mundus Philephæstus, annis 11. Anno mundi 3655.

Thebaeorum rex 30 Socuniosochus tyrannus annis 60. Anno mundi 3666.

Thebaeorum rex 31 Petceathyres annis 16. Anno mundi 3766.

Thebaeorum rex 32 Stammenenes secundus annis 23. Anno mundi 3768.

* * * * *

Thebaeorum rex 34 Sistosichermes, Herculis robur, annis 55. Anno mundi 3791.

Thebaeorum rex 35 Maris annis 43. Anno mundi 3846.

Thebaeorum rex 36 Siphoas, qui et Mercurius, Vulcani filius annis 5. Anno mundi 3889.

Θηβαίων λχ' ἐβασίλευσε Φρουερῶ, ἦτοι Νεῖλος, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωπύ'.

Θηβαίων λη' ἐβασίλευσεν Ἀμουθαρταῖος ἔτη εγ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γπεγ'.

Ἡ τῶν λη' βασιλέων τῶν κατ' Αἴγυπτον λεγομένων Θηβαίων, ὧν τὰ ὀνόματα Ἐρατοσθένης λαβὼν ἐκ τῶν ἐν Διοσπόλει ἱερογραμματέων παρέγραψεν ἐξ Αἴγυπτίας εἰς Ἑλλάδα φωνήν, ἐνταῦθα ἔλθ' ἄρχη, ἀρξαμένη μὲν ἀπὸ τοῦ βπε' κοσμικοῦ ἔτους, ἔτεσιν ρκὸ μετὰ τήν σύγχυσιν τῶν γλωσσῶν, λήξασα δὲ εἰς τοῦτο τῷ γπσο' τοῦ κόσμου ἔτει. Τῶν δὲ τούτοις ἐξεζῆς ἄλλων γγ' Θηβαίων βασιλέων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἀπολλοδώρου παραδεδομένων τὰς προσηγορίας περιττὸν ἡγοῦμεθα ἐνταῦθα, ὡς μὴδὲν συμβαλλομένας ἡμῖν, παραδέσθαι, ἐπεὶ μὴδὲ αἱ πρὸ αὐτῶν.

71.

Syncell. p. 97, B (p. 181 Dindorf.): Τῷ γσλθ' ἔτει τοῦ κόσμου, σς' τοῦ Ναχὼρ ἡ Σικυωνίων βασιλεία ἤρξατο ἀπὸ πρώτου βασιλέως Αἰγιαλέως, ἕως κς' βασιλέως Ζευξίππου, ἐπὶ ἔτη διαρκέσασα τεξζ'. Μεθ' οὗς ἄρχοντες ἱερεῖς σ' ἔτη λγ'. Ὁμοῦ τὰ πάντα τῆς Σικυωνίων ἀρχῆς ἔτη α, ὡς Ἀπολλόδωρος καὶ ἕτεροι, ἐν οἷς καὶ Εὐσέβιος, ἔγραψαν.

Cum Apollodori computo in summa ad annum fere concinit Castor apud Euseb. Armen. p. 126: *Sicyonios reges subjungimus, quorum princeps Aegialeus, postremus Zeuxippus. Et reges quidem dominati sunt annis 959 (in posteriore libro ad annum 888 dicuntur anni 958); post reges autem praefuerunt Carnii sacerdotes sex, qui pontificatum gesserunt annis 33: quorum postremus Charidemus sacerdos lectus, quum impensae ferendae impar esset, fugam arripuit. Eadem habet Syncellus p. 19. Regum nomina haec sunt 1, Aegialeus annis 52. 2. Europs a. 45. 3. Telechin. a. 20. 4. Apis vel Pelops a. 25. 5. Thelxion a. 52. 6. Aegydrus a. 34. 7. Thurimachus a. 54, Inachi aequalis. 8. Zeuxippus a. 53. 9. Messapus a. 47. 10. Eratus a. 46. 11. Plemnæus (Πλημναῖος Sync. a. 48). 12. Orthopolis a. 43. 13. Marathonius a. 30, Cecro-*

Thebarum rex 37 Phruero, hoc est Nilus, annis 5. Anno mundi 3889.

Thebarum rex 38 Amuthartæus annis 63. Anno mundi 3913.

Regum 38, quibus in Aegypto Thebarum nomen inditum est, quorumque nomina Eratosthenes ex sacris literis Diospoli desumpta ex Aegypia in linguam Graecam transtulit, imperium hic desinit. Incipit ab anno mundi 2900, annus 124 post linguarum confusionem; desinit anno mundi 3975.

Aliorum qui sequuntur regum Thebarum 53 nomina, ab eodem Apollodoro scriptis tradita, ut parum nobis profutura, hic apponere superfluum ducimus, quum neque priorum notitia ullam habeat utilitatem.

71.

Anno mundi 3239, Nachor 76 Sicyoniorum regnum

pisæqualis. 14. Marathon a. 20. 15. Chyreu (Ἐγυρεὺς Sync.) a. 55. Danaï æqualis. 16. Corax a. 30. 17. Epopeus a. 35. 18. Laomedonia 40. 19. Sicyon a. 45. Hujus ætate desiverunt reges Argivorum. 20. Polybus a. 40. 21. Inachus a. 40. 22. Phæstus a. 8. 23. Adrastus a. 4. 24. Polyphides a. 31. Hujus ætate Ilium captum est. 25. Pelasgus a. 20. 26. Zeuxippus a. 31. — Sequuntur nomina sacerdotum: 1) Archelaus a. 1. 2) Automedon a. 1. 3) Theoclytus a. 4. 4) Euneus a. 6. 5) Theonomus a. 9. 6) Amphichyes a. 12. Septimus denique Charidemus qui impensis exhaustus fugit. Ab hoc usque ad primam Olympiadem anni labuntur 352. Sicyoniorum et sacerdotum temporibus anni conflantur 998.

72.

Clemens Alex. Strom. I, c. 21, p. 382 Pott., p. 139 Syll. (ex quo Euseb. Pr. ev, X, 12.) Moses, ait, annis sexcentis quattuor ante Dionysum ponendum esse, εἰ γε τῆς Περσέως βασιλείας τῷ τριακοστῷ δευτέρῳ ἔτει ἐκθεοῦται (ὁ Διόνυσος), ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς. Ἀπὸ δὲ Διονύσου ἐπὶ Ἡρακλέα καὶ τοὺς περὶ Ἰάσωνα ἀριστεῖς τοὺς ἐν τῇ Ἀργεὶ πλεῦσαντας συναγεται ἔτη ἐξήκοντα τρία. ... Ἀπὸ δὲ τῆς Ἡρακλέους ἐν Ἀργεὶ βασιλείας ἐπὶ τὴν Ἡρακλέους αὐτοῦ καὶ Ἀσκληπιοῦ ἀποθέωσιν ἔτη συνάγεται τριάκοντα (vel tr. ὀκτὼ) κατὰ τὸν χρονογράφον Ἀπολλόδωρον. Ἐντεύθεν δὲ ἐπὶ τὴν Κάστορος καὶ Πολυδεύκους ἀποθέωσιν ἔτη πεντηκοντατρία. Ἐνταῦθα πού καὶ ἡ Δίου κατάληψις.

Ex his, si quidem Castoris et Pollucis apotheosin eodem anno contigisse statuas quo Trojæ excidium, Apollodori computum in rebus Herculis ita fere constituere licet (cf. Fréret *Mém. de l'Acad.* tom. XIV, p. 273 sqq.):

178 ante Trojam captam Perseus regnum adipiscitur.

146 Bacchi apotheosis

101 Hereules nascitur.

cepit a primo rege Aegialeo et ad 26 Zeuxippum duravit annis 967, quibus sacrorum præfecti sex successerunt annis triginta tribus. Summa itaque Sicyoniorum imperii est annorum 1000, prout et Apollodorus et alii, inter quos est etiam Eusebius, scriptum reliquerunt.

72.

In deos refertur (Bacchus) tricesimo secundo anno regni Persei, ut ait Apollodorus in Chronicis. A Baccho autem ad Herculem, et principes qui cum Iasone in Argo navigarunt, colliguntur anni sexaginta tres. ... A regno autem Herculis quod fuit Argis, usque ad ipsius Herculis et Aesculapium in deos relatum, colliguntur anni triginta (vel triginta octo), ut vult Apollodorus chronographus. Hinc autem usque ad Castoris et Pollucis apotheosin, sunt anni quinquaginta tres. Hoc utique tempore Troja quoque capta fuerit.

- 84 18 annos natus leonem occidit. (Bibl. II, 4, 10, 5.)
- 83 Argis regno potitur. Argonautarum expeditio (τὸν πάντα πλοῦν ἐν τέσσαρσι μῆσι τελειώσαντες. Bibl. I, 9, 26, 6).
- 78 Initium laborum. Priores decem peracti sunt ἐνὶ μῆνι καὶ ἔτεσιν ὀκτώ, Bibl. II, 5, 11, 1.
- 68 Iphitum occidit. Omphalæ venditus tres annos servit.
- 64 Molionidas necat ad Cleonas τῆς τρίτης Ἰσθμιάδος (post caedem Iphiti?) τελούμενης. Bibl. II, 7, 2, 4.
- 62 Olympicos ludos instituit. Syncellus p. 172, A, p. 324 Dindorf. : Ἡρακλῆς τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγῶνα ἔθηκεν, ἀφ' οὗ ἐπὶ πρώτην Ὀλυμπιάδα υἱ' (470) ἔτη, κατὰ δὲ ἄλλους υἱ' (430). Quod prius posuit, Apollodori esse debuit.
- 53 Herculis et Æsculapii apotheosis. Eidem anno, sine dubio ex Apollodori calculo, Pausanias Dioscurorum cum Apharetidis pugnam assignat.
- Troja capta. Castoris et Pollucis apotheosis.

73.

Diodor. I, 5 : Ἀπὸ δὲ τῶν Τρωϊκῶν, ἀκολούθως Ἀπολλοδώρῳ τῷ Ἀθηναίῳ, τίθειμεν ὀδομήκοντα ἔτη πρὸς τὴν χάθοδον τῶν Ἡρακλειδῶν· ἀπὸ δὲ ταύτης ἐπὶ τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα δυοὶ λείποντα τῶν τριακοσίων καὶ τριάκοντα, συλλογίζόμενοι τοὺς χρόνους ἀπὸ τῶν ἐν Λακεδαιμόνι βασιλευσάντων. Congruunt quæ leguntur XIV, 2, 3, et XIX, 1. Cf. Thucyd. I, 12.

Porphyrus libro primo Historiæ philosophicæ ap. Euseb. Armen. p. 139 : *A capto Ilio usque ad Heraclidarum in Peloponnesum descensum ait Apollodorus elapsos esse annos LXXX: tum a descensu ad Ioniam urbibus frequentatam annos LX: exinde ad Lycurgum annos CLIX: summam autem temporis a capto Ilio ad primam Olympiadem annorum esse CCCCVII.* P. 166 in eadem re in codice Arm. corrupte legitur CCCVIII.

Eadem plane tradidit Eratosthenes ap. Clem. Alex. Strom. I, 21, p. 402 : Ἐρατοσθένης τοὺς χρόνους ὧδε ἀναγράφει· Ἀπὸ μὲν Τροίας ἀλώσεως ἐπὶ Ἡρακλειδῶν χάθοδον, ἔτη ὀδομήκοντα· ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὴν Ἰωνίαν κτίσιν, ἔτη ἐξήκοντα· τὰ δὲ τούτοις ἑξῆς, ἐπὶ μὲν τὴν ἐπιτροπίαν τὴν Λυκούργου, ἔτη ἑκατὸν πεντηκονταεπνεία, ἐπὶ δὲ προηγούμενον

ἔτος τῶν πρώτων Ὀλυμπίων ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ. V. Müller. Dor. II, p. 501, Bernhardt ad Eratosthen. p. 239.

74.

Tatian. Ad Græc. 49 : Οἱ δὲ περὶ Ἀπολλοδώρων (φασὶ τὸν Ὀμηρον ἡμακέναι) μετὰ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν ἔτεσιν ἑκατὸν (addit Clemens : Ἀγησιλάου τοῦ Δορυσσαίου Λακεδαιμονίων βασιλεύοντος), ὅπερ γένοιτο ἂν ὕστερον τῶν Ἰλιακῶν διακοσίων τεσσαράκοντα.

Cf. Clemens Alex. Strom. I, p. 388, 18, Euseb. Præp. Evang. X, 11, Syncellus p. 180, D. Postremi verba hæc sunt : Ὀμηρον τὸν παρ' Ἑλλήσι μέγαν ποιητὴν οἱ μὲν περὶ Κράτητα πρὸ τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδου φασὶ γεγονέναι, οἱ δὲ περὶ Ἐρατοσθένην μετὰ ἔτη ρ' τῶν Τρωϊκῶν, οἱ δὲ περὶ Ἀρίσταρχον κατὰ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν μετὰ ἔτη ρ', οἱ δὲ περὶ Φιλόχορον ἐπὶ τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας, καθ' ἓνα τῶν διὰ βίου ἀρχόντων Ἀθηνησιν Ἀρχιππον μετὰ τὰ Τρωϊκὰ ἔτεσιν ρπ'. Οἱ δὲ περὶ Ἀπολλοδώρον τὸν Ἀθηναῖον ὕστερον τῶν Ἰλιακῶν ἔτη σμ'. Ἄλλοι μικρόν πρὸ τῶν Ὀλυμπιάδων ἔτεσι υ' ἔγγυς μετὰ τῆς αἰώσεως, καὶ ἕτεροι κατὰ Ἀρχιλοχον περὶ τὴν κγ' Ὀλυμπιάδα μετὰ ἔτη φ' που τῆς ἀλώσεως Τροίας.

Errat igitur et Philochori computum cum Apollodori calculis confundit Tzetzes XII, 193 : Ὁ δ' Ἀπολλοδώρος φησι τὸν Ὀμηρον ὑπάρχειν μετ' ἔτη ὀδομήκοντα πολέμου τοῦ τῶν Τρώων, ὅποτε καὶ ἡ χάθοδος Ἡρακλειδῶν ὑπῆρχεν.

75.

Loco Porphyrii fragm. 73 laudato vidimus Apollodorum, sicut etiam Eratosthenem, inde a Trojæ excidio usque ad Lycurgum numerare annos 299. Restat ut reliquos veterum locos, quibus de Lycurgi ætate Apollodori auctoritatem apponunt, in medium proferamus.

Syncell. Chronogr. p. 185, C : Ἀπολλοδώρος Λυκούργου νόμιμα ἐν τῷ ἡ' Ἀλκαμένους. Addit margo χρόνους τοὺς Λακεδαιμονίους καταδεχθῆναι γράζει. Heynius scribendum putavit : Ἀπολλοδώρος τὰ Λυκούργου νόμιμα τούτοις τοῖς χρόνοις κ. γρ. Sed in textu nil mutandum; sin vero quæ margo habet cum Syncelli verbis conjungenda sunt, χρόνους mutaverim in χρόνῳ, sicut jam Goar. χρόνος voci substituere voluit ἔτη, quamquam is præferendam duxit alteram explanationem, eamque perversissimam. Vertit enim hunc in modum : « Alcamenis ætate Lycurgi leges suscepisse

73.

A bello Trojano, Apollodorum Atheniensem secuti, octoginta annos ad reditum Heraclidarum statuimus. Ab hoc ad olympiadem primam, trecentos et viginti octo, a regibus Lacedæmoniorum tempora computando.

74.

Apollodorus Homerum floruisse ait post coloniam Ioni-

cam annis centum (quum Agesilaus Doryssæi esset rex Lacedæmoniorum), ideoque post Trojam captam annis bis centum et quadraginta.

75.

Apollodorus Lycurgi leges ponit Alcamenis anno octavo.

Lacedaemonios scribit Apollodorus libro octavo."

Euseb. Chron. N° 1218: *Lycurgi leges Lacedaemone, teste Apollodoro, octavo decimo Alcamenis anno.*

Apollodori calculum sequitur etiam Cic. De republ. II, 10: *Nam si, id quod Graecorum investigatur annalibus, Roma condita est secundo anno Olympiadis septimæ, in id sæculum Romuli cecidit ætas, quum jam plena Græcia poetarum et musicorum esset; minorque fabulis, nisi de veteribus rebus, haberetur fides. Nam centum et octo annis, postquam Lycurgus leges scribere instituit, prima posita est olympias; quam quidem nominis errore ab eodem Lycurgo constitutam putant. Homerum autem, qui minimum dicunt, Lycurgi ætati triginta annis anteponunt fere.*

Cf. Plutarch. Lycurg. init.: *Περὶ Λυκούργου τοῦ νομοθέτου καθόλου μὲν οὐδὲν ἔστιν εἰπεῖν ἀναμνησθή-
τητον, ἥμισυ δὲ οἱ χρόνοι καὶ οὗς γέγονεν ὁ ἀνὴρ
δυσλογεῖνται. Οἱ μὲν γὰρ Ἰφίτῳ συναχμάσαι καὶ
συνδιαθεῖναι τὴν Ὀλυμπιακὴν ἐκχειρίαν λέγουσιν
αὐτόν. ὣν ἔστι καὶ Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος, τε-
κμήριον προσέρον τὸν Ὀλυμπίασι διδόν, ἐν ᾧ τοῦ-
νομα τοῦ Λυκούργου διασώζεται καταγεγραμμένον.
οἱ δὲ ταῖς διαδοχαῖς τῶν ἐν Σπάρτῃ βεβασιλευκότων
ἀναλεγόμενοι τὸν χρόνον, ὥσπερ Ἐρατοσθένης καὶ
Ἀπολλόδορος οὐκ ὀλίγοις ἔτεσιν πρεσβύτερον ἀποφαί-
νουσι τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος.*

Hæc tum inter se non congruunt, tum ab iis, quæ fragm. 73 posuimus, mirum quantum recedunt. Erroris fons in eo quaerendus est, quod Eusebius et Syncellus ea, quæ Iphiti Olympiadi (884) Apollodorus adscripsit, ad Coræbi Olympiadem (776) retulerunt. Apparet hoc ex Agidarum recensu, quem ex Apollodoro sine dubio Eusebius (p. 166 ed. Mai.) in Chronicon suum recepit. Constituendus vero est ita:

P. Troj. c. a. C. n.

80	1104	Eurysthenes nascitur.
110	1074	Eurysthenes anno ætatis trigesimo imperium adipiscitur. Regnat annis 42.
152	1032	Agis a 1.
153	1031	Echestratus a 35.
188	996	Labotas a. 37.
225	959	Doryssus a. 29.
254	930	Agésilas a. 44.
298	886	Archelaus a. 60 (Lycurgus).
358	826	Teleclus a. 40.
398	786	Alcámenes a 37.

De Lycurgi legislatoris ætate minime inter se consentiunt scriptores. Sunt qui cum Iphito eum vixisse et Olympicas inducias tradant instituisse: ex quo numero est Aristoteles, argumentum ducens ex disco Lycurgi no-

408 776 Alcamenis anno decimo prima Olympias acta est.

In aprico est eandem primam Olympiadem significare voluisse Syncellum Alcamenis anno octavo. Immo hunc potissimum calculum Apollodori esse puto. Apollodorus enim pro sua in temporibus notandis diligentia, præter illos annos triginta inter Eurysthenis annum natalem et regni initium interjectos, alios duos dedisse videtur Aristodemo (v. O. Müller. Dor. II, p. 502). Sic Lycurgi ἐπιτροπεία, quæ ex computo supra adscripto in annum 886 cadit, duobus annis posterior sit, ideoque concinit cum Apollodori et Eratosthenis calculo, qualem tradit Porphyrius. Qua in re illud quidem pro certo statui, numeros Eusebii veros esse Apollodoreos atque unicos. Sed fieri etiam potuit, ut in uno alterove regno incertus hærens Apollodorus duplicem annorum numerum apponeret lectorique faceret eligendi potestatem. Fortasse Agésilao dedit vel 42 vel 44 annos, ac consequenter primam Olympiadem actam esse dixerit vel octavo vel decimo anno Alcamenis. Simili de causa, nisi alia, quam ignoro, auctoritate perductus O. Müller., vir immortalis, (Dor. II, p. 486) Agésilao, qui secundum Euseb. 60 annos regnavit, 58 tantum annos tribuit. Ut ut est, id certe ex modo disputatis intelligitur, alterum Eusebii locum, ubi Lycurgi leges decimo octavo Alcamenis anno latæ esse dicuntur, corruptela laborare, cui mederi mihi videor pro decimo octavo scribens decimo vel octavo. Quod denique idem Eusebius N. 1240 primam Olympiadem ponit Alcamenis anno trigesimo septimo, hoc ex temporis quo Heraclidæ Peloponnesum occuparunt atque illius, quo regnum suscepit Eurysthenes, confusione explicandum esse docet O. Müller. l. I. p. 503. Restat ut paucis moneamus de loco Plutarchi. Qui quum dicat Lycurgum ex Aristotelis sententia una cum Iphito Olympicum certamen instituisse, ideoque primæ Olympiadis tempore vixisse, verum Apollodorum nec non Eratosthenem haud paucis eum annis ante primam Olympiadem ponere, alios denique vel Homeri æqualem facere; quod de Coræbi Olympiade, 108 annos post Lycurgum acta, Eratosthenes et Apollodorus intellexerant, vulgari illo errore ad Iphiti Olympiadem retulit, ac discordiam statuit scriptorum, quorum optimus est consensus. Cf. Clinton. p. 416 sq. Krüg.

mine inscripto, qui Olympiæ servatur. Alii per Spartano-
rum regum successionem ad Lycurgi ætatem ascendunt,
velut Eratosthenes et Apollodorus, paucis annis maiorem
olympiade prima cum pronunciantes.

76.

Ol. 35, 1. 639 a. C.

Diogen. Laert. I, p. 37, de Thalete: Φησὶ δὲ Ἀπολλόδορος ἐν τοῖς Χρονικοῖς γεγενῆσθαι αὐτὸν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς τριακοστῆς πέμπτης Ὀλυμπιάδος. Ἐτελεύτησε δ' ἐτῶν ἐβδομήκοντα ὀκτώ, ἢ, ὡς Σωσιχράτης φησὶν, ἐνενήκοντα (Ol. 58. Diog. Laert. I, p. 38). Apollodorum in constituendis Thaletis natalibus sequuntur Cyrill. Adv. Julian. I, p. 12, Suidas v. Θαλῆς Μιλήσιος, et Euseb. Aetatem vero non omnes eandem tradunt. Lucian. Macrobi. c. 18: Σόλων καὶ Θαλῆς καὶ Πιτταχὸς ἑκατὸν ἕκαστος ἔζησεν ἔτη. Euseb. Scalig. ad Ol. 1: λέγεται ζῆσαι ὑπὲρ τὰ ρ'. Idem ad Ol. 57, 3: ἀπέθανε ζήσας ἔτη 44. Probabile est Apollodori numerum apud Diogenem depravatum esse. Nam septuaginta octo anni, Clintonus ait, natum facerent 624 aut mortuum 559, quorum prius omnibus de ejus natali tempore testimoniis, posterius Herodoto I, 75 repugnat. Quare legendum putat: ἐνενήκοντα ὀκτὼ, ἢ, ὡς Σ. φ., ἐνενήκοντα, ita ut ejus aetas 100, 98, 91, 90 annorum posita fuisset. Ceterum cf. H. Ritteri Hist. philosoph. Ionic. p. 6 sqq.

77.

Ol. 40. 620 a. C.

Clemens Alex. Strom. I, p. 301, de Xenophane Colophonio: Ὅν φησι Τίμαιος κατὰ Ἱέρωνα, τὸν Σικελίας δυνάστην, καὶ Ἐπίχαρμον τὸν ποιητὴν γεγενῆσθαι. Ἀπολλόδορος δὲ κατὰ τὴν τεσσαρακοστὴν Ὀλυμπιάδα γενόμενον παρατεταχέναι ἄχρι τῶν Δαρείου τε καὶ Κύρου χρόνων.

Cum Apollodoro facit Sextus Empiricus Adv. Gramm. I, 21, 12, sect. 257, p. 270: Ξενοφάνης Κολοφώνιος ἐγένετο περὶ τὴν μ' Ὀλυμπιάδα. et Sotion apud Diogen. Laert. IX, 18. Eusebius Xenophanem floruisse dicit Ol. sexagesima. Quapropter Ritter. in Hist. phil. nostro loco legendum censet τὴν ν' Ὀλυμπιάδα. Sed praefereunda videtur Clintoni sententia, qui, quum Xenophanes etiam sub Hieronis regno ex Timaei testimonio vixisse censet, idemque efficiatur ex Athen. II, p. 54, E (Ξενοφάνης δὲ Κολοφώνιος ἐν Παρωδαῖς — Πηλίκος ἦσθ' 89' δὲ Μῆδος ἀφίκετο), et e Plutarch. Mo-

ral. p. 175, B. C (Ἱέρων μετὰ Ἱέλωνα τύραννος ἔλεγε πρὸς Ξενοφάνην τὸν Κολοφώνιον. x. τ. λ.), philosophi aetatem duabus rationibus notatam fuisse statuit.

Ad verba ἄχρι τῶν Δαρείου τε καὶ Κύρου χρόνων Karsten. De Xenophane p. 2 annotat: «Hae verba merito suspecta sunt, ut jam notavit Dodwellus in Veteribus Graec. et Rom. cyclis, p. 135. Nam Darius Nothus et Cyrus minor, illius filius, recentiores sunt, quam ut hic intelligi possint; Medium autem regem, Cyri majoris decessorem, quem sacrae literae Darium nominant, Apollodorus certe hoc nomine non appellavit. Si ergo Darius Hystaspis, ut plerisque videtur, intelligendus sit, mutato ordine scribi oportuit ἄχρι τῶν Κύρου καὶ Δαρείου. Bayle in Diction. critiq. s. v. Xenophane, conjicit pro Δαρείου reponendum esse nomen Κροίσου. Origen. Philosph. c. XIV. Opp. tom. I, simpliciter dicit: Οὗτος ἔως Κύρου δ' ἐνείμειν. quod nescio an probandum sit.»

78.

Diogenes Laert. I, 74, ubi de Pittaco vindicante civibus Mitylenæis portionem agri controversam: Ὅστερον μέντοι φησὶν Ἀπολλόδορος ἐν τοῖς Χρονικοῖς διαδixασθῆναι τοὺς Ἀθηναίους περὶ τοῦ χωρίου πρὸς τοὺς Μιτυληναίους, ἀκούοντος τῆς δίκης Περιάνδρου, ὃν καὶ τοῖς Ἀθηναίοις προσκρίναι. (Olymp. 43-48.)

79.

Ol. 58, 2. 547 a. C.

Diogen. Laert. II, 2, de Anaximandro Milesio: Τῶν δὲ ἀρεσκόντων αὐτῷ πεποίηται κεφαλαιώδη τὴν ἔχθρην, ἥπερ περιέτρεχε καὶ ὁ Ἀπολλόδορος δὲ Ἀθηναῖος. ὅς καὶ φησιν αὐτὸν ἐν τοῖς Χρονικοῖς τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς πεντηχοστῆς ὀγδόης Ὀλυμπιάδος ἐτῶν εἶναι ἐξήκοντα τεσσάρων, καὶ μετ' ὀλίγον τελευτῆσαι, ἀκμάσαντά πη μάλιστα κατὰ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραννον.

Natales igitur incidunt in Ol. 42, 3, 610 a. C. Quocum congruit Euseb. Ol. 51, 2: «Anaximander Milesius physicus agnoscitur.» Quum vero Polycrates, quo regnante floruisse dicitur Ana-

76.

Apollodorus in Chronicis tradit Thaletem natum esse primo anno tricesimae quintae Olympiadis, mortuum aetatis anno septuagesimo octavo, sive, ut Sosicrates ait, nonagesimo.

77.

Xenophanem Colophonium Timaeus fuisse dicit tempore Hieronis qui in Sicilia obtinuit dominatum, et Epicharmi poetae; Apollodorus autem eum, quum natus esset quadragesima olympiade, pervenisse usque ad tempora Darii et Cyri.

78.

Postea Athenienses disceptasse cum Mitylenæis de possessione agri, ipsumque a Periandro controversiae iudice Atheniensibus adjudicatum esse, tradit Apollodorus in Chronicis.

79.

In brevem Anaximandri placitorum suorum expositionem incidit Apollodorus quoque Atheniensis, qui illum in Chronicis ait secundo anno quinquagesimae octavae olympiadis annum egisse aetatis sexagesimum quartum, ac paulo post obiisse diem: floruisse autem maxime sub Polycrate Samiorum tyranno.

ximander, regnum adeptus sit Ol. 62, 1, 532 a. C. Clintonus hic in mortis tempore notando (μετ' ὀλίγον) erratum suspicatur, nisi forte statnendum sit intelligi *maiorē* Polycratem qui Ol. 54 floruit. (Suid. v. Ἴβυκος.)

80.

Ol. 63. 528 a. C.

Diogen. Laert. II, 3, de Anaximene Milesio: Καὶ γεγένηται μὲν, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος, τῇ ἐχκοστῇ τρίτῃ Ὀλυμπιάδι, ἐτελεύτησε δὲ περὶ τὴν Σάρδεων ἄλωσιν.

Sardes combustæ sunt Ol. 70, 2, 499 a. C. Itaque Diogenis locus vitio laborare videtur. Pseudo-Orig. Philos. c. 7, p. 66: Ἦκμασε περὶ ἔτος πρῶτον τῆς πεντηκοστῆς ὀγδόης Ὀλυμπιάδος. Suidas: Γέγονεν ἐν τῇ νῆ' (leg. νη') Ὀλυμπιάδι ἐν τῇ Σάρδεων ἄλώσει, ὅτε Κῦρος δ Πέρσης Κροῖσον καθεῖλεν. Certioris aliquid vix poterit constitui: v. Clinton. ad Ol. 58, 1, et p. 376 Kr., Ritter. I. I. p. 23 sq. Heynius cum Simsono verba esse transposita putat et sic constituenda: γεγένηται μὲν... περὶ τὴν Σάρδεων ἄλωσιν, ἐτελεύτησε δὲ τῇ ζγ' Ὀλυμπιάδι.

81.

Ol. 71, 1. 500 a. C.

Diogen. Laert. II, 7, de Anaxagora: Φησὶ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς, γεγενῆσθαι αὐτὸν τῇ ἐβδομηκοστῇ Ὀλυμπιάδι, τεθνηκέναι δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ὀγδοηκοστῆς ὀγδόης. Sic postrema correxerunt quidam docti; vulgo legitur τῆς ἐβδομηκοστῆς ὀγδόης, quod errore positum fuisse indicant ipsius Laertæ verba I. I.: Λέγεται κατὰ τὴν Ξέρξου διάβασιν εἰκοσιν ἑτῶν εἶναι, βεβιωκέναι δὲ ἐβδομήκοντα δύο. Cum Apollodoro consentit Demetrius Phalereus ap. Laert. I. I. Cf. Ritter. Histor. phil. Ion. p. 203, et Schaubach. Anaxag. fragm. p. 2 sqq.

82.

Ol. 77, 4. 469 a. C.

Diogen. Laert. II, 44, de Socrate: Ἐγενήθη, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς, ἐπὶ Ἀφειώνος (leg. Ἀφελίωνος) ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς

80.

Anaximenes Milesius natus est, referente Apollodoro, Olympiade sexagesima tertia, vitam finivit quo tempore Sardes captæ sunt.

81.

Apollodorus in Chronicis Anaxagoram floruisse dicit septuagesima olympiade, obiisse vero octogesimæ octavæ anno primo.

82.

Natus est Socrates, ut ait Apollodorus in Chronicis, sub Aphepsione, septuagesimæ et septimæ olympiadis anno quarto, Thargelionis mensis sexto, quo die lustrant Athenienses civitatem Dianamque natam Delii tradunt. Moritur primo anno nonagesimæ quintæ olympiadis, septuagesimo ætatis anno.

ἐβδομηκοστῆς ἐβδόμης Ὀλυμπιάδος, Θαρρηλιῶνος ἕκτη, ὅτε καθαίρουσι τὴν πόλιν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν Ἀρτεμιν γενέσθαι Δῆλιοι φασίν. Ἐτελεύτησε δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἐννενηκοστῆς πέμπτῃς Ὀλυμπιάδος, γεγονώς ἑτῶν ἐβδόμηκοντα. Cf. Plutarch. Symp. VIII, 1, Ælian. V. H. 25, Clinton. proœm. p. XX.

83.

(Ol. 79. 464 a. C.)

Diogen. Laert. IX, 25: Ζήνων Ἐλεάτης. Τοῦτον Ἀπολλόδωρος φησιν εἶναι ἐν Χρονικοῖς φύσει μὲν Τελευταγόρου, θέσει δὲ Παρμενίδου. Sic cum Rossio hunc locum constituit Hübnerus. Legebatur: Τοῦτον Ἀπ. φ. ε. ἐν Χρ. Πύρρῳ, τὸν δὲ Παρμενίδην φύσει μὲν Τελευταγόρου, θέσει δὲ Παρμενίδου.

Zeno Eleates ἤκμαζε κατὰ τὴν ἐνάτην καὶ ἐβδομηκοστὴν Ὀλυμπιάδα, Laert. IX, 29, sine dubio secundum Apollodorum. De Parmenide v. Clinton. et Krügerum I. I. p. 376.

84.

Ol. 80. 460 a. C.

Diogen. Laert. IX, 41, de Democrito: Γέγονε δὲ τοῖς χρόνοις, ὡς αὐτὸς φησιν ἐν τῷ μικρῷ Διακόσμῳ, νέος κατὰ πρεσβύτην Ἀναξαγόραν, ἔτεσιν αὐτοῦ νεώτερος τετταράκοντα. Συντετάχθαι δὲ φησι τὸν μικρὸν Διάκοσμον ἔτεσιν ὑσπερον τῆς Ἰλίου ἁλώσεως τριάκοντα καὶ ἑπτακοσίοις· γέγονοι δ' ἂν, ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς, κατὰ τὴν ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. Itaque Apollodori computatio ex ipso Democrito confirmatur. Alii aliter; v. Clinton. s. Ol. 80, 1 et Wesseling. ad Diodor. XIV, 11, qui annum 1183 a Democrito pro Trojana æra positum esse opinatus Apollodori sententiam studuit infringere.

85.

Ol. 84. 444 a. C.

Diogen. Laert. IX, 41, de Melisso, Parmenidis et Heracliti discipulo: Φησὶν Ἀπολλόδωρος ἤκμαξέναι αὐτὸν κατὰ τὴν τετάρτην καὶ ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. Cf. Suidas v. Μέλιτος Ἀδρου. Plutarch. Pericl. 26; Adv. Colot. 32.

83.

Zeno Eleates. Hunc Apollodorus ait in Chronicis natura quidem Teleutagoræ, adoptione autem Parmenidis filium.

84.

Erat Democritus, ut ipse in parvo Diacosmo refert, juvenis quo tempore jam senior vivebat Anaxagoras, illo minor natu annis quadraginta. Parvum vero illum Diacosmum a se compositum refert anno post Trojæ excidium septingentesimo trigesimo. Fuit vero, ut ait Apollodorus in Chronicis, olympiade octogesima.

85.

Floruisse Melissum quarta et octogesima Olympiade Apollodorus refert.

86.

Ol. 84. 444 a. C.

Diogen. Laert. IX, 50, de Protagora: Πρωταγόρας Ἀρτέμιωνος, ἢ, ὡς Ἀπολλόδορος καὶ Δίνων ἐν Περσικοῖς, Μαϊανδρίου.

Idem IX, 56: Ἐνιοὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τελευτῆσαι αὐτὸν, βιώσαντα ἔτη πρὸς τὰ ἐνενήκοντα. Ἀπολλόδορος δὲ φησὶν ἐβδομήκοντα, σοριστεῦσαι δὲ τεσσαράκοντα ἔτη (ex Platon. Menon. p. 91, E: ἀποθανεῖν ἐγγὺς ἐβδομήκοντα ἔτη γεγονότα, τετταράκοντα δὲ ἐν τῇ τέχνῃ ὄντα—) καὶ ἀκμαῖζειν κατὰ τὴν τετάρτην καὶ ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. V. Clinton. Fast. Hell. p. 377 Kr.

87.

Ol. 84. 442 a. C.

Diogen. Laert. VIII, 74, de Empedocle: Ἰκμασε κατὰ τὴν πρὸ Ὀλυμπιάδα. Supra VIII, 52: Ἀπολλόδορος δὲ ὁ γραμματικὸς ἐν τοῖς Χρονικοῖς φησιν· «ὡς ἦν Μέτωνος μὲν υἱός, εἰς δὲ Θουρίου αὐτὸν νεωστὶ παντελῶς ἐκτισμένους (Ol. 83, 3 et 84, 2) Γλαῦκος ἐλθεῖν φησιν.» Εἰθ' ὑποβάς· «οἱ δ' ἰστοροῦντες, ὡς οἴκοθεν πεφευγὼς εἰς τὰς Συρακούσας, μετ' ἐκείνων ἐπολέμει πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, τελείως ἀγνοεῖν μοι δοκοῦσιν. Ἡ γὰρ οὐκέτ' ἦν, ἢ παντελῶς ὑπεργεγρακῶς· ὅπερ οὐ φαίνεται. Ἀριστοτέλης γὰρ αὐτὸν, ἔτι τε Ἡράκλειτον, ἐξήκοντα ἐτῶν φησὶ τετελευτηκέναι.» Ὁ δὲ πρῶτην καὶ ἐβδομηκοστὴν Ὀλυμπιάδα νενικηκῶς κέλεται, τοῦτου πάντως ἦν διώνυμος· ὡς θ' ἅμα καὶ τὸν χρόνον ὑπὸ τοῦ Ἀπολλοδώρου σημεινέσθαι.

Ex his Clinton. s. Ol. 84, 1, Apollodori versus restituit hunc in modum:

Ἦν μὲν Μέτωνος υἱός, εἰς δὲ Θουρίου αὐτὸν νεωστὶ παντελῶς ἐκτισμένους Γλαῦκος ἐλθεῖν φησιν ... Οἱ δ' ἰστοροῦντες ὡς πεφευγὼς οἴκοθεν εἰς τὰς Συρακούσας μετ' ἐκείνων ἐπολέμει πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, τελείως ἀγνοεῖν ἐμοὶ δοκοῦσιν· ἢ γὰρ οὐκ ἔτ' ἦν ἢ παντελῶς ὑπεργεγρακῶς· ὅπερ οὐχὶ φαίνεται.

86.

Protagoras Artemonis, sive, ut Apollodorus et Dion in Persicis ait, Maendrii filius.

Quidam illum iter agentem in via defecisse dicunt, quum ad nonagesimum ætatis pervenisset annum: Apollodorus vero vixisse eum tradit septuaginta, dicendi artem exercuisse quadraginta annos, floruisse olympiade octogesima quarta.

87.

Apollodorus grammaticus in Chronicis, olymp. 84, Empedoclem Melonis filium fuisse ait, ceterum ad Thuriis nuper omnino conditos venisse Glaucus ait: deinde post pauca: «Qui vero narrant domo profugum venisse Syracusas et cum illis bellasse adversus Athenienses, prorsus id mihi ignorare videntur: aut enim jam defecerat, aut omnino valde senex erat, id quod minime probatur. Namque et Aristoteles ipsum sexagesimo ætatis anno, insuper etiam Heraclitum, ait vita excessisse.» Qui

Ἀριστοτέλης γὰρ αὐτὸν ἐξήκοντα ἐτῶν, ἔτι τ' Ἡράκλειτον, φησὶ τετελευτηκέναι.

Ad Apollodori calculos plus minus accedunt Gellius N. A. XVII, 21, et Euseb. Ol. 81 et 86. V. Karsten De Empedocle p. 9 et 45 sq.

88.

Diogen. Laert. VIII, 58: Γοργίαν γοῦν τὸν Ἀεοντῖνον αὐτοῦ (Empedoclis) γενέσθαι μαθητὴν, ἀνδρὰ ὑπερέχοντα ἐν ῥητορικῇ, καὶ τέχνῃ ἀπολελοιπότα. Ὅν φησιν Ἀπολλόδορος ἐν Χρονικοῖς ἐννέα πρὸς τοῖς ἑκατὸν ἔτη βιώσαι.

Secundum Philostratum in Vita annos vixit 108, secundum Ciceron. De sen. 5: 107; secundum Pausan. VI, 17, 5: 105; secundum Lucian. Macrob. 23: 108; cum Apollodoro consentit Suidas. V. Clinton. ad an. 427, 459 et Append. p. 388 Kr.

89.

Ol. 88, 4. 428 a. C.

Diogen. Laert. III, 2, 3: Γίνεται Πλάτων, ὡς φησιν Ἀπολλόδορος ἐν Χρονικοῖς, ὀγδόῃ καὶ ὀγδοηκοστῇ Ὀλυμπιάδι, Θαρργλιώνος ἐβδόμη· καθ' ἣν Δῆλιοι τὸν Ἀπολλωνα γενέσθαι φασίν. Si accuratius calculos subducimus, Platonem natum videmus duobus mensibus ante Ol. 88 (87, 4. 429 a. C. Maii mensis die 21mo vel 22mo). V. Clinton. an. 429.

90.

Ol. 93, 3. 406 a. C.

Diodor. XIII, 103: Ἀπολλόδορος δὲ, ὁ τὴν χρονικὴν σύνταξιν πραγματευσάμενος, φησὶ καὶ τὸν Εὐριπίδην κατὰ τὸν αὐτὸν ἐνιαυτὸν τελευτῆσαι.

91.

Ol. 93, 4. 405 a. C.

Diodor. XIII, 108: Successit Dario Artaxerxes Ol. 93, 4: Καθ' ὃν δὴ χρόνον καὶ Ἀντίμαχον τὸν ποιητὴν Ἀπολλόδορος ὁ Ἀθηναῖος φησὶν ἠνθηκέναι. Cf. Plutarch. Lys. 18 et Suidas v. Ἀντίμαχος.

vero septuagesimam et primam olympiadem vicerat eques, eodem censebatur nomine, ita ut simul tempus ab Apollodoro significetur.

88.

Gorgiam Leontinum narrat ipsius (Empedoclis) fuisse discipulum, insignem oratorem, qui et artem rhetoricam scripserit. Hunc tradit Apollodorus in Chronicis centum et novem ætatis implevisse annos.

89.

Nascitur Plato, ut dicit Apollodorus in Chronicis, octogesima octava olympiade, Thargelionis septima, qua die Delii Apollinem natum esse dicunt.

90.

Apollodorus, annalium scriptor, hoc anno (Ol. 93, 3) Euripidem quoque defunctum esse tradit.

91.

Successit Dario Artaxerxes Ol. 93, 4. Quo tempore Antimachum poetam Apollodorus floruisse tradit.

92.

Ol. 99, 1. 381 a. C.

Diogen. Laert. V, 9, de Aristotele : Φησὶ δ' Ἀπολλόδορος ἐν Χρονικοῖς, γεννηθῆναι μὲν αὐτὸν τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἐνάτης καὶ ἐνενηκοστῆς Ὀλυμπιάδος, παραβαλεῖν δὲ Πλάτωνι καὶ διατρίβει παρ' αὐτῷ εἰκοσιν ἔτη, ἑπτακαίδεκέτη συστάντα, καὶ εἰς τε Μυτιλήνην ἐλθεῖν ἐπὶ ἄργοντος Εὐβούλου τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς ὀγδόης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος· Πλάτωνος δὲ τελευτήσαντος τῷ πρώτῳ ἔτει ἐπὶ Θεοφίλου, πρὸς Ἑρμείαν ἀπᾶραι καὶ μέναι ἔτη τρία· ἐπὶ Πυθοδότῳ δ' ἐλθεῖν πρὸς Φίλιππον, τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς ἐνάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, Ἀλεξάνδρου πεντεκαίδεκα ἔτη ἡδὴ γεγονότος· εἰς δ' Ἀθήνας ἀφικέσθαι τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς ἐνδεκάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος· καὶ ἐν Λυκείῳ σχολάσαι ἔτη τρία πρὸς τοῖς δέκα. Ἔτα ἀπᾶραι εἰς Χαλκίδα τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς τετάρτης καὶ δεκάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, καὶ τελευτῆσαι ἐτῶν τριῶν πῶς καὶ ἐξήκοντα νόσῳ, ὅτε καὶ Δημοσθένην καταστρέψαι ἐν Καλαυρίᾳ ἐπὶ Φιλοκλέους.

93.

Ol. 103. 368 a. C.

Diogen. Laert. VIII, 90 : Γεγόνاسι δὲ Εὐδοξοὶ τρεῖς· αὐτὸς οὗτος (sc. δὲ Κνίδιος), ἕτερος Ῥόδιος ἱστορίας γεγραφώς, τρίτος Σικελιώτης παῖς Ἀγαθοκλέους, ποιητῆς κωμωδίας, νίκας ἐλὼν ἀστικάς μὲν τρεῖς, Ἀθηναϊκάς δὲ πέντε, καθὰ φησιν Ἀπολλόδορος ἐν Χρονικοῖς... Ὁ δ' αὐτὸς φησὶ τὸν Κνίδιον Εὐδόξον ἀκμάσαι κατὰ τὴν τρίτην καὶ ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα, εὐρεῖν τε τὰ περὶ τὰς καμπύλας γραμμάς. Ἐτελεύτησε δὲ τρίτον ἄγων καὶ πεντήκοστον ἔτος.

94.

Diogen. Laert. IX, 61, de Pyrrhone : Πύρρων

ἦλειος, Πλειστάργου μὲν ἦν υἱός, καθὰ καὶ Διοκλῆς ἱστορεῖ, ὡς φησὶ δὲ Ἀπολλόδορος ἐν Χρονικοῖς, πρότερον ἦν ζωγράφος.

95.

Ol. 109, 3. 342 a. C.

Diogen. Laert. X, 13, de Epicuro : Τοῦτον Ἀπολλόδορος ἐν Χρονικοῖς Ναυσιφάνους (vel Αὐσιφάνους) ἀκοῦσαι φησὶ καὶ Πραξιφάνους. Μοχ 14 : Ἐγεννήθη δὲ, φησὶν Ἀπολλόδορος ἐν Χρονικοῖς, κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἐνάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ Σωσιγένης ἄργοντος, μηνὸς Γαμηλιώνος ἐβδόμῃ, ἔτεσιν ὕστερον τῆς Πλάτωνος τελευτῆς ἑπτὰ· ὑπάρχοντα δὲ αὐτὸν ἐτῶν δύο καὶ τριάκοντα, ἐν Μυτιλήνῃ καὶ Λαμβάκῃ πρώτον συστήσασθαι σχολὴν ἐπὶ ἔτη πέντε· ἔπειθ' οὕτως εἰς Ἀθήνας μετελθεῖν, καὶ τελευτῆσαι κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἐβδόμης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ Πυθαράτου, ἔτη βιώσαντα δύο πρὸς τοῖς ἐβδομήκοντα, τὴν τε σχολὴν διαδέξασθαι Ἑρμαρχὸν Ἀγεμάρχου Μυτιληναῖον.

96.

Ol. 122, 2. 291 a. C.

Gellius XVII, 4, de Menandro : *Sed Apollodori, scriptoris celebratissimi, hos de Menandro versus legimus in libro, qui Chronica inscriptus est:*

Κηρισεύς ὢν ἐκ Διοπίθεος πατρὸς, πρὸς τοῖσιν ἑκατὸν πέντε γράψας δράματα ἐξέλιπε, πεντήκοντα καὶ δυοῖν ἐτῶν.

Ex istis tamen centum et quinque omnibus, solis cum octo vicisse idem Apollodorus eodem in libro scripsit.

Menander diem obiit Ol. 122, 2, a. C. 291. Cum Apollodoro consentit inscriptio ap. Corsin. F. A. t. IV, p. 76, Prolegg. Aristoph. p. XXXI. V. Clinton. ad annos 291 et 342.

92.

Narrat Apollodorus in Chronicis Aristotelem natum esse anno primo nonagesimæ nonæ olympiadis, perrexissetque ad Platonem decimo septimo ætatis anno, annosque viginti apud eum fuisse commoratum. Tum vero venisse Mytilenem archonte Eubulo, quarto anno centesimæ octavæ olympiadis. Verum Platone primo anno functo vita sub Theophilo, profectum esse ad Hermiam mansissetque annos tres. Sub Pythodoto autem se contulisse ad Philippum secundo anno centesimæ nonæ olympiadis, Alexandro quintum decimum jam annum ætatis agente; Athenas vero concessisse secundo anno centesimæ undecimæ olympiadis, atque in Lyceo tredecim annos docuisse, ac demum perrexisse Chalcidem tertio anno centesimæ quartæ decimæ olympiadis, morboque periisse, quum esset annorum ferme sexaginta trium: quo etiam tempore Demosthenem in Calauria defunctum esse sub Philocle.

93.

Fuerunt Eudoxi tres: primus hic de quo loquor (sc. Æschini filius, Cnidius, astrologus, geometra, medicus), secundus Rhodius historiarum scriptor, tertius Siculus Agathoclis filius, poeta comicus, qui ter urbana

vicit certamina, et quinque Lenaica, ut Apollodorus in Chronicis ait. ... Idem vero refert Eudoxum Cnidium circa centesimam et tertiam Olympiadem claruisse atque linearum curvarum doctrinam reperisse.

94.

Pyrrho Eleus, Plistarchi filius erat, ut Diocles quoque refert, secundum Apollodorum vero in Chronicis, primum fuerat pictor.

95.

Epicurum Apollodorus in Chronicis Naustphanem et Praxiphanem audivisse tradit. ... Nascitur autem, inquit Apollodorus in Chronicis, centesimæ nonæ Olympiadis anno tertio, sub Sosigene archonte, mensis Gamelionis die septimo, septem annis post Platonis obitum. Quum vero triginta duorum esset annorum, primum Mytilenis et Lampsaci scholam instituit annis quinque, postea Athenas migravit, ubi diem obiit anno secundo centesimæ vicesimæ septimæ olympiadis sub Pytharato, quum septuaginta et duos vixisset annos. Successit illi in moderanda schola Hermarchus Agemarchi filius Mytilenæus.

97.

Ol. 123, 2. 287 a. C.

Diogen. Laert. V, 58, de Stratone Peripatetico: Σχολαρχεῖν δὲ, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, ἤρξατο τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ καὶ ἑκατοστῇ Ὀλυμπιάδι, τῆς σχολῆς ἀφηγησάμενος ἔτη ὀκτωκαίδεκα.

98.

Diogen. Laert. IV, 23, de Cratete Atheniensi: Τελευτῶν δὲ ὁ Κράτης, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ τῶν Χρονικῶν, ἀπέλιπε βιβλία, τὰ μὲν φιλοσοφούμενα, τὰ δὲ περὶ κωμωδίας, τὰ δὲ λόγους δημηγορικοὺς καὶ πρεσβευτικούς.

«Excidisse puto annum mortis Cratetis, quod factum nolim, quum aliunde de eo non constet.» Heynius. Euseb. ad Olymp. 127: *Potemo philosophus moritur, post quem Arcesilas et Crates* (cod. Armen. corrupte: *Coton*) *clari habentur.* Idem habet Syncell. p. 276, B.

99.

Diogen. Laert. IV, 28: Ἀρχεσίλαος, Σεύθου ἢ Σκύθου, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ Χρονικῶν. V. Clinton. ad an. 315 et p. 378 sq. ed. Krüg.

100.

Syncell. Chron. p. 275, C (p. 253 ed. Dindl.): Οἱ βασιλεῖς Ποντίων ὅσα κατὰ τούτους ἔρξαν τοὺς χρόνους διαρχέσαντες ἔτη σιγ'· περὶ ὧν Ἀπολλόδωρος καὶ Διονύσιος ἱστοροῦσι.

101.

Ol. 143.

Diogen. Laert. VII, 184, de Chrysippo: Τοῦτον ἐν τῷ ᾠδεῖῳ σχολάζοντά φησιν Ἑρμιππος, ἐπὶ θυσίαν ὑπὸ τῶν μαθητῶν κληθῆναι· ἐνθα προσενεγκάμενον γλυκὺν ἄκρατον καὶ ἱλιγγιάσαντα πεμπταῖον ἀπελθεῖν ἐξ ἀνθρώπων, τρία καὶ ἐβδομήκοντα βιώσαντα ἔτη, κατὰ τὴν τρίτην καὶ τετταρακοστὴν καὶ ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς.

97.

Strato scholae praesae cepit, ut Apollodorus in Chronicis refert, olympiade centesima vicesima tertia, eamque annos octo et decem tenuit.

98.

Moriens Crates, ut Apollodorus in tertio Chronicorum ait, libros reliquit alios quidem philosophicos, alios de comedia, orationes item pro concione et in legationibus habitas.

99.

Arcesilus Senthii sive Scythii filius, sicut Apollodorus in tertio Chronicorum ait.

100.

Ponti reges decem annis 218 regnantes imperii principium hoc tempore posuerunt; de quibus Apollodorus et Dionysius scribunt.

101.

Chrysippum in Odeo philosophantem Hermippus ait a discipulis ad sacrificium vocatum fuisse, ibique quum

FRAGMENTA HISTORICORUM.

102.

Ol. 162, 4.

Diogen. Laert. IV, 65, de Carneade: Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς ἀπελθεῖν αὐτὸν ἐξ ἀνθρώπων ἔτει τετάρτῳ τῆς δευτέρας καὶ ἐξηκοστῆς καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, βιώσαντα ἔτη πέντε πρὸς τοῖς ὀγδοήκοντα.

103.

Phlegon De longævis, 2: Κτησίβιος ὁ ἱστοριογράφος ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα (ἔζησεν), ἐν περιπάτῳ δὲ ἐτελεύτα, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς δεδήλωκεν.

Eadem Lucian. in Macrobiis 22: Συγγραφεὺς δὲ Κτησίβιος ἑκατὸν εἰκοσι τεσσάρων ἐτῶν ἐν περιπάτῳ ἐτελεύτησεν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς ἱστορεῖ. In his εἰκοσι ante τεσσάρων delendum esse monet Meursius.

104.

Joseph. Contra Apionem II, 7: *Antiochus neque justam fecit templi deprædationem, sed egestate pecuniarum ad hoc accessit, quum non esset hostis, et socios insuper nos suos et amicos aggressus est, nec aliquid dignum derisione illic invenit. Multi et digni scriptores super hoc quoque testantur: Polybius Megalopolitanus, Strabo Cappadox, Nicolaus Damascenus, Timagenes et Castor chronographus et Apollodorus: qui omnes dicunt, pecuniis indigentem Antiochum transgressum fœdera Judæorum, et spoliasset templum auro argentoque plenum.*

ΠΕΡΙ ΓΗΣ sive ΠΕΡΙΓΗΗΣΙΣ.

LIBER I.

105.

Steph. Byz.: Ταυροεῖς, πόλις Κελτικῇ, Μασσαλιωτῶν ἄποικος. Οἱ πολῖται Ταυροέντιοι. Ἀπολλόδω-

oblatum dulce merum hausisset, vertigine fatigari cepisse, atque ita quinto die defunctum esse, quum septuaginta et tres vixisset annos, olympiade, ut ait Apollodorus in Chronicis, centesima quadragesima tertia.

102.

Refert Apollodorus in Chronicis, Carneadem vita excessisse olympiadis centesimæ sexagesimæ secundæ anno quarto, quum vixisset annos octoginta quinq.

103.

Inter historicos Ctesibius centum quatuor annos natus in Peripato obiit, ut auctor est in Chronicis Apollodorus.

DE ORBE TERRARUM.

LIBER I.

105.

Tauropolis, urbs Celtica, Massiliensium colonia. Cives, Tauroentii. Apollodorus in primo Geographicorum, dicit

ρος ἐν πρώτῳ Γεωγραφουμένων γῆσιν, ὅτι ταχυφόρος ἦν ἡ ναὺς ἢ διακομίσασα τοὺς τὴν πόλιν κτίσαντας· οἱ ἀπορρίψαντες ἀπὸ τοῦ στολίου τῶν Φωκαέων καὶ προσενηθέντες αὐτοῖσι ἀπὸ τοῦ ἐπιστήμου τῆς νεὸς τὴν πόλιν ὠνόμασαν.

Libri index ἐν πρώτῳ Γεωγραφουμένων Heynium movit, ut hoc fragmentum ex Artemidori opere geographico petatum esse mallet. Sed quæ est tituli hujus Apollodori operis fluctuantia, non est cur auctoris nomen mutemus.

LIBER II.

106.

Idem : Ἀβύλλοι, ἔθνος πρὸς τῇ Τρωγλοδυτικῇ, ἔγγιστα τοῦ Νεῖλου, ὡς Ἀπολλόδορος ἐν δευτέρῳ Περιηγήσεως. Libri περὶ γῆς.

107.

Idem : Ἀριανία (Iug. Ἀριανοί), ἔθνος προσεχὲς τοῖς Καδουσίαις. Ἀπολλόδορος δευτέρῳ.

108.

Idem : Αὐγίλα, οὐδετέρως, πόλις Λιβύης. Ἀπολλόδορος β' Περιηγήσεως. Ms. περὶ γῆς.

109.

Idem : Αὐσεῖς, ἔθνος Λιβύης. Ἀπολλόδορος δευτέρῳ Περιηγήσεως. Codd. περὶ γῆς.

110.

Idem : Γαυγάμηλα, τόπος Περσίδος. Ἀπολλόδορος ἐν τῷ Περὶ τῆς γῆς δευτέρῳ.

111.

Idem : Ἰβηρία, δύο, ἡ μὲν πρὸς ταῖς Ἑρακλείαις στήλαις, ἀπὸ Ἰβηρος ποταμοῦ, οὗ μέμνηται Ἀπολλόδορος ἐν τῇ Περὶ γῆς β'· « Ἐντὸς δὲ Πυρρήνης Ἰβηρ τ' ἐστὶν μέγας ποταμὸς φερόμενος ἐνδοτέρῳ. » « Ε-

navem, quæ urbis conditores transvexit, pro insigni ges-
sisse taurum, atque hos a classe Phocænsium disiectos
et illuc appulsos, urbem a navis insigni nominasse.

LIBER II.

106.

Abylli, gens juxta regionem Troglodyticam, Nili pro-
xima, uti tradidit Apollodorus lib. secundo Periegeseos.

107.

Ariani, gens Cadusiis proxima, auctore Apollodoro in
libro secundo.

108.

Augila, genere neutro, urbs Libyæ, Apollodorus libro
secundo Periegeseos.

109.

Auses, gens Libyæ, Apollodorus libro secundo Perie-
geseos.

110.

Gaugamela, locus Persidis, de quo Apollodorus libro
secundo de Terra.

111.

Iberia duæ sunt. Altera circa columnas Herculeas, ab
Ibere flumine sic dicta, cujus Apollodorus libro secundo

dem apud Constantium. Porphyrog. De themat. II,
23, ubi locus plenior servatus. Omnino in hoc,
seu potius in iis, quos excerpit, plurium Apol-
lodoreorum vestigia agnosco p. 11, 16, 24. •
Heynius.

112.

Idem : Λᾶος, πόλις Λευκανίας. Ἀπολλόδορος ἐν τῷ
Περὶ γῆς δευτέρῳ.

113.

Idem : Μάρδοι, ἔθνος Ὑρακῶν. Ἀπολλόδορος Περὶ
γῆς δευτέρῳ. Ἀγασταὶ δ' οὗτοι καὶ τοξόται.

113 a.

Idem : Μασσύλοι, Λιβυκὸν ἔθνος. Ἀπολλόδορος
β'.

114.

Idem : Νάστος, πόλις Θράκης. Γράφεται καὶ Νε-
στός. Ἀπολλόδορος δευτέρῳ Περιηγήσει. Leg. δευτέρῳ
περὶ γῆς. Heynius.

115.

Idem : Νοῦβαι, ἔθνος Λιβύης παρὰ Νεῖλῳ. Ἀπολ-
λόδορος δευτέρῳ Περὶ γῆς. Λέγονται καὶ Νουβαῖοι,
ὡς Δαβαῖοι (Berkel. Σαβαῖοι; Holsten., cui Heyn.
adstipulatur, Δαμαῖοι), καὶ Νοῦμιδες οἱ αὐτοί.

116.

Idem : Ὀρβίται, ἔθνος Ἰνδικὸν, ὡς Ἀπολλόδορος
δευτέρῳ περὶ Ἀλεξανδρείας. « H. e. gens habitans
circa Alexandriam Indiæ; non vero, ut opus
Apollodori fuerit περὶ Ἀλεξανδρείας. Monuit quo-
que Berkel. » Heynius. Verum hoc ferri nequit.
Verba Ἀπολλόδ. δευτέρῳ περὶ Ἀ. ex satis vulgari
veterum libros citandi more significant: Apol-
lodori (Chronicorum) libro secundo, ubi agit de
Alexandria in India ab Alexandro magno con-
dita.

Descriptionis terræ meminit : « Cis Pyrenen Iber est,
« magnum flumen, ad mediterranea usque devolvens
« undas. »

112.

Laos, urbs Lucaniæ, de qua Apollodorus libro secundo
de Terra.

113.

Mardi, gens Hyrcanorum, de qua Apollodorus libro
secundo de Terra. Latrones isti atque sagittarii.

113 a.

Massyli, Libycus populus. Apollodor. libro secundo.

114.

Nastus, urbs Thraciæ. Scribitur quoque Nestus, au-
ctore Apollodoro libro secundo Periegeseos.

115.

Nubæ, gens Libyæ juxta Nilum, de qua Apollodorus
libro secundo de Terra. Idem appellantur etiam Nubari,
uti Sabrei, et Numides.

116.

Orbitæ, gens Indica, cujus meminit Apollodorus libro
secundo, ubi de Alexandria agit.

117.

Idem : Παροπάμισσος, πόλεως ὄρος Ἰνδικῆς, ἀπ' οὗ Παροπαμισσάδαι οἱ παροικοῦντες. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν δευτέρῳ Περὶ γῆς ἀπ' αὐτῶν φησι τὸ ὄρος κεκλιθῆσθαι.

118.

Idem : Τόρεται, ἔθνος Ποντικόν. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ Περιηγέσεως. Ms. περὶ γῆς.

119.

Idem : Ὑλλεῖς, ἔθνος Ἰλλυρικόν. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ Περὶ γῆς δευτέρῳ. « Ὑπὲρ δὲ τοὺς Ὑλλοὺς Λιθυρνοὶ καὶ τινες Ἰστροὶ λεγόμενοι Ὁρᾶκες. » Καὶ τὸ θηλυκὸν Ὑλλις. « Πρόκειται Χερρόνησος Ὑλλικὴ μάλιστα Πελοποννήσου, ὡς φασι, πεντεκαίδεκα πόλεις ἔχουσα παμμεγέθεισι οἰκουμένης. » Postrema inde a πρόκειται corrupta sunt, sed quid sibi velit, e Scymno Chio intelligitur. Is enim v. 404 :

Ἐξῆς δὲ μεγάλη χερρόνησος Ὑλλικὴ,
πρὸς τὴν Πελοπόννησόν τι ἐξισουμένη.
Πόλεις δ' ἐν αὐτῇ φασι πέντε καὶ δέκα
Ὑλλοὺς κατοικεῖν, ὄντας Ἑλλήνας γόνει.

Nec tamen propterea cum Heynio putandum hos ipsos Scymni versus Ethnographum adscribere voluisse, sed cum Holstenio vindicanda sunt Apollodoro, ex quo mutatos in sua transtulit Scymnus. Eundem locum laudat Eustath. ad Periegeten p. 184, sed multo etiam contaminatiorem. Cf. Timæi fragm. 42.

120.

Idem : Ψησοί, ἔθνος τῆς Ταυρινίας (Heyn. leg. Ταυρικῆς). Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ Περιηγέσεως (Mss. ἐν β' περὶ γῆς). « Ἐπειτα δ' Ἑρμύνασσα καὶ Κῆπος, τρίτον δὲ τὸ Ψησῶν ἔθνος. »

121.

Idem : Ὠρίται, ἔθνος Ἰνδικὸν αὐτόνομον. Στράβων (p. 720) ... καὶ Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ.
« Ἐπειτα δ' Ὠρίτας τε καὶ Γεδρωσίους,
« ὧν τοὺς μὲν Ἰνδοὺς, ὡς ἐνοικοῦντας πέτρων ...

117.

Paropamissus, mons urbis Indicæ, a quo, qui juxta habitant, Paropamissadæ dicti. Apollodorus autem secundo de Terra, ab ipsis ait montem esse appellatum.

118.

Toretæ, gens Pontica. Apollodorus secundo Periegeseos.

119.

Hyllei, populus Illyricus. ... Apollodorus in secundo de Terra : « Supra autem Hyllos Liburni, et quidam Istri dicti Thraces. »

120.

Psessi, gens Taurica. Apollodorus in secundo Periegeseos : « Postea vero Hermonassa, et Cepos, tertia vero Psessorum gens. »

121.

Oritæ, populus Indicus liber. Strabo ... et Apollodorus secundo : « Deinde autem Oritas et Gedrosios, quorum illos quidem Indos, utpote inhabitantes petrain**

« Supplet tertio versu Ἀοριν Scaliger ad Euseb. p. 127. Holstenius πέτρων in πέτρων mutat : non male. Salmas., qui omnino his de versis. videndus ad Solin. p. 828, b, sic laudat : « Ἐπειτα δ' Ὠρίτας τε καὶ Γεδρωσίους οὐκ ἴσμεν Ἰνδοὺς τοὺς ἐνοικοῦντας πέτρων Ἀρβίος. » Heyn. Equidem nil mutandum puto. Verbis ὡς ἐνοικοῦντας πέτρων auctor Oritarum regionis naturam et nomen (ὄρος, πέτρα) explicare voluit.

Sequuntur reliqua fragmenta geographica, quæ, etsi nulla libri notitia adjecta est, probabiliter tamen ad Chronica sive ad opus Περὶ γῆς referuntur.

122.

Strabo XIV, p. 995, D (p. 677), ubi adversus Apollodorum disputat, qui Asiam intra Sinopen et Issum triquetram esse dixerat, quum sit potius quadrilaterum: Νῦν δὲ γὰρ ... ἀμαθία τὸ λέγειν τριγωνοειδὲς τὸ τοιοῦτον τετράπλευρον, οὐδὲ χωρογραφικόν· ὁ δὲ καὶ χωρογραφίαν ἐξέδωκεν ἐν κοινῇ μέρει, Γῆς Περίοδον ἐπιγράφας.

123.

Idem I, 105, B (p. 61), ubi de populorum migrationibus : Οἷον Ἰβήρων μὲν τῶν ἐσπερίων εἰς τοὺς ὑπὲρ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Κολχίδος τόπους μετακισμένων, οὓς καὶ δ' Ἀράξης, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας ὀρίζει. E libro secundo petita esse videntur.

124.

Steph. Byz. : Ἀδρανων, πόλις Σικελίας ἐν τῇ Αἰτνῇ... Ἀπολλόδωρος δὲ Ἀδρανίτας φησὶ τὸ ἐθνικόν.

125.

Idem : Αἴνος, πόλις Θράκης. ... Ταύτην Ἀπολλόδωρος φησιν ὠνομάσθαι Πολυτοβρίαν. Cf. Biblioth. II, 5, 9, 12, 13.

126.

Idem : Ἀλικαρνασσός. ... Ἀπὸ τοῦ νάσασθαι αὐτὸν (sc. τὸν Ἀνθην) ἀπὸ Τροίζηνος, ὡς Ἀπολλόδωρος.

122.

Nunc inscitia est, non regionis descriptio, tanto quadrilatero tria tantum assignare latera. Ille tamen nobis chorographiam edidit versibus comicis, quam Terræ Circuitum inscripsit.

123.

Iberi occidentales in loca ultra Pontum et Colchidem commigrarunt, quos etiam Araxes, ut ait Apollodorus, ab Armenia separat.

124.

Adranum, urbs Siciliæ ad Ætnam. Apollodorus gentile dicit Adranitæ.

125.

Ænus, urbs Thraciæ... Hanc Apollodorus Poltyobriam nominatam esse dicit.

126.

Halicarnassus, ... secundum Apollodorum nomen habet ἀπὸ τοῦ νάσασθαι αὐτὸν (Anthen), i. e. ex eo quod Anthes huc comigraverit ex Trœzene.

Cf. Strabo XIV, p. 656, Pausan. II, 30, 8 ; IX, 22, 5.

127.

Steph. : Ἀλλόβρυγες, ἔθνος δυνατώτατον Γαλατικόν, ὡς Ἀπολλόδωρος.

128.

Idem : Ἀμφιγένεια ... ἐστὶ κατὰ μὲν Ἀπολλόδωρον τῆς Μακιστίας, κατὰ δὲ τὸν Ἀντίμαχον Μεσσηνίας.

129.

Idem : Ἀντικύρα, πόλεις δύο, ἡ μία Φωκίδος, ... ἡ δὲ ἐν Μαλιεῦσιν, ὡς Ἀπολλόδωρος.

130.

Idem : Αὐτομάλαα, χωρίον Λιβύης. Πολυΐστωρ τρίτῃ· Ἀπολλόδωρος δὲ Αὐτόμαλά φησι.

131.

Idem : Βῆσσα, πόλις Ἀρκᾶν. Ἡρωδιανὸς δι' ἑνὸς σ γράφει, Ἀπολλόδωρος δὲ ... διὰ δύο.

132.

Idem : Δαμαῖοι, ἔθνος παρὰ τοῖς Ἰχθυοφάγοις, ὡς Ἀπολλόδωρος.

133.

Idem : Ἐρίναι, νῆσοι περὶ τὴν Αἰτωλίαν ... Ἀέγονται καὶ Ἐρινάδες διὰ τὸ τραχὺ καὶ ὀξὺ, παρὰ τὸν ἔρινον, ἡ δὲ διὰ τὸ πλῆθος ἔχειν ἐρίνων. Ἀπολλόδωρος δὲ ἀπὸ Ἐρίνου μάντεως. Etymol. M. h. v. addit : τοῦ μετὰ Ἀμφιτρύωνος στρατεύσαντος.

134.

Idem : Θέρμη, πόλις Θράκης. Ἀπολλόδωρος δὲ Μακεδονίας φησὶ καὶ Θουκυδίδης (I, 61).

127.

Allobryges, populus Galliae potentissimus, teste Apollodoro.

128.

Amphigenia... secundum Apollodorum, urbs Macistiae ; secundum Antimachum, Messeniae.

129.

Anticyra, urbes duae, una Phocidis, ... alia in Malienisium terra, ut Apollodorus.

130.

Automalaca, oppidum Libyae : Polyhistor libro tertio. Apollodorus vero Automala dicit.

131.

Bessa, urbs Locrorum. Herodiamus per unum tantum s scribit, Apollodorus vero... per duo.

132.

Damei, populus juxta Ichthyophagos, ut Apollodorus.

133.

Echinae, insulae circa Aetoliam... Appelluntur etiam Echimades vel quia sunt asperae et acutae velut echinus, vel quod echinorum multitudinem habeant. Apollodorus vero ab Echino vate sortitis fuisse nomen asserit.

134.

Therme, urbs Thraciae. Apollodorus Macedoniae dicit, et Thucydides.

135.

Lacedaemon... Civis Lacedaemonius. Dicitur etiam per

135.

Idem : Λακεδαίμων. ... Ὁ πολίτης Λακεδαιμόνιος ... λέγεται κατὰ συγκοπὴν Λάκων · ὡς Ἀπολλόδωρος φησιν, ὡς τοῦ Κυδωνιάται οἱ Κύδωνες.

136.

Idem : Μένδη, πόλις Θράκης, ἀπὸ Μένδης γυναικός. Ἀπολλόδωρος Μένδιν αὐτὴν φησι.

137.

Idem : Ὀδησσός, πόλις ἐν τῷ Πόντῳ, πρὸς τῷ Σαλμυδησσῷ. Ἀπολλόδωρος δ' ὄρος μέγα τὴν Ὀδησσὸν φησιν.

138.

Idem : Πασσαργάδαι. .. Ἀπολλόδωρος δὲ ἄρσενικῶς φησιν.

139.

Idem : Πέφνον, πόλις Λακωνική, οὐδετέρως. Ἀπολλόδωρος δὲ νῆσον αὐτὴν φησιν.

140.

Idem : Σικανία, ἡ περίχωρος Ἀκραγαντίνων. Καὶ ποταμὸς Σικανός, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος.

141.

Idem : Τέβερις, ποταμὸς Ἰταλίας, ἐνθα ἡ Ῥώμη καὶ ἡ τῶν Λατίνων ἐστὶ χώρα, ὡς Ἀπολλόδωρος.

142.

Idem : Τένεδος, ... Ἔστι καὶ πόλις Τένεδος πρὸς τῇ Λυκίᾳ. Ἀπολλόδωρος δὲ Παμφυλίας αὐτὴν εἶναί φησι. « Ex loci extrema parte colligas, ad libros Perì νεῶν spectasse hæc. » Hryn.

143.

Idem : Φιλωτέρα, πόλις περὶ τὴν Τρωγλοδυτικὴν, Σατύρου κτίσμα. Ἀπολλόδωρος δὲ Φιλωτερίδα καλεῖ.

syncopeu Lacon, ut Apollodorus inquit, quemadmodum Cydoniatæ dicuntur Cydones.

136.

Mende, urbs Thraciae, a Mende muliere. Apollodorus Mendin eam vocat.

137.

Odessus, urbs in Ponto juxta Salmydessum. Apollodorus vero montem magnum ait esse Odessum.

138.

Passargadæ..... quod Apollodorus genere masculino usurpat.

139.

Pephnum, urbs Lacomica, neutro genere. Apollodorus vero insulam esse affirmat.

140.

Sicania, regio finitima Agrigentinis. Est etiam fluvius Sicanus, ut inquit Apollodorus.

141.

Tiberis, fluvius Italiae, ubi Roma est et Latinorum regio, ut Apollodorus.

142.

Tenedus... Est etiam urbs Tenedos juxta Lyciam. Apollodorus vero Pamphyliæ esse dicit.

143.

Philotera, urbs circa Troglodyticam, a Satyro condita. Apollodorus vero Philoteridem vocat.

144.

Idem: Ὠκαλέα, πόλις Βοιωτίας. ... Ὀμηρος. ... ἐκαλεῖτο δὲ Ὠκάλεια, ὡς Ἀπολλόδωρος.

145.

Idem: Ὀρικός. ... Ἐκαταῖος λιμένα καλεῖ Ἡπίρου τὸν Ὀρικὸν ... Ἀπολλόδωρος δὲ δ θαυμασιώτατος πόλιν αὐτὴν οἶδε.

146.

Idem: Ὠρεός, πόλις Εὐβοίας. ... Ὠρείτης ... Ἀπολλόδωρος δὲ τετρασυλλάβως φησιν, οὐ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ἀλλὰ διὰ τοῦ ε καὶ ι, Ὠρείτας. «Ὁὕτω τὴν τῶν Ὠρείτων νυκτὸς αἰροῦσι πόλιν.» Heynius metro subvenendum putat sic: τῶν Ὠρείτων αἰροῦσιν οὕτω τὴν πόλιν.

147.

Schol. Apollonii I, 1116: Πεδίον Νηπείας ἐστὶ περὶ Κύζικον.... Ἀπολλόδωρος δὲ φησι Νηπείας πεδίον ἐν Φρυγίᾳ.

148.

Schol. Pind. Ol. I, 35, ad verba, Δεσπότην Συρακοσίον ἱποχέρμαν βασιλῆα: Ineptos dicit Didymus eos, qui Hieronem non Syracusanum, sed Aetnaeum fuisse dicentes, Συρακοσίων ἱποχαρμῶν scribere voluerint: Ἦτοτε γὰρ Ἱέρων ἦν Συρακούσιος, καὶ οὐδὲ ἦν Αἰτναίος, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος.

149.

Schol. Pindari Ol. IX, 63: Πρωτογενείας ἄσται ... τῇ Ὀπουντί λέγει· ἐκεῖ γάρ φησι Δευκαλίωνα καὶ Πύρρην οἰκῆσαι, ὧν θυγάτηρ Πρωτογένεια. Ἀπολλόδωρος (δὲ) φησιν, οὐκ ἐν Ὀπουντί, ἀλλ' ἐν Κύνῳ τὸν Δευκαλίωνα καὶ τὴν Πύρρην οἰκῆσαι. Cf. Strabo IX, p. 651, A (p. 425).

150.

Etymol. M.: Ἑλληνόπολις. Ἀπολλόδωρος. «Ἀτ-

144.

Ocalea, urbs Bœotiae... Sic Homerus... Vocabatur vero Ocalia, teste Apollodoro.

145.

Oricus... Hecataeus portum Epiri vocat Oricum... Apollodorus autem admirabilissimus urbem eam novit.

146.

Oreus, urbs Eubœæ... Gentile Ὠρείτης... Apollodorus autem quadrisyllabice inquit, non per ει diphthongum, sed per ε et ι, Ὠρείτας: «Sic nocte Oreitarum urbem capiunt.»

147.

Campus Nepeæ prope Cyzicum est... Apollodorus vero Nepeæ campum in Phrygia dicit.

148.

Hiero erat Syracusanus, non vero Aetnaus, sicut Apollodorus dicit.

149.

Protopeniæ urbi... Opuntē dicit; illic enim habitasse ait Deucalionem et Pyrrham, quorum filia Protopenia. Apollodorus vero refert non Opunte, sed Cyni Deucalionem et Pyrrham habitasse.

150.

Hehenopolis. «Apollodorus: Attalus ex Græcis urbibus

ταλὸς ἐκ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων οἰκίτορας συναγαγόν, ἔκτισε πόλιν, καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν Ἑλληνόπολιν.» Add. Stephan. in h. v: Πόλις Βιθυνίας μετὰ τὸν ἀνφικισμὸν Βιθάλης.

ΠΕΡΙ ΝΕΩΝ,

vel

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΕΩΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ.

LIBER I.

151.

Steph. Byz.: Πλάταια, πόλις Βοιωτίας... κέκληται δὲ ἀπὸ τῆς πλάτης τῆς κόπης, ὡς Ἀπολλόδωρος πρώτῳ τοῦ Καταλόγου· Ἐκλιμνωθείσης τῆς Βοιωτίας, τοὺς παροικοῦντας ταῖς λίμναις Βοιωτοὺς πλὴν πορεύσθαι ἐπ' ἀλλήλων. Ὅθεν παρὰ τὴν πλάτην καὶ τὴν κόπην τὰς πόλεις κληθῆναι.

Cf. Eustath. ad Il. B, 502, p. 267: Φασὶν ὅτι Κῶπαι καὶ Κωπαῖς ἐκλήθησαν διὰ τὰς κόπας, αἷς ἐγρῶντο οἱ ἐγγώριοι πρὸς ἀλλήλους πλέοντες, διὰ τὸ ἀπολιμνωθῆναι, φασί, τὰ ἐκεῖ. Ὅθεν καὶ ἡ ἐκείσθου Πλάταια πόλις παρὰ τὴν πλάτην, δ' ἐγροῖ τὴν κόπην. Strabo X, p. 406.

152.

Idem: Ἀργουρα, πόλις Θεσσαλίας ἢ πρότερον Ἀργισσα... Τὸ ἐθνικὸν ἔδει Ἀργουραῖος, ὡς καὶ Φίλων· Ἀπολλόδωρος δὲ φησιν ἐν πρώτῳ Νεῶν καταλόγῳ Ἀργείους ὀνομάζεσθαι ἢ τῆς προσηγορίας μεταπεσούσης, ἢ διὰ τὸ προσκυροῦν τὰ πεδία τῆς Θεσσαλίας, ἣν δὴ Πελασγικὸν Ἀργὸς εἶπεν Ὀμηρος. Cf. Eustath. ad Il. B, 738, p. 333, qui τὸν ἀναλεξάμενον τὰ ἐθνικὰ secutus, post alia dicit: Ἀργισσα δὲ ὀνομάσθη ἢ ἀπὸ Ἀργείων ἢ διὰ τὸ προσκυροῦν τοῖς πεδίοις τῆς Θεσσαλίας, ἣν etc. Quare Berkel. Stephani locum,

colonos postquam collegerat, urbem condidit eamque nominavit Hellenopolin. »

DE NAVIBUS

sive

DE NAVIUM CATALOGO.

LIBER I.

151.

Plataea, urbs Bœotiae... vocata fuit a palmula remi, ut Apollodorus primo Catalogi: «Quum ab paludibus inundari soleret Bœotia, qui juxta paludes habitant, Bœotios navibus vehentes ad invicem proficisci. Sic a palmula remi (πλάτη) vocatas esse Plataeas, et a remu (κόπη) Copas urbem.»

152.

Argura, urbs Thessalæ (ad Peneum fluvium), antea Argissa dicta... Gentile oportebat esse Argureus, quemadmodum etiam Philo perhibet: verum Apollodorus in primo libro de Naviium Catalogo tradit, incolas Argivos appellari, vel nomine mutato, vel quod campestris Thessalæ loca, quam Homerus Pelasgiæ Argos nominavit, sibi vindicaverint.

quem corruptum esse putat, hoc modo in integrum vult restitui: Ἀπ. δὲ φησιν ἐν πρώτῳ νεῶν καταλόγῳ Ἀργισσαν ὀνομάζεσθαι κ. τ. λ. Sed non de urbis, sed de civis nomine jam quaeritur, quod Ἀργείους esse Apollodorus dixit. Id gentile est Ἀργείας, cuius nominis alia forma erat Ἀργισσα, ut indicat Eustath. l. l.: Ἰστέον δὲ ὅτι τὴν ἐξηλείσαν Ἀργισσαν εὐρηγται σπάνιά τινα τῶν ἀντιγράφων, Ἀργεῖαν ἔχοντα προπρωτοτύπου διὰ διτθόγραφου.

153.

Etymol. M.: Ἀσπληθὼν· φασὶ γὰρ εἶναι Σπληθὼν τὸν Περσέωνος καὶ Στερόπης· Ἀπολλόδωρος δὲ φησιν Ἀσκληπιάδην οὕτω λέγειν Σπληθὼνα τ' ἡγαθέην.

Truncata haec, quae ad Il. B, 511 spectant, facili negotio restituias ex Eustath. p. 272: Ἡ δὲ Ἀσπληθὼν γράσσεται παρ' ἑτέροις καὶ χωρὶς τοῦ α· ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ἀσπληθὼνος, υἱοῦ Ποσειδῶνος ἢ Περσέωνος ἢ Ὀρχομένου. Cf. Steph. Byz. h. v., schol. Hom. ad l. l., Etym. M., Strabo IX, p. 637, C (415).

154.

Steph. Byz.: Ὠρωπός. ... Τὸ ἐθνικὸν Ὠρωπιεύς· οὕτω γὰρ δ' αὐτὸς (sc. Ἀπολλόδωρος) ἐν Νεῶν καταλόγῳ πρώτῃ· «Ἔστι δ' ἡ Γραῖα τόπος, τῶν Ὠρωπιέων πόλις.»

155.

Strabo IX, p. 621, B, (405): Οἶονται δὲ τινες οἷον γράφειν (Il. B, 508).

Ἰσὸν τε ζαθέην, Ἀνθηδῶνα τ' ἐσχατώσαν· ἐκτείνοντες τὴν πρώτην συλλαβὴν ποιητικῶς διὰ τὸ μέτρον, ἀντὶ τοῦ

Νίσαν τε ζαθέην·

ἡ γὰρ Νίσσα οὐδαμοῦ φαίνεται τῆς Βοιωτίας, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Περὶ νεῶν· ὥστ' οὐκ ἂν εἴη, εἰ μὴ τὴν Ἰσον οὕτως εἴρηκεν.

Eadem Eustath. ad e. l. p. 271, sed Apollodori non meminit. Cf. O. Muller. Orchom. p. 381.

153.

Aspledon (urbs in Bœotiorum et Locrorum confinio, quam etiam Spladonem vocant) nominata est a Spladone Presbonis et Steropæ. Apollodorus vero ait Asclepiadem ita dicere: Σπληθὼνα τ' ἡγαθέην.

154.

Oropus.. Gentile, Oropieus. Sic enim Apollodorus libro primo de Navium Catalogo: «Est autem Græca locus, Oropieorum urbs.»

155.

Sunt qui apud Homerum sic putent scribendum:

«Atque Isum sacram positamque Anthedona fuit,» priori syllaba vocis Ison poetice producta, pro:

Nisani sacram.

Nusquam enim in Bœotia invenitur Nisa, sicut docet Apollodorus in Commentariis de navibus. Itaque locum non habet, nisi Isum ita appellaverit.

156.

Apollodorus quoque tradidit, Hyantes memorari, qui e Bœotia profecti, Ætolorum sint facti inquilini.

156.

Strabo X, p. 713, A (p. 464): Καὶ Ἀπολλόδωρος δ' εἴρηκεν ἐκ τῆς Βοιωτίας ἀπελθόντας Ὑαντας ἱστορεῖσθαι καὶ ἐποίκους τοῖς Αἰτωλοῖς γενομένους.

157.

Idem lib. IX, p. 637, B (p. 416), postquam Bœotiae urbes enarraverat: Εὖ γάρ, inquit, τὴν τοιαύτην ὕλην υποβεβλήκασιν ἡμῖν οἱ τὰ περὶ τῶν νεῶν συγγράψαντες· οἷς ἀκολουθοῦμεν, ὅταν οἰκεία λέγωσι πρὸς τὴν ἡμετέραν ὑπόθεσιν. Ex quibus apparet, et in superioribus et toto hoc loco de veterè Græcia plura Strabonem ex Commentariis his Apollodori mutuatum esse. Heynius.

158.

Steph. Byz.: Ἀκτὴ· οὕτως ἡ Ἀττικὴ ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἀκταίου τινός. Ἄνθρωπος δὲ ἦν αὐτόχθων, ὡς Φαβωρίνος, ὃς ἐθαπίσεν ἐκεῖ, καὶ ἄφ' ἑαυτοῦ οὕτω τὴν χώραν ὠνόμασε καὶ τοὺς λαούς. Ἀπολλόδωρος δὲ τάναντία φησιν· «Οὕτω γὰρ ἐκλήθη διὰ τὸ πολὺ μέρος αὐτῆς καθικνεῖσθαι εἰς θάλασσαν. Τριγώνου γὰρ οὗσης, αἱ συννεύουσαι ὑπὸ τὸ Σούνιον ἐκατέρωθεν δύο πλευραὶ παράλαιοι τυγχάνουσι, δι' ὧν τῶν ἐπὶ Κέκροπος φυλῶν τεττάρων οὐσῶν δύο προσηγόρευσαν Ἀκταίαν καὶ Παραλίαν.» Utrum hæc ex opere de Navium Catalogo, an aliunde petita sint, discerni nequit, illud tamen verisimilius. Itaque hunc maxime locum fragmento assignavi, quia Attica post Bœotiam nominatur apud Homerum, cuius in navibus recensendis ordinem etiam Apollodorus secutus est, uti et res ipsa suadet et ex fragmentis libri nota distinctis licet intelligere.

LIBER II.

159.

Strabo VII, p. 457 B (298): Ἀ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ δευτέρῃ περὶ νεῶν προσημιαζόμενος εἴρηκεν.

157.

Huiusmodi materiam probe nobis suggererunt illi qui in Catalogum Homeri scripsere: quos sequimur, ubi nostro argumento accommodata tradiderunt.

158.

Acte: sic Attica appellabatur ab Actæo quodam. Is vir fuit, Phavorino auctore, indigena, qui ibi regnavit, atque de se ita et terram nominavit et populum. Sed alia prorsus statuit Apollodorus, scilicet, ita esse dictam παρὰ τὴν ἀκτὴν, id est, a litore, quia magna illius pars ad mare vergit. Quum enim triangularis sit, latera utrimque Sunium versus vergentia mari adjacent. Hac de causa duas quatuor tribuum sub Cecrope Actæam et Paraliā appellaverunt.

LIBER II.

159.

Quæ Apollodorus in exordio libri secundi de navibus affert, nullo pacto quadrant. Laudat enim is seu-

κεν, ἥμιστα λέγοιτ' ἄν. Ἐπαινεί γάρ Ἑρατοσθένης ἀπόφασιν, ὅτι φησὶν ἐκείνος καὶ Ὀμηρον καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς παλαιούς τὰ μὲν Ἑλληνικὰ εἰδέναι, τῶν δὲ πόρρω πολλὴν ἔχειν ἀπειρίαν, ἀπείρους μὲν μακρῶν δόων ὄντας, ἀπείρους δὲ τοῦ ναυτιλεῖσθαι. Συνηγορῶν δὲ τούτοις, Ὀμηρὸν φησὶ τὴν μὲν Αὐλίδα καλεῖν πετρήεσσαν, ὥσπερ καὶ ἔστι· πολυκνήμον δὲ τὴν Ἑτεινὸν, πολυτρήωνα δὲ τὴν Θίσβην, ποιήεντα δὲ τὸν Ἀλάρτον· τὰ δ' ἄπωθεν οὐτ' αὐτὸν εἰδέναι οὔτε τοὺς ἄλλους. Ποταμῶν γούν περὶ τετταράκοντα ῥέοντων εἰς τὸν Πόντον, μηδὲ τῶν ἐνδοξοτάτων μηδενὸς μεμῆσθαι, οἷον Ἰστρου, Τανάιδος, Βορυσθένης, Ὑπάνιος, Φάσιδος, Θερμυδόντος, Ἄλυος· ἔτι δὲ Σκυθῶν μὲν μὴ μεμῆσθαι, πάντας (πλάττειν Cοraes) δὲ ἀγαθοὺς τινὰς Ἰππημολγούς καὶ Γαλακτοφάγους Ἀβίου τε. Παφλαγόνας τε τοὺς [μὲν] ἐν τῇ μεσογαίᾳ ἱστορχένας παρὰ τῶν περὶ τοῖς τόποις πλησιασάντων, τὴν παραλίαν δὲ ἀγνοεῖν· καὶ εἰκότως γε. Ἀπλουν γάρ εἶναι τότε τὴν θαλάτταν ταύτην καὶ καλεῖσθαι Ἀξενον διὰ τὸ δυσχερέμερον καὶ τὴν ἀγριότητα τῶν περιουκούντων ἐθνῶν, καὶ μάλιστα τῶν Σκυθικῶν ξενοθυτούντων καὶ σαρχοφαγούντων καὶ τοῖς κρανίοις ἐκπώμασι χρωμένων· ὕστερον δ' Εὐξείνιον καλεῖσθαι, τῶν Ἴωνων ἐν τῇ παραλίᾳ πόλεις κτισάντων. Ὀμοίως δ' ἀγνοεῖν καὶ τὰ περὶ Αἴγυπτον καὶ Λιβύην, οἷον τὰς ἀναβάσεις τοῦ Νείλου καὶ προσχώσεις τοῦ πελάγους· ὧν οὐδαμοῦ μεμῆσθαι, οὐδὲ τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ μεταξὺ τῆς Ἐρυθρᾶς καὶ τῆς Αἰγυπτίας θαλάσσης, οὐδὲ τῶν κατὰ τὴν Ἀραβίαν καὶ Αἰθιοπίαν καὶ τὸν Ὠκεανόν· εἰ μὴ Ζήνωνι τῷ φιλοσόφῳ προσεκτέον γράφοντι·

Αἰθιοπίας ὅ' ἱκόμεν καὶ Σιδονίους Ἀραβίας τε.

(V. Strab. I, p. 70, A, B.) Οὐ θαυμαστὸν δ' εἶναι περὶ Ὀμήρου· καὶ γὰρ τοὺς ἔτι νεωτέρους ἐκείνου πολλὰ ἀγνοεῖν καὶ τερατολογεῖν· Ἡσίοδον μὲν Ἡμίκυνας λέγοντα καὶ Μεγαλοκεφάλους καὶ Πυγμαλούς· Ἀλκιμᾶνα δὲ Στεγανόποδας· Αἰσχύλον δὲ Κυνοκεφάλους καὶ Στερνοφθαλμούς καὶ Μονομμάτους καὶ ἄλλα μυρία. Ἀπὸ δὲ τούτων ἐπὶ τοὺς συγγραφᾶς βαδίζει Ῥιπαῖα ὄρη λέγοντας, καὶ τὸ Ὠγύγιον ὄρος, καὶ τὴν τῶν Γοργόνων καὶ Ἑσπερίδων κατοικίαν, καὶ τὴν παρὰ Θεοπόμπῃ Μεροπίδα γῆν (v. fr. 76), παρ' Ἐκταίῳ δὲ Κυμμερίδα πόλιν (v. fr. 2), παρ' Εὐήμερῳ δὲ τὴν Παγχαίαν γῆν, παρ' Ἀριστοτέλει δὲ ποταμίους λίθους ἐξ ἄμμου, ἐκ δὲ τῶν θυβρίων τήκεσθαι (v. Theophrast. Περὶ λίθ. p. 394), ἐν δὲ τῇ Λιβύῃ Διονύσου πόλιν εἶναι, ταύτην δ' οὐκ ἐνδέχεσθαι δις τὸν αὐτὸν ἐξευρεῖν. Ἐπιτείνει (Casaub. ἐπιτιμαῖ) δὲ καὶ τοῖς περὶ Σικελίαν τὴν πλάνην λέγουσι καθ' Ὀμηρον τὴν Ὀδυσσεώς· εἰ γὰρ αὐτὴν γρῆναι (fortasse γρῆναι ἂν) τὴν μὲν πλάνην ἐκεῖ γεγενῆσθαι φασκεῖν, τὸν δὲ ποιητὴν ἐξωκεανικῆναι μυθολογίας χάριν. Καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις συγγνώμην εἶναι, Καλλιμάχῳ δὲ μὴ πάνυ, μεταποιουμένῳ γε γραμματικῆς, ὃς τὴν μὲν Γαυδὸν (Heyn. Γαῦλον) Καλυψύδος νῆσον φησὶ, τὴν δὲ Κόρυραν Σχερίαν· ἄλλους δὲ αἰτιάται φεύσασθαι περὶ Γερήνων, καὶ τοῦ Ἀκαχχεῖος, καὶ Δῆμου ἐν Ἰθάκῃ, Πελεθρονίου τε ἐν Πηλῷ, Γλαυκωπίου τε ἐν Ἀθῆναις. Τούτοις δὲ μικρὰ τινὰ προσθεῖς τοιαῦτα παύεται, τὰ πλεῖστα μετενέγκας παρὰ τοῦ Ἑρατοσθένης, ὡς καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν, οὐκ εὖ εἰρημένα. Τὸ μὲν γὰρ

tentiam Eratosthenis, qui Homerum aliosque veteres ait Græcarum quidem regionum notitia præditos, remotiorum autem admodum esse ignaros, quippe et longorum itinerum imperitos et navigationis. Quibus verbis ille patrocians, Homerum ait Aulidi saxosæ titulum recte tribuisse, quia talis omnino sit: idemque de Eteono callosa, et Thisba columbis abundante, herbasque Haliarto sentiendam esse: remotiora neque illi, neque reliquis nota fuisse. Nam quum in Pontum circiter quadraginta influant amnes, ne nobilissimorum quidem ullius mentionem eum facere: Istri puta, aut Tanaidis, Borysthenis, Hypanis, Phasidis, Thermodontis, Halyos. Tum Scytharum eum non meminisse: fingere vero quosdam præclaros Equimulgos, Lactivoros, et Abios. Paphlagonas quoque mediterraneos eum cognovisse ex narratione eorum, qui terrestri itinere ad eos accessissent, maritimam autem Paphlagoniam ignorasse: idque remita tulisse: illud enim mare tum navigabile non fuisse: sed Axenum, id est inhospitale, appellatum, ob frigoris nimii difficultatem et savitiam accolentium ibi populorum, maxime Scythiarum hospites immolantium et carnibus eorum vescentium ac capitibus poculorum loco utentium: postea temporis Euxinum, id est hospitale, ab Ionibus fuisse appellatum, qui in ora ejus urbes condidissent. Similiter eum fugisse res Ægypti et Africae, ut Nili exundationes, et aggerum in mare congestiones, quorum nusquam meminert; sicut neque isthmi inter Rubrum et Ægyptium mare, neque eorum quæ in Ara-

bia et Æthiopia sunt atque Oceano: nisi si Zenoni philosopho sit assentiendum, sic scribenti Homericum versum:

Veni et ad Æthiopes, et Sidonios, Arabesque.

Neque vero id de Homero mirum esse: quum etiam ipso posteriores multa et ignoraverint, et prodigiose finxerint: ut Hesiodum Semicanes, Capitones, Pygmaeos; Alemanem Steganopodes (quasi pede præditos, quo supini se tegerent); Aschylum Canicipites, Sternophthalmos (oculos in pectore gerentes), Unoculos, et alia infinita. Ab his se convertit adversum scriptores, qui Rhipæos montes, et Ogygium montem, et Gorgonium ac Hesperidum domicilium tradiderunt: et ad Meropidem Theopompi terram, Cimmeridem Hecatai urbem, Euhemeri Panchæam terram, et Aristotelis lapides fluviales arenosos, qui imbribus liquescant: urbemque ab eo traditam Bacchi in Africa, quam idem his invenire non possit. Quin et eos insectator, qui de sententia Homeri Ulyssem circa Siciliam vagatum fuisse affirmant: aut certe dicendum fuisse, Ulyssem quidem eo locorum erroribus actum, sed poetam fabularum inducendarum gratia in Oceanum eos amovisse. Ac ceteros quidem venia dignatur, excepto Callimacho: qui grammaticus se professus, Gaudum tamen Calypso insulam faciat, et de Corcyra Scheriam. Alios item culpât, qui de Gerenis et Acacesio, de Ithacæ Demo, Pelethronio in Pelio, Glaucopio Athenis falsa scripserint. Atque aliis id genus paucis additis finem facit, quum pleraque de Eratosthene

τοὺς ὕστερον ἐμπεριότερους γεγονέναι τῶν πάλαι περὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ Ἐρατοσθένει καὶ τούτῳ δοτέον· τὸ δ' οὕτω πέρα τοῦ μετρίου προάγειν, καὶ μάλιστα ἐφ' Ὀμήρου, δοκεῖ μοι καὶ ἐπιπληξαί τις δικαίως, καὶ τὸν αὐτὸν εἰπεῖν, ὡς περὶ ὧν ἀγνοοῦσιν αὐτοὶ, περὶ τούτων τῷ ποιητῇ προσέρουσι.

Ad hæc sapius Strabo respexit, ut demonstrant sequentia :

160.

Strabo I, p. 55, B (p. 31) : Aristarchus Æthiopes bifariam divisos accipit, non ita tamen dirimi existimat, ut duæ sint Æthiopiæ, una versus orientem, altera versus occidentem sita; sed unam tantum esse contendit. Τούτῳ δὲ ἀγνοοῦντα τὸν ποιητὴν, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα, ὅσα εἴρηκεν Ἀπολλόδορος ἐν τῇ περὶ νεῶν καταλόγου δευτέρῳ, καταψεύσασθαι τῶν τόπων τὰ μὴ ὄντα.

Strabo I, p. 73 B (p. 43) : Non desunt, qui Æthiopiam in nostram Phœnicen transferant, et quæ de Andromeda narrantur, ad Ioppen evenisse dicant; οὐ δῆπου κατ' ἀγνοίαν τοπικὴν καὶ τούτων λεγομένων, ἀλλ' ἐν μύθῳ μᾶλλον σχήματι, καθάπερ καὶ τῶν παρ' Ἡσιόδῳ καὶ τοῖς ἄλλοις, & προσέροι δ' Ἀπολλόδορος, οὐδ' ὃν τρόπον παρατίθῃσι τοῖς Ὀμήρου ταῦτα, εἰδώς. Τὰ μὲν γὰρ Ὀμήρου τὰ περὶ τὸν Πόντον (v. inf. e lib. VII, p. 457) καὶ τὴν Αἴγυπτον παρατίθῃσιν, ἀγνοίαν αἰτιώμενος, ὡς λέγειν μὲν τὰ ὄντα βουλομένου, μὴ λέγοντος δὲ τὰ ὄντα, ἀλλὰ τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα, κατ' ἀγνοίαν. Ἡσιόδου δ' οὐκ ἂν τις αἰτιάταιτο ἀγνοίαν, Ἡμίκλυνας λέγοντος καὶ Μακροκεφάλους καὶ Πυγμαίους· οὐδὲ γὰρ αὐτοῦ Ὀμήρου ταῦτα μυθεύοντος· ὧν εἰσὶ καὶ οὗτοι οἱ Πυγμαῖοι· οὐδ' Ἀλκμᾶνος Στεγανόποδας ιστοροῦντος, οὐδ' Αἰσχύλου Κυνοκεφάλους καὶ Στεροφάλμους καὶ Μονομμάτους· ὅπου γε οὐδὲ τοῖς

πεζῇ συγγράφουσιν ἐν ιστορίας σχήματι προσέχουεν περὶ πολλῶν, καὶ μὴ ἐξομολογῶνται τὴν μυθογραφίαν. Φαίνεται γὰρ εὐθὺς, ὅτι μύθους παραπλέκουσιν ἐκόντες, οὐκ ἀγνοῖα τῶν ὄντων, ἀλλὰ πλάσει τῶν ἀδυνάτων, τερατείαις καὶ τέρψεως χάριν. [Δοκοῦσι δὲ κατ' ἀγνοίαν ὅτι μάλιστα, καὶ πιθανῶς, τὰ τοιαῦτα μυθεύουσι περὶ τῶν ἀδύλων καὶ τῶν ἀγνοουμένων, gloss.] Θεόπομπος δὲ ἐξομολογεῖται φήσας, ὅτι καὶ μύθους ἐν ταῖς ιστορίαις ἐρεῖ κρεῖττον ἢ ὡς Ἡρόδοτος καὶ Κτησίαις καὶ Ἑλλάνικος καὶ οἱ τὰ Ἰνδικὰ συγγράψαντες.

Idem p. 76, A (p. 44) : Ἀπολλόδορος δὲ ἐπιτιμᾷ Καλλιμάχῳ, συνηγορῶν τοῖς περὶ Ἐρατοσθένη, διότι, καθάπερ γραμματικὸς ὢν, παρὰ τὴν Ὀμηρικὴν ὑπόθεσιν καὶ τὸν ἐξωκεανισμὸν τῶν τόπων περὶ οὓς τὴν πλάνην φράζει, Γαῦδον (Heyn. Γαῦλον) καὶ Κόρχυραν νομίζει. In seqq. respondet Strabo.

Cum his confer. Tzetz. Chil. VII, 760 :

Ὁ δὲ γε Ἀπολλόδορος δευτέρῳ καταλόγου, ψυχὴν ἐπαληθίζουσιν ὥσπερ ὁ Τζέτζης ἔχων, τερατὰ τε καὶ πλάσματα οἰεῖται, γράφων ὧδε·
« Ἡμίκλυνες, Μακροκράνοι, καὶ οἱ Πυγμαῖοι, πλάσμα· ὥσπερ οἱ Στεγανόποδες καὶ οἱ Στεροφάλμοι τε, αὐτοὶ τε Κυνοκέφαλοι μετὰ τῶν Μονομμάτων. Μύθων τε (Heyn. Μῦθοι τε, vel μυθώδεις) ἱμαντόποδες καὶ ἱμαντοσκελεῖς τε, Μονοτοκῆται, Ἀρβίνες, καὶ Ἀστομοὶ ὁμοίως, Καὶ οἱ Ἀπισθοδάκτυλοι καὶ οἱ Ἀγέλαστοῦντες. »

Strabo XII, p. 83 i (p. 553) : Ἀγνοεῖν γὰρ αὐτὸν (τὸν Ὀμηρον sc.) πολλὰ τῶν ἐνδοξῶν ἔφη (Ἀπολλόδορος sc.) περὶ τὸν Πόντον, οἷον ποταμούς καὶ ἔθνη, etc.

161.

Ex libro secundo fortasse petita sunt etiam hæc.

Strabo I, p. 105 B (p. 61), ubi de populorum migrationibus : Οἷον Ἰθέρων μὲν τῶν ἐσπερίων εἰς τοὺς ὑπὲρ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Κολχίδος τό-

transulerit : quæ supra ostendimus parum esse consentanea. Quippe et Eratostheni, et illi facile dederim, posteriores antiquis in peritia rerum geographicarum præstitisse : sed adeo ultra modum reprehendendo pro-
fectos, maxime in Homerum, videtur mihi merito quispian obijungere posse : adeoque contrarium asserere, eos poætæ rerum ignorationem exprobrare earum, quas ipsi nesciant.

160.

Poetam, quum id ignoraret, sicut et alia, quæ Apollodorus libro de Recensione navium secundo refert, finisse de locis falsa.

Quæ sane non ob ignorationem locorum dicuntur, sed fabulæ potius prætextu : sicut et apud Hesiodum sunt et alios talia, quæ Apollodorus proferens nescit quomodo ea cum Homericis componat. Nam de Ponto et Ægypto ab Homero scripta proferens, inscitia eum culpat, qui voluerit quidem vera dicere, sed ignoratione lapsus falsa pro veris dixerit. At enim Hesiodo nemo ignorationem obiecerit, Semicanes nominanti, et Longicipites, et Pygmaeos (nam hæc fabulæ, ut et Pygmaeorum, Homero quoque vitio non dantur) : neque Alemanni Latipedes,

neque Æschylo Canicipites et Pectoroculatos, et Unoculos; quid? quod ne prosa quidem oratione scribentibus animum advertimus multa narrantibus sub historia specie, etiamsi non fateantur se fabulas scribere. Statim enim apparet eos fabulas admiscere non ob verorum ignorationem, sed delectationis caussa monstra et alia, quæ esse non possunt, fingentes. [Videntur autem vel maxime ignoratione ducti de obscuris et ignotis tam probabiliter fabulari.] Et Theopompus quidem disertè profitetur se in historia fabulas narraturum rectius quam fecerint Herodotus, Ctesias, Hellanicus, et Indicarum rerum scriptores.

Apollodorus, Eratosthenem defendens, Callimachum reprehendit, quod, tametsi grammaticus esset, tamen et contra Homeri institutum, et locorum in Oceano ab hoc expositorum, ad quæ Ulysses pervenerit, Caudum is ac Corevram nominaverit.

Ait Apollodorus Homerum multa nobilia ignorasse de his, quæ sunt circa Pontum, utpote flumina et populos.

161.

Iberi occidentales in loca ultra Pontum et Colchidem

πους μετακισμένων, οὓς καὶ ὁ Ἀράξης, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας δρίζει.

162.

Schol. ad Hom. Il. Θ, 284, Herculem narrat Troja potitum Hesionen captivam muneri dedisse Telamoni, atque filium quem hic ex Trojana muliere suscepisset nominatum esse Teucrum. Addit: Ἡ δὲ ἱστορία ἀκριβέστερον εἴρηται παρὰ τε ἄλλοις πολλοῖς καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ (Ἀπολλοδώρῳ Hevnius) τῷ γραμματικῷ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν γενῶν (leg. περὶ νεῶν. Schol. Didymi ἐν καταλόγῳ νεῶν).

LIBER V.

163.

Athenæus III, 7, p. 82, B: Ὅτι δὲ ἡ Σιδούς τῆς Κορίνθου ἐστὶ κώμη, Πριανὸς εἴρηκεν ἐν πρώτῃ Ἡρακλείας, καὶ ὁ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν πέμπτῳ περὶ νεῶν καταλόγῳ.

LIBER VII.

164.

Steph. Byz.: Λιταί, πόλις Λακωνική. Ἀπολλόδωρος ἐβδόμῳ.

165.

Strabo VIII, p. 566, A (368): Primas Argolici sinus partes Lacones, reliqua Argivi tenent. Laconum est inter alias urbes καὶ ἡ λιμηρὰ Ἐπίδαυρος, ὡς Ἀρτεμίδωρος φησιν. Ἀπολλόδωρος δὲ Κυθήρων πλησίον ἱστορεῖ ταύτην· εὐλίμενον δὲ οὖσαν βραχέως καὶ ἐπιτετημένως Λιμηρὰν εἰρῆσθαι, ὡς ἂν λιμενηρὰν, μεταβεβληκέναι δὲ τοῦνομα. Cf. Steph. Byz. in Ἐπίδαυρος et intpp.

LIBER VIII ET SEQUENTES.

166.

Stephanus: Ὡλενος ... Ἀπολλόδωρος δὲ ἀρσενικῶς αὐτὴν φησιν ἐν ὀγδῷ τοῦ νεῶν καταλόγου· « Τὸν Ὡλενον καὶ τὴν Παλλήνην νῦν μὲν οὐκέτι εἶναι συμβέβηκεν. »

167.

Strabo X, p. 696, A (353), de Cephallenia olim Samo et Samie dicta: Ἀπολλόδωρος δὲ τότε μὲν ἐν τῷ ἐπιθέτῳ λέγων διεστᾶλθαι τὴν ὀμωνυμίαν (in aliis codd. ἀμφιβολίαν), εἰπόντα· « Σάμοιό τε παιπαλοέσσης, » ὡς τὴν νῆσον λέγοντα· τότε δ' ἀντιγράφεσθαι δεῖν· « Δουλιχίῳ τε Σάμῳ τε », ἀλλὰ μὴ « Σάμῃ τε », ὅτλος ἐστὶ τὴν μὲν πόλιν Σάμην καὶ Σάμον συνωνύμως ὑπολαμβάνων ἐκφέρεσθαι, τὴν δὲ νῆσον Σάμον μόνον· ὅτι γὰρ Σάμῃ λέγεται ἡ πόλις, ὅτλον εἶναι ἐκ τοῦ διαριθμούμενον τοὺς ἐξ ἐκάστης πόλεως μνηστῆρας φάναι, « Ἐκ τε Σάμης πύσιρές τε καὶ εἰκοσι φῶτες ἔασι, » καὶ ἐκ τοῦ περὶ τῆς Κτιμένης λόγου· « Τὴν μὲν ἔπειτα Σάμηνδ' ἔδοσαν. »

Idem p. 700, C (p. 457), de insula Asteria juxta Cephalleniam: Ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος μένειν καὶ νῦν, καὶ πολίχνην λέγει ἐν αὐτῇ Ἀλακομενάς τὸ ἐπ' αὐτῷ τῷ ἰσθμῷ κείμενον.

168.

Idem X, p. 706, A (p. 460): Artemidorus Chalcidem sive Chalciam Ætolix montem inter Acheloum et Pleuronem ponit; Ἀπολλόδωρος δὲ, ὡς πρότερον εἶπον (p. 692, A, B [451], sed Apollodoro non laudato), ὑπὲρ τῆς Μολυκρίας καὶ τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν Ταφιασσὸν καὶ τὴν Καλυδῶνα μεταξὺ ἰδρῦσθαι φησὶ τῆς Χαλκίδος.

Ibid. paullo post: Τῆς δὲ μεσογαίας κατὰ μὲν

commigrarunt, quos etiam Araxes, ut ait Apollodorus, ab Armenia separat.

162.

Historia explicatius narratur tum ab aliis multis tum ab Apollodoro grammatico in libro secundo operis de Navium catalogo.

LIBER V.

163.

Siduntem vicum esse Corinthii agri, Rhianus dixit primo libro Heracleæ, et Apollodorus Atheniensis quinto de Navium Catalogo.

LIBER VII.

164.

Litæ, urbs Laconica. Apollodorus septimo.

165.

Epidaurum Limeram Apollodorus Cytheris vicinam facit, atque ob portus (limen is Græce dicitur) commoditatem Limeneram, ac postea conciso vocabulo Limeram fuisse cognominatam.

LIBER VIII.

166.

Olenus ... Apollodorus masculino genere hanc vocem usurpans dicit in octavo Navium catalogi: « Olenum et « Pallenem nunc quidem non amplius esse contigit. »

167.

Apollodorus alibi quidem, vitandæ ambiguitatis causa, salebrosæ cognomento Samum distingui, ac pro insula poni tradens, alibi « Dulichiumque Samumque, » non « Samenque » scribi volens, satis ostendit, se putare urbem Samen Samumque promiscue appellari, insulam vero Samum duntaxat; nam urbi nomen esse Samen liquere ex eo, quod procos enumerans, qui e quavis fuerint urbe, dixerit: « Viginti venere Samo juvenes quatuorque, » et quod de Ctimenta narratur: « Hanc posthac misere Samen. »

Apollodorus etiamnum manere ait Asteriam insulam, inque ea oppidulum Alalcomenas, in ipso positum Isthmo.

168.

Apollodorus, sicut ante dixi, Chalcidem sive Chalciam montem supra Molycriam et Chalcidem et Taphiassum, et Calydonem collocat, in medio Pleuronis et Chalcidis urbis. In mediterraneis apud Acarnaniam Apollodorus quos-

τὴν Ἀχαρνάναν Ἐρυσίχαιους τινὰς φησιν Ἀπολλόδωρος λέγεσθαι, ὃν Ἀλκυῶν μέμνηται.

169.

Strabo, X, p. 727, B (p. 474) : Μέγεθος δὲ (Cretæ) Σωσιράτης μὲν, ὃν φησιν ἀκριβοῦν Ἀπολλόδωρος τὰ περὶ τὴν νῆσον, ἀφορίζεται, κ. τ. λ.

170.

Idem VIII, p. 521, C (338), ubi de Elide, in qua fl. Selleis, ad quam sita Ephrya, diversa a ceteris Ephyris, etiam Thesprotica : Ἀπολλόδωρος δὲ διδάσκων, ὃν τρόπον ὁ ποιητὴς εἰώθε διαστέλλεσθαι τὰς ὁμωνυμίας, οἷον ἐπὶ τοῦ Ὀρχομενοῦ, τὸν μὲν Ἀρκαδικὸν πολὺμηνον καλῶν, τὸν δὲ Βοιωτικὸν Μινύειον, καὶ Σάμον Θρηϊκίην, συντιθεῖς,

Μεσσηγὺς δὲ Σάμου καὶ Ἰμβρου, ἵνα χωρίσῃ ἀπὸ τῆς Ἰωνικῆς, οὕτω φησὶ καὶ τὴν Θεσπρωτικὴν Ἐφύραν διαστέλλεσθαι τῇ τε « τηλόθεν » καὶ τῇ « ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος. » Ταῦτα δ' οὐχ ὁμολογεῖ τοῖς ὑπὸ τοῦ Σκηπίου Δημητρίου λεγομένοις, παρ' οὗ μεταφέρει τὰ πλείεστα. Ἐκεῖνος γάρ οὐ φησιν εἶναι Σελλήεντα ἐν Θεσπρωτοῖς ποταμὸν, ἀλλ' ἐν τῇ Ἠλείᾳ παρὰ τὴν ἐκεῖ Ἐφύραν, ὡς προείπομεν, κ. τ. λ.

Schol. II. N, 301 : Quattuor sunt urbes Ephyræ nomine : Nūn οὖν λέγει τοὺς καλουμένους Κρανωνίους ἐν Θεσσαλίᾳ, ὡς Ἀπολλόδωρος ἱστορεῖ. Cf. Eustath. ad Od. B, p. 1415, 50.

Schol. codicis Hamburgensis ad. Hom. Odys. A, 259 : Ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἰλλου Μερμερίδαο.] Ἰάσων ἅμα τῇ Μηδείᾳ ἐν Ἐφύρᾳ τῆς Θεσπρωτίας παραγεγνημένος ἴσχει Φέρητα · οὐ Μέρμερος · οὐ Ἰλλος · οἵτινες ἐβασίλευσαν Θεσπρωτίας · ὡς ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος δ' Ἀθηναῖος. « Habuit ergo ante oculos Apollodorus et is, quem exscripsit Eustath. ad e. l. Odys. p. 1416, l. 2. » Heynius.

dam Erysichæos esse ait : quorum mentionem facit Aleman.

169.

Magnitudinem (Cretæ) insulae Sosicrates, quem res huius insulae exquisite tradidisse Apollodorus ait, definit.

170.

Apollodorus docens qua ratione Homerus soleat homonyma vocabula distinguere, ut quum Orchomenum Arcadiae « pecoris divitem. » Beotiae ejusdem nominis urbem « Minyium » appellat : et Samum Thraciam appposito adjectivo dicit, vel sic, « Samum inter et Imbrum, » ut ab Ionica insula distinguat : sic eum ait etiam Thesproticam Ephyræ distinguere ab aliis, voce « procul » et « a flumine » *Selleute*. Atqui hæc non conveniunt cum iis, quæ Demetrius Scepsius dicit, a quo iste pleraque transfert. Hic enim non in Thesprotis, sed in Elea apud Ephyræm illic sitam tradit flumen esse Selleutem, ut ipsi quoque in antecedentibus docuimus.

Hoc loco Homerus [II. N, 301] Cranonios (qui antea Ephyræ dicebantur) intelligit, ut narrat Apollodorus.

Jason Ephyræ, Thesprotiae urbe, una cum Medea versatus ex ea filium suscepit Pherelem; huius est Mer-

Eustath. ad Odys. B, 328 : Ἡ καὶ ἀπὸ Ἐφύρης τῆς προϊστορηθείσης, τῆς διὰ Μηδείαν πολυφαρμάκου, ὡς ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος δ' Ἀθηναῖος.

171.

Suidas : Κάλυμνος, ὃ ἐν Αἰγύπτῳ σίτος · ἀντὶ τοῦ Καλύμνιος. Ὁ γὰρ Φιλιάδελφος ἐκ Καλυδωνῶν (edit. Καλυδωνῶν) μετήγαγε τὸ σπέρμα. Ὁ (δὲ) Ἀπολλόδωρος φησὶ λέγεσθαι Καλύδνας ὡς Καλύδας.

Etymol. M : Κάλυμνος ὃ ἐν Αἰγύπτῳ σίτος. Ἀντὶ τοῦ Καλύμνιος. Ὁ γὰρ Φιλιάδελφος ἐκ Καλυδωνῶν μετήγαγε τὸ σπέρμα. « Νήσους τε Καλυδνάς », ἅς ὁ Ἀπολλόδωρος φησὶ λέγεσθαι Καλύδνας ὡς Καλύδας.

Postrema spectant ad II. B, 677. Cf. de hi: Calydnis insulis, sicut de illis quæ e regione Trojæ juxta Tenedum sitæ erant, Strabo X extrem., XIII, p. 900, Steph. Byz., Eustath. ac Dionys. 530, Lycophron. 25, O. Muller. Orchom. I, p. 109, 421.

172.

Strabo VIII, p. 568, C (p. 370) : Περί δὲ τῇ Ἑλλάδος καὶ Ἑλλήνων καὶ Πανελλήνων ἀντιλέγεται. ... Ἀπολλόδωρος δὲ μόνους τοὺς ἐν τῇ Θετταλίᾳ καλεῖσθαι φησὶν Ἑλλήνας (II. B, 684).

Μυρμιδόνες δ' ἐκαλούντο καὶ Ἑλλήνες.

Ἡσίοδον μέντοι καὶ Ἀρχιλόχον ἤδη εἰδέναι καὶ Ἑλλήνας λέγεσθαι τοὺς σύμπαντας καὶ Πανελλήνας · τὸ μὲν περὶ Προϊτῶν λέγοντα; ὡς « Πανελλήνες ἐμνήστευσον αὐτάς, » τὸν δὲ, ὡς « Πανελλήνων διζὺς ἐθάσον συνέδραμεν. »

173.

Strabo VI, p. 390, B (p. 254) : Φιλοκτήτου δ' ἐστὶ καὶ ἡ παλαιὰ Κρίμισα περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τοῖς Περί νεῶν, τοῦ Φιλοκτῆτοι μνησθεῖς, λέγειν τινὰς φησὶν, ὡς εἰς τὴν Κροτωνιάτιν ἀφικόμενος Κρίμισαν ἀκραν οἰκίσαι, καὶ Χώνην

merus, huius Illus, qui in Thesprotia regnaverunt, referente Apollodoro Atheniensi.

Ephrya, propter Medeam venenis abundans, ut narrat Apollodorus Atheniensis.

171.

Κάλυμνος, frumentum Ægyptium : pro Καλύμνιος. Philadelphus enim ex insulis Calydnis semen in Ægyptum transtulit. Apollodorus tradit Καλυδνας dici ut Καλύδας.

172.

De Hellade, et de Hellenibus ac Panhellenibus res habet controversiam. ... Apollodorus solos eos, qui in Thessalia erant, Hellenes appellari ab Homero ait :

Myrmidones dicuntur, et Hellenes.

Hesiodum tamen et Archilochum jam scivisse, etiam Hellenes dici omnes Græcos et Panhellenes, quorum alter de Pretidibus dixerit, Panhellenes (universos Græcos) earum conjugia ambivisse : alter, Panhellenum robur Thasum concurrisse.

173.

Philoctete opus est etiam Crimisa vetus, eadem in regione (sc. in Lucania). Apollodorus in Commentario de navibus, facta Philoctetæ mentione, quosdam ait refferre, eum, quum in Crotoniatarum pervenisset agrum, Crimisam arcem condidisse, superque ea urbem Cho-

πολιν ὑπὲρ αὐτῆς, ἀφ' ἧς οἱ ταύτῃ Χῳνες ἐκλήθησαν· παρ' αὐτοῦ δὲ τινες σταλέντες εἰς Σικελίαν, περὶ Ἐρυκα μετὰ Αἰγέστου τοῦ Τρωῆς Αἰγέστην τειγίσαι (sc. λέγονται).

174.

Schol. Apollonii III, 1090: Αἰμονία τοπρότερον ἢ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο. Καὶ ἄλλας δὲ ἔσχεν ὀνομασίας. Ἐλέγετο δὲ καὶ Πυρρόδια (lego: Πυρραία, ut apud Strabon. lib. IX, fin. *Heyn.*) ἀπὸ Πύρρας τῆς Δευκαλίωνος, [Ἡ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο τοπαλαῖον Πύρρα] ὡς Ῥιανός·

Πύρραν δῆποτε, τὴν γε παλαιότερον καλεῖσθαι
Πύρρης Δευκαλίωνος ἀπ' ἀρχαῖς ἀλόχοιο·
Αἰμονίην δ' ἐξ αὐτῆς ἀφ' Αἰμονος, ὃν ὅρα Πέλαστος
γείνατο φέρτατον υἱόν· ὃ δ' αὖ τέκε Θεσσαλον Αἴμων·
τοῦ δ' ἀπὸ Θεσσαλῆν λαοὶ μετεστημίζαντο.

Οἱ δὲ ἀπὸ Θεσσαλοῦ τοῦ Φειδιππου πατρός, τοῦ Ἡρακλείδου, μετὰ τὰ Τρωϊκὰ κληθῆναι φασί. (V. II. B, 678.) Διαιρεῖται δὲ εἰς μέρη τέσσαρα· Πελασγιῶτιν, Θεσσαλιῶτιν, Ἰωλκίτιν, Φθιώτιν. Ταῦτα παρατίθεται Ἀπολλόδορος ἐν νεῶν καταλόγῳ.

175.

Strabo VII, p. 505, B (328), Helli vel Selli circa Dodonam: Οἰονται δὲ, φησὶν ὁ Ἀπολλόδορος, ἀπὸ τῶν ἐλῶν τῶν περὶ τὸ ἱερὸν οὕτω καλεῖσθαι. Τὸν μέντοι ποιητὴν οὐ λέγειν Ἐλλούς, ἀλλὰ Σελλούς ὑπολαμβάνει τοὺς περὶ τὸ ἱερὸν, προσθεῖς, ὅτι καὶ Σελλήεντα τινα ὀνομάζει ποταμόν. Ὀνομάζει μὲν οὖν, ὅταν φῇ (II. B, 659)·

Τηλόθεν ἐξ Ἐφύρας ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος·

*ἐν δὲ Θεσπρωτοῖς Ἐφύρας, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐντός Ἡλείοις· ἐκεῖ γὰρ εἶναι τὸν Σελλήεντα, ἐν δὲ Θεσπρωτοῖς οὐδένα, οὐδ' ἐν Μολοττοῖς.

« In loco valde corrupto Casaub. cum Xylandro supplet: Οὐ τῆς ἐν Θεσπρωτοῖς Ἐφύρας, quasi non Thesprotiae Ephyram, sed Elidis intelligi in loco Homérico voluerit Apollodorus. Ita vero aliter ille in his, quam in Bibliotheca

II, 7, 6, statuisset videri debet: nam ibi in Epiro res Herculis gestas enarrat: Phylantis autem filia Astioche. Verum apponemus statim locum alium Strabonis, ex quo patebit locum paullo ante recitatum lacuna laborare ante ista: Ἐν δὲ Θεσπρωτοῖς Ἐφύρας. Excidit enim mentio Demetrii Scepsii, cujus illa fuit admonitio: ad Ephyram Thesproticam Selleentem esse nullum: hunc Elidis esse fluvium. Ceterum ad Strabonis mentem spectat similis versus II. O, 531, de Phyleo. Nata diversitas ex nominis similitudine Phylei et Phylantis. De Ephyra Epiri nemo dubitet: cf. Stephan. Byz.; sed de amne Selleente dubitatur.» *Heyn.* Quare Siebenkees. lacunam explendam censet hunc fere in modum: Ὁ δὲ Σχήφιος Δημήτριος οὐ φησιν εἶναι τῆς ἐν Θεσπρωτοῖς Ἐφ., ἀλλὰ τῆς ἐν τοῖς...

ΤΡΩΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΟΣ.

176.

Strabo XII, p. 829, C (p. 552), ubi agit de versibus Hom. II. B, 856:

Αὐτὰρ Ἀλκίωνα Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἤρχον,
τηλόθεν ἐξ Ἀλύδης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλην.

Postquam de Theopompi, Demetrii Scepsii, Menecratis sententiis disputaverat, pergit ita: Πρὸς Ἀπολλόδορον δὲ περὶ τῶν αὐτῶν ἐν τῷ Τρωϊκῷ διακόσμῳ διαλεγόμενον, πολλὰ μὲν εἴρηται πρότερον, καὶ νῦν δὲ λεκτέον. Οὐ γὰρ οἶεται δεῖν δέχεσθαι τοὺς Ἀλκίωνα ἐκτός τοῦ Ἄλως· μηδεμίαν γὰρ συμμαχίαν ἀφίχθαι τοῖς Τρωσὶν ἐκ τῆς περσείας τοῦ Ἄλως. In sequentibus Apollodorum refutare studet. Ἀλλ' οὐδὲ δόξαν ἔχει τοιαύτην τῶν παλαιῶν εἰπεῖν, ὡς συμφωνούντων ἀπάντων, μηδένας ἐκ τῆς περσείας τοῦ Ἄλως κοινωνῆσαι τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου. Πρὸς τοὐναντίον δὲ μάλλον εὖροι τις ἂν μαρτυρίας. Μαιάνδριος γοῦν ἐκ τῶν Λευκοσύρων φησὶ τοὺς Ἐνετοὺς ὀρμηθέντας συμμαχεῖν τοῖς Τρωσὶν. Deinde per-

175.

Censent, inquit Apollodorus, Hellos vel Sellos a paludibus (*hele* Gravis hoc est), quæ sunt circa Dodonæum templum, sic dictos; ipse quidem poetam non Hellos, sed Sellos vocare templi accolæ existinat, additque nominari ab Homero etiam fluvium quendam Selleentem. Quem quidem hoc versu poeta nominat:

Ex Ephyra procul hinc, ad flumen Selleentem.

Demetrius Scepsius vero non vult intelligi Ephyram Thesprotiæ, sed eam quæ est apud Eleos intra Peloponnesum habitantes: ibi enim esse id nominis fluvium, nullum vero apud Thesprotos, neque apud Molossos.

TROJANARUM COPIARUM RECENSUS.

176.

Contra Apollodorum de iisdem in Trojani exercitus recensione disserentem, etsi jam multa diximus, tamen etiam nunc dicendum est. Nec enim putat Halizonas esse extra Halyn intelligendos: nulla enim auxilia Trojani venisse ex iis, quæ sunt trans Halyn, regionibus.

nen, a qua Chones in ea regione dicti; et missos ab eo quosdam in Siciliam ad Erycem cum Ægesto Trojano, Ægestam urbem ædificasse.

174.

Thessalia prius dicebatur Hæmonia, atque alia nomina habebat. Appellabatur etiam Pyrrhodia (*vel potius* Pyrrhæa) a Pyrrha Deucalionis conjugē, ut dicit Rhianus:

Pyrrham, quam antiquiores nominabant

a Pyrrha, Deucalionis vetusta conjugē; [Pelagus
rursus terram nominabant Hæmoniam ab Hæmone, quem
genuit fortissimum filium. Hæmon vero procreavit Thes-

[salum,

a quo Thessaliam populi eam mutato nomine dixerunt.

Alii Thessaliam a Thessalo Phidippi patre, Heraclida, post Troica denominatam volunt. Dispersitur vero in quattuor partes, Pelasgotidem, Thessaliotidem, Iolciotidem, Plithiotidem. Hæc apponit Apollodorus in Navi Catalogo.

git p. 830, C (553): Αὐτὸς δὲ ὁ Ἀπολλόδορος πα-
ρατίθησι τὸ τοῦ Ζηνοδότου, ὅτι γράφει (H. B, 852).

Ἐξ Ἑνετῆς, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων.

Ταύτην δὲ φησιν Ἑκαταῖον τὸν Μιλήσιον δέχεσθαι
τὴν Ἀμισόν. Ἡ δὲ Ἀμισὸς εἴρηται διότι τῶν Λευκο-
σύρων ἐστὶ, καὶ ἐκτὸς τοῦ Ἄλυσος.

177.

Strabo XIV, p. 976, B (661): Τοῦ ποιητοῦ δὲ
εἰρηκώτος οὕτως (H. B, 867).

Μάσθλης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων.

οὐκ ἔχει λόγον, πῶς τοσαῦτα εἰδὼς ἔθνη βάρβαρα,
μόνους εἴρχε βαρβαροφώνους τοὺς Κᾶρας, βαρβάρους
δὲ οὐδένας. Οὐτ' οὖν Θουκυδίδης ὁρθῶς· οὐδὲ γὰρ
λέγεσθαι φησι βαρβάρους, διὰ τὸ μηδὲ Ἑλληνὰς πῶ
ἀντίπαλον εἰς ἐν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι· τὸ τε γὰρ, Μηδὲ
Ἑλληνὰς πῶ, ψεύδος αὐτὸς ὁ ποιητὴς ἀπελέγει.

Ἄνδρὸς, τοῦ κλέος εὐρύ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.

καὶ πάλιν.

Ἢτ' ἐθέλης τερτῆρην ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.

Μη λεγομένων τε βαρβάρων, πῶς ἐμελλεν εὖ λεγθῆ-
σεσθαι τὸ βαρβαροφώνων; Οὐτε δὲ οὗτος εὖ· οὐτ'
Ἀπολλόδορος ὁ γραμματικὸς, ὅτι τῷ κοινῷ ὀνόματι
ιδίως καὶ λοιδορίας ἐγρῶντο οἱ Ἑλληνες κατὰ τῶν
Καρῶν, καὶ μάλιστα οἱ Ἴωνες, μισοῦντες αὐτοὺς διὰ
τὴν ἔθρην καὶ τὰς συνεχεῖς στρατείας. Ἐγρῆν γὰρ
οὕτω βαρβάρους ὀνομάζειν. Ἡμεῖς δὲ ζητοῦμεν, διὰ
τί βαρβαροφώνους καλεῖ, βαρβάρους δ' οὐδ' ἀπαξ.
Ὅτι, φησί, τὸ πληθυντικὸν εἰς τὸ μέτρον οὐκ ἐμπί-
πτει, διὰ τοῦτ' οὐκ εἴρχε βαρβάρους. In sequenti-
bus Strabo respondet.

Ipsa Apollodorus Zenodoti istuc adducit, quod scribat:

Ex Heneta, mulas regio quae gignit agrestes.

Hanc asserit Henetam ab Hecataeo Milesio accipi pro urbe
Amiso. Demonstravimus autem, Leucosycorum esse
Amisum, et extra Halyn sitam.

177.

Quum Homerus dixerit: « At Masthles Cares du-
xit barbarilingues: quæstio oritur, cur, qui tam
multas gentes norat barbaras, solos Cares barbarilingues
dixerit, barbaros nullos. Non recte Thucydides, qui pro-
pterea negat ab eo barbaros appellari, quia ne Græci
quidem, quorum nomen his opponeretur, in unum nomen
secreti erant. Nam quod de Græcis ille dicit, falsi ipse
Homerus convincit:

Gloria cuius summa per Helladaque et medium Argos;
et iterum:

Si libet oblectare per Hellada te et medium Argos.

Tum si nulli dicebantur barbari, quomodo recte dicturus
erat barbarilingues? Igitur neque hic recte, neque Apol-
lodorus grammaticus qui ait, communi nomine pecu-
liariter et conviciandi causa Græcos usos, maxime Iones
adversus Cares, quos odio haberent ob assiduas inimi-
citas atque bella. Etenim hac ratione fuerunt barbari
nominandi. Nos autem causam quaerimus, cur ne se-
mel quidem barbarorum facta mentione, barbarilinguini
meminerit. Ille ait, pluralem casum Barbaros non recipi

178.

Idem XIV, p. 995, A (p. 677): Ὁ γὰρ Ἀπολλό-
δορος ἐν τοῖς Περὶ νεῶν ἔτι καὶ τοιαῦτα λέγει· τοὺς
γὰρ ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπικούρους τῶν Τρώων ἅπαντας
κατηριθμεῖσθαι φησιν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ τῆς χερβονή-
σου κατοίκους ὄντας, ἧς ὁ στενότατος ἰσθμὸς ἐστὶ τὸ
μεταξὺ τοῦ κατὰ Σινώπην μυχοῦ καὶ Ἰσσοῦ· αἱ δὲ
ἐκτὸς πλευραὶ, φησί, τριγωνοειδοῦς οὐσας, εἰσι μὲν
ἄνισοι, παρῆκουσι δὲ ἡ μὲν ἀπὸ Κιλικίας ἐπὶ Χελι-
δονίας, ἡ δ' ἐνθὲν ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ Εὐξείνου, ἡ δ'
ἐπὶ Σινώπην πάλιν ἐνθὲνδε. Inde refellit singula
Strabo; tum p. 996, B, quum Ephorus dixisset,
illam Chersonesum inhabitare gentes sedecim,
Διαιτῶν ταῦτα ὁ Ἀπολλόδορος ἐπτακαίδεκατον φησὶν
εἶναι τὸ τῶν Γαλατῶν, ὁ νεώτερον ἐστὶ τοῦ Ἐφόρου
et iterum p. 998, A: Ἀπολλόδορος δὲ τούτων μὲν
ἐφρόντισεν οὐδὲν, τοῖς δὲ ἑκκαίδεκα ἔθνεσι προστίθησιν
ἐπτακαίδεκατον, τὸ τῶν Γαλατῶν, ἄλλως μὲν χρή-
σιμον λεγθῆναι, πρὸς δὲ τὴν διαίταν τῶν τοῦ Ἐφόρου
λεγομένων ἢ παραλειπομένων οὐδὲν δεόν· εἴρχε δὲ
τὴν αἰτίαν αὐτὸς, ὅτι ταῦτα πάντα νεώτερα τῆς ἐκεί-
νου ἡλικίας. Μεταθὰς δ' ἐπὶ τὸν ποιητὴν, τοῦτο μὲν
ὁρθῶς λέγει, διότι πολλὰ σύγχυσις γεγενῆται τῶν
βαρβάρων ἔθνων ἀπὸ τῶν Τρωϊκῶν ἐς τὰ νῦν διὰ τὰς
μεταπτώσεις· καὶ γὰρ προσγένονε τινα καὶ ἐλλέλοιπε
καὶ διέσπασαι καὶ συνῆκται εἰς ἐν. Οὐκ εὖ δὲ τὴν
αἰτίαν διττὴν ἀποφαίνει, δι' ἣν οὐ μέμνηται τινοῦ ὁ
ποιητὴς, ἢ τῷ μήπω τότε οἰκεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἔθνους
τούτου, ἢ τῷ ἐν ἐτέρῳ γένει περιέχεσθαι. P. 999, A:
Ἐτι καὶ ταῦτα μέμψαιτο ἂν τις τοῦ Ἀπολλοδώρου,
ὅτι τῶν νεωτέρων καινοτομούντων πολλὰ παρὰ τὰς
Ὀμηρικὰς ἀποφάσεις, εἰσθῶς ταῦτ' ἐλέγχειν ἐπὶ

in versum heroicum, ideoque barbaros non esse nomi-
natim expressos.

178.

Apollodorus in Navium Catalogo etiam hæc dicit:
Asianos Troum auxilarios omnes ab Homero enume-
rari qui habitaverint peninsulam, ejus angustissimus
isthmus sit inter maris intimum sinum ad Sinopen et
Issum: externa latera, formæ triquetra, inæqualia; quo-
rum unum sit a Cilicia ad Chelidonias, alterum inde ad
os Ponti Euxini, tertium hinc ad Sinopen.

Quas (gentes) Apollodorus quum recensuisset, addit
decimam septimam Galatarum, quæ Ephoro est recentior.

Apollodorus, his omnibus neglectis, sedecim gentibus
decimam septimam adjungit Galaticam; alias quidem
utiliter dicendam, sed nihil facientem ad ea quæ Epho-
rus aut dixit, aut reliquit: causam ipse affert: quod
hæc Ephori ætate omnia sint posteriora. Transiens deinde
ad Homerum, recte quidem hoc dicit, magnam confu-
sionem a bello Trojano barbaris incidisse ad nostra usque
tempora propter mutationes: nam et exstitisse quosdam
populos, et defecisse, et divulsos esse, et in unum
coaluisse alios. Non recte autem duplicem affert causam,
cur quorundam non meminerit poeta: quia nimi-
rum aut nondum gens aliqua istuc habitaverit, aut alii
fuerit inserta.

Id quoque vitio vertere Apollodoro possis, quod, quum
soleant recentiores innovare quædam præter Homericam

πλέον, ἐνταῦθα οὐκ ὠλιγόρηκε μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰν-
αντία εἰς ἓν συνάγει τὰ μὴ ὁσαύτως λεγόμενα. Ὁ
μὲν γὰρ Ξάνθος ὁ Λυδὸς μετὰ τὰ Τρωϊκὰ φησιν ἔλθιν
τοὺς Φρύγας ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν ἀριστερῶν τοῦ
Πόντου, ἀγαγεῖν δ' αὐτοὺς Σκαμάνδριον ἐκ Βερεκύν-
των καὶ Ἀσκανίας· ἐπιλέγει δὲ τούτοις ὁ Ἀπολλό-
δωρος, ὅτι τῆς Ἀσκανίας ταύτης μνημονεύει καὶ
Ὁμηρος, ἧς ὁ Ξάνθος·

Φόρυκος δὲ Φρύγας ἔγε καὶ Ἀσκάσιος θεοειδὴς
τῆλ' ἐξ Ἀσκανίας.

Ἄλλ' εἰ οὕτως ἔχει, ἡ μὲν μετανάστασις ὕστερον ἂν
εἴη τῶν Τρωϊκῶν γεγονυῖα... Pluribus in hunc
modum adversus eum disputatis, pergit : Οὕτω
δὲ περὶ τῶν Φρυγῶν εἰπόν, ἐπιφέρει καὶ τὰ περὶ τῶν
Μυσῶν οὐχ ὁμολογούμενα τούτοις· λέγεσθαι γὰρ φησι
καὶ τῆς Μυσίας κώμην Ἀσκανίαν περὶ λίμνην δμῶ-
νυμον, ἐξ ἧς καὶ τὸν Ἀσκάσιον ποταμὸν ρεῖν, οὗ
μνημονεύει καὶ Εὐφώριον·

Μυσοῖο παρ' ὕδασι τ' Ἀσκανίαιοι·

καὶ δ' Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος·

Οἱ καὶ ἐπ' Ἀσκανίῳ δώματ' ἔχρουσι ῥόω
Αἰμνῆς Ἀσκανίης ἐπὶ χεῖλεσι· ἐνθα Δολίων
υἱὸς Σίλγῳ νάσσατο καὶ Μελίης.

Καλοῦσι δὲ, φησί, Δολωνίδα καὶ Μυσίαν τὴν περὶ Κύ-
ζικον ἰόντι εἰς Μιλητούπολιν.

179.

Steph. Byz. Τένεδος ... ἔστι καὶ πόλις Τένεδος
πρὸς τῇ Λυκίᾳ. Ἀπολλόδωρος δὲ Παμφυλίης αὐτὴν
εἶναί φησι... Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν νεῶν καταλόγῳ φη-
σιν, ὅτι τοὺς μὲν τῆς Παμφυλίας Τενεδεῖς, τοὺς δὲ
τῆς νήσου Τενεδίους.

180.

Schol. Il. N, 12, Σάμου ὑληέσσης Θρηκίης. De

Samothracis originibus : Σάμιοι οἱ ἐν Ἰωνίᾳ μετὰ
διακοσιοστὸν καὶ ἑννατον ἔτος τῶν Τρωϊκῶν χρη-
σμὸν ἔλαβον παρὰ τοῦ Πυθίου εἰς τὴν ἐν Τρωάδι
Θράκην μετοικῆσαι· ἀφ' ὧν ἡ Σαμοθράκη προσηγο-
ρεῖται. Ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ. « De nomine
utique traditum falso : quandoquidem nomen
Sami jam in Homero eod. loco occurrit, Σάμου
Θρηκίης. Desunt quoque ea in Schol. Ven. »
Heyn. Hoc fragm. rectius fortasse e Chronicis
petitum dixeris.

ΤΑ ΠΕΡΙ ΣΩΦΡΟΝΟΣ.

181.

Schol. Il. E, 5-6 : Παρὰ δὲ Σικελιώταις τὸ μὲν
ἀρχαῖον (sc. τάλαντον) ἦν μῶν χθ', νῦν δὲ ιβ'. Δύ-
ναται δὲ εἶναι τρία ἡμιωβόλια, ὡς ἐν τοῖς περὶ Σώφρο-
νος Ἀπολλοδώρου, ἐκ τῶν Διογενιανοῦ τῆς ἐπιτομῆς
Ἑλληνικῶν ὀνομάτων. Τρία ἡμιωβόλια jocose dicta
videntur talentum. Alias quid sibi voluerit scho-
liasta, non assequor. Ceterum cf. Henr. Steph.
Thes. s. v. Ἡμιωβόλιον.

182.

Athen. III, p. 89, A, ubi de purpura : Ἀπολ-
λόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος προθεῖς
τὸ « λιγνότερα τῶν πορφυρῶν », φησιν ὅτι παροιμία
ἔστι καὶ λέγει, ὡς μὲν τινες, ἀπὸ τοῦ βάμματος· οὗ
γὰρ ἂν προσψάσῃ, ἔλκει ἐφ' ἑαυτὸ, καὶ τοῖς προσ-
παταθειμένοις ἐμποεῖ χρώματος αὐγὴν· ἄλλοι δὲ
ἀπὸ τοῦ ζώου. Conjuncta hæc fuere cum iis quæ
fr. 184 leguntur.

183.

Idem lib. VII, p. 309, C : Σικελιώται δ' εἰσιν,

effata, solitus plerumque eos arguere, hic non modo ne-
glexit, sed contra etiam diverse dicta in unum contraxit.
Nam Xanthus Lydus post bellum Trojanum ait venisse
Phrygas ex Europa et sinistra Ponti parte, adductos a
Scamandrio e Berecyntis et Ascania : his addit Apollo-
dorus, Ascaniæ ejusdem mentionem esse apud Homerum :
Phorceys ducebat Phrygas arduus Ascaniusque
longe ex Ascania.

Atqui si res ita habet, migrationem oportet post bellum
Trojanum evenisse.

Hæc ille de Phrygibus locutus, infert de Mysis non
convenientia cum illis. Ait enim etiam Mysiæ pagum no-
minari Ascaniam apud ejusdem nominis lacum, unde
etiam Ascanius fluat amnis, cujus etiam Euphorio me-
minit :

Ascanii prope Mysi læta fluentia ;

et Alexander Ætolus :

Ascanias ad aquas qui posuere domos,

Ascaniæ sub labra paludis, pone Dolion

Sileno natus et Meliæ incoluit.

Vocant autem, inquit, Dolionidem et Mysiam, qua circa
Cyzicum Miletopolin itur.

179.

Est quoque Tenedus urbs juxta Lyciam ; Apollodorus
vero eam Pamphyliæ esse dicit ... Idem in Navium Cata-

logo Tenedi in Pamphylia urbis cives vocari Tenedenses,
insulæ autem Tenedios.

180.

Samii Ionie anno post res Trojanas ducentesimo noue
Apollinis oraculo jussi sunt in Thraciam migrare e re-
gione sitam Troadis. Ab his Samothrace insula nomen
accepit. Historia legitur apud Apollodorum.

DE SOPHRONE.

181.

Apud Siculos talentum prius erat minarum viginti
quatuor, nunc est duodecim. Potest vero talentum etiam
pondus esse sesquioboli, ut Apollodorus dicit in libro de
Sophrone apud Diogenianum in Epitome nominum Græ-
corum.

182.

Apollodorus Atheniensis, in Commentariis in Sophro-
nem, præmissa illa dictione, *Purpuris voracior*, dicit
esse proverbium, quod, ut quidem alii existimant, de
fuo purpuræ loquatur, qui tincturæ inservit ; propterea
quod ad se ille trahat quidquid attigerit, et coloris splen-
dorem impertiat omnibus quæ ei admoventur : ex alio-
rum vero sententia, de ipso animali.

183.

Sunt Siculi qui gobium *cothonis* nomine afficiunt,

οὐ τὸν κωιδὸν κώδωνα καλοῦντες, ὡς Νίκανδρός φησιν ὁ Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώτταις, καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος.

184.

Athenæus VII, p. 281, F: Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ τρίτῳ περὶ Σώφρονος, τῷ εἰς τοὺς ἀνδρείους μίμους, προθεῖς τὸ, « Καταπυγοτέραν τ' ἀλφηστᾶν, » φησὶν. « Ἰλῦς τινες οἱ ἀλφησταί, τὸ μὲν ὅλον κιχρόρειδεῖς, πορφυρίζοντες δὲ κατὰ τινα μέρη. Φασὶ δ' αὐτοὺς ἀλίσκεσθαι σύνδου, καὶ φκίνεσθαι τὸν ἕτερον ἐπὶ τοῦ ἑτέρου κατ' οὐρανὸν ἐπόμενον. Ἀπὸ τοῦ οὖν κατὰ τὴν πυγὴν θατέρῳ τὸν ἕτερον ἀκολουθεῖν, τῶν ἀρχαίων τινὲς τοὺς ἀρχατεῖς καὶ καταφερεῖς οὕτω καλοῦσιν. »

Exscripsit hæc, sed negligentius, Etym. M. in Ἀλφηστής. Cf. Hesych. h. v. et Eustath. p. 1166, 43.

185.

Schol. Aristoph. ad Vesp. 523: Mos erat, ut Theopompus dicit, quando mensa tollenda erat, ἐπιβροφῆν ἀγαθοῦ δαίμονος. Ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος καί, ὅτι τὸ ποτήριον (τοῦ ἀγαθοῦ δαίμονος) μεστὸν πάλιν ἀπεπλήρουν, δεδῆλκωκεν ἐν τῇ δ' περὶ Σώφρονος.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΧΑΡΜΟΥ.

186.

Suidas: Καρδιώττειν τὴν καρδίαν ἀλγεῖν, Σικελιώται· ἡμεῖς δὲ βουλιμιᾶν (hanc vocem Bernhardy ex seqq. irrepsisse putat; reponi vult λιμώττειν). Ἀπολλόδωρος ἐν ἑκτῷ περὶ Ἐπιχάρμου τοὺς Σικελιώτας φησὶ τὸν στόμαχον ἐπιδοάκνεσθαι ὑπὸ λιμοῦ καρδιώττειν λέγειν, ὅπερ βουλιμιᾶν λέγει Ξενοφῶν.

Eadem Photius in Lexico. Cf. Hesych. h. v. et Erotian. h. v. Pollux II, 217 et Aelius Dionysius apud Eustath. Od. Δ, p. 1508.

187.

Athenæus XIV, p. 648, D: Τὰ δὲ ψευδεπιχάρμεια ταῦτα ... πεποιήκασιν ἄνδρες ἐνδοξοί, Χρυσόγονος τε ὁ αὐλητής, ὡς φησιν Ἀριστοξένος ἐν ὁμόῳ πολιτικῶν νόμων, τὴν Πολιτείαν ἐπιγραφομένην.

teste Nicandro Colophonio in Glossis, et Apollodoro in iis quæ de Sophrone scripsit.

184.

Apollodorus Atheniensis, tertio de Sophrone libro, quo Commentarius in Viriles Mimos continetur, præpositis verbis καταπυγοτέραν τ' ἀλφηστᾶν (id est, libidiniosorem alphestis), hæc subiicit: « Sunt alpheste pisces quidam, in totum quidem fulvi coloris, sed nonnullis in partibus purpurei. Quos aiunt semper binos simul capi, reperiri quæ alterum ad caudam alterius sequentem. Igitur ab hoc ipso, quod alter alterum ad nates sequitur, nonnulli veterum homines intemperantes libidinososque alphestas vocant. »

185.

Apollodorus libro quarto de Sophrone docet veteres versus finem cœnæ poculum (boni genii) rursus implevisse.

Φιλόχορος δ' ἐν τοῖς περὶ μαντικῆς Ἀξιόπιστον τὸν εἶτε Λοκρὸν γένος ἢ Σικυωνιον τὸν Κανόνα καὶ τὰς Γνώμας πεποιήκηναι φησὶν. Ὁμοίως δὲ ἱστορεῖ καὶ Ἀπολλόδωρος.

188.

« Eodem libello puto occurrisset etymologiam pultis, πόλτου. Varro De LL. IV, p. 17 (V, § 105): De victu antiquissima puls; hæc appellata vel quod ita Græci, vel ab eo, ut scribit Apollodorus, quod ita sonet, quom aquæ ferventi insipitur. h. miscetur, inspergitur. Pultem dictam vult quia ebullit farina aqua mixta. Jam apud Athen. XIV, p. 648, B: Πόλτου δὲ μνημονεύει Ἀλκμάν ... καὶ Ἐπίχαρμος δὲ οὕτως λέγει ἐν Γᾷ καὶ θαλάσῃ: (quod drama fuit) ... « πόλτον ἔψιν ὄρθριον. » Hunc locum illustrasse videtur Apollodorus, quum pultis etymologiam afferret. » Heynius.

ΠΕΡΙ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΩΝ

sive

ΕΤΥΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΝ.

Varro De L. L. lib. VI, pr.: Origines verborum, quæ sint locorum, et ea quæ in his, in priore libro scripsi; in hoc dicam de vocabulis temporum ... atque si qua erunt ex diverso genere adjuncta, potius cognationi verborum, quam auditori calumnianti, geremus morem. Hujus rei auctor satis mihi Chrysippus et Antipater, et illi, in quibus etsi non tantum acuminis, at plus literarum: in quo est Aristophanes et Apollodorus: qui omnes verba ex verbis ita declinari scribunt, ut verba literas alia assumant, alia mittant, alia commutent.

« Ἀπολλόδωρος ἐν Γλώτταις laudatur in Scholiis ad Il. Γ, 244. At A, 567 expressus Ἀριστοφάνης. Forte inde II, 95 et Ω, 110: nam Ven. A. ad Il. A, 244: Οὐδὲν ἔτισας, πλεονάζει τὸ δέν. ... Ἀρίσταρχος παρέλκειν λέγει τὸ δέν. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν Γλώσσαις, εἶναι τὸ πλῆρες, οὐδὲ ἐν. Petitum inde forte est II, 95, πάλιν τροπᾶσθαι. Νικίας ὑφ' ἐν ἀνέγνω παλιν-

DE EPICCHARMO.

186.

Καρδιώττειν apud Siceliotas significat cordis dolorem sentire: quod apud nos βουλιμιᾶν. Apollodorus libro sexto de Epicharmo auctor est, Siceliotas καρδιώττειν dicere si cuius stomachus fame vellicatur, quod Xenophon βουλιμιᾶν vocat.

187.

Carmina sub Epicharmi nomine ferri solita viri fecerunt præstantes; Chrysogonus tibicen, ut ait Aristoxenus octavo libro Legum Civilium, carminis illius auctor est, quod Respublica inscribitur: Axipistum autem, Locrum genere aut Sicyonium, Canonem scripsisse et Sententias, Philochorus ait in libro de Divinatione. Eademque Apollodorus tradit.

τροπάσθαι. Ἀπολλόδωρος δὲ, κατὰ διάλυσιν. Et **Q**, 110 : ... προτιάπτω. Ἀπολλόδωρος ... διὰ τοῦ τ τὴν πρόθεσιν γράφουσι. Potuere hæc in Etymologiis occurrere. » *Heynius*.

LIBER I.

189.

Athenæus XI, 9, p. 483, A : Κύμβα. Φιλημων ἐν ταῖς Ἀττικαῖς φωναῖς, κύλικος εἶδος. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῷ Περὶ ἐτυμολογιῶν Παρίους τὸ ποτήριον καλεῖν κύμβα. Paullo ante p. 482, F : Κύμβα, ποτήριον Ἀπολλόδωρος Παρίους. Cf. fr. 245.

190.

Athenæus XIV, p. 663, A : Ὠνομάσθη δὲ ἡ ματ-
τύη, ὥς μὲν ὁ Ἀθηναῖος Ἀπολλόδωρος φησὶν ἐν τῷ
πρώτῳ τῶν Ἑτυμολογουμένων, ἀπὸ τοῦ μαστᾶσθαι,
ὥσπερ καὶ ἡ μαστίχη, καὶ τὰ μάλιστα καὶ [ἡ μᾶζα].
Ἡμεῖς δὲ φαμέν ἀπὸ τοῦ μάττειν. Cf. Hesych. in
Ματτυεῖς.

LIBER II.

191.

Athenæus II, p. 63, D : Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν
δευτέρῳ Ἑτυμολογιῶν, τῶν κολλῶν φησὶ τινὰς καλεῖ-
σθαι κολλυσιδείπνους.

Ad idem opus referenda videntur sequentia.

192.

Apollonius Lexic. Homer. : Ἀείρας. ... ἐπὶ δὲ τοῦ
πρόσφερε· μή μοι οἶνον ἄειρε. ... Εἴρηται δὲ οὕτως,
ἐπεὶ ὁ προσφέρων αἶρει τὸ προσφερόμενον, καὶ αἶρειν
τὸ προσφέρειν. Ἀπὸ δὲ τούτου καὶ τὸν ἄρτον ὠνομά-
σθαι, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος.

Igitur ex Apollodoro sua hausit Etymol. : Ἄρτος.

ETYMOLOGIE.

LIBER I.

189.

Cymba. Philemon, in Vocibus Atticis : « Calicis ge-
nus. » Apollodorus vero, in libro de Etymologiis, Pa-
phios ait poculum vocare *cymba*.

190.

Nomen invenit *matlya* (condimenti genus, Thessalorum
inventum), ut quidem Apollodorus Atheniensis ait primo
libro Etymologiarum, a verbo *μαστᾶσθαι* (mandere) quem-
admodum et *mastiche* et *maza*. Nos vero dicimus nomi-
natam esse a verbo *μάττειν* (pinsere, subigere, macerare).

LIBER II.

191.

Apollodorus, secundo Etymologiarum, ait, cochleas
quasdam *κολλυσιδείπνους* (cœnam impediētes) vocari.

192.

Ἄειρε, tolle pro *adfer* : e.g. « Ne mihi vinum tollas »,
i. e. afferas. Ita vero dicitur, quia is qui aliquid allatu-
rus est id tollit. Itaque αἶρειν (proprie *tollere*) *afferre* signi-
ficat. Ab αἶρειν etiam ἄρτον (*panem*) dici Apollodorus ait.

... παρὰ τὸ αἶρω, τὸ προσφέρω, ὁ καθ' ἑκάστην τῷ
σώματι ἡμῶν προσφερόμενος.

193.

Idem ibid. : Ἀτάλλε· ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος, ἔσαινε
καὶ ἐσχίρτα. Ὡςπερ δὲ ἀπὸ τοῦ παιδός, παίζειν, οὕτως
ἀπὸ τοῦ ἀταλοῦ ἀτάλλειν. Ἀταλὸν δὲ, τὸ ἀπαλὸν καὶ
νήπιον λέγεται οὐκ ἀπιθάνως. Est ergo explicatio
Apollodori in Schol. II. N, 27 : Ἀτάλλε δὲ κήτε' ὑπ'
αὐτῷ] ἐσχίρτα καὶ ἔλαιρεν.

194.

Idem ibid. : Οἰοπόλῳ. Ἀπολλόδωρος, ἐν ᾧ δῖες
πολοῦνται. Schol. II. N, 473 : οἰοπόλῳ· ἥτοι ἐν ᾧ δῖες
ἀναστρέφονται, ὅ ἐστι πρόβατα. Πολεῖν γὰρ τὸ ἀνα-
στρέφειν. Similia v. ap. Eusath., Hesych. et ibi
Interp.

195.

Idem ibid. : Πεξαμένη (II. E, 176) ὁ Ἀπίων, κτε-
νισαμένη, καὶ ὁ Ἀπολλόδωρος. Ἐπιφέρει δὲ καὶ
(Apollodorus) τὸ τὰ ἔρια ξαίνειν, πέκειν· καὶ τὸ
χεῖρειν ταῦτα, πέζει. Καὶ ὁ πόκος. Δηλοῖ δὲ καὶ τὸ,
καταξάνασα. Cf. schol., Eustath. et Hesych.

196.

Idem ibid. : Σακεσπάλος (II. E, 126). Ἀπολλόδω-
ρος· ἥτοι τὰ τῶν πολεμίων σάχη διασείων.

197.

Erotianus : Χέλωμα (leg. χάλωμα), χάλασμα.
Φησὶν Ἀπολλόδωρος.

198.

Zenobius Cent. II, 94 : Γραῦς Σέριφος· Ἀπολλό-
δωρος φησὶν, ὅτι ἐστὶ τις παροιμιώδης λεγομένη Σε-
ριφία γραῦς, ἥ ἐν παρθενίᾳ γεγηρακῖα. Eadem fere
Suidas et Hesych.

193.

Ἀτάλλε, Apollodorus explicat : *exsultabat et læta-
batur*. Ut enim a voce παῖς formatur παίζειν, sic ab
ἀτάλλος ἀτάλλειν. Ἀταλὸν vero de tenera ætate puerili di-
citur.

194.

Οἰοπόλος, locus in quo oves versari solent. Apollodorus.

195.

Πεξαμένη, Apio : *quæ capillos percutit*, etiam Apollo-
dorus. Afferit hic etiam τὸ τὰ ἔρια ξαίνειν, *lanam ton-
dere*, dici πέκειν, quod et χεῖρειν est, unde substantium ὁ
πόκος, i. e. vellus quod tondetur.

196.

Σακεσπάλος, qui hostium scuta (ictibus hastæ) con-
cutit. Apollodorus.

197.

Χάλωμα, submissio, jactus, ut interpretatur Apollo-
dorus.

198.

Anus Seriphia.] Apollodorus proverbii speciem præ-
ferre ait *Anus Seriphia*, quæ a femina in virginitate
consuevit.

199.

Athenæus II, p. 65, F: Ἐγκέφαλοι χοίρειοι... Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος οὐδ' ὀνομάζειν τινὰ τῶν παλαιῶν φησιν ἐγκέφαλον· καὶ Σοφοκλέα γοῦν ἐν Τραχινίαις, ποιήσαντα τὸν Ἡρακλέα βριπτούντα τὸν Λίγαν ἐς θάλασσαν, οὐκ ὀνομάσαι ἐγκέφαλον, ἀλλὰ «λευκὸν μυελόν», ἐκκλίνοντα τὸ μὴ ὀνομαζόμενον (v. 794).

Κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει, μέσου κρατὸς διασπαρέντος αἱματός θ' ὁμοῦ·

καίτοι τὰλλα διαβρήδην ὀνομάσαντα. Καὶ Εὐριπίδης δὲ τὴν Ἐκάβην ὀρηνοῦσαν εἰσαγαγὼν τὸν Ἀστυάνακτα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων βριθέντα, φησὶ· Δύστηνε κτλ. V. Troad. v. 1173-77.

Apollodori opinionem refellit Casaubon. ad l. l.

200.

Idem IV, p. 172, F: Οὐκ ἀγνοῶ δὲ καὶ περὶ Δηλίων ἃ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος εἴρηκεν, ὅτι μαγείρων καὶ τραπεζοποιῶν παρέρχοντο χρεῖας τοῖς παραγινόμενοις πρὸς τὰς ἱερουργίας, καὶ ὅτι ἦν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν πράξεων ὀνόματα, Μάγαδις καὶ Γογγύλος.

201.

Idem XIV, p. 646, A: Κυριθάνας· πλακοῦντάς τινας ὀνομαστικῶς Ἀπολλόδωρος παρ' Ἀλκιμαῖνι. «Potuit autem hoc nec minus ex opere περὶ θεῶν ductum esse.» Heynius.

202.

Idem XIV, p. 646, C: Ψωθία τὰ ψαθύρια... Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Ἀθηναῖος καὶ Θεόδωρος ἐν Ἀττικαῖς γλώσσαις τοῦ ἄρτου τὰ ἐπιψαυόμενα ψωθία καλεῖσθαι· ἅτινα ὀνομάζειν ἀτταράγους. Repetit ea Eustath. p. 1635, 30.

199.

Suilla cerebrum. ... Apollodorus vero Atheniensis ait, ne nominasse quidem ullum e veteribus cerebrum. Itaque et Sophoclem in Trachiniis, quum Herculem fingeret Lichan in mare projicientem, cerebrum non nominasse, sed *albam medullam*; vitantem nomen, quod pronunciare nefas esset:

Albam medullam coma effundit, medio

diffraeto capite, multo cum sanguine:

quamvis aperte cetera nominasset. Et Euripides, Hecubam inducens lugentem Astyanacta, quem e turri Græci præcipitaverant, dicit:

O iafelis etc.

200.

Minime ignoro quæ de Delis Apollodorus dixit Atheniensis, præstitisse eos his, qui sacrorum faciendorum causa Delum veniebant, coquorum et structorum ministerium; fuisseque eis ab ipsa re nomina, Mazæ et Turundæ.

201.

Cribanas: placentas quasdam proprie sic nominat apud Alcmanem Apollodorus.

202.

Psathia: quæ et psathyria ... Apollodorus vero Athe-

203.

Schol. Aristoph. Plut. 535: Φῶδες... Ἀπολλόδωρος τὰ ἐκ τοῦ πυρός ἐρυθρήματα ἢ ἐκ φύλλους, ἢ τοὺς τύλους καὶ τὰ ἐπικαύματα τὰ ἐκ τοῦ πυρός· ὡς τῶν πενήτων διὰ τὸ αὐτοουργεῖν τοῦτο πασχόντων. Fortasse hoc ex Apollodoro medico depromptum.

204.

Schol. Apollonii III, 281: Ὅξέα δεινδύλων. Ἄντι τοῦ ὀξέως παρεπιστρεφόμενος, καὶ εἰς αὐτὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύων. Ὅμηρος δὲ ἐπὶ τοῦ στρέφειν (sc. τοὺς ὀφθαλμούς) τέθεικε τὴν λέξιν, τὸ ἐν ἐπιστροφῇ τοῦ προσώπου παρεγκλίναντα τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύειν, ὡς περὶ καὶ Ἀπολλόδωρος. Apollodoro usus est schol. ad Il. I, 180. Cf. Hesych. v. Δεινδύλων.

205.

Schol. Il. A, 148: Ὑπόδρα, ἐπὶ βρῆμα, πόθεν γίνεται; ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος δύο λέγει παραγωγὰς, ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς μίαν. Cf. Etymol. h. v. et Hesych.

206.

Schol. Ven. ad Il. Z, 97, nonnullos distinguere ait Homeri versum ita: ἄγριον, αἰγμητὴν κρατερὸν, μνήστωρα φόβοιο, Apollodorum vero ita: ἄγριον αἰγμητὴν, κρατερὸν μνήστωρα φόβοιο.

Idem ad Θ, 221 ad verba; φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ: Τί ποτε σημαίνει; ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος, ὅτι περιειλήσας εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ.

207.

Schol. Nicandri Alexiph. 393, p. 58 Par. (p. 80, b, ed. Ald.): Τὸν δὲ στρόμβον, ὃν ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι ὀστρακκὸν τῶν κογχυλίων οἷς καὶ ἐγρόντο ἀντί

niensis et Theodorus in Atticis Glossis aiunt, ea quæ a pane deterguntur vel fricantur, psathia vocari, quæ a nonnullis attaragi nominentur.

203.

Φῶδες (ustio, pustula). Apollodorus eas dicit tumores esse ex igni aut frigore ortos, sive callos et adustiones, quales accidunt, pauperibus, qui quum manu sua victum quaerant, talia perpeti solent.

204.

Ὅξέα δεινδύλων pro ὀξέως παρεπιστρεφόμενος, celeriter oculos in aliquem convertens eique annuens. Homerus hac locutione utitur pro, oculos huc illuc vertere, faciem deflectendo oculis alicui nuere. Hanc explicationem Apollodorus quoque probat.

205.

Ὑπόδρα (torve, torvis oculis) adverbium unde deducitur? Apollodorus affert duas derivationes, Herodianus unam.

206.

Pallium tenens in manu robusta quid significat? Apollodorus dicit Agamemnonem manu circumagere vel vibrare pannum (sc. ut Græcorum terrore percussorum oculos in se converteret).

207.

Στρόμβον (concham) veteres dicebant testam conchyliarum, iisque conchis buccinarum loco utebantur. Sic dicit

σάλπιγγος. Καὶ Ἀπολλόδορος ἐν τοῖς Ὀμήρου οὕτως εἶπε· Στρόμβον δ' ὡς ἔσσευν· «Pertinet ad II. E, 413, nec Apollodorum τὰ Ὀμήρου scripsisse arguit hoc: sed in etymologiis ille vocabulum sic in illo Homérico accipiebat. De ipso significato cf. Hesych., quem tamen in Homero nec schol. nec Eustath. agnoscunt aut memorant.» *Hesych.*

Propter hoc interpretum silentium statuendum esse videtur, attulisse Apollodorum ubi de voce στρόμβος egit ea quæ apud scholiastam legimus, minime vero in ipso Homeri versu στρόμβον positum voluisse pro δστραχον, ne dicam pro σάλπιγγα. Sed omnino dubito num noster Apollodorus excitetur. Nam in reliquis locis ubi hic scholiasta Apollodorum laudat (ad Theriac. 715, 780, 858), medicum intelligit, qui περὶ θηρίων scripsit. Potuit hic, ubi de conchyliis dixit, Homeri mentionem injicere atque ineptam istam interpretationem in medium proferre. Priorior autem sum in eam sententiam, ut verba ἐν τοῖς Ὀμήρου corrupta putem ex ἐν τοῖς θηρίοις vel ἐν τῷ περὶ θηρίων, eundemque qui hæc sic depravavit assuisse verba Homeri.

208.

Hesych.: Ἄγος τὸν (scr. ἀγοστόν) ἀγκῶνα, ... Ἀπολλόδορος δὲ τὸ ἐντὸς τοῦ βραχίονος μέρος. Conf. Etymol. v. Ἀγκών. Unde patet ab ἄγω, frango, ἄγος et ἀγοστός ductum haberi; itaque in Hesychio ἄγος servari posse. *Hesychius.*

209.

Idem: Ἀλίπλοα· τῇ θαλάσῃ ἐπιπλέοντα, ὡς Ἀπολλόδορος. V. II. M, 26. Eadem Etymol. M. h. v. 210.

Idem: Παριχαμίδες· Ἀπολλόδορος παρὰ τοὺς Ἰάμ-

etiam Apollodorus ubi agit de illis Homeri: στρόμβον δ' ὡς ἔσσευν (i. e. *turbinis autem instar concilavit sc. saxum*).

208.

Ἄγοστόν, *cubitum*. Apollodorus: Interiorem brachii partem.

209.

Ἀλίπλοα, mari innatantia, ut dicit Apollodorus.

210.

Παριχαμίδες, modi citharedici ad carmina iambica cantati, ut Apollodorus dicit.

211.

Ἀλάστωρ secundum Apollodorum descendit ab ἀλτεῖν, id est ἀλτανεύτως ἀδικεῖν (*offendere, lædere aliquem inexpressibiliter*).

212.

Ἀσάλῃς, imprudens, nullius rei curam habens. Nam σάλη est *cura*, ἀσάλῃς sine cura, cura vacuus. Æschylus (fr. 368), ἀσάλῃς *μανία*. Sic Herodianus et Apollodorus. Nam ἀσάλεον Sophron securitatem et incogitantiam dicit.

213.

Δατητής. Apollodorus dicit per litteram σ εαστός a δαίω

FRAGMENTA HISTORICORUM.

λους αὐτάς φησὶ πεποιῆσθαι, ἅς οἱ καθαρωδοὶ ἀδουσιν. V. ibi laudd. et ad Ἰαμβίς.

211.

Etymol.: Ἀλάστωρ. ... Κατὰ δὲ Ἀπολλόδορον, ἀπὸ τοῦ ἀλτεῖν, ὃ ἐστὶν ἀλτανεύτως ἀδικεῖν. V. seqq. minus inepta.

212.

Idem: Ἀσάλῃς· ἡ ἀφροντίς, ἡ μηδενὸς φροντί-
ζουσα. Σάλη γὰρ ἡ φροντίς. Ἀσάλῃς δ' ἀμέριμνος. Αἰ-
σχύλος, ἀσάλῃς *μανία*: οὕτως Ἡρωδιανὸς καὶ Ἀπολ-
λόδορος. Καὶ γὰρ ἀσάλεον δ' Ὀφίων τὴν ἀμεριμνίαν
καὶ ἀλογιστίαν καλεῖ. Verisimile igitur Apollodo-
rum de hac voce in libro de Sophrone egisse.

213.

Idem: Δατητής. ... Ἀπολλόδορος διὰ τοῦ σ φησὶ
παρὰ τὸ δαίω δαστός, καὶ ῥῆμα δαστώ· δ παρακείμε-
νος δεδάσθηται, καὶ ἐνδείξ τοῦ σ, δεδάτῃται· ἀφ' οὗ
ὄνομα δατητής, ὡς πεποιῆται, ποιητής, διαιρετῆρες,
μερισταί.

214.

Idem: Ἐλινὸς, ἡ ἄμπελος, ὡς Ἀπολλόδορος.

215.

Idem: Κεραμεὺς παρὰ τὸ κέραμος. Τοῦτο παρὰ
τὴν ἔραν ἔραμος καὶ κέραμος. Ἀπολλόδορος τὴν κε-
καυμένην γῆν ἔραν φησίν. De ἔρα v. Etymol. M.

216.

Idem: Κεφαλῇ. ... Ἡ κατὰ Ἀπολλόδορον, καλύ-
φῃ τις οὖσα, παρὰ τὸ καλύπτειν καὶ σκέπειν τὸν ἐγκέ-
φαλον.

217.

Idem: Κινυρή· ὀδυστική. Κυρίως δὲ κινύρεσθαι
ἐπὶ βοὸς εἴρηται, παρὰ τὸ κινεῖν τὴν οὐρὰν ἐν τῇ μυ-
κᾷσθαι. Καὶ Ἀπίων δὲ εὗρον τὴν ἐτυμολογίαν ταύτην

(*divido*), et verbum δαστώ; tempus præteritum δεδάσθη-
ται et sine littera σ δεδάτῃται. Inde nomen substantivum
δατητής (sicut a πεποιῆται formatur ποιητής), *divisor*,
distributor.

214.

Ἐλινὸς, vitis (*vitis uve psithæ*), ut Apollodorus.

215.

Κεραμεὺς (*figulus*) a κέραμος; κέραμος vero vel ἔραμος
ab ἔρα (*terra*); ἔραν Apollodorus terram ustam esse
dicit.

216.

Κεφαλῇ (*caput*) sic dicta secundum Apollodorum,
quia sit καλύφῃ, tegimentum quippe quod cerebrum tegat
et operiat.

217.

Κινυρή (instrumentum musicum Phœnicium et Syrium
soni queruli), querula. Proprie κινύρεσθαι de bove dicitur,
quia is caudam movet in mugiendo. Apion quum hanc
etymologiam apud Apollodorum invenisset, ipse ταῦρον,
taurum, appellari dicit παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐρὰν,
i. e. *quia caudam extenderet*; atque hunc in modum

παρὰ Ἀπολλοδώρῳ, φησὶν ὅτι ταῦρος λέγεται παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐρὰν, καὶ μετέθηκε τὴν εὐρεσιν τῆς ἐτυμολογίας.

Heynius: « Reperiuntur eadem ap. Schol. Apollonii I, 292, unde simul emendandus Etymologus: ejiciendum enim φησὶν et καὶ [Quod quidem non est necessarium], et sic continuanda oratio: εὐρὼν ... παρ' Ἀπολλοδώρῳ, ὅτι ... οὐρὰν, μετέθηκε τὴν εὐρ. Quum ille dixisset ex κινεῖν τὴν οὐρὰν factam κινυρὴν, nunc Apio a τείνειν τὴν οὐρὰν duxerat ταῦρον. »

218.

Etym: Κόρση, ἡ κεφαλὴ. Ὡς μὲν Ἀπολλοδώρος, ἐκ τοῦ κορυφῶσθαι. Cf. *Hesych.*

219.

Idem: Κρητες ... ὁ Ἀπολλοδώρος παρὰ τὸ εὖ κεκρησθαι τὸν περὶ τὴν νῆσον ἀέρα. Idem affertur ex *Lexico MS. ad Callimach. in Jov. 9, p. 6*, si modo ἐκ τούτου φασὶν Apollodori est. Meliora dat *Steph. Byz. in Creta. Heyn.*

220.

Idem: Κρόταροι ... ὡς δὲ Ἀπολλοδώρος, ὅτι συγκεκρότηνται ἀμφοτέρωθεν.

221.

Idem: Ὀρσοθύρη... φησὶ δὲ Ἀπολλοδώρος ὀρσορόχα ἐπ' ἐνίων λέγεσθαι, δι' ἧς τὸ ὕδωρ ὀρνυται. Hoc saltem esset ὀρσορῶχα, a ῥῶξ, fissura; vix tamen sana est vox. Substituenda videri potest ὀρσῦδρα, quam *Eustath. ad notum Odys. (XXII, 132, al. 126, 333)* locum de ὀρσοθύρῃ exponit. *Heyn.*

222.

Idem: Ὀσφύς ... ὡς δὲ Ἀπολλοδώρος, οἶονεὶ ὅστο-

φύς τις οὔσα · ὁστώδης γάρ. *Eratem vulgo in Suida legebantur, ubi delevit ea Gaisford.*

223.

Idem: Πώγων · ὡς μὲν Ἀπολλοδώρος, ὅτι πῆξιν ἡλικίας σημαίνει.

224.

Idem: Ράχis · ὡς μὲν Ἀπολλοδώρος, ἀπὸ τοῦ ῥῆξιν εἶναι καὶ τὰ δεξιὰ μέρη διακρίνειν ἀπὸ τῶν εὐονύμων. Cf. *Suidas h. v., Eustath., al.*

225.

Idem: Ὡτα. Ἀπολλοδώρος μὲν, ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὴν ὄσσαν.

226.

Photius Lexico: Μέλασμα · τὸ βάμμα τῆς κεφαλῆς. Ἀπολλοδώρος. *Pollux II, 35*: Μέλασμα, τὸ τῆς κόμης βάμμα.

227.

Idem: Πελικάν· Βοιωτοὶ τὴν ξυλίνην λεκάνην, διὰ τὸ ἐκπεπελεκῆσθαι. Ἀπολλοδώρος δὲ ποτηρίου εἶδος. V. *Polluc. X, 78*, et *Hesych.*

228.

Idem: Σκιαγράφος, ὁ νῦν σκηνογράφος. Οὕτως Ἀπολλοδώρος. Hoc spectat ad Apollodorum pictorem, de quo v. *Müller. Archaeolog. § 134*, sqq. De arcta sciographiæ et scenographiæ conjunctione v. *Schneider. Ecl. Phys. Ann. p. 265.*

229.

Suidas: Κύβος, πᾶν τετράγωνον. Κύβος, ὁ κύκλωθεν βάσιν ἔχων. Ἀπολλοδώρος ἀπὸ τῆς κυφότητος · τὸ γὰρ ἐπὶ κεφαλῇ κυλισθῆναι κυβιστῆσαι ἔλεγον. Καὶ ἐν Ἐπιγράμματι ·

Οἷδ' ὅτι ῥίπτω

πάντα κύβον κεφαλῆς αἰὲν ὑπερβεν ἑμῆς.

quam repererat apud Apollodorum etymologiam ad aliud nomen applicans in suum usum convertit.

218.

Κόρση, caput, ut Apollodorus quidem dicit, a κορυφῶσθαι (fastigiari).

219.

Κρητες, Cretenses. Apollodorus hoc vocabulum deducit a κεκρασθαι (temperatum esse), quia aer in Creta insula bene temperatus sit.

220.

Κρόταροι (tempora) secundum Apollodorum quia utrimque συγκεκρότηνται, apte coeunt.

221.

Ὀρσοθύρη (porta alta, ut videtur, ad quam gradibus ascenditur; ab ὄρσσω et θύρα). Apollodorus ait nonnullos etiam ὀρσῦδρα dicere ab ὄρσσω et ὕδωρ, i. e. foramen, unde aqua concitato cursu prosilit.

222.

Ὀσφύς, cora, secundum Apollodorum dicta est, quia sit quasi ὁστοφύς, ossæa.

223.

Πώγων (barba), secundum Apollodorum quod indicat πῆξιν ἡλικίας, ætatem jam firmam et stabilem, i. e. adultam.

224.

Ράχis (spina dorsi) secundum Apollodorum, a ῥῆξis, quia ibi fissio est, quæ dextram corporis partem a sinistra discernit.

225.

Ὡτα (aures), quia ὄσσαν, i. e. vocem, excipiunt, ut Apollodorus dicit.

226.

Denigratio (μέλασμα), comæ tinctura.

227.

Πελικάν; sic Bæoti catinum ligneum appellant propter τὸ ἐκπεπελεκῆσθαι, i. e. quia securi exciditur et complanatur. Apollodorus πελικάνα poculi speciem esse dicit.

228.

Σκιαγράφος (qui in picturis φθορὰν καὶ ἀπώγωνιν σκιὰς, luminum umbrarumque rationem observat), is qui nunc dicitur σκηνογράφος (qui scenas pingit). Sic Apollodorus nominabatur σκιαγράφος.

229.

Κύβος, omne quadratum. Dictum quod ab omni parte basin habet. Apollodorus vero tradit inde dictum, quod inter jaciendum pronus quasi in caput provolvatur. Id enim κυβιστῆσαι vocabant. Et in Epigrammate: « Novi me nullam non de capite aleam jacere. »

Cf. Etymol. M. : Κύβος· ὁ κύκλωθεν βᾶσιν ἔχων, ἢ πᾶσα τετράγωνος ψῆφος. Ἀπολλόδορος δὲ ἀπὸ τῆς κυρότητος. Τὰ γὰρ ἐπὶ κεφαλῇν κύψαντα κυλισθῆναι, κυβιστῆσαι ἔλεγον. Καὶ κυβιστῶν, τὸ ἐπὶ κεφαλῇς περᾶν. Κύβην γὰρ ἔλεγον τὴν κεφαλὴν. Παρὰ τὸ κύπτω, κύψω, γίνεται κύβος. Ἐξ αὐτοῦ κυβιστῆς, καὶ κυβιστῆρ ὁ κολυμβητής.

230.

Suidas: Ἀαρινοὶ βόες. ... Ἀπολλόδορος δὲ αὖ τοὺς εὐτραφεῖς, λαρινούς. Ἀαρινεύειν γὰρ τὸ σιτεύειν. Eadem schol. Arist. Pac. 924; Phot. Lex. Cf. Schol. Arist. Av. 465, Hesych., Etym., Apostol. XI, 76. Eustath. p. 1244, 11, schol. Pind. Nem. IV, 82, Elian. H. A. XII, 11, Athen. IX, p. 376, B.

231.

Idem: Πάξει· ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν. Οὕτως Ἀπολλόδορος. Eadem Photius in Lexico.

232.

Idem: Φρουδός· πρὸ ὁδοῦ, οἰονεὶ ἀπεληλυθός, ἐκδημος. Ἀπολλόδορος· « Φρουδός μὲν δὲ πρὸ ὁδοῦ, φησὶν, ἢ ᾗδῃ ἔξω ὄν. » Sic legendum esse recte censet Kuster. Similia sine Apollodori nomine habent alii, ut Etymol. in Φρουδοί, Hesych., ubi v. Intpp.

233.

Eustath. Il. E, p. 524, ubi de aspiratione in mediis vocabulis agit: ... Καὶ ὅτι κακῶς δασύνουσι τινες τοῦ Ἑνωὶ τὸ υ. Ἀμεινον γάρ φησι (sc. Τρύφων) ψιλῶν ... ἢ καὶ διότι ἀπὸ τοῦ ἐναύειν (L. Dindorf. in HSt. emend. ἐναύειν) γίνεται κατὰ Ἀπολλόδορον, ὃ ἔστιν ἐμφωνεῖν. Schol. Hom. ad Il. E, 333: (Ἑνωὶ) παρὰ τὸ ἐναύειν, δὲ σημαίνεται τὸ ἐκφώνειν, quod in Eustath. quoque reponendum videtur pro ἐμφωνεῖν. V. HSt. v. Ἑνωὶ.

230.

Ἀαρινοὶ βόες. Apollodorus hoc nomine dicit appellari boves bene saginatos. Ἀαρινεύειν enim saginare significat.

231.

Πάξει, dejicere, prosternere. Sic Apollodorus.

232.

Φρουδός, quasi dicas πρὸ ὁδοῦ, de via, qui procul a nobis est, qui abiit. Apollodorus.

233.

Male quosdam Tryphon dicit literam υ in Ἑνωὶ (*Bel-lona*) spiritu aspero signare; melius enim spiritu leni notari ... vel propterea, quod vocabulum secundum Apollodorum descendit ab ἐναύειν i. e. voce (fortitudinem) accendere, incitare, augere (vel simpliciter inclamare, ἐναύειν).

234.

Aristarchus unum vocabulum statuit ἐπιμελία esse, ut ἐπιφέρνια, Apollodorus vero disjungit ἐπὶ μελία θώσω, positum dicens pro ἐπιδώσω μελία, quemadmodum etiam in proxime subsequentibus Hom. dicit, Ὅσο' οὐπω τις ἐγὼ ἐπέδωκε θυγατρί.

234.

Idem Il. I, 147, p. 742, ad verba Homeri: Φίλῃν ἀνάεδον ἀγέσθω Πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μελία θώσω] Ἔτι ιστέον καὶ ὅτι Ἀρίσταρχος μὲν ἐν μέρῳ λόγου λαμβάνει τὸ, ἐπιμελία, ὡς τὸ ἐπιφέρνια. Ἀπολλόδορος δὲ διαλύει, λέγων· ἐπιδώσω μελία· ὡς καὶ κατωτέρω εὐθὺς ἐπάγει, Ὅσο' οὐπω τις ἐγὼ ἐπέδωκε θυγατρί.

235.

Idem Odyss. Γ, 444, p. 1476, 38, ubi de ἄμνιον, quod Porsilius Hierapytnius apud populares suos adhuc αἴμνιον pronuntiari dixerat, παρὰ τὸ αἶμα. Φησὶ δὲ καὶ Ἀπολλόδορος, ὡς εἰκὸς ἦν καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ οὕτως αὐτὸ προφέρεσθαι· περιαιρεθῆναι δὲ τὸ ἰῶτα ὑπὸ τινων. Cf. Etymol. M. in h. v. et Hesych.

236.

Idem Odyss. Α, 579, p. 1700, 10: Δέρτρον ... Ἀπολλόδορος δὲ, τὸν περὶ κοιλίαν ἐπίπλουν, δν καὶ ἀργέτην δημόν ἐκείνος καλεῖ. Cf. Etymol. M., Hesych.

237.

Idem Odyss. Μ, 22, p. 1706, 1: Τὸ δὲ « δισθανέες » ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου ἀναγινώσκει Ἀπολλόδορος, λέγων, ὅτι τὸ δις καὶ τρίς ἀποβάλλει τὸ σίγμα ἐν ταῖς συνθέσεσιν· οἷον δίπους, τρίπους. Ὡφειλεν οὖν καὶ διθανέες. Νοητέον δὲ τὸν Ἀπολλοδώρου λόγον χωρὶς τῶν ἀριθμητικῶν· δισχιλίους γὰρ μετὰ τοῦ σίγμα καὶ τρισχιλίους φάμεν. Καὶ οὕτω μὲν αὐτός.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΗΣΙΝ ΕΤΑΙΡΩΝ.

238.

Athenæus XIII, p. 567, A: Σὺ δὲ, ὦ σοφιστὰ, ἐν τοῖς κατηλείοις συναναφύρη οὐ μεθ' ἐταίρων, ἀλλὰ μεθ' ἐταίρων, μακτροπευούσας περὶ σαυτὸν οὐκ ὀλίγας

235.

Ἄμνιον vel ἄμνιον (*vas ad excipiendum sanguinem*)... Dicit etiam Apollodorus probabile esse Homerum quoque αἴμνιον pronuntiasse, a nonnullis vero i literam esse exemtam.

236.

Δέρτρον, omentum, membrana quæ intestina circumdat, Apollodoro, quam etiam ἀργέτην δημόν Homerus dicit.

237.

Δισθανέες (*bis mortui*) duabus vocibus se junctis, δις θανέες, Apollodorus scribit, dicens vocabula δις et τρίς in compositis σ literam abjicere, sicut in δίπους, τρίπους. Oportuerat igitur etiam διθανέες. Intelligenda vero Apollodori ratio de iis solummodo vocabulis quæ non sint numeralia; nam δισχιλίους, τρισχιλίους cum σ dicimus, ut ipse quoque monet.

DE ATHENIENSIIUM MERETRICIBUS.

238.

Tu vero, sophista, in cauponis versaris, non cum amicis, sed cum amicibus, lenas circa te non paucas ha-

ἔχων καὶ περιφέρων αἰ τοιαυτὴ βιβλία Ἀριστοφάνους καὶ Ἀπολλοδώρου καὶ Ἀμμωνίου καὶ Ἀντιφάνους, ἔτι δὲ Γοργίου τοῦ Ἀθηναίου, πάντων τούτων συγγραφέων περὶ τῶν Ἀθηνῆσιν ἑταιρίδων.

Idem XIII, p. 583, D: Αἱ γὰρ καλὰ ἡμῶν Ἀοῦναι τοσοῦτο πλῆθος ἤνεγκαν ἑταιρῶν ... Ἀνέγραψε γοῦν Ἀριστοφάνης μὲν ὁ Βυζάντιος ἑκατὸν καὶ τριάκοντα πέντε, Ἀπολλόδωρος δὲ τούτων πλείους.

239.

Athen. XIII, p. 586, A: Περὶ δὲ τῆς Φανοστράτης Ἀπολλοδώρος φησιν ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθηνῆσιν ἑταιρίδων, ὅτι Φθειροπούλῃ ἐπεκαλεῖτο, ἐπειδὴ περ ἐπὶ τῆς θύρας ἐστῶσα ἐφθειρίζετο. ... Ἑταιρῶν ἐπωνυμία αἱ ἀφύαι· περὶ ὧν ὁ προειρημένος Ἀπολλόδωρος φησιν· Σταγόνιον καὶ Ἀνθὶς ἀδελφαί, αὗται Ἀφύαι ἐκαλοῦντο, ὅτι καὶ λευκαὶ καὶ λεπταὶ οὖσαι τοὺς ὀφθαλμούς μεγάλους εἶχον. De ἀφύαις *Ælian. N. A. II, 22.*

240.

Harpocration: Φανοστράτη, ... Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθηνῆσιν ἑταιρῶν, ταύτην φησὶν ὀνομαζεσθαι Φθειροπούλην, ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς θύρας ἐστῶσα ἐφθειρίζετο. Eadem *Etymol. M. h. v. et Suidas h. v.*

241.

Idem: Νάννιον ... Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταιρῶν, Αἶγα λέγεσθαι φησὶ ταύτην τὴν ἑταίραν, διὰ τὸ θαλλὸν τὸν κάπηλον καταφαγεῖν· ὅτι γὰρ θαλλῷ χαίρουσιν αἱ αἶγες, καὶ Σοφοκλῆς Ποιμέσιν etc.

Negligenter hæc exscripta ex Athenæo XIII, p. 587, A, ubi sic: Ναννίου δὲ Ὑπερίδης μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. Αὕτη δὲ ὅτι Αἶξ ἐκαλεῖτο προεῖπομεν διὰ τὸ θαλλὸν τὸν κάπηλον ἐξαναλῶσαι· ὅτι δὲ θαλλῷ χαίρουσιν αἱ αἶγες, διόπερ οὐδ' εἰς ἀκρόπολιν ἀνέεισι τὸ ζῶον, οὐδ' ὅλως Ἀθηνᾶ θύεται

bens, semperque libros hos circumferens Aristophanis, et Apollodori, et Ammonii, et Antiphanis, atque etiam Gorgiæ Atheniensis, qui omnes de meretriculis Atheniensibus scripserunt.

Elegantes illæ Athenæ nostræ tantam multitudinem tulerunt meretricum. ... Recensuit certe Aristophanes Byzantius centum et triginta quinque; Apollodorus vero maiorem numerum.

239.

De Phanostate Apollodorus in libro de Meretriculis Atticis ait, Phthiropylen fuisse eam appellatam, quod pro foribus stans pediculos venari consuesset. ... Meretricularum est cognomen illud, Aphyæ (pisces): de quibus prædictus Apollodorus ait: Stagonium et Anthiæ sorores; quæ Aphyæ dicebantur, quod, quum candidæ et tenues essent, simul magnos haberent oculos.

240.

Phanostate ... Apollodorus libro de Scortis Atticis, Phanostatam φθειροπούλην dictam fuisse memorat, quod stans præ foribus pediculos quæriraret.

241.

Nannium ... Apollodorus (?) libro de Scortis, hanc me-

διὰ τοῦτο, ἄλλος ἔσται λόγος. Ἀλλὰ ὁ γε Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν etc. In antecedentibus Athenæus Antiphanis opus de Scortis memoraverat. Igiture hunc cum Apollodoro confudisse videri potest Harpocration.

242.

Athen. XIII, p. 591, C: Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῇ περὶ ἑταιρῶν, δύο ἀναγράφει Φρύνας γεγονέναι· ὧν τὴν μὲν ἐπικαλεῖσθαι κλαυσιγέλωτα, τὴν δὲ σατέρδιον.

ΠΕΡΙ ΚΡΑΤΗΡΟΣ,

sive

ΠΕΡΙ ΚΥΑΙΚΩΝ.

«Singularem librum hoc titulo editum fuisse ab Apollodoro, valde dubito; potuit esse caput operis etymologici; cuius generis opera et alia commemorantur in titulos divisa, quos passim pro singularibus libellis haberi suspicor.» *Heynius.*

243.

Athenæus XI, p. 501, A, de vasis genere quod ἀμφίθετον dictum: Παρθένιος δ' ὁ τοῦ Διονυσίου ἀμφίθετον ἀκούει τὴν ἀπύθμενον φιάλην· Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ κρατῆρος ῥησιδῶ τὴν κατὰ τὸν πυθμένα μὴ δυναμένην τίθεσθαι καὶ ἐρείδεσθαι, ἀλλὰ κατὰ τὸ στόμα. Exscripsit hunc l. Eustath. ad II. Ψ, 616, p. 1299: Ἀπολλόδωρος δὲ, φασίν, ἀμφίθετον λέγει, τὴν μὴ κατὰ πυθμένα, κατὰ μόνον δὲ στόμα δυναμένην ἐρείδεσθαι.

244.

Athenæus XI, p. 479, A: Κοτύλη. ... Ἀπολλόδωρος δὲ ποτηρίου τι γένος ὑψηλὸν καὶ ἐγκοῖλον.

retricem *Capram* dictam fuisse memorat, quod *Thallum* (quod significat *ramum frondentem*, quales carpunt capræ) institorem bonis defraudasset.

242.

Apollodorus in libro de Meretricibus, duas memorat Phrynas fuisse, quarum alteri *Clausigelos* (risus lacrimis mixtus) cognomen fuerit, alteri *Saperdium* (piscis nomen).

DE CRATERE.

vel

DE VASIS.

243.

Parthenius, Dionysii discipulus, ἀμφίθετον phialam intelligit, quæ basin non habeat; Apollodorus vero Atheniensis, in loco de Cratere interpretatur «quæ in fundo non poni firmiterque statui possit, sed in ore.»

244.

Apollodorus *cotylam* dicit esse «poculi genus aliquod altum et concavum.»

245.

Athenæus XI, p. 482, E : Κύμβα ποτήριον Ἀπολλόδωρος Παφίους (sc. εἶναι λέγει). Cf. fr. 189, ubi eadem res ex Etymologiis laudatur.

«Oritur controversia, quod ab Athen. XI, 12, p. 487, B, ubi de poculis agitur, Ἀπολλόδωρος δ Κυρηναῖος laudatur : Μαστός. Ἀπολλόδωρος δ Κυρηναῖος, ὡς Πάμφιλος φησὶ, Παφίους τὸ ποτήριον οὕτω καλεῖν. Videtur hoc ex Pamphilo laudari. Quum supra [fr. 189] aliud poculi nomen Κύμβα Cypriis proprium ex Apollodori Etymologiis laudatum sit, dubitatio fit, an et hoc Cyrenensi tributum ad eum spectet.» Heynius.

246.

Athen. XI, p. 485, D : Λεπαστής. ... Ἀμερίας δέ φησι τὸν οἶνομόν λειπαστής καλεῖσθαι. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος, γένος εἶναι κύλικος.

247.

Athen. XI, p. 497, F : Σελευκίς, ὅτι ἀπὸ Σελεύκου βασιλέως τὴν προσηγορίαν ἔσχε τὸ ἔκπωμα, προεῖρηται (p. 488, F), ἱστοροῦντος τοῦτο καὶ Ἀπολλοδώρου τοῦ Ἀθηναίου.

Sequuntur in Heynii editione fragmenta, ubi

245.

Cymba, poculum apud Paphios, ut Apollodorus ait. Mastos. Apollodorus Cyrenensis, ut refert Pamphilus, Paphios ait hoc nomine vocare poculum.

246.

Lepaste. Amerias dicit trullam, qua vinum in po-

laudatur Apollodorus περὶ θηρίων, i. e. De bestiis venenatis, ut explicatius hoc opus citatur inter auctores Plinii (Hist. Nat. XI). Sed extra dubitationem positum est hæc aliena ab Nostro referenda esse ad Apollodorum, nescio quem, medicum. Nam plures fuerunt Apollodori, qui de venenis scripserant, uti apparet ex Plinio (H. N. XX, 4, 13), ubi de raphanis : Et contra viscum quoque dari Apollodori duo jubent : sed Citieus semen ex aqua tritum, Tarentinus succum.

Ceterum loci, quibus Apollodori liber De bestiis commemoratur, hi sunt : Plin. N. H. XI, 25, 30 ; XXII, 7, 8 et al. ; schol. Nicandri in Theriac. v. 715, p. 33 ed. Paris. ; v. 780, p. 36 ; v. 858, p. 39 ; idem in Alexiph. p. 65 (p. 70 Schneider.) et p. 66 (p. 72 Schneider.), ad v. 594 ; Elian. H. A. VIII, 7 et 12.

De reliquis Apollodoris, quorum ingens est numerus, v. Fabric. Bibl. Gr. Tom. IV, p. 299, et Galeum in dissert. de scriptoribus mythicis præfixa editioni Scriptt. Hist. Myth. p. 10 sqq. Nonnullorum Heynius quoque in calce fragmentorum collectionis mentionem facit.

cula infunditur, lepasten vocari ; Aristophanes vero et Apollodorus, genus esse calicis.

247.

Seleucis. A Seleuco rege nomen invenisse hoc poculum, supra dictum est : quod etiam Apollodorus docuit Atheniensis.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

Nomina auctorum : *Acus*, Acusilaus; *Androt.*, Androtio; *Ant.*, Antiochus; *Ap. fr.*, Apollodori fragmenta; *Char.*, Charon; *Clitod.*, Clitodemus; *Dem.*, Demo; *Ephor.*, Ephorus; *Hec.*, Hecataeus; *Hell.*, Hellanicus; *Ist.*, Ister; *Phanod.*, Phanodenus; *Pher.*, Pherecydes; *Phil.*, Philistus; *Philoch.*, Philochorus; *Phyl.*, Phylarchus; *Theop.*, Theopompus; *Tim.*, Timaeus; *Xanth.*, Xanthus. Numeri sine auctoris nomine spectant ad Bibliothecam Apollodori.

A.

- Abantes in Eubœa a Pericle subjecti, *Philoch.* 89.
 Abas, Melampodis f. I, 9, 13, 1.
 Abas, Lyucei ex Hypermnestra II, 2, 1, 1; ejus ex Ocalea uxore filii, *ibid.*
 Abas, Erythiæ insulæ mons, II, 5, 10, 6.
 Abas in Eubœa; ejus filii, Alcon, Dias et filia Arethusa, *Ephor.* 33.
 Abarnis, promont. Lampsaci, *Ephor.* 93. Vide Abarnus.
 Abarnis, locus in Phocide, *Ephor.* 93.
 Abarnus, promontorium Lampsaci, *Hec.* 207.
 Abdera, urbs Thaciæ, *Hec.* 127; a quo nomen habeat, *Hell.* 98; Abderum nominatur *Ephoro* fr. 72.
 Abderia, Hispaniæ urbs, II, 5, 10, 9.
 Abderita, Erimi f., Herculis amasius, a Diomedis equis discerptus, *Hell.* 98.
 Abderus, Mercurii f., Herculis amicus, a Diomedis equis devoratur, II, 5, 8, 3.
 Abderus, urbs ab Hercule condita, II, 5, 8, 4.
 Abotis, urbs Ægypti, *Hec.* 269.
 Abri, populus ad mare Adriaticum, *Hec.* 69.
 Abrotonum, urbs Libyphœnicum, *Ephor.* 96.
 Abstemia, sacra quibusdam diis facta, *Philoch.* 31.
 Absyrtus. Vide Apsyrtus.
 Abydus, urbs Asiæ, *Ephor.* 89.
 Abylli, gens Ægypti, *Ap. fr.* 106.
 Ἀβυρτάων, jus quoddam barbaricum, *Theop.* 337.
 Acalles, Minois e Pasiphae, III, 1, 2, 6.
 Acamas, Thesei filius, Trojam proficiscitur, ut Æthram inde reduceret, *Hell.* 75.
 Acarnan, Alcmaeonis e Calirrhoe filius, subito adultus, patris eadem ulciscens, Phegei filios interficit, III, 7, 6, 1; Phegeum cum uxore necat, III, 7, 6, 5; Acarnaniam habitat, III, 7, 7, 1, *Ephor.* 28.
 Acarnanes non interfuerunt expeditioni contra Trojam susceptæ, *Ephor.* 28.
 Acarnania, ab Acarnane et Amphotero condita, III, 7, 7, 1; jam ante bellum Trojanum Alcmaeonidi assignatur, *Ephor.* 28.
 Acastus, Pelici, I, 9, 10, 1; Argonauta, I, 9, 16, 8; patri funus facit, Iasonem cum Medea Iolco expellit, I, 9, 28, 1; Peleum ab Eurytionis cæde lustrat, III, 13, 2, 2; in venatione inermem relinquit, III, 13, 3, 8; ejus uxor et filia, III, 13, 3, 2; pater dicitur Sthenes, III, 13, 8, 4.
 Ἀζατος, poculi species, *Theop.* 328.
 Aceles, Hercules et Malidis f., *Hell.* 102.
 Aceles, urbs Lyciæ, *Hell.* 102.
 Acestor, Epidicyi filius, Agenoris pater, *Pher.* 20.
 Achaus, Xuthi f., a quo Achæi nomen ducunt, I, 7, 3, 2.
 Achaia, a Tisameno occupata, *Ephor.* 16.
 Achana, cistæ Persiciæ, *Phanod.* 24.
 Achani vel Acharni, gens Scythiis finitima, *Theop.* 306.
 Achelous, Oceani ex Tethye filius natu maximus, *Acus.* 11 a; de Dejanira cum Hercule certat, I, 8, 3, et vincitur, II, 7, 5, 1; alterum cornu amissum ab Hercule recipit pro cornu Amalthææ, *ibid.*; ejus fontibus purgatur Alcmaeon, III, 7, 5, 6; ejus præceptum, III, 7, 7, 1; ejus progenies e Melpomene, I, 3, 4; I, 7, 10, 2; e Perimede, I, 7, 3, 5.
 Achelous fluvius; hoc nomen proprie aquam significat, *Ephor.* 27.
 Acheron, Ascalaphi pater, I, 5, 3.
 Acheron, fluvius, *Ap. fr.* 10.
 Achilles, Pelei e Thetide f. *Ap.* III, 13, 6, 1; antea Ligyron dictus, *ibid.*; immortalitatem ei parat mater, *ibid.*; a Chirone educatur. *ibid.*; ne Trojam eat, muliebri veste indutus Lycomedi traditur, III, 13, 8, 1; cum Deidamia congreditur, *ibid.*; ab Ulysse protrahitur, III, 13, 8, 3; Phœnicem secum ducit, *ibid.* § 4; enim occisum a Chirone sanandum curat, *ibid.*; Dolopum regem facit, *ibid.*; Patroclum secum habet, *ibid.* § 5; *Hell.* 57; Frater Polydoræ, *Pher.* 17; Scamandrum trajicit, *Hell.* 132; Parin in Thessalia pugna vincit, *Ister* 12.
 Achilleum a Periandro exstructum, *Tim.* 49.
 Achiroe dicitur Anchinoe, quam vide.
 Aciamus, rex Lydorum, *Xanth.* 23.
 Aconar, locus circa Heracleam Ponticam, *Theop.* 200.
 Aconitum unde dictum? *Theop.* 200.
 Acontes, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Acontium, urbs Arcadiæ, *Androt.* 26.
 Acoris, Ægyptiorum rex, pro Evagora Cyprio adversus Persas stat, *Theop.* 111; cum Pisidis belli societatem init, *Theop.* 111.
 Acræa Juno. Vide Juno.
 Acræphia vel Acræphunia, urbs Bœotiæ, *Ephor.* 67; *Theop.* 241.
 Acrisius, Abantis ex Ocalia f., II, 2, 1, 1; Prætorum fratrem regno pellit, *ibid.* § 2; Argis regnat, *ibid.* § 4; oraculum accipit de nepote ipsum occisuro, II, 4, 11; Danaen ex Eurydice uxore filiam (III, 10, 3, 2; III, 2, 2, 1) turri includit, II, 4, 1, 2, cum Perseo ex ea nato in mare projicit, *ibid.* § 3; *Pher.* 26; Perseum metuens Argis Larissam proficiscitur, ubi ab illo nolente in ludis gymniciis occiditur; ante urbem sepelitur, eique Perseus et Larissæ fanum condunt, *Pher.* 26; *Apoll.* II,

- 4, 4, 2; Acrisii sepulcrum Larissae in templo Minervae, *Ant.* 15; Acrisius Larissam in Thessalia condit, *Hell.* 29.
- Acrorites Bacchus. *Vide* Bacchus.
- Acrotatus, Arei f., a Chelionide amatur, *Phyl.* 48.
- Actaea, Nereis, I, 2, 7.
- Actaea, Danae et Pieria f., Periphantis uxor, II, 1, 5, 8.
- Actaron, Aristaei ex Antonoe f., III, 4, 4, 1; a Chirone venationem doctus, a canibus devoratur, *ibid.*; *Acus.* 21.
- Actaeus, Telamonis et Glaucos pater, III, 12, 6, 8; *Pher.* 15.
- Actaeus, Agraui pater, III, 14, 2, 1.
- Acte, antiquum Atticae nomen, III, 14, 1, 1; *Ap. fr.* 157.
- Actis, Solis et Rhode f., *Hell.* 107.
- Actor, Myrmidonis f., I, 7, 3, 5; Eurytionis pater, III, 13, 1, 1.
- Actor, Deionis f., I, 9, 4; Menœti pater, I, 9, 16, 8.
- Actor, Hippasi f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
- Actor (Phorbantis f.), Euryti et Cleati pater e Molione, *Pher.* 26; Augeae frater, II, 7, 2, 2.
- Acyphas, urbs Tetrapoleos Doricae, *Theop.* 304.
- Adiante, Danae ex Herse f., Daiphronis uxor, II, 1, 5, 9.
- Admete, Eurysthei f., Hippolytes balneum habere cupit, II, 5, 9, 2; accipit, *ibid.* § 15.
- Admetus Pheraeus, I, 8, 2, 4; Pheretis f., I, 9, 14; Eumeli pater, III, 10, 8, 2; *Hell.* 10; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; Apolline armentorum pastore utitur, I, 9, 15, 1; III, 10, 4, 4; *Pher.* 76; ejus beneficio Alcestin ducit, I, 9, 15, 1; Pheris pulsus in Atticam venit ad Theseum, *Phanod.* 9.
- Adonis, Cinyrae et Melharne, al. Phœnicis ex Alphesibœa, al. Thiantis et filia Myrrha f., III, 14, 3, 4; a Venere datur Proserpinæ, III, 14, 4, 5; qua illum reddere nolente, contentio oritur inter utrumque deam pueri amantem, quam dirimit Jupiter, *ibid.* § 6.
- Adramys, Sadyattæ filius nothus, *Xanth.* 19, p. 40.
- Adramytes, Lydorum rex, qui primus feminas castravit, *Xanth.* 19.
- Adranum, urbs Siciliae, *Ap. fr.* 124.
- Adrastea, Nympha, Jovem nutrit, I, 2, 6.
- Adrastus, Talai f., I, 9, 13, 1; Argorum rex, III, 6, 1, 4; ejus uxor et liberi, I, 9, 13, 2; III, 7, 2, 5; *Hell.* 12; *Pher.* 83; Polynicem et Tydeum profugos excipit et eos in regnum restitutum se promittit, I, 8, 4, 3; III, 6, 1, 6; *Pher.* 83; contra Thebas proficiscitur, I, 8, 5, 4; cum septem ducibus, III, 6, 3, 1; ab Arione equo servatur, III, 6, 8, 7; *Hell.* 11; Athenienses contra Thebas excitat, III, 7, 1, 3; in altera contra Thebas expeditione Ægialeum filium amittit, *Hell.* 11; primus equorum cursu Nemeis vincit, III, 6, 4, 5.
- Adrastus, Eurydices pater, III, 12, 3, 11.
- Adria, fluvius Italiae, *Hec.* 58; *Theop.* 140; in regione fertilissima, *Hec.* 58.
- Adria, urbs Italiae, *Hec.* 58.
- Adriaticum mare unde nominatum sit, *Theop.* 140.
- Ἀδύωνος, *Invalidi*, *Philoch.* 67, 68.
- Adyte, Danae f., Metacæ uxor, II, 1, 5, 8.
- Æa, ubi vellus aureum, *Pher.* 60.
- Æacus, Jovis ex Ægina f., III, 12, 6, 7; ducit Endeidem, ex ea liberi, *ibid.* § 8; Helladem deprecatione sua liberat a calamitate, *ibid.* § 11; ejus honor apud inferos, *ibid.*; Peleum et Telamonem f. pellit, *ibid.*
- Æaca ins., Circes sedes, I, 9, 24, 5.
- Æanes, Amphidamantis f., a Patroclo occisus, *Hell.* 57.
- Æantis tribus, *Clitod.* 14.
- Æas fluvius vulgo Aous dictus, e Lacmone defluens, *Hec.* 70, 71, 72.
- Ædon, uxor Zethi, Ithum filium interficit; Amphionis uxori invidet; in lusciam mutatur, *Pher.* 102.
- Ædoneus, rex Molossorum, Pirithoum interficit, *Philoch.* 46; canem habet Cerberum, *ibid.*
- Ædusii in Celtogalatia, *Ap. fr.* 60.
- Æetes, Solis et Perseide f., I, 9, 1, 6; Solis ex Antiope fil., *Theop.* 340; pater Iophossæ, *Acus.* 8; Colchorum R., I, 9, 1, 6 apud quem vellus aureum, *Pher.* 60; excipit Phrixum, I, 9, 1, 6; cui filiam dat, *ibid.*; qua conditione aureum vellus Jasoni dare voluerit, I, 9, 23, 4; dolose contra eum agit, *ibid.* § 12; Ponti ostium navibus præoccupat, *Tim.* 6; Argonautas persequens, Medæe dolis retinetur, I, 9, 24, 1 sq.; Colchos eos persecuturos mittit, *ibid.*; regno privatus, a Medea filia restituitur, I, 9, 28, 6.
- Æetes, portus in Italia, qui nunc Caieta, ab Argonautis nomen accepit, *Tim.* 6.
- Æga, urbs Phœnicum, *Hec.* 259.
- Ægeon, Lycaonis f., I, 8, 1, 3.
- Ægeus, nomen Neptuni, *Pher.* 115.
- Ægeus (vel Agæus, vel Agræus; v. *Mülleri Æginet.* p. 40, *Dor. I.* p. 81), a *Ctesippo oriundus, gener Temeni*, Argolidis ora maritima circa Epidaurum potitur, *Ephor.* 16.
- Ægaleus, mons Atticae, *Ister.* 6.
- Ægeoneus, Priami f. III, 12, 5, 13.
- Ægesta, urbs Siciliae, *Ap. fr.* 173.
- Ægeus, Pandionis II, *Ap. III.* 15, 5, 5; aliis Scyrii f., *ibid.*; ex dentibus draconis ortus in agro Thebano, *Androt.* 37; ducit Medeam, I, 9, 28, 5; ex ea progenies, *ibid.*; eam pellit, *ibid.*; summa rerum Athenis potitur, III, 15, 6, 1; ducit Metam et Chalciope deinceps, *ibid.*, § 2; *Phanod.* 3 a ἀτρεως, Delphos adit, *ibid.*, § 3; de oraculo accepto dubius, Truzenem venit, cum Æthra congredditur, III, 15, 7, 1; ex ea filius, III, 16, 1, 1; *Pher.* 106; inde, soleis et ense relictis, quas afferret filius futurus, Athenas redit, III, 15, 7, 1; Panathenæa instituit, *ibid.*; Androgeum contra taurum Marathonium mittit, *ibid.*, § 4.
- Ægialca regio, ab Ægialeo nomen habet, II, 1, 1, 4; *Acus.* 11.
- Ægialeus, Adrasti f., I, 9, 13, 2; Ægialiae pater, I, 8, 6, 3; cum Epigonis Thebas petit, a Laomedonte necatur, III, 7, 2, 5 sq.; cf. *Hell.* 11.
- Ægialeus, Inachi et Meliae f., liberis caret; *Acus.* 11; cf. *Ister* 42; II, 1, 1, 3; Achaiae nomen dat, *ibid.*, § 4.
- Ægialia, Adrasti, I, 9, 13, 2, al. Ægialei f., Diomedis uxor, I, 8, 6, 3.
- Ægialus, locus inter Sicyonem et Buprasium, ab Ægialeo dictus, *Isler.* 42.
- Ægialus, urbs ad Strymonem, *Hec.* 125.
- Ægidae, Thebani, ab Aristodemo et Doriensibus in expeditionis societatem advocantur, *Ephor.* 11, 13.
- Ægimius, Doriensium circa Oetam rex, *Ephor.* 10, cum Hercule Lapithas adoritur, terram ab iis liberatam ab isto accipit, I, 7, 7, 3; cf. *Ephor.* 10; Hyllum adoptat gratiam referens Herculi, *Ephor.* 10; ejus filii, *Ephor.* 10; Heraclidarum socii, prælio cum Peloponnesiis cadunt, III, 8, 3, 5.
- Ægina, Asopi et Metope f., a Jove rapta et Phliunte oppido in Oenonen insulam transfertur, *Pherecyd.* 78; III, 12, 6, 5 et I, 9, 3, 2; patri dicitur a Sisypho indicata, I, 9, 3, 2.
- Ægina, ins. ab Argonautis visitata, I, 9, 26, 6; olim Oenone dicta, III, 12, 6, 7; Æaco paret, *ibid.*; ejus incolæ e formicis facti, *ibid.*
- Æginetæ, autochthones, *Hell.* 77; in pugna ad Salaminem fortitudinis præmium auferunt, *Ephor.* 112.
- Ægipan, cum Mercurio Jovi auxilium fert victo, I, 6, 3, 10.

- Ægirus** vel **Ægirus**, oppidum Megaridis, *Theop.* 273.
Ægisthus, Laodamiae filium occidit, *Pher.* 96.
Ægius, Ægypti e Phenissa f. Muestram uxorem habet, II, 1, 5, 5.
Ægle, Hesperidum una, II, 5, 11, 2.
Ægle, Thesei uxor, *Pher.* 109.
Ægleis, Hyacinthi f. ab Atheniensibus immolata, III, 15, 8, 5.
Ægletes. Vide *Apollo*.
Ægonea, urbs Meliensium, *Hec.* 109.
Ægospotami; pugna Lacedæmoniorum et Atheniensium, *Theop.* 8.
Ægyptii, panivori, *Hec.* 290; aspides colunt, *Phyl.* 26; eorum reges vinum bibunt certa mensura, *Hec.* 291; eorum alii mores nonnulli, *Hec.* 149 sq.
Ægyptus, Beli f., II, 1, 4, 4, in Arabiam defertur, *ibid.* § 5; Melampodum regionem occupat, cui nomen dat, *ibid.*; ejus filii L., *ibid.* § 6; Argos veniunt, Danaides ducunt, omnes præter Lynceum ab uxoribus necantur, II, 1, 5; Ægyplus non venit Argos, *Hec.* 357; ejus uxor Damno, *Pher.* 40.
Ægyptus, Ægypti e Gorgona f. Dioxippen uxorem habet, II, 1, 5, 8.
Ægyptus, olim Melampodum terra, ab Ægypto, Beli f., nomen habet, II, 1, 4, 5; Ægyptus, fluminis donum, *Hec.* 279; terræ natura, *Ephor.* 108.
Ægyptus, Argolidis promontorium, *Hec.* 357.
Ægys, oppidum Laconicum, *Theop.* 303; *Ephor.* 18.
Æello, Harpyia, Thaumantis ex Electra f., I, 2, 6.
Æellopus, al. Nicthoe, Harpyia, I, 9, 21, 7.
Æmon, Lycaonis f. Vide *Hæmon*.
Æmonia. Vide *Hæmonia*.
Æmonius. Vide *Hæmonius*.
Ænea laurus, Metaponti, *Theop.* 182.
Æneas, Anchisæ e Venere f., *Acus.* 26; III, 12, 2, 4; ejus fuga, *Hell.* 127; cum Ulysse Italiam appulsus Romanam urbem condit, *Hell.* 53.
Ænetus, Deionis f., I, 9, 4.
Ænus, Thraciæ urbs, II, 5, 9, 12; *Ap. fr.* 125; ejus incolæ, *Ephor.* 73.
Æolenses, ab Endymione e Thessalia Elidem ducti, I, 7, 5.
Æolia, Amythaonis f., Calydonis uxor, I, 7, 7, 2.
Æolicæ insulæ, a Cnidiis occupatæ, *Ant.* 2.
Æolicæ in Asia coloniæ ante Ionicas deductæ, *Pher.* 111; *Hell.* 114.
Æolis regio, ejus termini, *Ephor.* 88.
Æolium, Thraciæ oppidum, *Theop.* 156.
Æolus, Hellenis ex Orseide (Othreide, *Hell.* 10) filius, Thessaliæ R., *Æolenses* a se vocat, I, 7, 3, 1; ejus ex Enarete liberi, *ibid.* § 4; Perieris pater, III, 10, 4, 5; Magnetis quoque dicitur, I, 9, 6; ex Iphide pater Salmonei, *Hell.* 10; Macedonis pater, *Hell.* 46.
Æpytus, Cresphontis e Merope f. Polyphontem occidit, Messeniorum R. sit, II, 8, 5, 7.
Æræ, urbs Macedoniæ, *Androt.* 18.
Æria, urbs Celtica, *Ap. fr.* 59.
Ærope, Catrei f., III, 2, 1, 1; patris jussu a Naupliæ abducta, Plisteni nubit, III, 2, 2.
Ærugo, vino immixta bibenda datur Iphiclo, *Pher.* 75.
Æs Dodonæum, *Demo.* 17, 18.
Æsacus, Priami ex Arisbe f. Asteropen ducit, III, 12, 5, 2; in avem mutatur, *ibid.*; vales, *ibid.*; Priamum monet, *ibid.* § 5.
Æschreus, Anagyrasius, *Philoch.* 138.
Æschreis, Thespii f., II, 7, 8, 5; Herculis ex ea f., *ibid.*
Æsculapius, Apollinis ex Arsinoe, al. Coronide f., III, 10, 3, 7; *Ister* 37; a Chirone educatur, *ibid.* § 10; *Pher.* 8; Gorgonis sanguine in homines utitur, mortuos resuscitan

tans a Jove fulmine vita privatur, III, 10, 4, 1; *Pher.* 8, 76; fulmine percutitur, quod Phinei filius visum restituerit, *Phyl.* 17; Podalirii et Machaonis pater, III, 10, 8, 2; Quo anno inter deos relatus sit, *Ap. fr.* 72.

Æsepus, fluvius Asiæ, *Hec.* 203.

Æson, Crethæi e Tyro f., I, 9, 11; *Pher.* 59; Polymeden ducit, ex ea f., I, 9, 16, 1; Ex Alcimeda gignit Iasonem, *Pher.* 59; Peliam filii tutorem constituit, *ibid.*; Pelia insidias fugiens, interimit se, I, 9, 27, 1.

Æson, seu **Asonis**, seu **Æsonia**, urbs Magnesiæ in Thessalia, *Pher.* 58.

Æstus marini caussæ, *Tim.* 36.

Æsyle (vel Phasile), Hyas, *Pher.* 46.

Æthra, unum ex centum oppidis Laconiae, *Philoch.* 86.

Æthale, urbs Tyrrenorum, *Hec.* 25.

Æthalia, insula e. q. Æthale, *Phil.* 23, quam Argonautæ in reditu appellant, *Tim.* 6.

Æthalides, quodnam donum a Mercurio patre acceperit, *Pher.* 66.

Æther et **Nox** procreant Amorem, *Acus.* 1.

Æthicia in Thessalia ad Pindum montem, *Theop.* 209.

Æthiopes, eorum sedes, *Ephor.* 38.

Æthiopia a Cepheo gubernata, II, 4, 3, 2. In Æthiopiam

Tithonum portat Aurora, III, 12, 4.

Æthlius, Jovis e Protogenia f., I, 7, 2, 7; ejus e Calyce f., I, 7, 5; *Pher.* 80.

Æthon, pater Ixionis, *Pher.* 103.

Æthon (αἰθων), cognomen Erysichthonis, *Hell.* 17.

Æthra, Pitthei f., eadem nocte cum Ægeo et Neptuno congregitur, III, 15, 7, 2; ex isto f., III, 16, 1, 1; a Dioscuris captiva ducitur, III, 10, 7, 4; *Hell.* 74, 75; ab Hectore Trœzene abducitur, *Ister* 12.

Æthusa, Neptuni et Alcýones f., III, 10, 1, 3; ejus ex Apolline liberi, *ibid.*

Ætna, ejus et Hymari f. Gelo, *Hell.* 104.

Ætna, Siciliæ mons, Typhoni injicitur, I, 6, 3, 12.

Ætolia, ab Ætolo nomen accipit, I, 7, 6; antiquissima ejus fata, *Ephor.* 28.

Ætolia, oppidum Peloponnesi, *Androt.* 52.

Ætoli Elidem obtinent, *Ephor.* 15; Ætolorum et Epeorum cognatio, *Ephor.* 29; Ætoli cum Epeis antiquissimas in Ætolia urbes condunt, *ibid.*

Ætolus, Endymionis f. Apin interficit, in Curetidem fugit, Dorum, Laodocum et Polyætē necat, Ætolia nomen dat, I, 7, 6; *Ephor.* 15, 29; ejus e Pronoe liberi, I, 7, 7; Ætoli statua in Thermorum urbe, *Ephor.* 29.

Ætolus Oënei filius, *Hec.* 341.

Æuca, pars Thraciæ, *Hec.* 115.

Æfrica natura male describitur a *Timæo*, *fr.* 24.

Aganea, promontorium Trœadis, *Hell.* 133.

Agamemnon, Plisthenis ex Aerope f., III, 2, 2, 2; ducit Clytæmnestram, III, 10, 6, 2; Argivos adoritur et subigit, *Ephor.* 28; veretur ne Diomedes et Alcmaeon, ipso absente, debita sibi regna occupent, *ibid.*; cum Palladio Athenas appellit, *Clitod.* 12; Demophontem, qui illud abstulerat, in judicium ducit, *ibid.*; In multis Græciæ locis puteos fodit, *Clitod.* 9.

Agamestor, Laii filius, Tisandri pater, *Pher.* 20.

Agamia, urbs Peloponnesi, quam Hecataeus nominat Mantina, *Hec.* 93.

Agapenor, Ancæi f. Helenæ procus, III, 10, 8, 10; Tegeatarum R., Phegei et Alcmaeonis filios una excipit, III, 7, 5, 9.

Agaptolemus, Ægypti f., Pirenen uxorem habet, II, 1, 5, 5.

Agarista, Clisthenis, Sicyoniorum tyranni, filia, *Tim.* 58.

Agasthenes, Polyxeni pater, III, 10, 8, 2.

Agathæa, oppidum Phocidis, *Hell.* 18.

- Agathocles, e Penestis Thessalicis, Philippi assentator, *Theop.* 136.
- Agathocles, figulus, juvenis venit Syracusas, *Tim.* 146. Timaei de eo mendacia, fr. 144, 145; hostes ad Torgium victos interfici jubet, *Tim.* 147; consobrinam alteri in conjugium datam in ipsis nuptiis abripit, *Tim.* 149; quo aetatis anno decesserit, *Tim.* 148.
- Agathon, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Ἀγζῶδς δαίμων. In ejus honorem vinum degustant, *Theop.* 343.
- Agathyrsi, gens Scythica, *Ephor.* 78.
- Agave, Nereis, I, 2, 7.
- Agave, Danaï f., Lyci uxor, II, 1, 5, 3.
- Agave, Cadmi ex Harmonia f., Echionis uxor, III, 4, 2, 4; bacchico furore correpta, Pentheum f. dilaniat, III, 5, 2, 2.
- Agbatana, urbs, *Hell.* 180, p. 69.
- Ἀγέλαστος πέτρα, I, 5, 1, 2.
- Agelaus, Temeni f., patrem necat, II, 8, 5, 4; regno excidit, *ibid.* § 5.
- Agelaus, Herculis ex Omphale f., Cresi gentis auctor, II, 7, 8, 10.
- Agelaus, Priami servus, hujus jussu Parin exponit, III, 12, 5, 7.
- Agenor, Iasi f., Argi pater, II, 1, 2, 2.
- Agenor, Triopae f., in paternorum bonorum divisione equitatum accipit, *Hell.* 37.
- Agenor, Pleuronis f., I, 7, 7, 1; ejus ex Epicaste liberi, *ibid.*; nonnullis dicitur Phineci pater, I, 9, 21, 2; *Hell.* 38.
- Agenor, Aegypti f. Cleopatram uxorem habet, II, 1, 5, 4.
- Agenor, Amphionis e Niobe f., ab Apolline necatur, III, 5, 6, 1 sq.
- Agenor, Phegei f., ab Alcmaeonis filiis necatur, II, 7, 6, 3.
- Agenor, Neptuni e Libye f., II, 1, 4, 2; Phoeniciae R. fit, *ibid.* § 3; in Europam venit, ducit Telephassam, III, 1, 1, 3; ex ea liberi, *ibid.*; filios jubet Europam querere, *ibid.* § 6; ejus e Damno et Argiope posteritas, *Pher.* 40.
- Agenor, Acestoris f., Olli pater, *Pher.* 20.
- Agesilai regis in bello contra Thebanos prudentia, *Theop.* 291; hostilms suppeditat viaticum, *Theop.* 292; ejus res in Agypto gestae, *Theop.* 11, 23, 120; frugalitas, *Theop.* 24; Lysandridam adversarium in exilium ejicit, *Theop.* 268.
- Agessus, urbs Thraciae, *Theop.* 245.
- Agis, Eurysthenis f., Helotes in servitudinem redigit, *Ephor.* 18.
- Aglaia, Thespis f., II, 7, 8, 3; Herculis ex ea f., *ibid.*
- Aglauros. Vide Agraulus.
- Agna intonsa ne immolaretur vetitum; quando? *Philoch.* 63, 64; agna numquam immolatur Minervae, *Androt.* 41.
- Agnius (Hagnius), Tiphys pater, I, 9, 16; 8.
- Aguon, Alexandri M. amicus, *Phyl.* 41.
- Agnus aureus in Atrai gregi, non suppositus est ira Mercurii, *Pher.* 93.
- Agra, mons prope Athenas, olim Helicon dictus, *Clitod.* 1.
- Agrae, locus prope Athenas, *Clitod.* 1.
- Agraulus, Actaei f., Cecropis uxor, III, 14, 2.
- Agraulus, Cecropis ex Agraulo f., III, 14, 2, 1; *Hell.* 69; ejus e Marte f., *ibid.*; Minervae sacerdos, *Philoch.* 14; pro patria volens morti sese dedit, *Philoch.* 14.
- Agria, gens Paoniae, *Theop.* 44.
- Agrius, Cigas, a Parcis necatur, I, 6, 2, 5.
- Agrius, Porthaonis f., I, 7, 10, 2; persequitur Tydeum, I, 8, 5, 4; a filiis regnum Oenei accipit, I, 8, 6, 1; a Diomede necantur filii, exceptis Onchesto et Thersite, *ibid.* § 2. Cf. *Pher.* 83; hi Oeneum cadunt, *ibid.* § 3.
- Agrius, Centaurus, ab Hercule occiditur, II, 5, 4, 4.
- Agyrrhius, demagogus, *Philoch.* 85.
- Ajax, Telamonis e Peribora f., III, 12, 7, 2; e Melibora, *Pher.* 109; procus Helenae, III, 10, 8, 2; pater Philaenae, *Pher.* 20.
- Ajax, Oilei f., Helenae procus, III, 10, 8, 2.
- Ais. Vide Hades.
- Alalcomenae, Ithacae urbs, unde nomen habeat, *Ister* 52.
- Alalcomenes, Niobae f., *Pher.* 102 b.
- Alalcomenium in Boeotia, ubi Ulysses natus, *Ister* 52.
- Alastor, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
- Alati Jovis equi, I, 6, 3, 10.
- Alazia, urbs Asiae ad Rhymum fluvium, *Hec.* 202, 203.
- Alazonae, gens Scythica, *Hell.* 172.
- Alcaeus, Persei f., II, 4, 5, 2; ejus ex Astydamia vel Laonome vel Hipponome posteritas, II, 4, 5, 3.
- Alcaeus, Minois f., ab Hercule ex insula Paro abducitur, II, 5, 9, 5.
- Alcaibous, Porthaonis f., I, 7, 10, 2; a Tydeo occisus, I, 8, 5, 3.
- Alcaibous, Pelopis f., Peribora pater, III, 12, 7, 2; et Automedusa, II, 4, 11, 7.
- Alcectis, Peliae f., I, 9, 10; Admeti uxor, I, 9, 15, 1; in Haden descendit et ad superos redit, I, 9, 15, 2; II, 6, 2, 1.
- Alcibiades Pericli avunculo suadet, ut videat quomodo rationes non reddat, *Ephor.* 119; Atheniensibus ad Aegspotamos consilia dat et auxilia promittit, *Theop.* 8; a Pharnabazo interheitur, *Ephor.* 126; a Timaco [101] summis laudibus effertur.
- Alcides, prius Herculis nomen, I, 4, 12, 2.
- Alcidice, Salomonei uxor, mater Tyrus, I, 9, 8, 1; *Hell.* 10.
- Alcimedea, Aesonis uxor, mater Iasonis, quem Chironi educandum tradit, *Pher.* 59.
- Alcimenus. Vide Deliaes.
- Alcinus, Lydiae rex religiosissimus, *Xanth.* 10.
- Alcinoe, Steneli f., II, 4, 5, 8.
- Alcinous, Phaeacum R., I, 9, 25, 3.
- Alcinous, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule necatur, *ibid.* § 2.
- Alcippe, Martis ex Agraulo f., III, 14, 2, 2; *Hell.* 69; ab Halirrothio vitatur, Apoll. I. I.
- Alcippe, Metionis uxor, Eupalami mater, III, 15, 8, 10.
- Alcis, Aegypti f., Glaucon uxorem habet, II, 1, 5, 4.
- Alcmaeon, Amphiarai f. inter Epigonos, III, 7, 2, 4; *Ephor.* 28; Laodamantem interficit, III, 7, 3, 2; matrem necat, III, 7, 5, 1; insanit, a Phegeo lustratur, *ibid.* § 3; Arsinocem ducit, *ibid.* § 4; ob regionis sterilitatem ad Acheloum abire jussus, hujus fontibus purgatur, Calirrhoen ducit, urbem condit, a Phegei filiis necatur, *ibid.* § 6 sq.; ejus filii, III, 7, 6, 2; III, 7, 7, 2; *Ephor.* 28 ubi v. de ceteris Alcmaeonis fatiis; Eriphyles mundum Apollini dedicat, *Ephor.* 155.
- Alcmaeonidae templum Pythicum restaurant, *Philoch.* 70.
- Alcmena, Electryonis et Anaxus f., II, 4, 5, 7; cum Amphitryone Thebas venit, II, 4, 6, 6; ei nubit, *ibid.*; ejus liberi, II, 4, 8, 3; vidua nubit Rhadamantho, II, 4, 11, 8; in caput Eurysthei furit, II, 8, 1, 4; Amphitryoni jubet, ut fratrum eadem ulciscatur. Cum Jove Amphitryonem mentito concumbit ex eoque parit Herculem; eadem nocte ab Amphitryone comprimitur, ex quo parit Iphiclem, *Pher.* 27; Thebis moritur. A Mercurio subrepta et in Beatas insulas translata Rhadamantho datur uxor, *Pher.* 39; ejus sacellum, *ibid.*
- Alcmenor, Aegypti ex Arabia f., Hippomedusam uxorem habet, II, 1, 5, 4.
- Alcmon, cujus patris fuerit non traditur, *Pher.* 25.

- Alcmonius lucas circa Thermodontem, *Pher.* 25.
 Alcon, Hippocoontis f.; ab Hercule necatur, III, 10, 5, 1.
 Aleus, Aphidantis f., ducit Nearam, III, 9, 1, 2; ex ea liberi, *ibid.* § 3; infantem e filia Auge natum reperit, exponit et filiam vendi jubet, II, 7, 4, 1 *sq.*—Cephei pater, I, 9, 16, 8.
 Alex, fluvius, Locrorum et Reginorum agros dividit, *Tim.* 64.
 Alexander, i. e. Paris *quem vide.*
 Alexander, Eurysthei f., ab Atheniensibus occiditur, II, 8, 1, 3.
 Alexander, Pyrrhi filius, rex Epiri, *Phyl.* 50; ejus fata et mors, *Theop.* 233.
 Alexandri Pherai mors, *Theop.* 339.
 Alexander Magnus in Asiam trajicit, copiarum numerus, *Phyl.* 71; liliās misit ad Chios, *Phyl.* 14; Alexandri tabernaculum, *Phyl.* 41; ejus laus, *Tim.* 138; ejus animus a Callisthene corruptus, *Tim.* 142; ejus amici eorumque luxuria, *Phyl.* 41.
 Alexiars, Herculis ex Hebe f., II, 7, 7, 15.
 Alcon, Abantis f., *Ephor.* 33.
 Alcyone, Atlantis ex Pleione f., II, 10, 1, 1; Pleias, *ibid.*; ejus e Neptuno progenies, *ibid.* § 3; *Hell.* 56.
 Alcyone, Aoli ex Evarete f., Ceycis uxor, I, 7, 3, 4.
 Alcyone (*nisi potius Alcinoe*), sacerdos Junonis Argivæ, *Hell.* 53.
 Alcyoneus, Gigantum unus, solis boves ex Erythia insula abegit; ab Hercule occiditur, I, 6, 1, 4 *sqq.*
 Alcyonii dies novem, *Philoch.* 180.
 Alea, urbs Arcadiæ, *Theop.* 269.
 Alebion, Neptuni f., Geryonis boves Herculi furatur, ab eo interficitur, II, 5, 10, 9.
 Alecto, Erinys, II, 1, 4.
 Alector, pater Leiti, I, 9, 16, 8; et Iphios, III, 6, 2, 2.
 Aletes, Icarii e Peribora f., III, 10, 6, 1.
 Aletes, Heracida, Corinthum occupat, *Ephor.* 16.
 Alisarna, urbs Troadis, *Theop.* 303.
 Allantion vel Allante, urbs Macedoniæ, *Theop.* 38.
 Allio Athenienses vescebantur in Scirio festo, *Philoch.* 204.
 Allobyrges, Galliæ populus, *Ap. fr.* 127.
 Almon vel Salmus, urbs Bæotiæ, *Hell.* 13.
 Alocus, Solis ex Antiope fil., *Theop.* 340.
 Aloeus, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2; Iphimediā ducit, *ibid.* § 3.
 Aloidæ (Otus et Ephialtes) cælum petunt, Junonem et Dianam aggrediuntur, Martem vinciunt, a Diana occiduntur, II, 7, 4, 4.
 Alope vel Alobe vel Alybe, urbs Amazonum, *Ephor.* 87.
 Alope, urbs Thessaliæ, *Pher.* 107.
 Alope, Cercyonis f., *Pher.* 107; Neptuno parit Hippothoontem, *Hell.* 68.
 Alopecæ, demus Antiochidis tribus, *Philoch.* 71.
 Alopis, Herculis ex Antiope f., II, 7, 8, 4.
 Alopeconnesus a Cephisodoto obsessa, *Androt.* 17.
 Alopeconnesii Græci Æneum urbem incolunt, *Ephor.* 73.
 Alphisibœa, Phœnicis uxor, Adonidis mater, III, 14, 4, 1.
 Alphisibœa, Biantis e Perone filia, *Pher.* 75.
 Ἀλφιστοί pisces, *Ap. fr.* 184.
 Alpheus fl. ab Hercule derivatur, II, 5, 5, 3; sub mare labens Syracusis emergit, *Tim.* 51, 52.
 Alponus, urbs Macedoniæ et Locrorum Epicnemidiorum, *Hell.* 19.
 Althæa, Thespii et Laophontæ filia, Ledæ soror, vel ejus e Clauco mater, I, 7, 10, 1; *Pher.* 29; Oënei uxor, a Baccho et Marie amata, I, 8, 1; Meleagro f. mortem parat, post ejus obitum ipsa perit, I, 8, 3, 3 *sq.*
 Althæus, fluvius in Daunia, cujus aqua sanat vulnera, *Tim.* 15.
 Althemenes, Catrei f., II, 2, 1, 1; ob oraculum cum Ape-mosyne sorore patrem relinquit, *ibid.* § 3; ad Rhodum appellit, *ibid.*; Cretēnia nomen dat, *ibid.*; sororem e Mercurio gravidam necat, *ibid.* § 6; patrem ignarus interficit, II, 2, 2, 5.
 Alyattes, rex Lydorum, *Xanth.* 8; e Mysia in Thracia colonos advocat, *ibid.*; pater Sadyattæ, *Xanth.* 19, p. 40.
 Alyattes, Sadyattæ ex sorore filius, Cræsi pater, rex Lydorum, sapientissimus, Smyrnam capit, in Cariam expeditionem facit, *Xanth.* 19, p. 41.
 Amadoci, gens Scythica, *Hell.* 170.
 Amalchium mare Hecateæ (Abderita, ut videtur,) appellat partem Oceani septentrionalis, *Hec.* 160.
 Ἀμαλλαι, *Ister* 54.
 Amalthea, Hæmoni f., II, 7, 5, 2, *Pher.* 37; Jovem nutrit, I, 1, 7; ejus cornu ab Acheloo datur Herculi, II, 7, 5, 1; ejus vis, *ibid.* § 2; *Pher.* 37.
 Amarynceus, Hippostrati pater, I, 8, 4.
 Amarynthus, Actæonis canis, III, 4, 4, 5.
 Amarynthus, pater Narcissi, *Acus.* 21 a.
 Amasis quomodo rex Ægypti factus sit, *Hell.* 151.
 Amathusii in Cypro, *Ephor.* 134; quorum posteri sint *Theop.* 111.
 Amazones, Martis ex Harmonia progenies, *Pher.* 25; gens mulierum bellicosa, quas nunc Sauromatidas appellant, *Ephor.* 103; earum sedes et urbes cognominæ, *Ephor.* 87, 78; earum mores, II, 5, 9, 1; *Hell.* 146; *Ephor.* 102; unde Chadesiæ nominatæ sint, *Hec.* 352; a Bellerophonte vincuntur, II, 3, 2, 2; ab Hercule, II, 5, 9, 8; *Hec.* 11, 33; in Atticam faciunt expeditionem, *Hell.* 84; earum pugna ad Athenarum urbem, *Clutod.* 5; Amazo ad Alexandrum Magnum venit, *Ister* 64.
 Amazonium Athenis, *Clutod.* 5.
 Amazonium, sic vocabatur Cuma, *Hec.* 212.
 Amaxitus, urbs Troadis, *Ap. fr.* 56.
 Ambracia, urbs Thesprotiæ, cujus gentile apud Philistum fr. 52: Ambracinus.
 Ambraciotæ, *Hell.* 52.
 Ambrosia, Hyas, *Pher.* 46.
 Amestratus, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 61.
 Amestrius, Herculis ex Eone f., II, 7, 8, 5.
 Ἀμείπτοι qui sint, *Philoch.* 152.
 Amisodaurus, Chimææ educator, II, 3, 1, 6.
 Amisus, urbs Asiæ, antiquitus Heneta dicta, *Hec.* 200; a Milesiis condita, deinde Cappadocum, deinde Atheniensium coloniis frequentata, nomen mutavit, *Theop.* 202.
 Ammonis oraculum ad Cepheum de Æthiopia a malo, quo Neptunus eam infestabat, liberanda, II, 4, 3, 4.
 Ἀμνός, ἀρνίον, ἀρνείος, *Ister* 53.
 Amor, Noctis et Ætheris f., *Acus.* 1.
 Amorgi ins. tres civitates, *Androt.* 19.
 Ampelus, urbs Liguriæ, *Hec.* 24.
 Amphanae vel Amphanaea, urbs Dorica, *Theop.* 58; *Hec.* 335.
 Amphianax, pater Oetyli, *Pher.* 89.
 Amphianax, pater Mærae, *Pher.* 79.
 Amphianax, Lyciæ R., II, 2, 1, 3.
 Amphiarus, Argivus, Oiclei f., Argonauta, I, 9, 16, 8; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Eriphylen ducit, I, 9, 13, 1; in ludis Nemeis primus disco vincit, III, 6, 4, 5; ejus de expeditione VII ducum vaticinium, *ibid.* § 4; quibuscum invitus it, III, 6, 2, 6 *sq.*; Melanippi caput Tydeo dat, III, 6, 8, 4, *Pher.* 51; somno oppressus neglexit custodiam, *Hec.* 340; immortalis ad infe-

- ros deferitur, *Apoll. I. I.* § 6; Alcmaeonis et Amphilochoi pater, II, 7, 2, 5; III, 10, 8, 2; *Ephor.* 28.
- Amphibia, Pelopis filia, Eurysthei mater, *Pher.* 31.
- Ἀμφίχρονος τῆρος, *Hell.* 136.
- Amphictyon, Deucalionis f., *Theop.* 80; aliis ἀμφίχτων; Cranao pulso Atticæ R. sit, I, 7, 2, 7; III, 14, 6, 1; ab Erichthonio pellitur, III, 14, 6, 2; a Baccho vinum temperandi artem discit, *Philoch.* 18; ejus lex, *Philoch.* 18, 19.
- Amphictyones, ab Amphictyone nominati, *Theop.* 80; eorum conventus unde nomen habeat, *Androt.* 33; quinam populi ad eorum consessus legatos mittant, *Theop.* 80.
- Amphictyona, Phthii filia, Datidis mater, *Pher.* 8.
- Amphidamas, Lycurgi e Cleophile f., III, 9, 2, 1; ejus liberi, *ibid.* § 2.
- Amphidamas, Busiridis f., ab Hercule caditur, II, 5, 11, 9.
- Amphidamas, Clytiæ pater, *Pher.* 93.
- Amphidamas, Opuntius, Clysonymi pater, III, 13, 8, 6; *Hell.* 57.
- Amphidicus, (Asphodius ap. Pausan., 9, 18 extr.) Astaci f., Thebanus, Parthenopæum cadit, II, 6, 8, 2.
- Amphigenia, urbs Macistiae, *Ap. fr.* 128.
- Amphilochicum Argos. V. Argos.
- Amphilochus, Alcmaeonis e Manto f. Creontis uxori educandus datur, Tisiphonen sororem ignarus emit, III, 7, 2; a patre repetitur, *ibid.* § 4; Argos Amphilochicum condit, *ibid.*; *Hec.* 72.
- Amphilochus, Amphiarai f., inter Epigonos, III, 7, 2, 5; *Ephor.* 28; Helenæ proculus, III, 10, 8, 2; a nonnullis dicitur matrem interfecisse, III, 7, 5, 1; cur a Troja proficiscens terra iter ingressus sit, *Theop.* 112.
- Amphimachus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
- Amphimachus, Cteati f., Helenæ proculus, III, 10, 8, 2.
- Amphion, Iasi filius ex Persephone, Minyæ, pater Chloridis, *Pher.* 56.
- Amphion, Epopei sive Jovis ex Antiope f., III, 5, 5, 5; III, 10, 1, 4; Lycum interficit, III, 5, 5, 4; Thebarum R., III, 5, 6, 1; Nioben ducit, *ibid.*; ejus filii, *ibid.*; *Pher.* 102, 6.
- Amphion, unus e Niobes filiis, Apollinis telis elabitur, III, 5, 6, 5; sec. alios occiditur, *ibid.*
- Amphion et Zethus, cum Loco Thebas conduunt, *Pher.* 79.
- Amphion, lyra a Musis donatus; cantus vis et dulcedo, *Pher.* 102 a.
- Ἀμφίπολις, placenta Dianæ oblata, *Philoch.* 170.
- Amphipolis, olim Ἐννέα ὄροι nominata, *Androt.* 27.
- Amphipolitani, urbem agrosque in Atheniensium ditionem dedituri, *Theop.* 47.
- Amphithea vel Hemithea, filia Cycni, *Hec.* 139.
- Amphithea, Pronactis f., Adrastis uxor, I, 9, 13, 2; alia Lycurgi uxor, I, 9, 14, 1.
- Amphitrite (?), Oceanis, I, 2, 2, 1.
- Atoplitrite, Nereis, I, 2, 7; Neptuno nubit, I, 4, 6; Benthiesyones mater, III, 13, 4, 2; ejus statua in Teno insula, a Telesio facta, *Philoch.* 185.
- Amphitryo, Alcæi f., II, 4, 5, 3; Electryoni armenta reddit, II, 4, 6, 2; hunc imprudens necat, *ibid.* § 4; *Pher.* 27; a Stenelo pellitur, *ibid.*, § 5; Thebis a Creonte purgatur, *ibid.* § 6; vulpem Thebas instantem venatur, II, 4, 7, 1; Teleboas vincit, II, 4, 7, 3 sq., *Pher.* 27; Herculis praeceptor in arte currum agendi; prolio cum Minyis cadit, II, 4, 11, 5; ejus proles, II, 4, 8, 3; *Pher.* 27.
- Amphoterus, Alcmaeonis e Calirrhoe f., repente adultus, Phegei filios, patris cadem ulciscens, et Phegeum cum uxore necat, III, 7, 6; Acarnaniam habitat, III, 7, 7, 1.
- Amphrisenses, in Boeotia, *Theop.* 264.
- Ampyx, pater Phemiæ, *Hell.* 25.
- Amycla, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis confossa, al. iis elapsa, III, 5, 6, 4 sq.
- Amyclæ, urbs, III, 6, 2, 4; *Pher.* 93; Philonomo pramio data, *Ephor.* 18.
- Amyclas, Daphnes pater, *Phyl.* 33.
- Amyclas, Leaniræ pater, III, 9, 1, 1.
- Amyclas, Lacedæmonis e Sparta f., ejus e Diomede liberi, III, 10, 3, 2 sq., pater Hegesandræ, *Pher.* 93.
- Amyclas, Cynortæ pater, I, 9, 5.
- Amycus, Neptuni e Bithynide f., Bebrycum R., Argonautas cestu provocat; a Polluce sternitur, I, 9, 20, 1.
- Amymone, Danaï f. a Neptuno amata, qui ei fontem indicat, II, 1, 4, 10; ex ea progenies, II, 1, 5, 13; *Pher.* 13; dicitur Encladi uxor, *Apoll. ibid.* § 3.
- Amymone, fons in Lerneæ silva, II, 5, 2, 3.
- Amyntor, Phrastoris f., *Hell.* 1; Ormeniorum R. ab Hercule occiditur, II, 7, 7, 6; Astydamiæ pater, II, 7, 8, 12; Acus, 27; Teutamidæ pater, *Hell.* 1; et Phœnicis, III, 13, 8, 4; filium occæcat ob calumnias Phthiæ pellicis, *ibid.*
- Amyrgium, campus Sacarum Scytharum, *Hell.* 171.
- Amyrtaeus, Argivus, Macedonum partibus favens, *Theop.* 237.
- Amythaon, Crethei f., I, 9, 11, 1; *Pher.* 59; Pylam habitat, *ibid.* § 2; Idomenen ducit, *ibid.* et II, 2, 2, 4; ejus liberi, *ibid.* et I, 9, 11, 2; *Pher.* 23.
- Anacharsis, ex Nomadicis Scythis, *Ephor.* 78; ejus inventa, *Ephor.* 76; ab Ephoro non numeratur inter septem sapientes, *Ephor.* 101; sinistra pudenda, dextra os per quietem continebat, *Pher.* 113.
- Anaea, Cariae oppidum, *Ephor.* 86.
- Anaea, Amazon, *Ephor.* 86.
- Anactor, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
- Ἀναπαύειν, quid significet, *Ephor.* 107.
- Anaphe ins., ab Argonautis nomen accipit, I, 9, 26, 2.
- Anaurus, fl., I, 9, 16, 3; *Pher.* 60.
- Anaxagoræ philosophi ætas, *Ap. fr.* 81. Periclis præceptor; impietatis accusatur, *Ephor.* 119.
- Anaxibia, Cratiei f., Nestoris uxor, I, 9, 9, 3.
- Anaxibia, Biantis f., Peliae uxor, I, 9, 10.
- Anaximandri Milesii ætas, *Ap. fr.* 79.
- Anaximenes Milesii ætas, *Ap. fr.* 80.
- Anaxithea, una Danaidum, ex Jove parit Olenum, *Ister.*
- Anaxo, Alcæi ex Hipponoe f., Electryonis uxor, II, 4, 5, 3.
- Ancæus, Arcas, I, 8, 2, 4; Lycurgi e Cleophile vel Eurynome, III, 9, 2, 1; apri Calydonii venator, a quo obtruncatur, I, 8, 2, 5 et 6; *Pher.* 81; Argonauta, I, 9, 56, 8; navis gubernator, I, 9, 23; Agapenoris pater, III, 10, 8, 2.
- Ancæus, rex Sami, *Pher.* 111.
- Anchiale, a Sardanapalo condita, *Hell.* 158.
- Anchinoe, Nili f., Beli uxor, II, 1, 4, 4.
- Anchirrhoe, Penthili uxor, *Hell.* 10.
- Anchises, Capys ex Themide f., III, 12, 2, 4; ejus e Venere filii, *ibid.*; *Acus.* 26.
- Anchius (Amphion ap. Diodor.), Centaurus, ab Hercule fugatur, II, 5, 4, 4.
- Ancyor, Lyaonis f., III, 8, 1, 3.
- Andera, urbs, in qua lapis memorabilis, *Theop.* 122.
- Andocides, Atheniensis orator, unde genus deducit, *Hell.* 78.
- Andramon, Oxyli pater, II, 8, 3, 4.
- Andramon, Gorgen ducit, I, 8, 1; Oëneo succedit, I, 8, 6, 2.
- Androchus, Codri fil., coloniae in Asiam deducendæ dux, Ephesus condit, *Pher.* 117; *Ephor.* 31; Prieniensibus auxilium fert, *Ephor.* 31.

- Androgeus, Minois e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; Panathenais vincit; ab Aege contra taurum Marathonium mittitur, a quo jugulatur, III, 15, 7, 5; al. Thebis periisse dicitur insidiis, *ibid.* § 6; ejus filii Thasum obtinent, II, 4, 3, 9, 13.
- Andromache, Etionis f., Hectoris uxor, III, 12, 6, 1.
- Andromeda, Cephei e Cassiopea f., ad liberandam a peste patriam ceto exposita, a Perseo liberatur, II, 4, 3, 4 sq.
- Androphagi Scythae, *Ephor.* 78.
- Andropompus, Penthili f., ex Henioche pater Melanthi, *Hell.* 10.
- Androthoe, Castoris filia, Peristhenis uxor, mater Polydectae et Dictyos, *Pher.* 13.
- Anexibia (nisi potius Anaxibia), Danae ex Aethiopide f., uxor Archelai, II, 1, 5, 5.
- Anicetus, Herculis et Hebes f., II, 7, 7, 15.
- Animalia venenato morsu laedentia ex Typhonis sanguine orta, *Acus.* 4.
- Anius, rex Deli, Graecos Trojam proficiscentes hospitio excipit, *Pher.* 94.
- Annus magnus (Cadmi tempore octo annos complectens), III, 4, 2, 1.
- Anogon, Castoris ex Hilaira f., III, 11, 2, 2.
- Anostus, fluv., *Theop.* 76.
- Antaeus, Neptuni al. Terrae f., Lybiae R., ab Hercule caeditur, II, 5, 11, 6; *Pher.* 33; uxor Iphinoes, *Pher.* 33 e; ex Irassis erat ad paludem Tritonidem, *Pher.* 33 d; sexaginta cubitorum staturam habebat, *Pher.* 33 e.
- Antalcidas, sub quo Lacedaemonii pacis foedus ruperunt, *Theop.* 111.
- Antea, Amphianactis f., uxor Proeti, mater Maerae, *Pher.* 79.
- Antheis, Hyacinthi f., ab Atheniensibus immolatur, III, 15, 8, 5.
- Anthelia, Danae e Polyxo f., Cissei uxor, II, 1, 5, 7.
- Anthemus, in Erythia fl., II, 5, 10, 7.
- Anthesteria, *Ap. fr.* 28.
- Anthesterion, mensis unde dictus, *Ister* 28.
- Anthia, Thespiae f., Herculis pellex, II, 7, 8, 5.
- Anthippe, Thespiae f., Hippodromi mater, II, 7, 8, 3.
- Antia s. Sthenobea, Iobatae, al. Amphianactis f., Proeti uxor, II, 2, 1, 3.
- Antiaides, Herculis ex Aglaia f., II, 7, 8, 2.
- Anticlea, Periphetae e Vulcano mater, III, 16, 1, 3.
- Anticlea, Laertae, in Boeotia parit Ulysses, *Ister* 52.
- Anticyra, urbs Maliensium, *Ap. fr.* 129.
- Antigone, Oedipi ex Iocasta, III, 5, 8, 8; ex Eurygania filia, *Pher.* 48; cum patre Athenas fugit, III, 5, 9, 2; Polynicen fratrem contra Creontis iussum sepelit; viva defoditur, III, 7, 1, 2.
- Antigona, Euryti filia, Pelei uxor, mortem sibi consciit, III, 13, 1, 1; *Pher.* 16; mater Antigoniae, *Pher.* 17.
- Antigonus Gonatas: huic Athenas prementi quid sibi faciendum sit, missis muneribus significat Patroclus, dux classis Aegyptiacae, *Phyl.* 1; Cleomenem ad Sellasias devicit, *Phyl.* 56; ejus morbus et mors, *Phyl.* 57.
- Antigoni Epitropi assentator Apollophanes, *Phyl.* 46.
- Ἀντιπαρεῖς apud Athenienses, *Philoch.* 61.
- Antileon, Herculis e Procrile f., II, 7, 8, 1.
- Antilochus, Nestoris f., I, 9, 10, 3; Helenae procus, III, 10, 8, 2.
- Antimache, Amphidamantis f., Eurysthei uxor, III, 9, 2, 2.
- Antimachus, Herculis e Nicippe f., II, 7, 8, 6; Herculis e Megara f., *Pher.* 30.
- Antimachi poetae aetas, *Ap. fr.* 91.
- Antimnestus, dux Chalcidensium, qui Rhegium condiderunt, *Ant.* 10.
- Antioches, Melanis f., a Tydeo caeditur, I, 8, 5, 3.
- Antiochus, Pterelai f., I, 4, 5, 6.
- Antiochus, Herculis f., Phylantis pater, I, 8, 3, 2.
- Antiochi Σωτῆρες (vel Θεοὶ) mores dissoluti; ejus familiares, *Phyl.* 7.
- Antiope, Thespiae f., Alopiae mater ex Hercule, II, 7, 8, 4.
- Antiope, Nyctei e Polyxo f., III, 10, 1, 4; a Jove comprimitur, III, 5, 5, 5; *Pher.* 102; ad Epopeum fugit, eique nubit, *ibid.*; a Lyco captiva abducitur, *ibid.* § 7; liberatur, *ibid.* § 10; ejus progenies, III, 10, 1, 4; *Pher.* 102.
- Antiope ex Sole filii, *Theop.* 340.
- Antiope, Amazo, ab Theseo captiva abducta, *Hell.* 76.
- Antiphon, a Triginta viris interfectus, *Theop.* 130.
- Antiphon, cum Charidemo ab Atheniensibus legatus missus ad Philippum, *Theop.* 189.
- Antiphus, Myrmidonis f., I, 7, 3, 5.
- Antiphus, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
- Antis, Thespiae f., Laolthoe ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
- Antracilis fossilis, *Theop.* 231.
- Anus Seriphia, *Apollod. fr.* 198.
- Aones, Boeotiae incolae, *Hell.* 8.
- Aortes, unus Cyclopus, *Pher.* 26.
- Aous (ab Hecataeo nominatur Aes), fluvius a Lacmone defluens, *Hec.* 71, 72.
- Apaturia, festum; unde nominatum sit, *Ephor.* 25.
- Apaturus, sinus Asiae, *Hec.* 165.
- Apea, urbs Cretae, *Hell.* 99.
- Apelles, frater Maconis et Dii, pater Critheidis, Cumanus, avus Homeri, *Ephor.* 164.
- Apelles, Melanopi f., *Hell.* 6.
- Apemosyne, Catrei f., a Mercurio vitata necatur ab Althimene fratre, III, 2, 1, 3, sq.
- Aphareus, Perieris e Gorgophone f., I, 9, 5, III, 10, 3, 4; ejus ex Arene filii, *ibid.* § 5.
- Aphete, Thessaliae urbs, I, 9, 19, 9; *Hell.* 35; *Pher.* 67.
- Aphidas, Arcadis e Prosepelia filius, III, 10, 7, 4; *Charon* 13.
- Aphidas, rex Atheniensium, a Thymaete fratre interfectus, *Demo* 1.
- Aphidna, urbs Atticae, quo Theseus abduxit Helenam, *Hell.* 74.
- Aphyae, sic duae meretriculae Athenienses vocabantur, *Ap. fr.* 239.
- Apia, antiquum nomen Peloponnesi, II, 1, 1, 5; *Ister* 43, 44; *Acus.* 11.
- Apis, Phoronei f., II, 1, 1, 6; I, 7, 6; ab Aelolo caeditur, I, 7, 6; a Thelxione et Thelchine interficitur, *Acus.* 11; deus dicitur Serapis, II, 1, 1, 6.
- Apis, bos a Baccho ex India adductus, *Phyl.* 80.
- Ἀποδέκται, receptores, *Androt.* 3.
- Apollo, Jovis e Latona f., I, 4, 1, 2; ejus nutrices, *Philoch.* 196; a Pane et Thymbreo artem vaticinandi edoctus, oraculum Delphicum occupat, *Apoll. ibid.* § 3; terras obiens homines ad morum placiditatem componit; Athenis Delphos profectus qua via? ad Panopeos veniens Tityum interficit; deinde apud Parnasios Pythonem necat; cum Themide oraculum Delphicum condit, *Ephor.* 70.
- Neptuno pro Pythia dat Tannarum, *Ephor.* 59; interficit Tityum, I, 4, 1, 4; superat Marsyam certamine et exco-riat, I, 4, 2, 2; Herculi arma dat, II, 4, 11, 9; Trojam muris munit, II, 5, 9, 9; *Hell.* 136; pretio non accepto pestem ei immittit, *Apoll. l. l.*; cymbium aureum dat Herculi; *Vide Sol*; ejus certamen cum Hercule dirimitur, II, 6, 2, 6; jussu matris Amphionis filios necat, III, 5, 6, 4; ei datur Manto e manubiis Thebarum captarum, III, 7, 4, 2; Alcmaconi oraculum dat de matre necanda, III, 7,

- 5, 1; de itinere ad Acheloum, *ibid.* § 5; dantur ei Acheloi jussu dona nuptialia Arsinoes, quae Alcmaeonidae abstulerant, *ibid.* § 6; Mercurio dat boves pro lyra, virgam auream pro fistula, III, 10, 2, 7 *sq.*; Hyacinthum amasium invitus interficit, III, 10, 3, 3; Cyclopes necat, ideo servit Admeto, III, 10, 4, 2 *sq.*; *Pher.* 76; Arsinoen amatam interficit, III, 10, 3, 9; Cassandram vaticinandi arte donat, fidem ei aufert, III, 12, 5, 11; a Coronide Ischyi posthabetur, *Aeus.* 25; Ischyn interficit, *Pher.* 8; Phlegyas, qui templum incenderant, interimit, *Pher.* 102 a; Cyrenen in Libyam transvehit, *Pher.* 9; vocatur Egletes, I, 9, 26, 3; ejus progenies ex Arsinoe al. Coronide, III, 10, 3, 6; e Phlbia, I, 7, 6; e Thalia, I, 3, 4; ex Aria, III, 1, 2, 2; ex Aethusa, III, 10, 1, 3; Apollo pater Aristaei, *Pher.* 10; Corybantum e Rhytia, *Pher.* 6; Charonis e Therone, *Hell.* 49; Idmonis ex Asteria, *Pher.* 70; Philammonis e Philonide, *Pher.* 63; Autuchi et Aristaei ex Cyrene, *Phyl.* 15; Apollinis Amyclaei templum, *Theop.* 218; ejus templum ad Ismenum, *Philoch.* 197; ejus ara Marathonica, *Philoch.* 158; ejus simulacrum in Delo, *Ister* 35; Apollini sacer est citharus piscis, *Ap. fr.* 15; neomenia, *Philoch.* 178; prima ejusque mensis dies, *Philoch.* 181; Apollo Carneus, *Theop.* 171; Thymbraeus vel Zymbraeus vel Dymbrius, *Hell.* 135; Μάλλος in Lesbo colitur, *Hell.* 117; Ἰχίος, *Ap. fr.* 7; aureus Delphis, *Philoch.* 22, 23; Boedromius, *Philoch.* 31; Donastas, *Theop.* 320; Hegetor, *Theop.* 171.
- Apollocrates, Dionysii superioris f., homo ebriosus, *Theop.* 204.
- Apollophanes, Antigoni Ἐπιτρέπου assentator, *Phyl.* 46. Ἀπονομμα, quid sit, *Clitod.* 20. Ἀποπομπῶν θεοί. Vide Dii.
- Ἀποστολῆς, eorum munus, *Philoch.* 142.
- Aprus, urbs Thraciae, *Theop.* 180.
- Apsynthii, populus Thracum, *Hec.* 135.
- Apsyrtides insulae, I, 9, 24, 4 et 25, 4.
- Apsyrtus, a Medea sorore jugulatur, I, 9, 24, 1; *Pher.* 73.
- Aquila, Typhonis et Echidnae proles, Prometheo infesta, ab Hercule confoditur, II, 5, 11, 12; *Pher.* 21.
- Aquila in templorum fastigiis, Corinthiorum inventum, *Tim.* 50.
- Aquila Pyrrhi et aliorum, *Phyl.* 49.
- Aquilina, urbs Illyrica, *Theop.* 42.
- Arabes. Erembi dicuntur *Hellanico* 153.
- Arabia, conjux Aegypti, II, 1, 5, 4.
- Arabia; ibi habitat Aegyptus, II, 1, 4, 5; eam adit Hercules, II, 5, 11, 11.
- Aratus, invidia in Cleomenem ductus, Macedones arcescit, *Phyl.* 59.
- Araxes fluv., *Ephor.* 78; *Hec.* 170; *Ap. fr.* 123.
- Arbaxani (vel Arbazani), gens Liguriae, *Theop.* 221 a.
- Arbela, urbs Siciliae, *Phil.* 31.
- Arbelus, Aegypti ex Hephaestina f., Oemen uxorem habet, II, 1, 5, 9.
- Arcades autochthones, *Hell.* 77; ex Arcadis filiis oriundi, *Charon* 13; eorum cum Boeotis de finibus contentio, *Pher.* 86; eorum mores, *Hec.* 355; *Charon* 13; *Ephor.* 97; *Theop.* 243; Arcades parent Lycaoni, III, 8, 1, 2; Nyctimo, Arcadi, Elato et Aphidanti, III, 8, 2, 1 *sq.*; Stymphalo, III, 12, 6, 10; sub Hercule Augeam adorantur, II, 7, 2, 1; Oechaliam, II, 7, 7, 7.
- Arcadia, festum Cereris, *Ap. fr.* 8.
- Arcadion, Philippi osor, cum eo in gratiam redit, *Phyl.* 38; ejus dictum, *Theop.* 235.
- Arcas, Jovis aut Apollinis e Callisto f., III, 8, 2, 7; *Charon* 13; e Themisto f., *Ister* 57; ejus progenies, III, 9, 1, 1; *Hell.* 60.
- Arcesilaus, Melanei pater, Euryti avus, *Pher.* 34.
- Arcesilaus, Seuthi vel Scythi f., *Ap. fr.* 99.
- Arcesine, una ex tribus civitatibus in insula Amorgo, *Androt.* 19.
- Arcesius, Laertae pater, I, 9, 16, 8.
- Archagoras, Niobae f., *Hell.* 54.
- Archebates, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Archedicus, Herculis ex Eurypyle f., II, 7, 8, 5.
- Archelaus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
- Archelaus, Aegypti e Phoenissa f., Anexibiam ducit, II, 1, 5, 5.
- Archelaus, Dymaeus, mercenarius Syracusanorum praefectus, *Theop.* 212.
- Archemachus, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Archemachus, Herculis e Patro f., II, 7, 8, 2.
- Archemoras vocatur a VII ducibus Opheltes, Lycurgi f., III, 6, 4, 4.
- Archenor, Niobae f., *Hell.* 54.
- Archias puer, talitro ab Hercule occisus, *Hell.* 3.
- Archias, Syracusarum conditor, Myscellum adjuvat, *Ant.* 11.
- Archidamium bellum, *Ephor.* 120.
- Archidamus, Lacedaemonius, Phocensium rebus favet, *Theop.* 258; Tarentinis auxilio venit, in Italia cecidit, *Theop.* 259; ejus mores, *ibid.*
- Archidamus, post reditum, invito Cleomene, a Lacedaemoniis interfectus, *Phyl.* 55.
- Archinus, Athenaei filius, Atheniensibus persuasit ut Ionicis literis uterentur, *Theop.* 169.
- Architeles, Eunomi, ab Hercule invito necati, pater, interfectori ignoscit, II, 7, 6, 3.
- Architeles, dives Corinthius, *Theop.* 220.
- Arclus, *Theop.* 226.
- Arctya, Actaeonis canis, III, 4, 4, 5.
- Ardiaei, gens Illyrica, a Gallis devicta, *Theop.* 41.
- Ardynum, urbs in campo Thebano, *Xanth.* 17.
- Area, Athamantis, qui Teum condidit, filia, *Pher.* 112.
- Ἀρεῖς κρήνη, III, 4, 1, 3.
- Areithous, Boeotus, in Arcadiam migrat, ubi a Lycurgo occiditur, *Pher.* 86.
- Areius, Biantis e Perone f., *Pher.* 75.
- Arene, Oebali f., Apharei uxor, III, 10, 3, 5; mater Lyncei et Idae, *Pher.* 65.
- Arene, urbs a quam nominata, *Pher.* 65.
- Areopagita, *Philoch.* 17, 58, 59, 60; *Phanod.* 15.
- Areopagus, *Hell.* 69, 82; *Ap. fr.* 6; *Philoch.* 16; iudicium de Neptuno et Marte, III, 14, 2, 3; de Cephalo, III, 15, 1, 8; de Dardalo, III, 15, 9, 2.
- Ares, castellum Euboeae, *Theop.* 160.
- Arestor, Phorbantis filius, Argi Panoptae pater, II, 1, 3, 3; *Pher.* 22.
- Areteus, Dionis filius, *Tim.* 129.
- Arete, Alcinoi, Phaeacum R., uxor, I, 9, 25, 5.
- Arete, Dionis uxor, *Tim.* 129.
- Aretesium, locus in Athenarum urbe, *Philoch.* 48.
- Arethusa vel Erethusa, Hesperidum una, II, 5, 11, 2.
- Arethusa, Abantis f., *Ephor.* 33.
- Arethuse fontis origines, *Tim.* 51, 52.
- Aretus, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
- Arcus, Acrotati pater, rex Lacedaemoniorum, *Phyl.* 48; Arcus et Acrotatus primi apud Spartanos alicam aliquam opulentiam emulantes, *Phyl.* 43.
- Argaeus, qui una cum Philippo regnum petiit, *Theop.* 32.
- Argante, urbs Indiae, *Hec.* 176.
- Argale, Thespii f., Hippodromi mater ex Hercule, II, 7, 8, 4.
- Argentum Athenis in arce Minervae depositum, *Philoch.* 116.

- Arges, Cyclops, Caeli f., I, 1, 2; ejus filios occidit Apollo, *Phor.* 76.
- Ἀργύστη; non est Ventus, sed Zephyri epithetum, *Acus.* 3.
- Argus, Licymni f., Herculis socius, occiditur, II, 7, 7, 8.
- Argia, Autesionis f., Aristodemi conjux, II, 8, 2, 9.
- Argia, Adrasti f., Polynicis uxor, I, 9, 13, 2; III, 6, 1, 6; *Hell.* 12.
- Ἀργύδαι, subterranea Cimmeriorum aedificia, *Ephor.* 45.
- Arginus, collis in Creta, *Phor.* 69.
- Arginusa: ins., *Androt.* 14.
- Argiope, Nili f., altera Agenoris uxor, mater Cadmi, *Phor.* 40.
- Argiphontes. *Vide* Mercurius.
- Argius, Pelopis f., Hegesandram uxorem ducit, *Phor.* 94.
- Argius, Niobe f., *Phor.* 102, 6.
- Argius, Aegypti e Phoenissa f., Erippen ducit, II, 1, 5, 5.
- Argivae mulieres, Bacchico furore concitatae, II, 5, 2, 3.
- Argivi sub VII ducibus a Thebanis fugantur, III, 6, 7, 9; insepulti relictis, ab Atheniensibus sepeliuntur, III, 7, 1, 4; sub Epigonis Thebas evertunt, III, 7, 4, 1; Apollini dant cum manubus Manto, Tiresiae filiam, *ibid.* § 2.
- Argivorum signum, II, 8, 5, 1; Argivi Eurystheo duce ab Atheniensibus vincuntur, *Phor.* 39; judicia exercent ad Aegyptum promontorium, *Hec.* 357; eorum partes in bello Peloponnesiaco, *Philoch.* 109.
- Argo navis, I, 9, 16, 6; *Clitod.* 5; ab Argo, Phrixi f., nominata, *Phor.* 61; Herculis pondere aggravata queritur, I, 9, 16, 6; I, 9, 24, 4; *Phor.* 67; Neptuno consecratur, I, 9, 27, 3.
- Argolis pareat ex parte Amythaonis filiis, I, 9, 12, 8; Gelanori, I, 4, 4, 8; Danao, *ibid.*; Lynceo, II, 2, 1, 1; Acrisio, *ibid.* § 4; Deiphonti, II, 8, 5, 5; Adrasto, III, 6, 1, 4; Temeno, II, 8, 4, 2; Argolidem occupat Temenus, oram vero maritimam ejus (ἄκρην) e regione Atticae Argæus et Deiphantes, *Ephor.* 16.
- Argonautæ recensentur, I, 9, 16, 8; a mulieribus Lemniis excipiuntur, I, 9, 17; a Doloniis, I, 9, 18, 1; Cyzicum per errorem occidunt, *ibid.* § 2; in Mysiam veniunt, *ibid.*; relinquunt Herculem, Hylam et Polyphemum, I, 9, 19; Amycum, Bebrycum regem, interficiunt, I, 9, 20; itinere a Phineo monstrato, Symplegades incolumes trajiciunt, I, 9, 21; a Mariandynis in Colchidem veniunt, I, 9, 23; eam, vellere ablato, clam relinquunt, *ibid.* § 13; eorum reditus per Tauaim, Oceanum, mare mediterraneum, *Tim.* 6; non navigant per Tauaim, sed alia via, *Hec.* 187, 339; Eridanum, Apsyrtides, Ligyes, Celtas præternavigant, I, 9, 24; præter Euryram vecti, ad Æeam veniunt, a Circe purgantur, *ibid.* § 5; Charybdis, Scyllam et Planctas præternavigant, ad Coreyram appellant, I, 9, 25; in insula Anaphe Apollini Aegletæ sacra instituunt, I, 9, 26, 1—3; Talo cæso ad Aeginam appellant, *ibid.* § 4; per Eubream, et Laridem Iolcum revertuntur, *ibid.* § 6; Phineum puniunt, III, 15, 3, 3; expeditio quando facta? II, 6, 3, 5.
- Argos, regio, I, 8, 6, 3; *Hell.* 37; antiquum Peloponnesi nomen, II, 1, 2, 1.
- Argos Amphilocheum ab Amphilocho conditur, III, 7, 7, 4; *cf.* *Ephor.* 28.
- Argos portus insulæ Æthaliae unde nomen acceperit, *Tim.* 6.
- Argura, antea Argissa, urbs Thessaliae, *Ap. fr.* 152.
- Argus, Jovis e Niobe f., II, 1, 1, 7; *Acus.* 11; a Phoroneo regnum accipit, Peloponnesum Argos dicit, II, 1, 2, 1; ejus progenies, *ibid.*; *Phor.* 22.
- Argus, Panoptes, II, 1, 2, 2; γργγής, *Acus.* 17; Agenoris, *ibid.*; Arestoris, *Phor.* 22; aliis Inachi, Argi et Ismenes f., II, 1, 3, 3; interficit Satyrum et Echidnam, Apidis interfectores ulciscitur, II, 1, 2, 4; ejus progenies, II, 1, 3, 1; Ius custos, *ibid.* § 3; a Mercurio necatur, *ibid.* § 4; *Phor.* 22.
- Argus, Actæonis canis, III, 4, 4, 6.
- Argus, Phrixi e Chalciope f., I, 9, 1, 7; Phrixi ex Iophossa, *Acus.* 8; Argo navem construit, I, 9, 16, 6; *Phor.* 61; Argonauta, I, 9, 16, 8.
- Argyphia, Aegypti uxor, ex ea filii, II, 1, 5, 2.
- Argyraspides Alexandri, *Phyl.* 41.
- Argyrini, gens Epirotica, *Tim.* 43.
- Argyrus urbs, *Phil.* 36.
- Aria, regio Persica, *Hell.* 168.
- Aria, Cleochi f., mater Mileti ex Apolline, III, 1, 2, 2.
- Ariadne, Minois e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; Theseo glæmum minio tinctum dat, quo labyrinthi ambagibus se evolveret; cum eodem fugit, et in Dia insula relinquitur; apparet lamentanti Venus; cum Baccho concumbit, ab eoque donatur corona aurea; a Diana interficitur, *Phor.* 106; post interfectum Deucalionem, regni procuracionem suscipit, et fœdus ferit cum Theseo, *Clitod.* 5; a Theseo abducitur, *Phor.* 109; *Ister* 14.
- Ariamnes, Gallus in Asia ditissimus, Gallos omnes per integrum annum epulis excipit, *Phyl.* 2.
- Ariani, gens Cadusii proxima, *Ap. fr.* 107.
- Ariaspes, Atossæ pater, *Hell.* 163 b.
- Aries Phrixi et Helle, aureo vellere præditus, *Phor.* 53; inter astra collocatus, *ibid.* 52.
- Arimanius, *Theop.* 71.
- Arimus, rex in Asia minor, *Xanth.* 4.
- Arintia, urbs Onotrorum, *Hec.* 30.
- Arion equus, Neptuni e Cerere progenies, Adrastum servat, III, 6, 8, 7.
- Arion Methymneus primus choros cyclicos instituit, *Hell.* 85.
- Arisbe, Teucri Cretensis f., Dardani uxor, Hellanico est Atæa, vel Batea, *Hell.* 130; eam *Ephor.* 21 dicit Meropis filiam, primamque uxorem Alexandri, Priami f.—Meropis f., Priami uxor, III, 12, 5, 2; Hyrtæodatur, *ibid.* § 3.
- Aristæus, Apollinis ex Cyrene f., ex Libya in Ceum migravit, *Phyl.* 15; pater Hecatae, *Phor.* 10.
- Aristæus, Actæonis pater, III, 4, 4, 1.
- Aristæas Proconnesius apud Metapontinos aliquantum versatur, *Theop.* 182.
- Aristocrates, unus imperatorum in prælio ad Arginusas, ab Atheniensibus capitis damnatus, *Philoch.* 121.
- Aristodamidas, Meropis f., Pludonis pater, *Theop.* 30.
- Aristodeme, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Aristodemus, Aristomachi f., fulmine ictus moritur, ejus filii Lacedæmone potiuntur, III, 8, 2, 9; T. ehanos Aegidas ad expeditionis in Pelopon. societatem adsciscit, *Ephor.* 13.
- Aristomachus, Talai f., I, 9, 13, 1.
- Aristomachus, Hippomedontis pater, III, 6, 3, 2.
- Aristomachus, Cleodatis f., Temeni pater, *Theop.* 30; bello Heraclidarum perit, II, 8, 2, 5; ejus filii reditum tentant in Peloponnesum, *ibid.* § 6 sq.
- Aristomachus, Argivorum tyrannus, in Antigoni potestatem venit, ejus mors, *Phyl.* 52.
- Ariston, Rhæginus, Delphi in certamine musico ab Eunomo Loero vincitur, *Tim.* 64, 65.
- Ariston, Olearum præfectus; ejus uxor a Phayllo amatur, *Phyl.* 60.
- Aristonous Gelonis filii tutor, *Tim.* 84.
- Aristoteles Cyrenæus amantem Laidem despicit, *Ister* 48.
- Aristoteles Slagirita de Locrorum civitate graviter mentitus, atque omnino levis homo et temerarius, *Tim.* 70; alia in eum convicia, *Tim.* 71, 74, 75, 76; de e.

- ælate, *Ap. fr.* 92.
 Aristus, Cyprius, Antiochi Soteris vel Dei familiaris et amasius, *Phyl.* 7.
 Armenii, populus Asiae, *Hec.* 195.
 Armenius, Zeuxippi f., *Hell.* 10.
 Arnaeus, Megamedes pater, II, 4, 10, 1.
 Arne, urbs postea Charonea vocata, *Hec.* 87.
 Aroerni, gens Celtica, *Ap. fr.* 62.
 Aroteres, populus ad Istrum, *Ephor.* 78.
 Aroteres, populus Libyæ, *Hec.* 305.
 Arrhetus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Arsinoe, Phegei f. Alcmaeonis desponsa, III, 7, 5, 4; munera nuptialia ei data, *ibid.*
 Arsinoe, Leucippi ex Philodice f., III, 10, 3, 6; Æsculapii mater ex Apolline, *ibid.*
 Artaphernes, (unus ex septem viris, qui *Pseudo Smerdin interfecerunt*) Daphernes vocatur ab *Hell.* 167.
 Artaxerxes contra Cyrum belligerat, *Ephor.* 129.
 Artemon, περιχώρητος, Periclis mechanicus in Sami obsidione, *Ephor.* 117.
 Artemisia, Hecatomni filia, Mausoli uxor, ejus mors, *Theop.* 116.
 Artemisium, urbs Oenotrorum, *Hec.* 33.
 Artemisius mons, II, 5, 3, 2.
 Artemitium, i. q. Artemisium, urbs Oenotrorum, *Phil.* 53.
 Arypes pro Rhypes (Achæi) dicit *Pher.* 114.
 Asæ, vicus Corinthi, *Theop.* 205.
 Ascalaphus, Martis f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Helenæ proculus, III, 10, 8, 2.
 Ascalaphus, Acherontis e Gorgyra f., I, 5, 3; ei saxum impositum, *ibid.*, ab Hercule removetur, II, 5, 12, 6, ille mutatur a Cerere in bubonem, *ibid.* § 9.
 Ascalon, urbs Lydia, *Xanth.* 11.
 Ascalus, Hymenæi filius, dux Lydorum in Syria militat, ubi Ascalum condit, *Xanth.* 23.
 Ascalus, urbs Syria, *Xanth.* 23.
 Ascania, urbs Phrygiæ, *Xanth.* 5.
 Ascanius, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Asclepiadæ dicebantur medici Coi et Cnidii, *Theop.* 111.
 Ascræ, quo exul abiit pater Hesiodi, *Ephor.* 164.
 Asia, Oceani f., I, 2, 2; Iapeti uxor, *ibid.*
 Asiam minorem quot gentes habitent, *Ephor.* 80; ejus pars aliquando mare fuit, *Xanth.* 3.
 Asiani, Troum auxiliares, *Ap. fr.* 178.
 Asine, urbs Peloponnesi, *Theop.* 191.
 Asinus mysteria portans, *Demo.* 7.
 Asopis, Thespii f., Mentoris ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
 Asopis, Asopi f., Cercyræ mater, *Hell.* 45.
 Asopus fl., Oceani ex Tethye, al. Neptuni e Pero (*Acus.* 2), al. Jovis ex Eurynome f., ducit Metopen, III, 12, 6, 5; ejus progenies, *ibid.*; a Jove fulmine ictus, ad flumen redire jubetur, unde carbonem in eo feruntur, *ibid.* § 6; pater Æginæ, I, 9, 3, 2; *Pher.* 78; Ismenes, II, 1, 3, 1; Salaminis, III, 12, 7, 1.
 Aspendus, urbs Pamphyliae ab Aspendo condita, *Hell.* 20; *Theop.* 12.
 Aspidæ ab Ægyptiis cultæ, *Phyl.* 26. *Cf.* 27.
 Aspledon vel Splædon, urbs in Bæotiorum et Locrorum confinio, *Ap. fr.* 153.
 Assaon, Niobam filiam suam deperivit; ejus filios flamminis necavit, deinde ipse manum sibi intulit, *Xanth.* 13.
 Assaracus, Trois e Calirrhoe f., III, 12, 2, 2; ejus progenies, *ibid.* 3.
 Assera, urbs Chalcidensium, *Theop.* 165.
 Assesus, oppidum agri Milesii, *Theop.* 166.
 Assorium, urbs Sicilia, *Ap. fr.* 46.
 Assus, urbs Asiae min. *Ephor.* 90; *Hell.* 116.
 Assyrii parent Thianti, III, 14, 4, 2; iidem Syrii, III, 14, 3, 3.
 Astaci Thebani filii per obsidionem Thebarum, a VII duobus factam, insignes, III, 6, 8, 2.
 Astacus, Byzantinorum regio, *Theop.* 247.
 Astacus, Melanippi pater, *Pher.* 51.
 Astelebe, urbs Lydia, *Xanth.* 21.
 Asteria, urbs Lydia, *Xanth.* 22.
 Asteria, insula prope Cephalleniam, *Ap. fr.* 167.
 Asteria, Coroni filia, ex Apolline mater Idmonis, *Pher.* 70.
 Asteria, Danaï f., Chaeti uxor, II, 1, 5, 4.
 Asteria Cui f. ex Phœbe, I, 2, 2, 2; Persæ conjux, I, 2, 4; Jovis congressum fugiens, in mare se projicit; Deo nomen dat, I, 4, 1, 1.
 Asterion, Cretensium R., Europam ducit, ejus liberos e Jove educat, III, 1, 2, 1; liberis orbus obit, III, 1, 3, 1.
 Asteris urbs, eadem quæ Asteria.
 Asterius, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1; ex Amphictyone procreat Dotidem, *Pher.* 8.
 Asterius, Cometæ f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Asterius, Cretes pater, III, 1, 2, 6.
 Asterius, s. Minotaurus, tauri e Pasiphæ f., a Minoe labyrinthi includitur, III, 1, 4, 3. *Vide* Minotaurus.
 Asterodia, Eurypyli f., Icarī conjux, mater Penelopæ, *Pher.* 90.
 Asterope (?) Cebrenis f., Æsaci uxor, III, 12, 5, 2.
 Asteropea, Deionis f., I, 9, 4.
 Asteropeus, Asteroprus, Cyclops. *Vide* Steropes.
 Astra, Astræi filii, I, 2, 4.
 Astræus, Cui f., I, 2, 2, 4; ejus ex Aurora progenies, I, 2, 4.
 Astrapsychus, magorum nomen, *Xanth.* 29.
 'Aστρο quid sit, *Phil.* 4.
 Astyagis de Mandane filia somnium, *Charon.* 4.
 Astyanax, Herculis et Epilaidis f., II, 7, 8, 2.
 Astybas, Herculis e Calametide f., II, 7, 8, 4.
 Astycratia, Amphionis e Niobe f., a Diana confoditur, III, 5, 6, 1 *sq.* *Hell.* 54.
 Astydamia, Acasti uxor, Peleum frustra amat, eum stupri accusat, III, 13, 3, 1 *sq.*; ab eo pœnas luit, *ibid.* § 5 *sq.*
 Astydamia, Amyntoris f., Ctesippi mater ex Hercule, II, 7, 8, 12; Tlepolemi mater, *Acus.* 27.
 Astygenia, Tlepolemi mater, *Pher.* 37 a.
 Astygonus (Astynous? Hom. II. ε', 144), Priami f., III, 12, 5, 13.
 Astymedusa, Stheneli f., Oedipi uxor, *Pher.* 48.
 Astynous, Phaethontis f., Sandaci pater, III, 14, 3, 2.
 Astyoche, Simeoentis f., Erichthonii uxor, III, 12, 2, 1.
 Astyoche, Laomedontis f. ex Strymo, al. Placia, III, 12, 3, 11; Telephi uxor, cui Priamus vitem auream donat, ut Eurypylum filium Trojam mittat, *Acus.* 27.
 Astyoche, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis confoditur, III, 5, 6, 1.
 Astyoche, Phylantis, Tlepolemi mater ex Hercule, II, 7, 6, 1.
 Astypalæa, Eurypyli mater e Neptuno, II, 7, 1, 2.
 Atabyrium in Sicilia, *Tim.* 3.
 Atabyrius, mons in Rhodo, III, 2, 1, 4.
 Atalanta, Schœnei f., apri Calydonii venatrix (*falso dicitur, confunditur enim cum Iasi f.*), I, 8, 2, 4; inter Argonautas, I, 9, 16, 8.
 Atalanta, Iasi e Clymene f., III, 9, 2, 2; exponitur, *ibid.*; a venatoribus invenitur, virgo manet, Rhæcum et Hyllæum, Centauros sibi insidiantes, intericit, Calydonii apri venatrix, Peleum vincit, *ibid.* § 3, 4; a patre agnita et nubere jussa, se cursu certantibus præmium pro-

ponit, multos vincit, a Milanione superatur; in lænam mutatur, *ibid.* § 5 sq.

Atas, Priami f., III, 12, 5, 13.

Atea, e. q. Arisle, Teucris Cretensis f., Dardani uxor, *Hell.* 130.

Atergatis a Mopso Lydo capta, cum Ichthe filio in lacum demersa, *Xanth.* 11.

Ates collis in Phrygia, ubi Ilium, III, 12, 3, 3.

Athamantis ager, I, 9, 2, 2.

Athamas, Æoli f., I, 7, 3, 4; Boeotiae R., I, 9, 1, 1; ejus uxores et liberi, *ibid.*; his orbat, I, 9, 2, 1; Boeotia relicta, Themistonem ducit, *ibid.* § 2; educat Bacchum, III, 4, 3, 5; ideo a Junone in furorem coniectus Learcum f. interficit, *ibid.* § 6; Orchomeni habitat, *Hell.* 49.

Athamas, Aræ pater, qui Teum in Asia minori condidit, *Pher.* 112.

Atharambis, urbs Ægypti, *Hec.* 280.

Athenæ: Diades in Eubœa a Diante conditæ, *Ephor.* 33.

Athenæ, Cecropia dictæ, Cecropi parent, III, 14, 1, 1; a Minerva dea præsidente facta nomen accipiunt, *ibid.* § 6; a Minoe obsidentur, III, 15, 8, 4; Athenarum laudatio et vituperium, *Theop.* 297.

Athenæus Eretriensis, Pharsali adsentator, *Theop.* 20.

Athenienses, Heracidas excipiunt, Eurystheum debellant, II, 8, 1, 3; sub Theseo Thebas capiunt, III, 7, 1, 4; cum Eleusiniis et Thracibus bellum gerunt, III, 15, 4, 7; Hyacinthi filias immolant, III, 15, 8, 5; septem pueros et totidem puellas quotannis Minotauro mittunt, *ibid.* § 8; Saitarum coloni, *Theop.* 172; Eurystheum et Argivos vincunt, *Pher.* 39; bellum gerunt adversus Bœotos de Melanororum agro, *Ephor.* 25; injuste expellunt Pelasgos ex regione circa Hymettum montem, *Hec.* 362; eorum in ludis Isthumiis προεδρία, *Hell.* 75; Ionibus auxilium ferentes Sardes capiunt, *Charon* 2; iusjurandum, quod Athenienses a Græcis ante commissam pugnam Plataicam præsistunt, falso commemoratur; vanam gloriam jactantes fucum facere student reliquis Græcis, *Theop.* 167; Atheniensium quot ad Plataas ceciderint, *Clitod.* 14; Orchomenum et Chæroneam capiunt, *Hell.* 49; pecunias publicas a Delo Athenas transferunt; decreto facto Megarenses a foro et portu arcent; eorum reditus et facultates initio belli Peloponnesiaci, *Ephor.* 119; eorum cum Lacedæmoniiis induciæ (Ol. 89, 3), *Philoch.* 108; expeditio in Siciliam; prodigia et portenta, quæ ab navigatione eos detertere debuerant, *Clitod.* 15; cur male rem in Sicilia gesserint, *Tim.* 103, 104; servos, qui ad Arginusas dimicaverant civitatis jure donant, *Hell.* 80; in sacrificiis sibi et Chiiis salutem precantur, *Theop.* 115; in agro Corinthio et Nemaensi a Lacedæmoniiis devicti, *Ephor.* 133; cum Boeotis societatem ineunt [Ol. 96, 2], *Philoch.* 125; Atheniensium ditissimi mille ducenti [Ol. 105, 3], qui munia publica obibant, *Philoch.* 129; colonos in Samum deducunt [Ol. 107, 1], *Philoch.* 131; caussæ ob quas iis cum Philippo ad arma ventum est, *Philoch.* 135; eorum cum Philippo fœdus τὸ ἐν ἀπορρήτῳ, Philippo Pydnam urbem promittunt, *Theop.* 189; Athenienses assentatores posterorum Seleuci et Antiochi, *Phyl.* 26; ad nauticam artem se applicabant, *Ephor.* 5; omnibus claris viris infensi, *Theop.* 117; prausi potique ad spectacula se conferunt, *Philoch.* 159; ad lapidem quandam jurabant, *Philoch.* 65; in Scirio festo alio vescebantur, *Philoch.* 204.

Athenio Peripateticus, *Theop.* 68.

Athenocles Atheniensium coloniam Amisum deducit, *Theop.* 202.

Atlantia, Hamadryas Nympha, cum Danao concreditur, II, 1, 5, 4.

FRAGMENTA HISTORICORUM.

Atlas, lapeti f., I, 2, 3; celum humeris sustinet, *ibid.*; loco Herculis Hesperidum poma petit eaque coactus tradit, II, 5, 11, 14; *Pher.* 33; ejus e Pleione filia, III, 10, 1, 1; *Hell.* 56; Atlantis filia Hesperides mala aurea subripiunt, *Pher.* 33 a.

Atlas, mons in Hyperboreis, II, 5, 11, 2; ad eum hortus deorum, *Pher.* 33 a.

Atossa, Ariaspæ f. [*Belochi, regis Assyriorum, ut videtur, conjux*]; ejus mores et instituta, *Hell.* 163 a et b.

Atreus, Pelopis f., cum fratre tenet Mideam, II, 4, 6, 5; pater Menelai, III, 10, 8, 2; et Placiæ, III, 12, 3, 11; cum Thyeste Chrysippum interficit, *Hell.* 42; a patre in exilium agitur, *ibid.*; post obitum patris reversus regno potitur, *ibid.*

Atromus, Herculis e Sratonice f., II, 7, 8, 4.

Attalæ, Sadyattæ nothus, *Xanth.* 19, p. 40.

Atthis, Cranai e Peliade f. virgo mortua, nomen dat Atticæ, III, 14, 5, 2; alii Erichthonium ejus filium dicunt, III, 14, 6, 2.

Attica, olim Acte dicta, Cecropia vocatur a Cecrope, cui paret, III, 14, 1, 1; a Neptuno inundatur, *ibid.* § 7; paret Cranai, III, 14, 5, 1; Amphictyoni, III, 14, 6, 1; Erichthonio, *ibid.* § 2; Pandioni I, III, 14, 7, 1; Erichtheo, III, 15, 1, 1; Cecropi II, III, 15, 5, 1; Pandioni II, *ibid.* § 3; a Dioscuris devastatur, *Hell.* 74; ab Amazonibus invaditur, *Hell.* 84; duodecim Atticæ urbes, *Philoch.* 11; Atticæ literæ, *Theop.* 168; Atticæ census quot talentum fuerit, *Philoch.* 151.

Atymnius, Jovis e Cassiepea f., a Sarpedone amatur, III, 1, 2, 4.

Atys, pater Lydi et Torrhebi, *Xanth.* 1.

Audophradates, Lydiæ satrapa, exercitus dux contra Evagoram, *Theop.* 111.

Audymon, Citieus, qui Cyprum tenebat, ab Evagora capitur, *Theop.* 111.

Auge, Alei ex Neara f., III, 9, 1, 3; ab Hercule compressa Telephum parit, *ibid.* § 4, et II, 7, 4, 1; a patre Nauplio vendenda tradita Teuthranti nubit, II, 7, 4, 2; *Hec.* 345.

Augeas, Solis al. Eliei, al. Phorbantis, al. Neptuni f., II, 5, 5, 1; Argonauta, I, 9, 18, 8; Elidis R., II, 5, 5, 1. Nelei equos abducit, *Pher.* 57; Herculi decimanum gregum partem promittit, si uno die stabulum purgaverit, *Apoll.* *ibid.* § 3; promisso non stat, judicium subit, Herculem et filium Elide pellit, *ibid.* § 4 sq.; in bello contra Herculem a Molionidis adjuvatur, *Pher.* 36; cum filiis cadit, II, 7, 2, 5; pater Epicastes, II, 7, 8, 11.

Augila, urbs Libyæ, *Ap. fr.* 108.

Aulis, Lydiæ regio, Sylei sedes, II, 6, 3, 3.

Αὐλῶνες sacri Atheniensium, *Philoch.* 147.

Aurora, Hyperionis f., I, 2, 2, 2; Astræi conjux, I, 2, 4; ex eo liberi, *ibid.*; rapit Orionem, I, 4, 4; Cephalum, I, 9, 4; ex eo liberi, III, 14, 3, 1; Tithonum, III, 12, 4; ex eo liberi, *ibid.*

Auses, gens Libyæ, *Ap. fr.* 109.

Ausigda, insula Libyæ, *Hec.* 300.

Ausones, populus Italiæ, *Ant.* 8; eorum rex Siculus, *Hell.* 53; ab Iapygibus pulsus in Siciliam transmigrat, *Hell.* 53; quo tempore? *ibid.*

Autesiou, Argæ pater, II, 8, 2, 9.

Autachus, Apollinis ex Cyrene f., *Phyl.* 15.

Autolycus, Mercurii f., I, 9, 16, 8; *Pher.* 63; Argonauta, *ibid.*; Herculis in arte luctandi præceptor, II, 4, 9, 1.

Autolycus, Polymedes pater, I, 9, 16, 1; Euryti boves furatur, II, 6, 2, 1.

Automalaca, urbs Libyæ, *Ap. fr.* 130.

Automate, Danaï f., Busiridis uxor, II, 1, 5, 3.

Automedusa, Alcathoi f., Iphiclis uxor, II, 4, 11, 7.

Autonoe, Danae e Polyxo f., Eurylochi uxor, II, 1, 5, 7.
 Autonoe, Nereis, I, 2, 7.
 Autoroe, Cadmi ex Harmonia f., Aristari uxor, III, 4, 2, 4.
 Autonoe, Pirei f., Palamonis mater ex Hercule, II, 7, 8, 12.
 Avernus lacus in Italia, *Tim.* 17.
 Avernuncii Dii, *Ap. fr.* 5.
 Aves fab. Aristophanis quo tempore edita sit, *Androt.* 47.
 Axiopistus, Locrus vel Sicyonius, Canonis et Sententiarum auctor, *Philoch.* 193.
 Ἀξίονες, *Ap. fr.* 24.
 Azeotae, gens Troadis, *Hell.* 124.

B.

Babys, i. q. Typhon, *Hell.* 150.
 Bacchae, a Lycurgo captae, liberantur, III, 5, 1, 6.
 Bacchus, Jovis e Semele f.; infans a patre traditur Mercurio, et ab hoc Athamanti, III, 4, 3, 4 sq.; a Jove in cervum mutatur, *ibid.* § 9; a Mercurio ad Nymphas Nyseides Dodonaeas deferitur, *Pher.* 46; ab his educatur, *ibid.*; propter Junonis timorem Inui traditur, *ibid.*; vitem invenit, III, 5, 1, 1; terras peragrans ea donat homines, *Pher.* 1. 1.; a Junone in furem conjectus pererrat Aegyptum, Syriam; [ad templum Jovis Dodonaei venit, *Philoch.* 57]; a Proteo excipitur, in Phrygiam venit, a Rhea sanatur, Thraciam peragrat, a Lycurgo male excipitur, *Apoll.* 1. 1.; *Pher.* 1. 1.; ad Thetidem fugit, Lycurgo furem injicit, Indiam adit, *Apoll.* *ibid.* § 5 sqq.; Thelbas venit, Argivas mulieres furore concitat, III, 5, 2, 1; Tyrrhenos praedones in Delphinis mutat, III, 5, 3, 1 sq.; cum matre in caelum migrat, *ibid.* § 3; Oeneo vitem dat, I, 8, 1, 1; Icario, III, 14, 7, 3; Dejanirae pater dicitur, I, 8, 1; Phani et Staphyli, I, 9, 16, 8; ex India duos boves adduxit, quorum Apis alter, alter Osiris sit dictus, *Phyl.* 80; cum Ariadne concumbit, eique dat auream coronam, postea inter sidera collocatam, *Pher.* 106; dux copiarum fuit; quomodo representetur, *Philoch.* 23; ejus sepulcrum Delphis, *Philoch.* 22; quo tempore inter deos relatus sit, *Ap. fr.* 72; ὄρνις, *Ister* 5; Brisaeus vel Bresaeus, *Androt.* 59; piscator [?], *Philoch.* 194; rectus [Διόνυσος ὁρθός], *Philoch.* 18; ῥέοδος existimandus, *Philoch.* 24; Bacchi ἐν Αἰγύπτῳ ades, *Phanod.* 14.
 Bacis, vates Boeotiae, *Theop.* 81.
 Baecae, urbs Chaoniae, *Hec.* 76.
 Batium, urbs Macedoniae, *Theop.* 158.
 Balis, herba, quam vim habeat, *Xanth.* 16.
 Balias, equus immortalis, a Neptuno datus Peleo, III, 13, 5, 5.
 Bantii, populus Thraciae, *Hec.* 146.
 Banus [?] Actaeonis canis, III, 4, 4, 5.
 Barbarae nationes Graecis antiquiores, *Ephor.* 6.
 Bardylis, Illyrius latro, *Theop.* 35.
 Bardium, locus ad mare Adriaticum, *Theop.* 261.
 Baris, urbs Asiae min., *Ephor.* 95.
 Batea, *Hell.* 130.
 Batia, Teneri f., Dardani uxor, III, 12, 1, 5.
 Batia, Nais, Oebali uxor, III, 10, 4, 5.
 Batice locus eminens agri Trojani, *Hell.* 130.
 Baton s. Elattonus, Amphiarai auriga, cum domino in terram descendit, III, 6, 8, 6.
 Beatorum ins. Vide Insulae b.
 Bebryces, I, 9, 20, 1; eorum R. Herculem excipit, II, 5, 9, 6; subigitur regio ab Hercule, Lyco datur, Heraclea dicitur, *ibid.*; eorum regio a Mariandyno occupata, *Theop.* 201.

Bebrycia, nomen antiquum terrae Lampsacenorum, *Cherson.* 7.
 Bechires, populus Asiae, *Hec.* 190.
 Bellerophon, Glauci ex Eurymede f., fratrem invitatus interficit, a Proeto purgatur, II, 3, 1, 1; Sthenoborae amorem repellit, *ibid.* § 2; a Proeto, ob istius uxoris calumnias, ad Iobaten mittitur, qui eum necaret, *ibid.* § 3; hujus jussu Chimæram occidit, *ibid.* § 4 sq.; Solymos et Amazones vincit, II, 3, 2, 2; Lycios juvenes electos superat, *ibid.*; Iobatae amicus sit, Philonoe ducit, et isti succedit, *ibid.* § 3.
 Bellicosa urbs [Μάχυσος], *Theop.* 76.
 Bellum sacrum, *Ephor.* 151.
 Belus, Libyes e Neptuno f., II, 1, 4, 2; Aegypti R. Archinoen ducit, ejus liberi, *ibid.* § 4; pater Damnos, *Pher.* 40.
 Benna, una ex quinque curiis Ephesinis, *Ephor.* 3.
 Bennius, senator Bennae curiae. Vide Benna.
 Benthescyme, Neptuni ex Amphitrite f., Eumolpum educat, III, 15, 4, 2.
 Berecynthus, urbs Phrygiae, *Xanth.* 5.
 Bessa, urbs Locrorum, *Ap. fr.* 131.
 Bia, Pallantis e Styge progenies, I, 2, 4.
 Bias, Amythionis f., I, 9, 11, 2; fratris ope Pero ducit, I, 9, 12, 8; *Pher.* 75; et ejus gratia tertiam Argolici regni partem accipit, II, 2, 2, 6; Talai pater, *Pher.* 75.
 Bias, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Bias, Megarorum R., a Pyla interficitur, III, 15, 5, 4.
 Biblus, ex Venere filium habet Cyprium, *Ister* 39.
 Bisaltiae, bellum gerentes contra Cardianos, quo artificio superiores discesserint, *Charon* 9.
 Bisaltiae lepores bina habent jecora, *Theop.* 137.
 Bistones, Thraciae pop., ab Hercule vincuntur, II, 5, 8, 4.
 Bisyras, heros Thracicus, *Theop.* 319.
 Bithynis, Amyci mater ex Neptuno, I, 9, 20, 1.
 Bithynis, populo Asiae minoris, *Ephor.* 80, imperat Phineus, *Pher.* 68.
 Bithys, Lysimachi familiaris, *Phyl.* 6.
 Bitia, Cassopaeorum urbs, *Theop.* 228.
 Blepsus, Phocacensis, Codrida, Phocaeorum coloniam in Bebrycum terram deducit, *Charon* 6.
 Bodone, urbs Perriabica, *Ap. fr.* 1.
 Boedromia, quando instituta, *Philoch.* 33.
 Boeotarchi, Coroneisibus auxiliantur, *Ephor.* 153.
 Boeoti, ad gymnasticam artem se applicant, *Ephor.* 5; de finibus contra Athenienses belligerant, Xantho rege, *Ephor.* 25; Dodonaeum oraculum consulunt, *Ephor.* 30; antislitem in rogam conjiciunt, *ibid.*; Tripodes quotannis Dodonam mittunt, *Ephor.* 30; literas et cum hominibus consuetudinem negligunt, solius bellicae virtutis studiosi, *Ephor.* 67; cum Megarensibus Heracleam Ponticam condunt, *Ephor.* 83; Mariandynorum terram tenent, *Ephor.* 83; eorum cum Arcadibus de finibus contentio, *Pher.* 86.
 Boeotia, regio ad imperium obtinendum optime comparata, sed propter incolarum institutiones et disciplinam ejus potentia durare non potuit, *Ephor.* 67; a Boeto vel a Cadmi bove nominata, *Hell.* 8; prius Aonia dicta, *Hell.* 8; Athamanti paret, I, 9, 1, 1.
 Boeotus, Itoni aut Neptuni ex Arne f., a se Boetiam nominavit, *Hell.* 8.
 Bolbitine, urbs Aegypti, *Hec.* 285.
 Bolissus, oppidum Aelicum prope Chium, in quo Homerus aliquantum temporis degit, *Ephor.* 165; *Androt.* 53.
 Bolus, pater Epimenidis, *Theop.* 69.
 Boni Genii poculum, *Ap. fr.* 185.
 Boreade, Boreae filii, I, 9, 16, 8; Harpyias tollunt, I, 9, 21, 5 sq., *Pher.* 69; al. eas persequentes pereunt, al. ab

Hercule interficiuntur, III, 15, 2, 2.
 Boreas, Astræi f., Orythium rapit, III, 15, 1, 2; *Acus*. 23; *Philocho*. 30; ex ea liberi, III, 15, 2, 1; *Acus*. 23; Phineum punit, *ibid.* § 3; Boreas ventus, *Acus*. 3.
 Boreas, Actæonis canis, III, 4, 4, 6.
 Borus, Perieris f., Polydoram, Pelei f. ducit, III, 13, 1, 2.
 Borus, Periclymeni f., *Hell.* 10; e Lysidice pater Penthili, *ibid.*
 Borysthenes, fl., *Hell.* 172; *Ephor.* 78.
 Boryza, urbs Persica ad Pontum, *Hec.* 140.
 Bos septimus, *Clitod.* 16.
 Bosphorus, unde dictus? II, 1, 3, 5; *Ephor.* 79; *Phyl.* 70.
 Bosphorus Cimmerius, *Hell.* 92, 84.
 Botrys, Siculus scriptor obscenus, *Tim.* 141.
 Brasia, Cinyræ e Metharme f., III, 14, 3, 4.
 Brasidas, Scionæos adduxit, ut ab Atheniensibus deficerent *Philocho*. 107.
 Brea, urbs Thraciæ, *Theop.* 157.
 Brettia, antiquum nomen Italiæ, *Ant.* 5.
 Brettos, urbs Tyrrenorum, *Ant.* 5.
 Brettus, Herculis filius, *Ant.* 5.
 Briareus, Centimanus, I, 1, 1, 1; unus Tritopatorum, *Clitod.* 19.
 Briseus, Bacchus unde appellatus sit, *Androt.* 59.
 Bromiadia, tibicina, peltex Phaylli, *Theop.* 182.
 Bromius, Egypti e Caliane f., Euroto ducit, II, 1, 5, 7.
 Brontes, Cyclops, I, 1, 1, 1; ejus filios occidit Apollo, *Pher.* 76.
 Brutii, in Italia. Antiochus nullum facit Lucanorum et Brutiorum discrimen, *Ant.* 6.
 Bryce, Danae e Polyxo f., Chthonii uxor, II, 1, 5, 7.
 Bryllium, urbs in Propontide, *Ephor.* 86.
 Bryson, Heracleota, *Theop.* 279.
 Brystacia, urbs Enotrorum, *Hec.* 31.
 Brythum, a Scythiis et Thracibus bibitur, *Hec.* 123; *Hell.* 110.
 Bubastus, urbs Egypti, *Theop.* 121.
 Bucheta, in Epiro urbs Cassopæorum, *Theop.* 228; *Philocho*. 186.
 Bucolion, Lycaonis f., II, 1, 5, 7.
 Bucolion, Laomedontis e Calyba Nympha f., III, 8, 1, 3.
 Bucolus, Herculis e Marse f., II, 7, 8, 7.
 Bucolus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule necatur, *ibid.* § 3.
 Budorum sive *Budarum*, promontorium juxta Salaminem *Ephor.* 66.
 Buleus, Herculis ex Eleuchia f., II, 7, 8, 6.
 Buphia, vicus Sicyoniæ, *Ephor.* 145.
 Buphonia, festum Atheniensium, *Androt.* 13.
 Buprasia, *Pher.* 36.
 Bura, urbs Cometæ ortu mersa, *Ephor.* 142.
 Busiris, Egypti f., Automaten ducit, II, 1, 5, 3.
 Busiris, Neptuni f., Egypti R. advenas mactat, ab Hercule occiditur, II, 5, 11, 7 sq.; *Pher.* 33 et 33 f.
 Butes, Teleontis f., I, 9, 16, 8; a Venere in Lilybæum deportatur, I, 9, 25, 1.
 Butes, Pandionis e Zeuxippe f., III, 14, 8, 1; Minervæ, Neptuni et Erichthonii sacerdos, III, 15, 1, 1; Chthoniam ducit, Erechthei filiam, *ibid.* § 3.
 Buthia, urbs Ioniæ, *Theop.* 307.
 Buthrotus, urbs in sinu Ionio, *Hec.* 75.
 Bybastus, urbs Carizæ, *Ephor.* 88.
 Byblii, in Syria, II, 1, 3, 8.
 Byblus coronaria, *Theop.* 11.
 Bymazus, urbs Pæonum, *Ephor.* 148.
 Byzantii, Bithynorum domini, *Phyl.* 10 a.; eorum mores, *Theop.* 65; *Phyl.* 10.

C.

Cabalus, urbs Ioniæ, *Hec.* 223.
 Cabassus, urbs Lyciæ, *Hell.* 105.
 Cabassus, urbs Thraciæ supra Hæmum sita, *Hec.* 144.
 Cabira, Protei f., e Vulcano mater Camili, *Acus.* 6; Cabirorum, *Pher.* 6.
 Cabiri, Camili filii, gignunt Cabiridas Nymphas, *Acus.* 6; in Lemno et Imbro culti, *Pher.* 6.
 Cabiridas, Nymphæ e Cabiris ortæ, *Acus.* 6.
 Cabyle, Thraciæ locus, *Theop.* 246.
 Cadmea vulpes a Jove lapis facta, II, 4, 7, 2.
 Cadmus, Agenoris ex Telephassa f., III, 1, 1, 3 (ex Argiope, *Pher.* 40.); a patre Europam sororem quærere jubetur, *ibid.* § 6, *Pher.* 42; invenire nequit, Thraciam petit, *ibid.* § 8; oraculum accipit de condenda urbe, III, 4, 1, 1; cum variorum hominum manu ex Phœnicia Thebas venit, *Androt.* 28; Martis jussu (*Hell.* 2) draconem necat, *Apoll.* I. I. § 4; *Hell.* 8; cujus dentibus sparsis nascuntur Sparti, *Apoll.* *ibid.*; *Pher.* 44; eorum quinque tantum fuerunt, *Hell.* 2; Marti servit, III, 4, 2, 1; *Hell.* 8; regnum accipit, *Apollod.* *ibid.* § 2; ejus nuptiæ cum Harmonia (quam Samothraciam præternavigans rapuerat, *Ephor.* 12.), *ibid.*; *Hell.* 8; dona nuptialia, *ibid.* § 3; *Pher.* 45; cum uxore Thebis relictis in Illyricum abit; Enchelensium contra Illyrios dux, hos superat; eorum R. fit, Illyrium gignit, cum Harmonia in serpentem mutatus, in Elysio degit, III, 5, 4, 1 sq.; Cadmi et Harmoniæ sepulcrum, *Phyl.* 40 b; Cadmus literarum inventor, *Hec.* 361; *Ephor.* 128.
 Cadmii appellantur Prienses, *Hell.* 95.
 Κάδοι, veteribus dicebatur amphora, *Philocho*. 155 a.
 Caneus, Coroni f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Cæni, gens Thraciæ, *Ap. fr.* 64.
 Cæcinum, oppidum Italicum, *Phil.* 10.
 Cæcus, fluvius, *Xanth.* 8.
 Calais, Boreæ f. ex Orithyia, Argonauta, I, 9, 16, 8; *Acus.* 23; cum Iasone navigans, Harpyias tollit, I, 9, 21, 5, sq. al. perit, al. ab Hercule interficitur, III, 15, 2, 2; *Acus.* 24.
 Calamenthe, vel Calaminthe, urbs Libyæ, *Hec.* 312.
 Calatha, urbs prope Herculis columnas, *Hec.* 3; eandem Calathusam dicit *Ephorus* 42.
 Calatiæ, gens Indica, *Hec.* 177.
 Calaurium, insulam ante Trœzenem, pro Delo a Latona Neptunus accipit, *Ephor.* 58.
 Calchas, Thestoris filius, *Pher.* 70; ejus de Troja sine Achille non capienda vaticinium, III, 13, 8, 1; ejus a Troja reditus, *Theop.* 112; Mopso questionem proponit, qua soluta præ animi ægritudine moritur, *Pher.* 95.
 Caliane (Caliadne), Nympha, Egypti conjux, II, 1, 5, 7.
 Calice, ex Æthlio mater Endymionis, *Pher.* 80.
 Calliarus, urbs Locrorum, *Hell.* 22.
 Calliarus, Oedædoci ex Laonome f., urbem cognom. condit, *Hell.* 22.
 Callias, Temeni f., cum fratribus patrem interficiendum curat, II, 8, 5, 3.
 Callias, archon, *Philocho*. 116.
 Callichorus, fons, I, 5, 1, 2.
 Callicles, Atheniensis, *Theop.* 108.
 Callicyrii servi Geomoros Syracusis expellunt, *Tim.* 56.
 Callidice, Danae e Crino f., Pandionis uxor, II, 1, 5, 9.
 Calligenia, i. q. Tellus, *Ap. fr.* 22.
 Callinicus. Vide Hercules.
 Calliope, Musa, I, 3, 1, 5; ejus liberi ex Cæagro, I, 3, 2, 1.
 Callipidæ, gens Scythica, *Hell.* 172.
 Callirrhoe, Acheloi fl. f., Alceconis uxor, dona nuptialia priori hujus conjugi data pascit, III, 7, 5, 6; Tegeam du-

- citur, *ibid.* § 9; a Jove amata, impetrat, ut filii sui repente adulti fratrem ulciscantur, III, 7, 6, 1, *sq.*
- Callirrhoe, Scamandri f., Trois uxor, III, 12, 2, 2.
- Callirrhoe, Oceani f., Geryonis mater, III, 5, 10, 2.
- Callisthenes, historicus, Alexandri avinum adulando corrumpit; merito pœnas luit, *Tim.* 142, 143.
- Callisto, al. Lycaonis, (*Charon* 13), al. Nyctei, al. Cetei (*Pher.* 86) f., al. Nympha [Dianæ amica, cum Jove consuescit, III, 8, 2, 2 *sq.*; in ursam mutata, Dianæ telis confoditur; inter sidera relata, ἄρκτος vocatur, *ibid.* § 5 *sq.*, ejus filius Arcas, *ibid.* § 7.
- Callisto, sacerdos Junonis Argivæ quo tempore Troja capta est, *Hell.* 144.
- Callistratus, Callicratis filius, demagogus, auctor vocabuli συντάξεις pro πόποι usurpati, *Theop.* 97; ejus indoles, *Theop.* 95.
- Callistratus Samius mutata Grammaticam Atheniensibus tradidit, *Ephor.* 128.
- Calpe, urbs Bithynorum, *Theop.* 17.
- Calybe, Nympha, Bucolionis mater e Laomedonte, III, 12, 3, 11.
- Calyce, Lyuceo sponsa sorte obtigit, II, 1, 5, 4.
- Calyce, Æoli f., 7, 3, 4; Aethlii uxor, I, 7, 5.
- Calydna, insula et urbs, *Androt.* 21; *Apoll. fr.* 171.
- Calydon, urbs, *Hell.* 3.
- Calydon, Ætoli f., ejus ex Æolia filia, I, 7, 7.
- Calydonii apri venatio, I, 8, 2, 3 *sq.*; eo tempore, quo Hercules Omphalæ serviebat, facta dicitur, II, 6, 3, 5.
- Calydoniorum bellum cum Curetibus, I, 8, 3, 2.
- Calyso, Nereis, I, 2, 7.
- Camareni, Arabum insulae, *Hec.* 263.
- Camarina, a Geloorum tyranno diruta, post a Gelois restaurata, *Tim.* 91 a; *Phil.* 17.
- Cambletes, Lydorum rex, qui uxorem suam devoravit, *Xanth.* 12.
- Camblitas. *Vide* Cambletes.
- Cambyses, Cyri, Marphii et Memphidis pater, *Hell.* 164, 165.
- Canilus, Vulcani et Cabiræ f., pater Cahirorum, *Acus.* 6.
- Campania, ab Opicis sive Ausonibus habitata, *Ant.* 8.
- Campe, Cyclopus et Centimanorum in Tartaro custos, a Jove necatur, I, 2, 3.
- Canace, Æoli f., I, 7, 3, 4; ejus e Neptuno filii, I, 7, 4, 2.
- Candalus, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
- Καννόφοροι, a quo primum lectæ, *Philoch.* 25.
- Canes Marti immolati, *Ap. fr.* 13; Canis ne in arcem ascendat apud Athenienses cavetur, *Philoch.* 146; canis Procridis, *Ister* 18; Alexandri, *Theop.* 334. Canes dominorum valde amantes, *Philoch.* 84.
- Canethus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Canobus, urbs Ægypti, *Hec.* 288.
- Cantharolethron, locus Thraciæ, unde dictus? *Theop.* 286.
- Canthele, urbs Libyphœnicum (eadem, ut videtur, quæ Canthelia), *Hec.* 310.
- Canthelia, urbs circa Carthaginem, *Hec.* 309.
- Canthienæ in sacris, *Philoch.* 175.
- Canytis, civitas Syrorum, *Hec.* 261.
- Capæ, urbs Hellespontia, *Androt.* 7.
- Capaneus, Hipponoi f. Argivus, unus e septem ducibus cum Adrasto contra Thebas proficiscitur, III, 6, 3, 2; Thebarum muros jam ascendens a Jove fulmine ictus cadit, III, 6, 7, 9; ejus uxor Evadne cum marito comburitur, III, 7, 1, 5; ab Æsculapio e mortuis suscitatus dicitur, III, 10, 3, 12; Stheneli pater, III, 7, 2, 5.
- Cappadoces, Amisum coloniam deducunt, *Theop.* 202.
- Caprene, vel Capriæ, insula Italiæ, *Hec.* 29.
- Capua, urbs Italiæ, *Hec.* 27.
- Capys, Assaraci f., Anchisæ pater e Themis, III, 12, 2, 4.
- Carambis, promontorium Paphlagoniæ, *Ephor.* 84.
- Caranus, Pludonis filius; ab Hercule undecimus, a Timotheo septimus, *Theop.* 30.
- Carchedon, Carthagini conditor, *Phil.* 50.
- Carchesium, a Jove Alcmenæ datum concubitus pretium, *Pher.* 27.
- Carcinitis, urbs Scythica, *Hec.* 513.
- Carcinus, Naupactius, Naupacticorum carminum auctor, *Charon* 5.
- Cardesus, urbs Scythiæ, *Hec.* 157.
- Cardiani equos ad tibiæ cantum saltare docent. A Bisaltis superantur, *Charon* 9.
- Cardytus, urbs Syriæ, *Hec.* 262.
- Cares, populus Asiæ minoris, *Ephor.* 80; quas regiones in Ioniæ parte maritima tenuerint, *Pher.* 111; ex Ionia pulsi, *Pher.* 111, primi mercenariam militiam exercebant, *Ephor.* 23; Marti canes immolant, *Ap. fr.* 13; barbarilingues, *Apoll. fr.* 177.
- Carides, oppidum in Chio ins., *Ephor.* 34.
- Καρύων τείχος, urbs Libyæ, *Ephor.* 96.
- Carina coloniam deducit Ephesum, nomenque dedit uni ex quinque curiis Ephesinis, *Ephor.* 31.
- Caris, sic appellabatur Cos, *Hell.* 103.
- Carius, Jovis ex Torrehebia filius, *Xanth.* 2; Lydos carmina lyrica edocuit, *ibid.*
- Carius, mons Torrehebide, *Xanth.* 2.
- Carne, urbs Phœniciæ, *Ister* 58.
- Carnea, certamina musica, in quibus primus vicit Terpander, *Hell.* 122; festum Doricum, a quo institutum? *Theop.* 171.
- Carneadis ætas, *Ap. fr.* 102.
- Carnus, Phœnicis f., *Ister* 58.
- Carnus vates, ab Heraclidis interfectus, postea pro deo cultus, *Theop.* 171.
- Caroscepi, locus Thraciæ, *Theop.* 253.
- Carpasia, urbs Cypri, *Hell.* 147; *Theop.* 93.
- Carpides, populus ad Istrum, *Ephor.* 78.
- Carleron, Lycaonis f. III, 8, 1, 3.
- Carthaginienses, quo mensis die a Timoleonte in Sicilia victi sint, *Ephor.* 9, a.
- Carthago, quando et a quibusnam condita sit, *Phil.* 50; *Tim.* 21.
- Carya, locus Laconicæ, *Theop.* 266.
- Caryanda, urbs Cariae, *Hec.* 228.
- Casius, Syriæ mons, I, 6, 3, 7.
- Casparyrus, urbs Gandararum, gentis Indiæ, *Hec.* 179.
- Caspiae portæ, *Hec.* 171.
- Cassandra, Priami ex Hecuba f., cum Apolline congressuram se pollicetur; arte vaticinandi accepta, promisso non stat; quamobrem fide privatur, III, 12, 5, 11.
- Cassanorus, urbs Ægypti, *Ephor.* 147.
- Cassiepea, Cephei uxor cum Nereidibus de formæ præstantia certans, Æthiopiæ malum parat, II, 4, 3, 3.
- Cassiepea, Phœnicis uxor, mater Phineei Agenoridæ, *Pher.* 41; Atymnii mater e Jove; III, 1, 2, 4.
- Cassopæorum urbes, *Theop.* 228.
- Castor, Lacedæmonius, Jovis (Tyndarei) e Leda f., III, 10, 7, 1; *Pher.* 29; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; bellicæ arti studet, III, 11, 2, 1; Herculi armorum tractandorum magister, II, 4, 9, 1; prædam ex Arcadia agens, III, 11, 2, 3, a Lynceus occiditur, cum fratre immortalitatem consequitur, *ibid.* § 4 *sq.*; ejus ex Hilaira progenies, *ibid.* § 2; Castoris et Pollucis apothosis, *Ap. fr.* 72.
- Catacecaumene, Asiæ regio, quæ sit ejus magnitudo et natura, *Xanth.* 4.
- Catana, urbs Siciliæ, *Hec.* 24.

- Catanira, urbs, *Theop.* 199.
 Catanni, populus juxta mare Caspium, *Hec.* 169.
 Κατωνσκοφόροι, Sicyoniorum servi, unde dicti, *Theop.* 195.
 Calteus, Minois e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; ejus liberi, III, 2, 1, 1; oraculum, quod accipit, se ab uno e filiis occisum iri, celat, *ibid.* § 2; Aeropen et Clymenen vendi jubet, III, 2, 2, 1; a filio ignaro trucidatur, *ibid.* § 3.
 Caucasus mons, I, 6, 3, 7; I, 7, 1, 2; I, 9, 23, 2; II, 5, 11, 12; *Hec.* 186; ad hunc fugit Typho, *Pher.* 14.
 Caucon, Lycaonis f., III, 8, 1, 1; *Hec.* 375.
 Caulici, populus ad sinum Ionicum, *Hec.* 60.
 Caulonia, urbs Italiae, *Hec.* 52.
 Cebren, urbs Troadis, Cumanorum colonia, *Ephor.* 22.
 Cebren fl., pater Oenonae, III, 12, 1, 6; Asteropes, III, 12, 5, 2.
 Cebriones, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Cecropia, ita a Cecrope dictae Athenae, III, 14, 1, 1.
 Cecrops αὐτόρῳδον, ejus forma, III, 14, 1, 1; cur διζυγῆς nominetur, *Philoch.* 10; primus Atticae R., *ibid.*; sub eo certamen Neptunum inter et Minervam, *ibid.* § 3; haud fuit ejus certaminis iudex, *ibid.* § 5; ejus ex Agraulo progenies, III, 14, 2, 1; *Hell.* 69; *Philoch.* 14; quomodo Atheniensium numerum cognoverit, *Philoch.* 12; duodecim Atticae urbes in unam contrahit, *Phil.* 11; primus in Attica Saturno et Opi aram statuit, *Philoch.* 13; ejus sepulcrum in arce Athenarum, *Ant.* 15.
 Cecrops II. Erechthei f. natu major, III, 15, 1, 2; patri succedit, III, 15, 5, 1; Pandionis II. e Metiadusa pater, *ibid.* § 2.
 Cedreae, urbs Cariae, *Hec.* 234.
 Celæneus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Celæno, Danae e Crino f. Hyperbii uxor, II, 1, 5, 9.
 Celæno, Atlantis e Pleione f., III, 10, 4, 1; mater Lyci e Neptuno, *ibid.* § 3; *Hell.* 56.
 Celenderis, Ciliciae urbs, a Sandaco condita, III, 14, 3, 3.
 Celeus, Eleusiniarum R. Cereem hospitio excipit; I, 5, 1, 3; III, 14, 7, 3; frumentum urbibus distribuit, *Philoch.* 28.
 Celeustanor, Herculis e Laothoe f., II, 7, 8, 4.
 Celeutor, Agrii f., I, 8, 6, 1.
 Celtæ inter deos maxime Dioscuros venerantur, *Tim.* 6; quam terræ partem teneant, *Ephor.* 38; Celticam regionem nimis magnam facit *Ephor.* 43; Celtarum mores, *Ephor.* 43, 44.
 Cenæum, Eubæae promontorium, II, 7, 7, 9.
 Centauri ab Hercule fugantur, II, 5, 4, 4; Peleum persequuntur, III, 13, 3, 8.
 Centimani, Cæli e Terra filii, I, 1, 1, 1; a patre vincti in Tartarum demittuntur, I, 1, 2; a Titanibus liberantur, a Crono iterum depelluntur donec Jupiter eos liberat, I, 2, 1, 2; eosque Titanibus inclusis custodes dat, *ibid.* § 4.
 Ceorum oppidum neque meretrices neque tibicinas patitur, *Phyl.* 42.
 Cephalenia ins., Acus. 30; Cephaleniam Dulichium dicit *Hell.* 108; a Cephalo dicta, II, 7, 4, 5.
 Cephalus, Mercurii ex Herse f. ab Aurora rapitur, in Syriam ab ea delertur, III, 14, 3, 1.
 Cephalus, Deionis e Diomede f. ducit Procrin, I, 9, 4; III, 15, 1, 3; ab Aurora rapitur, I, 9, 4; Amphitryoni canem dat, II, 4, 7, 2; contra Teleboas proficiscitur, *ibid.* § 3; horum insulas cum Eleo accipit, urbem condit, *ibid.* § 5; uxoris adulterium noscit, III, 15, 1, 4; cum ea reconciliatur, *ibid.* § 6; imprudens eam interficit, *ibid.* § 8; *Hell.* 83; *Pher.* 77; in Areopago causam dicit, *Hell.* 83; exilio punitur, *Apoll.* I. 1.
 Cephenes, *Hell.* 160.
 Cepheus, Beli f., II, 1, 4, 4; Æthiopum R., II, 4, 3, 2; Andromedam f. ceto devorandam exponit, Perseo liberatori despondet, II, 4, 3, 5.
 Cepheus, Arcas, Lycurgi f., apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; *Hell.* 59.
 Cepheus, Alei ex Neara f., III, 9, 1, 3; Argonauta, I, 9, 16, 8; Tegeæ R. cum filiis XII Herculis socius contra Lacedæmonem perit, II, 7, 3, 5.
 Cephisodotus, Alopeconnesum obsidens ab imperio remotus est, *Androt.* 17.
 Cephissus, fl. Boeotiae, *Theop.* 264.
 Cephissus, Diogeniae pater, III, 15, 1, 2.
 Ceramei, demus Acamantidis tribus, *Philoch.* 72.
 Ceraunii montes, *Theop.* 140; *Apoll.* I, 9, 25, 4.
 Cerberus, ejus forma, II, 5, 12, 1; ab Hercule ex inferis ad Eurystheum ducitur et remittitur, *ibid.* § 9; immanis serpens fuit, quem Hercules ad Eurystheum pertraxit, *Hec.* 346; canis fuit Adonei, regis Molossorum, *Philoch.* 46.
 Cercaphus, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
 Cercestes, Egypti e Phænissa f. Dorium uxorem habet, II, 1, 5, 5.
 Cercetaci, gens Asiae, *Hell.* 109; *Hec.* 185.
 Cercidas, Arcas, fautor partium Macedoniarum, *Theop.* 131.
 Cercopes, Ephesi accolæ, vinculis dantur ab Hercule, II, 6, 3, 1.
 Cercyon, pater Alopaë, *Hell.* 68; *Pher.* 107; ejus filia a Theseo abducta, *Ister* 14; *Pher.* 109.
 Cercyra, Asopidis e Neptuno, Phæacis mater, *Hell.* 45.
 Cercyra insula prius Drepane et Scheria nominata, *Hell.* 45. V. Coreyra.
 Ceres, Croni e Rhea f., a patre devoratur, I, 2, 5; Proserpinam raptam quaerit, Eleusinem venit, a Celeo excipitur; Demophontem immortalem reddere conata, impeditur; Triptolemo currum cum draconibus et hordeum dat, I, 5, 1, 1 sq.; Erinurys forma cum Neptuno congressa, Arionem parit, III, 6, 8, 7; Ascalaphum in bubonem mutat, II, 5, 12, 9; ab Iasio amatur, III, 12, 1, 1; Isis dicitur Egyptiis, II, 1, 3, 8; Ceresis festum, Arcadia, *Ap. fr.* 8; Ceres coronatur myrto et smilace, *Ister* 25; Ceres matris templum in Agris ad Athenas situm, *Clitod.* 1; Ceres ὄρεα (montana), ejus sacrum ad Sangarium fluvium, *Xanth.* 7.
 Cerne insula, *Ephor.* 96 a.
 Certhe, Thespii f., Iobæ mater ex Hercule, II, 7, 8, 1.
 Cerva cornuta ex Istria, *Pher.* 31 a.
 Κέρκυρα, ap. Athen., *Clitod.* 17.
 Cerynitis cerva, Dianæ sacra, ab Hercule capitur, II, 5, 3, 1 sq.
 Ceteus, pater Callistus, III, 8, 2, 2; *Pher.* 86.
 Ceteus, homo pinguissimus, *Ephor.* 67.
 Ceto, Ponti f., I, 2, 6; ejus e Phorco liberi, *ibid.*
 Ceto, Nereis, I, 3, 7.
 Ceuthonymus, Menœtii pater, II, 5, 12, 7.
 Ceyx, Luciferi f. Hælyonem ducit, I, 7, 4, 1; cum ea in avem mutatur, *ibid.*
 Ceyx, Trachinis R. Herculem excipit, II, 7, 6, 4; Hippasi pater, II, 7, 7, 8; Heraclidas excipit, II, 8, 1, 1; Heraclides regnum suum relinquere jubet, *Hec.* 353.
 Chabrias in Ægypto quam Athenis vivere maluit, *Theop.* 117.
 Chadesiæ Amazones unde dictæ, *Hec.* 35.
 Chæron, Apollinis et Therus filius, a quo Chæronea, *Hec.* 87; *Hell.* 49.
 Chæronea, urbs Boeotiae, *Ap. fr.* 55; ad fines Phocidis,

- prius Arne vocata, *Hell.* 87; urbs Orchomenorum ab Atheniensibus capta, *Hell.* 49.
- Chætus, Ægypti ex Arabia f. Asteriam ducit, II, 1, 5, 4.
- Chalæum, urbs Locrorum, *Hec.* 83.
- Chalastra, urbs Thraciar, *Hec.* 116.
- Chalbes, præco Busiridis, ab Hercule interfectus, II, 5, 11, 9; *Pher.* 33.
- Chalcæ, urbs Thessaliæ, *Theop.* 36.
- Chalcæ, urbs Thessaliæ, *Theop.* 50. V. Chalcæ.
- Chalciope, Ætæ f., Phrixi uxor, I, 9, 1, 7.
- Chalciope, Rhexenoris f., Ægei uxor, III, 15, 6, 2.
- Chalciope, Eurypyli f., Thessali ex Hercule mater, II, 7, 8, 11.
- Chalcedon urbs, *Theop.* 7.
- Chalcedoniorum mores, *Theop.* 65.
- Χαλκεία, festum Atticum in honorem Vulcani, *Phanod.* 22.
- Chalcetorium, urbs Cretæ, *Ap. fr.* 65.
- Chalcidenses a Zancleis advocati, *Ant.* 10; cum Naxiis in Siciliam colonias deducunt, *Hell.* 50; Naxum condunt, *Ephor.* 52.
- Chalcidenses legatos mittunt ad Philippum, *Theop.* 139; Chalcidensium in Thracia vivendi ratio, *Theop.* 149.
- Chalcidenses bellum gerunt contra Chaliros, Orchomenios, Thebanos, *Theop.* 237.
- Chalciope, Rhexenoris f., uxor Ægei, *Phanod.* 3 a.
- Chalciope, Eurypyli filia, ex Hercule parit Thessalum, *Pher.* 35.
- Chalciope (Ætæ f., Phrixi uxor) etiam Euenia et Iophasa nominatur, *Pher.* 54.
- Chalcis, urbs Eubææ, prius Eubœa appellata, *Hec.* 105, *Hell.* 50.
- Chalcis, Ætolia mons, *Ap. fr.* 168.
- Chalcis, Ætolia urbs, *Ap. fr.* 168.
- Chalcodon, Ægypti ex Arabia f. Rhodiam ducit, II, 1, 5, 4.
- Chalcodon, Elephenoris pater, III, 10, 8, 2.
- Chalcodon, Cous, Herculem vulnerat, II, 7, 1, 2.
- Χαλκὸς ὄρεας, *Ap. fr.* 33; *Ister* 30.
- Chaldaeorum ante diluvium imperium, *Ap. fr.* 67; Chaldaeï Chochen tenent, *Hell.* 160.
- Chalia, urbs Bæotia, *Theop.* 237.
- Chalisia, urbs Libyæ, *Ephor.* 96.
- Chalybes, gens circa Pontum, *Hec.* 195; *Ephor.* 82, 80.
- Chandane, urbs Iapygiæ, *Hec.* 56.
- Chandanace, urbs Persica, *Hec.* 181.
- Chaones, Epiri gens, *Theop.* 227; *Hell.* 52.
- Chaonia terra, *Hec.* 74.
- Chaos, primum rerum principium, *Acus.* 1.
- Charadrus, portus et navale Ciliciæ, *Hec.* 251.
- Chares in Sigeo vitam degere quam Athenis malebat, *Theop.* 117; quam pecunia publicum Atheniensibus epulum præbuerit, *Theop.* 183; ejus mores, *Theop.* 238.
- Chariclo, Nympha, Tiresiæ mater ex Evere, Minervæ amica, III, 6, 7, 1; *Pher.* 50.
- Charidemus Orita ab Atheniensibus civitate donatus; ejus mores, *Theop.* 155; legatus Atheniensium ad Philippum missus, *Theop.* 189.
- Charimata, populus Asia, *Hec.* 109, 185.
- Chariphemus, Philoterpei f., *Hell.* 6.
- Charmus, Atheniensium polemarchus, filiam Hippia uxorem dedit, *Citod.* 24.
- Charops, Oæ maritus, *Philoch.* 75.
- Charybdis, ab Argonautis trajicitur, I, 9, 25, 2.
- Chelidonii, gens Illyrica, *Hec.* 67.
- Chelonis, Leotychildis filia, Cleonymum maritum desepxit Acrolati, Arei f., amore deperiens, *Phyl.* 48.
- Chemmis, insula mobilis in Butis Ægypti, *Hec.* 284.
- Cherias, puer talitro ab Hercule occisus, *Hell.* 3.
- Chersicrates Bacchiada Corcyram condidit, *Tim.* 53.
- Chersidamas, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Chersidamas, Pterelai f., II, 4, 5, 6.
- Chersiphron primus templum Dianæ Ephesiæ exstruxit, *Tim.* 137.
- Chersonesus, urbs in Thracia, *Hec.* 135.
- Chesium, Ionia oppidum, *Ap. fr.* 49.
- Clii, populus Asia juxta Bechires, *Hec.* 190.
- Chii primi fecerunt vinum nigrum, ab Oenopione edocti, *Theop.* 295; primi post Thessalos et Lacedæmonios servis usi, *Theop.* 134; Alexandri ad eos literæ, *Phyl.* 41.
- Chimæra, Typhonis et Echidnae progenies, ejus forma, II, 3, 1, 6; ab Amisodaro educata, *ibid.*; a Bellerophonē occiditur, I, 9, 3, 1.
- Chione, Niobæ filia, *Pher.* 102 b.
- Chione nympha, *Hec.* 99.
- Chione, Boreæ ex Orithyia f., III, 15, 2, 1; Eumolpum e Neptuno partum, III, 15, 4, 1, in mare dejecit, *ibid.*
- Chirimachus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
- Chiro, Bæotarchus, *Ephor.* 153.
- Chirogasteres nominantur Cyclopes, qui Præto Tiryntem muniverunt, *Hec.* 359.
- Chiron, Centaurus, Croni f., I, 2, 4; δειρῆς, *Pher.* 2; a Lapithis Pelio monte pulsus, ad Maleam habitat, II, 5, 4, 5; ab Hercule transigitur, *ibid.*; mori ut possit, immortalitatem Prometheus cedit, *ibid.* § 6; Actæonem educat, III, 4, 4, 1; Actæonis canes placat, *ibid.* § 4; Esculapium docet artem medendi et venandi, III, 10, 3, 10; *Pher.* 8; Peleo consilium dat, jaculum præbet, III, 13, 5, 4 sq.; Achillem educat, III, 13, 6, 3; Peleam servat, III, 13, 3, 8; Endeidis pater, III, 12, 6, 8.
- Chius, insula, I, 4, 3, 3; olim a Lelegibus occupata, *Pher.* 111; insula et urbs, unde nomen acceperit, *Hec.* 99.
- Chius, insula Nili, *Hec.* 286.
- Chius, Oceani filius, *Hec.* 99.
- Chlamys et Chlæna differunt, *Phyl.* 73.
- Chloris, Amphionis e Niobe (e Persephone, *Pher.* 56) f., Dianæ telis elabitur, Nelei conjux, III, 5, 6, 5; I, 9, 9, 1; *Hell.* 10.
- Chna, nomen antiquum Phœnicia, *Hec.* 254.
- Chœnicometrae appellati sunt Corinthii, *Tim.* 48.
- Chærades, eadem quæ Gymnasiæ insulae, *Tim.* 31.
- Chærades, urbs Mossynacorum in Asia, *Hec.* 193.
- Choes, festum, ejus origines, *Phanod.* 13; *Ap. fr.* 28.
- Chones, gens Oenotrica, *Ant.* 6; *Ap. fr.* 173.
- Chonia in Italia, *Ant.* 6.
- Chorasmia, urbs Asia, *Hec.* 173.
- Chorasmii, populus Asia, *Hec.* 173.
- Chori virginum a Philammone, chori cyclici ab Arione primum instituti, *Pher.* 63; *Hell.* 85.
- Chremes, Hyperboli demagogi pater, *Theop.* 102.
- Chromius, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Chromius, Pterelai f., II, 4, 5, 6.
- Chromius, Gelonis affinis et familiaris, *Tim.* 84, 85.
- Chrysaor, Neptuni e Medusa f., Geryonis pater, II, 4, 2, 12.
- Chryse, Phlegyæ mater, III, 5, 5, 3.
- Chryse, soror Xenopitheæ, a Lacedæmoniis interfecta, *Theop.* 268.
- Chryseis, Thespili f., Onesippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
- Chryses, Minois e Patia f., III, 1, 2, 6; cum fratribus Parum tenet, II, 5, 9, 3; ab Hercule occiditur, *ibid.* § 4.
- Chrysippe, Danaï e Memphide f., Chrysippi uxor, II, 1, 5, 6.

- Chrysippus, Aegypti e Tyria f. Chrysippen ducit, II, 1, 5, 6.
 Chrysippus, Pelopis f. a Laio rapitur, III, 5, 5, 12; ab Atreo et Thyeste interficitur, *Hell.* 42.
 Chrysippi philosophi mors, *Ap. fr.* 101.
 Chrysopoeia, Nympha, Arcadis pellex, III, 9, 1, 1.
 Chrysopolis, in Bithynia urbs, *Ephor.* 145; *Theop.* 7.
 Chthonia, Erechthei e Praxithea f., III, 15, 1, 1, *Phan.* 3; Butae uxor, *ibid.* § 3.
 Chthonius, Aegypti e Caliana f. Brycen ducit, II, 1, 5, 7.
 Chthonius, unus e Sparti, superstes, III, 4, 1, 7; *Pher.* 44; *Hell.* 2; Nicteti pater, III, 5, 5, 1.
 Chyton, locus in continente Isthmi Clazomeni, *Ephor.* 136.
 Chytri festum, quam ob causam celebretur, *Theop.* 342; *Philoch.* 163.
 Chytrini Iudi Athenis celebrati, *Philoch.* 137.
 Chytropolis, Thraciae castellum, *Theop.* 150.
 Cibyra, urbs Ioniae, *Hec.* 223.
 Cilices, populus Asiae Minoris, *Ephor.* 80.
 Cilicia Typhonis sedes, I, 6, 3, 1 et 8; a Cilice dicta, III, 1, 1, 8; Sandaco paret, III, 14, 3, 3.
 Cilicis quid sit, *Theop.* 322.
 Cilix, Agenoris e Telephassa f., III, 1, 1, 3; a Cadmo patre jubetur Europam quaerere, invenire nequit, in Cilicia habitat, cui nomen dat, *ibid.* § 7 sq.; Sarpedoni adversus Lycios socio, Lyciam dat, III, 1, 2, 3; pater Thasi, *Pher.* 42.
 Cilla, Laomedontis ex Strymo f., III, 12, 3, 11.
 Cilla urbs, a Pelope condita, *Theop.* 239.
 Cillus, Pelopis auriga, *Theop.* 339.
 Cimbrī arina capiunt contra exundationem, *Ephor.* 44; ob maris incursiones e sedibus suis pelluntur, *ibid.*
 Cimmeria terra, II, 1, 3, 6.
 Cimmericus Bosphorus, *Ephor.* 78.
 Cimmeriorum interitus, *Ephor.* 45; mores, *ibid.*
 Cimmeris urbs, *Hec.* 2.
 Cimon, insula, *Hec.* 250.
 Cimon ex exilio revocatus, *Theop.* 92; ejus liberalitas, *Theop.* 94; mors, *Phanod.* 18.
 Cineas, unus eorum qui Philippo libertatem Thessaliae prodiderunt, *Theop.* 37.
 Cinyras, Sandaci ex Pharnace f., Syriae R., III, 14, 3, 3; Paphum in Cypro condit; ejus e Metharme liberi, *ibid.* § 4; Cyprum tenet; a Gracis Agamemnonem secutis imperio ejicitur, *Theop.* 111; ex Venere procreat Cyprum, *Ister* 39.
 Cinyras, Laodices pater, III, 9, 1, 2.
 Κίτυρον, instrumentum musicum, *Ap. fr.* 207.
 Circaea radix, a Procride adhibita, III, 15, 1, 6.
 Circaeum, campus Colchidis, *Tim.* 8.
 Circe, Solis e Perseide, I, 9, 1, 6; Aetæ soror, *ibid.*; *Æxam* ins. habitat; Argonautas lustrat, I, 9, 24, 5.
 Cirrhæus sinus in Chaonia, *Hec.* 74.
 Cisseus, Aegypti e Cakiande f. Antheam ducit II, 1, 5, 7.
 Cisseus, Hecubæ pater, III, 12, 5, 3.
 Cissius, Temeni f., Theostii pater, *Theop.* 30.
 Cithæron, Bœotiae mons, II, 4, 9, 5; III, 4, 4, 1; III, 5, 7, 3; *Ephor.* 26; in eo Bacchi sacra, III, 5, 2, 1.
 Cithæroneus leo, Amphictyonis ac Thestii gregum vastator, ab Hercule necatur, II, 4, 10, 5.
 Citharus piscis Apollini sacer, *Ap. fr.* 15.
 Ciium, urbs in Propontide, *Ephor.* 86.
 Cius, Mysiae urbs, a Polyphemo condita, I, 9, 19, 4. V. Ciium.
 Clamētis seu pelius Calamētis Thespii f., Astybie mater ex Hercule, II, 7, 8, 4.
 Claratæ, nomen servorum apud Cretenses, *Ephor.* 32 a.
 Clarus, oppidum prope Colophonem, *Theop.* 113.
 Clarus, heros, oraculum Clarii Apollinis instituisse dicitur, *Theop.* 113.
 Cleandrias, dux Thuriorum in bello contra Tarentinos, *Ant.* 12.
 Cleandrides a Spartanis proscriptus, *Ephor.* 118.
 Clearchus, Methydii in Arcadia habitans, homo piissimus, *Theop.* 283.
 Clearchus, Heracleotarum Ponticorum tyrannus, *Theop.* 200.
 Cleobaea (?) Eurythemidis mater, I, 7, 10, 1.
 Cleocharia, Nais, e Lelege Eurotam parit, III, 10, 3, 2.
 Cleochus, Ariæ pater, III, 1, 2, 2.
 Cleodæus (corrupte legitur Cleolaus). Herculis f.; ejus filii reditum tentare dicuntur in Peloponnesum (sed sunt Aristomachi liberi), II, 8, 2, 6.
 Cleodamia. V. Hippodamia.
 Cleodates, Hylli f., Aristomachi pater, *Theop.* 30.
 Cleodora, Danae e Polyxo f., Lixi uxor, II, 1, 5, 7.
 Cleodoxa, Amphionis e Niobe f., III, 5, 6, 1; a Diana confoditur, *ibid.* § 4.
 Cleolaus, Hercules ex Argele f., II, 7, 8, 4. Cf. II, 8, 2, 6, ubi corrupte pro Cleodæus.
 Cleomenes in victu moderatissimus, *Phyl.* 43; ejus in Megalopolitanos generositas, *Phyl.* 53; eo invito Archidamus interfectus est, *Phyl.* 55; proditiōne Dаметis ad Sellasiam ab Antigono victus est, *Phyl.* 56.
 Cleomenes, Methymnaeorum tyrannus, *Theop.* 252.
 Cleonis, demagogi, indoles et natura, *Theop.* 99; ab Equitibus in odio habetur, *Theop.* 100; multatur quinque talentis, *Theop.* 101; pacem a Lacedæmoniis petitam recusat, *Philoch.* 105, 106; Alcæo archonte moritur, *Androt.* 36.
 Cleonæ, urbs, II, 5, 1, 2; ab Cleonas Hercules Moltonidas e medio sustulit, *Pher.* 36.
 Cleonymus, Lacedæmonius regii generis, a Chilonide uxore despectus ad Pyrrhum abiit, eumque Spartam attraxit, *Phyl.* 48.
 Cleopatra, Boreæ ex Orithyia f., III, 15, 2, 1; Phineus uxor, III, 15, 3, 1.
 Cleopatra, Danae e Polyxo f., Hermi uxor, II, 1, 5, 7.
 Cleopatra, Danae ex Hamadryade Nympha f., Agenoris uxor, II, 1, 5, 4.
 Cleopatra, Idæ e Marpessa f., uxor Meleagri, I, 8, 2, 5; post obitum mariti vitam finit, I, 8, 3, 5.
 Cleopatra, Trois e Calirrhoe f., III, 12, 2, 2.
 Cleopatra et Peribœa, virgines Locreuses, quæ primæ missæ sunt Trojam, *Tim.* 66.
 Cleophile, Lycurgi uxor, III, 9, 2, 1.
 Cleophon impedit, quominus Athenienses inducias faciant cum Lacedæmoniis, *Philoch.* 118.
 Clepsydra, fons in arce Athenarum, *Ister* 11.
 Clesonymus, Amphidamantis f., a Patroclo occisus, *Hell.* 57; *Pher.* 19; III, 13, 8, 6.
 Cleto, Lycaonis f., *Hec.* 375.
 Clito, Musa, I, 3, 1, 5; ob iram Veneris Pieri amore deperit, ex eo Hyacinthus parit, I, 3, 3, 1.
 Clisonymus. V. Clesonymus.
 Clisthenes Apodectas in Colacretarum locum subrogavit, *Androt.* 3.
 Clita, Danae f., Cliti uxor, II, 1, 5, 6.
 Clite, filia Meropis, Cyzici uxor, *Ephor.* 104.
 Clitor, Lycaonis f., I, 8, 1, 3.
 Clitus, Aegypti e Tyria f., Clitam ducit, II, 1, 5, 6.
 Clitus, cognomine Leucus, Alexandri M. amicus; ejus luxuria, *Phyl.* 41.

- Clonia, Nympha, ex Hyrieo Nycteu et Lycum parit, III, 10, 1, 4.
 Clonius, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Clymene, Catrei f., III, 2, 2, 1; patris jussu a Nauplio vendenda, huic nubit, III, 2, 2, 1.
 Clymene, Minyæ f., Iasi uxor, III, 9, 2, 2.
 Clymenus, Herculis e Megara f., *Pher.* 30.
 Clymenus, Oenei f., I, 8, 1.
 Clymenus, Minyarum R., a Periere vulneratur, moribundus filium ulcisci se jubet, II, 4, 11, 2.
 Clysonymus. V. Clesonymus.
 Clytæmnestra, Tyndarei e Leda f., Agamemnonis uxor, III, 10, 6, 2; effecit, ut iudicium ab Eumenidibus confaretur Oresti, *Hell.* 83.
 Clytia, Amphidamantis f., Tantali uxor, mater Pelopis, *Pher.* 93.
 Clytia, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Clytipe, Thespil f., Eurycapys ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
 Clytius, Gigas, ab Hecate s. Vulcano necatur, I, 6, 2, 2.
 Clytius, Laomedontis ex Strymo, al. ex Placia f., III, 12, 3, 1.
 Cnidii, colonia in Siciliam deducta, ad Pachynum urbem condunt; inde ab Elymis et Phœnicibus pulsi insulas Æolicas occupant, *Ant.* 2.
 Cnossia, Nympha, Menelai pellex, III, 11, 1, 1.
 Cobrys, urbs Thessaliæ, *Theop.* 88.
 Cocalus, rex Siccanorum, *Phil.* 1; *Ephor.* 99.
 Codrus Melanthii f., ejus stirps, *Hell.* 10; pater Androcli, *Pher.* 111; Nelei, *Hell.* 63; pastino percussus cadit, *Pher.* 110.
 Codro generosior, *Demo* 21.
 Cœlus, primus mundi gubernator, I, 1, 1, 1; terram ducit, *ibid.*; gignit Centimanos, Cyclopes, I, 1, 2; hos in Tartarum dejecit, *ibid.*; dein Titanes generat et Titanides, I, 1, 3; a Crono filio regno privatur, I, 1, 4.
 Cœranus, Polyidi pater, III, 3, 1, 4.
 Cœranus Milesius naufragium faciens a Delphino servatur, *Phyl.* 25.
 Cœronidæ, gens, *Ister.* 29.
 Cœrus, Cœli f. inter Titanes, I, 1, 3; ejus uxor Phœbe, I, 2, 2, 2; liberi, *ibid.*; *Acus.* 2.
 Col, Herculem adorti ab eo vincuntur, II, 7, 1, 1; servos ad Junonis sacra non admittunt, *Phyl.* 75.
 Colacea, Maliensium urbs, a Thessalis diruta, *Theop.* 188.
 Colænis, nomen Dianæ, *Hell.* 79.
 Colænus a Mercurio ortus, *Hell.* 79; Dianæ Colænidis templum extruxit, *Phanod.* 2.
 Κολακρέται, *Androt.* 3, 4.
 Colchi, Phrixum excipiunt, I, 9, 1, 6; Iasonem, I, 9, 23, 3; ad persequendos Argonautas missi, I, 9, 24, 3; invenire nequeunt; alii ad Ceraunios montes considunt, I, 9, 25, 4; alii Apsyrtidas insulas condunt, *ibid.*; alii ad Phæaces veniunt, Medeam repetunt, qua non accepta, ibi manent, *ibid.* § 5; e Corcyra a Chersicrate pulsi quo abierint, *Tim.* 53.
 Colchicus draco in Italia ab Diomede interfectus, *Tim.* 13.
 Coli, gens ad Caucasum, *Hec.* 186.
 Colici montes, pars Caucasi, *Hec.* 186.
 Colonætæ, mercenarii, *Philoch.* 73.
 Colonus, demus Atticæ, III, 5, 9, 2.
 Colonus Hippius ad Athenas, *Androt.* 31; *Philoch.* 99.
 Colophoniorum luxuria, *Phyl.* 62; *Theop.* 129.
 Columbæ albæ quando primum in Græcia conspectæ, *Charon* 3; Veneri sacræ, *Ap. fr.* 19.
 Colura, urbs, *Hec.* 331.
 Comætho, Pterelæ f., II, 4, 5, 6; patrem, coma aurea detonsa, interimit, ab Amphitryone interficitur, II, 4, 7, 4.
 Cometus, Asterii pater, I, 9, 16, 8.
 Cometes post Tisamenum, Orestis filium, regnum suscipit, *Demo* 20.
 Cometes, qui ortu suo Helicen et Burin mersit, *Ephor.* 142.
 Comoe vel Combe, filia Asopi, *Hec.* 103.
 Congiorum (Χοῶν) festum, *Tim.* 128.
 Κόνναρος, *Theop.* 145.
 Conon in Cypro plurimum vixit, *Theop.* 117.
 Cononii calices in Ptolemaide urbe Egypti, *Ister* 38.
 « Contra duo ne Hercules quidem », *Hell.* 40; *Pher.* 36; *Ister* 40.
 Copais lacus quondam erat ager omni cultura laboratus, *Ephor.* 68.
 Copreus, Pelopis f., Iphito interfecto Mycenæ fugit; interpres jussorum Eurysthi ad Herculem, II, 5, 1, 7.
 Coqui a Sybaritis coronari soliti, *Tim.* 60; coquorum tribus, *Clitod.* 2, 3; honos, *Clitod.* 17.
 Coraxi, gens Colchorum, *Hec.* 185; *Hell.* 109.
 Corcyra, Phæacum insula, I, 9, 25, 3; in ea Medæ nuptiæ celebratæ; Nympharum et Nereidum aræ a Medea extructæ, *Tim.* 7, 8; cur prius vocata sit Drepana et Scheria, *Tim.* 54; Corcyra urbs quando condita sit, *Tim.* 53.
 Cordylus, urbs Pamphyliæ, *Hec.* 248.
 Corethion, Lycæonis f., III, 18, 1, 3.
 Corinthii Iasonis e Medea filios infantes Junoni supplices necasse feruntur, I, 9, 28, 4; Corinthiorum civitas servorum multitudine insignis, *Tim.* 48; eorum inventum ætæ; in temporum fastigiis, *Tim.* 50; Corinthiæ meretrices tempore belli Medici pro salute Græcorum vota faciunt, *Tim.* 57; *Theop.* 170; Corinthii Atheniensibus προερίαν in ludis Isthmiis concedunt, *Hell.* 76; Herculem post interfectos Molionidas excipiunt, *Pher.* 36.
 Corinthius isthmus a Sini infestus redditur, III, 16, 2, 7.
 Corinthus, olim Ephyra, I, 9, 3, 1; *Hec.* 90; ab Alete occupata, *Ephor.* 16; paret Creonti, I, 9, 28, 2; Polybo, III, 5, 7, 3.
 Corinthus, Syleæ pater, III, 16, 2, 2.
 Corona aurea, quam Bacchus Ariadnæ dederat, inter astra collocata, *Pher.* 106.
 Coronea, urbs Boeotiæ, *Hec.* 88; ab Onomarcho capitur, *Ephor.* 153.
 Coronis, Phlegyæ f., Æsculapii mater ex Apolline ab hoc propter consuetudinem cum Ischye trucidatur, III, 10, 3, 7 sq.; *Pher.* 8; *Acus.* 25; *Ister* 36.
 Coronis, Hyas, *Pher.* 46.
 Coronus (Perrhæborum R.), pater Cænei, I, 9, 16, 8; et Leontei, III, 10, 8, 2.
 Coronus, Lapitharum dux, ab Hercule trucidatur, II, 7, 7, 3.
 Coronus, pater Asteriæ, *Pher.* 70.
 Corseæ, insula Ionæ, *Hec.* 98.
 Corsiæ, urbs Boeotiæ, *Theop.* 185.
 Corsica. Timæi de ea errores, *Tim.* 26.
 Corvi, duo tantum, Cranone in Thessalia, *Theop.* 85.
 Corybantes, Apollinis e Thalia filii, I, 3, 4; Corybantes novem ex Apolline et Rhytia nati, in Samothrace habitabant, *Pher.* 6; Κόρυες invenerunt, *Theop.* 282.
 Corycæi in Pamphylia, *Ephor.* 36.
 Corycium, antrum in Cilicia, I, 6, 3, 8.
 Corycus, mons prope Erythras in Ionia, *Hec.* 216.
 Corydalla, urbs Rhodiorum, *Hec.* 244

- Coryphetes, ita vocatur Periphetes, III, 16, 1, 3.
 Corythi pastores servant Telephum, III, 9, 1, 5.
 Corythus, Alexandri ex Oenone f., Helenam deperit, a patre interficitur, *Hell.* 126.
 Cos, insula, Eurypyli sedes, ab Hercule expugnatur, II, 7, 1, 1 sq.; *Pher.* 35; Caris appellata est, *Hell.* 103.
 Κοσῶν, ἡ, sacerdos Minervæ, *Ister* 16.
 Cossa, urbs Oenotrorum, *Hec.* 39.
 Cothus vel Cotus, *Theop.* 226.
 Cottus, Centimanus, I, 1, 1, 1.
 Cottus, unus Tritopatorum, *Clitod.* 19.
 Coturnices in Delo, *Phanod.* 1.
 Cotyla, poculi genus, *Ap. fr.* 244.
 Cotys, Thraciæ rex, ejus mores, *Theop.* 33.
 Crabasia, urbs Iberorum, *Hec.* 13.
 Crade, urbs Cariæ, *Hec.* 235.
 Crambutis, urbs Ægypti, *Hec.* 275.
 Cranae, Cranai ex Pediade f., III, 14, 5, 2.
 Cranæchme, Cranai ex Pediade f., III, 14, 5, 2.
 Cranaus, Atticæ R., I, 7, 2, 7; III, 14, 5, 1; ducit Pediadem, *ibid.* § 2; ex ea progenies, *ibid.*; regioni nomen dat ab Attilide filia, *ibid.*; ab Amphictyone pellitur, III, 14, 6, 1; non fuit iudex certaminis inter Neptunum et Minervam, III, 14, 1, 5.
 Cranea, castellum Ambraciotarum, *Theop.* 255.
 Cranon, urbs Thessaliæ Pelasgiotidis, *Hec.* 112; ibi duo tantum corvi sunt, *Theop.* 85.
 Cranto, Nereis, I, 2, 7.
 Crastus, urbs Siciliæ, *Phil.* 43.
 Crater portus unde nomen habeat, *Phyl.* 83.
 Craterus, Alexandri M. amicus, gymnycorum ludorum amans; ejus fastus, *Phyl.* 41.
 Crates Atheniensis, philosophus, *Ap. fr.* 98.
 Crathis, fluvius Italiæ, crines flavos reddit, *Tim.* 63.
 Cratilus, Anaxibiæ pater, I, 9, 9, 3.
 Cratos, Pallantis e Styge progenies, I, 2, 4.
 Cremmyon. V. Crommyon.
 Crenides, Thebarum portæ, III, 6, 6, 1.
 Creon, Corinthi R., Glaucon f. Iasoni despondet; a Medea interimitur, I, 9, 28, 2 sq.; Alius Alcmaeonis et Mantus liberis educat; Tisiphone vendita, patri reddit, III, 7, 7, 2.
 Creon, Menœcei f. Thebarum R. fit, III, 5, 8, 1; Amphitryonis, interempta vulpe Teumessia, contra Teloboas socius, II, 4, 7, 3; Herculi dat Megaram f. natu majorem, Iphiclo minorem, II, 4, 11, 6 sq.; Oedipodi regnum tradit cum Iocaste, III, 5, 8, 6 sq.; *Pher.* 48; ne Argivi sepeliantur, vetat, III, 7, 1, 1; Antigonen, ob pietatem in fratrem, humo defodit, *ibid.* § 2; pater Hamonis, III, 5, 8, 6; Menœcei, III, 6, 7, 8.
 Creon, Herculis ex Eumide f., II, 7, 8, 1.
 Creontiades, Herculis e Megara f., II, 4, 11, 6; *Pher.* 30. ejus mors, II, 4, 12, 1.
 Creontiades, dux Phocæensium, *Ant.* 9.
 Crepis, locus in Athenarum urbe. *Philoch.* 79 a.
 Cresium, urbs Cypri, *Theop.* 128.
 Cresphontes, Messeniam capit, II, 8, 4, 3, *Ephor.* 16; eam in quinque partes dividit, *Ephor.* 20; paullo post cum filiis occumbit, II, 8, 5, 5.
 Creston, urbs Thraciæ, *Hec.* 124.
 Creta paret Minoi, III, 1, 2, 6; ejus magnitudo, *Ap. fr.* 169; huc confugiunt Harpyiæ a Boreæ filiis exactæ, *Pher.* 69.
 Creta, Asterii f., Minois uxor, III, 1, 2, 6.
 Creta, Deucalionis f., III, 3, 1, 1.
 Cretenia, Rhodi locus, III, 2, 1, 3.
 Cretensis taurus, qui Europam per mare vexisse, aliis a Neptuno e mari editus fertur, II, 5, 7, 2; ab Hercule captus, *ibid.* § 3; dimissus, *ibid.*; Atticam vastat, *ibid.* 4.
 Cretenses in Phocidem emigrant, *Phyl.* 78; primi inter Græcos pueros amant, *Tim.* 44; devicto per Theseum Deucalionem, fœdus et amicitiam cum Atheniensibus jungunt, *Clitod.* 5; nominis etymol., *Ap. fr.* 219.
 Cretheus, Æoli f. I, 7, 3, 4; Iolcum condit, Tyro ducit, I, 9, 11, 1; ejus liberi, *ibid.*, *Pher.* 59; Salmouci frater, I, 9, 8, 1; Pheretis pater, I, 9, 14.
 Creusa, Erechthei e Praxithea f., III, 15, 1, 2, *Phanod.* 3; Xuthi uxor, *Apoll. ibid.* § 3.
 Creusa, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 10.
 Creusa, Creontis Corinthiorum regis filia, Xutho nubit, *Clitod.* 10.
 Criasus, Argi f., regni Peloponnesiaci hæres, II, 1, 2, 1.
 Criasus, Argi filius, Ereuthalionis pater, *Pher.* 22.
 Crimisa urbs in Lucania a quo condita? *Ap. fr.* 173.
 Crino, Danai uxor, II, 1, 5, 9.
 Crisa, urbs Phocidis, *Hec.* 85, 86; Daulio tyranno paret, *Ephor.* 49.
 Crisus, Phoci filius, a quo Crisa urbs nominata, *Hec.* 85.
 Crithéis, Apellidis filia; ex Mæone mater Homeri, *Ephor.* 164.
 Crithote, urbs Chersonesi, *Hell.* 131; ab Atheniensibus, qui cum Miltiade huc venerant, habitata, *Ephor.* 72.
 Critias, pugna in Piræo commissa cecidit, *Philoch.* 123.
 Crius, Cori f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus ex Eurybia progenies, I, 2, 2, 4.
 Crius, mons e regione Paphlagoniæ, *Ephor.* 84.
 Crobyzi, gens Thracica, *Phyl.* 19; *Hec.* 149.
 Crocodilorum venatio, *Hec.* 294; Crocodilus longissimus, *Phyl.* 26.
 Crocon, Meganiræ pater, III, 9, 1, 1.
 Croconidæ, gens, *Ister* 29.
 Crœsus, genus ducit ab Agelao, II, 7, 8, 10; Alyatta fil. natu maximus, postquam Pamphaes argentum ei procuraverat, cum patre contra Cares bellum gessit, *Xanth.* 19, p. 41; apud eum septem sapientes, excepto Thalete, convenerunt, *Ephor.* 101; ejus donaria Delphos missa, *Theop.* 184; a Cyro optime habitus, qui vel Sardem urbem ei restituisse dicitur, *Xanth.* 19, p. 42; Crœsi rogis imbre extinctus, *Xanth.* 19, p. 42; ejus cum filio colloquium, *Xanth.* 19, p. 41.
 Crommyon, sive Cremmyon, urbs Libyæ, *Hec.* 319.
 Cromyusa, insula Iberiæ, *Hec.* 17.
 Cronus, Cori f., Titanum natu minimus, I, 1, 3; patri regnum adimit, I, 1, 4; Cyclopes et Centimanos Tartaro includit, I, 1, 5; Rheam ducit, *ibid.*; liberos ob oraculum devorat, *ibid.*; iterum profert, I, 2, 1, 1; Croni e Philyra filius Chiron, *Pher.* 2; regno privatur, *Ap. ibid.* § 2 sq.; in ejus templum neque femina, neque canis, neque musca introibat, *Phyl.* 34.
 Cropsia, demus Leontidis tribus, *Androt.* 57.
 Cros, oppidum Ægypti, *Hec.* 273.
 Crossa, urbs Pontica, *Hec.* 199.
 Crotalla, urbs Italiæ, *Hec.* 53.
 Croton in Italia Achaëorum colonia Myscello duce deducta, *Ant.* 11; primis temporibus a Iapygibus habitata, *Ephor.* 48.
 Cteatus, Actoris s. Neptuni f. e Molione, Eliensium dux Augææ contra Herculeum suppetias fert, II, 7, 2, 2; Amphimachi pater, III, 10, 3, 2; ab Hercule occiditur, *Pher.* 36.
 Ctesibius historicus, *Ap. fr.* 103.
 Ctesippus, Herculis ex Atydamia f., aliis e Dejanira, II, 7, 8, 7 et 12.
 Curetes arinati Jovem in Creta custodiunt, I, 2, 7; Epaphum furati a Jove cæduntur, II, 1, 3, 7; Minoi dicunt,

quomodo explorandus sit qui Glaucum quaerat, III, 3, 1, 3.
 Curetes, in Aetolia habitabant; ab Aetolo victi in Acarnaniam concedunt, *Ephor.* 29; unde dicti, *Phyl.* 22; pueros immolabant Saturno, *Ister* 47.
 Curetica regio, I, 7, 6.
 Cyanippus, Adrastris f., I, 9, 13, 2.
 Cybela, Phrygiae mons, sedes Magnae matris, III, 5, 1, 3.
 Cybele, V. Rhea.
 Cybelea, urbs Ioniae, *Hec.* 214.
 Cybus, urbs Ionum in Libyphornicia, *Hec.* 311.
 Cycireus, Neptuni e Salamine f., III, 12, 7, 1; Telamoni Salaminem tradit, *ibid.*; Glaucos pater, III, 12, 6, 8; *Pher.* 15.
 Cyclopsus in Thracia fons memorabilis, *Theop.* 288.
 Cyclopes, Cori e Terra filii, I, 1, 2; a patre victi, in Tartarum demittuntur, *ibid.*; a Titanibus liberati, a Crono iterum depelluntur, I, 1, 5; a Jove liberantur, I, 2, 1, 2; huic fulmina, Plutoni galeam, Neptuno tridentem dant, *ibid.* § 3; ab Apolline caesi, III, 10, 4, 2; *Pher.* 76.
 Cyclopes, qui Tiryntem muniunt, II, 2, 1, 1; *Pher.* 26; *Hec.* 352.
 Cyclops, pater Galati, *Tim.* 37.
 Cycnus, Martis e Pyrene, alter e Pelopia f.; uterque cum Hercule pugnat, II, 5, 11, 3; II, 7, 7, 5; a Marte in avem mutatus ad Sybarin fluvium cum grue congregitur, *Philo.* 207.
 Cynus, Neptuni et Ceycis f., ab Achille interfectus, *Hell.* 31.
 Cydoniorum malorum vis, *Phyl.* 9.
 Cylandus, urbs Cariae, *Hec.* 233.
 Cyllastis, panis subaculus Aegyptiorum, *Hec.* 289; *Phanod.* 5.
 Cylicus, locus in finibus Illyriorum, ad quem est Cadmi et Harmoniae sepulcrum, *Phyl.* 40 b.
 Cyllene mons a Cyllene nympa nominatus, *Pher.* 85.
 Cyllene, Nais, Pelasgi uxor, *Pher.* 85.
 Cyllene in Arcadia, III, 10, 1, 1; III, 6, 7, 5.
 Cyllene, Nymphea, e Pelasgo Lycaonem parit, III, 8, 1, 2; *Hec.* 375.
 Cyllenes antrum, III, 10, 2, 1.
 Cymba, calicis genus, *Ap. fr.* 189, 245.
 Cyme, urbs, *Ephor.* 89; olim ab Amazonibus condita, deinde ab Aetolensibus et Ionibus instaurata, *Ephor.* 87; coloniam deduxit in Anum Thraciae urbem, *Ephor.* 73.
 Cymo, Nereis, I, 2, 7.
 Cymothoe, Nerei f., I, 2, 7.
 Cynaethus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Cynara arbor, *Hec.* 172, 173, 174.
 Cyne, urbs Lydiae, *Hec.* 221.
 Cynortas Amyclae e Diomede f., III, 10, 3, 3; Perieris pater, *ibid.* § 4, et I, 9, 5.
 Cynossema, locus Libyae, *Hec.* 299.
 Cynus, navale Opuntis, *Hec.* 108; *Hell.* 16.
 Cypa, castellum Siciliae, *Phil.* 37.
 Cypasis, urbs ad Hellespontum, *Hec.* 136.
 Cyprus, Nili insula, *Hec.* 286.
 Cyprus, filia Cinyrae vel Bibli ex Venere, *Ister* 39.
 Cyprus, Pygmalione rege a Cinyra cum Syris habitatur, III, 14, 3, 4; a quo nominata, *Ister* 39; a Graecis Agamemnonem secutis occupatur; ejus imperium tenet Andymon, deinde Evagoras, *Theop.* 111; pugna navalis ad Cyprum, *Theop.* 111.
 Cythasia, pilaeus barbarorum, *Hec.* 374.
 Cythe, urbs Pamphyliæ, *Hec.* 249.
 Kyzikos, unde dicta? *Theop.* 282; *Ap. fr.* 24, 25, 26.

Cyre, insula in sinu Persico, *Hec.* 182.
 Cyrene, Diomedis Thracis e Neptuno mater, II, 7, 8, 1.
 Cyrene, cum pluribus in Lybiam venit, *Phyl.* 15; ejus ex Apolline filii, Antichus et Aristaeus, *ibid.*; curru cycnis juncto vehens venit Cyrenam, *Pher.* 9.
 Cynus, insula, *Hec.* 26.
 Cyrus, Cambyses f., frater Marphii et Memphidis, *Hell.* 164; Crosum in amicis habet; Sardem ei reddidisse dicitur, *Xanth.* 19, p. 41; philosophiam a Magis edoctus; Herophilam Sibyllam ex Epheso ad se vocat, *Xanth.* 19, p. 41.
 Cyri contra Artaxerxem bellum, *Ephor.* 129.
 Cyterium, urbs Oenotrorum, *Hec.* 36.
 Cytilorus, Phrixi e Chalciope f., I, 9, 1, 7.
 Cytonium, urbs Mysiae, *Theop.* 19.
 Cylorum, emporium Sinopensium, *Ephor.* 85.
 Cylorus, Phrixi f., *Ephor.* 85.
 Cyzicus, Dolionum R. ab Argonautis invitis necatur, I, 9, 18, 1; Clites maritus, *Ephor.* 104.
 Cyzicus, urbs in Asia, *Hec.* 204, 205; ejus excidium, *Ephor.* 104.

D.

Dactyli Idai, Idaei filii, quot fuerint, undeque nomen sortiti sint; praestigiatore erant, *Pher.* 7; In Ida, Phrygiae monte, habitaverunt, deinde cum Minoe in Europam transierunt, *Ephor.* 65; in Samothracia, *ibid.*
 Dardalidarum demus Atheniensis, *Pher.* 105.
 Dardalus, Melionis ex Iphinoe f., *Pher.* 105; Eupalami f., III, 15, 8, 10; Talao interfecto, Athenis fugit ad Minoen, III, 15, 9, 1; *Clitodem.* 5; de eo in Arcopago judicium, *Hell.* 83; Pasiphaea amores in Minotaurum adjuvat, Labyrinthum extruit, *ibid.* § 2 sq.; III, 1, 4, 2; Pisae habitans, Herculis simulacrum fingit, II, 6, 3, 4; ad Cocalum venit, *Phil.* 1; *Ephor.* 99.
 Daedalus, Philaei filius, Epidicy pater, *Pher.* 20.
 Daiphron, Aegypti f. Scenam ducit, II, 1, 5, 3.
 Daiphron, Aegypti f. Adianten ducit, II, 1, 5, 9.
 Daira, Stygis soror, *Pher.* 11; non differt a Cerere, *Phanod.* 21.
 Damasichthon, Amphionis e Niobe f. Apollinis telis confoditur, II, 5, 6, 1.
 Damasichus, pater Erimeae, *Pher.* 88.
 Damasippus, Icarii e Periboe f., III, 10, 6, 1.
 Damasistratus, Platænsium R. Laium sepelit, III, 5, 8, 1.
 Damastor, Nauplii filius, pater Peristhenis, *Pher.* 13.
 Damei, populus juxta Ichthyophagos, *Ap. fr.* 132.
 Damippus, Epilyci f., puer ab Onomarcho amatus, *Theop.* 182.
 Damno, Beli filia, Agenoris uxor, Phoenicis et Isae mater, *Pher.* 40.
 Damoteles a Cleomene insidiis curandis praefectus, in pugna ad Sellasiam Antagoni pecunia corruptus, regem suum prodit, *Phyl.* 56.
 Dana, i. q. Danae, *Hec.* 358.
 Danae, Acrisii ex Eurydice f., II, 2, 2, 1; a patre turri inclusa, a Jove corrumpitur, Perseum parit, cum eo in mare projicitur, a Ditye servatur, II, 4, 1, 2 sq.; *Pher.* 26; *Hec.* 358; Argos revertitur, II, 4, 4, 1.
 Danae, Leontii filia, Sophronis amasia, Laodice Antiocho uxoris familiaris, Sophronem opera sua servavit, *Phyl.* 23; a Laodice neci data est, *ibid.*
 Danaides, Danae L. filiae, Aegypti filiis totidem desponduntur, II, 1, 5, 2 sq.; omnes praeter Hypermnestram sponsos jugulant, a Minerva et Mercurio purgantur, *ibid.* § 10 sq; certamen de iis proponitur, *ibid.* § 12.

Danaus, Beli fil. Libyam deferitur, II, 1, 4, 5; cum L. filibus fugit Argos, *ibid.* § 7; ibi rex fit, *ibid.* § 8; filias suas Ægypti filiis despondet, II, 1, 5, 1; eas jugulare jubet sponso, *ibid.* § 10; de iis certamen proponit, *ib.* § 12; ejus uxor Melia, *Pher.* 40; pater Polydoræ, *Pher.* 23.

Dandarii, populus ad Caucasum, *Hec.* 161.

Danthaletæ, gens Thracica, *Theop.* 248.

Daphernes i. q. Artaphernes, unus ex iis qui *Pseudo-Smerdin* interfecerunt, *Hell.* 167.

Daphne, Amyclæ filia, venatrix, Leucippum jaculis interlicet; ut Apollinis amplexus effugeret, a Jove in arborem mutatur, *Phyl.* 33.

Daphnis, Mercurii filius, pastor circa Ætnam, ab Eche-naïde nympha amatur, *Tim.* 4.

Dardania terra, a Dardano nomen habet, quæ post Troas dicta, III, 12, 2, 1.

Dardanus, urbs a Dardano condita, III, 12, 1, 5.

Dardanus, Jovis ex Electra f., *Hell.* 56; III, 12, 1, 1; Samothrace relicta, ad Teucrum venit, Batiam ducit, Dardanium condit, regioni Dardaniæ nomen dat, *ibid.* § 3 sq.; Idææ pater, III, 15, 3, 2; ab indigenis Polyarches nominatur, *Hell.* 129; uxorem ducit Arisben vel Ateam, *Hell.* 130.

Dario, regi Persarum, Scythis bellum illaturo Idanthurus, Scytharum rex, symbola pro literis mittit, *Pher.* 113; quot filios habuerit, *Hell.* 166.

Darsii, gens Thraciæ, *Hec.* 130.

Dascon, Siciliæ castellum, *Phil.* 25.

Dascylitis, lacus Asiæ, *Hec.* 202.

Dascylum se recipit Melanus a Sadyatte patria exactus, *Xanth.* 19, p. 40.

Dascylus, Lyci, Mysiæ R., pater, II, 5, 9, 5.

Datus, urbs Thraciæ, postea Philippi nomen accepit, *Ephor.* 75; *Theop.* 48; *Philoch.* 127.

Datylepti, populus Thraciæ, *Hec.* 142.

Daulia, urbs in Phocide, III, 14, 8, 6.

Daulius, Crissæ prope Delphos tyrannus, Metapontii conditor, *Ephor.* 49.

Daunus, rex in Italia, *Tim.* 13.

Daoniarum mulierum vestitus, *Tim.* 14.

Daunii in sepulcro Podalirii oracula accipiunt, *Tim.* 15.

Decemviri Athenienses, *Androt.* 10.

Degmenus, Æpeus, cum Pyraechma Etolo singulare certamen subit de Elidis possessione, *Ephor.* 15.

Dejanira, e Pelasgo mater Lycaonis, *Pher.* 85.

Dejanira, Nereis, I, 2, 7.

Dejanira, Oenei al. Martis ex Althæa f. bellicosa, I, 8, 1; de ea certant Achelous et Hercules, II, 7, 5, 1; Herculi nubit, *ibid.*; ei a Nesso vis illata, a quo moribundo phyl-trum accipit, II, 7, 6, 6; quo invita Herculi mortem parat, II, 7, 7, 10 sq.; post ejus obitum ipsa perit, *ibid.* § 12; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 8.

Deicoon, Hercules e Megara f., II, 7, 8, 9; ejus mors, II, 4, 12, 1.

Deidamia, Lycomedis f., Neoptolemi ex Achille mater, III, 13, 8, 2.

Deinachus, Evaretes pater, I, 7, 3, 4.

Deimachus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.

Deion, Eoli f., I, 7, 3, 4; Phocidis R. Diomedem ducit, I, 9, 4; ejus liberi, *ibid.*; Cephalæ pater, III, 15, 1, 3; *Pher.* 77; Philonidis, *Pher.* 63.

Deion, Hercules e Megara f., II, 7, 8, 9.

Deioneus, Cephalæ pater, *Hell.* 83.

Deiotes, Priami f., III, 82, 5, 13.

Deiphobus, Hippolyti f., Herculem, ab Iphiti cæde lustrat, II, 6, 2, 4.

Deiphobus, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.

Deiphon, Hyrnetho ducit, Argolidem accipit, II, 8, 5, 3 sq.

Deiphontes Argolidis ora maritima (circa *Træzenem*) potitur, *Ephor.* 16.

Deipyle, Adrasti f., I, 9, 13, 2; Tydei uxor, I, 8, 5, 4.

Deipnophoræ, *Demo.* 4.

Deliades, Glauci f., a Bellerophonte invito occiditur, II, 3, 1, 1.

Delphus, Cretensium, qui in Phocide sedes sibi fixerunt, dux, *Phyl.* 78.

Delphi Pythonis tabernaculum incendunt, *Ephor.* 70; a quo nominati sint, *Phyl.* 78.

Delphicum oraculum Aoplo cum Themide condit, *Ephor.* 70; oraculum datum Cadmo de condenda urbe, III, 4, 1, 1; Oedipo ne in patriam redeat, III, 5, 7, 6; Alcmaoni, III, 7, 5, 1; Telepho de parentibus quaerendis, III, 9, 1, 6; Ægeo de filio gignendo, III, 15, 6, 4; Delphicorum donariorum spoliatio, *Theop.* 182 sqq.

Delphyne, serpens, Jovem victum custodit, I, 6, 3, 9.

Delphusia, urbs Arcadiæ, *Androt.* 2.

Delta, regio Ægypti, *Hec.* 295; Delta, insula, ad Ægyptiis vocatur Ptinymis, *Ephor.* 102.

Delus, ins. prius Asteria nominata, I, 4, 1, 1; pro Delo Latona Neptuno dat Calauriam, *Ephor.* 59.

Demareta, filia Theronis, Gelonis uxor, *Tim.* 86, 90.

Demaretei nummi, *Tim.* 86.

Deinea, Mantinensis, digladiandi artis magister, *Ephor.* 97.

Demetra, antiqua forma pro Demeter, I, 2, 5. V. Ceres.

Demetrium, mensis, *Philoch.* 176.

Demetrius Poliorcetes jocorum amicus, *Phyl.* 20, 6; amicorum ejus nomina, *ibid.*; ab adulatoribus regem salutare se passus est, *Phyl.* 29.

Demetrius Phalereus, *Philoch.* 144.

Demiphon, Elaussæ rex, de civium internecionis remedio Oraculum consulit; Matusii filiam injuste immolat; pœnas luit, *Phyl.* 83.

Demochares, historicus, Demosthenis sororis filius, homo impudicus, *Tim.* 141.

Democles, Dionysii junioris assentator, *Tim.* 127; a Dionysio legatus missus ad Dionem, *ibid.*

Democrides, orator Atticus, *Tim.* 140.

Democoon, Priami f., III, 12, 5, 13.

Democriti atas, *Ap. fr.* 84.

Demonice, Agenoris f., ejus e Marte liberi, I, 7, 7, 3.

Demophon, puer, igne consumitur, I, 5, 1, 4.

Demophon, Thesei f., *Hell.* 143, 144; Agamemnoni Palladium aufert; in judicium agitur, *Clitod.* 12; rex Atheniensium, Heraclidas excipit, Eurystheum vincit prælio, *Pher.* 39; Trojam proficiscitur, ut Æthram inde reducat, *Hell.* 75.

Demopolis, Themistoclis f., *Phyl.* 64.

Demosthenes, dux Athenensium in Sicilia; ejus mors, *Phil.* 46.

Demosthenes, pater Demosthenis oratoris, μακροποιός cognominatus, ex optimatibus fuit, *Theop.* 105.

Demosthenes ingenio mobilis fuit, *Theop.* 106; ejus dicta, *Theop.* 107; *Phyl.* 65; ejus laudatio eorum qui ad Cheroneam occiderant, *Theop.* 263; ejus mors, *Philoch.* 139; orationis vis, *Theop.* 239; Demosthen. laudandus cur? *Tim.* 142.

Dercylidas, dux Lacedæmoniorum, *Scyphus* cognominatus est, *Ephor.* 130.

Dercynus, Neptuni f., boves Herculi eripit, ab eo trucidatur, II, 5, 10, 9.

Dero, Nereis, I, 2, 7.

Desili (Dezili)² populus ignotus Thraciæ, *Hec.* 141.

Deucalion, Prometheus f., Phthiotidis R., Pyrrhae ducit, I, 7,

2, 1; Cyni habitat, *Hell.* 16; arca servatur e diluvio, *ibid.* § 2 sq.; Jovi sacrificat, homines procreat, *ibid.*, § 5 sq.; ejus liberi, *ibid.* § 7; *Acus.* 7; *Hell.* 10; *Pher.* 51 a.; ab eo Thessaliae reges genus deducunt, *Hec.* 334.

Deucalion, Minois e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; *Pher.* 43; ejus liberi, III, 3, 1, 1; Dardalum ab Atheniensibus deposcit; ei leniter Thesus respondet; postea a Theseo in Creta interficitur, *Clitod.* 5.

Deucalionem diluvium, I, 7, 2, 3; quo tempore factum? III, 8, 2, 1; III, 14, 5, 1; qua de causa? III, 8, 2, 1.

Dexamenus Herculem excipit, cujus ope ab Eurytione, Mnesimachae filiae proco protervo liberatur, II, 5, 5, 6.

Dexari, gens Chaonum, *Hec.* 73.

Dexithea, Minois uxor, Euxanthii mater, III, 1, 2, 6.

Dia, Eionei filia, ejus nuptias ambit Ixion, *Pher.* 103.

Dia insula, in qua Ariadne a Theseo relinquitur, *Pher.* 105.

Diana, Jovis e Latona f. venationi dedita, virgo manet, I, 1, 3; Orionem in Delo interficit, I, 4, 5; *Pher.* 3, 4; contra Gigantes pugnat, I, 6, 2, 5; aprum mittit in Oenei agrum, I, 8, 2, 2; Aloidas dolo perdit in Naxo, I, 7, 4, 6; Endymionem amat, I, 7, 5; Admeto irascitur, I, 9, 15, 1; ob Cerynithin cervam ab Hercule captam, huic irata placatur, II, 5, 3, 3; Actaeonem, quod se lavantem ipsam conspexerat, in cervum mutat, III, 4, 4, 3; matris jussu Amphionis filius occidit, III, 5, 6, 3; Callisto necat, III, 8, 2, 5; Philonoe inmortalem reddit, III, 10, 6, 2; Adonadi exitium parat, III, 14, 4, 1; Furias arceat, quae Orestem persequentes in templum deae intrare conantur, *Pher.* 97; Ariadnen interficit, *Pher.* 106; mulieres occidit quae Coronidis cum Ischyae concubitum alijuisse videntur, *Pher.* 8; Macram occidit, *Pher.* 79. Diana Colanidis templum, *Hell.* 79; templum Ephesium, *Tim.* 136; ei ἀπαρχαίαι offeruntur, *Philoch.* 70; Diana ταυροπόδος, *Ister.* 8.

Δαφύρεσις, *Philoch.* 133.

Dias, Abantis f., Athenas in Eubora condit, *Ephor.* 33.

Dice, Jovis f., Hora, I, 3, 1, 2.

Dictae, mons cum autro Dictaeo, I, 2, 6.

Dictys, Peristhenis ex Androthea f., *Pher.* 13, 26; Magnetis f. Seriphum condit, I, 9, 6; ejus R., II, 4, 3, 8; Danaen cum Perseo servat, hunc educat, II, 4, 1, 3; *Pher.* I. 1.

Dido, appellata est a Libyis Thiosso, *Tim.* 23.

Didyma (vulgo Didyma), una ex Aeliceis insulis, *Ant.* 2.

Dii a Typhone in Egyptum fugientes, in formas animalium mutantur, I, 6, 3, 6; Cadmi nuptiis intersunt, III, 4, 2, 2; Cecropis tempore urbes inter se dividunt, III, 14, 1, 2; Myrrham a patre fugientem in arborem mutant, III, 14, 4, 4; de Adonide disponunt, *ibid.*, § 6; Dii XII certaminis Neptunum inter et Minervam iudices, III, 14, 1, 6; III, 14, 2, 3; Dii homines fuerunt, *Ap. fr.* 12; Deorum hortus, *Pher.* 33 a. Απομπομαίη βεσι, *Ap. fr.* 5.

Diipyle, Adrastris filia, Tydei uxor, *Pher.* 83.

Diluvia quattuor, *Ister.* 56.

Dimochas, Trezenis frater, Euopin in matrimonium sumit, *Phyl.* 81; ejus mors, *ibid.*

Dinarchi vita, *Philoch.* 144.

Dinias, Bremeiadae tibicinae pater, *Theop.* 182.

Dinichia, Archidami uxor, a Phocensium ducibus corrupta, maritum ad opem illis ferendam adducit, *Theop.* 258.

Dino, Phorci f., *Pher.* 26; III, 4, 2, 3.

Dinomenes, Hieronis filius, *Phil.* 45.

Dio, ad eum litteras dant feminae propinqua, *Tim.* 129; ejus filius Hipparinus vel Aretaeus, ex Arete uxore, *Tim.* 129.

Diocorystes, Aegypti ex Arabia f. Hippodamiam sponsam habet, II, 1, 5, 4.

Diodorus, Aspendius, ineptus Pythagoricae disciplinae sectator, *Tim.* 80.

Diogenia, Cephisi f., Phrasimi uxor, III, 15, 1, 2.

Diomede, Capithae f., Amyclae uxor, III, 10, 3, 3.

Diomede, Xuthi f., Deionis uxor, I, 9, 4.

Diomedes, Thrax, Martis e Cyrene f. Bistonum R., equas, ab Hercule abactas, recepturus perit, II, 5, 8, 1 sq.; *Hell.* 98.

Diomedes, Tydei f., I, 8, 5, 4; Aegialiam ducit, contra Thebas et Trojam proficiscitur, I, 8, 6; *Ephor.* 28; Agrii filios necat, regnum, quo Oeneus erat privatus, Andramoni dat, *ibid.*; *Ephor.* 28; Adrastris habes, *Ephor.* 28; inter Epigonos, III, 7, 2, 5; Helenae procus, III, 10, 8, 2; in Italian venit, *Tim.* 13.

Diomedon, unus imperatorum in proelio ad Arginusas, ab Atheniensibus capitis damnatur, *Philoch.* 121.

Diona, Hyas, *Pher.* 64.

Dione, Cori f., Titanis, I, 1, 3; Jovis pellex, I, 3, 1, 3.

Dione, Nereis, I, 2, 7.

Dionia, urbs Cypri, *Theop.* 127.

Dionysius superior, bellum gerit contra Carthaginienses, *Phil.* 34; ejus somnium, *Phil.* 47; tyrannidem occupat, *Phil.* 48; Graciae potiundae consilium capit, *Ephor.* 141; ejus pompa funebris, *Phil.* 42; ejus mores, *Theop.* 146; *Tim.* 71; ejus filii, *Theop.* 204; quamdiu regnaverit, *Ephor.* 141 a.

Dionysii junioris mores, *Theop.* 217; miracula, quae tyrannidis excidium portenderint, *Theop.* 24; Corinthum profectus est rotunda nave, *Tim.* 133; in Congiorum solennitate ei qui primus congiium eliberet coronam auream proponit, *Tim.* 128; ejus assentator Democles, *Tim.* 127; eum legatum mittit ad Dionem, *ibid.*; D. carmina pangit, *ibid.*; alius ejus assentator, Satyrus, *ibid.*

Diopie, urbs Arcadiae, *Pher.* 116.

Diopithes Locrus, γέλωτοισις, *Phanod.* 19.

Dioscuri, unde dicli, III, 11, 2, 1; Hilairam et Phorben raptas ducunt, *ibid.*, et III, 10, 3, 6; Helenam a Theseo raptam liberant; Athram abducunt, III, 10, 7, 4; *Hell.* 74; cum Peleo Iolcum expugnant, III, 13, 7; in Arcadia praelantur, III, 11, 2, 3; cum Ida et Lynceoe contendunt; in caelum recipiuntur, *ibid.* § 5 sq.; a Celtis in praecipuo honore habentur, *Tim.* 6.

Dioscuri Leucopoli nominantur Zethus et Amphion, *Pher.* 102.

Diotimus, praetor Atheniensium contra Siculos bellum gessit; Neapoli sacra fecit Parthenopae, *Tim.* 99.

Dioxippe, Danae e Pieria f., Aegypti sponsa, II, 1, 8, 8.

Dirce, Lyci uxor, a Zetho et Amphione occisa, in fontem detruitur, qui inde dictus, III, 5, 5, 10.

Disorae, populus Thraciae, *Hec.* 145.

Dithyrambos, quoties libarent, caneant, *Philoch.* 21.

Dius, nothus filius Priami, *Pher.* 100.

Dius, Apellidis filius, frater Maonis, pater Hesiodi, *Hell.* 6. Cf. *Ephor.* 164.

Dizeres, populus Asiae, *Hec.* 190.

Dodona, *Philoch.* 187; a Pelasgis condita, *Ephor.* 54, 30.

Dodonee sacerdotes mala fide in Pelasgorum gratiam oraculum dedisse a Breatis credebantur, *Ephor.* 30; Breatorum in antistitem facinus, *ibid.*; de hac re iudicium, *ibid.*; Dodonae solis Breati viri oracula edunt, *Ephor.* 30.

Dodonaea fagus vocalis, I, 9, 16, 6.

Dodonavi ad meridiem Molossorum habitant, *Hec.* 78.

Dodonaeum oraculum, *Theop.* 227; oraculis Dodonaeis

factum est, ut omnes homines Acheloum colant, *Ephor.* 27.
 Dodonæus Jupiter. V. Jupiter.
 Dodonides. V. Nymphae.
 Doras, pater ejus ignoratur, *Pher.* 25.
 Doliche ins. ob Icarum, ibi sepultum, ab Hercule vocatur Icaria, II, 6, 3, 4.
 Doliones in Asia, *Hec.* 204; Cyzicum aggrediuntur, *Ephor.* 104; excipiunt Argonautas, I, 9, 18, 1; Pelasgo:um hostes, *ibid.*
 Dolopes, Phoenici parent, III, 13, 8, 4.
 Donastas, cognomen Apollinis, *Theop.* 320.
 Dorienses a Doro vocati, I, 7, 3, 3; eorum circa Oëtam rex Agimius, *Ephor.* 10; eorum in Peloponnesum migratio, *Ephor.* 11.
 Doriæus poeta, *Phyl.* 3.
 Dorieus a Lacedæmoniis supplicio datus, *Androt.* 49.
 Doris, Oceani f., I, 2, 2, 1; Nerei uxor, I, 2, 7.
 Dorium, Danaï f., Cerestæ sponsa, II, 1, 5, 5.
 Dorium, Orphei f., *Hell.* 6.
 Dorus, urbs Phoeniciæ, *Hec.* 260; *Ap. fr.* 63.
 Dorus, Apollinis e Phthia f. ab Ætolo trucidatur, I, 7, 6; pater Xanthippes, I, 7, 7, 1.
 Dorus, Hellenis ex Othreide f., *Hell.* 10; terram supra Peloponnesum accipit, Doribus nomen dat, I, 7, 3, 3.
 Dorycleus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule necatur, *ibid.* § 3.
 Doryclus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Dotis, Asterii ex Amphictyona filia, *Pher.* 8.
 Dotium, urbs Thessaliæ, unde nominata sit, *Pher.* 8.
 Doto, Nereis, I, 2, 7.
 Draco, Typhonis et Echidnæ progenies, ejus forma, Hesperidum poma custodit, II, 5, 11, 2; *Pher.* 33; ab Hercule interficitur, *Pher.* 33 a.
 Draco, Martis f., fontis Martii custos, socios Cadmi necat; ab ipso cavditur, III, 4, 1, 3; *Hell.* 9; ejus dentes partim a Cadmo sparguntur, *ibid.* § 4; partim a Minerva dantur Ætæ, I, 9, 23, 5, *Pher.* 44.
 Draco ab Iasone interfectus; *Pher.* 72.
 Drapan, antiquum nomen Coreyræ, *Hell.* 45; *Tim.* 54.
 Dryas, Ægypti e Caliane f., Eurydicen sponsam habet, II, 1, 5, 7.
 Dryas, Lycurgi f. a patre furente occiditur, III, 5, 1, 6.
 Dryas, Lycurgi (Thracis) pater, III, 5, 1, 4.
 Dryas, Martis f., apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4.
 Drilonius, urbs Celtarum, *Theop.* 223.
 Drongilum, oppidum Thessaliæ, *Theop.* 86.
 Dryopes ad Spercheum fluv. a Dryope nominati, *Pher.* 23; populus prædatorius, *Pher.* 38; Laogoræ parent, II, 7, 7, 4; ab Hercule debellantur, *ibid.* § 2.
 Dryops, Sperchei et Polydoræ filius, *Pher.* 23.
 Dryops, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Drys, urbs Thraciæ et Oenotrorum, *Hec.* 32, 131; *Theop.* 175.
 Dulichium, sic Cephalleniam dicit *Hell.* 103.
 Dulōnopolis (Servorum urbs) in Libya, *Hec.* 318; *Theop.* 122.
 Duria, lacus, *Hec.* 328.
 Dyna regio, *Ephor.* 146.
 Dymæ, urbs Achaïæ, *Ap. fr.* 45.
 Dymas, Agimii f., *Ephor.* 10; bello Heraclidarum adversus Peloponnesios perit, II, 8, 3, 5.
 Dymas, Phryx, Hecubæ pater, III, 12, 5, 3; *Pher.* 99.
 Dymbris, Apollo, *Hell.* 135.
 Dyme urbs, *Pher.* 36; tam ad Epeos, quam ad Achæos pertinuit, *Hec.* 91, 348. V. Dymæ.
 Dynamene, Nereis, I, 2, 7.
 dynaste, Thespii f., Erati ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.

Dytas, urbs Euboræ, *Theop.* 163.

E.

Echedorus fl., II, 5, 11, 3.
 Echiōus quando pulsari soleat, *Ap. fr.* 36.
 Echemon, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Echemus, Timandram ducit, III, 10, 6, 2.
 Echenais nympha, *Tim.* 4.
 Eccephron, Nestoris filius, I, 9, 9, 3.
 Eccephron, Priami filius, III, 12, 5, 13.
 Echidna, Tartari e Tellure progenies, ab Argo interficitur, II, 1, 2, 5; e Typhone mater Chimæræ, II, 3, 2, 6; Orthri canis, II, 5, 10, 3; draconis Hesperidum, II, 5, 11, 2; *Pher.* 33; Caucasie aquila, II, 5, 11, 12; *Pher.* 21; Sphingis, III, 5, 8, 2.
 Echinades insulæ, I, 9, 21, 7; *Ap. fr.* 133.
 Echion, unus e Sparti, III, 4, 1, 7; *Pher.* 44; *Hell.* 2.
 'Ex τῆς χαρῆς εἶναι Proverb., *Phyl.* 69.
 Edetes, gens Iberica, *Hec.* 11.
 Edi, gens Scythica, *Hec.* 159.
 Edoni, Thraciæ pop., Lycurgum regem occidunt, III, 5, 1, 7.
 Ection, Electræ f., ab indigenis Iasion nominatus, in Cereris simulacrum superbit, *Hell.* 129; quapropter fulmine interficitur, *ibid.*
 Ection, Andromachæ pater, III, 12, 6.
 Ectonia, alterum Piræi promontorium, *Philoch.* 114.
 Eion, urbs ab Atheniensibus solo adæquata, *Theop.* 55.
 Eioneus, Diæ pater, Ixionis dolo perit, *Pher.* 103.
 Eioneus, Dymantis pater, *Pher.* 99.
 Εἰσαγγεῖα quid sit, *Philoch.* 155 b.
 Elaussa, urbs Chersonesi, cujus rex Demiphon, *Phyl.* 83.
 Elara, Orchomeni f., I, 4, 1, 4; Tityi e Jove mater, *ibid.*, *Pher.* 5.
 Elatria (vel Elatea), Cassiopæorum urbs, *Theop.* 228.
 Elattonus, *Vide* Baton.
 Elatus, Arcadis e Prosepelia f., *Charon* 13; Arcadiæ primas tenet, III, 9, 1, 1; ejus e Laodice progenies, *ibid.* § 2; Ischyis pater, III, 10, 3, 8.
 Elatus, Polyphemi pater, I, 9, 16, 8.
 Elatus, Centaurus, ab Hercule fugatur, II, 5, 4, 5.
 Elatus ex Erimeda gignit Tanarum, *Pher.* 88.
 Elavia, castellum Siciliæ, *Phil.* 12.
 Ellestii, gens Libya, *Phil.* 30.
 Elea in Italia a Phocæis condita, *Ant.* 9.
 Electra, Oceanis, I, 2, 2, 1; ejus e Thaumante progenies, I, 2, 6.
 Electra, Danaï f., Peristhenis sponsa, II, 1, 5, 7.
 Electra, Atlantis e Pleione f., III, 10, 1, 1, *Ephor.* 12; in Samothrace habitabat, Strategis nominabatur ab indigenis, *Hell.* 129; ejus e Jove liberi, III, 12, 1; *Hell.* 56, 129, 58; vitata ad Palladium fugit, III, 12, 3, 9.
 Electra, Agamemnonis f., ex Pylade mater Strophii et Medontis, *Hell.* 43.
 Electra, Thebarum porta, III, 6, 6, 1; *Pher.* 39; *Hell.* 129.
 Electryon, Persei f., I, 4, 5, 2; ejus ex Anaxo progenies, *ibid.* § 7; ejus armenta a Pterelæi filiis abiguntur, II, 4, 6, 1; Amphitryonis ope recipiuntur, *ibid.* § 2; filiorum necem ulturus, morte prohibetur, *ibid.* § 3; ab Amphitryone nolente occiditur, *Pher.* 27.
 Electryone, sic Electram, Atlantis, nominat *Hell.* 129.
 Elei ab Epeis diversi, *Hec.* 91, 348; eorum cum Ætolis cognatio, *Ephor.* 15, 29; eorum quot tribus fuerint, *Hell.* 90; Olympici templi procurationem habent, *Ephor.* 15; eorum ditio Jovi Sacra, *Ephor.* 15; cur Isthmicos ludos non frequentent, *Pher.* 36; certamen

- Olympicum sub Phidonis prasidio celebratum in tabulas non referunt, *Ephor.* 15; a Spartanis adjuti Phidoneum deiciunt, *ibid.*
- Elephantis, Danaï uxor, II, 1, 5, 4.
- Elephenor, Chalcodontis f., Helena proci, III, 7, 8, 2.
- Eleuchia, Thespii f., Bulei ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Ἐλέω ara Athenis, II, 8, 1, 2.
- Elephas, qui singulari amore infantem dilexit, *Phyl.* 36.
- Eleus, untis, urbs, II, 5, 2, 6.
- Eleus. *Vide* Eleus.
- Eleusin, Tritolemi pater, I, 5, 2.
- Eleusinem venit Hercules et initiator, II, 5, 12, 2.
- Eleusinia sacra; ad ea ἑῶται non admittuntur, II, 5, 11, 2.
- Eleusini excipiunt Cererem, I, 5, 1, 3; Eumolpum cum Ismaro f., III, 15, 4, 5; ducem belli adversus Athenienses constituunt, *ibid.* § 6.
- Eleuther, Apollinis ex Alusa f., III, 10, 1, 3.
- Eleutheæ, Boiotiæ urbs, III, 5, 5, 8; *Theop.* 226.
- Eleutii, populus Iapygiæ, *Hec.* 55.
- Elgus, oppidum Lydiæ, *Xanth.* 26.
- Ellyrga, urbs Tartessi, *Hec.* 4.
- Elymi ab Oenotris Italia pulsi in Siciliam transmigrant, *Hell.* 53; (II, 5, 10, 10), Cnidios ex insula depellunt, *Ant.* 2.
- Elis a Thessalis habitatur, I, 7, 5; paret Salmoneo, I, 9, 7; Polyxeno, II, 4, 6, 2; Augeæ, II, 5, 5, 1; Phyleo, cui captam tradit Hercules, II, 7, 2, 5; *cf. Hec.* 91; *Pher.* 36; ab Oxylo occupatur, *Ephor.* 15, 16, 29; Elis urbs nullis cincta muris, *Ephor.* 15.
- Elissa, sic Phœnicum lingua appellatur Dido, *Tim.* 23
- Elisyçi, gens Ligurum, *Hec.* 20.
- Elysii campi, III, 5, 4, 2.
- Emathion, Tithoni ex Aurora f., III, 12, 4; in Arabia ab Hercule occisus, II, 5, 11, 11; *Pher.* 33, 9.
- Embatum, locus Erythrææ, *Theop.* 16.
- Empedocles, avus poetæ, *Tim.* 29.
- Empedoclis, Melonis filii, ætas, *Ap. fr.* 87; Pythagoræ discipulus, *Tim.* 81; non deiecit se in Ætnæ crateras, sed in Peloponnesum se recepit, *Tim.* 98; cur Κόλουσ-
νέμει dictus, *Tim.* 94; Agrigenti mille virorum senatum antiquavit, *Tim.* 88; vitæ ejus simplicitas, morum probitas, *id.* 88 a; *Xanth.* 30.
- Enarete, Deimachii f., Æoli uxor, I, 7, 3, 4.
- Enarsphorus, vel Enaraphorus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule trucidatur, *ibid.* § 3.
- Encladus, Ægypti f. Amymonen sponsam habet, II, 1, 5, 3. *V.* Amymone.
- Encladus, Gigas, ei Siciliam immittit Minerva, I, 6, 2, 3.
- Fuchelienses, Cadmo duce Illyrios vincunt, III, 5, 4, 1; *Hec.* 73.
- Enclaus vel Arclaus, *Theop.* 226.
- Endeis, Chironis f., Æaci uxor, III, 12, 6, 8.
- Endymion, Æthlii f. e Calyce, Elin condit I, 7, 5; Jove annuente immortalis fit, *ibid.*; Ætoli pater e Neide s. Iphianassa, I, 7, 6; *Ephor.* 29; mortis suæ arbiter, *Acus.* 10; *Pher.* 80.
- Enea, pagus prope Scepsin in Asia, *Hec.* 203.
- Enipeus fl. a Tyro amatur, I, 7, 8, 1.
- Entedide, Thespii f., Menippidis mater ex Hercule, II, 7, 8, 3.
- Entela, urbs Siciliæ, *Ephor.* 124.
- Enthenis, Hyacinthi f., ab Atheniensibus immolatur, III, 15, 8, 5.
- Entribæ, populus Thraciæ, *Hec.* 148.
- Euyo, Phorci f., *Pher.* 26; II, 4, 2, 3; vocis etymologia, *Ap. fr.* 233.
- Eone, Thespii f., Amestridis ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
- Epaminondas. Cum eo cecidit Brutorum potentia, *Ephor.* 67; Epaminondæ cognomentum cui datum? *Ephor.* 143.
- Eparitæ, tribus militaris Arcadiæ, *Ephor.* 139; *Androl.* 54.
- Epaphus, Nili ex Io f., II, 1, 3, 6; a Curetibus raptus, a matre reperitur, Ægypti rex fit; Memphin ducit; ex ea progenies, II, 1, 4, 1.
- Ἐπεδύζων, *Clitod.* 22.
- Epei Herculi adsunt contra Augeam, cum eoque Elin devastant, *Hec.* 91, 348; ante Heraclidarum descensum Elidem tenent, *Ephor.* 15; Elidem cedunt Ætolis, *Ephor.* 15.
- Ἐπενεργεῖν ὄρου ἐπὶ τῆς ἐκπορᾶς; hujus moris auctor, *Ister* 19.
- Epeunactæ unde nomen habeant, *Theop.* 190.
- Ephesii contra Androcli filios seditionem movent, *Ephor.* 31; ex Teo et Carina colonias accipiunt, *ibid.*; eorum donarium in templo Delphico, *Theop.* 182.
- Ephesus ab Androclo condita, *Pher.* 111; a Cercopibus habitatur, II, 6, 3, 2; quinque curias habet, *Ephor.* 31; circa Ephesum loca Cares quondam tenebant, *Pher.* 111.
- Ephesus, insula in Nilo, *Hec.* 286.
- Ephetæ (quinquaginta Athenienses, totidemque Argivi) de Demophonte, qui Palladium rapuerat, ferunt sententiam, *Clitod.* 12.
- Ephialtes, Gigas, Apollinis et Herculis telis privatur lumbibus, I, 6, 2, 2.
- Ephialtes, Neptuni f., I, 7, 4, 4; Junonem procatur, *ib.* §. 6.
- Ephialtes Areopago non nisi judicicia capitis reliquit, *Philoch.* 141 b.
- Ephorus a Timæo reprehenditur, *Tim.* 142.
- Epilyra, filia Myrmecis, *Hec.* 90.
- Epilyra, antiquum Corinthi nomen, I, 9, 3, 1.
- Epilyra Thesprotia venenis abundans, *Ap. fr.* 170.
- Epilyra, Thesprotorum urbs, Phylante rege ab Hercule capitur, II, 7, 6, 1.
- Epilyræ urbes plures, *Ap. fr.* 170.
- Ἐπίδωρον ὄψα, *Philoch.* 32.
- Epicaste. *V.* locaste.
- Epicaste, Calydonis f., Agenoris uxor, I, 7, 7, 3.
- Epicaste, Augeæ f., Thesiali ex Hercule mater, II, 7, 8, 11.
- Epicharmi carmina supposititia, *Ap. fr.* 187.
- Epicles, Spartanorum dux, naufragium facit ad Attiæ montem, *Ephor.* 121.
- Epicuri philosophi ætas, *Ap. fr.* 95.
- Epidaurus, Argi f., II, 1, 2, 1.
- Epidaurus, urbs Lacedæmonia, *Ephor.* 18; *Ap. fr.* 165.
- Epidaus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
- Epidycus, Daicli filius, Acestoris pater, *Pher.* 20.
- Epigoni, Alcmæone duce Thebanos adoriuntur, III, 7, 2, 1 *sq.*, *Ephor.* 28; Thebanos fugant, urbem ever-
tunt, III, 7, 4, 1.
- Epilais, Thespii f., Astyanactis ex Hercule mater, II, 7, 8, 1.
- Epigonus, musicus, *Philoch.* 66.
- Epileucadii, urbs supra Acarnaniam, *Hec.* 79.
- Epilycus, Amphipolita, *Theop.* 182.
- Epimenides, Boli f., Cretensis; de eo mirabilia, *Theop.* 69, *Tim.* 45.
- Epimetheus, Iapeti f., I, 2, 3; pater Pyrrhæ e Pandora, I, 7, 2, 1; maritus Myrmecis, *Hec.* 90.
- Ἐπὶ Παλλὰδιῳ δικάστηριον, *Phanod.* 12.
- Epiphraides, Chariphemi f., *Hell.* 6.
- Epiroticæ gentes quattuordecim, *Theop.* 227.
- Epistrophus, Schedii pater, III, 10, 8, 2.

- Epochus, Lycurgi e Cleophile f., III, 9, 2, 1.
 Eponeus, mons ignivomus in Pithecusis insulis, *Tim.* 16.
 Epopeus, Thessalus, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2; ducit Antiope; ejus liberi; Sicyone capta a Lyco occiditur, III, 5, 5, 5 sq.
 Epops Narcissum intericit, *Acus.* 21 a.
 Ἐποπτεύσαι quid sit, *Philoch.* 148, 149.
 Equitum numerus apud Athenienses, *Philoch.* 100.
 Equus Antiochi, domini ultor, *Phyl.* 31. Equi ad tibiarum cantum saltare docli, *Charon* 9.
 Erasinides, unus imperatorum in proelio ad Arginusas, ab Athen. capitis damnatur, *Philoch.* 121.
 Erasinus fluvius, *Hell.* 37.
 Erasippus, Hercules e Lysippe f., III, 7, 8, 7.
 Erato, Musa, I, 3, 1, 5.
 Erato, Nereis, I, 2, 7.
 Eratus, Hercules e Dynaste f., II, 7, 8, 5
 Erbessus, urbs Siciliae, *Phil.* 13.
 Erebidæ, pars Lotophagorum, *Phil.* 33.
 Erebus, principium masculinum, *Acus.* 1.
 Erechtheum fretum, Atheniensibus a Neptuno datum, III, 14, 1, 3.
 Erechtheus, Pandionis e Zeuxippe f., III, 14, 8, 1; Atticæ R. Praxitheam ducit, ex ea liberi, III, 15, 1; *Acus.* 23; *Pher.* 77, 105; *Phanod.* 3; non fuit arbiter certaminis inter Neptunum et Minervam, III, 14, 1, 5; bello cum Eleusiniis filiam natu minimam immolat; reliquæ se occidunt, III, 15, 4, 9; Eumolpum interficit; a Neptuno evertitur, *ibid.* § 10.
 Erechtheus II, Procridis pater, *Hell.* 83.
 Frembi, ad Nilum habitant, *Hell.* 153.
 Erethusa, Hesperidum una, II, 5, 11, 2.
 Ereuthalia, Argolidis urbs, a quo nominata, *Pher.* 22.
 Ereuthalion, Criasii filius, *Pher.* 22.
 Ergetium, urbs Siciliae, *Phil.* 14.
 Erginus, Neptuni f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Erginus, Clymeni f., Minyarum R. patris jussu Thebas adoritur, vincit, tributum iis imponit, ab Hercule necatur, II, 4, 11, 1 sq.; Phrastorem et Laonytum, Oedipi filios, occidit, *Pher.* 48.
 Erichthonius, Dardani ex Batia f., Dardaniæ R. ex Astyoche Troem gignit, III, 12, 2, 1.
 Erichthonius, Vulcani ex Althide al. Minerva f., III, 14, 6, 2; a Minerva traditur Pandroso, *ibid.* § 6; Amphictyone pulso, Atticæ R., *ibid.* § 9; Minervam colit, Panathenæa instituit, *Hell.* 65; ejus e Pasitheia liberi, *Apoll. l. l.* § 10; in luco Minervæ sepelitur, III, 14, 7, 1.
 Eridanus fl., I, 9, 24, 4; a Pherecyde Padus esse putatur, *Pher.* 33 c; Nympharum sedes, II, 5, 11, 4; *Phér.* 33.
 Erigor, Epiri fluvius, *Theop.* 229.
 Erigone, Icarii f., patre mortuo vitam finit, III, 14, 7, 4.
 Erimeda, Damasicii f., uxor Elati, mater Tænari, *Pher.* 88.
 Erimum, urbs Oenotrorum, *Hec.* 34.
 Erinus, pater Abderitar, *Hell.* 98.
 Eriunyes, e pudendorum Cæli exsectorum sanguine profuente, I, 1, 4; Alcmaeonem matricidam exagitant, III, 7, 5, 3.
 Eriphyle, Talai f., Amphiaræ uxor, I, 9, 13, 1; a Polynice corrupta, marito persuadet, ut contra Thebas eat, III, 6, 2, 5; iterum a Thersandro corrupta, Alcmaconi persuadet, ut contra Thebas Epigonorum dux sit, III, 7, 2, 3; ab hoc occiditur, III, 7, 5, 2; Eriphyles mundus ab Alcmacone Delphis dedicatus, *Ephor.* 155.
 Ἐριος. Ejus statua prope Academiam, *Clitod.* 24.
 Eryce, urbs Siciliae, *Phil.* 7.
 Erymanthus aper ab Hercule capitur, II, 5, 4.
 Erymanthus mons, I, 5, 4, 1
 Erysichæi in Acarnania, *Ap. fr.* 168.
 Erysichthon, Cecropis ex Agraulo f., obit sine liberis, III, 14, 2, 1.
 Erysichthon, Myrmidonis f., cur Æthon appellatus sit, *Hell.* 17.
 Erythia insula, I, 6, 1, 4; *Ephor.* 40; *Hec.* 349; Caryonis sedes; hodie Gadir, II, 5, 10, 1.
 Erythia, Hesperidum una, II, 5, 11, 2; mater Erytionis, *Hell.* 41.
 Erythræ, urbs Ionum, *Hec.* 215; a Neleo condita, *Hell.* 63.
 Erythræi Pitana libertati restituunt, *Hell.* 115.
 Erythras, Hercules et Exoles f., II, 7, 8, 4.
 Erythrius, Athamantis e Themistone f., I, 9, 2, 3.
 Eryx, Neptuni f., Elymorum R., II, 5, 10, 11; taurum ex armentis Geryonis, ab Hercule abactis, elapsum, reddere non vult; ab Hercule interficitur, *ibid.*
 Eteocles, Oedipi ex Eurygania, *Pher.* 48; Oedipi ex Iocaste f., III, 5, 8, 8; cum Polynice fratre regnum partitur in certum tempus, III, 6, 1, 1; id solum tenere cupiens eum fugere cogit, *ibid.* § 2 sq.; optionem dat fratri utrum regnum mallet habere, an accepta opum parte alibi vitam degere, *Hell.* 12; Thebanos contra VII duces instruit, III, 6, 6, 2; inter obsidionem cum fratre pugnans, hunc interimit et ipse cadit, III, 6, 8, 1; Laodamantis pater, III, 7, 3, 1.
 Eteocles, Iphios f., a nonnullis numeratur inter VII duces contra Thebas, III, 6, 3, 4; in Nemeis cursu vincit, III, 6, 4, 5; a Leade caditur, III, 6, 8, 2.
 Ethiodaia, Amphionis e Niobe f., III, 5, 6, 1; Dianæ telis confoditur, *ibid.* § 4.
 Etruria, in ea Lydi ex Asia transvenæ consederunt, *Tim.* 19.
 Etruscorum mores et instituta, *Theop.* 222; *Tim.* 18.
 Eva, urbs Arcadiæ, *Theop.* 63.
 Evadne, Iphis f., Capanei uxor cum marito se comburit, III, 7, 1, 5.
 Evadne, Strymonis e Neæra f., Argi uxor, II, 1, 2, 1.
 Evæmon, urbs Orchomeniorum, *Theop.* 64.
 Evæmon, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Evæmon, Eurypyli pater, III, 10, 8, 2.
 Evagoras, Nelei e Chloride filius, I, 9, 9, 1.
 Evagoras, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Evagoras, Cypri regno potitur; bellum gerit contra Persarum regem; ab Acori adjuvatur; legatos mittit ad Lacedæmonios; cum Oronte transigit; pater Pnytagoræ; cum Nicocreontis filia concumbit; ejus mors, *Theop.* 111.
 Evagore, Nereis, I, 3, 7.
 Evander, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Eubii, gens Liguriæ, *Theop.* 221 a.
 Eubœa insula a Pericle subacta, *Theop.* 164; *Philoch.* 89.
 Eubœa, urbs postea Chalcis appellata, *Hec.* 105.
 Eubœa, Thespii f., Olympi ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Eubote, Thespii f., Eurypyli ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
 Eubulus, demagogus luxuria et argenti cupiditate insignis, *Theop.* 95, 96.
 Encarpia (nisi nomen corruptum est ex «Hyccara») castellum Siciliae, patria Laidis, *Tim.* 106.
 Euchenor, Aegypti ex Arabia f., Iphimedusam sponsam habet, II, 1, 5, 4.
 Eucles, Dorionis f., *Hell.* 6.
 Euclidas, frater Cleomenis, in pugna ad Sellasiam interfectus, *Phyl.* 56.
 Eucrate, Nereis, I, 2, 7.

- Endipne, insula Libyæ Phœnicum, *Hec.* 314.
 Endore, Nereis, I, 2, 7.
 Eudore, Hyas, *Pher.* 46.
 Eudorus, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Eudoxus Siculus, poeta Comicus, *Ap. fr.* 93.
 Endoxi Cnidii ætas, *Ap. fr.* 93.
 Eudoxus Rhodius, historiarum scriptor, *Ap. fr.* 93.
 Eucligia urbs, *Hec.* 330.
 Euenia, eadem quæ Chalciope vel Iophossa, Phrixi uxor, *Pher.* 54.
 Evenus, Martis f., Marpessa filia ab Ida raptâ, in Lycor-
 mam fl. se dejicit, qui ab eo nomen accipit, I, 7, 8;
 Evenus fl. eum transire volentes portat Nessus, II, 7,
 6, 5.
 Everes, Pterelai f., II, 4, 5, 6; in perniciæ fratrum ser-
 vatur, II, 4, 6, 2.
 Everes, Herculis e Parthenope f., III, 7, 8, 12.
 Everes, Tiresiæ pater, e posteris Udæi Sparti, III, 6, 7, 1.
 Eugæa, oppidum Arcadiæ, *Theop.* 270.
 Euhesperitæ tripodem servant Tritoni ab Argonautis
 donatum, *Tim.* 6.
 Evippe, Danaï ex Æthiopide f., Argii sponsa, II, 1, 5, 5.
 Evippe, Danaï e Polyxo f., Imbri sponsa, II, 1, 5, 7.
 Evippus, Thespii f., I, 7, 10, 1; ejus mors, I, 8, 3, 1.
 Eulimene, Nereis, I, 2, 7.
 Eumedes, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 5, 3.
 Eumelus, Admeti ex Alcestide f., Helenæ proci, III,
 10, 8, 2; *Hell.* 10.
 Eumetes, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Eumide, Thespii f., Lysæ ex Hercule mater, III, 7, 8, 1.
 Eumolpe, Nereis, I, 2, 7.
 Eumolpi plures fuerunt, *Androt.* 34.
 Eumolpidæ cur initiationi præsint, *Ister.* 21.
 Eumolpus, Neptuni e Chione f., III, 15, 4, 1; a matre in
 mare præcipitatus, a patre in Æthiopiam ducitur, a Ben-
 thesycyme nutritur, alteram hujus f. ducit, alteram
 corrupturus ad Tegyrum fugit, insidias struit, ad Eleu-
 sinios fugit, *ibid.* § 2, sqq.; ad Tegyrum reversus
 Thraciæ rex fit; ab Erechtheo trucidatur, *ibid.* § 6 sq.;
 Herculi Eleusinia adire permittit, II, 5, 12, 3.
 Eumon, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Euneus, Iasonis ex Hypsipyla f., I, 9, 17, 2.
 Eunice, Nereis, I, 2, 7.
 Eunomia, Jovis f., Horarum una, I, 3, 1, 2.
 Eunomus, Architelis f. ab Hercule cæditur, II, 7, 6, 3.
 Eunomus Locrus Aristonem cicadæ ope in certamine mu-
 sico vincit, *Tim.* 64, 65.
 Eunuchos a Babylonis Persæ acceperunt, *Hell.* 169.
 Enonyma, Furiarum mater, Terra esse putatur, *Ister* 9.
 Euonymus, una ex quinque curiis Ephesinis, *Ephor.* 31.
 Euopis, Træzenis filia, Dimœtæ uxor. Ejus mors, *Phyl.*
 181.
 Eupalamus, Metionis ex Alcippe f., Dædali pater, III, 15,
 8, 10; et Metiadusa, III, 15, 5, 2.
 Eupatria, urbs Lydorum, *Xanth.* 20.
 Euphemus, Neptuni f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Euripidis genus, *Philoch.* 165; in spelunca Salaminis ins.
 tragœdias scripsit, *Philoch.* 166; quando mortuus sit,
Philoch. 169; *Ap. fr.* 90.
 Europa, Danaï uxor, II, 1, 5, 3.
 Europa Agenoris ex Telephassa, al. Phœnicis filia, a Jove
 rapitur, a fratribus quaeritur; Asterioni nubit; ex ea pro-
 genes, III, 1, 1, 3 sqq.; *Hell.* 8; *Pher.* 42; a tauro
 Cretensi ad Jovem per mare transportata, *Acus.* 20;
 monile a Jove acceptum dat Cadmo, *Pher.* 45.
 Eurotas, Lelegis e Cleocharia f., pater Spartes, III, 10, 3, 2.
 Euroto, Danaï e Polyxo f., Bromii sponsa, II, 1, 5, 7.
 Euryale, Gorgonum una, II, 4, 2, 9.
 Euryale, Orionis e Neptuno mater, I, 4, 3, 1; *Pher.* 3.
 Euryalus, Melanis f. a Tydeo interficitur, I, 8, 5, 3.
 Euryalus, Mecistei f. ex Epigonis, III, 7, 2, 5; Argonauta,
 I, 9, 16, 8; contra Trojam it, I, 9, 13, 2.
 Eurybates, Ephesius, commissam sibi a Creso pecuniam
 Cyro tradit, *Ephor.* 100.
 Eurybia, Ponti f., I, 2, 6; Crii uxor, I, 2, 2, 4.
 Eurybia, Thespii f., Polyliæ ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
 Eurybius, Eurysthei f., bello adversus Athenienses cadit,
 II, 8, 1, 3.
 Eurybius, Nelei f. e Chloride, I, 9, 9, 1.
 Eurycapyus, Herculis e Clytiptæ f., II, 7, 8, 2.
 Euryce, Thespii f., Teuletagoræ ex Hercule mater, II, 7,
 8, 3.
 Euryclea, Melanis uxor, *Pher.* 55.
 Eurydamas, Egypti e Phœnissa f., II, 1, 5, 5.
 Eurydice, Adrasti f., Ili uxor, III, 12, 3, 11.
 Eurydice, Danaï f. Ejus sponsus Dryas, II, 1, 5, 7.
 Eurydice, Lacedæmonis e Sparta f., uxor Acrisii, III, 2, 2, 1;
 III, 10, 3, 2; *Pher.* 26.
 Eurydice, Lycurgi uxor, I, 9, 14; III, 6, 4, 1.
 Eurydice, Orphei uxor, frustra ex inferis repetitur a ma-
 rito, I, 3, 2, 2.
 Eurygania, Teuthrantis f., III, 5, 8, 8.
 Eurygania, Hyperphantis f., Oedipi uxor, III- 5, 8, 8;
Pher. 48.
 Eurylochus, Egypti f. e Caliande, Autonoe sponsam ha-
 bet, III, 1, 5, 7.
 Eurmachus, dux Phlegyarum post Zethi et Amphionis
 mortem Thebas vastat, *Pher.* 102 a.
 Eurymas, Olenius, calumniator, a Polluce interfectus,
Pher. 91.
 Eurymede, uxor Glauci, I, 9, 3, 1.
 Eurymedon, Minois e Paria Nympha f., I, 5, 9, 3; Parum
 tenet, ab Hercule interficitur, *ibid.* § 5.
 Eurymedon. Pugna ad Eurymedontem, *Ephor.* 116;
Phanod. 17.
 Eurymenæ, urbs Thessaliæ, *Hec.* 111.
 Eurymenes, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
 Eurynome, Oceani f., I, 2, 2, 1; Jovis pellex, I, 3, 1, 3.
 Eurynome, mater Asopi fl. ex Jove, III, 12, 6, 5.
 Eurynome, Lycurgi uxor, III, 9, 2, 1.
 Euryops, Herculis e Terpsicrate f., II, 7, 8, 6.
 Eurypon, Proclis f., *Ephor.* 19.
 Eurypontidæ ab Euryponte nominati, *Ephor.* 19.
 Euryppyle, Thespii f., Archedici ex Hercule mater, II, 7,
 8, 5.
 Eurypylus, Evæmonis f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2;
 Hyperochi f., Orchomeni pater, *Acus.* 27.
 Eurypylus, Herculis ex Eubote f., II, 7, 8, 2.
 Eurypylus, Neptuni ex Astypalæa f., Coorum R. ab Her-
 cule trucidatur, II, 7, 1, 2; *Pher.* 35; pater Chalciope,
 II, 7, 8, 11.
 Eurypylus, Temeni f., patrem interimit, II, 8, 5, 3; regno
 excidit, *ibid.* § 4.
 Eurypylus, Thespii f., I, 7, 10, 1; ejus mors, I, 8, 3, 1.
 Eurypylus, Telestoris f., Asterodice pater, *Pher.* 90.
 Euryplus, Astyoche et Telephi f., Mysiæ rex, ad Trojam
 a Neoptolemo occisus, *Acus.* 27.
 Euryssaceum Athenarum, *Philoch.* 73.
 Eurysthenes et Procles, Aristodemi ex Argia, II, 8, 2, 9;
 Lacedæmonem obtinent, II, 8, 4; *Ephor.* 16; Laconi-
 cam regionem in sex partes dividunt, *Ephor.* 18; reipub-
 licæ Spartanæ auctores, *Hell.* 91.
 Eurystheus filius Amphibia, Pelopis filia, *Pher.* 31; Silhe-
 neli f., fata Herculis nascendo occupat, Mycenarum rex
 fit, II, 4, 5, 9; duodecim labores Herculi imponit, II,
 4, 12, 2; Herculem, timens, ab urbe detinet, II, 5, 1, 6.

Geryonis boves Junoni immolat, II, 5, 10, 13; Ceyci bellum minatur, infert Atheniensibus et Heraclidis, perit cum liberis, II, 8, 1; *Pher.* 39; Admetæ pater, II, 5, 9, 2; Antimachen ducit, III, 9, 2, 2.

Euryte, Hippodamantis f., Porthœnis uxor, I, 7, 10, 1.

Euryte, Nympha, Halirrhothii mater e Neptuno, III, 14, 2, 2.

Eurytele, Thespi f., Leucippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.

Eurythemis, Cleobææ f., Thespii uxor, I, 7, 10, 1.

Eurytion, Centaurus, ab Hercule fugatus, Pholoen petit, II, 5, 4, 6; Mnesimachæ procus molestus, ab eodem pellitur, II, 5, 5, 6.

Eurytion, Martis ex Erythea f., *Hell.* 41; Geryonis bulbicus, ab Hercule occiditur, II, 5, 10, 3.

Eurytion (idem atque Eurytus, Actoris f.), Phthiota, Actoris filius (alias nepos Actoris et Iri filius), apri Calydonii venator, I, 8, 2, 6; a Peleo invito confoditur, *ibid.*; Peleum lustrat, et ei Antigonom filiam cum parte regni dat, III, 13, 1, 1. *Cf. Pher.* 16.

Eurytus, Neptuni et Celænis f., Lycaonis frater, *Phyl.* 14.

Eurytus (Eliensis) Actoris s. Neptuni e Molione f., popularium contra Herculem dux, Augææ socius, III, 7, 2, 2; ab Hercule ex insidiis necatur, *Pher.* 36; Thalpii pater, III, 10, 8, 1.

Eurytus, Gigas, thyrsu Bacchi cadit, I, 6, 2, 2.

Eurytus Menalei f., Arcesilai nepos, *Pher.* 34; Herculem sagittis uti docet, II, 4, 9, 1; Oëchaliæ R. Herculi filiam Iolen dare recusat, II, 6, 1; pro Hercule vendito pretium accipere non vult, II, 6, 3, 1; Oëchalia capta, cum filiis ab Hercule cæditur, II, 7, 7, 7; *Pher.* 34.

Eurytus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule cæditur, *ibid.* § 3.

Eurytus, Mercurii f., Argonauta, I, 9, 16, 8.

Euterpe, Musa, I, 3, 1, 5; ejus e Strymone progenies, I, 3, 4.

Eutyches, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule cæditur, *ibid.* § 3.

Euthymenes, archon, *Philoch.* 98.

Euxanthius, Minois e Dexitheia f., III, 1, 2, 6.

Exole, Thespii f., Erythrantis ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.

Ezorus, Carthaginis conditor, *Philoch.* 50.

F.

Faba Egyptiaca, *Phyl.* 50.

Fabia, urbs Celtogalatarum, *Ap. fr.* 54.

Ficus crudæ a Patroclo Antigono Gonatæ missæ quid significat, *Phyl.* 1.

Fontes memorabiles, *Theop.* 287, 288; *Phil.* 16, 50, 67.

Fulgur. De eo Clitodemi sententia, *Ap. fr.* 30.

Fundæ, ab Ætolis inventæ, *Ephor.* 15.

Furiæ, Eunyoniæ filia, *Ister* 9; iudicium conflant Orestæ, *Hell.* 83; Orestem persequuntur, *Pher.* 97; earum simulacra Athenis, *Phyl.* 76; templum, *Clitod.* 5; locus in Colono, III, 5, 9, 2.

G.

Gabala, urbs Phœniciæ, *Hec.* 255.

Gadira. *Vide Erythia.*

Gæso, fluvius circa Prienen, *Ephor.* 91.

Galatarum mos, *Phyl.* 11.

Galatea, Nereis, I, 2, 7.

Galatæ, mater Galati, *Tim.* 37.

Galatia unde nomen habeat, *Tim.* 37.

Galatus, Cyclopis et Galatæ filius, *Tim.* 37.

Galei, vates, *Phanod.* 23.

Galeolæ, interpretes portentorum, *Phil.* 47.

Galkypsus, urbs Thraciæ, *Hec.* 122; Thasiarum colonia, *Philoch.* 128.

FRAGMENTA HISTORICORUM.

Galli (in Asia) ab Ariamne per integrum annum epulis ex-cepti, *Phyl.* 2.

Galli quo modo Ardiaeos vicerint, *Theop.* 41.

Gandara, gens Indica, *Hec.* 178.

Ganymedes, Trois e Calirrhoe f., III, 12, 2, 2; a Jove rapitur, *ibid.*; *Hell.* 136; pretium pro eo datum, II, 5, 9, 12; deorum pincerna, III, 12, 2, 3.

Gargara, vel Gargarum, urbs Troadis, *Hell.* 134; *Ephor.* 90.

Gastronia, regio Macedoniæ, *Theop.* 159.

Gaugamela, urbs Persidis, *Ap. fr.* 110.

Gaulus, insula prope Carthaginem, *Hec.* 313.

Gedrosii, gens Indica, *Ap. fr.* 122.

Gela, Siciliæ flumen, ad quod Theron contra Hieronem pugnam commisit, *Tim.* 90.

Gela, urbs Siciliæ, a Gelone nominata, *Hell.* 104.

Gelanor, regnum Argivorum Danao cedit, II, 1, 4, 8.

Gelo, Ætnæ et Hymari f., *Hell.* 101.

Gelo Carthaginienses vicit, *Ephor.* 111; Carthaginensium classe in Siciliam navigante prohibetur, quoniam Græcis contra Persas veniret auxilio, *Ephor.* 111; Camarinam evertit, *Phil.* 17. Filii tutores constituit Aristonoum et Chromium, iisque sorores dedit in matrimonium, *Tim.* 84; in schola ab imminente periculo servatur, *Tim.* 84 a; Syracusanos fugavit ad Helorum ab Hippocrate equitatu præfectus, *Tim.* 85. Carthaginensibus vetat ne amplius homines immolarent, *Tim.* 89; jubet ut argentum solverent, *ibid.*; quibus conditionibus Græcis contra Persas auxiliari voluerit, *Tim.* 87; in matrimonium duxit Demaretam, filiam Theronis, *Tim.* 86, 90.

Geloni, gens Scythica, *Ephor.* 78.

Geomori Syracusis a Callicyris expulsi, *Tim.* 56.

Georgi, gens Scythica, *Ephor.* 78.

Genesis, festum Atticum, *Philoch.* 164.

Geutor, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.

Geophanium, quid sit, *Ephor.* 161.

Γεννηται, *Philoch.* 91.

Gephyra, urbs Bœotiæ, *Hec.* 89.

Gerastii, Cyclopis, sepulcrum, Athenis ad quod immolantur Hyacinthii filia, III, 15, 8, 5.

Gerenii, Nestorem educant, I, 9, 9, 3; II, 7, 3, 1.

Geryon, Chrysaoris e Callirrhoe f., II, 4, 2, 12; Erythiam ins. habitat, II, 5, 10, 1; ejus forma, *ibid.* § 2; ejus armenta, *ibid.* § 3, quæ olim Solis erant, ab Alcynon abacta, I, 6, 1, 4; ab Hercule trucidatur, qui armenta abigit, III, 5, 10, 7. Geryon non erat rex in Iberia, vel Erythia insula, sed in regione circa Ambraciam et Amphilochos, *Hec.* 349.

Gelarum mos, *Theop.* 244; eos in Thracia Zamolxis initia docet, *Hell.* 173.

Gigantes, Cæli et Terra filii, eorum forma, sedes, pugna cum Diis, I, 6, 1; Hercules cum Diis contra eos pugnat, *ibid.*, et II, 7, 1, 3; Phlegra (nunc Pallænæ) incolæ feroces, ab Hercule subacti, *Ephor.* 70; in Phlegræis Italiæ campis ab Hercule devicti, *Tim.* 10.

Ginglymota, urbs Phœniciæ, *Hec.* 258.

Glaucæ, Creontis f., Iasonis sponsa, a Medea necatur, I, 9, 28, 2.

Glaucæ, Cychrei f., Actæi conjux, III, 12, 6, 8; *Pher.* 15.

Glaucæ, Danaï f., Alcidis sponsa, II, 1, 5, 4.

Glaucippe, Danaï e Polyxo f. Ejus sponsus Potamon, II, 1, 5, 7.

Glaucippus archon, *Philoch.* 119.

Glaucome, Nereis, I, 2, 7.

Glaucus, Minois e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; puer a Polylo in vitam restituitur, III, 3, 1, 7; ab eodem artem vaticinandi doctus, iterum privatur, III, 3, 2, 2; ab Esculapio in vitam restituitur, III, 10, 3, 12.

Glaucus, Priami f., III, 12, 3, 13.
 Glaucus, Sisyphi e Merope f., ex Eurymede Bellerophonis pater, I, 9, 3, 1; *Hell.* 56.
 Glaucus (*Sisyphi filius?*) ex Althaea, Thespia filia, gignit Ledam, *Pher.* 29.
 Glauci scutus, *Tim.* 13.
 Glenus, Hercules et Deianira f., II, 7, 8, 8; Hercules e Megara f., *Pher.* 30.
 Glisas. Ad Glisantem in Boeotia pugna, *Hell.* 11.
 Glycera, Harpali pellex, *Theop.* 277.
 Gnesiochus Megarensis, *Ephor.* 83.
 Gobries, magorum nomen, *Xanth.* 29.
 Gorge, Danaï f., Hippothoi sponsa, II, 1, 5, 4.
 Gorge, Oenei f., Andraemonis uxor, I, 8, 1; Tydei e patre mater, I, 8, 5, 2.
 Gorgiae Leontini aëlas, *Ap. fr.* 88; legatus Athenas missus, *Tim.* 96.
 Gorgo, II, 4, 3, 7 sqq.; II, 5, 12, 4; Κατ' ἑξοχὴν ita vocatur Medusa, quam V. Ejus coma, II, 7, 3, 4; sanguis ab Æsculapio partim ad salutem, partim ad perniciem mortalium adhibetur, III, 10, 3, 11.
 Gorgones, Phorci filiae, I, 2, 6; ad Oceanum habitant, *Pher.* 26; earum ex Ægypto filii, II, 1, 5, 8; earum forma et numerus, II, 4, 2, 10; a Perseo opprimuntur, qui unam ex his, Medusam, necat, *ibid.* § 11 sqq.
 Gorgophone, Danaï ex Elephantide f., Protei sponsa, II, 1, 5, 4.
 Gorgophone, Persei f., Perieris uxor, I, 9, 5; II, 4, 5, 2; III, 10, 3, 4.
 Gorgophonus, Electryonis f., II, 4, 5, 7;
 Gorgyra, Ascalaphi ex Acheronte mater, I, 5, 3.
 Gorgythion, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Gortynaea in Tyrrhenia. Ibi Ulysses sedem sibi fixit, *Theop.* 114.
 Græca, urbs Oropieorum, *Ap. fr.* 154.
 Græce, Phorci filiae, oculo suo et dente a Perseo privantur; viam ad Nymphas monstrant Perseo, ideoque dentem et oculum recipiunt, *Pher.* 26.
 Græci dicuntur Hellenes, I, 7, 3, 1; Troja urbe potiuntur, *Hell.* 127; Gelonem ad belli contra Persas societatem invitant, *Ephor.* 111.
 Græstonia in Macedonia, *Theop.* 265.
 Gratiae, Jovis filiae, I, 3, 1, 4; sacra iis a Minoe facta in Paro; ab eo tempore fiunt sine tibiis et coronis, III, 15, 7, 7; unde nomen habeant, *Ap. fr.* 3; A Minyis in Boeotia coluntur, *Ephor.* 68.
 Gratia, Gigas, a Diana creditur, I, 6, 2, 5.
 Gresinus, urbs Chersonesi, *Androt.* 20.
 Gryllus, Xenophontis f., ad Mantineam cecidit, *Ephor.* 146 a.
 Grynea, oppidum Myrinaeorum in Asia min., *Hec.* 211.
 Gyes, Centimannus, I, 1, 1.
 Gyges (Gyes ap. Apollod.) unus, Tritopatorum, *Clitod.* 19.
 Gyges, Lydorum rex, primus feminas castravit, *Xanth.* 19; Magnetem habuit amasium, quem quum Magnetes injuriis affecissent, iteratis incursionibus agros eorum devastavit, *Xanth.* 19 p. 40.
 Gylippus a Syracusanis propter vestitum suum derisus, propter avaritiam et rapacitatem odiosus, *Tim.* 102.
 Gymnasie insulae, a Timæo dicuntur Cheverades, *Tim.* 31, 30.
 Γυναικισμός, *Philoch.* 143.

H.

Hades, 1) Pluto. Ejus armenta in Erythia insula et in inferis, II, 3, 10, 7; II, 3, 12, 7; vulneratur ab Hercule, II, 7, 3, 1; cum coerat, I 9, 15, 2. 2) Locus inferorum, Tartarum complectitur, I, 1, 2; ejus ostium et portae prope

Tænarum, II, 5, 12, 3; ejus claves ab Æaco servantur, III, 12, 6, 11.
 Hæmon, Creontis Thebanorum regis f., a Sphinge devoratur, III, 5, 8, 6.
 Hæmon, Oxyli pater, *Ephor.* 29.
 Hæmon, Lycaonis f., *Hec.* 375; III, 8, 1, 3.
 Hæmonius, Amaltheæ pater, II, 7, 5, 2; *Pher.* 37.
 Hæmus, mons Thraciae, *Pher.* 104; unde dictus, I, 6, 3, 4; apud Hecataeum semper neutro genere Ἄμμος, *Hec.* 101, 143.
 Hagnias, a Lacedæmonis captus et interemptus, *Philoch.* 153.
 Hagnius, Tiphys pater, I, 9, 16, 8.
 Halia, Nereis, I, 2, 7.
 Halicarnassus, *Androt.* 6; *Ap. fr.* 126.
 Halicyæ, urbs Siciliae, *Theop.* 208.
 Halices, urbs Laconiae maritima, *Ephor.* 98.
 Halimede, Nereis, I, 2, 7.
 Halipherus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Halirrothius, Neptuni ex Euryte f., ob Alcippen tentatam a Marte hujus patre occiditur, III, 14, 2, 2.
 Halirrhothius, Neptuni f., a Marte occisus, *Hell.* 69, 83.
 Haloa, festum Atticum, *Philoch.* 161, 162.
 Halocrates, Hercules ex Olympusa f., II, 7, 8, 5.
 Halonesus, insula in Egeæ mari. De ea controversia, *Theop.* 56.
 Hannibal cum quot millibus novam in Siciliam expeditionem suscepit, *Ephor.* 123.
 Harma Boeoticum, *Philochor.* 50.
 Hamadryades, Nymphae; earum e Danao filiae, II, 1, 5, 4.
 Harmonia, Electrae f., *Hell.* 129; *Ephor.* 12; Martis e Venere f. Cadmo nubit, III, 4, 2, 2; *Hell.* 8; a Cadmo raptâ, *Ephor.* 12; festo quodam a Samothracibus quaritur, *Ephor.* 12; in matris honorem portas Thebarum Electridas nominavit, *ibid.*; in serpentem mutatur, cum marito in campis Elysiis degit, III, 5, 4, 2; Harmoniae sepulcrum, *Phyl.* 406.
 Harmonia Nais; e ea et Marte oriundæ sunt Amazones, *Pher.* 25.
 Harmonides, Polyphidis f., *Pher.* 19.
 Harpaleus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Harpalus Glyceram meretricem Athenis advocat, *Theop.* 278; Pythionice meretrici duo monumenta ponit, *Theop.* 277.
 Harpalycus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Harpyiae, Thaumantis filiae, I, 2, 6; Phineum vexant, I, 9, 21, 3; a Boreæ filiis pelluntur, *ibid.* § 5 sqq.; *Pher.* 69.
 Hasta in funere, *Ister* 19.
 Hebe, Jovis e Junone f., I, 3, 1, 1; Herculi nubit, II, 7, 7, 15.
 Hecale, *Philoch.* 37.
 Hecalesium sacrum, *Philoch.* 37.
 Hecaliæ, *Philoch.* 37.
 Hecate, Persæ et Asteriae f., I, 2, 4; Aristæi f., *Pher.* 10; Clytium occidit, I, 6, 2, 2; e Phorcynæ parit Scyllam, *Acus.* 5; ei τῆρυν piscis sacer, *Ap. fr.* 16.
 Hecatomnus, regis Persarum navarchus in bello contra Evagoram, *Theop.* 111.
 Hector, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 4; ducit Andromachen, III, 12, 6, 1; Trozeniorum oppidum diripit et Athram abducit, *Ister* 12; Hectorea coma qualis sit, *Tim.* 157.
 Hecuba, Dymantis, *Pher.* 99; al. Cissei al. Sangarii fl. Metope f., Priami conjux; ejus de filio somnium, III, 12, 5, 3.
 Hedyleum, mons Boeotiae, *Theop.* 176, 261.
 Hegesilochi Rhodii vita et studia, *Theop.* 133.

Heleatae, i. q. Helotes, *Theop.* 15.
 Helena, Jovis e Leda al. Nemese f., ovo nata, III, 10, 7, 1; a Theseo rapta, a Dioscuris liberatur, *ibid.* § 4; *Pher.* 109; *Hell.* 74; *Ister* 14; ejus proci, III, 10, 8; jurejurando adstringuntur, ne futurum Helenae maritum infestent, III, 10, 9, 3; Menelao nubit, *ibid.*; a Paride rapitur, III, 12, 6, 2; *Acus.* 26; a Corythio amator, *Hell.* 126; Helenae torques a Menelao Deo Delphico consecrata, *Ephor.* 155.
 Helena insula, *Hec.* 95.
 Helenius, locus circa Canopum in Aegypto, *Hec.* 388.
 Helenus, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12; a quo genus deduxit Olympias, mater Alexandri, *Theop.* 232.
 Heleus, Persei f., Mycenis natus, III, 4, 5, 2; ex Helo Amphitryonis contra Teleboas socius venit, II, 4, 7, 3; cum Cephalo fratre Echinades obtinet, *ibid.* § 5.
 Hēlīx dicasterium, *Androt.* 51.
 Helice urbs Comete mersa, *Ephor.* 142.
 Heliconis, Thespii f., Phaliae ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
 Helica, ludus Soli celebratus in Rhodo ins. *Ister* 60, 6.
 Heliotropium Metonis ad Pnycem positum, *Philoch.* 99.
 Helix, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Hellanodicarum numerus, *Hell.* 90.
 Hellas, diluvio obruitur, I, 7, 2, 3; a sterilitate liberatur Aeci deprecatione, III, 12, 6, 11.
 Helle, Hellespontum trajicit, *Pher.* 53.
 Helle, Athamantis e Nephele f., I, 9, 1, 1; ariete aureo cum fratre per aërem aëcta in mare decidit, *ibid.* § 4 sq.; ad Pactyen mortua, *Hell.* 88.
 Hellen, Deucalionis e Pyrrha al. Jovis f., I, 7, 2, 7; ejus ex Orseide (Othereide, *Hell.* 10) Nympha filii, I, 7, 3, 1; *Hell.* 10; Graeci ab eo dicuntur Hellenes, *ibid.*; filius terram distribuit, *ibid.*
 Hellenes, I, 7, 3, 1.
 Hellenopolis ab Attalo condita, *Ap. fr.* 150.
 Hellespontus unde dictus, I, 9, 1, 5.
 Helorus, urbs Siciliae, *Ap. fr.* 47.
 Helli vel Selli circa Dodonam, *Philoch.* 187.
 Helopia locus circa Dodonam, *Philoch.* 187.
 Helos, urbs Lacedaemoniae, *Hell.* 67; tributum pendere Spartanis recusat, *Ephor.* 18; Helotes servi Laced. qui Helos urbem habitabant, *Hell.* 67; *Theop.* 134; Lacedaemonii, qui bello Messeniaco castra non erant secuti *Ant.* 14; veteres Laconiae regionis incolae, qui Spartanis obtemperabant quidem, sed reipublicae et curiae iuribus una cum Doriensibus utebantur. Haec iis ab Agide ademta; eorum rebellio et servitudo, *Ephor.* 18, 15.
 Helus, Argolidis urbs, II, 4, 7, 3.
 Hemera, Tithoni amore capta; ex eo parit Memnonem, *Hell.* 142.
 Hemera Jovi parit Iasionem, *Hell.* 58.
 Hemitheia. Vide Amphitheia.
 Heneta, urbs Asiae postea dicta Amisus, *Hec.* 200.
 Henioche, Armenii f., Andropompi uxor, *Hell.* 10.
 Henioclus, populus Asiae, *Hec.* 185; *Hell.* 109.
 Hephæstea, festum Atticum, *Ister* 3, 4.
 Hephæsteum Athenarum, *Philoch.* 73.
 Hephæstia, urbs Lemni, *Hec.* 102, 103.
 Hephæstina, Aegypti conjux, II, 1, 5, 9.
 Heraclaea Pontica a quibus condita sit, *Ephor.* 83; II, 5, 9, 6.
 Heraclaea in Italia antea Siris appellata, *Ant.* 12.
 Heraclidae, Eurystheum fugientes ad Ceycem veniunt Trachinem, II, 8, 1, 1; inde ad Athenienses se recipiunt, *ibid.* § 2; *Ephor.* 39; Eurystheum debellant, *ibid.* § 3; Peloponnesum occupant, sed oraculo moniti relinquunt, ad Marathonem considunt, II, 8, 2, 1 sq.;

Hyllo duce reditum frustra tentant, *ibid.* § 4 sq.; postea Temeno duce, *ibid.* § 6 sqq.; ad Naupactum classem construunt, *Ephor.* 14; ad Naupactum calamitate obruti, II, 8, 3, 1; Hippoten pellunt, Oxylum ducem assumunt (*Ephor.* 15); Aegidas in expeditionis societatem advocant, *Ephor.* 13; Tisamenum vincunt, Peloponneso potiuntur, *Ap. l. l.* § 3 sq.; Carium intericiunt, *Theop.* 171; expeditionis tempus, *Tim.* 153; *Ap. fr.* 73; *Hell.* 10; urbes sorte dividunt, II, 8, 4, 1 sqq.
 Heraeus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Herbita, urbs Siciliae, *Ephor.* 149.
 Hercules, Jovis ex Alcmena f., II, 4, 3; *Pher.* 27; de ejus pueritia et institutione, II, 4, 9, 1 sq.; *Pher.* 28; Eurystheo servit, ejus jussu XII labores peragit, II, 5, 1, 1;—I. Leo Nemeus, *ibid.*; devertit apud Molorchum, leonem elidit, *ibid.* § 2 sq.; Mycenae ingredi vetatur ab Eurystheo, *ibid.* § 5;—II. Lernaea Hydra, II, 5, 2, 1; eam, Iolao auxilium ferente, necat, *Hell.* 40; sagittas bile inungit, *ibid.* § 6; hic labor non inter numerum relatus ab Eurystheo, *ibid.* § 7.—III. Cerva Cerynitis: eam vivam capit et Dianam, cui sacra erat illa, placat, II, 5, 3.—IV. Aper Erymanthus, II, 5, 4; ad Pholus Centaurum devertit, *ibid.* § 2; vinum ab eo poscit, *ibid.* § 3; quo dato, reliquos Centauros accurrentes fugat; Chironem invitatus transigit, *ibid.* § 4 sq.; aprum capit, *ibid.* § 9.—V. Augreæ stabulum uno die purgandum cum Augæ decimam gregum partem pactus purgat, II, 5, 5; ab Augæ, promissio non stante pellitur, *ibid.* § 5; ad Dexamenum devertit, eum ab Eurytione, proco filiae molesto, liberat, *ibid.* § 6; neque hic labor ab Eurystheo receptus, *ibid.* § 7.—VI. Stymphalides aves, II, 5, 6; æneis crotalis eas excitat et sagittis conficit, *ibid.* § 2; *Hell.* 61.—VII. Taurus Cretensis, II, 5, 7; capit, Eurystheo ostensum vivum dimittit, *ibid.* § 4.—VIII. Diomedesequi, II, 5, 8; Diomede interfecto, Bistonibus fugatis, eos abducit, *ibid.* § 4.—IX. Hippolytes baltens, II, 5, 9; cum sociis, nave vectus, ad Parum appellit, *ibid.*; Minois filios necat, *ibid.* § 4; Lyco Bebrycum terram dat, *ibid.* § 6; Themiscyram adit, *ibid.* § 7; Hippolyten balteo spoliatur, Amazones vincit, *ibid.* § 8; *Hell.* 33; sine Theseo adversus Amazones navigat, *Hell.* 76; inde Trojam venit, Hesionen liberat, *Hell.* 136; Laomedonti patri ob perfidiam bellum minatur; a Poltye, Ennum veniens excipitur, *Ap. l. l.* § 9 sqq.; Sarpedonem necat, Thasum Androgei filii dat, Protei filios necat, donum reddit, § 13 sqq.—X. Geryonis armenta, II, 5, 10; Europa et Libya peragrata, duas in confinio harum regionum columnas ponit, § 4; arcum tendit in Solem, aureum cymbium ab eo accipit, quo in insulam trajicit, *Pher.* 33 h; Geryonem transigit, *Ap. l. l.* § 5 sqq.; cymbium reddit, Alebionem, Dercynum et Erycem sternit, § 8 sq., fretum Siculum cum bobus transnat, *Tim.* 11; Strymone vadoso facto, boves ad Eurystheum perducit *Ap.*, § 13; *Hell.* 97; Hercules boves Geryonis ex Ambracia abducit, *Hec.* 349.—XI. Hesperidum poma, II, 5, 11; certamen ejus cum Cyeno et Marte dirimitur, ad Eridanum abit, a Nymphis ad Nereum ducitur, § 3 sq.; ab hoc viam ad Hesperides comperit, *Pher.* 33; Antaurum necat, *Ap. l. l.* § 6; *Pher.* 33; Busiridem interficit, *Ap. l. l.* § 7; *Pher.* 33; ad Thermidas bovem aratoris devorat, *Ap. l. l.* § 10; Emaithonem necat, Prometheus liberat, § 11 sq.; Atlantis ope poma accipit, § 13 sqq.; Eurystheo dat, ab eo reddita Minervæ tradit, § 17.—XII. Cerberus, II, 5, 12; Eleusiniis initiatur lustratus, § 2; apud Tænaram descendit in inferos, § 3; Gorgonem ense petit, § 4; Theseum liberat, Pirithoum liberare nequit, ab Ascalapho saxum

removet, bovem Plutonis mactat, cum Menetio con-
greditur pastore, § 5 sq.; Cerberum ducit, remittit, §
7 sq.;—PARERGA. Deorum socius contra Gigantes, I, 6,
2, 5; II, 7, 1, 3; vincit Gigantes, i. e. Phlegrae in Pal-
lene incolas, *Ephor.* 70; in Phlegrae Italiae campis,
Tim. 10; leonem in monte Citharoneo necat, II, 4, 9,
5; Ergino, Minyarum R. victo, Thebas a tributo liberat,
II, 4, 11, 5; a Creonte accipit Megaram, *ibid.* § 6;
insaniens, liberos ex ea devorat, II, 4, 12, 1; hanc Io-
lao dat, II, 6, 1, 1; Ioles nuptias ambit, *ibid.*; Iolen,
Euryti filiam, Hyllo in matrimonium poscit; Oechaliam
capit, ejusque regem Eurytum cum filiis occidit, *Pher.*
34; Alcestidem servat, II, 6, 2, 1; Iphitum necat, *Pher.*
34; a Deiphobo lustratur, *Ap. l. l.* § 2; Delphos it,
insaniae medelam petit; sorte negata, tripodem aufert,
cum Apolline certat et Jovis interventu oraculum accipit,
ibid. § 5 sqq.; secundum hoc a Mercurio venditur,
ab Omphale emitur, II, 6, 3, 1 sqq.; *Pher.* 34; vo-
lens apud Omphalem remansit, *Ephor.* 9; Cercopes
vincit, Syleum interficit, *Ap. l. l.* § 3; Dolichen ins. ab
Icaro ibi sepulto, Icariam appellat, *ibid.* § 4; simula-
crum ignarus percutit, *ibid.*; liberatur a servitudine,
inter quam Argonautarum expeditio facta dicitur, cui
adeo non interfuerit, *ibid.* § 5; memoratur inter Argo-
nautas, I, 9, 16, 8; relinquitur, I, 9, 19, 4; *Pher.* 67;
al. ad ipsam Colchidem venit, *ibid.* § 7; tum Zeten et
Calain interficit, III, 15, 2; 2, *Acus.* 24; ab Omphale
discedens Ilium expugnat, II, 6, 4, 1; *Pher.* 35; *Hell.*
136; Telamoni socio Hesione dat (*Hell.* 138), huic
Podarcen fratrem condonat, *ibid.* § 5 sq.; ei inde re-
duci tempestas a Junone immittitur, II, 7, 1, 1; ad Con
appellit, eam capit, Eurypylum necat, *ibid.* § 2, *Pher.*
35; vulneratus a Jove servatur, *ibid.*; Augeam adori-
tur, II, 7, 2, 1; a Molionidis victus, *Pher.* 36; cedit,
postea vincit, ab Epeis adjuvatur, *Hec.* 348; Molionidas
interficit, *Pher.* 36; Augeam necat; Phyleo Elidem
dat, *Ap. l. l.* § 2 sqq.; Olympios instituit, *ibid.* § 6; Pelopi
et XII diis aras struit, *ibid.*; Pylum capit, II, 7, 3, 1;
Neleum cum filiis necat praeter Nestorem, *ibid.*; Plu-
tone.n vulnerat, *ibid.*; Lacedaemonem expugnat, *ibid.*
§ 2; Hippocoonteni cum filiis uocat, Tyndareo regnum
dat, *ibid.* § 5; Augen comprimit, II, 7, 4, 1; *Hec.* 345;
de Dejanira cum Acheloo hujus patre certat, eum vincit,
II, 7, 5, 1; 1, 8, 1; Dejaniram ducit, *ibid.*; accipit
cornu Amalthaeae, *ibid.* § 2; Thesprotos debellat, Ephy-
ram capit, II, 7, 6, 1; Astyochea comprimit, *ibid.*; de
Thespiadibus disponit, *ibid.* § 2; *Ephor.* 8; Eunomum
(Archiam vel Cheriam, *Hell.* 3.) interimit, *ibid.* § 3;
Trachinem abt exsulatum, *ibid.* § 4; Euenum transi-
ens, Dejanirae injuriam inferentem Nessum transfigit,
ibid. § 5 sq.; Thiodamantis bovem devorat, II, 7, 7, 1;
a Ceyce excipitur, Dryopes debellat, Laogoram interfi-
cit, *ibid.* § 2; cum Aegimio Lapithas adortus, interimi-
t, *ibid.* § 3; *Ephor.* 10; nec non Cycnum et Amynto-
rem, *ibid.* § 5, 6; Oechaliam, Arcadibus sociis, capit,
ibid. § 7; *Pher.* 34; Iolen abducit; Jovi sacrum parans,
vestem Trachine afferendam curat, *ibid.* § 9; hanc
Dejanira Nessi sanguine inungit; ea induta Herculis
corpus contabescit, *ibid.* § 10 sq.; Licham interficit,
ibid. § 11; in Oeta se comburit, telis Porantem donat
(quibus subinde a Philoctete vulneratur Paris, III, 12,
6, 3), in caelum vectus, Heben ducit, *ibid.* § 13 sqq.;
ejus progenies ex Hebe, *ibid.* § 15; e Megara, II, 4, 11,
6; II, 7, 8, 9; *Pher.* 30; ex Auge, II, 7, 4, 1; II, 7, 8,
12; ex Astyoche, II, 7, 6, 1; II, 7, 8, 12; ex Thespii
filiabus, II, 7, 8; ex Omphale, II, 7, 8, 10; Chalciope,
II, 7, 8, 11; Epicaste, II, 7, 8, 11; Parthenope, II, 7, 8,
12; ex Iphinoe, Antai uxore, *Pher.* 33 e; Astydamia et

Autonoe, II, 7, 8, 12; ejus amasius Abderita, *Hell.*
98; ei Καλλιόνα aram extruit Telamon, II, 6, 4, 4;
Alcides vocatur a Pythia, II, 4, 12, 2; ei arma dantur
II, 4, 11, 9; de ejus aetate, *Ap. fr.* 72; in foro Theba-
rum habitabat, *Pher.* 39; Hercules ara in Sacro Pro-
montorio in extrema Hispania, *Ephor.* 41; Hercules
quarta mensis die natus est, ad deos migravit, *Philoch.*
177; Herculi parasiti electi sunt, *Clitod.* 11.

Hermæorum origo, *Xanth.* 9.

Hermæum Coronae in Boeotia locus, *Ephor.* 153.

Hermione, Menelai ex Helena f., III, 11, 1; *Pher.* 98.

Hermionenses Cereri Proserpinæ raptum indicant, I, 5,
1, 1.

Hermippus, Cyzicenus, pæanas composuit, *Philoch.* 145.

Hermocles pæanas composuit, *Philoch.* 145.

Hermocopidae, *Philoch.* 110, 111.

Hermocratis oratio pro pace in conventu Geloorum et Ca-
marinensium, *Tim.* 97.

Hermionassa, urbs Asiae, *Hec.* 197; *Theop.* 308.

Ἑρμοῦ Παιδίον, locus prope Cymas, *Ephor.* 131.

Hermus, Aegypti e Caliane f., Cleopatraz sponsus, II, 1,
5, 7.

Herophila Sibylla Ephesia, a Cyro advocata, *Xanth.* 19,
p. 41.

Herostratus templum Dianae Ephesiae incendit, *Tim.* 137.

Herse, Cecropis ex Agraulo f., III, 14, 2, 1; Cephali ex
Mercurio mater, III, 14, 3, 1; ei pompa ducitur, *Ister*
17.

Herse, Danai conjux, II, 1, 5, 9.

Hesiodus, Dii filius, *Hell.* 6; ab Orpheo originem ducit,
Hell. 5; nepos Homeri et coaevus, *Ephor.* 164.

Hesione, conjux Nauplii nonnullis dicitur, II, 1, 5, 14.

Hesione, Laomedontis ex Strymo al. Placia f., III, 12, 3,
11; ceto exposita, ab Hercule liberatur, II, 5, 9, 11;
Hell. 136; Telamoni datur praeium ab Hercule, II, 6,
4, 5; *Hell.* 138; ei nubit, III, 12, 7, 3; Podarcen fra-
trem redimit, II, 6, 4, 6.

Hesione, Oceani f., e Deucalione parit Prometheum,
Acus. 7.

Hesperides, Atlantidis filiae, *Pher.* 33 a; Jovis e Themide f.,
Pher. 33 b (ubi *Hesperides* cum *Nymphis* ad *Erida-
num confunduntur*); poma aurea cum dracone custo-
diunt, a Jove olim Junoni donata, II, 5, 11, 2; ea ab
Hercule erepta ad Eurystheum veniunt; a quo Minervae
data, ad priorem locum referuntur, II, 5, 11, 17.

Hestia, Hesperidum una, II, 5, 11, 2.

Hestira, urbs, a pulsis Thebanis conditur, III, 7, 3, 4,
Ephor. 69.

Hestiazotis, *Hell.* 28.

Hesychia, Thespii f., Oestrebilis ex Hercule mater, II,
7, 8, 6.

Hesychidarum familia, *Ap. fr.* 9.

Hicetaon, Laomedontis ex Strymo al. Placia f., III, 12,
3, 11.

Hieraphe, insula Libya, *Hec.* 317.

Hierax Mercuriam, Io abducturum, prodit, II, 1, 3, 4.

Hierax, Amphipolitarum legatus Athenas missus, *Theop.*
47.

Hiero, pater Dinomenis, *Phil.* 45; frater Polyzeli, *Tim.*
86; Cereris et Liberæ sacerdos erat, *Tim.* 91; ejus
contra Polyzelum fratrem invidia, bellum contra The-
ronem, *Tim.* 90; ab Architele Corinthio aurum emit,
Theop. 219.

Hieromniae, sacri mensis dies, *Philoch.* 176.

Hieromneme, Simoentis f., Assaraci conjux, III, 12, 2, 4.

Hieromnemones qui dicti sint, *Theop.* 187.

Hieronymus Megalopolitanus, Macedonum partibus ad-
dictus, *Theop.* 256.

- Hieronymus**, Atheniensium prætor, *Ephor.* 135.
Hierophantarum familia, *Hell.* 70.
Hilaira, Leucippi e Philodice f., a Dioscuris rapitur, III, 10, 3, 6.
Himera, urbs Siciliæ, *Hec.* 49.
Himeræi quot Carthaginensium interfecerint, *Ephor.* 123.
Himilco; copiarum numerus quas in Siciliam trajecit, *Ephor.* 132.
Hippalmus, Penelei pater, I, 9, 16, 8.
Hipparchi, Pisistrati f., uxor Phye, *Clitod.* 24.
Hipparchus, Charmi f., Pisistrati propinquus, primus ostracismo ejectus, *Androt.* 5.
Hipparinus, Dionysii super. fil., homo ebriosus et tyrannicus, *Theop.* 204.
Hipparinus, filius Dionis ab Timæo Aretæus dicitur, *Tim.* 129.
Hippasus, Ceycis f., Herculis adversus Eurytum socius perit, II, 7, 7, 8.
Hippeus, Herculis e Phorclide f., II, 7, 8, 1.
Hippia urbs, eadem quæ Phalanna, *Hec.* 113, 333.
Hippias filiam Charmi in matrimonium sumsit, *Clitod.* 24.
Hippoclidēs Miltiadis filius, *Pher.* 20.
Hippocoon, OEBali e Batia f., Lacedæmonis R., III, 10, 4, 5; ejus liberi, III, 10, 5, 1; hi, Nelei contra Herculem socii, Licymnii interfectores, II, 7, 3, 5; Icarionem et Tyndareum Lacedæmone pellunt, III, 10, 5, 1; ab Hercule occiduntur cum patre, *ibid.* § 3.
Hippocoontidæ. Vide Hippocoon.
Hippocorystes, Ægypti ex Hephæstina f., Hyperiptes sponsus, II, 1, 5, 9.
Hippocorystæ, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule trucidatur, II, 7, 3, 5; III, 10, 5, 2.
Hippocrate, Thespii f., Hippozygi ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
Hippocrates, Geloorum tyrannus, Syracusanos ad Helorum fluvium devicit, *Tim.* 85; Camarinam pro redditis Geloni captivis acceptam restauravit, *Phil.* 17.
Hippodamas, Acheloi e Perimedæ f., I, 7, 3, 5; Eurytes pater, I, 7, 10, 2.
Hippodamas, Priami f., III, 12, 5, 13.
Hippodamia, OEnomai f., II, 4, 2, 1; *Hell.* 42; *Pher.* 93.
Hippodamiæ duæ memorantur Danaï filia, altera Istri, altera Diocorystis sponsa; (e quibus alterum nomen in Cleodamia vel Philodamia mutandum) II, 1, 5, 4.
Hippodice, Danaï ex Herse f., ejus sponsus Idas, II, 1, 5, 9.
Hippodromus, Herculis ex Anthippe f., II, 7, 8, 3.
Hippolyta, Amazo, cum Theseo fœdus facit, *Clitod.* 5; inter ejus uxores, *Pher.* 109; *Ister* 14.
Hippolyte, Amazonum R. balteum Martis habet; ab Hercule occisa eo spoliatur, II, 5, 9.
Hippolytus, Ægypti ex Arabia f., Rhodes sponsus, II, 1, 5, 4.
Hippolytus, Gigas, a Mercurio cæditur, I, 6, 2, 5.
Hippolytus, Deiphobi pater, II, 6, 2, 4.
Hippolytus, Thesei f., ab Æsculapio in vitam restitutus dicitur, III, 10, 3, 12.
Hippomedon, Aristomachi al. Taldi f., Argivus unus VII ducum adversus Thebas, III, 6, 3, 2; ab Ismaro trucidatur, III, 6, 8, 2.
Hippomedusa, Danaï f., Alcmenoris sponsa, II, 1, 5, 4.
Hippomenes, Onchestius, Megarei pater, III, 7, 8, 1.
Hippomenes, Megarei f., nonnullis dicitur Atalantem duxisse, III, 9, 2, 8.
Hipponesus, urbs Carie, *Hec.* 231.
Hipponiales sinus ab Antiocho nominatur Napetinus, *Ant.* 6.
Hipponoe, Nereis, I, 2, 7.
Hipponome, Menœcei f., uxor Alcæi, II, 4, 5, 3.
Hipponous, Capanei pater, III, 6, 3, 2; et Peribœæ, quam OEneo interficiendam mittit, I, 8, 4.
Hippopotami descriptio, *Hec.* 293.
Hippostratus, Peribœam corrupisse fertur, I, 8, 4.
Hippotes, Phylantis f., Heraclida, ob casum vatem Apollinis jussu exulatum abit, II, 8, 3, 2.
Hippothoe, Mestoris e Lysidice f., Taphii e Neptuno mater, II, 4, 5, 4.
Hippothoe, Nereis, I, 2, 7.
Hippothoe, Pelæi f., I, 9, 10.
Hippothon, Neptuni et Alopæ f., *Hell.* 68.
Hippothonis tribus, *Hell.* 68.
Hippothous, Ægypti ex Arabia f., Gorges sponsus, II, 1, 5, 4.
Hippothous, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule trucidatur, *ibid.* et II, 7, 3, 5.
Hippothous, Priami f., III, 12, 5, 13.
Hippotus, Herculis e Pylo f., II, 7, 8, 3.
Hippozygus, Herculis ex Hippocrate f., II, 7, 8, 7.
Hippus, insula, *Theop.* 220.
Histiæenses ex Eubœa in Macedoniam migrant, *Theop.* 164.
Homeri genus, *Hell.* 6; *Ephor.* 164; patria, *Philoch.* 54, c; ætas, *Philoch.* 52, 53, 54; *Theop.* 221, 6; *Ephor.* 164; *Ap. fr.* 74; Homerus remotiorum regionum admodum ignarus, *Ap. fr.* 159, 160; quomodo homonyma distinguat, *Ap. fr.* 170; helluonem se ostendit, *Tim.* 71; Ephori crisin in versum Homeri, *Ephor.* 87.
Homeridæ in Chio ins., *Acus.* 31; *Hell.* 55.
Homines a Græcis in bellum exeuntibus sacrificari soliti, *Phyl.* 63.
Homolippus, Herculis e Xanthide f., II, 7, 8, 4.
Homoloides, Thebarum portæ, III, 6, 6, 1.
Homolus, mons Thessaliæ, *Ephor.* 71.
Hoples, Metæ pater, III, 15, 6, 2; *Phanod.* 3 a.
Hopleus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
Hora, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
Horæ, Jovis filia, I, 3, 1, 2; sacrificia et preces, quas Horis faciunt Athenienses, *Philoch.* 171.
Horus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
«Hunc Corycæus auscultavit» Proverb. *Ephor.* 36.
Hyacinthides, Erechthei filia pro patria immolata, *Phan.* 3.
Hyacinthus collis, in quo Erechthei filia pro patria immolata sunt, *Phan.* 3.
Hyacinthus, Spartanus, Athenas migrat, III, 15, 8, 6; ejus filia, Hyacinthides, ad Geræsti tumulum mactantur, *ibid.* § 5.
Hyacinthus, Pieri et Clus, I, 3, 3, 1; al. Amyclæ et Diomedes f., III, 10, 3, 3; a Thamyri amatur, I, 3, 3, 1; et ab Apolline, qui cum imprudens disco interimit, *ibid.* § 2.
Hyades unde ortæ? III, 4, 3, 9.
Hyades, Atlantis ex Æthra filia, *Tim.* 25; *Hell.* 56, Nymphæ Dodonææ Bacchi nutrices, septem numero; eas Lycurgo persequitur, Jupiter inter sidera collocat, *Pher.* 46.
Hyamitis, urbs Messeniæ, *Ephor.* 20.
Hyantes in Bœotia, *Ap. fr.* 156.
Byas, Atlantis filius, *Tim.* 25.
Yasis, insula Æthiopum, *Hec.* 267.
Hybele, urbs circa Carthaginem, *Hec.* 308.
Hybla in Scytharum regione, *Ephor.* 78.
Hyblæ, antiquum nomen Megarorum civitatis, *Ephor.* 52.

- Hyblæ plures sunt urbes Siciliæ, quarum una Tiella (*Styella*?) nominatur, *Phil.* 22.
- Hyblæi, Hyblæ Gereatidis incolæ, ostentorum et somniorum interpretes, deorum cultu insignes, *Phil.* 49.
- Hyccarum, castellum Siciliæ, *Phil.* 5; *Tim.* 107; *Ap. fr.* 53.
- Hydra, ab Hercule necatur, II, 5, 2, 6; *Hec.* 347.
- Hydra, insula prope Carthaginem, *Ephor.* 96.
- Hydrea, insula juxta Træzenem, *Hec.* 97.
- Hydrus, castellum, *Theop.* 210.
- Hyes, Bacchi epitheton, *Clitod.* 21.
- Hyes vocatur Semele, *Pher.* 46.
- Hyius, mulier Egyptia, prima sedens texere cepit, *Ephor.* 70.
- Hylæus, Centaurus, ab Atalante confoditur, III, 9, 2, 3.
- Hylas, Thiodamantis f., Argonauta, ab Hercule amatur, a Nymphis in Mysia rapitur, I, 9, 19; *Hell.* 39.
- Hyleus, ab apro Calydonio necatur, I, 8, 2, 6.
- Hyllei, gens Illyrica, *Ap. fr.* 119; quindecim urbes habitant in Chersoneso Hyllica, *Tim.* 42.
- Hyllus, Hercules e Dejanira f., II, 7, 8, 8; *Tim.* 42; ab Ægimio adoptatus, *Ephor.* 10; a patre Iolen ducere jubetur, II, 7, 7, 13; *Pher.* 34; Eurystheum necat, II, 8, 1, 4; Athenis Thebas recedit, *Pher.* 39; Iolen ducit, II, 8, 2, 4; Cleodatis pater, *Theop.* 30; oraculo interrogat, reditum in Peloponnesum tentat, *ibid.*; *Ephor.* 11.
- Hymenæus, ab Æsculapio in vitam restitutus dicitur, III, 10, 3, 12.
- Hymenæus, pater Tantali et Ascali, *Nanth.* 23.
- Hyope, urbs Matienorum in Asia, *Hec.* 189.
- Hyops, urbs Iberiæ, *Hec.* 16.
- Hyperbius, Ægypti ex Hephestina f., Cæano sponsam habet, II, 1, 5, 9.
- Hyperbolus, Chremetis filius, *Theop.* 102; Atheniensis, demagogus, ostracismo ejectus, *Androt.* 48; in Samo moritur, *Theop.* 103.
- Hyperborei, I, 4, 5; Titanici generis sunt, *Hec.* (*Abderita*) 373; Atlantis accolæ, II, 5, 11, 13; ultra Rhipeos montes habitant, *Hell.* 96; eorum mores, *ibid.*
- Hyperenor, Neptuni ex Alcione f., III, 10, 1, 3.
- Hyperenor, quinque Spartorum superstitem unus, II, 4, 1, 7; *Hell.* 2; *Pher.* 2.
- Hyperes, Melanis ex Euryclea f., *Pher.* 55.
- Hyperesia, urbs Achaia, *Theop.* 314.
- Hyperia fons, *Pher.* 55.
- Hyperion, Cœli f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus e Thia progenies, I, 2, 2, 3.
- Hyperion, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Hyperipte, Danaï ex Crino f., Hippocorystis sponsa, II, 1, 5, 9.
- Hyperlaus, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 4, 3.
- Hypermnestra, Danaï ex Elephantide f., Lynceum sponsum servat, II, 1, 5, 2; ei nubit, *ibid.* 10.
- Hypermnestra, Thestii f., I, 7, 10, 1.
- Hyperochus, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Hyperochus, Eurypyli pater, *Acus.* 27.
- Hyphanteum in Bœotia, *Theop.* 264.
- Hyseus, Penei f., *Pher.* 9; Themistius pater, I, 9, 2, 3.
- Hypsicori vel Ipsicuri, gens Liguriæ, *Theop.* 221 a.
- Hypsipyle, Lemnia, sola e Lemniis mulieribus, mares trucidantibus, Thoanti patri parcit; cum Iasone congregitur, I, 9, 17, 2; a Lemniis vendita, Lycurgo serviens, Opheltien nutrit, III, 6, 4, 1; VII ducibus fontem commonstrat, *ibid.* § 3.
- Hypsistæ, Thebarum portæ, III, 6, 6, 1.
- Hyrcanum mare, *Hec.* 172.
- Hyria, urbs Bœotia, III, 5, 5, 3; *Theop.* 237.
- Hyrieus, Neptuni ex Alcione f., *Hell.* 56; III, 10, 1, 3; ejus e Clonia Nympha progenies, *ibid.* § 4.
- Hyrminus fl. in Sicilia, *Phil.* 8.
- Hymetho, Temeni f., Deiphontis uxor, a patre nimium dilecta, invidiam fratrum excitat, cum marito regnum Argolidis obtinet, II, 8, 5, 3 sqq.
- Hyrtacus, Arisben, antea Priami uxorem, ducit, III, 12, 5, 3.
- Hysia, oppidum Arcadia, *Pher.* 1.
- Hysiris a sacerdotibus nominatur Osiris, *Hell.* 154.
- Hythmithæ, gens prope Liburnos, *Hec.* 63.
- I.
- Iæthia, urbs Siciliæ, *Phil.* 9.
- Ialenus, threnus, *Ap. fr.* 37.
- Ialmenus, Martis f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Helenæ proculus, III, 10, 8, 2.
- Iania, gens Scythica, *Hec.* 167.
- Iambe, vetula, I, 5, 1, 3.
- Ianxualis, oppidum Libyæ, *Hec.* 320.
- Iaones et Iones distinguendi, *Androt.* 38.
- Iapetus, Cœli f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus ex Asia progenies, I, 2, 3.
- Iapyges Ausones Italia pellunt, *Hell.* 53; Crotonis regionem habitabant, *Ephor.* 48.
- Iapygia, duæ urbes, altera in Italia, altera in Illyria, *Hec.* 54, 65.
- Iardanas, fluvius Peloponnesi, *Pher.* 87.
- Iardanus, Omphales pater, II, 6, 3, 1.
- Iasion s. Iasius, Jovis ex Electra f., III, 12, 1, 1; *Hell.* 58, 129; Cereri vim illaturus perit, *ibid.*
- Iason, Æsonis ex Alcimede, *Pher.* 59; Æsonis e Polynede f., habitat Iolcum, I, 9, 16, 1; Chironi a matre traditur, tutorem habet Peliam, *Pher.* 59; apri Calydonii venator, I, 8, 1, 4; *μονοκινδάλος* ad Peleum venit, *Pher.* 60; a Pelia ad aureum vellus petendum mittitur, I, 9, 16, 5; ejus in expeditione socii, *ibid.* § 8; horum (Argonautarum) dux ille, I, 9, 17, 1 (de itinere V. Argonautæ); ad Æeten venit, aureum vellus poscit, I, 9, 23, 3; a Medea adjutus, quam in Græciam se ducturum promittit, *ibid.* § 8; hoves æripedes jungit, draconinos dentes serit et viros inde ortos dolo necat, *ibid.* § 10; *Pher.* 71, 72; vellus clam aufert, *ibid.* § 13; Medeam ducit, I, 9, 25, 5; cum ea in Thesprotia versatur, *Ap. fr.* 170; in patriam reversus, Argo Neptuno consecrat, I, 9, 27, 3; a Medea juventuti restituitur, *Pher.* 74; parentum cædem ultus, Iolco pellitur, I, 9, 28, 1; Corinthum abit, *Apoll. l. l.*; *Hell.* 34; Glaucen ducit, *ibid.* § 2; cum Peleo Iolcum expugnat, III, 13, 7; *Pher.* 18; de ejus progenie e Medea, I, 9, 28, 3; *Ap. fr.* 170; *Hell.* 30; ex Hypsipyle, I, 9, 17, 2.
- Iason Phæraus a septem adolescentibus interfectus, *Eph.* 144.
- Iasus, Argi f., Agenoris pater, II, 1, 2, 2.
- Iasus, Argi Panoptæ ex Ismene f., Ius pater, II, 1, 3, 1.
- Iasus et Pelagus, Triopæ filii, post mortem patris regnum diviserunt, *Hell.* 37.
- Iasus, Lycurgi e Cleophile f., Atalantæ e Clymene pater, III, 9, 2, 1 sqq.
- Iasus, pater Amphionis, *Pher.* 56.
- Iaxamatæ Scythæ, *Ephor.* 78.
- Iber, fluvius Iberiæ, *Ap. fr.* 111.
- Iberes, primi barbarorum Siciliam inhabitaverunt, *Ephor.* 51; Iberorum migrationes, *Ap. fr.* 123, 161; eorum frugalitas, *Phyl.* 13.
- Iberia ab Ihere fluvio nominata, *Ap. fr.* 111; Hispaniæ civitas, *Ephor.* 39; ejus gentes et urbes, *Hec.* 2—8.
- Ithylla, urbs Tartessi, *Hec.* 5.

- Icaria, ins. olim Doliche, ab Icaro nomen accipit, II, 6, 3, 4.
- Icarius, Perieris e Gorgophone f., al. Perieris nepos; Oëbali e Batia f., III, 10, 3, 4; III, 10, 4, 5; I, 9, 5; Oëbali ex Asterodia f., *Pher.* 90; in Acarnania regnat, *Ephor.* 57; cum Tyndareo fratre Lacedaemone pulsus, Herculis ope redux fit, III, 10, 5, 1; ejus e Peribœa Nympha progenies, III, 10, 6, 1; Penelopen Ulyssi dat, III, 10, 9, 3.
- Icarius (Atheniensis) Bacchum hospitio excipit, a quo vinum faciendi artem edoctus, ea rusticis ab eo communicata perit, III, 14, 7, 3; Erigones pater, *ibid.* § 4.
- Icarus, in Doliche ins. ab Hercule sepelitur, II, 6, 3, 4.
- Ichthys Atergatis filius, ejus mors, *Xanth.* 11.
- Ida, mater Dactylorum, *Pher.* 7.
- Ida mons; ex eo defluit Scamander, *Hell.* 132; III, 12, 5, 7; III, 12, 6, 3.
- Idæa, Dardani f., Phineii conjux privignis insidiatur, III, 15, 3, 2.
- Idæa, Nympha, Teucris e Scamandro fl. mater, III, 12, 1, 4.
- Idanthuras, Scytharum rex, Dario bellum paranti symbolum mittit, *Pher.* 113.
- Idas, Ægypti f., Hippodices sponsus, II, 1, 5, 9.
- Idas, Aphareii ex Arene al. Neptuni f., III, 12, 3, 5; *Pher.* 65; Marpessam rapit, I, 7, 8; de qua cum Apolline certat, I, 7, 9; pater Cleopatæ, I, 8, 2, 5; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; cum Dioscuris pradam agit ex Arcadia, III, 11, 2, 3; ob fraudem Jovis fulmine sternitur, *ibid.* § 6.
- Ide, Nympha, Melissei f. Jovis nutrix, I, 2, 6.
- Idmon, Ægypti e Gorgone f., Pylarges sponsus, II, 1, 5, 8.
- Idmon, Apollinis ex Asteria f., e Laothoe pater Thestoris, vates, Argonauta apud Mariandynos perit, I, 9, 23, 1; *Pher.* 70.
- Idomene, Pheretis, al. Abantis f., Amythaonis uxor, I, 9, 11, 2; II, 2, 2, 4.
- Idomeneus, Deucalionis f., III, 3, 1, 1.
- Idomeneus, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Idmonis, Euclei f., *Hell.* 6.
- Idyia, Oceani f., Ætæa conjux, I, 9, 23, 6.
- Idyrus, urbs et fluvius Pamphyliæ, *Hec.* 246.
- Ietæ, castellum Siciliæ, *Phil.* 26.
- Ilaïra. Vide Hilara.
- Ilaraugata, populus Iberiæ (iidem sine dubio qui ab aliis nominantur Ilurgetæ, Ilercaones, Ilorgetes, Ilercaonenses, Ilurgaconenses), *Hec.* 14.
- Iliaca regio, III, 12, 3, 10.
- Iliassus fl. Atticæ, III, 15, 2, 1.
- Iliithyia, Jovis ex Junone f., I, 3, 1, 1; matris jussu Herculis et Eurysthei natales regit, II, 4, 4, 9.
- Ilium, ab Ilo conditur, III, 12, 3, 3; ab Hercule capitur, III, 12, 5, 1; quonam die capta sit, *Ephor.* 9 a.
- Illus, Mermeri f., in Thesprotia regnat, *Ap. fr.* 170.
- Illyriorum mores, *Theop.* 41.
- Illyris, regio, II, 1, 3, 5; ab Encheliensibus subacta Cadmo paret, III, 5, 4, 1.
- Illyrius, Cadmi ex Harmonia f., III, 5, 4, 1.
- Ilus, Dardani ex Batia f., sine liberis obit, III, 12, 2, 1.
- Ilus II, Trois e Calirrhoe f., Themidis pater, III, 12, 2, 2; Ilium condit in Ates colle, Palladium reperit, templum in hujus honorem extruit; Laomedontis ex Eurydice pater, III, 12, 3.
- Imber piscium, ranarum et tritici, *Phyl.* 4.
- Imbrus, Ægypti e Caliane f., Evippes sponsus, II, 1, 5, 7.
- Imeusimus, Icarii e Peribœa f., III, 10, 6, 1.
- Imphe, populus Thessaliæ, *Hec.* 114.
- Impudentia dea Athenis colebatur, *Ister* 15.
- Inachus, Oceani e Tethye f., III, 1, 1, 2; *Acus.* 11; rex Argolidis, *Acus.* 13; ejus e Melia liberi, *ibid.* § 3; *Acus.* 11; pater Ius, II, 1, 3, 1; Philodices, III, 10, 3, 6; Neptuno exosus quare? II, 1, 4, 9; pro Ione ab Ægypti rege taurum accipit, *Ephor.* 79.
- Inachus fl. Argolidis; unde dictus? II, 1, 1, 2.
- Inachus fluvius in Acarnania ab Argivo nominatus, *Ephor.* 28; *Hec.* 70, 72.
- Indara, Sicannorum urbs, *Theop.* 251.
- India, III, 5, 2, 1.
- Indi quam terræ partem habitent, *Ephor.* 38; bella gerunt cum Medo, I, 9, 28, 5.
- Indica radix, quæ viros ea unctos non erigere facit, *Phyl.* 37.
- Indus, fluvius Asiæ, *Hec.* 174.
- Ino, Cadmi ex Harmonia f., Athamantis uxor, III, 4, 2, 4; insidiatur privignis, I, 9, 1, 2; educat Bacchum, III, 4, 3, 5; a Junone in furorem conjecta, cum Melicerte in mare se precipitat, *ibid.* § 6; dea marina facta Leucothea dicitur, *ibid.* § 7.
- Insulæ beatorum, *Pher.* 39; III, 10, 1, 3.
- Io, Iasi al. Inachi al. Pirenis f., [*Acus.* 18] al. Promethei f. [*Ister* 19]; a Jove in vaccam mutata, II, 1, 3, 2; Junoni datur, *ibid.* § 3; eam Mercurius rapit, ab Argi custodia deliberat, *ibid.* § 5; a Phœnicibus rapta in Ægyptum transducitur, *Ephor.* 79; post multos errores in Ægyptum venit, *Apoll.* *ibid.* § 6; ibi, forma recepta, Epaphum gignit, *ibid.*; Telegono nubit; Isis dicitur Ægyptiis, *ibid.* § 8.
- Iobas, Herculis e Certhe f., II, 7, 8, 1.
- Iobates, Lyciæ R., II, 2, 1, 3; Bellerophonem contra Chimeram misit, II, 3, 1, 4; Solymos, Amazones et Lycios adoriri jubet; quibus victis ei filiam cum regno tradit, II, 3, 2, 2 sq.
- Iocaste s. Epicaste, Menœcei f., Laii conjux, III, 5, 7, 1; Oedipo filio ignara nubit, III, 5, 8, 8; *Pher.* 48; comperto incesto se suspendit, III, 5, 9, 1.
- Iocasta, Oedipi ex Eurygania f., *Pher.* 48.
- Iolaus, Iphicli ex Automedusa f., II, 4, 11, 7; Herculis auxilium, II, 5, 2, 3; ejus contra Hydram Lernæam socius, *ibid.* § 5; *Hell.* 40; Megaram ducit, II, 6, 1, 1.
- Iolcus, conditur a Cretheo, I, 9, 11, 1; ibi Iason, I, 9, 16, 1; Acasti sedes, a Peleo, Iasone et Dioscuris capitur, III, 13, 7; *Pher.* 18.
- Iole, Euryti f., ab Hercule frustra petitur in matrimonium, II, 6, 1, 2; *Pher.* 34; Oechalia capta, ab eo captiva abducitur, II, 7, 7, 8; Hyllo nubit Hercule jubente, II, 8, 2, 4; II, 7, 7, 13.
- Ion, Xuthi f., Ionibus nomen dat, I, 7, 3, 2.
- Ion, Physci filius [Locri frater natu major?], *Hec.* 342.
- Ione, Nereis, I, 2, 7.
- Iones Androclo duce in Asiam migrant, *Pher.* 111; Carres et Leleges ex regione, quæ postea Ionia appellatur, ejiciunt, *Pher.* 111.
- Ionia urbibus frequentata, quo tempore, *Ap. fr.* 72.
- Ionicæ coloniæ in Asiam post Æolicam deductæ, *Pher.* 111.
- Ionicæ literæ, *Theop.* 168, 169.
- Ionium mare a quo nominatum, *Theop.* 140.
- Ionius sinus ab Io nomen habet, II, 1, 3, 5.
- Ionius, gente Illyrius, circa mare Ionium regnum habuit, *Theop.* 140.
- Iophossa eadem quæ Chalciope, *Pher.* 54; Ætæf., Phrixii uxor, mater Argi, *Acus.* 8.
- Iphianassa, Endymionis uxor, I, 7, 6.
- Iphianassa, Proeti f., II, 2, 2, 1; a Melampode sanatur ab insania, *ibid.* § 4 sq.; *Pher.* 24.
- Iphicles, Amphitryoniis ex Alcmena f., II, 4, 8, 3; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; uxores habet Automedu-

- nam et postea Creontis f., II, 4, 11, 7; Hercules adversus Lacedaemonem socius perit, II, 7, 3, 5; ejus liberi, II, 4, 11, 7.
- Iphiclus, Theslii f., I, 7, 10, 1; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; *Pher.* 64.
- Iphiclus, Phylaci f.; ejus infirmitati medetur Melampus, quem in custodia habuerat, I, 9, 12, 5 sq.; *Pher.* 75; huic boves pro mercede dat, *ibid.* § 7; pater Podarcis, *ibid.*; et Protesilai, I, 10, 8, 2.
- Iphicrates Dryn urbem in Thracia condidit, *Theop.* 175; ejus character et forma corporis, *Theop.* 118; in Thracia plurimum vixit, *Theop.* 117.
- Iphidamas una cum Busiride ab Hercule interfectus, *Pher.* 33.
- Iphigenia a Diana in ursam conversa, *Phanod.* 11.
- Iphimedia, Triopis f., Aloe conjux, Oli et Ephialtis et Nepluno mater, I, 7, 4, 3.
- Iphimedeon, Eurysthei f., bello adversus Athenienses perit, II, 8, 1, 3.
- Iphimedeusa, Danae f., Euchenoris sponsa, II, 1, 5, 4.
- Iphinoe, Præti f., insanit, II, 2, 2, 8.
- Iphinoe, uxor Antæi, ex Hercule compressa Polemonem vel Palamonem parit, *Pher.* 33 e.
- Iphis, Alectoris f., Polynicem docet, quomodo Amphiarum secum ducere possit, III, 6, 6, 2; Eteocli pater, III, 6, 3, 4; Evadne, III, 7, 1, 5.
- Iphis, Thespiæ f., Celeustauris ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
- Iphis, Penei filia, uxor Æoli, mater Salmonei, *Hell.* 10.
- Iphitus, a Cypreo interficitur, II, 5, 1, 7.
- Iphitus, Euryti f., ab Hercule furente necatur, II, 6, 2, 1 sq.; *Pher.* 34.
- Iphitus, Nauboli f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
- Iphitus Olympicum certamen instituit, *Ephor.* 15; ejus ætas, *Ap. fr.* 75.
- Ἰππάρχη, cibus Scythicus, *Theop.* 51.
- Ipsicuri, *Vide* Hysicori.
- Irassa ad paludem Tritonidem; Antæi patria, *Pher.* 33 d.
- Irene, Jovis f., Horarum una, I, 3, 1, 2.
- Iris, Thaumantis f., I, 2, 6.
- Isaea, Agenoris et Damno f., uxor Ægypti, *Pher.* 110.
- Isanthies, rex Crobyzorum, *Phyl.* 19.
- Ischys, Elati f., cum Coronide consuescit, III, 10, 3, 8; *Acus.* 25; ab Apolline interfectus, *Pher.* 8.
- Isepus, gens Scythica, *Hec.* 158.
- Isis, nomen Cereris et Ius apud Ægyptios, II, 1, 3, 8.
- Ismarus, Astaci f., Thebanus, Hippomedontem trucidat, III, 6, 8, 2.
- Ismarus, Eumolpi f., ex Æthiopia cum patre fugit ad Tegyrium, hujus filiam ducit, ad Eleusinos fugit; inde re-dux, Thraciæ R. Eleusiniis suppetias fert, III, 15, 4, 4 sq.
- Ismene fons, ad quem Ismenen occidit Tydeus, *Pher.* 48.
- Ismene, Asopi f., Argi conjux, II, 1, 3, 1.
- Ismene, Oedipi ex Iocaste, III, 5, 5, 8; ex Eurygania f., *Pher.* 48; a Tydeo occiditur, *ibid.*
- Ismenus, Amphionis et Niobe f., III, 5, 6, 1; ab Apolline conditur, *ibid.* § 4.
- Ismenus, Asopi ex Metope f., III, 12, 6, 5; fluvius, III, 6, 8, 6; ad eum pugnatur, *ibid.*
- Issedones, populus Scythicus, *Hec.* 168.
- Ister, Ægypti ex Arabia f., Hippodamiae sponsus, II, 1, 5, 4.
- Ister fluv., *Ephor.* 77, 78; *Theop.* 140.
- Isthmici ludii, a Sisyphe in honorem Melicertæ instituti, III, 4, 3, 8; tertio celebrantur, II, 7, 2, 4; ab Eleis non frequentantur, *Pher.* 36.
- Istri, populus ad Ionicum sinum, *Hec.* 59.
- Isus, locus Bœotiae, *Ap. fr.* 155.
- Istrus, urbs Iapygiæ, *Ephor.* 150.
- Itali, ab Italo rege denominati, *Ant.* 3.
- Italia unde dicta? II, 5, 10, 10; *Ant.* 4; *Hec.* 97; *Tim.* 12; prius nominata Brettia, *Ant.* 5; Oenotria, *Ant.* 6; ejus termini, *Ant.* 4, 6.
- Italus, rex Oenotrorum, *Ant.* 3, 7; vlr probus ac sapiens, *Ant.* 4; multos populos subegit, *ibid.*; genere Oenotrus, *ibid.*
- Itea, demus Acamantidis tribus, *Androt.* 56.
- Ithaca ab Ithaco nominata, *Acus.* 30.
- Ithacus, Perelai f., cum Nerito fratre e Cephalonia migrat in Ithacam, *Acus.* 30.
- Ithome [?] in Arcadia, *Pher.* 34.
- Itone, regio sub Hæmo, *Hec.* 151.
- Itonia, urbs Thessaliæ, *Hec.* 338.
- Itonia Minerva, unde dicta, *Hec.* 33.
- Itonus, urbs, II, 7, 7, 4.
- Itonus, pater Bœotii, *Hell.* 8.
- Itylus, Zethi ex Adone filius, a matre occiditur et deploratur, *Pher.* 102.
- Ilys, Terei et Procne f., III, 14, 8, 3; patri a Philomela in mensa apponitur, *ibid.* § 5.
- Iulus, hymnus, *Ap. fr.* 37.
- Juno, Croni e Rhea f., a patre devoratur, I, 1, 5; profer-tur, I, 2, 1, 1; Jovi nubit, I, 3, 1, 1; ex eo liberi, *ib.*; Vulcanum extra concubitus edit, I, 3, 5; ei vinctæ, quoniam Herculi, a Troja reduci, tempestatem immise-rat, II, 7, 1, 1; Vulcanus auxilium fert, I, 3, 5; Siden in Haden detrudit, I, 4, 3, 2; petitur a Porphyrione, I, 6, 2, 1; Argonautis favet, I, 9, 22, 5; I, 9, 25, 2; *Pher.* 60; Io persequitur et Epaphum ejus f. a Curetibus fu-randum curat, II, 1, 3, 2; ejus ἱερὸν a Proetibus contentum, II, 2, 2, 2; Eurysthei et Herculis natales Ithiyam regere jubet, II, 4, 5, 9; Herculi puero duo serpentes immittit, II, 4, 8, 4; ei furorem injicit, II, 4, 12, 1; Amazones instigat, II, 5, 9, 7; Herculi tem-pestatem, *Pher.* 35; cancrum immittit, *Hell.* 40; Ge-ryonis boves, uestro injecto, dissipat, II, 5, 10, 12; Jovi poma aurea dat, II, 5, 11, 2; *conf.* *Pher.* 33 a; Seme-len perdit, III, 4, 3, 1sq.; Inoni et Athamanti insaniam, *ibid.* § 6; Baccho furorem injicit, III, 5, 1, 1; ab Ixio-ne amatur, *Pher.* 103; Sphingem Thebanis mittit, III, 5, 8, 2; Tiresiam obcæcat, III, 6, 7, 7; Calisto perdit, III, 8, 2, 5; Acræa Corinthi colitur, I, 9, 28, 4; ad ejus sacra apud Coos servi non admittuntur, *Phyl.* 75.
- Jupiter, Croni e Rhea f., a matre in Cretam delatus, ibi clam educatur, I, 1, 2, 6; Crono et Titanibus bellum infert, I, 2, 1, 2; Cyclopus et Centimanorum liberato-rum ope Titanes vincit et iis in Tartarum dejectis Cen-timanos custodes dat, *ibid.* sq.; cum fratribus impe-rium partitur, *ibid.* § 4; auxilium fert Plutoni Pro-serpinam rapienti, I, 5, 1, 1; eam reddi jubet, I, 5, 3; Porphyrioni injicit cupidinem Junonis, I, 6, 2, 1; Gi-gantes debellat, *ibid.* § 5; cum Typhone varia fortuna pugnat; tandem Ætnam montem ei injicit, I, 6, 3, Prometheum Caucasos affigi jubet, I, 7, 1, 2; æneum hominum genus perdit, I, 7, 2, 3; Deucalionem et Pyr-rham jaciendis super capita lapidibus homines gignere jubet, I, 7, 2, 6; tempestatem Argonautis immittit, I, 9, 24, 4; Sarpedoni diuturnam concedit vitam, III, 1, 2, 3; Cadmo Harmoniam dat uxorem, III, 4, 2, 2; Ti-resiæ artem vaticinandi, III, 6, 7, 7; Amphiarao im-mortalitatem, III, 6, 8, 6; Milanionem et Atalantam in-leones mutat, III, 9, 2, 7; Ganymedem in cœlum tol-lit, III, 12, 2, 3; Æsculapium fulmine sternit, III, 10, 4, 1; Apollinem Admeto servire jubet, *ibid.*; *Pher.* 76;

- Salmoreum fulmine sternit, I, 9, 7; Lycaonidas, præter Nyctimum, III, 8, 1, 6; Idam, III, 11, 2, 6; Asopum, III, 12, 6, 6; Æginam rapit, *Pher.* 78; dat iudices certaminis inter Neptunum et Minervam, III, 14, 1, 5; de Adonide iudicium fert, III, 14, 4, 6; ejus uxores, pellicæ et liberi: Metin ducit, I, 2, 1, 1; eam gravidam devorat, I, 3, 6; ex ipsius capite oritur Minerva, *ibid.*; Junonem ducit, I, 3, 1, 1; ex ea liberi, *ibid.*; eam de colo suspendit, II, 7, 1, 1; Europam rapit, *Acus.* 20; *Hell.* 8; Ixionem lustrat, *Pher.* 103; Nymphas Dodonæas inter sidera collocat, *Pher.* 46; Troi pro Ganymede dat equos immortales, *Hell.* 136; Neptuno et Apollini jubet ut Laomedonti serviant, *Hell.* 136; liberi ex Themide, I, 3, 1, 2; *Pher.* 33; e Dione, ex Eurynome, e Styge, e Mnemosyne, I, 3, 1, 3 *sqq.*; Asteriam amat, I, 4, 1, 1; e Latona, I, 1, 1, 2; e Thymbride, I, 4, 1, 3; ex Elara, I, 4, 1, 4; *Pher.* 5; e Niobe, II, 1, 1, 7; III, 8, 1, 1; *Acus.* 11, 12; e Mara, *Pher.* 79; ex Io, II, 1, 3, 6; e Danae, II, 4, 1, 3; *Hec.* 358; ex Alcmena, II, 4, 8, 3; *Pher.* 27; (e qua f. Herculem Mycenis R. destinat, sed a Junone fallitur, II, 4, 5, 9; illius certamen cum Apolline dirimit, II, 6, 2, 7); ex Europa, III, 1, 1, 5; e Cassiopea, III, 1, 2, 4; e Semele quam invitus perdit, III, 4, 3, 2 *sqq.*; infantem Junoni subducit, *ibid.* § 9; ob Semelen petitam Actæoni iratus, III, 4, 4, 2; Calirrhoen amat, et ei concedit, ut filii repente adolescent, III, 7, 6, 1; ex Antiope, III, 5, 5, 5; III, 10, 1, 1; *Pher.* 102; ex Atlantidibus, III, 10, 1, 4; *Hell.* 56; ex Callisto, quam in ursam mutat, III, 8, 2, 4; e Maia, III, 10, 2, 1; *Hell.* 56; [Mercurium artem vaticinandi docet, nuntium deorum facit], III, 10, 2, 10; e Taygete, III, 10, 3, 1; *Hell.* 56; e Leda, III, 10, 7, 1; [Dioscuros in cælum recipit, III, 11, 2, 1]; ex Electra, III, 12, 1, 1; *Hell.* 56, 58; ex Eurynome, III, 12, 6, 5; ex Ægina, III, 12, 6, 7 [Æaco f. in Ægina insula homines e formicis procreat, *ibid.*]; e Torrhēbia, *Xanth.* 2; e Pyrrha, *Hell.* 10; e congressu cum Thetide abstinet, quare? III, 13, 5, 1; Jupiter: Atabyrius, III, 2, 1, 4; Cenæus, II, 7, 9; pater Piriithoi, *Hell.* 74; Argi, *Pher.* 32; Patrous, II, 8, 4, 1; Soter, II, 5, 1, 2; *Phil.* 179, 18; Phyxius, I, 7, 2, 5; Dodonæus, *Ap. fr.* 1; δαλιδώας, *Ister* 10; Hecaleus, *Philoch.* 27; Morius, *Ap. fr.* 34; καταβάτης, *Ap. fr.* 34; ἱκτίος, *Pher.* 114 a; Messapæus, *Theop.* 274; Jovis templum in Arcadia, *Theop.* 272; F vis Olympii statua, *Philoch.* 97; « Jovis Corinthus », *Ephor.* 17; *Demo* 9.
- Ixias, urbs Oenotrorum, *Hec.* 35.
- Ixibatæ, gens ad Pontum, *Hec.* 166.
- Ixion, Æthonis vel Pisionis f., Eioneum, cujus filiam Diam uxorem ducere volebat, dolo interficit, quapropter insaniens a Jove tandem lustratur, *Pher.* 103; Junonis amore captus, *ibid.*; pœnas ap. inferos luit, *ibid.*; Piriithoi pater, I, 8, 2, 4.
- L.
- Labdacus, Polydori et Nyctēide f., Laii pater, III, 5, 5, 2; de finibus cum Pandione manum conserit, III, 14, 8, 2.
- Labyrinthus, Dædali opus, Minotauri habitaculum, III, 1, 4, 4; III, 15, 8, 9; *Philoch.* 38.
- Lacedæmon a Eurysthene et Procle in sex partes divisa, *Ephor.* 18.
- Lacedæmon, Jovis e Taygete f., *Hell.* 56; Laconicæ nomen dat; Amyclæ e Sparta pater, III, 10, 3, 1; et Eurýdices, II, 2, 2, 1; *Pher.* 26.
- Lacedæmonii a Crosso aurum emunt, *Theop.* 219; Eleis se adiungunt contra Philonem, *Ephor.* 15; eorum contra Messenios bellum, *Ephor.* 53; Cleandriden proscripe-
- runt, Plistionactem mutant, *Ephor.* 118; bellum indicunt Atheniensibus, *Ephor.* 119; Atticam invadentes sacris oleis parent, *Androl.* 45; *Philoch.* 102; inde a quo tempore patrios mores deseruerint, *Phyl.* 43.
- Lacria, urbs Magnesiæ, *Hell.* 23.
- Laches, Atheniensis, exercitus in Sicilia missi dux, *Philoch.* 104.
- Lacmon, promontorium Pindi, *Hec.* 70.
- Laco, i. q. Lacedæmonius, *Ap. fr.* 135.
- Laconica, regio, a Lacedæmone nomen accipit, III, 10, 3, 1; Hippocoonte caso, ab Hercule Tyndareo traditur, III, 10, 5, 3; II, 7, 3, 5; ad Proclum et Eurystheum (Heraclidas) redit, II, 8, 4, 2 *sqq.*; ejus signum, II, 8, 5, 1.
- Laconistæ in choris quadratis canunt, *Tim.* 44.
- Lacratidas, ephorus, *Ephor.* 127.
- Lacratides archon, *Philoch.* 83.
- Lade, insula Æolidis, *Hec.* 226.
- Ladepsi, gens Bithyniæ, *Theop.* 18.
- Ladesta sive Ladestum, una ex insulis Liburnicis, *Theop.* 141.
- Ladon, fl., II, 5, 3, 2; Metopes pater, III, 12, 6, 5.
- Læa, urbs Carizæ, *Hec.* 236.
- Laertes, Arcesii f., Argonauta, I, 9, 16, 8; pater Ulyssis, III, 10, 8, 2; Penelopen Ulyssi uxorem postulat, *Pher.* 90.
- Lais, meretrix ubi nata, ubi sepulta sit, *Tim.* 105, 106; Aristotelem Cyrenaicum amat, *Ister* 48.
- Lais, urbs Laconica, *Ephor.* 18.
- Laius, Labdaci f., III, 5, 5, 2; regno privatur, *ibid.*; Thebis ejicitur; in Peloponneso a Pelope exceptus Chrysippum, hujus filium, rapit, III, 5, 5, 11; post Amphionem Thebis regnat, III, 5, 7, 1; Iocasten ducit; oraculum de filio παροχτόνῃ, *ibid.* § 2; natum exponit Oedipum, *ibid.*; ab eo necatur, a Damasistrato sepelitur, *ibid.* § 7; ejus certamina, III, 15, 7, 6; Laii præco Polyætus, *Pher.* 47 a.
- Laius, Typhonis filius, Agamestoris pater, *Pher.* 20.
- Lametini, urbs non procul a Crotone, *Hec.* 40.
- Lametus, fluvius Italiæ, *Hec.* 40.
- Lamia, pellex Demetrii Polyorcetæ, *Phyl.* 6.
- Lamippes, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
- Lampadophoria, tria festa Attica, *Ister* 3.
- Lampo, Laomedontis ex Strymo al. Placia f., III, 12, 3, 11.
- Lamponium, urbs Troadis, *Hec.* 210.
- Lampsaceni cum Parianis de finibus contendunt, quantum soli per fallaciam illis ademerint, *Charon* 10; eorum terra antea Bebrycia nominata, *Charon* 7; eorum fons memorabilis, *Theop.* 287; eorum in Delphico templo donarium, *Theop.* 182.
- Lampsace, filia Mandronis, Bebrycum regis, *Charon* 6.
- Lampsacus, urbs Asiæ min., *Hec.* 207; a Phocæensibus condita, *Ephor.* 93; unde nominata sit, *Charon* 6; a Lacedæmoniiis capta, *Theop.* 8.
- Lampsus, Cadidri filius, *Ephor.* 35.
- Lampsus, pars Clazomenarum regionis, *Ephor.* 35.
- Lampus, Ægypti e Gorgone f., Ocypetes sponsus, II, 1, 5, 8.
- Laomenes, Hercules ex Oria f., II, 7, 8, 3.
- Laodamas, Eteoclis f., Thebanorum contra Epigonos dux, necat Ægialeum, ab Alcæone interficitur, III, 7, 3, 2.
- Laodamia, Bellerophontis f., Homero dicitur Sarpedonis e Jove mater, III, 1, 1, 5.
- Laodamia, Orestis nutrix, ejus filius ab Ægistho occisus, *Pher.* 96.
- Laodice, Cinyræ a Metharme f., Elati conjux, III, 9, 1, 2; eadem Laogore, III, 14, 3, 4.

- Laodice, Nympha, Phoronei conjux, II, 1, 1, 5.
 Laodice, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 10.
 Laodice, Antiochi Dei uxor, Danaen interficiendam curat, *Phyl.* 23.
 Laodocus (Etolus) Apollinis a Phthia f., cum fratribus ab Etolo trucidatur, I, 7, 6.
 Laodocus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Laodocus, exercitum VII ducum secutus, jaculo vincit in Nemeis, III, 6, 4, 5.
 Laogoras, Dryopum R. Lapitharum socius, ab Hercule caeditur, II, 7, 7, 4.
 Laogore, Cinyrae e Methasme f.; ei Venus irascitur, III, 14, 3, 4. *Vide* Laodice.
 Λαός, populi. *Vide Philoch.* 12.
 Laomedon, Herculis e Melinae f., II, 7, 8, 2.
 Laomedon, Ili ex Eurydice f., III, 12, 3, 11; ejus ex Strymo al. Pavia progenies, *ibid.*; pretio pro muris extructis Apollini et Neptuno non soluto, pestem et diluvium Troadi parat, III, 5, 9, 11; ad quod tollendum Hesione ceto proponit, qua ab Hercule liberata, promissos ei equos negat, *ibid.*; *Hell.* 136; ab eo trucidatur, II, 6, 4, 5; e Leucippe gignit Priamum, *Pher.* 99; pater Tithoni, *Hell.* 142.
 Laonytus, Oedipi ex Iocasta f. (Lali f., *Pher.* 50), a Minyis et Ergino occisus, *Pher.* 50.
 Laophonte, Pleuronis filia, Thespia uxor, mater Ledae et Althaeae, *Pher.* 29, I, 7, 7, 1.
 Laos, urbs Lucaniae, *Ap. fr.* 112.
 Laothoe, ex Idmone mater Thestoris, *Pher.* 70.
 Laothoes, Herculis ex Antide f., II, 7, 8, 4.
 Lape, i. q. Nape, *Hell.* 120.
 Lapithae, Chironem Pelio monte pellunt, II, 5, 4, 5; ab Hercule caeduntur, II, 7, 7, 3.
 Lapithas, Diomedes pater, III, 10, 3, 3.
 Larissa, urbs in confinio Eleae et Dymae, *Theop.* 289.
 Larissa, urbs Pelasgica in Thessalia, *Pher.* 26; ab Acrisio condita, *Hell.* 28.
 Larissa, in Argolide a Pelasgo condita, *Hell.* 37.
 Larissa, Pelaagi f., a quo urbs in Thessalia nominata, *Hell.* 29.
 Lateres aurei a Creso Apollini consecrati, *Theop.* 184.
 Laternae cornae, *Phil.* 15.
 Latmus, mons Cariae, idem quem Homerus Phthiron nominat, *Hec.* 227.
 Latona, Coei e Phoebe f., I, 2, 2, 2; cum Jove congressa, a Junone circumagitur, in Delo Apollinem et Dianam parit, I, 4, 1, 1 *sqq.*; Apollinis et Dianae iram in liberos Niobes, a qua spreta erat, excitat, III, 5, 6, 3; *Xanth.* 13; coram Jove pro Apolline deprecatur, III, 10, 4, 3; Neptuno pro Delo dat Calauriam, *Ephor.* 59.
 Laurus, Apollini sacra, *Philoch.* 203.
 Laus, fluvius Italiae, terminus Oenotriae, *Ant.* 6.
 Leades, Astaci f., Thebanus, Eteoclem caedit, III, 6, 8, 2.
 Leanira, Amyclae f., Arcadis uxor, III, 9, 1, 1.
 Learchus, Athamantis ex Ino f., I, 9, 1, 2; a patre ferente necatur, I, 9, 2, 1; III, 4, 3, 6.
 Lebedus, urbs Ioniae, *Hec.* 219.
 Leda, Thestii f., I, 7, 10, 1; *Pher.* 29; Tyndarei uxor, III, 10, 6, 2; ejus ex Jove et Tyndareo progenies, I, 10, 7, 1; Leda, Calydonia nominatur, *Hell.* 86.
 Λεία πέτρα in Attica, *Ister* 6.
 Leitus, Alectoris f., Argonauta, I, 9, 10, 8.
 Leitus, Penelei pater, III, 10, 8, 2.
 Leleges quam Ioniae regionem olim tenuerint, *Pher.* 111; *Ephor.* 32.
 Lelex, Spartanus αὐτόθων, III, 10, 3, 2.
 Lemniae, mulieres ob impietatem in Venerem, I, 9, 17; a viris desertae, hos occidunt, Thoantem trucidant, Hypsipylem vendunt, III, 6, 4, 2.
 Lemnus, insula destituta viris, Hypsipylae paret quum eo veniunt Argonautae, I, 9, 17.
 Lemnus, nomen Magnae Deae, *Hec.* 102, cui virgines immolabant, *ibid.*
 Lemnus, insula juxta Thraciam, unde dicta? *Hec.* 102; a Thracibus (Sintibus) habitata, *Hell.* 112, 113; ibi ignis et armorum fabricatio inventa, *ibid.*
 Lenaea festum, *Ap. fr.* 58.
 Leo Nemaeus, Typhonis progenies, II, 5, 1, 1.
 Leocorium in Ceramico, *Phanod.* 6.
 Leon, Lycanion f., III, 8, 1, 3.
 Leonnatus, Alexandri M. amicus; venandi studiosus; ejus luxuria, *Phyl.* 41.
 Leonteus, Coroni f., Helenae proci, III, 8, 2.
 Leontius Epicureus, pater Danae, *Phyl.* 23.
 Leotychides, pater Chelonidis, uxoris Cleonymi, *Phyl.* 48.
 Lerna, urbs Argolidis, *Pher.* 31 b; in qua sponzorū caesorum capita a Danaidibus humantur, II, 1, 5, 11; amnis et palus, II, 1, 4, 10.
 Lerna hydra, ejus forma; cum cancro ab Hercule necatur, II, 5, 2, 1.
 Lesbos, insula Nili, *Hec.* 286.
 Lesbos, ias. maris Aegaei, in quam Orestes coloniam deducit, *Hell.* 114.
 Lesyrus, fluvius Iberiae, *Hec.* 16.
 Leucadius, Icarii f., *Ephor.* 57.
 Leucippe, Laomedontis uxor, *Pher.* 99.
 Leucippus, Oenomai f., Daplines amore captus; ejus mors, *Phyl.* 33.
 Leucippus, Herculis ex Eurytele f., III, 7, 8, 7.
 Leucippus, Perieris e Gorgophone f., I, 9, 5; ejus e Philodice filiae, III, 10, 3, 6; a Dioscuris rapiuntur, III, 11, 1, 2.
 Leucippus, Placiae pater, III, 12, 3, 11.
 Leucon, Athamantis e Themistone f., I, 9, 2, 3.
 Leucones, Herculis ex Aeschreide f., II, 7, 8, 5.
 Leucopus, Portbonis f., I, 7, 10, 2.
 Leucosyri, populus Asiae, *Ephor.* 82.
 Leucothea, dea marina, olim Ino, III, 4, 3, 7.
 Liburni, populus ad sinum Adriaticum, *Hec.* 61.
 Liburnicae insulae; earum ambitus, *Theop.* 140.
 Libya a Libye nomen accipit, Danao obtingit, II, 1, 4, 1; Libyam transgreditur Hercules, *Pher.* 33; Libyam exteriorem Hercules a bestiis porgat, *ibid.*
 Libye, Epaphi e Memphide f., Libyae nomen dat, II, 1, 4, 1; ejus e Neptuno filii, II, 1, 4, 2; III, 1, 1, 2.
 Lichas, puer, Herculi sacrorum minister, ab hoc in mare dejicitur, II, 7, 7, 11.
 Lichindus, urbs Siciliae, *Phil.* 18.
 Licymnius, Electryonis e Midea nothus, II, 4, 5, 7; in pernicie fratrum servatus, II, 4, 6, 2; cum Amphitryone Thebas profectus, Perimeden hujus sororem ducit, *ib.* § 6; ejus filius ab Hippocoontidis caeditur, II, 7, 3, 3; pater Argei et Melanis, II, 7, 7, 8; a Tlepolemo invito necatur, II, 8, 2, 3.
 Liebris, urbs Phoenicum, *Hec.* 283.
 Ligures, populus Italiae, ab Umbris et Pelasgis e sedibus suis pulsus; Siculo duce in Siciliam transeunt, *Phil.* 2.
 Liguria gentes et urbes, *Hec.* 20—24.
 Ligyra, sedes Alebionis et Dercyni, II, 5, 10, 9.
 Ligyes, I, 9, 24, 5.
 Ligyro, Achillis infantis nomen, III, 13, 6, 4.
 Lilaea, urbs Phocidis, *Theop.* 264.
 Lilybaeum, Siciliae promontorium et urbs, *Hec.* 46.
 Limnae, urbs ad Hellespontum, circa Sestum, *Hec.* 137.
 Limnaei, gens Scythica, *Ephor.* 78.
 Limnorea, Nereis, I, 2, 7.

- India M. *Vide* Minerva.
 Linus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Linus, Uraniae filius, ab Apolline interfectus, qua de causa, *Philoch.* 188, 189.
 Linus, Oeagri al. Apollinis f., I, 3, 2, 1; Hercules in pulsanda cithara magister, Orpheus frater, ab Hercule necatur, II, 4, 9, 2.
 Lingua, optima hostiae pars, *Philoch.* 173.
 Lingus, castellum Cassandriensium, *Ap. fr.* 57.
 Linguae, fuerunt septuaginta quinque, *Ephor.* 7.
 Lipare, una ex Aëlicis insulis, a Cnidiis occupata, *Ant.* 2.
 Liparæi, colonia Cnidiorum, *Ant.* 2.
 Lipaxus, urbs Thraciae, *Hec.* 119.
 Lirnytia, urbs Pamphyliae, *Hec.* 245.
 Lite, urbs Laconiae, *Ap. fr.* 164.
 Lixus, Aegypti e Caliande f., Cleodores sponsus, II, 1, 5, 7.
 Longone, oppidulum Siciliae, *Phil.* 38.
 Locoxus, vel Locoxus, urbs Phrygiae, *Xanth.* 6.
 Locrenses, ut Minervae iram placarent, quotannis usque ad tempora post bellum Phocicum binas virgines Trojam miserunt, *Tim.* 66.
 Locri Epizephyrii, urbs Italiae, *Hec.* 51; non Locrensi-um in sinu Crissaeo, sed Opuntiorum colonia, *Ephor.* 46; de ejus originibus, *Tim.* 67, 68; eorum leges a Zaleuco compositae, *Ephor.* 47.
 Locri, Epicnemidii, cum Hercule contra Oechaliam proficiscuntur, II, 7, 7, 7.
 Locris, II, 7, 2, 8.
 Locrus, Jovis e Maera f., cum Zetho et Ampione condit Thebas, *Pher.* 79.
 Loryma, urbs Cariae, *Hec.* 232.
 Lucifer et Hesperus idem, *Ap. fr.* 2.
 Lucifer, Ceycis pater, I, 7, 4, 1.
 Luna, Hyperionis f., I, 2, 2, 3; Endymionem amat, I, 7, 5.
 Lusorum fons memorabilis, *Theop.* 287.
 Lycæa, urbs Arcadiae, *Theop.* 271.
 Lycæon, Pelasgi e Dejanira, *Pher.* 85; e Melibœa al. Cyllene f., Arcadiae R., III, 8, 1, 2; uxorem ducit Cyl-lenen; ex ea liberi, *Pher.* 85; cf. *Hec.* 375; cum filiis L., ob impietatem in Jovem e medio tollitur, III, 8, 1, 6.
 Lycæon, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Lycæon, Neptuni ex Celæno, frater Euryti, *Phyl.* 14.
 Lyces, Oili filius, Typhonis pater, *Pher.* 20.
 Lyceum Pisistrato regnante, *Theop.* 148; curante Pericle exstructum, *Philoch.* 96.
 Lycia, Iobate paret, II, 2, 1, 3; Bellerophonti, II, 3, 2, 3; Sarpedoni, III, 1, 2, 3; Tremile vocabatur, *Hec.* 364.
 Lycia, filia Xanthi fluvii, *Hec.* 242.
 Lycii, popul. Asiæ Min., *Ephor.* 80; Lyciorum electa juvenis a Bellerophonte superatur, Lycii a Cilice debellantur, II, 3, 2, 3; cum Telmisseeis bellum gerunt, *Theop.* 111.
 Lycius, Hercules e Toxicrate f., II, 7, 8, 7.
 Lycius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Lycolas, Tricholei f., Onomarchi amasius, *Theop.* 182.
 Lycomedes, Deldamiae pater, Achillem muliebri veste in- dutum servat, III, 13, 8, 2.
 Lycon, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule trucidatur, *ibid.* § 3.
 Lycopeus, Agrii f., I, 8, 6, 1.
 Lycormas fl. Evenus vocatur, I, 7, 8.
 Lycosthene, urbs Lydiae, *Xanth.* 15.
 Lycosthenia i q. Lycosthene.
 Lycurgus, Alei ex Neæra f., III, 9, 1, 3; ejus e Cleophile al. Eurynome progenies, III, 9, 2, 1; pater Ancæi, I, 8, 2, 4; I, 9, 16, 8; et Cephei, I, 8, 2, 4; rex Arcadum Areithoum Bæotum interficit, *Pher.* 86.
 Lycurgus, Dryantis f., Edonorum R., III, 5, 1, 4; Bac- chum male excipit, furens filium perdit et se ipsum, III, 5, 1, 5 sq.
 Lycurgus, Hercules e Thespiade f., II, 7, 8, 7.
 Lycurgus, Pronactis f., I, 9, 13, 2; ab Aesculapio in vitam restituitur, III, 10, 3, 12.
 Lycurgus, Pheretis f., Nemeæ R., pater Opheltæ ex Eury- dice, al. Amphithea, I, 9; 14; III, 6, 4, 1.
 Lycurgus in Naxo insula, pater Pleiadum, *Pher.* 46.
 Lycurgi Lacedæmonii ætas, *Ap. fr.* 73, 75; *Tim.* 47; ejus nullam mentionem fecit Hellanicus (*Vide fr.* 91); ejus instituta Procli et Eurystheni injuste ab Hellanico tributa, *Ephor.* 19; in Creta vitam finivit, *Tim.* 46; ei quotannis sacrificatur, *Ephor.* 19.
 Lycus, Aegypti f., Agaves sponsus, II, 1, 5, 3.
 Lycus, Celænus e Neptuno f., *Hell.* 56; in insulas for- tunatorum a patre ducitur, III, 10, 1, 3.
 Lycus, Hyriei e Clonia f., III, 10, 1, 4; cum Nycteo fra- tre, Phlegya occiso, ex Eubœa in Syriam profectus, hinc Thebas venit, Laium regno privat, III, 5, 5, 2; Antio- pen, Nyctei f., profugam, Epopeo necato, captivam Si- cyone abducit; a Zetho et Amphione trucidatur, *ibid.* § 10.
 Lycus, Dascyli f., Mariandynorum al. Mysiæ R. Argonau- tas hospitio excipit, I, 9, 23, 1; ab Hercule Bebyrcum terram accipit, II, 5, 9, 6.
 Lycus, Pandionis f., III, 15, 5, 5.
 Lycus, Lycaonis f., *Hec.* 375.
 Lyde, Alyattæ soror et uxor, *Xanth.* 19, p. 42.
 Lydi, Tyrrheno duce in Etruriam transvecti, *Tim.* 19; fe- minas castrarunt, *Ephor.* 102; *Xanth.* 19; Lydorum et Torrheborum lingua parum diversa, *Xanth.* 1; Lydi non nominantur ab Ephoro inter populos Asiæ minoris, *Ephor.* 80.
 Lydia regio, *Xanth.* 14; quantas et quot ea mutationes subivit, *Xanth.* 3; Omphalæ paret, *Pher.* 34; II, 6, 3, 1.
 Lydus, Atys filius, a quo Lydi nominati, *Xanth.* 1, p. 36.
 Lyncestis aqua in Epiro, *Theop.* 229.
 Lynceus, Aegypti ex Argyphia f., ab Hypermnestra sponsæ servatur, eam ducit, II, 1, 5, 2; ex ea progenies, II, 2, 1, 1; post Danaum Argis regnat, *ibid.*
 Lynceus, Apharei ex Arene f., Messenius, *Pher.* 65; ocu- lorum acie insignis, III, 10, 3, 5; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; de præda, ex Arcadia abacta, cum Dioscuris congressus, Castorem sternit, a Polluce interimitur, III, 11, 2, 4.
 Lynceus, Hercules e Tiphysa f., II, 7, 8, 5.
 Lynceus, Actæonis canis, III, 4, 4, 5.
 Lyrus, Anclisæ e Venere f., sine liberis moritur, III, 12, 2, 4.
 Lysandri, Lacedæmonii, indoles, *Theop.* 21, 22; Athe- nienses navali prælio superavit, unus erat ex Motha- cibus, *Phyl.* 44; ejus oratio de mutanda reipublicæ ratione ab Agesilao reperta, *Ephor.* 127; oraculorum sacerdotes corrumpere studet, *Ephor.* 127.
 Lysander, Sicyonius, citharista; ejus in arte musica muta- tiones, *Philoch.* 66.
 Lysandridas, Xenopitheæ f., adversarius Agesilai regis, a Lacedæmoniiis in exilium pulsus, *Theop.* 268.
 Lyse, Thespii f., Hercules pellex, II, 7, 8, 1.
 Lysianassa, Epaphi f., Busiridis e Neptuno mater, II, 5, 11, 7.
 Lysianassa, Nereis, I, 2, 7.
 Lysias, unus imperatorum in prælio ad Arginusas, capitis

poena ab Atheniensibus a ficitur, *Philoch.* 121.
 Lysias, orator, *Tim.* 96.
 Lysidice, Bori uxor, *Hell.* 10.
 Lysidice, Pelopis f., Mestoris uxor, II, 4, 5, 4.
 Lysidice, Thespii f., Teletis ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
 Lysimache, Abantis f., Talai conjux, I, 9, 13, 1.
 Lysimache, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Lysimachus; de ejus aula dictionum Demetrii, *Phyl.* 6;
 amicorum ejus nomina, *ibid.*
 Lysinomus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Lysippe, Proeti f., insanit; a Melanpode sanatur, II, 2, 2;
Pher. 24.
 Lysippe, Thespii f., Erasippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Lysippus, Niobae f., *Pher.* 102 b.
 Lysithous, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Lytra, Hyacinthi f., ad Gerasti tumulum ab Athenien-
 sibus immolata, III, 15, 8, 5.
 Lytienses, cantilena, *Ap. fr.* 37.
 Lyxea, urbs Acarnaniae, *Hec.* 80.

M.

Macar, pater Mytilenes, *Hec.* 101.
 Macareus, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
 Macareus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Maccarae, regio super Pharsalum, *Theop.* 59.
 Macednus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Macedo, Aoli f., *Hell.* 46.
 Macedones a Macedone nominati, *Hell.* 46.
 Macedonica stola, *Phyl.* 41.
 Macetia, antiquum nomen Macedoniae, *Clitod.* 6
 Machaereus Delphis Neoptolemum interficit, *Pher.* 96
 Machaon, Aesculapii f., Helenae procus, III, 10, 8, 2.
 Macrones, populus Asiae, *Hec.* 191.
 Mactorium, urbs Siciliae, *Phil.* 4.
 Macynia, urbs Aetoliae, *Hell.* 111.
 Madytus, urbs Hellesponti, *Hec.* 138.
 Maenades, Orphenum discerpunt, I, 3, 2, 3.
 Maenalus, Lycaonis f., natu maximus, *Hec.* 375; pueri
 jugulati viscera Jovi apponi jubet, III, 8, 1, 3 sq.
 Maenalus, Arcadis f., *Hell.* 60.
 Maenalus, Atalantes pater, III, 9, 2, 8
 Maenalus, mons Arcadiae, *Hell.* 60.
 Maon, Thebanus, Tydei manibus elabatur, III, 6, 5, 2.
 Maon, Apellidis filius, pater Homeri, *Hell.* 6; cf.
Ephor. 164.
 Maones non nominantur ab Ephoro inter populos Asiae
 minoris, *Ephor.* 80.
 Manobora, urbs Mastienorum, *Hec.* 8
 Maotae Scythiae, *Hell.* 92; *Ephor.* 78.
 Maotis palus, *Ephor.* 78.
 Maera, Icarii canis, domini cadaver ejus filiae indicat, III,
 14, 7, 4.
 Maera, Proeti ex Antea filia, Dianae socia, a Jove vitata
 parit Locrum; a Diana interficitur, *Pher.* 79.
 Magdolos, urbs Aegypti, *Hec.* 282.
 Magorum doctrina, *Theop.* 71, 72; eorum princeps Zo-
 roaster; ejus successores, *Xanth.* 29; Magi cum matri-
 bus suis et filiabus consuescunt, *Xanth.* 28.
 Magnes, Aoli f., I, 7, 3, 4; ejus e Naide Nympha proge-
 nies, I, 9, 6.
 Magnes, Pieri pater, I, 3, 3, 1.
 Magnes, Smyrnaeus, poeta et musicus, Gygis amasius, a
 Magnetibus summis injuriis affectus, *Xanth.* 19, p. 40.
 Magnesia, ad Sipylum, prope eam fons memorabilis,
Hell. 125.
 Magnetes Magnetem, qui Magnesiae feminis amorem in-
 jecit, pessime habent; quare Gyges eorum agros vastat,
Xanth. 19, p. 40.

Maia, Atlantis e Pleione f., Pleias, III, 10, 1, 1; Mercurii
 e Jove mater, *ibid.* 2, 1; *Hell.* 56.
 Maia, Arcas, nutrit Arcadem, Jovis e Callisto f., III, 8,
 2, 7.
 Mala aurea ab Atlantis filiabus subrepta, *Pher.* 33.
 Malea mons, II, 5, 4, 4.
 Mali aureos fructus ferentes in insula Oceani occidentalis;
 a dracone custodiuntur, *Pher.* 33.
 Maliceus, urbs ad sinum Maliacum, *Androt.* 15.
 Malis, Omphalae famula, ex Hercule parit Acelem, *Hell.*
 102.
 Μαλλοεις, nomen Apollinis in Lesbo, *Hell.* 117.
 Malum Herculis, *Apoll. fr.* 14.
 Mandro, rex Bebrycum Pityoessensium, pater Lampsa-
 cae, a Phobo in bello contra vicinos adjutus, auctor est
 Phocaensibus coloniam Pityoessam deducendi, *Cha-
 ron.* 6.
 Mandrobulus, *geophantium* in Samo invenit, *Ephor.* 161.
 Mandya Liburnica, species vestimenti, *Hec.* 61.
 Mantho, Melae mater, *Hell.* 117.
 Mantina, urbs Peloponnesi, alias dicta Agamia, *Hec.* 93.
 Mantinenses digladiandi artis inventores, *Ephor.* 97;
 eorum civitas a Lacedaemoniis in quinque pagos divisa,
Ephor. 138; eorum infortunium, *Phyl.* 51.
 Mantineus, Ocaliae pater, II, 2, 1, 1.
 Mantinous, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Mantinus, Lycaonis f., *Hec.* (?) 275.
 Mantius, Polyphidis pater, *Pher.* 91.
 Manto, Thesiae f., cum praeda ab Argivis datur Apollini
 Delphico, III, 7, 4, 2; ejus ex Alcmaeone liberi, III, 7,
 7, 2; Clarium oraculum instituit, *Theop.* 113.
 Marathon, in Attica, II, 5, 7, 4; ab Heraclidis habitatur,
 II, 8, 2, 2.
 Marathonius taurus, Androgeum perdit, III, 15, 7, 5.
 Mardi, gens Hyrcanorum, *Ap. fr.* 113.
 Mares, populus Asiae, *Hec.* 192.
 Mariandyni, populus Asiae minoris, *Hec.* 201; *Ephor.*
 80; I, 9, 23, 1; Mariandynorum terram Beoti tene-
 bant, *Ephor.* 83.
 Mariandynia a quo nominata? *Theop.* 201
 Mariandynus, Paphlagoniae regulus, Bebrycum terram oc-
 cupat, *Theop.* 201.
 Marmaces, gens Aethiopica, *Hec.* 268.
 Maronea, Thraciae civitas, *Ephor.* 74.
 Marpessa, Eveni f., ab Ida rapitur, I, 7, 8; eum Apollini
 praefert, I, 7, 9.
 Marphias, Cambysae filius, *Hell.* 164.
 Mars, Jovis e Junone f., I, 3, 1, 1; ejus liberi: e Proto-
 genia, I, 7, 7, 2; e Demonice, I, 7, 7, 3; ex Althaea, I,
 8, 2, 1; pater Dryantis, I, 8, 2, 4; Ascalaphi et Ialme-
 ni, I, 9, 16, 8; Diomedis e Cyrene, II, 5, 8, 1; e Pyrene
 Cycni, II, 5, 11, 3; Draconis, a Cadmo occisi, III, 4, 1,
 3; *Hell.* 8; Harmoniae ex Venere, III, 4, 2, 2; Phlegya
 ex Chryse, III, 5, 5, 3; Parthenopaei ex Atalante, III,
 9, 2, 9; Alcippes ex Agraulo, III, 14, 2, 2; *Hell.* 69;
 Terei, III, 14, 8, 2; Eurytionis ex Erythea, *Hell.* 41;
 Amazonum ex Harmonia, *Pher.* 25; ab Alcidis vin-
 ctus, a Mercurio liberatur, I, 7, 4, 6; ejus cum Hercule
 pugna dirimitur, II, 5, 11, 3; ei se immolat Menoeceus,
 III, 6, 7, 8; Halirrothium interficit, a Neptuno in ju-
 dicio vocatur, III, 14, 2, 2; *Hell.* 69; Cadmum dra-
 conis dentes serere jubet, *Pher.* 44; Mortem a Sisyphe
 in vincula conjectam liberat, *Pher.* 78; Mars et Mi-
 nerva in Orestis judicio sedent iudices, *Hell.* 83; Mars
 et Neptunus in Areopago de Halirrothio causam dicunt,
Hell. 83; ei homines sacrificantur a Lacedaemoniis,
Ap. fr. 20; ejus ager quinquaginta jugerum erat,
Pher. 71.

- Marse, Thespii f., Bucoli ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Marsyas, Apollinem ad certamen musicum provocat; a quo superatus trucidatur, I, 4, 2, 1
 Martius fons, III, 4, 1, 3.
 Mascotus, urbs Libyæ, *Hec.* 301.
 Massia, regio prope Tartessus, *Theop.* 224
 Massilia, urbs Liguriæ, Phocæensium colonia, *Hec.* 22; *Ant.* 9; unde nomen habeat, *Tim.* 39; quo tempore condita? *Tim.* 40.
 Massyli, gens Libyæ, *Ap. fr.* 114.
 Mastiani, gens prope columnas Herculis, *Hec.* 6; *Phil.* 10; Urbes eorum, *Hec.* 7—10.
 Mater magna. *Vide* Rhea
 Mateni, populus Asiæ, *Hec.* 188.
 Ματρίον, condimenti genus, *Ap. fr.* 190.
 Matulæ a quibus primum in convivia allatæ sint, *Tim.* 60.
 Matusium mare unde dictum, *Phyl.* 83.
 Matusius, Elæussæus, filiae necem ulciscitur, *Phyl.* 83.
 Matycetæ, gens Scythica, *Hec.* 156.
 Mausolus, rex Cariae, pecuniæ cupidissimus, *Theop.* 116
 Mausus, pagus Corinthi, *Theop.* 193, 205.
 Mazyes, nomades Libyæ, *Hec.* 304.
 Mecisteus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Mecisteus, Talai f., I, 9, 13, 1; ejus filii, *ibid.* § 2; a nonnullis numeratur inter VII duces adversus Thebas, III, 6, 3, 4; Euriali pater, III, 7, 2, 5.
 Mecistum, urbs Triphyliae, *Hec.* 92.
 Mecyberna, urbs Chersonesi Thraciae, *Hec.* 120.
 Medama, urbs Italiae, *Hec.* 41.
 Medea, Aetæ ex Idyia f., venifica, Iasoni auxilium fert ad aureum vellus obtinendum; quo ablato, clam cum eo fugit; Apsyrti fratris membris dispersis, patrem persequentem moratur (*Pher.* 73); Iasoni nubit; nuptiæ in Corcyra insula celebratæ, *Tim.* 7; (ex eo mater Polyxeni, *Hell.* 30) Taurum in Creta necat; Iasoni juventutem restituit, *Pher.* 74; Peliam interficit; Iolco pellitur; Corinthum venit, novas mariti nuptias ulciscitur; ab Apolline currum accipit; Athenas venit, Egeo nubit, Theseo insidiatur, in Colchidem reversa, patri regnum reddit; I, 9, 23, 6; I, 9, 28, 6.
 Medesicaste, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Media, regio Asiæ, *Hec.* 171; a Medo nomen habet, I, 9, 28, 5.
 Medicamenta, quæ impetum Veneris excitant et inhibent, *Phyl.* 37.
 Medici, Coi et Cnidii, Asclepiadæ dicti, *Theop.* 111.
 Medmasa, urbs Cariae, *Hec.* 230.
 Medocus, Thracum rex, *Theop.* 8.
 Medon, Pyladæ ex Electra f., *Hell.* 43.
 Medus, Aegæi et Medea f., cum matre Athenis relictis, Mediae nomen dat, bello cum Indis obit, I, 9, 28, 5.
 Medusa, Gorgo mortalis a Perseo, secundum alios a Minerva necatur, *Pher.* 26; e Neptuno Pegasus et Chrysaorem edit, II, 4, 2, 9 sqq.; ejus coma, II, 7, 3, 4; vis sanguinis, III, 10, 3, 11; in inferis ab Hercule ense petitur, II, 5, 12, 4.
 Medusa, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Medusa, Stheneli f., II, 4, 5, 8.
 Medusa, Orsilochi f., Polybi uxor, *Pher.* 47
 Megara, Erinys, I, 4.
 Megalopolis a Cleomene capta et incolumis servata, *Phyl.* 53, 54.
 Megamede, Aranei f., Thestii uxor, II, 4, 10, 1.
 Meganira, Croconis f., Arcadis uxor, III, 9, 1, 1.
 Megapenthes, Menelai et Pieride al. Teridae f., III, 11, 1, 1; *Acus.* 28.
 Megapenthes, Proeti f., mutatis regnis, Tirynthem Perseo dat et ipse Argos tenet, II, 4, 4, 3.
 Megara, Creontis f., Herculis uxor, II, 5, 11, 6; Iolao datur, II, 6, 1, 1; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 9; *Pher.* 30.
 Megara, urbs, paret post Pylam Pandionis, III, 15, 5, 5; Niso; sub quo a Minoe capitur, III, 15, 8, 1.
 Megara, in Sicilia antea Hyblæ vocata, quando condita? *Ephor.* 52.
 Megarenses Dorienses Megara in Sicilia condunt, *Ephor.* 52; Decreto Atheniensium foro et portu arcetur, *Ephor.* 119; ad Lacedæmoniorum intercessionem confugiunt *ibid.*
 Megareus, Hippomenis f., Nisi adversus Minoem socius interimitur, III, 15, 8, 1.
 Megareus, Onchesti f., *Hell.* 47.
 Megasa, urbs Libyæ, *Hec.* 305.
 Melænorum ager in Boeotia, *Ephor.* 25.
 Meges, Phylei f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
 Megessares, Pharnaces pater, III, 14, 3, 3.
 Μεῖον, *Ap. fr.* 27.
 Melampia, urbs Lydiæ, *Xanth.* 25.
 Melampodium regio i. e. Aegyptus antiqua, II, 1, 4, 5.
 Melampus, Amythaonis f., vates, augur; Iphiclis bovis abductis, Perus matrimonium fratri parat; Iphiclis infirmitati medetur (*Pher.* 75); Argos venit, mulieres, Bacchico furore correptas, sanat, regni partem pactus; Proctides insanientes sanat; accipit tertiam Argolici regni partem et Proeti f. ducit, I, 9, 12, 2 sqq. et II 2, 2, 4 sqq.; *Pher.* 24.
 Melanchlæni, populus Scythicus, *Hec.* 154.
 Melandia, Sicyoniæ regio, *Theop.* 196.
 Melaneus, Arcesilai filius, Euryti pater, *Pher.* 34.
 Melania, civitas in Amorgo insula, *Androt.* 19.
 Melanippeum in Melite demo, *Clitod.* 4.
 Melanippium, locus Pamphiliæ, *Hec.* 247.
 Menalippus, Agrii al. Astaci f., Thebanus, Tydeum cum Adrasto contra Thebas profectus, vulnerat; ab eo interficitur, III, 6, 8, 3 sq.; cf. *Pher.* 51.
 Melanippus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Melanius, urbs Oenotrorum, *Hec.* 37
 Melanopus, Epiphraei f., *Hell.* 6.
 Melanthus, Andropompi ex Henioche f., e Messene Athenas migrat; Codri pater, *Hell.* 10; *Demo* 1; Xanthum interficit, *Ephor.* 25.
 Melantii scopuli, I, 9, 26, 2.
 Melanus, Milesius, Cygis affinis, Sadyattæ sororem uxorem habet; qua ab ipso Sadyatte sibi erepta, fugit Dascylium, inde in Proconnesum, *Xanth.* 19, p. 40.
 Melas, Mantus f., *Hell.* 117.
 Melas, Phrxi f., ex Euryclea gignit Hyperetem, *Pher.* 55; I, 9, 1, 7.
 Melas, Licymnii f., ab Hercule sepelitur, II, 7, 7, 8.
 Melas, Porthaonis f., I, 7, 10, 2; ejus filii Oeneo insidiati, a Tydeo necantur,
 Meleager, Oenei al. Martis f.; ejus vita titioni fatali obnoxia; in venatione apri Calydonii Thestii filios necat; ab Althæa matre, horum sorore, vita privatur, I, 8, 1, 3 sq.; alia de ejus morte narratio, I, 8, 3, 2; inter Argonautas, I, 9, 16, 8; in inferis, II, 5, 12, 4; ejus sorores in aves mutantur, I, 8, 4, 5; Thersiten e loco edito dejicit, *Pher.* 82.
 Meleagrides aves in Lero, *Ister* 65.
 Meles fluvius, ad quem natus Homerus, *Ephor.* 164.
 Melesigenes, Homerus; unde? *Ephor.* 164.
 Meletus, fluvius Asiæ min., unde sinus Smyrnæus vocabatur Sinus Meleti, *Hec.* 213.
 Melia, Nympha, Pholi e Sileno mater, I, 5, 4, 2.

- Melia, Oceani f., Inachi conjux, II, 1, 1, 3; *Acus*. 11.
Melia, urbs Cariae, *Hec*. 336.
Melia, Niobæ f., *Pher*. 102 b.
Melia, Agenoris e Damno f., uxor Danai, *Pher*. 40.
Melias, Mopsi filia, *Theop*. 111.
Melibœa, e Pelasgo parit Lycaonem, *Hec*. 375; III, 8, 1, 3.
Melibœa, Thesei uxor, Ajacis mater, *Pher*. 109.
Melibœa, Amphionis e Niobe f., Dianæ talis elabatur, III, 5, 6, 5.
Melicertes, Athamantis ex Ino f., cum matre furente in mare præcipitatur, I, 9, 2, 1; et deus marinus factus, Palæmon vocatur, III, 4, 3, 7.
Melissenses, Herculis contra Eurytum socii, II, 7, 7, 7.
Meline, Thespi f., Laomedontis ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
Melissa, urbs Libyæ, *Hec*. 327.
Melisseus, Nympharum, Jovis nutricum, pater, I, 2, 6.
Melissi, Parmenidis discipuli ætas, *Ap. fr.* 85.
Melitæa, urbs Thessaliæ, *Theop*. 309; *Ephor*. 154.
Melite, Myrmecis vel Dii filia, *Philoch*. 74.
Melite, locus Athenarum, *Philoch*. 99.
Melite, demus Cecropidis tribus, *Philoch*. 74.
Melite, Nereis, I, 2, 7.
Melius, duo hujus nominis sunt Priami filii, III, 12, 5, 13.
Melussa, insula ad Iberiam, *Hec*. 18.
Melpomene, Musa, I, 3, 1, 5; ejus ex Acheloo progenies, I, 3, 4.
Memnon, Tithoni ex Aurora f., III, 12, 4; *Hell*. 142.
Memphis, Danai uxor, II, 1, 5, 6.
Memphis, Nili f., Epaphi uxor, II, 1, 4, 1.
Memphis, Cambysæ f., Cyri frater, *Hell*. 164.
Memphis, urbs, ab Epapho conditore nomen accipit de Memphide, Nili f., II, 1, 4, 1; Memphim venit Hercules, *Pher*. 33.
Menachus, Egypti e Phœnissa f., Nelo sponsam habet, II, 1, 5, 5.
Menæ, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 50.
Menalces, Egypti e Gorgone f., sponsus Adytes, II, 1, 5, 8.
Menander, poeta comicus, *Ap. fr.* 96.
Mendacium maximum in historia peccatum, *Tim*. 72.
Mende, urbs Thraciæ, *Ap. fr.* 136.
Menecine, urbs Oenotrorum, *Hec*. 35.
Menelaus, Atrei f., Helenæ proci; eam ducit; ejus progenies; post Tyndareum Spartæ R., III, 10, 8, 2 *sqq.*; pater Hermiones, *Pher*. 98; Megapenthis e Teridæ, *Acus*. 28; torquem Helenæ Apollini consecrat, *Ephor*. 155.
Menelaus, Plisthenis ex Aerope f., III, 2, 2, 2.
Menelaus, Alexandri M. amicus, venandi studiosus; ejus luxur, *Phyl*. 41.
Menelaus Demetrii Poliorcet. amicus, *Phyl*. 6.
Menestheus, Petei f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
Menesthius, Bori s. Sperchei fl. e Polydora f., III, 13, 4.
Menestratus, Niobæ f., *Hell*. 54.
Menippe, Pencif, Pelasgi uxor, mater Phrastoris, *Hell*. 1.
Menippides, Herculis ex Entedide f., II, 7, 8, 3.
Menœceus, pater Hipponomes, II, 4, 5, 3; Iocastes, III, 5, 7, 1; Creontis, III, 5, 8, 1.
Menœceus, Creontis f., Marti se pro Thebis immolat, III, 6, 7, 8.
Menœtes, Centhonymi f., Plutonis armenta pascit; Herculis adventum Geryoni significat, II, 5, 10, 7; ab isto vincitur lucta, 5, 12, 7.
Menetius, Actoris f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Patrocli ex Sthenele, al. Periapide al. Polymele pater, III, 13, 8, 5; *Hell*. 57; cum filio ad Beleum fugit, *Ap. ibid.* § 6.
Menetius, Iapeti f., Jovis fulmine sternitur, I, 2, 3.
Mensaria, urbs Arcadiæ, *Hec*. 375.
Mensarius, locus in Arcadia, unde nominatus? *Hec*. 375.
Mensis ἱεράμενος, εὐθύων, *Philoch*. 182; Mensis prima dies Soli et Apollini sacra, *Philoch*. 181; dies undevicesima et duodevicesima lustrationibus et obsecrationibus dedicata, *Philoch*. 183; die quarta Hercules natus est, et ad deos migravit, *Philoch*. 176.
Mentor, Eurysthei f., bello cum Atheniensibus cæditur, II, 8, 1, 3.
Mentor, Herculis ex Asopide f., II, 7, 8, 5.
Mentores, gens prope Liburnos, *Hec*. 62.
Menys, Laco, Padiadis pater, III, 14, 5, 2.
Mercurius, Jovis e Maia f., *Hell*. 56; ejus pueritia; boves furatur; quos pro lyra inventa ab Apolline accipit; auream virgam pro fistula. Divinationem per calculos a Jove accipit; nuntius decorum fit, III, 10, 2, 1 *sqq.*; in Gigantomachia, quæ fecerit, I, 6, 2, 5; Jovem a Typhone vinctum liberat, I, 6, 3, 10; ad Deucalionem mittitur, I, 7, 2, 6; Jovis jussu Argo necat, in judicium vocatur, *Xanth*. 9; Io rapit, II, 1, 3, 4; Danaides lustrat, II, 1, 5, 11; falcatum ense Perseo dat, II, 4, 2, 8; Perseum ad Graecas, Nymphas, et Gorgones proficiscentem comitatur, *Pher*. 26; arma, a Nymphis Perseo data, accepta Nymphis reddit, II, 4, 3, 8; *Pher*. 26; ense dat Herculi, II, 4, 11, 9; Herculem vendit, II, 6, 3, 1; *Pher*. 34; Apemosynen comprimit, III, 2, 1, 6; Bacchum Io et Athamanti educandum tradit, III, 4, 3, 5; cum ad Nymphas Nyseides ducit, III, 4, 3, 9; Amphioni lyram dat, III, 5, 5, 8; Alcmenæ cadaver subripit, *Pher*. 39; quodnam donum Æthalidæ dederit, *Pher*. 66; Cephalæ ex Erse pater, III, 14, 3, 1; Argeiphontes, II, 1, 3, 4; e Philonide pater Autolyce, *Pher*. 63; ejus inventa, *Ap. fr.* 30; Mercurius Cyllenius, unde vocetur, *Ap. fr.* 31; forensis [ἀγοραῖος], *Philoch*. 69; Mercurius ad portam [Ἐρμῆς ὁ πρὸς τῇ πύλιδι], *Philoch*. 80, 81.
Meretrices Athenienses; earum numerus, *Ap. fr.* 238.
Mermerus, Jasonis e Medea f., a matre al. a Corinthiis necatur, I, 9, 28, 3.
Mermerus, Pheretis f., pater Illi, *Ap. fr.* 170.
Merope, Atlantis e Pleione f., Sisyphei conjux, *Pher*. 78; *Hell*. 56; III, 10, 1, 1; I, 9, 3, 1.
Merope, post mortem Cresphontis mariti, invita ducitur a Polyphonte, II, 8, 5, 7.
Merope, OEnopionis f., I, 4, 3, 3.
Merope, Erechthei f., Dædali mater, *Clitod*. 5.
Meropes, *Theop*. 76.
Meropes Con insulam tenent, *Pher*. 35.
Merops, Arisbæ pater, *Ephor*. 21; Esacum nepotem docet onirocriticam, III, 12, 5, 5.
Merops, Percosius, Clites pater, *Ephor*. 104.
Merops, Theostii f., Aristodamidæ pater, *Theop*. 30.
Merusium, castellum Siciliæ, *Theop*. 206.
Messola, urbs Messeniæ, *Ephor*. 20.
Messaba, urbs Cariae, *Hec*. 287.
Messapæ, castellum Laconiae, Jovis culta insigne, *Theop*. 274.
Messene paret Perieri, I, 9, 5; Cresphonti, II, 8, 4, 2; *Ephor*. 16; Polyphonti, II, 8, 5, 7; *Egypto, ibid.*; Idæ et Lynceus, III, 11, 2, 3; a Dioscuris exspoliatur, *ibid.* § 4; signum in ara inventum, II, 8, 5, 1; in Messeniam venit Neleus, *Pher*. 56; a Cresphonte in quinque partes divisa, *Ephor*. 20.
Messeniorum contra Lacedæmonios bellum, *Ephor*. 53.
Messogis mons Asiæ Min. a Celænis usque ad Mycalen patens, *Theop*. 290.
Mestor, Persei f., ejus e Lysidice progenies, II, 4, 5, 4.

Mestor, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Mestor, Pierelai f., II, 4, 5, 6.
 Meta, Hopletis f., Aegi uxor, III, 15, 6, 2; *Phanod.* 3 a.
 Metachœum, castellum Boœtiæ, *Ephor.* 153; *Androt.* 24.
 Metagonium, urbs Libyæ, *Hec.* 324.
 Metanira, Celei conjux, I, 5, 1, 4.
 Metapontini vates, *Theop.* 182.
 Metapontium, urbs Italiæ in terminis veteris Oenotriæ, *Ant.* 6; a Daulio condita, *Ephor.* 49; occupata ab Achæis, quos Sybaritæ ob odium in Tarentinos arcessiverant, *Ant.* 13.
 Metharne, Pygmalionis f., Cinyræ conjux, III, 14, 3, 4.
 Metas, Tyrrhenus, *Hell.* 121.
 Metaum, urbs Lesbii, *Hell.* 121.
 Methuriades insulæ inter Eginam et Atticam, *Androt.* 16.
 Methymnæorum mollities, *Theop.* 252.
 Metiadusa, Eupalami f., Cecropis II uxor, III, 15, 5, 2.
 Metion, Erechthei e Praxithea f., III, 15, 1, 2; ex Iphinoe pater Dædali, *Pher.* 105; ejus filii, Metionidæ, Pandionem regno pellunt, III, 15, 5, 3; a Pandionidis pelluntur, III, 15, 6, 1; Eupalami ex Alcippe pater, III, 15, 8, 10.
 Metis, Oceani f., [Noctis et Erebi, *Acus.* 1]; Jovis uxor, Cronum liberos devoratos evomere cogit, I, 2, 1; in multas mutatur formas, ne cum Jove congregiatur, congressa tamen et gravida, ab eo devoratur, I, 3, 6.
 Metonis, astronomi, horologium, *Philoch.* 99.
 Metope, Ladoni fl. f., Asopi fl. uxor, III, 12, 6, 5.
 Metope, Sangarii fl. conjux, Hecubæ mater, III, 12, 5, 3.
 Micorus, oppidum Chalcidicum, *Theop.* 174.
 Micalæ; quæ circa Micalen sunt loca Cares quondam tenebant, *Pher.* 111.
 Midæum, urbs Phrygiæ, *Hell.* 26.
 Midas; ejus cum Sileno colloquium, *Theop.* 76.
 Midea, Phrygia, Electryonis pellex, II, 4, 5, 7.
 Midea, a Perseo muris cingitur, II, 4, 4, 4; Pelopis filii a Sthenelo traditur, II, 4, 6, 5.
 Milanion, Amphidamantis f., Atalantem cursu victam ducit; cum ea in leonem mutatur: ejus progenies, III, 9, 2, 6 sq.; Parthenopæi pater, III, 6, 3, 4.
 Milcorus, oppidum Chalcidicum in Thracia, *Theop.* 174.
 Milesii Amisum condunt, *Theop.* 202; eorum potestas, quam secuta est morum dissolutio, *Ephor.* 92.
 Miletus in Asia minori, *Hec.* 225; quondam Cares tenebant, *Pher.* 111; primum a Sarpedone Cretensi ad mare condita; postea denuo condita a Neleo, *Ephor.* 32; a Mileto conditur, III, 1, 2, 3.
 Miletus, puer Cretensis, Apollinis ex Aria f., a Jovis ex Europa filiis amatus; discordia inde orta fugit; Miletum in Caria condit, III, 1, 2, 2 sq.
 Miletus, urbs Cretæ, quæ Asiæ minoris urbi nomen dedit, *Ephor.* 32.
 Milonis robur et voracitas, *Phyl.* 3.
 Miltiades Chersonesius, Cypseli filius, Cimonis pater, avus Miltiades Marathonii, *Pher.* 20 [ubi tamen nunc turbate legitur: Miltiades pater Hippochidæ].
 Miltiades, Cimonis f., genus ab Ajace et Aæco ducit, *Hell.* 14; *Pher.* 20; Parum vastat, *Ephor.* 107.
 Milyæ, populus Asiæ minor, *Ephor.* 80.
 Milvi ludis Olympicis carnem hostiarum non tangunt, *Theop.* 79.
 Mimalces, gens Libyæ, *Philoch.* 33.
 Mimedus, urbs Lydiæ, *Hec.* 222.
 Minerva e Jovis capite nata, I, 3, 6; tibias, faciem turpem reddentes, abjicit, I, 4, 2, 1; contra Gigantes

pugnat, I, 6, 2, 3; Argo construi jubet, I, 9, 16, 6; Danaides lustrat, II, 1, 5, 11; caput Medusæ, a Perseo acceptum, in scuto ponit, al. ipsa eam necat, II, 4, 3, 8; *Pher.* 26; pepulum Herculi dat, II, 4, 11, 9; æneis crotalis Herculem instruit, II, 5, 6, 2; Hesperidum poma, ab Hercule accepta, ad priorem refert locum, II, 5, 11, 17; Cadmo regnum dat, III, 4, 2, 2; obcæcat Tiresiam eique artem vaticinandi dat, III, 6, 7, 3; *Pher.* 50; Tydeo immortalitatem dare vult, III, 6, 8, 5; *Pher.* 51; sanguinem Gorgonis Esculapio dat, III, 10, 3, 11; apud Tritonem educata, Palladem hujus f. invita necat, III, 12, 3, 7; sata olea, præsidium Athenarum occupat de quo cum Neptuno certat eumque vincit, III, 14, 1, 6; ex Vulcano Erichthonium concipit, quomodo? III, 4, 6, 4; Pandroso tradit Erichthonium, III, 14, 6, 6; Cecropis filiabus furorem injicit, istum educat, ab eo colitur, *idid.* § 8 sq.; ejus sacerdotes Butes, III, 15, 1, 1; ei Lindiæ simulacrum in Rhodo a Danao positum, II, 1, 4, 8; Minerva et Mars draconis dentes ex parte Eetæ, ex parte Cadmo dant, *Pher.* 44; Theseum jubet Ariadnem relinquere, *Pher.* 106; Herculi in debellando ceto auxiliatur, *Hell.* 136; Minerva et Mars in judicio de Oreste sedent iudices, *Hell.* 83; peplo donat Harmoniam, *Hell.* 12; Minerva Polias, *Acus.* 23; unde Itonia dicta? *Hec.* 838; Minerva Sciras, *Philoch.* 42; Hippia, *Androt.* 32; si quis Minervæ bovem sacrificat, oportet eum simul ovem sacrificare Pandoræ (vel Pandroso), *Philoch.* 32; Minervæ non immolatur agna, *Androt.* 41; ejus statua a Phidia fabricata, *Ephor.* 119.
 Minoa, civitas in Amorgo ins., *Androt.* 19.
 Minos, Jovis ex Europa f., III, 1, 1, 5; ab Asterione educatur, fratres, dissidio ob amorem Mileti orto, fugat, III, 1, 2, 1; I, 9, 1, 6; Pasiphaen ducit, III, 1, 2, 6.
 Minos II quod e mari editum fuerit, Neptuno sacrificaturum se promittit, quom Cretæ R. fieret, sed taurum editum servat, III, 1, 3, 1; II, 5, 7, 2; Neptuni iram excitat, III, 1, 4, 1; taurum ab Hercule capiendum curat, II, 5, 7, 3; Minotaurum labyrintho includit, III, 1, 4, 3; Glaucum f. a Polydo quærendum et in vitam revocandum curat, III, 3, 1, 5; Gratiis in Paro sacra facit, III, 15, 7, 7; Athenis bellum infert, Megara capta et Megareo necato, III, 15, 8, 4; Scyllæ impietatem ultus, Athenienses septem pueros et totidem puellas, Minotaurum devorandos, quotannis mittere jubet, III, 15, 8, 8; *Hell.* 73; Procrin hospitio excipit, cum ea congregitur, III, 15, 1, 4; in Androgei memoriam certamen instituit, *Philoch.* 39; Dædalum persequens in Siciliam tempestate ejcitur, ibique diem obiit, *Clitod.* 5; Deucalionis pater, *Pher.* 43; cum Minoe Idæi Dactyli in Europam transierunt, *Ephor.* 65.
 Minotaurus s. Asterion, Tauri e Pasiphae f., Labyrintho includitur, III, 1, 4, 3; ei devorandi quotannis mittuntur ab Atheniensibus septem pueri et totidem puellæ, III, 15, 8, 8; capillos ei ereptos Neptuno sacrificat Theseus, *Pher.* 106; Minotaurus, Minoi dux copiarum, *Philoch.* 39.
 Minyæ, a Thebanis tributum accipiunt; ab Hercule ipsi pendere coguntur, II, 4, 11; Minyæ et Erginus Phraslorem et Laonytum Oedipi f. occidunt, *Pher.* 48.
 Minyas, Orchomeni filius, *Pher.* 84; pater Clymenes, III, 9, 2, 2; Persephonæ, *Pher.* 56.
 Minytus, Amphionis e Niobe f., ab Apolline truckdatur, III, 5, 6, 1 et 4.
 Miscera, urbs Sicaniæ, *Theop.* 250.
 Misgetes, gens Iberiæ ignota, *Hec.* 12.
 Misgomenæ, urbs Thessaliæ, *Hec.* 24.
 Mitrochitones appellabatur Siritæ, *Tim.* 62.

- Melia, Oceani f., Inachi conjux, II, 1, 1, 3; *Acus*. 11.
Melia, urbs Cariae, *Hec.* 336.
Melia, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
Melia, Agenoris e Damno f., uxor Danai, *Pher.* 40.
Melias, Mopsi filia, *Theop.* 111.
Melibœa, e Pelasgo parit Lycaonem, *Hec.* 375; III, 8, 1, 3.
Melibœa, Thesei uxor, Ajacis mater, *Pher.* 109.
Melibœa, Amphionis e Niobe f., Dianæ talis elabatur, III, 5, 6, 5.
Melicertes, Athamantis ex Ino f., cum matre furente in mare præcipitatur, I, 9, 2, 1; et deus marinus factus, Palæmon vocatur, III, 4, 3, 7.
Melicæsa, Herculis contra Eurytum socii, II, 7, 7, 7.
Meline, Thespi f., Laomedontis ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
Melissa, urbs Libyæ, *Hec.* 327.
Melisseus, Nympharum, Jovis nutricum, pater, I, 2, 6.
Melissi, Parmenidis discipuli ætas, *Ap. fr.* 85.
Melitæa, urbs Thessaliæ, *Theop.* 309; *Ephor.* 154.
Melite, Myrmecis vel Dii filia, *Philoch.* 74.
Melite, locus Athenarum, *Philoch.* 99.
Melite, demus Cecropidis tribus, *Philoch.* 74.
Melite, Nereis, I, 2, 7.
Melius, duo hujus nominis sunt Priami filii, III, 12, 5, 13.
Melussa, insula ad Iberiam, *Hec.* 18.
Melpomene, Musa, I, 3, 1, 5; ejus ex Acheloo progenies, I, 3, 4.
Mennon, Tithoni ex Aurora f., III, 12, 4; *Hell.* 142.
Memphis, Danaï uxor, II, 1, 5, 6.
Memphis, Nili f., Epaphi uxor, II, 1, 4, 1.
Memphis, Cambysæ f., Cyri frater, *Hell.* 104.
Memphis, urbs, ab Epapho conditore nomen accipit de Memphide, Nili f., II, 1, 4, 1; Memphis venit Hercules, *Pher.* 33.
Menachus, Egypti e Phœnissa f., Nelo sponsam habet, II, 1, 5, 5.
Menæ, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 50.
Menalces, Egypti e Gorgone f., sponsus Adytes, II, 1, 5, 8.
Menander, poeta comicus, *Ap. fr.* 96.
Mendacium maximum in historia peccatum, *Tim.* 72.
Mende, urbs Thraciæ, *Ap. fr.* 136.
Menecine, urbs Oenotrorum, *Hec.* 35.
Menelaus, Atrei f., Helenæ proci; eam ducit; ejus progenies; post Tyndareum Spartæ R., III, 10, 8, 2 *sqq.*; pater Hermiones, *Pher.* 98; Megapenthis e Teridæ, *Acus.* 28; torquem Helenæ Apollini consecrat, *Ephor.* 155.
Menelaus, Plisthenis ex Aerope f., III, 2, 2, 2.
Menelaus, Alexandri M. amicus, venandi studiosus; ejus luxur, *Phyl.* 41.
Menelaus Demetrii Poliorcet. amicus, *Phyl.* 6.
Menestheus, Petei f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
Menesthius, Bori s. Sperchei fl. e Polydora f., III, 13, 4.
Menesthratus, Niobæ f., *Hell.* 54.
Menippe, Pencif., Pelasgi uxor, mater Phrastoris, *Hell.* 1.
Menippides, Herculis ex Entedide f., II, 7, 8, 3.
Menœceus, pater Hipponomes, II, 4, 5, 3; Iocastes, III, 5, 7, 1; Creontis, III, 5, 8, 1.
Menœceus, Creontis f., Marti se pro Thebis immolat, III, 6, 7, 8.
Menotes, Centhonymi f., Plutonis armenta pascit; Herculis adventum Geryoni significat, II, 5, 10, 7; ab isto vincitur lucta, 5, 12, 7.
Menœtius, Actoris f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Patrocli ex Sthenele, al. Periapide al. Polymele pater, III, 13, 8, 5; *Hell.* 57; cum filio ad Beleum fugit, *Ap. ibid.* § 6.
Menœtius, Iapeti f., Jovis fulmine sternitur, I, 2, 3.
Mensaria, urbs Arcadiæ, *Hec.* 375.
Mensarius, locus in Arcadia, unde nominatus? *Hec.* 375.
Mensis ἱστάμενος, ὁρίων, *Philoch.* 182; Mensis prima dies Soli et Apollini sacra, *Philoch.* 181; dies undevicesima et duodevicesima lustrationibus et obsecrationibus dedicata, *Philoch.* 183; die quarta Hercules natus est, et ad deos migravit, *Philoch.* 176.
Mentor, Eurysthei f., bello cum Atheniensibus cæditur, II, 8, 1, 3.
Mentor, Herculis ex Asopide f., II, 7, 8, 5.
Mentores, gens prope Liburnos, *Hec.* 62.
Menys, Laco, Padiadis pater, III, 14, 5, 2.
Mercurius, Jovis e Maia f., *Hell.* 56; ejus pueritia; boves furatur; quos pro lyra inventa ab Apolline accipit; auream virgam pro fistula. Divinationem per calculos a Jove accipit; nuntius deorum fit, III, 10, 2, 1 *sqq.*; in Gigantomachia, quæ fecerit, I, 6, 2, 5; Jovem a Typhone vinctum liberat, I, 6, 3, 10; ad Deucalionem mittitur, I, 7, 2, 6; Jovis jussu Argo necat, in judicium vocatur, *Xanth.* 9; Io rapit, II, 1, 3, 4; Danaides lustrat, II, 1, 5, 11; falcatur ensem Perseo dat, II, 4, 2, 8; Perseum ad Græcas, Nymphas, et Gorgones proficiscentem comitatur, *Pher.* 26; arma, a Nymphis Perseo data, accepta Nymphis reddit, II, 4, 3, 8; *Pher.* 26; ensem dat Herculi, II, 4, 11, 9; Herculem vendit, II, 6, 3, 1; *Pher.* 34; Apemosynen comprimit, III, 2, 1, 6; Bacchum Io et Athamanti educandum tradit, III, 4, 3, 5; eum ad Nymphas Nyseides ducit, III, 4, 3, 9; Amphioni lyram dat, III, 5, 5, 8; Alcmenæ cadaver subripit, *Pher.* 39; quodnam donum Æthalidæ dederit, *Pher.* 66; Cephal ex Erse pater, III, 14, 3, 1; Argeliphontes, II, 1, 3, 4; e Philonide pater Autolyçi, *Pher.* 63; ejus inventa, *Ap. fr.* 30; Mercurius Cyllenius, unde vocetur, *Ap. fr.* 31; forensis [ἀγοραῖος], *Philoch.* 69; Mercurius ad portam [Ἐμμεῖς ὁ πρὸς τῇ πόλει], *Philoch.* 80, 81.
Meretrices Athenienses; earum numerus, *Ap. fr.* 238.
Mermerus, Iasonis e Medea f., a matre al. a Corinthiis necatur, I, 9, 28, 3.
Mermerus, Pheretis f., pater Illi, *Ap. fr.* 170.
Merope, Atlantis e Pleione f., Sisyphi conjux, *Pher.* 78; *Hell.* 56; III, 10, 1; I, 9, 3, 1.
Merope, post mortem Cresphontis mariti, invita ducitur a Polyphonte, II, 8, 5, 7.
Merope, Oenopionis f., I, 4, 3, 3.
Merope, Erechthei f., Dædali mater, *Clitod.* 5.
Meropes, *Theop.* 76.
Meropes Con insulam tenent, *Pher.* 35.
Merops, Arisbæ pater, *Ephor.* 21; Esacum nepotem docet onirocriticam, III, 12, 5, 5.
Merops, Percosius, Clites pater, *Ephor.* 104.
Merops, Theostii f., Aristodamidæ pater, *Theop.* 30.
Merusium, castellum Siciliæ, *Theop.* 206.
Mesola, urbs Messeniæ, *Ephor.* 20.
Messaba, urbs Cariae, *Hec.* 287.
Messapeæ, castellum Laconiae, Jovis cultu insigne, *Theop.* 274.
Messene paret Perieri, I, 9, 5; Cresphonti, II, 8, 4, 2; *Ephor.* 16; Polyphonti, II, 8, 5, 7; Egypto, *ibid.* § 4; Idæ et Lynceo, III, 11, 2, 3; a Dioscuris expoliatur, *ibid.* § 4; signum in ara inventum, II, 8, 5, 1; in Messeniam venit Neleus, *Pher.* 56; a Cresphonte in quinque partes divisa, *Ephor.* 20.
Messeniolorum contra Lacedæmonios bellum, *Ephor.* 53.
Messogis mons Asiæ Min. a Celænis usque ad Mycalen patens, *Theop.* 290.
Mestor, Persei f., ejus e Lysidice progenies, II, 4, 5, 4.

Mestor, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Mestor, Pterelai f., II, 4, 5, 6.
 Meta, Hopletis f., Aegi uxor, III, 15, 6, 2; *Phanod.* 3 a.
 Metachœum, castellum Bœotiae, *Ephor.* 153; *Androt.* 24.
 Metagonium, urbs Libyæ, *Hec.* 324.
 Metanira, Celei conjux, I, 5, 1, 4.
 Metapontini vates, *Theop.* 182.
 Metapontium, urbs Italiæ in terminis veteris Oenotriæ, *Ant.* 6; a Daulio condita, *Ephor.* 49; occupata ab Achæis, quos Sybaritæ ob odium in Tarentinos arcessiverant, *Ant.* 13.
 Metharne, Pygmalionis f., Cinyræ conjux, III, 14, 3, 4.
 Metas, Tyrrenus, *Hell.* 121.
 Metæum, urbs Lesbii, *Hell.* 121.
 Methuriades insulæ inter Æginam et Atticam, *Androt.* 16.
 Methymnæorum mollities, *Theop.* 252.
 Metiadusa, Eupalami f., Cecropis II uxor, III, 15, 5, 2.
 Metion, Erechthei e Praxithæ f., III, 15, 1, 2; ex Iphinoe pater Dædali, *Pher.* 105; ejus filii, Metionidæ, Pandionem regno pellunt, III, 15, 5, 3; a Pandionidis pelluntur, III, 15, 6, 1; Eupalami ex Alcippe pater, III, 15, 8, 10.
 Metis, Oceani f., [Noctis et Erebi, *Acus.* 1]; Jovis uxor, Cronum liberos devoratos evomere cogit, I, 2, 1; in multas mutatur formas, ne cum Jove congregiatur, congressa tamen et gravida, ab eo devoratur, I, 3, 6.
 Metonis, astronomi, horologium, *Philoch.* 99.
 Metope, Ladoni fl. f., Asopi fl. uxor, III, 12, 6, 5.
 Metope, Sangarii fl. conjux, Hecubæ mater, III, 12, 5, 3.
 Miacorus, oppidum Chalcidicum, *Theop.* 174.
 Micalæ; quæ circa Micalen sunt loca Cares quondam tenebant, *Pher.* 111.
 Midæum, urbs Phrygiæ, *Hell.* 26.
 Midas; ejus cum Sileno colloquium, *Theop.* 76.
 Midea, Phrygia, Electryonis pellex, II, 4, 5, 7.
 Midea, a Perseo muris cingitur, II, 4, 4, 4; Pelopis filiis a Sthenelo traditur, II, 4, 6, 5.
 Milanion, Amphidamantis f., Atalantem cursu victam ducit; eum ea in leonem mutatur: ejus progenies, III, 9, 2, 6 sq.; Parthenopei pater, III, 6, 3, 4.
 Milcorus, oppidum Chalcidicum in Thracia, *Theop.* 174.
 Milesii Amisum condunt, *Theop.* 202; eorum potestas, quam secuta est morum dissolutio, *Ephor.* 92.
 Miletus in Asia minori, *Hec.* 225; quondam Cares tenebant, *Pher.* 111; primum a Sarpedone Cretensi ad mare condita; postea denuo condita a Neleo, *Ephor.* 32; a Mileto conditur, III, 1, 2, 3.
 Miletus, puer Cretensis, Apollinis ex Aria f., a Jovis ex Europa filiis amatus; discordia inde orta fugit; Mileturn in Caria condit, III, 1, 2, 2 sq.
 Miletus, urbs Cretæ, quæ Asiæ minoris urbi nomen dedit, *Ephor.* 32.
 Milonis robur et voracitas, *Phyl.* 3.
 Miltiades Chersonesius, Cypseli filius, Cimonis pater, avus Miltiadis Marathonii, *Pher.* 20 [ubi tamen nunc turbate legitur: Miltiades pater Hippoclidæ].
 Miltiades, Cimonis f., genus ab Ajace et Æaco ducit, *Hell.* 14; *Pher.* 20; Parum vastat, *Ephor.* 107.
 Milyæ, populus Asiæ minor., *Ephor.* 80.
 Milvi ludis Olympicis carnem hostiarum non tangunt, *Theop.* 79.
 Mimalces, gens Libyæ, *Philoch.* 33.
 Minædus, urbs Lydiæ, *Hec.* 222.
 Minerva e Jovis capite nata, I, 3, 6; tibias, faciem turpem reddentes, ahjicit, I, 4, 2, 1; contra Gigantes

pugnat, I, 6, 2, 3; Argo construi jubet, I, 9, 16, 6; Danaides lustrat, II, 1, 5, 11; caput Medusæ, a Perseo acceptum, in scuto ponit, al. ipsa eam necat, II, 4, 3, 8; *Pher.* 26; pepulum Herculi dat, II, 4, 11, 9; æneis crotalis Herculem instruit, II, 5, 6, 2; Hesperidum poma, ab Hercule accepta, ad priorem refert locum, II, 5, 11, 17; Cadmo regnum dat, III, 4, 2, 2; obcæcat Tiresiam eique artem vaticinandi dat, III, 6, 7, 3; *Pher.* 50; Tydeo immortalitatem dare vult, III, 6, 8, 5; *Pher.* 51; sanguinem Gorgonis Æsculapio dat, III, 10, 3, 11; apud Tritonem educata, Palladem hujus f. invita necat, III, 12, 3, 7; sata olea, præsidium Athenarum occupat de quo cum Neptuno certat eumque vincit, III, 14, 1, 6; ex Vulcano Erichthonium concipit, quomodo? III, 4, 6, 4; Pandroso tradit Erichthonium, III, 14, 6, 6; Cecropis filiabus furorem injicit, istum educat, ab eo colitur, *idid.* § 8 sq.; ejus sacerdos Butes, III, 15, 1, 1; ei Lindiæ simulacrum in Rhodo a Danao positum, II, 1, 4, 8; Minerva et Mars draconis dentes ex parte Ætæ, ex parte Cadmo dant, *Pher.* 44; Theseum jubet Ariadnem relinquere, *Pher.* 106; Herculi in debellando ceto auxiliatur, *Hell.* 136; Minerva et Mars in judicio de Oreste sedent iudices, *Hell.* 83; peplo donat Harmoniam, *Hell.* 12; Minerva Polias, *Acus.* 23; unde Itonia dicta? *Hec.* 838; Minerva Sciras, *Philoch.* 42; Hippia, *Androt.* 32; si quis Minervæ bovem sacrificat, oportet eum simul ovem sacrificare Pandoræ (vel Pandroso), *Philoch.* 32; Minervæ non immolatur agna, *Androt.* 41; ejus statua a Phidia fabricata, *Ephor.* 119.
 Minoa, civitas in Amorgo ins., *Androt.* 19.
 Minos, Jovis ex Europa f., III, 1, 1, 5; ab Asterione educatur, fratres, dissidio ob amorem Mileti orto, fugat, III, 1, 2, 1; I, 9, 1, 6; Pasiphaen ducit, III, 1, 2, 6.
 Minos II quod e mari editum fuerit, Neptuno sacrificaturum se promittit, quum Cretæ R. fieret, sed taurum editum servat, III, 1, 3, 1; II, 5, 7, 2; Neptuni iram excitat, III, 1, 4, 1; taurum ab Hercule capiendum curat, II, 5, 7, 3; Minotaurum labyrintho includit, III, 1, 4, 3; Glaucum f. a Polydo quærendum et in vitam revocandum curat, III, 3, 1, 5; Gratiis in Paro sacra facit, III, 15, 7, 7; Athenis bellum infert, Megara capta et Megæeo necato, III, 15, 8, 4; Scyllæ impietatem ultus, Athenienses septem pueros et totidem puellas, Minotaurum devorandos, quotannis mittere jubet, III, 15, 8, 8; *Hell.* 73; Procrin hospitio excipit, cum ea congregitur, III, 15, 1, 4; in Androgei memoriam certamen instituit, *Philoch.* 39; Dædalum persequens in Siciliam tempestate ejicitur, ibique diem obiit, *Clitod.* 5; Deucalionis pater, *Pher.* 43; cum Minoe Idæi Dactyli in Europam transierunt, *Ephor.* 65.
 Minotaurus s. Asterion, Tauri e Pasiphae f., Labyrintho includitur, III, 1, 4, 3; ei devorandi quotannis mittuntur ab Atheniensibus septem pueri et totidem puellæ, III, 15, 8, 8; capillos ei ereptos Neptuno sacrificat Theseus, *Pher.* 106; Minotaurus, Minoi dux copiarum, *Philoch.* 39.
 Minyæ, a Thehanis tributum accipiunt; ab Hercule ipsi pendere roguntur, II, 4, 11; Minyæ et Erginus Phrastorem et Laonytum Oedipi f. occidunt, *Pher.* 48.
 Minyas, Orchomeni filius, *Pher.* 84; pater Clymenes, III, 9, 2, 2; Persephonæ, *Pher.* 56.
 Minytus, Amphionis e Niobe f., ab Apolline trucidatur, III, 5, 6, 1 et 4.
 Miscera, urbs Sicaniæ, *Theop.* 250.
 Misgeles, gens Iberiæ ignota, *Hec.* 12.
 Misgomenæ, urbs Thessaliæ, *Hec.* 24.
 Mitrochitones appellabantur Siritæ, *Tim.* 62.

- Mnaso**, Phocensis, Aristotelis familiaris mille servos aluit, *Tim.* 67.
- Mnemosyne**, Titanis, I, 1, 3; Musarum e Jove mater, I, 3, 1, 5.
- Mnesarchus**, Pythagoræ pater, *Theop.* 67.
- Mnesicles**, architectus, *Philoch.* 98.
- Mnesileus**, Pollucis e Phœbe f., III, 11, 2, 2.
- Mnesimache**, Dexameni f., ab Eurytione, proco molesto, Herculis ope liberatur, II, 5, 5, 6.
- Mnestra**, Danaï ex Æthiopide filia, Ægii sponsa, II, 1, 5, 5.
- Mocarsus**, Thraciæ castellum, *Thcop.* 34.
- Mœræ**. Vide *Parcæ*.
- Molione**, Moli filia, Actoris uxor, e Neptuno parit Eurytum et Cleatam, *Pher.* 36.
- Molionidæ**, Actoris e Molione filii [Eurytus et Cleatus, quos vide] ad ludos isthmicos missi, ab Hercule necantur, II, 7, 2, 4; *Pher.* 36.
- Molorchus**, Cleonæus, Herculeum hospitio excipit, II, 5, 1, 2.
- Molossi**, Epiri gens, *Hec.* 78; *Theop.* 227.
- Molossiae** boves inusitatae magnitudinis, *Theop.* 43.
- Molossius** canis, II, 7, 3, 3.
- Molus**, Deucalionis nothus, III, 3, 1, 1.
- Molus**, Martis f., I, 7, 7, 3.
- Molus**, Molionæ pater, *Pher.* 36.
- Molybdana**, urbs Mastienorum, *Hec.* 10.
- Molycræ**, urbs circa Naupactum, *Hec.* 81.
- Molycria**, urbs Ætoliae, *Hell.* 111; *Ap. fr.* 168.
- Molys**, urbs Libyca, *Hec.* 321.
- Monile aureum** Venus Harmoniæ dat, *Hell.* 12; Jupiter dat Europæ, hæc Cadmo, *Pher.* 45.
- Monimus**, Pythionis f., Panticam in matrimonium petit, *Phyl.* 18.
- Monœcus**, urbs Liguriæ, *Hec.* 23.
- Mopsnestia**, a qua nominata sit, *Theop.* 111.
- Mopsus** vates, quæstionem solvit a Calchante propositam, *Pher.* 95; ejus filia, *Theop.* 111.
- Mopsus** Lydus Alergalin in lacum demergi jubet, *Xanth.* 11.
- Mora** apud Lacedæmonios quingentorum militum erat, *Ephor.* 140.
- More** Mandrobuli. Proverb. *Ephor.* 161.
- Morges**, rex Ænotrorum, qui ab eo nominati sunt Morgestes, *Ant.* 3, 7.
- Morgetes**, iidem ac Ænotri, *Ant.* 3.
- Μορία**, oleæ sacrae, *Philoch.* 102.
- Mors** [Θάνατος] a Sisyphe in vincula coniectus a Marte liberatur, *Pher.* 78.
- Moschii**, populus Asiæ, *Hec.* 185, 188; *Hell.* 109.
- Moses**, Judæorum dux, *Hell.* [?] 156; *Philoch.* 9.
- Mossynæci**, populus Asiæ, *Hec.* 192; eorum mos, *Ephor.* 81.
- Mothaces** Lacedæmoniorum qui sint, *Phyl.* 44.
- Motya**, urbs Siciliæ, *Hec.* 47; *Philoch.* 24.
- Motyle**, castellum Siciliæ, *Philoch.* 24.
- Mullus**, τριγλῆ, Hecatæ sacer, *Ap. fr.* 16.
- Munychia** in Attica locus a quo nominatus sit, *Hell.* 71.
- Munychus**, Pantaclis vel Panteuclis f., *Hell.* 71.
- Musæ**, Jovis e Mnemosyne filia, earum liberi, I, 3, 1, 5 sq.; Thamyryn, certamine victum, luminibus et cantu privant, I, 3, 3, 3; ænigma docent Sphingen, III, 5, 8, 4; Musarum numerus, *Ephor.* 162.
- Musæus**, Lunæ et Eumolpi filius, *Philoch.* 200.
- Museum** Athenarum, *Clitod.* 5.
- Musica** ad fraudem et deceptionem inter homines introducta, *Ephor.* 1.
- Multa** mentiuntur poetæ. Proverb. *Philoch.* 1.
- Mycalessus**, urbs Cariae, *Ephor.* 35.
- Mycenæ** unde nomen acceperint, *Hec.* 360; a Perseo monibus cinguntur, II, 4, 4, 4; parent Eurysithea, II, 4, 5, 8; Electryoni, Amphitryoni, II, 4, 6, 3; Sthenelo, *ibid.* § 5.
- Mycenæus** lucus, II, 1, 3, 4.
- Myceneus**, Spartonis f., *Acus.* 16.
- Myci**, populus ad Araxen fluvium in Asia, *Hec.* 170, 183.
- Myes**, urbs Ionica, *Hec.* 225.
- Mygdon**, Bebrycum R. Amyci frater, adversus Lycum et Herculeum bellum gerens, occumbit, II, 5, 9, 6.
- Mygisi**, urbs Cariae, *Hec.* 363.
- Mytæ**, urbs Siciliæ, *Hec.* 50.
- Mytisin**, gens Asiæ, *Hec.* 206.
- Mylon**, oppidum Ægypti, *Hec.* 270.
- Myndones**, gens Libyæ, *Ephor.* 149.
- Myndus**, urbs Cariae, *Hec.* 229.
- Myonesus**, urbs Ioniæ, *Hec.* 219; *Ephor.* 36.
- Myrgetæ** populus Scythicus, *Hec.* 155.
- Myricus**, urbs Troadis, *Hec.* 209.
- Myrina** vel Myrinus, unde Myrina urbs nominata, *Hec.* 104.
- Myrina**, urbs Lemni ins., *Hec.* 102, 104.
- Myrmex**, uxor Epimethei, *Hec.* 90.
- Myrmidon**, pater Erysichthonis, *Hell.* 17.
- Myrmidon**, e Pisidice Antiphum et Actorem gignit, II, 7, 3, 5.
- Myrrha**, ob Veneris contemptæ iram, congressum patris petit; a quo persequente fugiens, in arborem mutata, Adonidem parit, III, 14, 4, 2 sq.
- Myrtilus**, Mercurii, f., auriga Œnomaï; a Pelope in mare dejectus, *Pher.* 93.
- Myrtus** et smilax Cereri sacrae, *Ister* 25; myrto Thesmothetæ coronantur, *Ap. fr.* 21.
- Myscellus**, Achæorum dux, in Crotone condenda ab Archia, Syracusarum conditore, adjutus, *Ant.* 11.
- Mysi**, populus Asiæ minor., *Ephor.* 80; unde nomen nacti sint, *Xanth.* 8; e Thracia una cum Phrygibus in Asiam venientes supra fontes Caici prope Lydiam consederunt, *Xanth.* 8; Mysorum lingua mixta est e Phrygia et Lydica; Mysi aliquando circa Olympum habitaverunt, *Xanth.* 8; Mysi in Macedonia, *Hell.* 46.
- Mysia**, paret Lyco, II, 5, 9, 6; Teuthranti, III, 9, 1, 4; Telepho, III, 9, 1, 6.
- Mysia**, Thraciæ regio, *Xanth.* 8.
- Myso**, unus septem sapientum, *Ephor.* 101.
- Mysorum** prædam, proverb., *Dem.* 19.
- Mysta**, Seleuci Callinici amasia, *Phyl.* 29.
- Mysteria** ab Orpheo in Græciam transducta, *Ephor.* 65; Mysteria parva quo tempore primum instituta, *Ister* 20; vocis etymologia, *Ap. fr.* 11.
- Mystia**, urbs Samnitum, *Phil.* 40.
- Mysus**, in Lydorum lingua est arbor oxya, *Xanth.* 8.
- Mytilene**, urbs Lesbi maxima, *Hec.* 101; coloniam deducit in Ennum urbem, *Ephor.* 73.
- Mytilene**, Macaris filia vel Pelopis, *Hec.* 101.
- Myus**, urbs Ioniæ, *Ap. fr.* 48; quam Cares quondam tenebant, *Pher.* 111.
- Myus**, Atticus quidam, *Ap. fr.* 11

N.

- Nacone**, urbs Siciliæ, *Phil.* 27.
- Nagidus**, urbs inter Ciliciam et Pamphyliam, *Hec.* 252.
- Nagidusa**, insula Asiæ min., *Hec.* 252.
- Nagis**, conditor Nagidis urbis, *Hec.* 252.
- Nais**, Nympha, Magnetis uxor, I, 9, 6; Zethi f., Neitis portis nomen dedit, *Pher.* 102

- Nanas, Teutamidis f., sub quo Pelasgi a Græcis patria pulsi in Italiam transmigrarunt, *Hell.* 1.
- Nannium, meretrix Atheniensis, *Ap. fr.* 241.
- Nape, urbs Lesbi, *Hell.* 119, 120.
- Napetinus sinus in Italia, *Ant.* 4, 6.
- Narbon, urbs Celtica, *Hec.* 19.
- Narbæi, incolæ Narbonis urbis, *Hec.* 19.
- Narcissus, Amarynthi, Eretriensis, ab Epope interfectus, *Acus.* 21 a.
- Narmalis, urbs Pisidiæ, *Ephor.* 95.
- Naubolus, Iphiti pater, I, 9, 16, 8.
- Naucraria et Naucrarus, quid sit, *Clitod.* 8.
- Naupactica carmina auctorem habent Carcinum Naupactium, *Charon.* 5.
- Naupacti excubabis, proverb., *Theop.* 46.
- Naupactus, urbs Locridis, unde nomen acceperit, II, 7, 2, 8; *Ephor.* 14.
- Nauplius, Neptuni ex Amydone f., II, 1, 5, 13; ejus e Clymene, al. Philyra, al. Hesione progenies, II, 1, 5, 14; Augen ab Aleo patre vendendam accipit; Teuthrantidat, II, 7, 4, 3; Aeropen et Clymenen e Creta abducit; hanc uxorem habet, ex ea liberi, III, 2, 2, 1; nautis infestus, ipse naufragio perit, II, 1, 5, 13; Damastoris pater, *Pher.* 13.
- Nausicaa, *Hell.* 78; Telemachi uxor, *Hell.* 141.
- Nausimedus, Nauplii f., II, 1, 5, 14.
- Nausinicus, archon, *Philoch.* 126.
- Nausithoe, Nereis, I, 2, 7.
- Nausithous, Theseo navis gubernator, *Philoch.* 41.
- Naxii cum Chalcidensibus colonias in Siciliam deducunt, *Hell.* 50; bello Medico Græcis contra Persas auxilium, *Hell.* 81; *Ephor.* 113.
- Naxus et Megara antiquissimæ Græcorum in Sicilia civitates, a quo et quando conditæ, *Ephor.* 52.
- Neæra, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis cadit, III, 5, 6, 1.
- Neæra, Evadnes e Strymone mater, II, 1, 2, 1.
- Neandrea vel Neandrium, urbs Troadis, *Theop.* 310.
- Neæra, Perei f., Alei conjux, III, 9, 1, 3.
- Nebrophonus, Iasonis ex Hypsipyla f., I, 9, 17, 2.
- Nectanibius regnum Ægypti occupat, *Theop.* 111.
- Neis. V. Endymion.
- Neitæ portæ Thebarum a Zethi filia sic nominatæ, *Pher.* 102 c.
- Neleus, Neptuni e Tyro f., *Pher.* 59; a matre expositus, servatur; cum fratre jurgia habens, fugit; Pylum condit; Chloridem ducit; ex ea progenies; cui filiam Pero dare voluerit, I, 9, 9, 1 sqq., *Pher.* 56, 75; *Hell.* 64; Herculi lustrationem denegat, II, 6, 2, 3; equos mittit ad certamen ab Augea institutum, *Pher.* 57; ab eo cum filiis trucidatur, II, 7, 3, 1; pater Periclymeni, *Hell.* 10.
- Neleus, Codri filius, Miletum condit, *Ephor.* 32; Erythrās aliasque urbes, *Hell.* 63.
- Nelo, Danaï ex Æthiopide f., Menachi sponsa, II, 1, 5, 5.
- Nemea, paret Lycurgo, III, 6, 4, 1.
- Nemei ludi, Archemero instituti, III, 6, 4, 5.
- Nemertes, Nereis, I, 2, 7.
- Nemesis, Jovis congressum fugiens, in anserem mutata, nihilominus cum eo congressa, Helenam parit, III, 10, 2.
- Neocles, Themistoclis filius, *Phyl.* 64.
- Nemeus leo, Typhonis proles, ab Hercule necatur, II, 5, 1.
- Neon, Philippi amicus, *Theop.* 45.
- Neomenia Apollini sacra, *Philoch.* 178.
- Neomeris, Nereis, I, 2, 7.
- Neones, urbs Phocidis, *Androt.* 23.
- Neoptolemus, antea Pyrrhus, Achilles e Deidamia f., III, 13, 8, 2; Hermionen uxorem ducit; Delphos profectus, ut oraculum consulere, a Machæreo interfectus, *Pher.* 98; Eurypylum interficit, *Acus.* 27.
- Nepeæ, campus prope Cyzicum, *Ap. fr.* 147.
- Neplalion, Minois e Paria Nympha f., II, 5, 9, 3.
- Nephele, Athamantis uxor, Phrixum f. neci eripit, I, 9, 1, 1 sq.
- Nephus, Herculis e Praxithea f., II, 7, 8, 7.
- Neptunus, Croni e Rheæ f., a patre devoratur, I, 2, 5; effertur, I, 2, 1, 1; Crono victo, maris imperio potitur, I, 2, 1, 4; ejus liberi ex Amphitrite, I, 4, 6; quæ in Gigantomachia fecit, I, 6, 2, 4; liberi e Canace; ex Iphimedia, I, 7, 4, 2; e Tyro, quacum, Enipei forma indutus, congressus erat, I, 9, 8, 1; *Hell.* 10; *Pher.* 56, 59; Periclymeno facultatem formam mutandi concedit, I, 9, 9, 2; ejus e Bithynide f., I, 9, 20, 1; e Libye, II, 1, 4, 2; III, 1, 1, 2; odio in Inachum concitatus, Argolidis fontes exsiccat, II, 1, 4, 9; ex Amydone, cui aquam quærenti Lernaos indicat fontes, f., II, 1, 5, 13; Nereidum precibus commotus, Æthiopiam malis infestat, II, 4, 3, 3; Hippothoen in Echinades delatam comprimit, II, 4, 5, 4; Centauros nonnullos, ab Hercule fugientes, celat, II, 5, 4, 7; Pergamum, pretium pactus, munit; quo non soluto, diluvium Troiæ immittit, II, 5, 9, 10; *Hell.* 136; Erycis pater, II, 5, 10, 11; Alebionis et Dercyni, II, 5, 10, 9; Minois taurum efferrat, III, 1, 4, 1; ejus e Cerere proles, III, 6, 8, 7; e Cæneo et Alcione, III, 10, 1, 3; *Phyl.* 14; *Hell.* 56; Lycum in beatorum insulas deferat, *Apoll. ibid.*; pater Idæ, III, 10, 3, 5; ejus proles e Pero, III, 12, 6, 5; *Acus.* 22; e Salamine, III, 12, 7, 1; de congressu cum Thetide certat cum Jove; abstinet, III, 13, 5, 1; Pelio dat Balium et Xanthium, equos immortales, *ibid.* § 5; Erechtheum fretum Atheniensibus dat, III, 14, 1, 3; imperium urbis obtinere nequit; Atticam inundat, *ibid.* § 7; ejus ex Euryte f., III, 14, 2, 2; Martem in judicium vocat, *ibid.* *Hell.* 83; ejus sacerdos Butes, III, 15, 1, 2; e Chione pater Eumolpi, quem Benthescymæ educandum dat; ejus ex Amphitrite filia; evertit Erechtheum cum domo, III, 15, 4; cum Æthra congregitur, III, 15, 7, 3; ab Apolline pro Pythia accipit Tænarum, *Ephor.* 59; a Latona pro Delo accipit Calauriam, *Ephor.* 59; in nuptiis Pelei cum Thetide nuptialia dat equos, *Pher.* 16; pater Tragasi, *Hell.* 118; ex Alope pater Hippothoontis, *Hell.* 68; pater Erichthonii, *Hell.* 65; Phorbantis, *Hell.* 66; ex Arne pater Bœotii, *Hell.* 8; pater Thesei, *Hell.* 74; e Cercyra Phæacis pater, *Hell.* 45; Halirhotii, *Hell.* 69; ex Alcione Hyriei pater, *Hell.* 56; Agenoris, *Pher.* 40; Orionis, *ibid.* 3; Nauplii e Amydone, *ibid.* 13; Euryti et Cleati e Molione, *ibid.* 36; Antæi ab Hercule occisi, *ibid.* 33; Eurypyli, *ibid.* 35; Busiridis, *ibid.* 33; Neptunus Medicus in Teno insula cultus, ubi ejus statua a Telesio facta, *Philoch.* 184, 186; Hippus, *Androt.* 32; *Ægæus*, *Pher.* 115.
- Nereides, Nerei filii, I, 2, 7; Argonautas per Planctas ducunt, I, 9, 25, 2; de forma provocantur a Cassiopea, II, 4, 3, 3; Nereidum ara in Corcyra a Medea exstructa, *Tim.* 7.
- Nereus, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2.
- Nereus, Ponti f., I, 2, 6; ejus e Doride progenies, I, 2, 7, Herculi viam ad Hesperides monstrare cogitur, II, 5, 11, 4; *Pher.* 33.
- Neritus, mons Ithacæ, *Acus.* 30.
- Neritus, Perelai f., e Cephalenia in Ithacam migrat, *Acus.* 30.
- Nesæa, Nereis, I, 2, 7.
- Nessus, Centaurus, ab Hercule fugit ad Evenum fl., II, 5, 4, 7; quem trajecturos portat, II, 7, 6, 5; Dejaniram

- portat, quam vitaturus, ab Hercule transigitur, *ibid.* § 6; ejus sanguis pro philtro, *ibid.* § 7.
- Nestor, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1; apud Gerenios educatus, in perniciem fratrum servatur, I, 9, 9, 3; ducit Anaxibiam, I, 9, 10; ex ea liberi, *ibid.*; Antilochi pater, III, 10, 8, 2; Elin cum exercitu ingressus equos abigit ab Augea injuste subreptos, *Pher.* 57.
- Nestania, vicus Arcadiae (*quæ alius est Nostia*), *Ephor.* 58.
- Neuri, populus, *Ephor.* 78.
- Nice, Pallantis e Styge f., I, 2, 4.
- Nice, Thespil f., Nicodromi ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
- Nicesias, Alexandri assentator, *Phyl.* 8.
- Nicias, dux Atheniensium in Sicilia, *Philoch.* 112; cur nomen ejus in columna non sit inscriptum, *Phil.* 46; lapidibus a Syracusanis cooperitus, *ibid.* 46.
- Nicippe, Pelopis f., Stheneli conjux, II, 4, 5, 8.
- Nicippe, Thespil f., Antimachi ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Nicocles, Syracusanus, cujus filia Hieroni peperit Dinomenem, *Phil.* 45.
- Nicocles, Evagoræ filius; ejus luxuria, *Theop.* 126.
- Nicotheon, Cyprius, Evagoræ insidias struxit; fugit; ejus filia, *Theop.* 111.
- Nicodemus (Centoripinorum tyrannus), *Tim.* 135.
- Nicodromus, Herculis e Nice f., II, 7, 8, 4.
- Nicomachus, Aristotelis ex Herpyllide serva filius, *Tim.* 76.
- Nicostratus, Menelai ex Helena f., III, 11, 1.
- Nicostratus, Argivus, Persarum regis adulator, *Theop.* 135.
- Nicothoe. Vide Aellopus.
- Nilus, pater Argiopæ, *Pher.* 40; Nilus fluv., terminus Asiæ et Libyæ, *Hec.* 296; de ejus fontibus et incrementis, *ibid.* 278; *Ephor.* 108, 109.
- Nilus, urbs Egypti, *Hec.* 277.
- Ninæa, urbs Oenotrurum, *Hec.* 38.
- Niobe, Phoronei e Laodice f., II, 1, 1, 5; ejus e Jove progenies, *ibid.*; *Hec.* 375; *Acus.* 11, 12.
- Niobe, Tantalii f., Amphionis uxor, III, 5, 6, 1; Latonam injuria afficit, *ibid.* § 3; punitur, *ibid.* § 6; ejus progenies, *Pher.* 102 b; *Hell.* 54; Niobe non Tantalii fuit sed Assaonis filia, Philotti uxor; a patre tentata de rupe dedit se præcipitem, *Xanth.* 13; ejus filii flammis pereunt, *ibid.*
- Nisæa, navale Megaridis a Niso appellatum, *Hell.* 47.
- Nisæus, Dionysii superioris fil., Syracusarum imperio potitur; homo crapulae indulgens, *Theop.* 204, 213.
- Nisus, Pandionis f., III, 15, 5, 5, *Hell.* 47; Megarorum R., III, 15, 8, 1; *Philoch.* 35; a Scylla f. Minoi proditur, *ibid.* § 2.
- Nisyron, pars insulæ Co, I, 6, 2, 4.
- Noæ, urbs Siciliae, *Ap. fr.* 51.
- Noctua. Τις γλαυκὴ Ἀθήναζ ἤλαγε; Proverb., *Demo.* 5; Noctua in tetradrachmiis expressa, *Philoch.* 154.
- Nola, urbs Ausonum, *Hec.* 28.
- Nomadum Libyæ mores, *Hell.* 93.
- Nomadicæ Scytharum gentes, *Ephor.* 76.
- Νομοφύλακες, magistratus apud Athenienses, *Philoch.* 141 a; differunt a Thesmothetis, *ibid.* 141 b.
- Nonymna, oppidum Siciliae, *Phil.* 54.
- Nostia, vicus Arcadiae, *Theop.* 194.
- Notium, urbs Ioniæ, *Hec.* 220; *Theop.* 132.
- Notus, ventus, *Acus.* 3.
- Nox, rerum principium femininum, *Acus.* 1.
- Nubæ, gens Libyæ, *Ap. fr.* 115.
- Nueria, urbs Tyrreniæ, *Phil.* 41.
- Numeri orationis, quinam probandi, qui fugiendi sint, *Ephor.* 163.
- Numi ex aureis Victoriis cusi, *Philoch.* 121.
- Nycteis, Nyctei f., Labdaci e Polydoro mater, III, 5, 5, 1.
- Nycteus, pater Callistus, III, 8, 2, 2.
- Nycteus, Chthonii f., pater Nycteidis, III, 5, 5, 1; Antiope, *Pher.* 102; ob Antiope facinus et fugam se interim; Lycum ulcisci se jubet, II, 5, 5, 6.
- Nycteus, Hyriei e Clonia f.; ejus e Polyxo progenies, III, 10, 1, 4.
- Nyctimus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3; *Hec.* 375; solus e Lycaonidis servatur a Jove; eo rege diluvium fit Deucahioneum, *ibid.* § 6 sq.
- Nymphæ, Jovis e Themide filia, ad Eridanum habitantes, Herculem, Hesperidum poma investigantem, ad Neleum mittunt, II, 5, 11, 4; *Pher.* 33.
- Nymphæ, Jovis nutrices, I, 1, 6; Hylam rapiunt, I, 9, 19, 2; Perseum instruunt adversus Gorgones proficiscentem, II, 4, 2, 7.
- Nymphæ Dodonæ, Bacchi nutrices, *Pher.* 46; Bacchum propter Junonis timorem Inoi tradunt, *Pher.* 46; a Lycurgo fugatæ ad Thetin vel Thebas profugiunt, *ibid.*; iis aram exstruit Amphictyon, *Philoch.* 13.
- Nympharum ara in Coreyra ins. a Medea exstructa, *Tim.* 7.
- Nymphæi montis crater, *Theop.* 316.
- Nyrax, urbs Celtica, *Hec.* 21.
- Nyseides, Nymphæ, Nysam habitantes, Bacchi nutrices, in stellas mutata, Hyades vocantur, III, 4, 3, 9.
- Nysa vel Nysa, mons, I, 6, 3, 18; in Asia, II, 4, 3, 9.
- O.
- Oannes, bellua, *Ap. fr.* 67.
- Ὀεελισκολύχων, *Theop.* 299.
- Ocalea, urbs Bœotiae, II, 4, 11, 8; *Ap. fr.* 144.
- Ocalea, Mantinei f., Abantis uxor, II, 2, 1, 1.
- Oceanides, Oceani e Tethye filia, I, 2, 2, 1.
- Oceanus, Cæli f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus e Tethye ter mille filia, I, 2, 2, 1; *Acus.* 11 a; pater Triptolemi, I, 5, 2; *Pher.* 12; Idyia, I, 9, 23, 6; Inachis, II, 1, 1, 2; *Acus.* 11; Calirrhoe, II, 5, 10, 2; Meliboræ, III, 8, 1, 2; Pleiones, III, 10, 1, 1; Asopi, III, 12, 6, 5; Pitthonis, *Pher.* 22; Hesione, *Acus.* 7; Melia, *Acus.* 11; Oceanus Herculis fortitudinem experturus, *Pher.* 33 b.
- Ochimus, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
- Oculum, castellum Eretrienarium, *Theop.* 161.
- Ocypete, al. Ocypode, al. Ocythoe, Harpyia, I, 9, 21, 7.
- Ocypete, Danaï ex Pieria f., Lanpi sponsa, II, 1, 5, 8.
- Ocypete, Thaumantis f., I, 2, 6.
- Odessus, urbs ad Pontum, *Ap. fr.* 137.
- Odrysses, fluvius Asiæ, *Hec.* 202.
- Ὀεagri [Apollinis] e Calliope progenies, I, 3, 2, 1.
- Ōeanthe, urbs Locrorum, quam Ōeantliam nominat, *Hec.* 82, 83.
- Ōeantlia i. q. Ōeanthe, *Hec.* 82; *Hell.* 106.
- Ōeax, Nauplii e Clymene f., II, 1, 5, 14; III, 2, 2, 2.
- Ōebalus, Perieris f., III, 10, 4, 5; Arenæ pater, III, 10, 3, 5; ejus e Batia progenies, III, 10, 4, 5; pater Icarii, *Pher.* 90.
- Ōebotas, Dymæus, Olympionica, *Philoch.* 6.
- Ōechalia, urbs [Thessaliæ], Eurysto rege ab Hercule capitur, II, 6, 1, 1; II, 7, 7, 8; *Pher.* 34.
- Ōedantium, urbs Illyricorum, *Theop.* 203; incolæ Ōedantes, *Hec.* 66.
- Ōedipus, Laii ex Iocasta f., expositus (in Sicyonia regione, *Androt.* 31), a Polybi pastoribus servatus, a Perikra educatur; de origine dubius, Delphos adit, et, ne in patriam redeat, monitus, Thebas ignarus adit, Laium occidit; Thebas a Sphinge liberat [cum magna sociorum

- manu, *Philoch.* 174; rex sit, matrem ducit; comperto incesto Athenas abit [*Androt.* 31]; ejus et uxores et liberi [*Pher.* 48]; in eos dirae, III, 5, 7, 3 *sqq.*
- OEe, Cephali filia, Charopis uxor, *Philoch.* 75.
- OEe, demus Pandionidos tribus, *ibid.*
- OEme, Danae e Crino f., Arbeli sponsa, II, 1, 5, 9.
- Oivatoz τῆν χαράξαν. Proverb., *Demo* 6.
- OENE, s. OEnoe, urbs Argivorum, *Hec.* 343.
- OEneis tribus, *Ephor.* 37.
- OEneus, Egypti e Gorgone f., Podarces sponsus, II, 1, 5, 8.
- OEneus, fil. Phytii, pater Aetoli, *Hec.* 341.
- OEneus, Porthaonis f., Calydonis R. primus a Baccho vitem accipit; ejus ex Althaea et Periboea progenies, primitias diis offerens, Dianae obliviscitur; ad aprum, ab hac irata missum, conficiendum invitat principes, I, 8, 1, *sq;* regno privatur, I, 8, 6, 1; *Pher.* 83; ab Agrii filiis necatus, OEneoe urbi nomen dat, I, 8, 6, 3; excipit Herculem, II, 7, 6, 3; Alcmaeonem, III, 7, 5, 5.
- OEneoe, urbs Argolidis, ab OEneo vocatur, I, 8, 6, 3.
- OEnomaus, Hippodamiae pater, II, 4, 2, 1; ejus mors, *Pher.* 93.
- OEnomaus, Steropen ducit, III, 10, 1, 2.
- OEnone ins., unde Aegina dicta? III, 12, 6, 7; *cf. Pher.* 78.
- OEnone, Cebrenis f., Alexandri conjux, III, 12, 6, 1; artem vaticinandi a Rhea docta, marito, ne in Graeciam eam, persuadere nequit; ei vulnerato mederi non vult, post ejus mortem se suspendit, *ibid.*; mater Corythi, *Hell.* 126.
- OEnopion, I, 4, 3, 4; Bacchi f., *Theop.* 295.
- OEnotri ab OEnotro nominati, *Pher.* 85; primi Italiam incolunt, *Ant.* 3; Elymos Italia pellunt, *Hell.* 53; Siculos ejiciunt, *Ant.* 1.
- OEnotria, ejus urbes, *Hec.* 30 *sqq.*; ejus termini, *Ant.* 6.
- OEnotrus, Lycaonis progenies, in Italiam migrat, *Pher.* 85.
- OENus, oppidum Laconicum, *Androt.* 58.
- OENussae, insula Chio vicina, *Hec.* 100.
- OENus, Licymnii f., ab Hippocoontidis necatur, II, 7, 3, 2.
- OEstreble, Herculis ex Hesychia f., II, 7, 8, 6.
- OEsyme, Thraciae civitas, *Ephor.* 174.
- OETA mons, II, 7, 7, 13; *Ephor.* 10.
- OEtylus, Amphianactis f., *Pher.* 89.
- OEum. Duo sunt hujus nominis in Attica demi, *Philoch.* 76.
- Ogyges quo tempore vixerit, *Philoch.* 8; *Hell.* 62; *Acus.* 14.
- Ogygia, Amphionis e Niobe f., *Hell.* 54; Dianae telis perit, III, 5, 6, 1.
- Ogygiae, Thebarum portae, III, 6, 6, 1.
- Oicles, Argivus, Amphiarai pater, I, 8, 2, 4; Alcmaeonem insanientem excipit, III, 7, 5, 3; Herculis in expeditione contra Trojam socius perit, II, 6, 4, 1.
- Oixouris εἰς in templo Minervae, *Phyl.* 74.
- Oileus, Ajacis pater, III, 10, 8, 2.
- Oleae Minervae sacrae, *Androt.* 45; *Ister* 27.
- Olenias, OEnei f., a Tydeo fratre occiditur, I, 8, 5, 3; *Pher.* 83.
- Olenus, Anaxithea et Jovis filia, *Ister* 41.
- Olenus, urbs ab Oleno nominata, *Ister* 41; *Hell.* 111; *Ap. fr.* 166.
- Oleum ex lacte, quo Paones unguuntur, *Hec.* 123.
- Olius, Agenoris filius, Lycæ pater, *Pher.* 20.
- Olizon, urbs Thessaliae, *Hec.* 110.
- Olyca, urbs Macedoniae, *Theop.* 60.
- Olympia, festum in Olympo Thessaliae agi solitum, *Ap. fr.* 35.
- Olympias, Alexandri mater, genus retulit ad Pyrrhum; Achilles filium, *Theop.* 232.
- Olympici templi procuratio primum erat Achaeis, deinde Eleis, *Ephor.* 15.
- Olympicum certamen ab Hercule instituitur, II, 7, 2, 6; ab Iphito, *Ephor.* 15.
- Olympus, Herculis ex Euboea f., II, 7, 8, 4.
- Olympus, Marsyæ pater, I, 4, 2, 1.
- Olympi montes sex, *Ap. fr.* 35.
- Olympusa, Thespii filia, Halocratis ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
- Olynthiacum bellum, *Philoch.* 132.
- Omarium, urbs Thessaliae, *Theop.* 153.
- Ομπροι (obsides) unde dicti, *Theop.* 38.
- Ομπρολάκτες, *Philoch.* 92, 93.
- Ομπροίος Jupiter, *Ister* 10.
- Omphace, urbs Siciliae, *Philoch.* 21.
- Omphale, Iardani f., Lydiae R. Tmoli conjux, Hercule emto servo utitur, II, 6, 3, 1; *Pher.* 34; volens Hercules apud Omphalem remansit, *Ephor.* 9; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 10.
- Onaris, dux Bisaltarum in bello contra Cardianos, *Charon* 9.
- Onchestus, Megarei pater, *Hell.* 47.
- Onchestus, Agrii f., Diomedem fugiens, in Peloponnesum venit, I, 8, 6, 1.
- Onchestus, urbs, III, 15, 8, 1; in ea templum Neptuni, II, 4, 11, 2.
- Onesippus, Herculis e Chryseide f., II, 7, 8, 3.
- Oniabates, urbs Egypti, *Hec.* 271.
- Onites, Herculis e Deianira f., II, 7, 8, 9.
- Onocarsis, Thraciae locus amoenissimus, *Theop.* 33.
- Onomarchus Phocensis, puerorum amoris deditus, *Theop.* 182; templi Delphici donaria diripit, *Ephor.* 155; Coroneam capit, *ibid.* 153.
- Opheltes, Lycurgi f., I, 9, 14.
- Ophryneum, urbs Troadis, *Androt.* 12.
- Opiae, populus Indiae, *Hec.* 175.
- Opici cum OEnotris Siculos ex Italia expellunt, *Ant.* 1; Campaniam habitant; iidem et Ausones appellantur, *Ant.* 8.
- Opis, virgo Hyperborea, I, 4, 5.
- Opleus, Neptuni f., I, 7, 4, 2.
- Opus, urbs Locridis, *Hell.* 57; *Ap. fr.* 148.
- Orae maritimae ad locorum descriptionem praecipua opera, *Ephor.* 56.
- Orbitae, gens Indica, *Ap. fr.* 116.
- Orbis terrarum forma et divisio, *Ephor.* 38.
- Orchomenus in Thessalia, *Hell.* 49.
- Orchomenus, Minyarum urbs in Boeotia, *Theop.* 264; Gratiarum cultu celebris, *Ephor.* 68; ab Atheniensibus capta, *Hell.* 49.
- Orchomenus, Eurypyli f., Pheretis pater, *Acus.* 27.
- Orchomenus, Minyae pater, *Pher.* 84.
- Orchomenus [Phocensis], Elaræ pater, I, 4, 1, 4; *Pher.* 5.
- Orchomenus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3; *Hec.* 375.
- Orci galea, *Pher.* 26.
- Orestae, gens Molossica, *Hec.* 77.
- Oreste, urbs Euboeae, *Hec.* 107.
- Orestes, Agamemnonis f., II, 8, 2, 5; ejus nutrix, *Pher.* 96; matrem occidit, *Hell.* 83; de eo iudicium in Areopago, *Hell.* 82, 83; a Furiis actus in templum Dianae fugit, Orestae urbi nomen dat, *Pher.* 97; Tisameni pater, II, 8, 2, 4.
- Orestes, coloniam in Aelidem ducit, *Hell.* 114.
- Orestes, Acheloi f., I, 7, 3, 5.
- Oresteum urbs ab Oreste nominata, *Pher.* 97.

Crestheus, Deucalionis filius, Phylti pater, in Aetoliam venit, *Hec.* 341.
 Oreus, urbs Euboeae, *Ap. fr.* 146.
 Oreus in Euboea, quo Athenienses coloniam deduxerunt, *Theop.* 164.
 Orgalema, urbs ad Istrum, *Hec.* 152.
 Ὀργᾶνες, *Philocho.* 94.
 Orgia, hujus vocis etymologia, *Ap. fr.* 11.
 Orgomenae, urbs Illyriae, *Hec.* 152.
 Oria, Thespiae f., Lanomenis ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
 Orichalcum a quo nominatum? *Theop.* 177.
 Oricus, urbs Epiri, *Ap. fr.* 145; *Hec.* 75; a Colchis habitata, *Tim.* 53.
 Orion, Neptuni ex Euryale f., *Pher.* 4; *Ister* 37; a Diana necatur, I, 4, 3, 1.
 Oritae, gens Indica, *Ap. fr.* 121.
 Orithyia, Erechthei e Praxithea f., *Phanod.* 3; a Borea rapitur, *Acus.* 23; *Pher.* 104; III, 15, 1, 2; III, 15, 2, 1; ejus progenies, *Acus.* I, 1; *Apoll.* I, 1.
 Ormenium, oppidum, Amyntori paret, II, 7, 7, 5.
 Oromasdes, *Theop.* 71.
 Orontes, cum quo Evagoras transigit, *Theop.* 111.
 Orontopagas, sub Dario tribunus, *Pher.* 113.
 Orpheus, Oeagri f., al. Apollinis, ejus cantus. Eurydicen, uxorem frustra ex inferis petit, I, 3, 2; Argonauta, I, 9, 16, 8 (non fuit inter Argonautas, *Pher.* 63; Argonautas a Sirenibus detinet, I, 9, 25, 1; a Manadibus dilaceratus, ad Pieriam sepultus est, I, 3, 2, 3; vates fuit, *Phil.* 190, 191; Orpheus in Thracia fuit nullus, *Androt.* 36; eodem tempore quo Idæi Dactyli in Europam cum Minoe transierunt, ceremonias et mysteria in Graciam transducit, *Ephor.* 65; Dorionis pater, *Hell.* 6.
 Orsallice, Cinyrae e Metharme f.; ei irascitur Venus, III, 14, 3, 4.
 Orseis, Nympha, Hellenis uxor, I, 7, 3, 1.
 Orsilochus, Polybi frater, pater Medusae, *Pher.* 47.
 Ortygia, Hyacinthi f., ab Atheniensibus immolatur, III, 15, 8, 5.
 Orthagoras, vates, Timoleontis amicus, *Ephor.* 156; *Tim.* 130, 131.
 Orthrus, Typhonis ex Echidna progenies, Geryonis canis, II, 5, 10, 3; ab Hercule necatur, *ibid.* § 6.
 Ortygia Arethusa fonte clara, *Tim.* 52.
 Ortygia, antiquum nomen Deli ins., *Phanod.* 1.
 Osciophori, *Philocho.* 44; a Theseo electi, *Ister* 13.
 Osciophoria a Theseo instituta, *Demo.* 4.
 Osiris, bos a Baccho ex India adductus, *Phyl.* 80; a sacerdotibus nominatus Hysiris, *Hell.* 154.
 Ossa, mons, I, 7, 4, 5.
 Ostanes, magorum nomen, *Xanth.* 29.
 Ostracismus, *Androt.* 5; *Philocho.* 79 b.
 Othreis, Hellenis uxor, ejus progenies, *Hell.* 10.
 Othrys mons, *Pher.* 75; *Hell.* 16.
 Otices in Cypro, *Ephor.* 134.
 Otus, Neptuni f. (cum fratre Ephialte: Aloada), Dianam procat, I, 7, 4, 5.
 Oxyartes, Persa, *Phyl.* 35.
 Oxylus, ab Aetolo oriundus, Heraclidas in reditu efficiendo adjuvat, *Ephor.* 15; II, 8, 3, 5; in Elis regnum restituitur, *Ephor.* 15, 16; ejus statua in foro Eleorum, *ibid.* 29.
 Oxylus, Martis a Prologenia f., I, 7, 7, 2.
 Oxyporus, Cinyrae e Metharme f., III, 14, 3, 4.
 Oxythemis Demetrii Poliorcet. amicus, *Phyl.* 6.

P.

Pactyas, Lydius, Mitylenam, inde in Chium profugit; a Cyro capitur, *Charon.* 1.
 Pactye, oppidum Chersonesi Thraciae, *Hell.* 88.

Padalirii sepulcrum in Dauntia, *Tim.* 15; Padalirius ancilla dat, *ibid.*
 Padus; locorum circa hunc Timaeus ignarus, *Tim.* 41.
 Pagan. le Pagan, exclamatio eorum qui pugnam initium sunt. Ejus origo, *Ephor.* 70.
 Paeniensium demum duo, *Ister* 31.
 Paeones brytum bibunt et parabiam; oleo ex lacte unguuntur, *Hec.* 123; pocula ex bovum cornibus confecta, *Theop.* 43.
 Paenidarum demus, *Ister* 31.
 Pagae, locus Megaridis, *Hell.* 72.
 Pagasae, navale Phaeacorum, *Theop.* 61.
 Palaeon. Vide Melicertes.
 Palaeon, Hercules ex Autonoe f., II, 7, 8, 12.
 Palaeon, Vulcani s. Aetoli f., I, 9, 16, 8.
 Palamedes, Nauplii e Clymene f., II, 1, 5, 14; III, 2, 2, 2. Παλλιονοί, *Theop.* 146.
 Palladium, signum, Illo coelitus datum; ejus historia, III, 12, 3, 4; nominis origo, *Pher.* 101; Palladia plura fuerunt, *Phyl.* 79; judicium ad Palladium, *Phanod.* 12.
 Pallantidas quomodo Theseus interemerit, *Philocho.* 36.
 Pallas, dea. Vide Minerva.
 Pallas, Crii f., I, 2, 2, 4; ejus e Styge progenies, I, 2, 4.
 Pallas, Gigantum unus, cujus occisi pelle se induit Minerva, I, 6, 2, 3.
 Pallas, Lycanion f., III, 8, 1, 3.
 Pallas, Pandionis f., III, 15, 5, 5. Vide Pandionidae.
 Pallas, Tritonis f., a Minerva occiditur; ejus simulacrum Palladium, III, 12, 3, 6 sqq.
 Pallene, I, 6, 1, 3.
 Pallene, demus Atticae, *Androt.* 42.
 Pammon, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
 Pamphaes, Ionius, Theoccharidae f., Crusi amicus, cui argentum praebet; postea ab eo in summo honore habetur, *Xanth.* 19, p. 41.
 Pamphilus, Agimii fil., *Ephor.* 10.
 Pamphyli, populus Asiae minoris, *Ephor.* 80.
 Pamphylia, Mopsi filia, *Theop.* 111.
 Pamphylia a qua nomen habeat, *Theop.* 111.
 Pamphylus, Agimii f., bello Heraclidarum cum Peloponnesiis occidit, I, 8, 3, 5.
 Pan, Jovis e Thymbride f., Apollinem docet artem vaticinandi, I, 4, 1, 3.
 Panactum, castellum Atticum, *Androt.* 8.
 Panathenaea ab Erichthonio instituta, *Hell.* 65; *Ister* 3, 7; *Pher.* 20; *Androt.* 1; *Ap.* III, 14, 6, 9; ab Aegeo celebrantur, III, 15, 7, 4.
 Pandion, Aegypti ex Hephaestina f., Callidicen sponsam habet, II, 1, 5, 9.
 Pandion I, Erichthonii e Pasithea f., Atticae R. Sub eo Bacchus et Ceres in Atticam veniunt; Tereo, bello adversus Labdacum, socio, filias deinceps in matrimonium dat; ejus ex Zeuxippe progenies, I, 14, 7 sqq.
 Pandion II, Cecropis II e Metiadusa f., Atticae R.; a Metionidis pulsus Megaram fugit, Peliam ducit, a Pyla regnum accipit, III, 15, 5, 4 sq.; ab eo Pandionidae.
 Pandion, Phinei e Cleopatra f., a patre excacatur, III, 15, 3, 1.
 Pandionidae, Pandionis filii, post patris obitum Athenas reversi Metionidas pellunt, res inter se partiuntur, III, 15, 6.
 Pandora, prima femina, Pyrrhae ex Epimetheo mater, I, 7, 2, 1.
 Pandorus, Erechthei f., III, 15, 1, 2; *Phanod.* 3.
 Pandosia, urbs Cassiopeae, *Theop.* 49, 228.
 Pandosia, Lucanorum urbs, in qua Alexander, rex Epiri, occubuit, *Theop.* 233.
 Pandrosium, in Attica, III, 14, 1, 4.

- Pandrosus, Cecropis ex Agraulo filia, III, 14, 2, 1; Erichthonium a Minerva acceptum custodit, III, 14, 6, 6.
 Pangæus, Thraciæ m., III, 5, 1, 7.
 Panhellènes, *Ap. fr.* 172.
 Panope, Nereis, I, 2, 7.
 Panope, Thespii f., Threpsippæ ex Hercule mater, II, 7, 8, 1.
 Panopei, quorum tyrannus Tityus, *Ephor.* 70.
 Panopeus, contra Teleboas it cum Amphitryone, II, 4, 7, 3.
 Panoptes. *Vide* Argus.
 Pantacles vel Panteucles, Munychi pater, *Hell.* 71.
 Pantæni filius, Periclis adversarius, *Theop.* 98.
 Pantica, Cypria, puella formosissima a Monimo in matrimonium petita, *Phyl.* 18.
 Panticape (in Scythia), *Ephor.* 78.
 Paphlagonēs, populus Asiæ minoris, *Ephor.* 80; iis imperat Phineus, *Pher.* 68.
 Paphlagonia in multas ditiones divisa, *Theop.* 201.
 Paphus, urbs Cypri, a Cinyra conditur, III, 14, 3, 4.
 Parabia ex milio et conyza facta bibitur a Pæonibus, *Hec.* 123.
 Paralus, sacra triremis, *Philoch.* 130 a, b.
 Paralus heros, a quo paralus navis nomen accepit, *Phyl.* 38.
 Parasiti Herculis, *Clitod.* 11; *Philoch.* 156.
 Parcæ, Jovis filiæ, I, 3, 1, 2; in Gigantomachia, I, 6, 2, 5; Typhonem fallunt, I, 6, 3, 10; mortem Meleagro prædicunt, I, 8, 2, 1; quid annuerint Alcestidi? I, 9, 15, 2.
 Παρέρρατοι, Athenis, *Philoch.* 90.
 Parix, Nymphæ, e Minoe liberi, III, 1, 2, 6.
 Παρταγίδες, modi citharædici, *Ap. fr.* 210.
 Pariani cum Lampæacenis de sinibus contendunt, *Charon* 10.
Paricane, urbs Persica. *Hec.* 180.
 Pariorum colonia Pharus, *Ephor.* 150; Pariorum fides, *ibid.* 107.
 Paris s. Alexander, Priami f. ex Hecuba, expositus servatur, ad parentes redit, III, 12, 5, 7; OEnonen ducit, III, 12, 6, 1; contra hujus auctoritatem Græciam petit, Helenam rapit; ejus mors, III, 12, 6, 2 sq.; *Acus.* 26; de ejus nominibus, III, 12, 5, 9; Arisham ducit, Merope f., *Ephor.* 21; ex OEnone pater Corythi, *Hell.* 126; ab Achille et Patroclo in Thessalia ad Sperchium fluvium pugna vincitur, *Ister* 12.
 Paris, Lysimachi amicus, *Phyl.* 6.
 Parnasii, *Ephor.* 70.
 Parnasiorum tyrannus Pytho, *Ephor.* 70.
 Parnassus mons, *Hell.* 94; *Pher.* 63.
 Parnassus heros monti nomen dedit, *Hell.* 94.
 Paropamisus, mons Indiæ, *Ap. fr.* 117.
 Paropotamii, vicus Bæotix, *Theop.* 264.
 Paros, ins. a Minois filiis habitatur, II, 5, 9, 3; sacra Graitiis a Minoe in illa facta, cum more inde ducto, III, 15, 7, 7; ab Miltiade vastata, *Ephor.* 107.
 Parparon, regio in Asia Eolica, *Ap. fr.* 52; *Androt.* 9.
 Parthaon. *Vide* Portlhaon.
 Παρθένος, Erechthel filia sex, *Phanod.* 3.
 Partheniæ qui fuerint, *Ant.* 14; *Ephor.* 53; seditionem movent, *ibid.* 53; Achivis in Italia contra barbaros bellum gerentibus auxiliantur, et condunt Tarentum, *ibid.*
 Parthenius mons, II, 7, 4, 1; III, 9, 1, 4.
 Parthenopæus, Milanionis al. Maris ex Atalante f., III, 9, 2, 9; unus VII ducum, III, 6, 3, 3; Nemeis victor, III, 6, 4, 5; ab Amphidico s. Periclymeno necatur, III, 6, 8, 2; Promachi pater, III, 7, 2, 5.
 Parthenopæus, Talai f., I, 9, 13, 1; ejus progenies, *ibid.*
 Parthenope, Stymphali f., Everis ex Hercule mater, II, 7, 8, 12.
 Parthus, urbs Illyriæ, *Ap. fr.* 66.
 Pascas, Argivus, qui Macedonum partibus favebat, *Theop.* 257.
 Pasiphae, Solis e Perseide f., Minois uxor, III, 1, 2, 6, 1; 9, 1, 6; Asterii s. Minotauri e Tauro, quocum Dædali (III, 1, 4, 2; III, 15, 9, 2) ope congressa erat, mater; dolo utitur ad amplexus mariti pellicibus perniciosos reddendos, III, 15, 1, 5.
 Pasithea, Nais Nympha, uxor Erichthonii, III, 14, 6, 10.
 Passanda, locus in Thracia, *Ephor.* 88.
 Passargadæ, *Ap. fr.* 138.
 Patara, urbs Lyciæ, *Hec.* 242.
 Patarmides, rex Ægypti, *Hell.* 151.
 Patarus, filius Apollinis et Lyciæ, *Hec.* 242.
 Patrasis, urbs Pontica, *Hec.* 198.
 Patro, Thespii f., Archemachi ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
 Patroclus, Herculis e Pyrippe f., II, 7, 8, 6.
 Patroclus, Menetii f., III, 10, 8, 2; Clysonymo necato, cum patre ad Peleum fugit, Herculis adversus Trojanos comes, III, 13, 8, 6; *Hell.* 57; Helenæ procus, III, 10, 8, 2.
 Patrosus Jupiter. *Vide* Jupiter.
 Patroclus Ægyptiacæ classi a Ptolemæo Lagi filio [vel Ptol. Philadelpho] præfectus Atheniensibus contra Antigonom Gonatam auxiliatur, *Phyl.* 1.
 Pausanias, qui una cum Philippo regno Macedonia potiturus erat, *Theop.* 32.
 Pausanias, Themistoclem in prodicionis societatem vocat, *Ephor.* 114.
 Pax, Jovis f., I, 3, 1, 2.
 Pazates, magorum nomen, *Xanth.* 29.
 Pedaritus harmosta, *Theop.* 9.
 Pedias, Menytis f., Cranai uxor, III, 14, 5, 2.
 Pegasis s. Pedasis Nympha, III, 8, 1, 3.
 Pegasus, equus alatus, Medusæ e Neptuno proles, II, 4, 2, 12; Bellerophontem, Chimæram interfecturum, per aerem vehit, II, 3, 2, 1.
 Pelagon, Asopi e Metope f., III, 12, 6, 5.
 Pelagon, Phocensis, e cujus armentis (*Hell.* 8) bos Cadmum ad locum urbis condendæ ducit, III, 4, 1, 2.
 Pelasgi, unde nomen traxerint, II, 1, 1, 7; *Philoch.* 8; Dolionnm hostes, I, 9, 18, 1; a prima stirpe Arcades, quomodo magnum sibi nomen comparaverint, *Ephor.* 54; Athenarum arcem muro circumdant; ejus rei mercedem accipiunt regionem sub Hymetto monte; inde ab Atheniensibus injuste expelluntur, *Hec.* 362; a Græcis patria expulsi in Italiam transgrediuntur, Crotonem urbem capiunt; Tyrreniæ regioni nomen dant, *Hell.* 1; in Italia Ligures sedibus expellunt, *Phil.* 2.
 Pelasgia; antiquum nomen Peloponnesi, *Acus.* 11; *Ephor.* 54.
 Pelasgiotis, II, 4, 4, 1; *Hell.* 28.
 Pelasgus, Jovis e Niobe f., *Acus.* II, 12; al. indigena, II, 1, 1, 7; III, 8, 1, 1; ejus e Melibæa al. Cyllene progenies, III, 8, 1, 2; *Hec.* 375; e Dejanira pater Lycaonis, *Pher.* 85.
 Pelasgus, Triopæ f., cum Iaso regnum dividit; quæ ei regio contigerit, *Hell.* 37; ex Menippe pater Phrastoris, *ibid.* 1; Larissæ pater, *ibid.* 29.
 Peleus, Phthiote, Æaci ex Endeide f., III, 12, 6, 8; amicus non vero frater Telamonis, *Pher.* 15; Argonauta, I, 9, 16, 8; Phoci a Telamone cæsi consocius, ab Æaco pellitur, III, 12, 6, 12; ad Eurytionem fugit, Pythiæ parte potitur, Antigonom ducit, ex ea progenies, III, 13, 1, 1; *Pher.* 16, 17; cum Atalante certat, III, 1, 3, 3,

- 1; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Eurytionem imprudens necat, ab Aeasto Iustratur, III, 13, 2, 1 *sq.*; Asylamiae amores recusat, III, 13, 3, 2; ab ea coram Aeasto marito stupri accusatus, ab hoc inermis in venatione relinquitur, *ibid.* § 4 *sq.*; in Centauros incidens a Chirone servatur, *ibid.* § 9; Thetis ducit, III, 13, 5, 1; *ibid.* 16; filium e Thetide immortalem reddi impedit, III, 13, 6, 2; Iolcum expugnat, *ibid.* 18; Asylamiam ulciscitur, III, 13, 7; Polymela pater, III, 13, 8, 5; Menetium et Patroclum excipit, *ibid.*
- Pelia, Pylae f., Pandionis II uxor, III, 15, 5, 3.
- Pelias, Neptuni e Tyro f., *Pher.* 59; a matre expositus, servatur; Sidero novercam interimit; Junonem contemnit; cum Neleo fratre iurgia habet, I, 9, 8, 1 *sq.*; *Pher.* 56; in Thessalia habitat; ejus ex Anaxibia al. Philomache liberi, I, 9, 10; cui dare voluerit Alcestidem filium, I, 9, 15, 1; Iolci post Cretheum R., I, 9, 16, 1; tutor Jasonis, *Pher.* 59; ex oraculo ad aureum vellus petendum Jasonem mittit, I, 9, 16, 5; Aesonem cum uxore et f. perdit, I, 9, 27, 1; Medae dolis interficitur, I, 9, 27, 4; ludi in ejus honorem facti, III, 9, 2, 4.
- Πελιάς, catinus ligneus, *Ap. fr.* 227.
- Pelion mons, II, 5, 4, 5; III, 13, 3, 5.
- Pelopaa, Cygni e Marte mater, II, 7, 7, 5.
- Pelopaa, Amphionis e Niobe f., Dianae telis confoditur, III, 5, 6, 1 *sq.*; *Pher.* 102, 6.
- Pelopaa, Peliae f., I, 9, 10.
- Peloponnesiaci belli caussa, *Ephor.* 119.
- Peloponnesii Heraclides superant, II, 8, 2, 5.
- Peloponnesus paret Phoroneo, Apidi, a quo Apia dicitur, II, 1, 1, 5; Tisamenos, II, 8, 2, 5; a Pelagis habitata Argos vocatur, II, 1, 2, 1; Heraclidarum tempore peste vexatur, II, 8, 2, 2; Peloponnesus universa antiquissimis temporibus a barbaris habitata, *Hec.* 356.
- Pelops, Elei f., II, 5, 1, 7; Tantalus e Glytia f., *Pher.* 93; Hippodamiam ducit, *ibid.*; *Theop.* 339; Cillam urbem condit, *ibid.*; Myrtilum in mare dejecit, *Pher.* 93; pater Lysidices, II, 4, 5, 4; Nicippes, II, 4, 5, 8; Atrei et Thyestis, II, 4, 6, 5; *Hell.* 42; Coprei, 5, 1, 7; Chryssippi, a Laio, quem exceperat, rapti, III, 5, 5, 12; *Hell.* 42; Alcathoi, III, 11, 7, 2; Pitthei, III, 13, 7, 1; Amphibia, *Pher.* 31; Mytilenes, *Hec.* 101; Argii, *Pher.* 93; Arcadium debellat, Stymphalum necat, Heladi sterilitatem parat, III, 12, 6, 10; ei ab Hercule ara exstruitur, II, 7, 2, 6; Pelops Paphlagonius fuit, *Ister* 59.
- Pelor, quinque Spartorum superstium unus, III, 4, 1, 7; *Hell.* 2; *Pher.* 44.
- Penates Romanorum; de eorum forma et habitu, *Tim.* 20.
- Peneleus, Leiti f., Helena prociis, III, 10, 8, 2.
- Peneleus, Hippaluni f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
- Penelope, Icarii e Periboea f., *Pher.* 90; Ulyssis uxor, III, 10, 6, 1; III, 10, 9, 3.
- Penestae, Thessalorum servi, *Theop.* 134.
- Peneus fl. in Elide, ab Hercule derivatur, II, 5, 5, 3.
- Peneus, Menippae, Pelasgi uxoris, f., *Hell.* 1; Hypsei pater, *Pher.* 9; Iphidis pater, *Hell.* 10.
- Pentaploa, poculi species, *Philoch.* 43.
- Pentathlus, Cnidius, dux coloniae in Siciliam deductae, *Ant.* 2.
- Penthesilea cur Trojam venerit, *Hell.* 145.
- Pentheus, Echionis ex Agave f., post Cadmum Thebarum R. a matre, Bacchico furore correpta, dilaniatur, III, 5, 2, 2.
- Penthibus, Bori f., ex Anchirrhoe pater Andropompi, *Hell.* 10.
- Peparethorum donarium in templo Delphico, *Theop.* 182.
- Pephrum, urbs Laconica, *Ap. fr.* 139.
- Pepredo, Phorci f., II, 4, 2, 3; *Pher.* 26.
- Peplum a Minerva Harmoniae datum, postea a Polynice Argiae, *Hell.* 12.
- Perdiccas, Alexandri amicus; gymnycorum exercitiorum studiosus; ejus luxuria, *Phyl.* 41.
- Perdiccas, [qui ante Archelaum regnavit] quot annos regnaverit, *Theop.* 31; *Philoch.* 103.
- Perdix, Dardali soror; Tali mater, III, 15, 9, 1.
- Peregrinorum militum exercitus in Corintho [Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ], *Philoch.* 150.
- Perelaus, pater Ithaci et Neriti, *Acus.* 30.
- Pereus, Elati e Laodice f., Nearae pater, III, 9, 1, 2.
- Pergamum ab Apolline et Neptuno muris cingitur, *Hell.* 136.
- Pericles, Biantis e Perone f., *Pher.* 75.
- Periander imperium tyrannicum instituit, *Ephor.* 106; quomodo auream statum deo Olympiae dedicaverit, *ibid.*; controversiae inter Athenienses et Mytilenaeos iudex, *Ap. fr.* 78; Achilleum exstruit, *Tim.* 49.
- Periapis, Pheretis f., Patrocli e Menetio mater, III, 13, 8, 5.
- Periboea, Alcathi f., Telamonis uxor, III, 12, 7, 2.
- Periboea, Hipponoi f., Oenei conjux, I, 8, 4.
- Periboea, Nymphis Nais, Icarii conjux, III, 10, 6, 1.
- Periboea, Polybi uxor, a pastoribus accipit infantem inventum, qui erat Laii f., Oedipum appellat, educat, III, 5, 7, 3.
- Pericles, Lyciorum rex, *Theop.* 111.
- Periclis in gerenda rep. adversarius Pantani filius, *Theop.* 98; Euboram subigit, *Philoch.* 89; Samum obsidione cingit, *Ephor.* 117; quum viginti talenta in res necessarias a se impensa diceret, a Lacedaemoniis putatur Cleandridem et Plistoanactem corrupisse, *Ephor.* 118; quum rationes populo reddere non posset, Alcibiadis utitur consilio, *ibid.* 119; oratione Athenarum potestatem demonstrans suadet Atheniensibus, ne Lacedaemoniorum postulatis cederent, *ibid.*; Olympius dictus, *ibid.*
- Pericles, unus imperatorum Atheniensium in proelio ad Arginusas, *Philoch.* 121.
- Periclymenus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1; e Pisidice pater Bori, *Hell.* 10; formam mutandi facultate a Neptuno praeditus; ab Hercule cum fratribus caeditur, *ibid.* § 2 et II, 7, 3, 1; Argonauta, I, 9, 16, 8; persequitur Amphiarum, III, 6, 8, 6.
- Periclymenus, Neptuni f., Parthenopaeum necat, III, 6, 8, 2.
- Perieres, Aoli al. Cynortae f., I, 7, 3, 4; III, 10, 4, 5; Messeniae R. Gorgophonen ducit, I, 9, 5; III, 10, 3, 4; pater Apharei et Leucippi, III, 10, 4, 5; Oebali, *ibid.*; Bori, III, 13, 1, 2.
- Perieris, Menoecei auriga, Clymeno vulnerato, patriae malum parat, II, 4, 11, 2.
- Perigune (?), Sinidis f., Thesei uxor, *Pher.* 109.
- Perilaus, Icarii e Periboea f., III, 10, 6, 1.
- Perimede, Aoli f., Acheloi conjux, I, 7, 3, 4.
- Perimede, Licymnii conjux, soror Amphitryonis, II, 4, 6, 6.
- Perimede, Eurysthei f., ab Atheniensibus immolatur, II, 8, 1, 3.
- Perinthis obsessio, *Ephor.* 157.
- Periphas, Euryganiae pater, *Pher.* 48.
- Periphas, Aegypti e Gorgone f., Actae sponsus, II, 1, 5, 8.
- Periphetes (Corynetes dictus) Vulcani ex Anticlea f., ad Epidaurum habitans praedo, clava spoliatur a Theseo,

- III, 16, 1, 3.
 Peristhenes, Ægypti e Caliane f., Electræ sponsus, II, 1, 5, 8.
 Peristhenes, Damastoris filius, Androthoes uxor, Dictyis et Polydectæ pater, *Pher.* 13, 26.
 Περιστήνης qui vocetur, *Ister* 32.
 Perithodæ, demus Oëneidis tribus, *Ephor.* 37.
 Pero, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1; *Pher.* 75; conjux Biantis, I, 9, 13, 1.
 Pero, Asopi fl. e Neptuno mater, III, 12, 6, 5; *Acus.* 22.
 Perithæbi, populus Thessaliæ, *Hec.* 114.
 Persarum reges in itineribus in regni oppidis cœnis excipiuntur, in quas ad minimum viginti talenta impendenda sunt, *Theop.* 124; Persarum in Ægyptum descensus, *Theop.* 125; Persæ et Phœnices Carthaginienses movent, ut classe Siciliam aggrediantur, *Ephor.* 111.
 Perseis, Solis uxor, I, 9, 1, 6; III, 1, 2, 6.
 Persephonen Theseus et Pirithous ex orco abducere volunt, *Hell.* 74.
 Persephone, Minyæ f., uxor Amphionis, mater Chloridis, *Pher.* 56.
 Persepolis Telemachi e Nausicaa f., *Hell.* 141.
 Perses, Crii f., I, 2, 2, 4; Hecates ex Asteria pater, I, 2, 4.
 Perses, regnum Ætææ fratri eripit, a Medea necatur, I, 9, 28, 6.
 Perses, Persei f., apud Cepheum a patre relictus; a quo reges Persarum descendunt, II, 4, 5, 1.
 Perseus, Jovis e Danae f., ab avo in mare præcipitatus, a Dictyæ servatur, II, 4, 1, 3; a Polydectæ ad caput Medusæ petendum mittitur, II, 4, 2, 2; *Pher.* 26; iter eo, *ibid. sqq.*; Medusam necat, II, 4, 2, 11; Andromedam liberat, Phineum interficit, II, 4, 3, 5; Seriphum revertitur; Polydectæ in lapidem mutato, Dictyn regem facit; arma e Nymphis accepta Mercurio dat; caput Medusæ Palladi; Argos venit; avum imprudens necat; regno cum Megapenthe mutato, Tirynthem obtinet; Mideam et Mycenæ tenet; nomen dat Mycenis; ejus ex Andromeda liberi, II, 4, 3, 7 *sqq.*; pater Gorgophones, I, 9, 5; III, 10, 3, 4.
 Perseus, Nestoris f., I, 9, 10, 3.
 Persiæ reges a Perse descendunt, II, 4, 5, 1.
 Petheus, Menesthei pater, III, 10, 8, 2.
 Peucæi, populus Iapygiæ, *Hec.* 66.
 Peucestes, Demetrii Poliior. amicus, *Phyl.* 6.
 Peucetiantes, populus Oënotris vicinus, *Hec.* 57.
 Peucetii a Peucetio nominati, *Pher.* 85.
 Peucecius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3; in Italiam migrat, *Pher.* 85.
 Phacussa, insula prope Atticam, *Hec.* 281.
 Phacussa, vicus inter Ægyptum et mare Rubrum, *Hec.* 281.
 Phæaces, Corcyræ incolæ, I, 9, 25, 3; ex Urani sanguinis guttis orti, *Acus.* 29.
 Phæax, quem Theseus a Sciro accepit proræ rectorem, *Philoch.* 41.
 Phæax, Neptuni et Cercyræ f., *Hell.* 45.
 Phædimus, Amphionis e Niobe f., telis Apollinis confoditur, III, 5, 6, 1.
 Phædra, Minois e Pasiphae f., III, 1, 2, 6.
 Phæo, Hyas, *Pher.* 46.
 Phæsyli [i. q. Æsyli], Hyas, *Pher.* 46.
 Phaethon, Tithoni f., Astynoi pater, III, 14, 3, 2.
 Phaethon, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
 Phagres, urbs Thraciæ, *Hec.* 126.
 Phalaecus cum Onomarcho templi Delphici thesaurum diripit, *Ephor.* 155; *Theop.* 184.
 Phalanna vel Phalanuum, urbs Perithæbiæ, *Hec.* 333; *Ephor.* 105.
 Phalanna, Tyri filia, *Hec.* 333; *Ephor.* 105.
 Phalanthus, princeps Partheniarum, *Ant.* 14.
 Phalces Corinthum occupat, *Ephor.* 16.
 Phalias, Herculis ex Heliconide f., II, 7, 8, 6.
 Phanagora, insula, *Hec.* 164.
 Phani janua. Locutio proverb., *Demo.* 8.
 Phanostrata, meretrix Atheniensis, *Ap. fr.* 239.
 Phantes, Ægypti e Caliane f., ejus sponsa Theano, II, 1, 5, 7.
 Phanius, Bacchi f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Phara, Lacedæmonius, homo luxuriosus, *Theop.* 218.
 Phæcedon, urbs Thessaliæ, *Theop.* 87.
 Pharis, urbs Lacedæmoniacæ, *Ephor.* 18.
 Pharmacus sacras phialas furatus lapidibus obruitur, *Ister* 33.
 Pharnabazus, Darii regis satrapes, Alcibiadem interficiendum curavit, *Ephor.* 126.
 Pharnace, Megessaris f., Sandaci conjux, III, 14, 3, 3.
 Pharsalia saltatrix, pellex Philomeli, *Theop.* 182.
 Pharsalii ignavissimi et luxuriæ dediti, *ibid.* 54.
 Pharsalus, Thetidis et Pelci sedes, *Pher.* 16.
 Pharte, Danaei ex Æthiopide f., sponsa Eurydamæ, II, 1, 5, 5.
 Pharus, insula in mari Adriatico, Pariorum colonia, *Ephor.* 150.
 Pharus, insula Ægypti, *Hec.* 287.
 Pharus, proreta Menelai, *ibid.*
 Phaselussæ, duæ insulæ Libyæ, *Hec.* 316.
 Phasis, fluvius, *ibid.* 187; I, 9, 23, 2.
 Phassus, Lycaonis f., III, 9, 1, 3.
 Phayllus, Onomarchi frater, Delphica donaria ad monetæ usum conflavit, *Theop.* 184; Aristonis uxori, quam amabat, monile Eriphyles, Delphi in templo depositum, donat, *Phyl.* 60; *cf. Ephor.* 155; amoris deditus, *Theop.* 182.
 Phlegus, R. Psophidis, III, 7, 5, 7.
 Phellus, urbs Pamphylia, *Hec.* 243.
 Phemiæ, urbs Arnaæ, *Hell.* 25.
 Phemius, Ampycis f., urbis cognom. conditor, *ibid.*
 Phemius, Smyrnaeus magister, *Ephor.* 164.
 Pheneus, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 5, 3.
 Phera, urbs Peloponnesi, *Pher.* 87.
 Phereæ, in Thessalia, a Pherete conduntur, I, 9, 14; Admeto parent, III, 10, 4, 4.
 Pherebœa, Thesei uxor, *Pher.* 109.
 Pherecydis Syri vaticinia, *Theop.* 66.
 Pherendates in pugna ad Eurymedontem terrestribus Persarum copiis præfectus, *Ephor.* 116.
 Pheres, Orchomeni l., Amyntoris pater, *Acus.* 27.
 Pheres, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Pheres, Crethæi f., condit Pheras, I, 9, 11, 1; I, 9, 14; *Pher.* 59; ejus progenies, *Apoll. ibid.*; pater Admeti, I, 8, 2, 4; Idomenes, I, 9, 11, 2; Periapidis, III, 13, 8, 5.
 Pheres, Jasonis e Medea f., a matre al. Corinthiis necatur, I, 9, 28, 3; pater Mermeri, *Ap. fr.* 170.
 Pherusa, Nereis, I, 2, 7.
 Phiceus, Bœotia m., sedes Spthingis, III, 5, 8, 4.
 Phidias accusatur in elaboranda statua Minervæ magnam pecuniæ vim subripuisse, *Ephor.* 119; Athenis fugit Elin, ubi interfectus est, *Philoch.* 97.
 Phiditia, Lacedæmonii ad ea non amplius conveniunt de patrio more, *Phyl.* 43.
 Phido Argivus, decimus a Temeno, hujus regnum arripuit, *Ephor.* 15; mensuras, pondera, invenit, *ibid.*; Olympici certaminis procuracionem obtinet, *ibid.*; a Spartanis et Eleis vincitur, *ibid.*

- Phidon, Aristodamidae f., Carani pater, *Theop.* 30.
 Philaeas, Ajacis filius, *Pher.* 20.
 Philaemon, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Philaenis, femina, de rebus obscenis scripsit, *Tim.* 141.
 Philammon, Apollinis e Philonide f., *Pher.* 63; ejus ex Argiope f. Thamyris, I, 3, 3, 1.
 Philammon Argonauta, *Pher.* 63; primus videtur choros virginum instituisse, *ibid.*
 Philippus, Amyntae f., contra Cotyn proficiscitur, *Theop.* 33; quomodo Thessalos sibi adjunxit, *ibid.* 178; ejus bellum contra Olynthios, *Philoch.* 132; causae aperti belli contra Athenienses, *ibid.* 135; singulis Thessaliae tetrarchiis archontem praeficit, *Theop.* 234; in Thessalia Thrasydæum tyrannum constituit, *ibid.* 235; quomodo se gesserit post reportatam victoriam ad Chæro-neam, *ibid.* 262; Philippi indoles et mores, *ibid.* 136, 179, 27, 298, 301, 285, 249.
 Philisti historici mors, *Ephor.* 152.
 Philoctetes, Prantis f., Helenae proci, III, 10, 8, 2; Herculis telis Alexandrum vulnerat, III, 12, 6, 3.
 Philodamia. Vide Hippodamia.
 Philodice, Inachi f., Leucippi uxor, III, 10, 3, 6.
 Philolaus, Minois e Paria Nympha f., III, 1, 2, 6; Parum insulam tenens cum fratribus ab Hercule trucidatur, II, 5, 9, 3.
 Philomache, Amphionis f., uxor Peliae, I, 9, 10.
 Philomela, Pandionis e Zeuxippe f., Tereo nubit; cujus injuriam sororis ope ulciscitur; in avem mutatur, III, 14, 8, 1 sqq.
 Philomeli pellex Pharsalia saltatrix, *Theop.* 182; ejus uxor prima fuit, quam duae ancillae sequebantur, *Tim.* 67.
 Philon, impii facinoris auctor, poenas solvit, *Theop.* 184.
 Philonis, Deionis f., cum Mercurio et Apolline concumbit; ex Apolline mater Philamonis, e Mercurio mater Autolyti, *Pher.* 63.
 Philonoe, Iobatae f., Elerophontis uxor, II, 3, 2, 3.
 Philonoe, Tyndarei e Leda f., a Diana immortalis facta, III, 10, 6, 2.
 Philonomus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Philotera vel Philoteris, urbs circa regionem Troglodyti-cam, *Ap. fr.* 143.
 Philoterpēs, Idmonidis f., *Hell.* 6.
 Philottus, uxor Niobae, in venatione perit, *Xanth.* 13.
 Philoxenus Cythereus in facete dictis imitator Simonidis, *Ephor.* 158.
 Philyra, Nauplii conjux, II, 1, 5, 14.
 Phryra, Oceani filia, mater Chironis, *Pher.* 2.
 Phineus, Agenoris al. Neptuni f. [rex Paphlagoniae, *Hell.* 38; *Pher.* 68], vates caecus, quamobrem? [*Ister* 60 a]; ab Harpyiis liberatur; Argonautis iter significat, I, 9, 21; ejus e Cleopatra et Idaea uxoribus progenies; hujus calumniis permotus, Plexippum et Pandionem, ex illa natos, olivæcat; ab Argonautis punitur, III, 15, 3.
 Phineus, Beli ex Anchinoe f., II, 1, 4, 4; Andromedæ sponsus, Perseo insidiatus perit, II, 4, 3, 6.
 Phineus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Phineus, Phœnicis e Cassiopea f., *Pher.* 41.
 Phlegrae, Gigantum sedes, I, 6, 1, 3; II, 7, 1, 3; Phlegrae, nunc Pallena, incolae, crudeles quondam fuerunt homi-nes, humanis carnibus vescentes, quos Gigantes appella-runt. Eos Hercules a Troja rediens debellavit, *Ephor.* 70.
 Phlegraei campi in Italia, ubi habitabant Gigantes, *Tim.* 10.
 Phlegya, Cadmo regi infesti, *Pher.* 102 a; Gyrtonem in-colunt, latrocinia et depredationes exercent, *ibid.*; sub Eurymacho rege Thelas ceperunt; Apollinis Delphici templum incenderunt; quapropter ab Apolline interfecti sunt, *ibid.*
 Phlegyas, Thessalus, Coronidis pater, III, 10, 3, 7.
 Phlegyas, Martis e Chryse f., a Chthonii filiis trucidatur, III, 5, 5, 3.
 Phlius oppidum; e quo Jupiter Aeginam rapuit, *Pher.* 78.
 Philogidas non recipiendam Spartæ monetam auream vel argenteam censuit, *Ephor.* 127.
 Phobus, Codrida, Blesi frater, Phocænsis, Mandroni, Bebrycum regi, auxilium tulit; a Leucadibus petris in mare se dedit, *Charon* 6.
 Phocæenses post captam a Cyro Phocram ad Cymum ac Massiliam appellant, indeque repulsi Eleam condunt, *Ant.* 9; coloniam deducunt Pityoessam, a Pityræssensi-bus trucidantur, *Charon* 6; eorum donarium in templo Delphico, *Theop.* 182.
 Phocæenses Lampsacum condiderunt, *Ephor.* 93; ex lege antiqua non licuit servos possidere, *Tim.* 67.
 Phocis, III, 5, 7, 7; III, 14, 8, 6; *Hec.* 84; Deioni paret, I, 9, 4.
 Phocus, Aeci e Psamathe f., III, 12, 6, 9; a Telamone oc-ciditur, III, 12, 6, 12; pater Crisi, *Hec.* 84.
 Phœbe, Hamadryas Nympha, Danaidum aliquot mater, II, 1, 5, 4.
 Phœbe, Leucippi e Philodice f., cum sorore rapitur a Dioscuris, III, 10, 3, 6; ejus e Polluce progenies, III, 11, 2, 2.
 Phœbe, Cœli f., Titanis, I, 1, 3; ejus e Cœo progenies, I, 2, 2, 2.
 Phœniceum, mons Corinthi, *Ephor.* 137.
 Phœnicum pacta, *Demo* 15.
 Phœnices cum Persis legatos mittunt ad Carthaginienses, ut hi in Siciliam, deinde in Peloponnesum trajiciant, *Ephor.* 111.
 Phœnicia, prius nominata Chna, *Hec.* 254.
 Phœnicussæ, urbs Phœnicum in Syria, *ibid.* 257.
 Phœnicussæ, duæ insulae in sinu Libyco, *ibid.* 315.
 Phœnix, Agenoris e Telephassa [e Damno, *Pher.* 40] f., III, 1, 1, 3; [al. Europæ pater] Europam quærere jube-tur, invenire nequit; Phœnicia de se nomen dat, III, 1, 1, 8; e Cassiopea pater Phœnicis, *Pher.* 41.
 Phœnix, Adonidis ex Alphesibœa pater dicitur Hesiodo, III, 14, 4, 2.
 Phœnix, Anyntoris f., ob calumnias Phthiae a patre exca-catus; a Chirone sanatur; Dolopum R., Acuilis comes, III, 13, 8, 4.
 Phœnix instrumentum, *Ephor.* 159.
 Phœnix, sacra avis Aegyptiorum; ejus descriptio, *Hec.* 292.
 Φοινῆς, arbor et fructus ap. *Hell.*, 157.
 Phœtiæ, urbs Acarnania, *ibid.* 128.
 Pholoe, Pholi Centauri sedes, II, 5, 4, 2 et 6.
 Pholus, Centaurus, Sileni e Melia Nympha f., Herculeum hospitio excipit, II, 5, 4, 2; interimitur, II, 5, 4, 8.
 Phorbas, Neptuni f., *Hell.* 66.
 Phorbas, Thesei auriga, *Pher.* 108.
 Phorbas, Crisi filius, Ereuthalionis frater, *ibid.* 22.
 Phorbas, Augeæ pater, II, 5, 5, 1.
 Phorbus, pater Pronoes, I, 7, 7.
 Phorides, Phorci filiae, I, 2, 6; Gorgonum sorores, Per-seum ad Nymphas ducunt, II, 4, 2, 4.
 Phorcus, Ponti f., I, 2, 6; ejus e Ceto progenies, *ibid.*; *Pher.* 26.
 Phoreys ex Hecate pater Scyllæ, *Acus.* 45.
 Phorica, vicus Arcadiae, *Ephor.* 97.
 Phormio, *Theop.* 322.
 Phoroneus, Inachi f., primus homo, *Acus.* 14; Peloponne-sum tenet; ejus e Laodice liberi, II, 1, 1, 3 sq.; Apidis pater, I, 7, 6; *Acus.* 11.
 Photoneus, Spartonis f., *Acus.* 16.

- Phoroneus, Iasi, Pelasgi et Agenoris pater, *Hell.* 37 [ubi vero Eustath. pro Phoroneo dicere debebat Triopam].
 Photinaeum, urbs Thessaliae, *Hec.* 113.
 Phrasimus, Praxithea et Diogenia pater, III, 15, 1, 2.
 Phrasius, vates, e Cypro, a Busiride Jovi mactatur, II, 5, 11, 8.
 Phrastor, Pelasgi f., Amyntoris pater, *Hell.* 1.
 Phrastor, Oedipi ex Iocasta f., *Pher.* 48; a Minyis et Ergino occisus, *ibid.*; cf. *Pher.* 50.
 Phricanes, Aoles ad Phricium habitantes, *Hell.* 48.
 Phricium, mons supra Thermopylas, *ibid.*
 Phrixa urbs Arcadiae, *Pher.* 117.
 Phrixi liberi, II, 9, 1, 7; e Colchide Graeciam petunt, I, 9, 21, 2.
 Phrius, Athamantis f., I, 9, 1, 1 [*Pher.* 52]; morti eripitur *ibid.* §, 4; in Colchidem venit, Chalciopen ducit, [quae etiam Evenia vel Iophossa appellatur, *Pher.* 54]; aureum vellus dedicat, *ibid.* § 6; pater Melantis, *Pher.* 55; Argi, *Acus.* 8; *Pher.* 61, Cytori, *Ephor.* 85; Phrixi aries loqui poterat, *Hec.* 337; Hellespontum trajicit, *Pher.* 53.
 Phrius, Spartiata, *Theop.* 292.
 Phrontis, Phrixi e Chalciopae f., I, 9, 1, 6.
 Phryges ex Europa in Asiam venerunt, *Xanth.* 5, 8; e Thracia advenientes Trojae et viciniae principem ceperunt, *ibid.*
 Phrynae, duae meretrices Athenienses, *Ap. fr.* 242.
 Phrynus, citharoedus Mytilenaeus, *Ister* 49, 50.
 Phthia, Amyntoris pellex, Phoenicen stupri falso accusat, III, 13, 8, 4.
 Phthia, Amphionis e Niobe f., Dianae telis confoditur, III, 5, 6, 1.
 Phthia, Thessaliae pars, in qua Deucalion R., I, 7, 2, 1; eam adit Pelus, III, 13, 1, 1.
 Phthiae ex Apolline filii, I, 7, 6.
 Phthinus, Lycaonis f., *Hec.* [?] 375.
 Phthiotis, tetras Thessaliae, *Hell.* 28.
 Phthiron, mons Cariae, *Hec.* 227.
 Phthius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Phthius, pater Amphictyonae, *Pher.* 8.
 Phya, Socratis f., a Pisistrato Hipparcho in matrimonium data, *Clitod.* 24.
 Phylace, unde boves abegit Melampus, *Pher.* 75; Iphiclis regia, I, 9, 12, 3.
 Phylacus, Deionis f., I, 9, 4; pater Alcimedae, *Pher.* 59; pater Iphicli, *ibid.* 75; I, 9, 12, 5.
 Phylas, Ephyræ Thesprotorum R., II, 7, 6, 1; II, 7, 8, 12.
 Phylas, Antiochi f., Hippotæ pater, II, 8, 3, 2.
 Phyle, pagus Oeneidis tribus, *Phyl.* 77; *Philoch.* 140.
 Phyleis, Thespii f., Tigasidis ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Phyleus, Augeae f., II, 5, 5, 3; contra patrem testis, ab eo pellitur; Dulichium habitat, *ibid.* § 5; Elidis R. ab Hercule constituitur, II, 7, 2, 5.
 Physcidas, formosus puer ab Onomarcho amatus, *Theop.* 182.
 Physcus, pater Ionis, *Hec.* 342.
 Physius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Phyteum, urbs Elidis, a Phyteo dicta, *Ister* 45.
 Phytius, filius Orestei, pater Oenei, avus Aetoli, *Hec.* 341.
 Pia urbs [Ἐὐσεύς], *Theop.* 76.
 Pieria, I, 3, 2, 3; in ea Apollo armenta pascit, III, 10, 2, 2.
 Pieria, Danaï conjux, II, 1, 5, 8.
 Pieris, al. Teridae, Aetolica, Menelai pellex, mater Megapenthus, III, 11, 1.
 Pierus, Magnetis f., cum Clio consuescit, I, 3, 3, 1.
 Pione [?] Nereis, I, 2, 7.
 Piræus, urbs antea Amisus nominata, *Theop.* 202.
 Piraica platea Athenarum, *Clitod.* 5.
 Piranthus, Argi f., II, 1, 2, 1.
 Piren, Ius pater, *Acus.* 18; II, 1, 3, 1.
 Piren, a Bellerophonte necatur, II, 3, 1, 1.
 Pirene, Danaï f., Agaptolemi sponsa, II, 1, 5, 5.
 Pirithous, Larissæus, Ixionis f., apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Proserpinæ amplexus petens, vincitur in inferis, II, 5, 12, 5; ab Hercule liberari nequit, *ibid.* § 6; pater Polypætis, III, 10, 8, 2; cum Theseo ad Aëdonem venit ut mulierem ejus stupraret; ab Aëdone occiditur, *Philoch.* 46; cf. *Hell.* 74; nomen dedit demo Attico, *Ephor.* 37.
 Piromis, nomen Aegyptiacum, quid significet, *Hec.* 276.
 Pisa in Pelopon., *Hell.* 42.
 Piseorum rex Aetolus, *Ephor.* 15.
 Pisidæ, populus Asiae min., *Ephor.* 80.
 Pisidice, Aëoli f., Myrmidonis uxor, I, 7, 3, 4.
 Pisidice, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
 Pisidice, Peliae f., I, 9, 10.
 Pisidice, Periclymeni uxor, *Hell.* 10.
 Pision, pater Ixionis, *Pher.* 103.
 Pisistratus, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
 Pisistrati tyranni indoles, *Theop.* 147; Lyceum exstruxit, *Theop.* 148.
 Pisis, Apharei ex Arene f., III, 10, 3, 5.
 Pitara a Pelasgis in servitutem redacta, ab Erythræis in libertatem vindicata, *Hell.* 115.
 Pithecusæ insulae, *Tim.* 16; Typhoni superinjectæ, *Pher.* 14.
 Pitbo, Oceani f., Argi uxor, *Pher.* 22.
 Pittheus, Pelopis f., Aethræ pater, III, 15, 7, 1; *Hell.* 74; Aëgeum ebrium cum filia congredi jubet, *Ap. ibid.* § 2; naves construit Theseo, *Clitod.* 5.
 Pityocampes unde dicatur Sinis, III, 16, 2, 1.
 Pityoessa s. Pityusa, coloniam accepit Phocæensium; postea nominata est Lampsacus, *Charon* 6.
 Placia, Atrei al. Leucippi f., Laomedontis uxor, III, 12, 3, 11.
 Planctæ, I, 9, 25, 2; *Tim.* 5.
 Plataeæ, urbs Boeotiae, unde nominata, *Ap. fr.* 151.
 Plataeenses, Damasistrato parent, III, 5, 8, 1; ab Atheniensibus inter cives relati, *Hell.* 80.
 Plato, Lycaonis f., I, 8, 1, 3.
 Plato quo tempore natus? *Ap. fr.* 89; ejus dialogi inutiles et mendaces, *Theop.* 279; cf. 280, 281.
 Pleiades, Atlantis e Pleione [ex Aethra, *Tim.* 25] filiae VII e Cyllene Arcadiae natæ, III, 10, 1, 1.
 Pleiades septem filiae Lycurgi, ex Bacchum educaverunt, a Jove inter sidera collocatæ, *Pher.* 46.
 Pleione, Oceani f., Atlantis uxor, III, 10, 1, 1.
 Pleumyrium, Siciliae castellum, *Philoch.* 25.
 Pleuron, Aetoli f., ejus e Xanthippe progenies, I, 7, 7; *Pher.* 29.
 Plexaure, Nereis, I, 2, 7.
 Plexippus, Thespii f., I, 7, 10, 1; ejus obitus, I, 8, 2, 7.
 Plexippus, Phinei e Cleopatra f., a patre excaecatur, I, 15, 3, 1.
 Plinthine, urbs Aegypti, in qua vitis inventa, *Hell.* 155.
 Plisthenes, Aeropen ducit; ejus ex hac progenies, III, 2, 2, 1.
 Plisthenis donarium in Delphico templo, *Theop.* 182.
 Plistoanax a Spartanis 15 talentis multatus, *Ephor.* 118.
 Pluto, Croni e Rhea f., a patre devoratur, I, 1, 5; effertur, I, 2, 1, 1; patre victo, imperium inferorum obtinet, I, 2, 1, 4; Proserpinam rapit, I, 5, 1, 1; eam remittere jussus, dolo utitur, ne diutius apud matrem moretur

- illa, I, 5, 3; Cerberum ab Hercule abduci patitur, II, 5, 12, 8; Sisyphum ad superos remittit, *Pher.* 78.
- Phyttagoras, Evagoræ f., cum Nicocreonis filia concumbit, *Theop.* 111.
- Pnyx, *Clitod.* 5, 18.
- Poculum tertium Jovis Τεταριου et Σαρπηρος, *Philoch.* 179.
- Poculum, quod Jupiter Alcmene dedit, ad Charonis usque ætatem apud Lacedæmonios monstrabatur, *Charon* 11.
- Podalirius, Æsculapii f., Helenæ procus, III, 10, 8, 2; ejus posterius, *Theop.* 111.
- Podarce, Danae e Pieria f., Oenei sponsa, II, 1, 5, 8.
- Podarces, Iphicli f., Phylaci nepos, I, 9, 12, 7; *Pher.* 75.
- Podarces, Laomedontis f., ab Hesione e servitute redemptus, vocatur Priamus, II, 6, 4, 6.
- Pœas, Thaumaci f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Talum necat, I, 9, 26, 5; Herculis sagittas accipit rogo incenso, II, 7, 7, 14; pater Philoctetis, III, 10, 8, 2.
- Polemon, Herculis ex Iphinoe filius, *Pher.* 33 e.
- Polichus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Polites, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
- Pollux, Jovis e Leda f., III, 10, 7, 1; *Pher.* 29; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; cestum tractat, III, 11, 2, 1; Amycum necat, I, 9, 20, 2; Lynceum, III, 11, 2, 5; Eurymantem, *Pher.* 92; ejus e Phoebe f., III, 11, 2, 2.
- Poltys, Ani R., Hercule hospitio excipit, I, 5, 9, 13.
- Polus tragædus, *Philoch.* 160.
- Polyarches, i. q. Dardanus, Electræ f., *Hell.* 129.
- Polybotes, Gigas, I, 6, 2, 4.
- Polybus, frater Orsilochi, maritus Medusæ, *Pher.* 47.
- Polybus, Corinthi R.; ejus uxor Peribœa, III, 5, 7, 3.
- Polycaste, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
- Polyctor, Ægypti e Caliane f., Styne sponsus, II, 1, 5, 7.
- Polydectes, Peristhenis et Androtheæ f., Dictyis frater, *Pher.* 13; Seriphum condit, I, 9, 6; ejus R. Danaes amores ambit, II, 4, 2, 1; Perseum ad caput Medusæ petendum mittit, *ibid.* § 2; *Pher.* 26; lapis fit, II, 4, 3, 7; *Pher.* 26.
- Polydora, Danae filia, Sperchei uxor, mater Dryopis, *Pher.* 23.
- Polydora, Perieris f., Pelei conjux [?], III, 13, 4.
- Polydora, Pelei ex Antigone f., Bori conjux, III, 13, 1, 2; *Pher.* 17.
- Polydorus, Cadmi ex Harmonia, III, 4, 2, 4; Thebarum R., ejus e Nereide liberi, III, 5, 5, 1.
- Polydorus, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
- Polygonus, Protei f., ab Hercule necatur, II, 5, 9, 14.
- Polyhymnia, Musa, I, 3, 1, 5.
- Polyidus, Cærani f., Glaucum in vitam revocat, artem vaticinandi docet; ei eripit, III, 3, 1, 4; Euryto velat ne Tyrinthem se conferat, *Pher.* 34.
- Polylaus, Herculis ex Eurybia f., II, 7, 8, 2.
- Polymede, Autolyti f., Æsonis uxor, I, 9, 16, 1.
- Polymedon, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Polymele, Pelei f., Patrocli e Menætio mater, III, 13, 8, 5.
- Polynices, Oedipodis ex Iocaste [ex Eurygania, *Pher.* 48;] f., III, 5, 8, 8; cum fratre regnum partitur, III, 6, 1, 1; *cf. Hell.* 12; quo illud sibi soli retinente, fugit, *ibid.* § 3; vi ex patria pellitur, *Pher.* 49; contra Thebas proficiscitur, III, 6, 3, 2; Nemeis victor, III, 6, 4, 5; ejus cum fratre certamen et interitus, III, 6, 8, 1; ab Antigone sepelitur, III, 7, 1, 2; Thersandri pater, III, 7, 2, 3.
- Polynoe, Nereis, I, 2, 7.
- Polypemon, e Sylea pater Sinidis, III, 16, 2, 1.
- Polyphemus, Elati f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Hylam quærens, in Mysia relictus, Cium condit, I, 9, 19, 4.
- Polypbetes, Laii præco, Pherecydi appellatur Polypotes, *Pher.* 47 a.
- Polyphides, Mantii filius, e Sariusæ suscipit Harmoniden et Theoclymenum, *ibid.* 91.
- Polyphontes, Laii præco, ab Oedipo trucidatur, III, 5, 7, 7.
- Polyphontes, Heraclida, Cresphonti Messeniæ R. succedit; Meropen ducit; ab Epyto necatur, II, 8, 5, 7.
- Polypotes, Laii præco, *Pher.* 47 a.
- Polypotes, Ætolus, Apollinis e Phthia f., ab Ætolo necatur, I, 7, 6.
- Polypotes, Pirithoi f., Helenæ procus, III, 10, 8, 2.
- Polyxene, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 10.
- Polyxenus, Medæ ex Jasone f., *Hell.* 30.
- Polyxenus, Agasthenis f., Helenæ procus, III, 10, 8, 2.
- Polyxenus, Eleorum R., Amphitryoni reddit Electryonis armenta, quæ a Taphiis acceperat, II, 4, 6, 2.
- Polyxenus Tauromenitarum legatus, *Tim.* 135.
- Polyxo, Nais, Danae conjux, II, 1, 5, 7.
- Polyxo, uxor Nyctei, III, 10, 1, 4.
- Polyxo, Hyas, *Pher.* 46.
- Polyzelus, frater Hieronis, *Tim.* 86; post mortem Gelonis præfecturam exercitus accipit et Demaretam, fratris uxorem, *Tim.* 90; Hieronis in eum invidia, *ibid.*
- Πομπæα, vasa in solennia pomparum apparatus, *Philoch.* 124.
- Poneropolis, urbs Thraciæ, *Theop.* 122.
- Pontomedusa, Nereis, I, 2, 7.
- Ponti reges decem, *Ap. fr.* 100.
- Ponti Euxini mensura, *Hec.* 163; Pontus Euxinus Milesiorum coloniis frequentatur, *Ephor.* 92.
- Pontus, ejus e Tellure liberi, I, 2, 6.
- Porphyryon, Gigantum unus, I, 6, 1, 4; Junoni vim inferre conatus, Jovis fulmine et Herculis manu cadit, I, 6, 2, 1.
- Porthaon, I, 7, 7, 3; ejus progenies, I, 7, 10, 2.
- Portheus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Potamon, Ægypti e Caliane f., Glaucippes sponsus, II, 1, 5, 7.
- Potidæa. Quot talentorum in ejus obsidione impensum sit, *Ephor.* 119.
- Praxithea, Thespii f., Nephi ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Praxithea, Phrasmi f., Erechthei conjux, III, 15, 1, 2.
- Praylus, Trojanus, Timonis discipulus, animi constantia insignis, *Phyl.* 61.
- Priamus, Laomedontis ex Strymo [*Hell.* 37] al. Placia f., [antea Podarces dictus, unde nomen posterius accepit?] Trojæ R.; ejus ex Arisbe, quam deinde Hyrtaco dat, et Hecuba liberi, *Pher.* 99; Paridem f. exponit, III, 12, 5 *sqq.*
- Priene, urbs, *Ephor.* 91.
- Prienienses appellantur Cadmii, *Hell.* 95.
- Procles, Aristodemi ex Argia f.; cum Eurysthene fratre Spartam sorte obtinet, II, 8, 3; *Ephor.* 16; reipublicæ Lacedæm. auctores, *Hell.* 91; pater Eurypontis, *Ephor.* 19.
- Procne, Pandionis e Zeuxippe f., Terei uxor, III, 14, 8, 2; ob mariti perfidiam, Ityn filium cibum ei apponit, III, 14, 8, 5; in avem mutatur, *ibid.* § 7.
- Προκράνια quid sit, *Demo* 22.
- Procris, Erechthei e Praxithea f., [*Hell.* 83; *Phanod.* 3] Cephalo conjux, ob adulterium cum Pteleonte ad Minoem fugit; cum eo consuescit; in Atticam redit; cum marito reconciliata ab eo imprudente necatur, III, 15, 1, 2 *sqq.*; *Pher.* 77; canem Athenas secum ducit insignem, II, 4, 7, 2; *Ister* 18.
- Procris, Thespii f. natu maxima; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 1.

- Prodigium quod Ol. 118,3 in arce Athenarum contigit, *Philoch.* 146.
- Προπόσια*, sacra, *Clitod.* 23.
- Proetides, Thebarum portar, III, 6, 6, 6.
- Proetides, Proxi filiar, insanientes, a Melampode sanantur, II, 2, 2, 7.
- Proetus, Abantis f. [Thersandri f., *Pher.* 79]; ab Acrisio Argis pulsus, in Lyciam venit ad Iobatem al. ad Amphianactem; ducit Anteam al. Stheneboram; in Argolidem redux, Tirynthem tenet; ejus filiar insaniant [Acus. 19]; Melampodi et Bianti filias cum parte regni dat; Bellerophontem purgat [*Pher.* 24], uxoris fraude ductus, ad Iobatem mittit, necem ei paraturus; Danaen dicitur corrupisse, II, 2, 1 sqq.; pater Mæreæ, *Pher.* 79.
- Promachus, Aësonis f., a Pelia necatur, I, 9, 27, 2.
- Promachus, Parthenopæi f., unus Epigonorum, I, 9, 13, 2; III, 7, 2, 5.
- Prometheus, Iapeti f., I, 2, 3; Deucalionis ex Hesione, Acus. 7; Jovis caput aperit, I, 3, 6; hominibus ignem dat; Caucasum affigitur, I, 7, 1; ab Hercule liberatur, II, 5, 11, 12; *Pher.* 33; Deucalioni arcam struere suadet, I, 7, 2, 2; pro Chirone fit immortalis, II, 5, 4, 6; Jovi Thetidis nuptias dissuadet, III, 13, 5, 3; duodecim diis aras exstruit, *Hell.* 15; pater Ius vel Isidis, *Ister* 40; Promethei signum in Academia, *Ap. fr.* 32.
- Promethea, festum Atticum, *Ister* 3.
- Pronax, Talai f., Lycurgi et Amphithæræ pater, I, 9, 13.
- Pronoe, Phorbi f., Ætoli conjux, I, 7, 7.
- Pronous, Phegei f., Alcæmonem necat; ab hujus filiiis trucidatur, III, 7, 6, 2.
- Προοχία*, *Clitod.* 25.
- Propylæa quando ædificata, *Philoch.* 98.
- Prosephia nympha, ex Arcade mater Elati et Aphidantis, *Charon* 13.
- Proserpina, Jovis f., I, 3, 2, 4; a Plutone, I, 5, 1, 1; ab Adoneo Molossorum rege rapitur, *Philoch.* 46; ex Attica, *Phanod.* 20; aliquot menses apud Plutonem, reliquam anni partem apud superos moratur, I, 5, 3; vide Ceres. Alcestin in vitam remittit, I, 9, 15, 2; Adonidem nutrit; de eo cum Venere contentio, III, 14, 4, 5; Proserpina ver appellatur a populis qui ad occasum solis habitant, *Theop.* 293.
- Protagoras in Siciliam navigans cum nave demersus, *Phil.* 168; ejus ætas, *Ap. fr.* 86.
- Protesilaus, Iphicli f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
- Proteus, pater Cabiræ, *Pher.* 6.
- Proteus (Toronensis) Neptuni f., ejus progenies, II, 5, 9, 14.
- Proteus, Ægypti R., Bacchum benigne excipit, III, 5, 1, 2.
- Proteus, Ægypti ex Argyphia f., Gorgophoues sponsus, II, 1, 6, 2.
- Prothous, Agrii f., I, 8, 6, 1.
- Prothous, Lycæonis f., III, 8, 1, 3.
- Proto, Nereis, I, 2, 7.
- Protopenia, Erechthæi f., pro patria immolata; ubi? *Phanod.* 3.
- Protopenia, Calydonis f., Oxyliæ Marte mater, I, 7, 7, 2.
- Protopenia, Deucalionis f., *Pher.* 51 a; Æthlii e Jove mater, I, 7, 2, 7.
- Protomedusa, I, 2, 7.
- Psamathe, Nereis, I, 2, 7; Æaci congressum evitare conata; ex eo Phocum parit, III, 12, 6, 9.
- Psammetice insula ante Delum sita, *Phanod.* 26.
- Psepsi, gens Taurica, *Ap. fr.* 120.
- Psophidii, Alcæmonis filios persequentes, ab Argivis et Tegeatis fugantur, III, 7, 6, 3.
- Psophis, ab apro Erymanthio vastatur, II, 5, 4, 1; *Hec.* 344; Phegeo paret, III, 7, 5, 3.
- Psyllicus sinus, in sinu Libyco, *Hec.* 303.
- Ptoleon, cum Procride, Cephali uxore, rem habet, III, 15, 1, 4.
- Pterelaus, Taphii f., a Neptuno immortalitate donatur; ejus progenies; filii armenta Electryonis abigunt; ejus filios occidunt; ipsi pereunt præter Everem; coma aurea, qua immortalis erat, Commæthus fraude recisa, perit, II, 4, 5, 5 sqq.
- Ptimyris ab Ægyptiis vocatur Delta insula, *Ephor.* 109.
- Ptolemai secundi indoles, *Phyl.* 40 a.
- Ptous, Athamantis e Themistone f., I, 9, 2, 3.
- Puerorum amores a Thamyri capti, I, 3, 3, 1.
- Purpuris voracior, proverb., *Ap. fr.* 182.
- Putei Agamemnonii, *Clitod.* 9.
- Pydna urbs Atheniensibus Philippo promissa, *Theop.* 139.
- Pygela, urbs Ioniæ, unde nomen acceperit, *Theop.* 62.
- Pygmæi, populus in extrema Ægypto, contra grues belligerant, *Hec.* 266.
- Pygmalion, rex Tyriorum, cujus soror Thiosso, *Tim.* 23; Carpasiam in Cypro condit, *Hell.* 147; pater Melharmes, III, 14, 3, 4.
- Pylæ, ubi Amphictyonum congressus, *Theop.* 186.
- Pylades, ex Electra pater Medontis et Strophii, *Hell.* 43.
- Pylæon, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
- Pylarge, Danae e Pieria f., Idmonis sponsa, II, 1, 5, 8.
- Pylas, Megaræ R., Pandionis filiam dat, et, Biantæ occiso, regnum: in Peloponnesum abiens, Pylum condit, III, 15, 5, 3.
- Pylenæ, urbs Ætolia, *Hell.* 111.
- Pylo, Thespii f., Hippotæ ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
- Pylus, Martis f., I, 7, 7, 3.
- Pylus, a Neleo conditur, I, 9, 9, 1; *Hell.* 64; *Pher.* 56; ab Hercule capitur, I, 9, 9, 2; II, 7, 3, 1; habet armenta Apollinis, a Mercurio abacta, III, 10, 2, 2; alia Pylus a Pyla conditur. Vide Pylas.
- Pyræclima, Ætolus; ejus singulare certamen cum Degmæno, Epeo, *Ephor.* 15.
- Pyramus, Ciliciæ fl., III, 1, 1, 8.
- Pyrene, Cyeni e Marte mater, II, 5, 11, 3.
- Pyrippe, Thespii f., Patrocli ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Pyrrha, Epimethæi e Pandora f., Deucalionis uxor, Acus. 7; I, 7, 2, 1; mater Hellenis, *Hell.* 10; Protopenia; *Pher.* 51 a.
- Pyrrho, Eleus, Plistarchi filius, *Ap. fr.* 94.
- Pyrrhus, Achilles f., a quo genus duxit Olympias, mater Alexandri, *Theop.* 282.
- Pyrrhus a Cleonymo persuasus contra Spartam proficiscitur; copiarum numerus, *Phyl.* 48; ejus aquila, *ibid.* 49.
- Pyrrhus, canis Gelonis, *Phyl.* 44.
- Pythagoras, Mnesarchi f., Tuscus fuit, *Theop.* 67; quo tenderit ejus philosophia, *ibid.* 68; ejus filia summo-pere a Crotoniatis honorata, *Tim.* 78; Apollinis aram, quæ Deli est, velut involatam adorat, *ibid.* 79; quomodo puellas et feminas appellaverit, *ibid.* 83; Pythagoræ opinio quædam, *Ap. fr.* 2.
- Pythæe in Demosthenem dicerium, *Phyl.* 65.
- Pythia, III, 15, 6, 3; Herculi respondere non vult, tripode spoliatur, illi nomen Alcidiæ dat, II, 6, 2, 6.
- Pythica pompa: quam via ab Atheniensibus Delphos mitti soleat, *Ephor.* 70.
- Pythionice, Harpali pellex, post mortem monumentis magnifice honorata, *Theop.* 277.
- Pythium in Oenoe, *Philoch.* 158.
- Python, draco, Delphici oraculi custos, ab Apolline necatur, I, 4, 1, 3.
- Pytho, cognomento Draco, homo intolerabilis, ab Apolline interfectus, *Ephor.* 70; Pythonis tabernaculum a Delphis incensum, *ibid.*

Pythodorus archon, *Philoch.* 97.

Q.

« Quarta die mensis natus es. » Proverb., *Philoch.* 176.

Quercus Matri deorum sacra, *Ap. fr.* 4.

Quinquentium Persei temporibus nondum institutum, *Pher.* 26.

« Quondam fuere strenui Milesii. » Proverb., *Demo.* 10.

R.

« Res amicorum communes » ; quo tempore hoc proverbium et apud quos invaluerit, *Tim.* 77.

Rhadamanthus, Jovis ex Europa f., III, 1, 1, 5; leges fert Cretensibus, III, 1, 2, 5; harum specimen, II, 4, 9, 2; a Minoe fratre pulsus, in Brótiam fugit, Alcmenam ducit viduam (*Pher.* 39); in Ocalia habitat; cum Minoe iudex apud inferos, III, 1, 2, 5 sqq.; II, 4, 11, 8.

Rhodium, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.

Rhapsodi unde nominati, *Philoch.* 206.

Rhea s. Magna Mater s. Cybele, Titanis, Coeli f., I, 1, 3; Crono nubit, I, 1, 6; liberos a marito devorari videns, Jovem celat, I, 1, 6; sedes ejus in Cybelis; Bacchum sanat, mysteria docet, III, 5, 1, 3; OEnouen docet artem vaticinandi, III, 12, 6, 2.

Rheginum, colonia Chalcidensium, *Ant.* 10; a Delphis profecta, *Tim.* 64.

Rhesus, Strymonis e Calliope f., a Diomedæ necatur, I, 3, 4.

Rhexenor, Chalciopes pater, III, 15, 6, 2; *Phanod.* 3 a. Rhipæi montes, *Hell.* 96.

Rhius, urbs Messeniæ, *Ephor.* 20.

Rhodanus fluvius duo ostia habet, *Tim.* 38.

Rhode, Mopsi filia, *Theop.* 111.

Rhode, Danaï f., Hippolyti sponsa, II, 1, 5, 4.

Rhode, Neptuni ex Amphitrite f., Solis uxor, I, 4, 6; *Hell.* 107.

Rhodia in Lycia, a qua nomen acceperit, *Theop.* 111.

Rhodia, Danaï f., Chalcedontis sponsa, II, 1, 5, 4.

Rhodii, in sacris Herculis ipsum exsecrantur, quamobrem? II, 5, 11, 10.

Rhœcus, Cnidius, a Nympha excæcatus; *Charon.* 12.

Rhœcus, Centaurus; ab Atalante sternitur, III, 9, 2, 3.

Rhymus, fluvius Asiæ per Mygdonium campum fluens, *Hec.* 202.

Rhyndacus, fluvius Asiæ, *Hec.* 202.

Rhytia ex Apolline mater Corybantum, *Pher.* 6.

Roma, Trojana, nomen dedit urbi ab Aenea conditæ, *Hell.* 53.

Roma, urbs antiqua quædam, ante bellum Trojan. condita, *Ant.* 7.

Roma eodem tempore condita quo Carthago, *Tim.* 21; ab Aenea, *Hell.* 53; a Gallis capta, *Theop.* 144.

Romani equum ante urbem jaculis conficiunt in Trojæ captæ memoriam, *Tim.* 152.

Romphæa, telum barbaricum, *Phyl.* 58.

Rubetæ duo jecora habent, *Tim.* 156.

S.

Sacæ, gens Scythica, *Hell.* 171; *Ephor.* 78.

Sacra bella duo, *Philoch.* 88.

Sadyattes, Alyattæ filius, rex Lydorum, ipsius sorori (Lydæ) vim intulit atque uxorem habet; ex ea filium suscepit Alyatten; deinde alias duas uxores duxit, ex quibus Attæles et Adramys nascuntur, *Xanth.* 19, p. 40. (*Idem Sadyattes p. 42 ap. Anonym. nominatur Alyattes.*)

Sadyattes, ditissimus Lydorum *Ἐσάπυος*, a quo Cræsus argentum mutuo sumere voluit, *Xanth.* 19, p. 40.

Saitæ Atheniensium patres, *Theop.* 172; ab Atheniensibus orti, *Phanod.* 7.

Salamis, Asopi f., Cychrei e Neptuno mater, III, 12, 7, 1.

Salamis, post Cychreum Telamoni paret, III, 12, 7, 1.

Salamis, pugna ad Salaminem, *Ephor.* 112.

Salix, arbor, *Hec.* 173.

Salmoneus, Eoli f., I, 7, 3, 4; *Hell.* 10; ejus uxor Alcide;

Thessaliam incolit, post Elidem adit; cum civibus ob impietatem e medio tollitur; I, 9, 7; pater Tyrus, *Hell.* 10; *Pher.* 59; Epeorum et Pisæorum rex, ex Elea *Ἄτο- lum* ejicit, *Ephor.* 15.

Salmus, urbs Bœoticiæ, *Hell.* 13, 27.

Salmydessus, Thraciæ urbs, Phinei sedes, I, 9, 21, 1.

Samiorum Ioniciæ migratio, *Ap. fr.* 180.

Samus olim a Lelegibus occupata, *Pher.* 111; ei Ancæus præfuit, *ibid.*; a Pericle obsessa, *Ephor.* 117.

Samus, Nili insula, *Hec.* 286.

Samus, Same, i. q. Cephallenia, *Ap. fr.* 167.

Samothrace, Dardani prima sedes, III, 12, 1, 3; sedes Corybantum, *Pher.* 6; Idæorum Dactylorum, *Ephor.* 65; unde dicta? *Ap. fr.* 180.

Samothracæ festo quodam Harmoniam quærunt, *Ephor.* 12.

Sanapæ apud Thracæ vocantur ebrii, *Hec.* 352.

Sandacus, Astynoi f., e Syria veniens, Celendrin in Cilicia condit; e Pharnace pater Cinyræ, III, 14, 3, 3.

Sandrocyttus, Indorum rex, munera misit Seleuco Nicatori, *Phyl.* 37.

Sangarius, flumen Phrygiæ, ad quod Cereris Montana sacrum, *Xanth.* 7.

Sangarius fl., Hecubæ pater e Metope, III, 12, 5, 3.

Sao, Nereis, I, 2, 7.

Sarapis, nomen Apidis, inter deos recepti, II, 1, 1, 6.

Sarapis unde dictus, *Phyl.* 80.

Sardanapalus, rex Persarum, uno die Tarsum condit et Anchialen, *Hell.* 158; *Ap. fr.* 69.

Sardes a Ionibus captæ, *Charon.* 2.

Sardinia ins. a Thespiadis culta, II, 7, 6, 2; ejus incolæ Saturno sacrificant parentes, *Tim.* 28.

Sardiniorum mos barbarus, *Demo.* 11, 12.

Sardonium mare, I, 9, 24, 5.

Sardonius risus unde dictus, *Tim.* 28, 29.

Sariusa, Polyphidis uxor, *Pher.* 91.

Sarpedon, Neptuni f., Poltyis frater, in litore Eniæ ab Hercule confoditur, II, 5, 9, 13.

Sarpedon, Jovis ex Europa, al. Laodamia f., ob amorem Miletæ a Minoe fratre in Lyciam fugit, ubi rex fit; longævus, II, 5, 9, 13 sq., Miletum condit, *Ephor.* 32.

Sarpedonia petra in Thracia, *Pher.* 104.

Satræ, gens Thraciæ, *Hec.* 128.

Satrocentæ, gens Thraciæ, *Hec.* 129.

Saturno parentes immolantur ab incolis Sardiniciæ, *Tim.* 28; pueri a Curetibus, *Ister.* 47; Saturnus in Sicilia sepultus jacet, *Philoch.* 184; iis qui ad solis occasum habitant, appellatur hiems, *Theop.* 293.

Satyrium, *Ant.* 14.

Satyri, Bacchi comites, a Lycurgo vineti liberantur, III, 5, 1, 5.

Satyrus, ab Argo caeditur, II, 1, 2, 4; cum Amymonæ congredi conatus, a Neptuno pellitur, II, 1, 4, 10.

Satyrus Dionysii junioris assentator, *Tim.* 127.

Satyrus, Timoleontis amicus, *Theop.* 215.

Sauromatæ, populus Scythicus; eorum instituta, *Ephor.* 76, 78.

Sauromatides, eadem quæ Amazones, *Ephor.* 103.

Scalaba, regio Eretriensium, *Theop.* 162.

- Scara, Danaï f., Daiphronis sponsa, II, 1, 5, 3.
 Scæli, gens inter Troadem et Thraciam, *Hec.* 133.
 Scæus, Hippocoontis f., ab Hercule trucidatur, III, 10, 5, 1.
 Scamander, pater Teucris ex Idæa, III, 12, 14; Calirrhoeus, III, 12, 2, 2; Strymus, III, 12, 3, 11.
 Scamander ab Ida defluens, *Hell.* 132; eum Achilles tranat, *ibid.*
 Scamandrius, dux Phrygum, *Xanth.* 5.
 Scep̄sis, urbs Troadis, *Ephor.* 122.
 Scept̄rum cyaneum Tiresiæ, *Pher.* 50.
 Schedius, Epistrophī f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
 Scheria, antiquum nomen Coreyræ, *Hell.* 45; *Tim.* 54.
 Schorneus, Athamantis f., I, 9, 2, 5.
 Schorneus, Atalantes pater nonnullis dicitur, I, 8, 2, 4; I, 9, 16, 8; III, 9, 2, 8.
 Sciapodes, gens Æthiopica, *Hec.* 263.
 Σκιῶν unde dicta? *Theop.* 254.
 Sciraphidas monetam auream vel argenteam in Spartam ur̄lem non recipi voluit, *Theop.* 10.
 Scironides petrar, II, 8, 1, 4.
 Scirus, Thesco misit Nausithoum et Phracem, *Philoch.* 41.
 Scithæ, urbs Thraciæ, *Theop.* 311.
 Scius, regio ignota Euboræ insula, *Hec.* 106.
 Scorp̄io a Diana Orioni missa, *Pher.* 4.
 Scrotussa lacu suo insignis, *Theop.* 84.
 Scutorum Lacedæmoniorum et Messeniorum signa, *Theop.* 325.
 Scybrus, regio Macedonica, *Theop.* 312.
 Scylace, urbs Asiæ, *Hec.* 205.
 Scyletiuns, sinus Italiæ, *Ant.* 4, 6.
 Scylla, Nisi f., patrem Minoi prodit, ab hoc punitur, III, 15, 8, 2.
 Scylla, Phoreynis et Hecatæ f., *Acus.* 5.
 Scyllarum promontorium, *Hec.* 42.
 Scyphia, oppidum Clazomeniorum, *Ephor.* 35.
 Scyphus Solis et Herculis, II, 5, 10, 5; *Pher.* 33.
 Scyrius, Ægei pater, III, 15, 5, 5.
 Scythæ, quam terræ partem teneant, *Ephor.* 38; *cf.* 78; asinos sacrificant, *Ap. fr.* 13; eorum mores, *Ephor.* 78; *Phyl.* 69; a Milesiis vincuntur, *Ephor.* 92.
 Scythia, II, 1, 3, 6.
 Seis. *Vide* Neis.
 Σεισάχθεια Solonis, *Androt.* 40; *Philoch.* 37.
 Seleucus Nicator; ei munera misit Sandroclytus, rex Indorum, *Phyl.* 37.
 Seleuci Callinici amasia Mysta, *Phyl.* 29.
 Seleucus, poculi genus, *Ap. fr.* 247.
 Sellasia, urbs Laconica, *Theop.* 13; pugna ad Sellasiam, *Phyl.* 56.
 Selleis, flumen in Elide, *Ap. fr.* 170.
 Semachidæ, Epacriæ in Attica demus, *Philoch.* 78.
 Semele, Cadmi ex Harmonia f., III, 4, 2, 4; cum Jove congressa, Junonis fraude perit, III, 4, 3; a Baccho ex inferis petita, Thyones nomine in cælum migrat, III, 5, 3, 3; ejus nuptias Actæon ambit, *Acus.* 21; Hyes vocatur, *Pher.* 46.
 Senatores Atheniensium inde a quo anno secundum literarum ordinem sententiam dixerint, *Philoch.* 119.
 Senus, urbs Egypti, *Hec.* 272.
 Septem duces adversus Thebas. *Vide* Thebæ.
 Septem sapientes Sophistas nominat *Ephor.* 101; *Androt.* 39.
 Septimus dies, fastus Græcis, *Ephor.* 9 a.
 Sophoclis vita, *Ister* 51.
 Seriphus, ins., II, 4, 1, 3 ejus incolæ a Perseo in lapides transformati, *Pher.* 26.
 Sermylia, urbs Thraciæ, *Hec.* 121.
 Servi emptitii antiquitus Græcis non famulabantur, *Tim.* 67.
 Servi Lacedæmoniorum, Thessalorum, Chiorum, *Theop.* 134.
 Servorum urbs, in Libya, *Ephor.* 96.
 Servius, rex Romanorum, primus signavit æs, *Tim.* 22.
 Sesarethus, urbs Taulantiorum, *Hec.* 68.
 Sesostrius rex, *Theop.* 52.
 Sestus urbs, in Propontide, *Theop.* 6; *Ephor.* 86.
 Seuthes, Thracum rex, *Theop.* 8.
 Sicane, urbs Iberiæ, *Hec.* 15.
 Sicani, indigenæ, *Tim.* 2; a Sicano fluvio nomen habent; ex Iberia in Siciliam translati, *Philoch.* 3.
 Sicania, regio finitima Agrigentinis, *Ap. fr.* 140.
 Sicania antiquum nomen Siciliæ, *Hell.* 51.
 Sicanus, fluvius Iberiæ, *Philoch.* 3.
 Σίξων(?), *Ister* 63.
 Sicilia ins., ejus ortus I, 6, 2, 3; Eryci paret, II, 5, 10, 10, prius Sicania vocata, *Hell.* 51; Trinacria unde dicta, *Tim.* 1; Sicilia a Siculo Ausonum rege nominata, *Hell.* 53; primum ex Italia venerunt Elymi, deinde Ausones, *ibid.*; ab Iberibus olim habitata, *Ephor.* 51; quinque diebus circumnavigatur, *Ephor.* 50.
 Siculi ab Oenotris et Opicis ex Italia pulsī transierunt in Siciliam. *Ant.* 1; quo tempore? *Philoch.* 2; Siculi et Morgetes et Itali iidem sunt, qui erant Oenotri. *Ant.* 3; Siculi domi Nymphis sacra facere solent, *Tim.* 127.
 Siculo Roma profugus a Morgete Oenotrorum rege hospitio exceptus, *Ant.* 3, 7; Siculo, Itali filius, dux Ligurum; ab eo appellati sunt Siculi. *Philoch.* 2.
 Sicyon, Epopeo cæso, a Lyco occupatur, III, 5, 5, 7; a Phalce occupatur, *Ephor.* 16.
 Sicyoniorum reges, *Ap. fr.* 71.
 Side, Orionis uxor, a Junone, quacum certamen inierat, in Hadem pellitur, I, 4, 3, 2.
 Side, filia Tauri, uxor Cimoli, *Hec.* 250.
 Side, urbs Pamphyliæ, *Hec.* 250.
 Sidele, urbs Ioniæ, *Hec.* 218.
 Sidene, urbs Lyciæ, *Xanth.* 24.
 Sidero, Tyrus noverca a Pelio trucidatur, I, 9, 8, 3.
 Sidon, urbs Phœniciæ, *Hell.* 8; *Hec.* 256.
 Sidus, vicus agri Corinthii, *Ap. fr.* 163.
 Sidussa, urbs Ioniæ, *Hec.* 217.
 Sigeum, I, 9, 1, 5.
 Sige, urbs Troadia, *Hec.* 208.
 Sileni cum Mida colloquium, *Theop.* 76.
 Simois, Asyocheus pater et Hieromnemes, III, 12, 2, 1.
 Simonides, poeta, Theronem et Polyzelum inter se reconciliavit, *Tim.* 90.
 Simulacra lignea, *Theop.* 181.
 Sindia, urbs Lyciæ, *Hec.* 240.
 Sindi, populus ad Bosporum Cimmericum, *Hell.* 92.
 Sindonei, populus Thraciæ, *Hec.* 117.
 Sinis, Polypemonis e Sylea f. Pityocamp̄tes dictus, isthmum Corinthium infestum reddit; ab Theseo trucidatur, III, 16, 2, 1; Sinidis filia a Theseo abducta, *Ister* 14; *Pher.* 109.
 Sinope urbs, unde nomen sortita sit, *Hec.* 352.
 Sinties, Thracæ in Lemno insula, *Hell.* 112 et 113; unde nominati, *Philoch.* 6.
 Sipylus, urbs, Tantalī sedes, III, 5, 6, 6; *Hell.* 44.
 Sipylus, Amphionis e Niobe f. telis Apollinis confoditur, III, 5, 6, 1 sq.
 Sirenes, Acheloi e Melpomene filiæ, I, 3, 4; e Sterope, I, 7, 10, 2; eas Argonautæ prætervehuntur, I, 9, 25, 1.
 Siris, urbs, unde nomen habeat, *Tim.* 62.

- Siris, fluvius Libyæ, *Hec.* 316.
 Siritæ in luxuriam mollitiemque prolapsi, *Tim.* 62.
 Siritis; ob eam Tarentini cum Thuris belligerant, *Ant.* 12.
 Sirrha, urbs Thraciæ, *Theop.* 138.
 Sisyphus, Æoli f., I, 7, 3, 4; Ephyram condit, ducit Me-
 ropen [*Hell.* 56]; ex ea progenies; supplicium apud in-
 feros, I, 9, 3; Isthmiorum conditor, III, 4, 3, 8; Jovem,
 Antigona raptorem, Asopo palam facit, III, 12, 6, 6;
Pher. 78.
 Sisyphus, Pharsali tyrannus, *Theop.* 20.
 Sitace, urbs Persica, *Hec.* 184.
 Sitophagi, populus Libyæ, *Hec.* 305.
 Sixus, urbs Mastienorum, *Hec.* 9.
 Smila, urbs Thraciæ, *Hec.* 118.
 Smindyrides, Sybarita Agaristæ, Clisthenis filiae nuptias
 ambit, *Tim.* 58.
 Smyrna. *Vide* Myrrha.
 Socleus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Socratis ætas, *Ap. fr.* 82; lapides cædendi artem a patre
 edoctus, *Tim.* 100.
 Solii in Cyprio, *Ephor.* 134.
 Soli, urbs Cypri, *Ephor.* 94.
 Soli, urbs Ciliciæ, *Hec.* 253; *Ephor.* 94.
 Sol, Hyperionis f., I, 2, 2, 3; Rhoden ducit, I, 4, 6; ejus
 armenta in Erythia ins., I, 6, 1, 4; pater Ætæ e Per-
 seide, I, 9, 1, 6; Pasiphaes, III, 1, 2, 6; Augææ, I, 9,
 16, 8; ejus armenta in Trinacia, I, 9, 25, 3; currum
 draconibus junctum Medææ dat, I, 9, 28, 3; Herculem
 cymbio instruit ad trajiciendum Oceanum, II, 5, 10, 5;
Pher. 33; recipit illud, II, 5, 10, 8; Soli sacra est prima
 cujusque mensis dies, *Philoch.* 181; Soli quomodo sa-
 cra faciant, *Phyl.* 24; ejus filii ex Antiopa, *Theop.* 340;
 e Rhode, *Hell.* 107.
 Soloës, in Sicilia ab Hercule interfectus, *Hec.* 48.
 Solon a Cræso in rogo invocatus, *Xanth.* 19; p. 41.
 Solus, urbs Siciliæ, *Hec.* 48.
 Solymi, a Bellerophonte vincuntur, II, 3, 2, 2.
 Sophron, Ephesi præfectus, a Danae amasia a nece serva-
 tur, *Phyl.* 23.
 Spalethra vel Spalathra, urbs Thessaliæ, *Hell.* 36.
 Sparta. *Vide* Lacedæmon.
 Sparte, Eurotæ f. Lacedæmonis uxor; ejus progenies,
 III, 10, 3, 2.
 Sparti, e dentibus draconis a Cadmo satis nascuntur; se
 cadunt, quinque exceptis, III, 4, 1, 4; eorum numerus,
Hell. 2; *Pher.* 44; homines ex diversis locis commixti,
 qui Cadmum secuti erant, *Androt.* 28 et 29.
 Sparton, Phoronei f., *Acus.* 16.
 Spartus, canis Actæonis, III, 4, 4, 6.
 Spercheus fl. Menesthii pater perhibetur, III, 13, 4; ex Po-
 lydora, Danaï f., pater Dryopis, *Pher.* 23.
 Spercheus, fluvius Thessaliæ, ad quem Paris ab Achille
 vincitur, *Ister* 12.
 Spettus, urbs Atticæ, *Philoch.* 11.
 Sphinx, Typhonis et Echidnæ proles, Thebas depopulatur;
 Hæmonem necat, OEdipodis arte tollitur, III, 5, 8, 2
sq.; *Philoch.* 174.
 Spio, Nereis, I, 2, 7.
 Spragitides Nymphæ, *Clitod.* 14.
 Stamene, urbs Chalybum, *Hec.* 196.
 Staphylus, Bacchi f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Statira, uxor Darii Codomanni, *Phyl.* 35.
 Stenyclarus, sola ex Messeniæ urbibus Doriensium jure
 fruebatur, *Ephor.* 20.
 Stephanephori Athenis heroum, *Hell.* 4.
 Stephanis, urbs Mariandynorum, *Hec.* 201.
 Sternops, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 5, 3.
 Sterope, Acastii f., III, 13, 3, 3.
 Sterope, Atlantis e Pleione f., Pleas, OEnomai conjux,
 III, 10, 1, 1.
 Sterope, Cephei f., cinnnum Medusæ ab Hercule accipit
 ad deterrendos hostes, II, 7, 3, 4.
 Sterope, Pleuronis f., I, 7, 7, 1.
 Sterope, Porthæonis f., Sirenum ex Acheloo mater, I, 7,
 10, 2.
 Steropes, Cyclops, I, 1, 2; ejus filios occidit Apollo, *Pher.* 76.
 Stesichori poetæ parentes, *Philoch.* 205.
 Sthenebœa, Tobatæ s. Amphianactis f., II, 2, 1, 3; Aphid-
 antis filia, Præti conjux, III, 9, 1, 2; II, 2, 2, 1; Belle-
 rophontem, frustra amatum, coram viro calumniatur,
 II, 3, 1, 2.
 Sthenele, Acastii f., Patrocli e Menœtio mater, III, 13, 8, 5.
 Sthenele, Danaï e Memphide f., Stheneli sponsa, II, 1, 5, 6.
 Sthenelus, Egypti e Tyria f., sponsus Stheneles, II, 1, 5, 6.
 Sthenelus Astymedusæ, OEdipi uxor, pater, *Pher.* 48.
 Sthenelus, Capaneï f., inter Epigonos, III, 7, 2, 5; Helenæ
 procus, III, 10, 8, 1.
 Sthenelus, Androgei f., ab Hercule e Paro abducitur, II, 5,
 9, 5.
 Sthenelus, Melanis f., a Tydeo interficitur, I, 8, 5, 3.
 Sthenelus, Persei f., II, 4, 5, 2; ejus e Nicippe liberi, II,
 4, 5, 8; Argis pellit Amphitryonem; Tirynthem et My-
 cenas tenet, Mideam dat Atreo et Thyesti, II, 4, 6, 5.
 Stheno, Gorgonum una immortalis, II, 4, 2, 9.
 Stilbides vates, qui Niciam in Siciliam secutus est, *Philoch.*
 112, 113.
 Stœa, urbs Libyæ, *Hec.* 322.
 Στοιχάδες, genus olearum, *Philoch.* 62.
 Στρατεία ἐν τοῖς ἐκπύροις; quid sit, *Philoch.* 101.
 Straticus, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
 Stratobates, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Stratonis, Sidoniorum regis vita et mores, *Theop.* 126.
 Stratonis Peripatetici ætas, *Ap. fr.* 97.
 Stratonice, Pleuronis f., I, 7, 7, 1.
 Stratonice, Thespii f., Atromi ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Stratonicus in facie dictis imitator Simonidis, *Ephor.* 158.
 Strepsa, civitas Thraciæ, *Hell.* 162.
 Stroe, urbs Libyæ, *Hec.* 323.
 Strogola, urbs Lydiæ, *Xanth.* 18.
 Strongyle, una ex ins. Æolicis, *Ant.* 2.
 Strophades, ins., I, 9, 21, 8.
 Strophius, Pyladæ ex Electra f., *Hell.* 43.
 Stryme insula, Thasiorum emporium, *Philoch.* 128; urbs
 Thraciæ, *Androt.* 26.
 Strymo, Scamandri f., Laomedontis uxor, III, 12, 3, 11;
 Priami mater, *Hell.* 137.
 Strymon, fl. Thraciæ, III, 5, 1, 4; pater Rhesi ex Eu-
 terpe, I, 3, 4; Evadnes e Neæra, II, 1, 2, 1; ab Hercule
 vadosus redditur, II, 5, 10, 13.
 Stygne, Danaï e Polyxo f., Polycitoris sponsa, II, 1, 5, 7.
 Symphalis, Arcadiæ palus, II, 5, 6, 1.
 Symphalides, aves, ab Hercule sagittis conficiuntur, II,
 5, 6; *Hell.* 61; *Pher.* 32.
 Symphalus, Elati e Laodice f., III, 9, 1, 2; Parthenopes
 pater, II, 7, 8, 11; R. Arcadiæ, a Pelope necatur, III,
 12, 6, 10.
 Symphalus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Symphalus, urbs Arcadiæ, II, 5, 6, 1.
 Styx, Oceani f., I, 2, 2, 1; frater Dairæ, *Pher.* 11; ejus
 progenies e Pallante, I, 2, 4; e Jove, I, 3, 1, 4. per Sty-
 gem juratur I, 2, 5, cf. *Ap. fr.* 10.
 Syagrus, prætor, *Phyl.* 5.
 Syalis, urbs Mastienorum, *Hec.* 7.
 Sybaris fluvius, *Philoch.* 207.
 Sybaris urbs, ejus situs, *Tim.* 60.
 Sybaritæ Crotoniatos legatos occidunt. Somnium Sybarita-

rum perniciem et interitum eorum portendens, *Phyl.* 45;
eorum odium in Tarentinos, *Ant.* 13; donaria in templo
Delphico, *Theop.* 182; luxuria, *Tim.* 58—61; *Phyl.* 45.
Sycophantæ unde nomen sortiti sint, *Ister* 35.
Syis, urbs Ægypti, *Hec.* 274.
Sylea, Corinthi f., Sinidis e Polypemone mater, III, 16, 2, 1.
Syleus, in Aulide, cum Xenodice f. ab Hercule necatur,
II, 6, 3, 3.
Symæthia, urbs Thessaliæ, *Theop.* 154.
Symbola, omina ex sono sumta, *Philoch.* 198, 199.
Συμπορία Atheniensium, *Philoch.* 126; *Clit.* 8.
Symplegades, I, 9, 22.
Συντάξις, Callistrato auctore nominati sunt ἑῶροι, *Theop.*
97.
Syopii, populus Liburnis vicinus, *Hec.* 64.
Syracusa, urbs Siciliæ, *Hec.* 45.
Syracusanorum leges sumtuariæ, *Phyl.* 45.
« Syracusanorum decimam. » Prov. locut. *Demo* 14.
Syria, II, 1, 3, 8; III, 5, 1, 1; sedes Tithoni, Phaceliontis,
Astynoi, Sandaci; Cinyræ paret, III, 14, 3, 3.
Syrnus, ubi Padalirii posterii, *Theop.* 111.

T.

Tabis, urbs Arabiæ, *Hec.* 264.
Tachus Agesilao munera mittit, *Theop.* 23; Ægyptiis defi-
cientibus, apud Persas salutem petit, *Theop.* 120.
Tænarus, urbs, arx et portus a Tænaro nomen habet,
Pher. 88; ab Apolline Neptuno data pro Pythia, *Ephor.*
59; ibi est ostium inferorum, II, 5, 12, 3.
Tænarus, Elati ex Erimeda filius, *Pher.* 88.
Talaria, urbs Syracusanorum, *Theop.* 214.
Talaus, Biantis f.; ejus e Lysimache progenies, I, 9, 13;
Pher. 75; pater Hippomedontis, III, 6, 3, 2; Adrasti,
III, 6, 3, 2; III, 6, 1, 4.
Talentum Siculum, *Ap. fr.* 181; 24 drachmas continet,
Tim. 158.
Talus, Cretæ custos, ab Argonautis (a Medea, al. a Perante)
necatur, I, 9, 26, 4.
Talus, Perdicens f., a Dædalo magistro necatur, III, 15, 9,
1; *Hell.* 83.
Tamariscus, arbor, *Hec.* 173.
Tanais, fluvius, *Hec.* 187; *Ephor.* 78; quem Argonautæ
in reditu ingressi, *Tim.* 6.
Tantalus, Sipyli R. pater Niobes, III, 5, 6, 1; e Clylia
gignit Pelopem, *Pher.* 93.
Tantalus, Amphionis e Niobe f., Apollinis telis confoditur,
III, 5, 6, 1.
Tantalus, Hymenæi filius, *Xanth.* 23.
Taphii, III, 4, 6, 1.
Taphius, Neptuni f., ex Hypothoe Taphum ins. condit;
incolas Teleboas vocat; ejus progenies, II, 4, 5, 4.
Taphus, ins., II, 4, 5, 4; Pterelao occiso, cum reliquis
Echinadibus Heleo et Cephalo traditur ab Amphitryone,
II, 4, 7, 5.
Tarchia, urbs Sicula, *Philoch.* 29.
Tarentum, urbs Italiæ a Partheniis condita, *Ant.* 14;
Ephor. 53.
Tarentini ob Siritiden contra Thuriolos belligerantes, *Ant.* 12.
Tarentina regio, extra veterem Italiam sub Iapygiæ no-
mine ponitur ab Antiocho, *fr.* 6.
Tarentinorum mores, *Theop.* 260.
Tarsus, a Sardanapalo condita, *Hell.* 158.
Tartarus. Cf. Hades, I, 1, 2. Typhonis e Tellure pater, I,
6, 3, 1; et Echidnæ, II, 1, 2, 5.
Tartessus, Iberiæ urbs, prope quam columnas posuit
Hercules, II, 5, 10, 4; *Pher.* 33.
Tauroids, urbs Celtica, *Ap. fr.* 105.

Tauromenitæ Polyxenum ad Nicodemum mittunt legatum,
Tim. 135.
Ταυροπόλος Diana, *Ister* 8; *Phanod.* 10.
Tauri, arripedes, Ætæ a Vulcano dati, I, 9, 23, 4;
Pher. 71.
Taurus Cretensis, qui Europam per mare transvexit Jovi,
III, 1, 1, 4; *Acus.* 20; al. qui Minoi datur a Neptuno,
III, 1, 3, 2; ab Hercule ad Eurystheum ducitur, II, 5, 7.
Taurus Marathonius. Vide Marathonius.
Taurus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
Taurus, quem Ægypti rex Inacho misit, *Ephor.* 79.
Taurus, a Minoe militiæ præfectus, *Philoch.* 39; *Demo* 3.
Ταύρος, hordeum. *Phanod.* 24.
Tavaca, urbs Siciliæ, *Phil.* 32.
Taygete, Atlantis e Pleione f., Pleias, III, 10, 1, 1; Lace-
dæmonis e Jove mater, III, 10, 3, 1; *Hell.* 56.
Tebrus, Hippocoontis l., ab Hercule cæditur, III, 10, 5, 1.
Tegea, urbs, Cephæi sedes, a Sterope defenditur Medusæ
cinciuno, ab Hercule dato, II, 7, 3, 4.
Tegvrius, Thracum R., Enniolum et Ismarum hospitio
excipit, III, 15, 4, 4; huic filiam, illi regnum dat, *ibid.*
Telamon, Salaminius, Æaci ex Endeide, al. Actæi e Glauce
f., III, 12, 6, 8; *Pher.* 15; apri Calydonii venator, I,
8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; Herculis in expeditione
contra Trojam socius, Herculem in se iratum placat,
Hesionem præmio accipit, II, 6, 4, 3, 37; *Hell.* 138;
pater Aiæcis et Teucris, III, 10, 8, 2; Phoco fratre caeso,
a patre pulsus Salaminem fugit, III, 12, 7, 1; Peri-
boram ducit, contra Trojam it, *ibid.*; ejus progenies, *ibid.*
Telamon, Etruriæ portus, unde nomen habeat, *Tim.* 6.
Telchin, insidiatur Apidi, II, 1, 1, 6; *Acus.* 11; ob id ab
Argo necatur, II, 1, 2, 6.
Teleboæ, unde dicti, II, 4, 5, 4.
Teleboas, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
Teleboæ Mycenæ venientes Electryonis filium occidunt,
Pher. 27.
Teleboas, Lycaonis f., *Hec.* 375.
Teleclus, Lacedæmoniorum rex a Messeniis interfectus,
Ephor. 53.
Telegonus, Ægypti R., ducit Io, II, 1, 3, 8.
Telegonus, Protei f., ab Hercule cæditur, II, 5, 9, 14.
Telemachus Theoclymenum in Ithacam transducit, *Pher.*
91; e Nausicaa pater Perseptoleos, *Hell.* 141.
Teleon, Butæ pater, I, 9, 16, 8.
Telephassa, Agenoris uxor, III, 1, 1, 3; Europam f. quaerit,
III, 1, 1, 7; *Pher.* 42; in Thracia habitat, III, 1, 1, 8; a
Cadmo sepelitur, III, 4, 1, 1.
Telephi ara, I, 8, 6, 3.
Telephus, Herculis ex Auge f., II, 7, 8, 12; clam partus a
patre invenitur, exponitur, servatur, II, 7, 4; parentes
ex oraculo in Mysia quaerit; Teuthrantii succedit, III, 9,
1, 6; ex Astyoche pater Eurpyli, *Acus.* 27.
Telephus, Oropius, *Theop.* 15 a.
Teles, Herculis e Lysidice f., II, 7, 8, 3.
Telesius, Atheniensis, statuarius, *Philoch.* 186.
Telestor, pater Eurpyli, *Pher.* 90.
Telestas, Priami f., III, 12, 5, 13.
Teleutagoras, Herculis ex Euryce f., II, 7, 8, 3.
Telmissee cum Lyciis bellum gerunt, *Theop.* 111.
Telodice nymphae Phoroneo parit Apin et Niobam, *Acus.* 11.
Telus, insula Cycladum, *Androt.* 22.
Tellus, Cœli uxor, I, 1, 1, 1; ejus ex hoc progenies, *ibid.*
sqq.; Titanes in patrem exacerbat, Cronum falce in-
struit, I, 1, 4; ei finem imperii vaticinatur, I, 1, 5; ejus
e Ponto liberi, I, 2, 6; Gigantes parit e Cœlo, I, 6, 1, 1;
his medicamentum quaerit, I, 6, 1, 6; e Tartaro Typho-
nem parit, I, 6, 3, 1; Nyctimum, Lycaonis f., a Jovis
ira tuetur, III, 8, 1, 6.

- Temenus, Aristomachi f., Cissii pater, *Theop.* 30; Heraclida, oraculum interrogat, Peloponnesum adoriri parans, II, 8, 2, 6 sq.; Hippoten pellit, II, 8, 3, 3; Argolidem sorte obtinet, II, 8, 4, 3; *Ephor.* 16; genero et filiae nimium studens, a filiis interimitur; ejus e Merope progenies, II, 8, 5, 3 sq.
- Tempe Thessalica, *Theop.* 83.
- Tenedus, una ex Sporadibus insulis, *Hec.* 139.
- Tenedus, urbs Pamphyliæ, *Ap. fr.* 142, 179.
- Tennes, filius Cycni, nomen dedit Tenedo insulæ, *Hec.* 139.
- Tenus insula, *Philoch.* 184, 185; III, 15, 2, 2.
- Teos, urbs Ioniæ, *Hec.* 216; 219; ab Athamante condita, *Pher.* 112.
- Tereus, Martis f., Thrax, Pandionis adversus Labdacum socius; ejus facinus in Procnem uxorem; Philomelam ducit; filium comedit; in avem mutatur; pater Ityis, III, 14, 8, 2 sq.
- Teres, Odrysarum rex, *Theop.* 300.
- Teridae, Menelai pellex, III, 11, 1; mater Megapenthis, *Acus.* 28.
- Terpandri ætas, *Xanth.* 27; *Hell.* 123; primus vicit in Carneis; *Hell.* 122.
- Terpsichore, Musa, I, 3, 1, 5.
- Terpsicrate, Thespia f., Euryopis ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Terra Junoni mala aurea tamquam munera nuptialia offert, *Pher.* 33 a.
- Terra, mater Triptolemi, *Pher.* 12.
- Testudinis carnem aut edas aut non edas, Proverb. *Demo.* 16.
- Tetrarchia Thessalica. Cuique tetrarchi archontem præfecit Philippus, *Theop.* 234.
- Tetrapolis Attica, in ea habitaverunt Heraclidæ ab Eurytheo patria pulsi, *Pher.* 39.
- Tethys, Titanis, I, 1, 3; Oceani conjux, I, 2, 2, 1; *Acus.* 11; Asopi mater, III, 12, 6, 5.
- Teucer, Scamandri ex Idæa f., Dardano cum parte regni Batiam f. uxorem dat, III, 12, 1, 4; *Cf. Hell.* 130.
- Teuceri, unde dicti? III, 12, 1, 4.
- Teucer ex Attica in Asiam migravit; princeps fuit Xypetensis demi, *Phanod.* 8.
- Teus coloniam deducit Ephesum, atque nomen dat uni ex quique curiis Ephesinis, *Ephor.* 31.
- Teutamias, Larissæorum R., II, 4, 4, 2.
- Teutamides, Amyntoris f., *Hell.* 1.
- Teuthras (in Mysia, III, 9, 1, 6); Teuthiranæ R. Augen ducit, II, 7, 4, 3; *Hec.* 345; vitiat, III, 9, 1, 4; Telephum adoptat, *ibid.* § 6; Euryganiæ pater, *Apoll.* III, 5, 8, 8.
- Thalamæ, urbs Messeniæ, *Theop.* 192.
- Thales, unus septem sapientum, *Ephor.* 101; effecit, ut Croesus eadem hora in rogum ascenderet, qua imbres fore præviderat, *Xanth.* 19, p. 42; ejus ætas, *Ap. fr.* 76.
- Thalia, Musa, I, 3, 1, 5; ejus ex Apolline f., I, 3, 4.
- Thallophori in Panathenæis, *Philoch.* 26, 27.
- Thalpius, Euryti f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
- Thamyris, Philammonis f., primus pæderasta, I, 3, 3, 1; certamine musico victus a Musis, oculis et arte canendi privatur, *ibid.* § 3.
- Thapsacus, urbs Syriæ, *Theop.* 53.
- Thargelia, festum Atticum, *Ister* 33.
- Thargelion mensis barbaris infastus, *Phyl.* 66.
- Thasiorum coloniae, *Philoch.* 128.
- Thasius later et Chius in Narone inventus, *Theop.* 140.
- Thasus, urbs Thraciæ, a Thaso condita, III, 1, 1, 8.
- Thasus ins., Thracibus pulsus, ab Hercule datur Androgei filiis, I, 5, 9, 13.
- Thasus, Neptuni al. Cilicis f.; Europam quærit (*Pher.* 42), invenire nequit, in Thracia Thasum condit, III, 1, 1, 7 sq.
- Thaulo quidam, *Androt.* 13.
- Thaumacus, Pœantis pater, I, 9, 16, 8.
- Thaumas, Ponti f., ejus ex Electra progenies, I, 2, 6.
- Thea, oppidum Laconicæ, *Philoch.* 87.
- Theanira, eadem quæ Hesione, Laomedontis f., *Hell.* 138.
- Theano, Danae et Polixi f., ejus sponsus Phantes, II, 1, 5, 7.
- Thebæ Egyptiæ; antrum ibi memorabile, *Hell.* 152; huc venit Hercules, *Pher.* 33; sacerdotes ibi suas ipsi imagines in templo Jovis ponunt, *Hec.* 276.
- Thebæ, urbs. Ejus locus oraculo significatur, III, 4, 1, 1; *Cf. Pher.* 44; *Hell.* 8. Thebas fugiunt cum Baccho Dodonides, *Pher.* 46; a quo nomen urbs acceperit, III, 5, 6, 1; paret Pentheo, III, 5, 2, 2; Polydoro, III, 5, 5, 1; Labdaco, *ibid.*; Laio, III, 5, 7, 1; Zeto et Amphioni, III, 5, 6, 1; *Pher.* 102 a; Creonti, III, 5, 8, 1; sub quo vastatur a vulpe, II, 4, 6, 8; a Sphinge, III, 5, 8, 2; Herculis ope a tributo, Minyis pendit solito, liberatur, II, 4, 11, 4; paret Oedipodi, III, 5, 8, 8; a septem ducibus obsidetur, III, 6, 6; a Theseo capitur, III, 7, 1, 4; ab Argivis sub Epigonis evertitur, III, 7, 4; portæ urbis, III, 6, 6; in foro urbis habitavit Hercules, *Pher.* 33; Heraclidæ ad Electræ portas, *Pher.* 39.
- Thebagenæ quomodo a Thebanis differant, *Ephor.* 26.
- Thebanæ mulieres in Cithærone monte bacchantur, III, 5, 2, 1.
- Thebani autochthones, *Hell.* 77; septem duces vincunt, III, 6, 8; ab Epigonis superati urbem relinquunt, Hestiam condunt, III, 7, 3.
- Thebe, Zethi uxor, Thebis nomen dat, III, 5, 6, 1.
- Thebanorum Egyptiorum reges, *Ap. fr.* 70.
- Thegonium, urbs Thessaliæ, *Hell.* 21.
- Theianira, quam et Hesionem vocant, a Hercule datur Telamoni, *Ister* 22.
- Thelxion, Apidi insidiator, II, 1, 1, 6; *Acus.* 11; ob id ab Argo necatur, II, 1, 2, 6.
- Themele, i. q. Terra, *Ap. fr.* 29.
- Themis, Cœli f., I, 3, 1, 2; ejus e Jove liberi, *ibid.*; Delphis oracula dat ante Apollinem, I, 4, 1, 3; *Cf. Ephor.* 70; mater Nympharum, II, 5, 11, 4; *Pher.* 33; ejus oraculum ad Jovem et Neptunum de futuro e Thetide filio, III, 13, 5, 1.
- Themis, Ilii f., Capiis uxor, III, 12, 2, 4.
- Themiscyra, II, 5, 9, 7.
- Themiscyra, campus a Chadisia ad Thermodontem usque patens, *Hec.* 350.
- Themison, Cyprius, Antiochi Soteris vel Dei familiaris et amasius, *Phyl.* 7.
- Themisto, Hypsei f., Athamantis uxor, I, 9, 2, 3; Phixi mater, sponte se immolandam præbet, *Pher.* 52.
- Themistoclis stratagema, *Clitod.* 13; Ephoros Spartanos, in urbe munienda ne adversarentur sibi, pecunia redemit, *Theop.* 89; Themistoclis res familiaris quanta? *ibid.* 90; Themistocles Magnesiae in Asia habitans valde honoratur, *ibid.* 91; Pausaniæ conjugationem novit, nec tamen probat, *Ephor.* 114; ad Xerxem venit, *Ephor.* 114; Themistoclis reliquiae, *Phyl.* 64.
- Theocharides, Pamphæ pater, Croeso argentum suppeditat, *Xanth.* 19.
- Theocles, Atheniensis, cum Chalcidensibus Euboræ, Ioniæ et Megarensibus in Siciliam transvectus Megara et Naxum condit, *Ephor.* 52; *Hell.* 50.
- Theoclymenus Pylum fugit, Telemacho de patre vaticinatur, moritur in Ithaca, *Pher.* 91.
- Theocritus, Chius, ejus vita et mores, *Theop.* 276; ejus in Alexandrum dicerium, *Phyl.* 41.
- Theodamas. Vide Thiodamas.
- Theodorus, archon, *Philoch.* 97.
- Theodorus Larissæus, abstemius, *Phyl.* 13.
- Theomenes, Hylæ pater, *Hell.* 39.

- Theophrastus a Timæo reprehensus, *Tim.* 143.
 Theopompus archon, *Philoch.* 117.
 Theoria Pythiaca et Delica, *ibid.* 158.
 Theorica, publicæ pecuniæ, *ibid.* 85.
 Theoris, fatidica, morte mulctata, *ibid.* 136.
 Theostius, Cissii f., Meropis pater, *Theop.* 30.
 Thericlei calices in Ptolemaide, urbe Egypti, *Ister* 38.
 Therimachus, Hercules e Megara f., II, 7, 8, 9, et II, 4, 11, 6; ejus mors, II, 4, 12, 1; *Pher.* 30.
 Therma, Thraciæ oppidum, *Hec.* 116; *Theop.* 151; *Ap. fr.* 134.
 Therma, urbs Siciliæ, *Philoch.* 20.
 Thermæ, urbs Ætolia, *Ephor.* 29.
 Thermodon fl., I, 9, 23, 2; *Hec.* 195; ad eum habitant Amazones, II, 5, 9, 1.
 Thermydræ, Rhodiorum portus, II, 5, 11, 10.
 Thero, ex Apolline mater Chæronis, *Hell.* 49.
 Thero, Agrigentorum tyrannus, Demeretam filiam Geloni in matrimonium dedit, ipse duxit Polyzei filiam, *Tim.* 86; ejus contra Polyzelum bellum, *Tim.* 90; ejus majores, *ibid.*
 Thersander, Polynicis f., cum Epigonis Thebas petit, III, 7, 2, 3.
 Thersites, Agrii f., I, 8, 6, 2; a Diomede in Peloponnesum fugit, *ibid.*; ob ignaviam pugnam cum apro Calydonio vitat; a Meleagro de loco edito præceps datur, *Pher.* 82.
 Theseum, in quod servi perfugiebant, *Philoch.* 47.
 Thesea mutata in Heraclea, *Philoch.* 45.
 Theseus, Ægei ex Æthra f., III, 16, 1, 1; a Minerva lucram edoctus, *Ister* 23; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; ex inferis ab Hercule liberatur, II, 5, 12, 6; e Trozene in Isthmum proficiscitur, II, 6, 3, 5; Oedipum exulem excipit, III, 5, 9, 2; Thebas capit, Argivorum corpora humanda curat, III, 7, 1, 4; Helenam rapit, III, 10, 7, 4; *Hell.* 74; in Orcum descendit, *Hell.* 74; cf. *Philoch.* 36; adolescens, Athenas petens, viam a prædonibus tutam reddit; Periphetæ occisi clavam gerit, III, 16, 1, 3; Sinin necat, III, 16, 2, 1; Pallantidas vincit, *Philoch.* 36; ejus expeditio in Cretam, *Clitod.* 5; *Pher.* 106; cf. *Hell.* 73; *Philoch.* 39, 40; Herculem sequitur adversus Amazones, *Phil.* 49; cf. *Hell.* 76; primus inducias facit de tollendis cæsis, *Philoch.* 51; pacta facit cum Corinthiis de Atheniensium in ludis Isthmiis proedra, *Hell.* 76; duos ocephoros eligi constituit, *Ister* 13; ejus uxores, *Pher.* 119; *Ister* 14; ejus progenies, *Pher.* 39; *Hell.* 75; ejus auriga, *Pher.* 108.
 Thesmorphoria, in iis cur jocentur feminae, I, 5, 1, 3.
 Thesmothetæ, *Philoch.* 141 b; myrto coronantur, *Ap. fr.* 21.
 Thespiadæ, Hercules e Thespii L filiabus filii, II, 7, 8; a patre partim Thebas, partim in Sardiniam mittuntur, II, 7, 6, 2.
 Thespius e Laophonta pater Ledæ et Althææ, *Pher.* 29.
 V. Thestius.
 Thesproti cum Hercule et Calydoniis bellum gerunt, II, 7, 6, 1; Alcæonem pellunt, III, 7, 5, 5.
 Thesprotii carbones, *Theop.* 231.
 Thesprotus, Lycaonis f., *Hec.* 375; III, 8, 1, 3.
 Thessalorum colonia Elis, I, 7, 5; eorum mores, *Theop.* 39, 54, 178; *Ephor.* 5.
 Thessalus Hercules ex Chalciope filius, *Pher.* 35.
 Thessaliæ antiqua nomina, *Ap. fr.* 174; tetrades, *Hell.* 28; ejus reges a Deucalione originem ducunt, *Hec.* 334; sedes Salmonei, I, 9, 7; Pelix, I, 9, 10; ejus montes per diluvium direnti, I, 7, 2, 4.
 Thessaliotis, tetras, *Hell.* 28.
 Thestalus, Hercules ex Epicaste f., II, 7, 8, 11.
 Thestiada, Thestii filii, apri Calydonii venatores, I, 8, 2, 4; a Meleagro trucidantur, I, 8, 3, 1.
 Thestiades, Thestii L filia; cum iis congreditur Hercules, II, 4, 10; *Ephor.* 8; harum et filiorum ex isto nomina, II, 7, 8.
 Thestideum, i. q. Thetideum.
 Thestius (Ætolia R.) Martis f., ejus ex Eurythemide progenies, I, 7, 7, 3; II, 7, 10, 1; pater Iphicli, II, 7, 10, 1; I, 9, 16, 8; Ledæ, III, 10, 5, 2; excipit Icarionem et Tyndareum, *ibid.*
 Thestius, Thespiarum R. filias e Megamede L ab Hercule gravidas fieri curat, II, 4, 10; Herculem a cæde filiorum purgat, II, 4, 12, 1.
 Thestor, Idmonis e Laothoe f., pater Calchantis, *Pher.* 70.
 Thestorius, urbs Thraciæ, *Theop.* 152.
 Thetideum, urbs Thessaliæ, ubi Thetis a Vulcano vulnata sanatur, *Pher.* 16; *Hell.* 100; *Phyl.* 82.
 Thetis, Nereis, I, 2, 7; Vulcanum, cælo dejectum, servat, I, 3, 5; a Junone Argonautis in auxilium missa, eos præter Charybdin, Scyllam et Planctas salvos vehi curat, I, 9, 25, 2; Bacchum excipit, III, 5, 1, 5; *Pher.* 46; a Jove et Junone amata, Peleo nubit, III, 13, 5, 5; *Pher.* 16; filium Achillem immortalem reddere prohibetur, III, 13, 6, 2; eum celat, ne adversus Trojam proficiscatur, III, 13, 8, 1; Vulcanum fallit, *Phyl.* 82.
 Thettalus, Hercules e Chalciope f., II, 7, 8, 11.
 Thia, Titanis, I, 1, 3; Hyperionis uxor, I, 2, 2, 3.
 Thias, Assyriæ R., imprudens e filia pater sit Adonidis, III, 14, 4, 2.
 Thibii ad Pontum habitantes; eorum natura, *Phyl.* 68.
 Thimbron, dux Lacedæmoniorum, *Ephor.* 130.
 Thinge, urbs Libyæ, *Hec.* 326.
 Thiodamas, Dryops, Hylæ pater, I, 9, 19, 1; ejus bos ab Hercule devoratur, II, 7, 7, 1.
 Thioisso, soror Pygmalionis, Carthaginem condidit; ejus mors, *Tim.* 23.
 Thisbe, *Theop.* 294.
 Thoas, Icarii e Periboræ f., III, 10, 6, 1.
 Thoas, Lemnius, ab Hypsipyle f. servatur, I, 9, 17, 1; III, 6, 4, 2.
 Thoon, Gigas, a Paris cæditur, I, 6, 2, 5.
 Thoricus, demus Acamantidis tribus, atque urbs, *Hec.* 94; II, 7, 4, 3.
 Thracia a Cadmo, Telephassa et Thaso habitatur, III, 1, 1, 8.
 Thraces Bæotos adoriuntur, *Ephor.* 30; Thraces in Lemno insula, *Hell.* 112; eorum mores, *ibid.* 110; *Theop.* 149; *Androt.* 36.
 Thracium commentum, proverb., *Ephor.* 30.
 Thrasybulus in Piræeo triginta tyrannos vicit, *Philoch.* 123.
 Thrasydæus, Eunuchus, Evagoræ et Pnytagoræ mortis caussa, *Theop.* 111.
 Thrasydæus, tyrannus in Thessalia a Philippo constitutus; Philippi adulator, *ibid.* 235.
 Thrasyllus, unus imperatorum in prælio ad Arginusas, capitis condemnatur, *Philoch.* 121.
 Thrasymedes, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
 Thriæ, tres Nymphæ, Apollinis nutrices, *Philoch.* 196.
 Threpsippas, Hercules e Panope f., II, 7, 8, 1.
 Thriasius campus, in Attica, III, 14, 1, 7.
 Thrince, urbs Libyæ, *Hec.* 325.
 Thronium, urbs Locridis, *Theop.* 317.
 Thucydides, Milesiæ f., Periclis adversarius, *Philoch.* 95; *Androt.* 43.
 Thucydides, Acherdusius, poeta, *Androt.* 44.

- Thurii bonis legibus non utuntur, *Ephor.* 47.
 Thyamis, fluv. Thesprotiae, *Phyl.* 50.
θηζαί quid sit, *Philoch.* 172.
 Thyestes, Pelopis f., cum fratre tenet Mideam, II, 4, 6, 5; cum Atreo Chrysippum necat, in exilium agitur, *Hell.* 42.
 Thylo herba, quam Balin vocant, *Xanth.* 16.
 Thymatadarum tribus, *Clitod.* 5.
 Thymbris, e Jove Panis mater, I, 4, 1, 3.
 Thymetes, rex Athen., Aphidantem fratrem interficit, *Demo.* 1.
 Thynias, urbs juxta Byzantem Cauconidem, *Hec.* 140.
 Thyone, nomen Semeles, inter deos receptae, III, 5, 3, 3.
 Thyone, Hyas, *Pher.* 46.
 Thyreum, vel Thuriium, urbs Acarnaniae, *Androl.* 55.
 Thyreus, Oenei f., I, 8, 1.
 Thys, rex Paphlagonum, *Theop.* 198.
 Tiara, capitis ornamentum, de qua v. *Phyl.* 21.
 Tibarenorum, populi juxta Pontum, indoles, *Ephor.* 82.
 Tiberi, populus Asiae, *Hec.* 193.
 Tiberis, fluv. Italiae, *Ap. fr.* 141.
 Tibiarum genera, *Ephor.* 160.
 Tiella (?) sic una urbium Siciliae, quae Hybla appellantur, cognominata, *Philoch.* 22.
 Tigris, Hercules e Phyleide f., II, 7, 8, 4.
 Tigris fl. ab Harpyiis Harpys dicitur, I, 9, 21, 7.
 Tilphossium, mons Boeotiae, *Theop.* 240; *Ephor.* 67.
 Tilphussa, fons Boeotiae, III, 7, 3, 4.
 Timandra, Tyndarei e Leda f., uxor Echemi, III, 10, 6, 2.
 Timolaus Thebanus, homo voluptatibus serviens, *Theop.* 236.
 Timoleon fratrem e medio sublaturus adsciscit Orthagoram amicum, *Tim.* 131; *Ephor.* 156; ejus cum Carthaginensibus manum conserturi ad milites exhortatio, *Tim.* 134; justo plus a Timaeo laudatus, *Tim.* 142; ejus amicus Satyrus, *Theop.* 215.
 Timosa, Oxyarta pелlex formosissima, *Phyl.* 35.
 Timotheus in Lesbo vitam degere quam Athenis maluit, *Theop.* 117.
 Timonium, urbs Aegypti, *Hell.* 150.
 Tipanissie, populus ad Caucasum, *Hec.* 162.
 Tiphys, Hagnii f., Argo navis gubernator, I, 9, 16, 8; *Pher.* 62; apud Mariandynos perit, I, 9, 23, 1.
 Tiphysa, Thespia f., Lyncei ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
 Tiresias, Everis e Chariclo Nympha f., vates caecus unde? III, 6, 7, 2; *Pher.* 50; ejus vaticinium de futura Thebanis victoria, III, 6, 7, 8; Amphitryonem docet Alcemenam a Jove compressam esse, II, 4, 8, 2; ejus mors, III, 7, 3, 4; ejus filia Manto, III, 7, 4, 2.
 Tiria, urbs Leucosyrorum, *Hec.* 194.
 Tiribazus Evagorae insidias struit, apud regem ab Evagora accusatur, *Theop.* 111.
 Tiryns, mœnibus cincta a Cyclopiibus, Proeto paret, II, 2, 1, 4; Perseo, II, 4, 4, 3; Sthenelo, II, 4, 6, 5.
 Tisamenus, Orestis f., Peloponnesiorum R., ab Heraclidis superatur, II, 8, 2, 5.
 Tisamenus, Orestis f., post patrem regnum suscipit, *Demo.* 20; Achaiam occupat, *Ephor.* 16.
 Tisander, archon Atheniensium, *Pher.* 20.
 Tisiphone, Erinny, I, 1, 4.
 Tisiphone, Alcmaeonis e Manto f., Creonti educanda data, ab hujus uxore patri ignaro serva venditur, III, 7, 7, 3.
 Tissa, oppidum Siciliae, *Philoch.* 35.
 Titanas invocare, locutio proverb., *Ister.* 1.
 Titanas, Lycæonis f., III, 8, 1, 3.
 Titanes (?) Temenium necant, II, 8, 5, 4.
 Titanes, Coeli e Tellure filii, I, 1, 3; regnum patri ereptum Crono tradunt, I, 1, 4 sqq.
- Titanides, Coeli e Tellure filiae, I, 1, 3.
 Titanis Terra, *Philoch.* 157.
 Titanus, unus antiquiorum Titanum; qui Marathone habitavit, *Philoch.* 157; *Ister.* 2.
 Tithonus, Laomedontis ex Strymo, al. Placia f., ab Aurora rapitur, III, 12, 4; ex ea progenies, *ibid.*; *Hell.* 142; pater Emathionis, II, 5, 11, 11; Cephalo, III, 14, 3, 1.
 Tithraustes, in pugna ad Eurymedontem Persarum classi praefectus, *Ephor.* 116.
 Tityus, Jovis ex Elara f., Latonam petens, ab Apolline necatur; apud inferos penas luit, I, 4, 1, 4; cur terribilis appellatus sit, *Pher.* 5. Panoeporum tyrannus, homo violentus, ab Apolline interficitur, *Ephor.* 70.
 Tlepolemus, Hercules ex Astyoche (ex Astygenia), *Pher.* 37 a; Astydania, *Acus.* 27) f., II, 7, 6, 1; II, 7, 8, 12; invitus Licymnium caedit, exul in Rhodum abijt, II, 8, 2, 3.
 Tletes, gens Iberica, *Theop.* 242.
 Tmolus, Onphalæ uxori Lydiae regnum relinquit, II, 6, 3, 1.
 Tmolus, mons; ejus circumscripito, *Theop.* 290.
 Tnyssus, urbs Cariae, *Hec.* 239.
 Toinarus mons in Epiro, *Theop.* 230.
 Tomi, urbs, unde nomen? I, 9, 24, 2.
 Toretæ, gens Pontica, *Ap. fr.* 118.
 Torone, urbs Thraciae, *Ephor.* 75; Polygoni ac Telegoni sedes, II, 5, 9, 14.
 Torrhebia lacus in Lydia, *Xanth.* 2.
 Torrhebia ex Jove mater Carii, *Xanth.* 2.
 Torrhebis, Lydiae regio, *Xanth.* 2.
 Torrheborum et Lydorum linguae non multum diverse, *Xanth.* 1.
 Torrhebus, Atys filius, a quo Torrhebi (Tyrrheni) nominati, *Xanth.* 1.
 Torrhebus, urbs Lydiae, *Xanth.* 2.
 Toxeus, Oenei f., a patre necatur, I, 8, 1.
 Toxicrate, Thespia f., Lycii ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Trachin, sedes Ceycis, II, 7, 6, 4.
 Trachinii, Hercules contra Eurytum socii, I, 7, 7, 7.
 Tragasæ, regio in Epiro. Tragasæ sales, *Hell.* 118; *Phyl.* 50.
 Tragasus, Neptuni f., *Hell.* 118.
 Tralles vel Tralli, gens Illyrica, *Theop.* 24.
 Trapezophorus, sacerdos Minervæ, *Ister.* 16.
 Trapezus, unde nomen habeat? III, 8, 1, 6.
 Tremile: sic vocabatur Lycia, *Hec.* 364.
 Treiros, regio Thraciae, *Theop.* 313.
 Tribus Athenis quot fuerint, *Clitod.* 8.
 Tricalum s. Tricala, urbs Siciliae, *Phil.* 56.
 Tricarana, castellum Phliasiae, *Theop.* 267.
 Triginta viri legibus scribendis ab Atheniensibus electi (Ol. 94, 1), *Philoch.* 122.
 Triginta tyranni, *Ephor.* 125.
 Trinacria, nomen Siciliae, *Tim.* 1; Solis ins., I, 9, 25, 3.
 Trinessa, urbs Phrygiae, *Theop.* 14.
 Triopas, Iasi, Pelasgi et Agenoris pater, *Hell.* 37.
 Triopas, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
 Triops, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2.
 Triptolemus, Celei f., al. Eleusinis, al. Coeli e Tellure (*Pher.* 12), frugum sationem e Cerere discit, I, 5, 2.
 Trisplæ, populus Thraciae, *Hec.* 147.
 Tristitiae fluvius, *Theop.* 76.
 Τριτογένεια Minerva tertia mensis die nata, *Ister.* 26.
 Triton, Neptuni f., I, 4, 6; Palladis pater; apud quem nascitur et educatur Minerva, I, 3, 6; III, 12, 3, 6.
 Triton, rex Libyæ tempore expeditionis Argonautarum, *Tim.* 6.

Tritonis palus; ei adjacet Irassa, *Pher.* 33 d.
 Tritopatores omnium fuerunt primi, *Philoch.* 2, 3; iis ab
 solis Atheniensibus sacrificatur; quando? *Phanod.* 4;
 Tritopatores sunt Venti, *Demo* 2; Tritopatores, Collus,
 Briareus, Gyges, *Clitod.* 19.
 Trizi, populus Thraciæ ad meridiem Istri, *Hec.* 150.
 Troadis fines, *Charon* 8.
 Troes, pop. Asiæ min., *Ephor.* 80.
 Trœzen Pittheo paret, III, 15, 7, 1.
 Trozen, frater Dimœtæ, pater Euopidis, *Phyl.* 81.
 Troja, ob Laomedontis impietatem peste ac ceto plectitur
 ab Apolline et Neptuno, II, 5, 9, 10; ab Hercule capi-
 tur, II, 6, 4, 5; *Hell.* 136; a Troe nomen habet, III,
 12, 2, 2; oraculum Trojanis datum, *Hell.* 139; Troja a
 Græcis quando capta, *ibid.* 143; *Tim.* 152; *Ap. fr.* 72,
 73.
 Troilus, Priami s. Apollinis ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
 Tropica dicendi forma quando et quo auctore inter Atticos
 oratores irreperit, *Tim.* 95.
 Tros, Erichthonii ex Asyche f., Trojæ R. regioni nomen
 dat; ejus e Callirrhoe progenies, III, 13, 2, 2; pro Ga-
 nymede equos immortales a Jove accipit, *Hell.* 136.
 Τροία θυσία, *Ister* 34.
 Tychia, insula Syracusarum, *Ephor.* 110.
 Tydeus, Oenei f., I, 1, 8, 5, 2; exul ab Adrasto excipitur,
 ejus f. Deipylon ducit, I, 8, 5, 3; III, 6, 1, 7; *Pher.*
 83, pater Diomedis, *ibid.*; e VII ducibus, III, 6, 3, 3;
 Nemeis victor, III, 6, 4, 5; ad res repetendas Thebas
 mittitur, insidias superat, III, 6, 5; a Melanippo vulne-
 ratus, a Minerva immortalitate donatur; eam perdit,
 III, 6, 8, 4; *Pher.* 51; Ismenam occidit, *ibid.* 48.
 Tyndareus, Perieris e Gorgophone al. OEBali e Batia f., I,
 9, 5; III, 10, 3, 4; ab Hercule Spartam accipit, II, 7,
 3, 5; ab Esculapio in vitam revocatur, III, 10, 3, 12;
 regno excidit, III, 10, 5, 1; ad Thestium fugit; Ledam
 ducit; ex ea progenies, redux, *ibid.* (*Hell.* 83); Ulys-
 sis consilium secutus, ab injuriis procorum Helenæ
 tutus est: Menelao illam dat, III, 10, 9, 3; Dioscuris
 inter deos receptis, regnum dat Menelao, III, 11, 2, 7.
 Tyndaridæ Peleo in Iolci expugnatione auxiliantur,
Pher. 18.
 Typhon, Tartari e Tellure f., de eo, ejus forma, pugna
 cum Jove et interitu, I, 6, 3; pater Chimæræ, II, 3, 1,
 6; leonis Nemei, II, 5, 1, 1; Orthri canis, II, 5, 10, 3;
 draconis Hesperidum, II, 5, 11, 2; *Pher.* 33; vulturis
 Caucasii, II, 5, 11, 12; *Pher.* 21; Sphingis, III, 5, 8, 3;
 Typhon Babys nominatur in Ægypto, *Hell.* 150; ex
 ejus sanguine orta sunt omnia animalia quæ morsu
 lædunt, *Acus.* 4; Typhonis fabula ad quasnam regiones
 referatur, *Xanth.* 4; a Caucaso in Italiam fugit, ubi
 Pithecusa insula ei injecta, *Pher.* 14.
 Typhon, Lycæ filius, Laii pater, *Pher.* 20.
 Tyrannus, Pterelai f., II, 4, 5, 6.
 Tyrodiza. V. Tyrodiza.
 Tyria, Ægypti conjux, II, 1, 5, 6.
 Tyro, Salmonei ex Alcidence f., Enipei fl. amore deperit,
 cum Neptuno in hujus formam mutato consuescit, I, 9,
 8; Crethei conjux, I, 9, 11, 1; *Pher.* 59; Nelei mater,
Pher. 56, 75; *Hell.* 110.
 Tyrodiza vel Tyrediza, urbs Thraciæ, *Hell.* 161.
 Tyrrheni prædones, perdiffi in Bacchum, ab eo in delphi-
 nes mutantur, I, 5, 3; eorum sedes et migrationes, *Phi-
 loch.* 5, Tyrrheni, qui antea vocabantur Pelasgi, in
 Italia nomen id assumerunt, *Hell.* 1; eorum latrocinia,
Ephor. 52.
 Tyrrhenus, dux Lydorum, qui in Etruriam commigra-
 runt, *Tim.* 19.
 Tyrseta, urbs Samnitum, *Phil.* 39.

Tyrtæus Athenis s. Aphidna in Peloponnesum venit,
Philoch. 55; ejus apud Lacedæmonios instituta, *ibid.*
 56.

U.

«Ubi cervi cornua abjiciunt.» Locutio proverbialis, *Demo*
 13.
 Udæus, quinque Sparlorum superstitum unus, III, 4, 1,
 7; *Pher.* 44; *Hell.* 2; inter ejus posteros Tiresias, III,
 6, 7, 1.
 Ulysses, Anticleæ f., in Boeotia natus, *Ister* 52; Penelo-
 pen ducit, III, 10, 6, 1; *Hell.* 53; Helenæ procus, III,
 10, 8, 1; consilium Tyndareo dat, III, 10, 9, 2; Achil-
 lem protrahit, III, 13, 8, 3; cum Enea in Italiam ven-
 nit, *Hell.* 53; in Tyrrhænia interemptus est, *Theop.* 114.
 Umbri gens Italiæ; eorum sedes et mores, *Theop.* 142;
 Ligures agris suis expellunt, *Phil.* 2.
 Urania, Musa, I, 3, 1, 5.
 Ursa, sidus: ejus origo, III, 8, 2, 7

V.

Vellus aureum, ab Æete dedicatum, I, 9, 1, 6; *Hell.* 87;
 e mari purpureo colore affusum, *Acus.* 9.
 Veneti: eorum sedes et vita, *Theop.* 143.
 Venti, Astræi filii, I, 2, 4; quot, *Acus.* 3.
 Ventrilocuæ mulieres, *Philoch.* 192.
 Venus, Jovis f., I, 3, 1, 2; Clio Musæ succenset, Adoni-
 dem amat, I, 3, 3; Auroræ irascitur, I, 4, 4; Buten in
 Lilybæum deferit, I, 9, 23, 1; mater Harmoniæ e Marte,
 III, 4, 2, 2; Milanioni poma aurea dat, ad vincendam
 Atalanten, III, 9, 2, 6; ejus ex Anchise filii, III, 12, 2,
 4; *Acus.* 26; e Marte mater Harmoniæ, *Hell.* 8; Ari-
 dnen consolatur, *Pher.* 106; Cinyræ filias cum pere-
 grinis viris in Ægypto, et Myrrham cum patre consu-
 scere facit, III, 14, 3, 5; ejus cum Proserpina de
 Adonide contentio, III, 14, 4, 6; Alexandro Helenæ
 amorem injicit, *Acus.* 26; a Trojanorum partibus stare
 videtur, *ibid.*; Venus ἑκταρα, πάνδημος, *Ap. fr.* 17, 18;
 columbæ ei sacræ sunt, *Ap.* 19; Venus in Attica eadem
 est quæ Luna; quomodo ei sacrificetur, *Philoch.* 15;
 Venus appellatur æstas populis qui ad occasum solis
 habitant, *Theop.* 293; Veneris Impiæ templum in
 Thessalia, *Tim.* 105.
 Vesta, Croni e Rhea f. natu maxima, a patre devoratur,
 I, 2, 5; effertur, I, 2, 1, 1.
 Vitis ubi inventa sit, *Hec.* 341; *Hell.* 155; *Theop.* 296.
 Voluptatis fluvius, *Theop.* 76.
 Vulcanus, a Junone extra concubitus editus; matri auxi-
 lium fert vincit; a Jove e Cælo detruditur, I, 3, 5; in
 Gigantomachia, I, 6, 2, 2; Prometheum Caucaso affigit,
 I, 7, 1, 2; Æetæ dat tauros serripedes, I, 9, 23, 4; Minoi
 Talum, I, 9, 26, 4; thoracem aureum Herculi, II, 4, 11,
 9; ænea crotala Minervæ, II, 5, 6, 2; torquem Cadmo,
 III, 4, 2, 3; Thetidem vulnerat, *Phyl.* 82; Geryonis ar-
 menta Herculi custodit, II, 5, 10, 11; pater Palæmo-
 nis, I, 9, 16, 8; Erichthonii ex Athlida al. e Minerva,
 III, 14, 6, 3; Periphætæ ex Anticlea, III, 16, 1, 3; pater
 Camili, *Acus.* 6; Cabirotum, *Pher.* 6; Vulcani signum
 in Academia, *Ap. fr.* 32.
 Vulcanica, festum Atticum, *Ister* 3, 4
 Vulpes Thebanum agrum infestans, II, 4, 6, 8.
 Vultur, Typhonis ex Echidna f., in Caucaso, II, 5, 11, 12.
 Vultur Melampodem docet, cur prole careat Iphiclus,
Pher. 75.

X.

Xanthi, populus Thraciæ, *Hec.* 134
 Xanthippe, Dori f., Pleuronis uxor, I, 7, 7, 1.

Xanthippus, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 5, 3.
 Xanthus, Thespii f., Homolippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Xanthus, equus immortalis, Peleo datur a Neptuno, III, 13, 5, 5.
 Xanthus, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Xanthus Thebanus a Melantho, Atheniensium rege, interficitur, *Ephor.* 25.
 Xanthus, fluvius Lyciæ, *Hec.* 242.
 Xanthus, urbs Lyciæ, *Hec.* 241.
 Ξανθισία Spartanorum, *Theop.* 197.
 Xenocrates philosophus apud Dionysium juniorem, *Tim.* 128.
 Xenodamus, Menelai e Cnossia Nympha f., III, 11, 1.
 Xenodice, Minois e Pasiphae f., II, 1, 2, 6.
 Xenodice, Sylei f., cum patre ab Hercule necatur, II, 6, 3, 3.
 Xenopatra, Hellenis ex Othreide f., *Hell.* 10.
 Xenophanes, Colophonius, quando vixerit, *Tim.* 92; *Ap. fr.* 77.
 Xenopitheia, Lysandridæ mater, mulier formosissima, a Lacedæmoniis interfecta, *Theop.* 268.
 Xera, urbs prope Herculeas columnas, *Theop.* 225.
 Xerxes classem contra Græciam parat, *Ephor.* 111; ad eum venit Themistocles, *ibid.*, 115; ex quo loco prælium Salaminium spectaverit, *Phanod.* 16.
 Xiphodres; symboli, quod Idanthurus Dario miserat, interpretes, *Pher.* 113.
 Xiphonia, urbs Siciliæ, *Theop.* 207.
 Xuthia, urbs Siciliæ, *Phil.* 19.
 Xuthus, Hellenis f., *Hell.* 10; Peloponnesum obtinet; ejus e Creusa progenies, I, 7, 3.
 Xylus, urbs Cariæ, *Hec.* 238.
 Xypete, demus Cecropidis tribus, *Philoch.* 77; *Phanod.* 8.

Z.

Zaleuci leges, *Ephor.* 47; Zaleucus, Locrorum in Italia legislator nullus unquam fuit, *Tim.* 69.
 Zamolxis Getis in Thracia initia demonstravit, *Hell.* 173.
 Zanclei Chalcidenses evocant, *Ant.* 10.
 Zancle, urbs Siciliæ, *Hec.* 43.
 Zancus, terrigena, *Hec.* 43.
 Zauces, gens Libyæ, *Hec.* 307.
 Zebyttis, oppidum Libyæ, *Hec.* 302.
 Ζεῦπά, indumentum, *Theop.* 5.
 Zelas, Nicomedi filius, Bithynorum rex, Galatis insidias struens occumbit, *Phyl.* 32.
 Zelus, Pallantis e Styge f., I, 2, 4.
 Zenonis Eleatæ ætas, *Ap. fr.* 83.
 Zephyrus ventus, *Acus.* 3; ejus epitheton ἀργεῖος, *Acus.* 3.
 Zerania, regio Thraciæ, *Ephor.* 148; *Theop.* 48.
 Zeranii, gens Thraciæ, *Theop.* 173.
 Zetes, Boreæ ex Orithyia f., III, 15, 2, 1; Argonauta, I, 9, 16, 8; *Acus.* 23; Harpyias persequitur, I, 9, 21, 7; al. ab Hercule necatur, III, 15, 2, 2; *Acus.* 24.
 Zethus, Jovis ex Antiope f., frater Amphionis, III, 10, 1, 4; Lyco ac Dirce uxore necatis, Thebis regnat, Thebam in matrimonium ducit, III, 5, 5, 4.
 Zethus ex Aedone suscipit Itylum et Naidem, *Pher.* 102.
 Zethus et Amphion, Thebarum conditores, Dioscuri Leucopoli cognominantur, *Pher.* 102.
 Zeuxippe, Pasitheæ soror, conjux Pandionis, III, 14, 8, 1.
 Zeuxippe, mater Priami, Strymo vocatur, *Hell.* 137.
 Zeuxippus, Eumeli f., *Hell.* 10.
 Zone, urbs Ciconum, *Hec.* 132.
 Zopyrus Persa quonam dolo Babylonem cepit, *Theop.* 73.
 Zoroastri leges quando denuo confirmatæ, *Xanth.* 19, p. 42; ejus ætas, *Xanth.* 29.
 Zyganthis, oppidum Libyæ, *Hec.* 306.